ARABISCHE LESESTÜCKE

ZUNÄCHST FÜR VORLESUNGSZWECKE

ZUSAMMENGESTELLT
VON

DR. MAX GRÜNERT

PROFESSOR DER ORIENTALISCHEN PHILOLOGIE
AN DER DEUTSCHEN UNIVERSITÄT
IN PRAG.

3. HEFT.

„ARABISCHE POESIE“ VOR UND NACH MUḤAMMAD
TEXT.

PRAG.
VERLAG VON GUSTAV NEUGEBAUER
K. U. K. HOF-BUCHHÄNDLER
1910.

VORWORT.

Das vorliegende 3. Heft der „Arabischen Lesestücke", dessen Erscheinen sich leider beträchtlich verzögerte, ist eine Chrestomathie der arabischen Poesie.

Der Text (71 SS.) enthält eine ziemlich große Auswahl (XXI Abteilungen) von poetischen Stücken der Hauptvertreter der arabischen Poesie in chronologischer Anordnung.

Das ausführlich gehaltene Glossar (250 SS.) dürfte den jungen Arabisten in den meisten Fällen der Schwierigkeit in der Interpretation der vorgeführten Stücke überheben und ihm so ein rasches Sicheinarbeiten in diesen, nebst dem Kur'ânstudium wichtigsten Zweig der arabischen Philologie, ermöglichen.

Den Fachgenossen, die dieses Heft in ihren Vorlesungen als Lesebuch benutzen wollen, entbiete ich meinen Gruß zugleich mit der Bitte, Bemerkungen und Verbesserungsvorschläge für eine eventuell zu veranstaltende weitere Auflage des Heftes dem Verfasser gütigst zukommen lassen zu wollen.

PRAG, im Juni 1910.

Max Grünert.

TEXT.

I. Die Mu'allaka des ʿAmr b. Kulṯûm.

١ أَلَا هُبِّى بِصَحْنِكِ فَٱصْبَحِينَا * وَلَا تُبْقِى خُمُورَ ٱلْأَنْدَرِينَا

أَلَا تَنْبِيهٌ وَهُوَ ٱفْتِتَاحُ ٱلْكَلَامِ وَهُبِّى مَعْنَاهُ قُومِى مِنْ نَوْمِكِ يُقَالُ هَبَّ مِنْ نَوْمِهِ هَبًّا إِذَا ٱنْتَبَهَ وَقَامَ مِنْ مَوْضِعِهِ وَالصَّحْنُ القَدَحُ الوَاسِعُ الضَّخْمُ وَالصَّبُوحُ شُرْبُ الغَدَاةِ وَالأندرين قَرْيَةٌ بالشَّأْمِ كَثِيرَةُ الخَمْرِ وَيُقَالُ إِنَّمَا أَرَادَ أَنْدَرَ ثُمَّ جَمَعَه بِمَا حَوَالَيْهِ وَيُقَالُ إِنَّ ٱسْمَ المَوْضِعِ أَنْدَرُونَ وفيه لُغَتَانِ مِنْهم مَنْ يَجْعَلُه بالواوِ فى مَوْضِعِ الرَّفْعِ وبالياءِ فى مَوْضِعِ النَّصْبِ والجَرِّ ويَفْتَحُ النُّونَ فى كُلِّ ذٰلِكَ ومنهم مَنْ يَجْعَلُ الإِعْرَابَ فى النُّونِ ولا يُجِيزُ أن يَأْتِىَ بالواوِ وقال أَبو إِسْحٰقَ يَجوزُ أن يَأْتِىَ بالواو ويجعلَ الإعرابَ فى النون ويكونَ مِثْلَ زَيْتُونٍ يَجْرِى إِعْرَابُه فى آخِرِ حَرْفٍ مِنْه قال أَبو إِسْحٰقَ خَبَّرَنا بِهٰذا أَبو العَبّاسِ ولا أَعْلَمُ أَحَدًا سَبَقَنا إِلى هٰذا "

٢ مُشَعْشَعَةً كَأَنَّ ٱلْحُصَّ فِيهَا * إِذَا مَا ٱلْمَآءُ خَالَطَهَا سَخِينَا

المُشَعْشَعَةُ الرَّقِيقَةُ مِن العَصْرِ أَوْ مِن المَزْجِ والحُصُّ الوَرْسُ وفيها أَىْ فى الخَمْرِ ويُقَالُ فى الحُصِّ إِنَّه الزَّعْفَرَانُ شَبَّهَ صُفْرَتَها بصُفْرَته وقَوْلُه سَخِينَا قال أَبو عَمْرٍو الشَّيْبَانِىُّ كانوا يُسَخِّنُونَ لها الماءَ فى الشِّتَاءِ ثُمَّ يَمْزُجونَها به وهو على هٰذا مَنْصُوبٌ على الحالِ أى إذا خالَطَها الماءُ فى هٰذِهِ الحالِ وقِيلَ هو نَعْتٌ لِمَحْذُوفٍ والمَعْنَى فَٱصْبَحِينَا شَرَابًا سَخِينًا ثُمَّ أَقامَ الصِّفَةَ مَقامَ المَوْصُوفِ وقِيلَ سَخِينَا فِعْلٌ أى إذا شَرِبْناها سَخِينَا كما قال

وَنَشْرَبُهَا وَتَتْرُكُنَا مُلُوكًا * وَأُسْدًا مَا يُنَهْنِهُنَا ٱللِّقَآءُ

فَأَمَّا قَوْلُه مشعشعة فإِنَّه مَنْصوبٌ على الحالِ وإِنْ شِئْتَ على البَدَلِ مِن قَوْلِه خُمورِ الأندرينا وإِنْ شِئْتَ رَفَعْتَ بمَعْنَى هِىَ مُشَعْشَعَةٌ وقَدْ قِيلَ إِنَّ

مشعشعة مَنْصوبَةٌ بقَوْله فَٱصْبَحِينَا "

٣ تَجُورُ بِذِى ٱللُّبَانَةِ عَنْ هَوَاهُ * إِذَا مَا ذَاقَهَا حَتَّى يَلِينَا

تجور تَعْدِلُ واللّبانة الحاجَةُ أى تَعْدِلُ بصاحِبِ الحاجَةِ عَنْ هَواهُ حتّى يَلِينَ لِأَصْحابه وَيَجْلِسَ مَعَهم ويَتْرُكَ حاجَتَه ، وقيل حتّى يَلِينَ عن هواه فيَسْكَرَ عَنْه "

٤ تَرَى ٱللَّحِزَ ٱلشَّحِيحَ إِذَا أُمِرَّتْ * عَلَيْهِ لِمَالِهِ فِيهَا مُهِينَا

اللَّحِزُ الضَّيِّقُ البَخيلُ ، وقيل هو السَّيِّئُ الخُلُقِ " والشَّحيحُ البَخيلُ ، وقولُه إِذا أُمِرَّتْ عَلَيْهِ أى إذا أُدِيرَتْ ، والمَعْنَى أنّ الخَمْرَ إذا كَثُرَ دَوَرانُها عليه أَهَانَ مالَه ، يُقالُ فُلانٌ مُهِينٌ لِماله إذا كان سَخِيًّا وفُلانٌ مُعِزٌّ لِماله إذا كان بَخِيلًا "

٥ صَدَدْتِ ٱلْكَأْسَ عَنَّا أُمَّ عَمْرٍو * وَكَانَ ٱلْكَأْسُ مَجْرَاهَا ٱلْيَمِينَا

٦ وَمَا شَرُّ ٱلثَّلَاثَةِ أُمَّ عَمْرٍو * بِصَاحِبِكِ ٱلَّذِى لَا تَصْبَحِينَا

بَعْضُهم يَرْوِى هٰذَيْنِ البَيْتَيْنِ لِعَمْرِو بنِ أُخْتِ جَذِيمَةَ الأَبْرَشِ ، وذٰلِكَ لمّا وَجَدَه مالِكٌ وعَقِيلٌ فى البَرِّيَّةِ وكانا يَشْرَبانِ وأُمُّ عَمْرٍو هٰذه المذكورة تَصُدُّ عنه الكَأْسَ فلمّا قال هٰذا الشِّعْرَ سَقَياه وحَمَلاه إلى خالِهِ جَذِيمَةَ ولَهُما حَدِيثٌ "

٧ وإِنَّا سَوْفَ تُدْرِكُنَا ٱلْمَنَايَا * مُقَدَّرَةً لَنَا وَمُقَدَّرِينَا

المَنايا جَمْعُ مَنِيَّةٍ ، ويُقالُ المَنايا الأَقْدارُ مِن قَوْلِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى مَعْناه إذا تُقَدَّرُ " وقَوْله مُقَدَّرَةً لَنا ومُقَدَّرِينَا أى نَحْنُ مُقَدَّرُونَ لِأَوْقاتِها وهى مُقَدَّرَةٌ لَنا ، مُقَدَّرَةً مَنْصوبةٌ على الحالِ وكذٰلك مُقَدَّرِينَا أى تُدْرِكُنا فى هٰذه الحالِ ، ومَعْنَى هٰذا البَيْتِ فى ٱتِّصاله بما قَبْلَه أنّه لمّا قال هُبِّى بِصَحْنِكِ حَضَّها على ذٰلك فالمَعْنَى فَٱصْبَحِينا قَبْلَ حُضورِ الأَجَلِ فإنّ المَوْتَ مُقَدَّرَةٌ لَنا ونَحْنُ مُقَدَّرُونَ له "

٨ قِفِى قَبْلَ ٱلتَّفَرُّقِ يَا ظَعِينَا * نُخَبِّرْكِ ٱلْيَقِينَ وَتُخْبِرِينَا

يا ظَعِينَا مَعْنَاه يا ظَعِينَةُ فرخّم وحذف الهآء وأشبع الفتحة فصارت أَلِفًا ' أى قِفِى نُخَبِّرْكِ ما لا تشكّين فيه من حروبنا مع أهلكِ ' والمعنى قبل أن يفارقنا أهلُكِ ' وقيل المعنى قبل أن يفرّق بيننا الموتُ والأوّل أصحّ "

٩ بِيَوْمِ كَرِيهَةٍ ضَرْبًا وَطَعْنًا * أَقَرَّ بِهِ مَوَالِيكِ ٱلْعُيُونَا

بيوم كريهة أى بيوم وقعةٍ كريهةٍ ' وإنّما ثبتت الهآء فى كريهة وهى فى تأويل مفعولة لأنّها جُعِلَت اسمًا مثل النّطيحة والذّبيحة ' والكريهة اسمٌ لشدّة البأس فى الحرب " والموالى هنا العَصَبَةُ ' وقيل يريد بهم بنى العمّ " وقوله طعنًا وضربًا مصدران أى نطعن طعنًا ونضرب ضربًا ' ويجوز أن يكون مفعولًا بهما ويكون الفاعل مضمرًا ويكون المعنى بيومٍ يُكْرَهُ الضّربُ والطّعنُ فيه " والبآء فى قوله بيوم متعلّقة بقوله قِفِى ' ويجوز أن تكون متعلّقةً بقوله نخبّرك ' فإذا كانت متعلّقة بقوله قِفِى فالمعنى قِفِى بهذا اليوم الكريه الّذى كان بيننا وبين أهلك فيه حربٌ لِأَنْظُرَ أَغَيَّرَكِ ذلك أم لا ' ثمّ بيّن بالّذى بعده فقال

١٠ قِفِى نَسْأَلْكِ هَلْ أَحْدَثْتِ صَرْمًا * لِوَشْكِ ٱلْبَيْنِ أَمْ خُنْتِ ٱلْأَمِينَا

ويُروى هل أحدثتِ وصلًا ' والصّرم القطيعة ' ووشك البين سرعته والمعنى هل أحدثتِ قطيعةً لِقُرْبِ الفراق وجعل ما تخبر به كأنّه خيانةٌ وجعل نفسه بمنزلة الأمين الّذى يحفظ السّرّ أى لم يخبّرنى شىءٌ من الحروب الّتى كانت بينى وبين أهلكِ وأنا لكِ بمنزلة الأمين "

١١ تُرِيكَ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى خَلَآءٍ * وَقَدْ أَمِنَتْ عُيُونَ ٱلْكَاشِحِينَا

١٢ ذِرَاعَىْ عَيْطَلٍ أَدْمَآءَ بِكْرٍ * تَرَبَّعَتِ ٱلْأَجَارِعَ وَٱلْمُتُونَا

١٣ وَثَدْيًا مِثْلَ حُقِّ ٱلْعَاجِ رَخْصًا * حَصَانًا مِنْ أَكُفِّ ٱللَّامِسِينَا

١٤ وَمَتْنَىْ لَدْنَةٍ طَالَتْ وَلَانَتْ * رَوَادِفُهَا تَنُوءُ بِمَا يَلِينَا

١٥ تَذَكَّرْتُ ٱلصِّبَا وَٱشْتَقْتُ لَمَّا * رَأَيْتُ حُمُولَهَا أُصُلًا حُدِينَا
١٦ وَأَعْرَضَتِ ٱلْيَمَامَةُ وَٱشْمَخَرَّتْ * كَأَسْيَافٍ بِأَيْدِي مُصْلِتِينَا
١٧ فَمَا وَجَدَتْ كَوَجْدِي أُمُّ سَقْبٍ * أَضَلَّتْهُ فَرَجَّعَتِ ٱلْحَنِينَا
١٨ وَلَا شَمْطَآءُ لَمْ يَتْرُكْ شَقَاهَا * لَهَا مِنْ تِسْعَةٍ إِلَّا جَنِينَا
١٩ وَإِنَّ غَدًا وَإِنَّ ٱلْيَوْمَ رَهْنٌ * وَبَعْدَ غَدٍ بِمَا لَا تَعْلَمِينَا
٢٠ أَبَا هِنْدٍ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْنَا * وَأَنْظِرْنَا نُخَبِّرْكَ ٱلْيَقِينَا
٢١ بِأَنَّا نُورِدُ ٱلرَّايَاتِ بِيضًا * وَنُصْدِرُهُنَّ حُمْرًا قَدْ رَوِينَا
٢٢ وَأَيَّامٍ لَنَا غُرٍّ طِوَالٍ * عَصَيْنَا ٱلْمَلْكَ فِيهَا أَنْ نَدِينَا
٢٣ وَسَيِّدِ مَعْشَرٍ قَدْ تَوَّجُوهُ * بِتَاجِ ٱلْمُلْكِ يَحْمِي ٱلْمُحْجَرِينَا
٢٤ تَرَكْنَا ٱلْخَيْلَ عَاكِفَةً عَلَيْهِ * مُقَلَّدَةً أَعِنَّتَهَا صُفُونَا
٢٥ وَقَدْ هَرَّتْ كِلَابُ ٱلْحَيِّ مِنَّا * وَشَذَّبْنَا قَتَادَةَ مَنْ يَلِينَا
٢٦ مَتَى نَنْقُلْ إِلَى قَوْمٍ رَحَانَا * يَكُونُوا فِي ٱللِّقَآءِ لَهَا طَحِينَا
٢٧ يَكُونُ ثِفَالُهَا شَرْقِيَّ نَجْدٍ * وَلُهْوَتُهَا قُضَاعَةَ أَجْمَعِينَا
٢٨ وَإِنَّ ٱلضِّغْنَ بَعْدَ ٱلضِّغْنِ يَفْشُو * عَلَيْكَ وَيُخْرِجُ ٱلدَّآءَ ٱلدَّفِينَا
٢٩ وَرِثْنَا ٱلْمَجْدَ قَدْ عَلِمَتْ مَعَدٌّ * نُطَاعِنُ دُونَهُ حَتَّى يَبِينَا
٣٠ وَنَحْنُ إِذَا عِمَادُ ٱلْحَيِّ خَرَّتْ * عَلَى ٱلْأَحْفَاضِ نَمْنَعُ مَنْ يَلِينَا
٣١ نُدَافِعُ عَنْهُمُ ٱلْأَعْدَآءَ قِدْمًا * وَنَحْمِلُ عَنْهُمُ مَا حَمَّلُوهُ
٣٢ نُطَاعِنُ مَا تَرَاخَى ٱلنَّاسُ عَنَّا * وَنَضْرِبُ بِٱلسُّيُوفِ إِذَا غُشِينَا
٣٣ بِسُمْرٍ مِنْ قَنَا ٱلْخَطِّيِّ لُدْنٍ * ذَوَابِلَ أَوْ بِبِيضٍ يَعْتَلِينَا
٣٤ نَشُقُّ بِهَا رُءُوسَ ٱلْقَوْمِ شَقًّا * وَنُخْلِيهَا ٱلرِّقَابَ فَيَخْتَلِينَا
٣٥ تَخَالُ جَمَاجِمَ ٱلْأَبْطَالِ فِيهَا * وُسُوقًا بِٱلْأَمَاعِزِ يَرْتَمِينَا

٣٦ نَحُزُّ رُؤُوسَهُمْ فِي غَيْرِ بِرٍّ * فَمَا يَدْرُونَ مَا ذَا يَتَّقُونَا
٣٧ كَأَنَّ سُيُوفَنَا فِينَا وَفِيهِمْ * مَخَارِيقٌ بِأَيْدِي لَاعِبِينَا
٣٨ كَأَنَّ ثِيَابَنَا مِنَّا وَمِنْهُمْ * خُضِبْنَ بِأُرْجُوَانٍ أَوْ طُلِينَا
٣٩ إِذَا مَا عَيَّ بِٱلْإِسْنَافِ حَيٌّ * مِنَ ٱلْهَوْلِ ٱلْمُشَبَّهِ أَنْ يَكُونَا
٤٠ نَصَبْنَا مِثْلَ رَهْوَةَ ذَاتَ حَدٍّ * مُحَافَظَةً وَكُنَّا ٱلسَّابِقِينَا
٤١ بِفِتْيَانٍ يَرَوْنَ ٱلْقَتْلَ مَجْدًا * وَشِيبٍ فِي ٱلْحُرُوبِ مُجَرَّبِينَا
٤٢ حُدَيَّا ٱلنَّاسِ كُلِّهِمِ جَمِيعًا * مُقَارَعَةً بَنِيهِمْ عَنْ بَنِينَا
٤٣ فَأَمَّا يَوْمَ خَشْيَتِنَا عَلَيْهِمْ * فَنُصْبِحُ غَارَةً مُتَلَبِّبِينَا
٤٤ وَأَمَّا يَوْمَ لَا نَخْشَى عَلَيْهِمْ * فَنُصْبِحُ فِي مَجَالِسِنَا ثُبِينَا
٤٥ بِرَأْسٍ مِنْ بَنِي جُشَمَ بْنِ بَكْرٍ * نَدُقُّ بِهِ ٱلسُّهُولَةَ وَٱلْحُزُونَا
٤٦ بِأَيِّ مَشِيئَةٍ عَمْرَو بْنَ هِنْدٍ * تُطِيعُ بِنَا ٱلْوُشَاةَ وَتَزْدَرِينَا
٤٧ بِأَيِّ مَشِيئَةٍ عَمْرَو بْنَ هِنْدٍ * نَكُونُ لِقَيْلِكُمْ فِيهَا قَطِينَا
٤٨ تَهَدَّدْنَا وَأَوْعِدْنَا رُوَيْدًا * مَتَى كُنَّا لِأُمِّكَ مَقْتَوِينَا
٤٩ فَإِنَّ قَنَاتَنَا يَا عَمْرُو أَعْيَتْ * عَلَى ٱلْأَعْدَآءِ قَبْلَكَ أَنْ تَلِينَا
٥٠ إِذَا عَضَّ ٱلثِّقَافُ بِهَا ٱشْمَأَزَّتْ * وَوَلَّتْهُمْ عَشَوْزَنَةً زَبُونَا
٥١ عَشَوْزَنَةً إِذَا ٱنْقَلَبَتْ أَرَنَّتْ * تَدُقُّ قَفَا ٱلْمُثَقِّفِ وَٱلْجَبِينَا
٥٢ فَهَلْ حُدِّثْتَ فِي جُشَمَ بْنِ بَكْرٍ * بِنَقْصٍ فِي خُطُوبِ ٱلْأَوَّلِينَا
٥٣ وَرِثْنَا مَجْدَ عَلْقَمَةَ بْنِ سَيْفٍ * أَبَاحَ لَنَا حُصُونَ ٱلْمَجْدِ دِينَا
٥٤ وَرِثْتُ مُهَلْهِلًا وَٱلْخَيْرَ مِنْهُ * زُهَيْرًا نِعْمَ ذُخْرُ ٱلذَّاخِرِينَا
٥٥ وَعَتَّابًا وَكُلْثُومًا جَمِيعًا * بِهِمْ نِلْنَا تُرَاثَ ٱلْأَكْرَمِينَا
٥٦ وَذَا ٱلْبُرَةِ ٱلَّذِي حُدِّثْتَ عَنْهُ * بِهِ نُحْمَى وَنَحْمِي ٱلْمُلْجِئِينَا

٥٧ وَمِنَّا قَبْلَهُ ٱلسَّاعِي كُلَيْبٌ * فَأَيُّ ٱلْمَجْدِ إِلَّا قَدْ وَلِينَا
٥٨ مَتَى نَعْقِدْ قَرِينَتَنَا بِحَبْلٍ * نَجُذِّ ٱلْوَصْلَ أَوْ نَقِصِ ٱلْقَرِينَا
٥٩ وَنُوجَدُ نَحْنُ أَمْنَعَهُمْ ذِمَارًا * وَأَوْفَاهُمْ إِذَا عَقَدُوا يَمِينَا
٦٠ وَنَحْنُ غَدَاةَ أُوقِدَ فِي خَزَازٍ * رَفَدْنَا فَوْقَ رِفْدِ ٱلرَّافِدِينَا
٦١ وَنَحْنُ ٱلْحَابِسُونَ بِذِي أُرَاطَى * تَسَفُّ ٱلْجِلَّةُ ٱلْخُورُ ٱلدَّرِينَا
٦٢ وَنَحْنُ ٱلْحَاكِمُونَ إِذَا أُطِعْنَا * وَنَحْنُ ٱلْعَازِمُونَ إِذَا عُصِينَا
٦٣ وَنَحْنُ ٱلتَّارِكُونَ لِمَا سَخِطْنَا * وَنَحْنُ ٱلْآخِذُونَ لِمَا رَضِينَا
٦٤ وَكُنَّا ٱلْأَيْمَنِينَ إِذَا ٱلْتَقَيْنَا * وَكَانَ ٱلْأَيْسَرِينَ بَنُو أَبِينَا
٦٥ فَصَالُوا صَوْلَةً فِيمَنْ يَلِيهِمْ * وَصُلْنَا صَوْلَةً فِيمَنْ يَلِينَا
٦٦ فَآبُوا بِٱلنِّهَابِ وَبِٱلسَّبَايَا * وَأُبْنَا بِٱلْمُلُوكِ مُصَفَّدِينَا
٦٧ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرٍ إِلَيْكُمْ * أَلَمَّا تَعْرِفُوا مِنَّا ٱلْيَقِينَا
٦٨ أَلَمَّا تَعْلَمُوا مِنَّا وَمِنْكُمْ * كَتَائِبَ يَطَّعِنَّ وَيَرْتَمِينَا
٦٩ عَلَيْنَا ٱلْبَيْضُ وَٱلْيَلَبُ ٱلْيَمَانِي * وَأَسْيَافٌ يَقُمْنَ وَيَنْحَنِينَا
٧٠ عَلَيْنَا كُلُّ سَابِغَةٍ دِلَاصٍ * تَرَى فَوْقَ ٱلنِّجَادِ لَهَا غُضُونَا
٧١ إِذَا وُضِعَتْ عَنِ ٱلْأَبْطَالِ يَوْمًا * رَأَيْتَ لَهَا جُلُودَ ٱلْقَوْمِ جُونَا
٧٢ كَأَنَّ مُتُونَهُنَّ مُتُونُ غُدْرٍ * تُصَفِّقُهَا ٱلرِّيَاحُ إِذَا جَرَيْنَا
٧٣ وَتَحْمِلُنَا غَدَاةَ ٱلرَّوْعِ جُرْدٌ * عُرِفْنَ لَنَا نَقَائِذَ وَٱفْتُلِينَا
٧٤ وَرِثْنَاهُنَّ عَنْ آبَاءِ صِدْقٍ * وَنُورِثُهَا إِذَا مُتْنَا بَنِينَا
٧٥ وَقَدْ عَلِمَ ٱلْقَبَائِلُ مِنْ مَعَدٍّ * إِذَا قُبَبٌ بِأَبْطَحِهَا بُنِينَا
٧٦ بِأَنَّا ٱلْعَاصِمُونَ بِكُلِّ كَحْلٍ * وَأَنَّا ٱلْبَاذِلُونَ لِمُجْتَدِينَا
٧٧ وَأَنَّا ٱلْمَانِعُونَ لِمَا يَلِينَا * إِذَا مَا ٱلْبِيضُ زَايَلَتِ ٱلْجُفُونَا

٧٨ وَأَنَّا ٱلْمُنْعِمُونَ إِذَا قَدَرْنَا * وَأَنَّا ٱلْمُهْلِكُونَ إِذَا أُتِينَا
٧٩ وَأَنَّا ٱلشَّارِبُونَ ٱلْمَآءَ صَفْوًا * وَيَشْرَبُ غَيْرُنَا كَدَرًا وَطِينَا
٨٠ أَلَا أَبْلِغْ بَنِي ٱلطَّمَّاحِ عَنَّا * وَدُعْمِيًّا فَكَيْفَ وَجَدْتُمُونَا
٨١ نَزَلْتُمْ مَنْزِلَ ٱلْأَضْيَافِ مِنَّا * فَعَجَّلْنَا ٱلْقِرَى أَنْ تَشْتِمُونَا
٨٢ قَرَيْنَاكُمْ فَعَجَّلْنَا قِرَاكُمْ * قُبَيْلَ ٱلصُّبْحِ مِرْدَاةً طَحُونَا
٨٣ عَلَى آثَارِنَا بِيضٌ كِرَامٌ * نُحَاذِرُ أَنْ تُفَارِقَ أَوْ تَهُونَا
٨٤ ظَعَآئِنُ مِنْ بَنِي جُشَمَ بْنِ بَكْرٍ * خَلَطْنَ بِمِيسَمٍ حَسَبًا وَدِينَا
٨٥ أَخَذْنَ عَلَى بُعُولَتِهِنَّ عَهْدًا * إِذَا لَاقَوْا فَوَارِسَ مُعْلِمِينَا
٨٦ لَيَسْتَلِبُنَّ أَبْدَانًا وَبِيْضًا * وَأَسْرَى فِي ٱلْحَدِيدِ مُقَرَّنِينَا
٨٧ إِذَا مَا رُحْنَ يَمْشِينَ ٱلْهُوَيْنَا * كَمَا ٱضْطَرَبَتْ مُتُونُ ٱلشَّارِبِينَا
٨٨ يَقُتْنَ جِيَادَنَا وَيَقُلْنَ لَسْتُمْ * بُعُولَتَنَا إِذَا لَمْ تَمْنَعُونَا
٨٩ إِذَا لَمْ نَحْمِهِنَّ فَلَا بَقِينَا * لِشَيْءٍ بَعْدَهُنَّ وَلَا حَيِينَا
٩٠ وَمَا مَنَعَ ٱلظَّعَآئِنَ مِثْلُ ضَرْبٍ * تَرَى مِنْهُ ٱلسَّوَاعِدَ كَٱلْقُلِينَا
٩١ لَنَا ٱلدُّنْيَا وَمَنْ أَضْحَى عَلَيْهَا * وَنَبْطِشُ حِينَ نَبْطِشُ قَادِرِينَا
٩٢ إِذَا مَا ٱلْمَلْكُ سَامَ ٱلنَّاسَ خَسْفًا * أَبَيْنَا أَنْ نُقِرَّ ٱلْخَسْفَ فِينَا
٩٣ نُسَمَّى ظَالِمِينَ وَمَا ظَلَمْنَا * وَلٰكِنَّا سَنَبْدَأُ ظَالِمِينَا
٩٤ إِذَا بَلَغَ ٱلْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ * تَخِرُّ لَهُ ٱلْجَبَابِرُ سَاجِدِينَا
٩٥ مَلَأْنَا ٱلْبَرَّ حَتَّى ضَاقَ عَنَّا * وَظَهْرَ ٱلْبَحْرِ نَمْلَأُهُ سَفِينَا
٩٦ أَلَا لَا يَجْهَلَنْ أَحَدٌ عَلَيْنَا * فَنَجْهَلَ فَوْقَ جَهْلِ ٱلْجَاهِلِينَا

II. Imru'u-l-ḳais (Dîwân).

I ١ أَلَا ٱنْعَمْ صَبَاحًا أَيُّهَا ٱلطَّلَلُ ٱلْبَالِى * وَهَلْ يَنْعَمَنْ مَنْ كَانَ فِى ٱلْعُصُرِ ٱلْخَالِى
٢ وَهَلْ يَنْعَمَنْ إِلَّا سَعِيدٌ مُخَلَّدٌ * قَلِيلُ ٱلْهُمُومِ مَا يَبِيتُ بِأَوْجَالِ
٣ وَهَلْ يَنْعَمَنْ مَنْ كَانَ أَقْرَبُ عَهْدِهِ * ثَلٰثِينَ شَهْرًا فِى ثَلٰثَةِ أَحْوَالِ
٤ دِيَارٌ لِسَلْمَى عَافِيَاتٌ بِذِى ٱلْخَالِ * أَلَحَّ عَلَيْهَا كُلُّ أَسْحَمَ هَطَّالِ
٥ وَتَحْسِبُ سَلْمَى لَا تَزَالُ كَعَهْدِنَا * بِوَادِى ٱلْخُزَامَى أَوْ عَلَى رَسِّ أَوْعَالِ
٦ وَتَحْسِبُ سَلْمَى لَا تَزَالُ تَرَى طَلًّا * مِنَ ٱلْوَحْشِ أَوْ بَيْضًا بِمَيْثَاءَ مِحْلَالِ
٧ لَيَالِىَ سَلْمَى إِذْ تُرِيكَ مُنَصَّبًا * وَجِيدًا كَجِيدِ ٱلرِّئْمِ لَيْسَ بِمِعْطَالِ

II ١ أَلَا لَيْتَ شِعْرِى كَيْفَ حَادِثُ وَصْلِهَا * وَكَيْفَ تُظَنُّ بِٱلْإِخَاءِ ٱلْمُغَيَّبِ
٢ أَدَامَتْ عَلَى مَا بَيْنَنَا مِنْ نَصِيحَةٍ * أُمَيْمَةُ أَمْ صَارَتْ لِقَوْلِ ٱلْمُخَبِّبِ
٣ فَإِنْ تَنْأَ عَنْهَا حِقْبَةً لَا تُلَاقِهَا * فَإِنَّكَ مِمَّا أَحْدَثَتْ بِٱلْمُجَرِّبِ

III ١ وَلِلّٰهِ عَيْنَا مَنْ رَأَى مِنْ تَفَرُّقٍ * أَشَتَّ وَأَنْأَى مِنْ فِرَاقِ ٱلْمُحَصَّبِ
٢ غَدَاةَ غَدَوْا فَسَالِكٌ بَطْنَ نَخْلَةٍ * وَآخَرُ مِنْهُمْ جَازِعٌ نَجْدَ كَبْكَبِ
٣ فَعَيْنَاكَ غَرْبَا جَدْوَلٍ فِى مُفَاضَةٍ * كَمَرِّ خَلِيجٍ فِى صَفِيحٍ مُنَصَّبِ
٤ وَإِنَّكَ لَمْ يَفْخَرْ عَلَيْكَ كَفَاخِرٍ * ضَعِيفٍ وَلَمْ يَغْلِبْكَ مِثْلُ مُغَلَّبِ

IV ١ أَمِنْ ذِكْرِ سَلْمَى إِذْ نَأَتْكَ تَنُوصُ * فَتَقْصُرُ عَنْهَا خُطْوَةً أَوْ تَبُوصُ
٢ تَبُوصُ وَكَمْ مِنْ دُونِهَا مِنْ مَفَازَةٍ * وَمِنْ أَرْضِ جَدْبٍ دُونَهَا وَلُصُوصُ

٣ تَرَاءَتْ لَنَا يَوْمًا بِصَفْحِ عُنَيْزَةٍ * وَقَدْ حَانَ مِنْهَا رِحْلَةٌ وَقُلُوصُ
٤ بِأَسْوَدَ مُلْتَفِّ ٱلْغَدَائِرِ وَارِدٍ * وَذِى أُشُرٍ تَشُوفُهُ وَتَشُوصُ
٥ مَنَابِتُهُ مِثْلُ ٱلسُّدُوسِ وَلَوْنُهُ * كَشَوْكِ ٱلسَّيَالِ فَهْوَ عَذْبٌ يَفِيصُ

V

١ أَصْبَحْتُ وَدَّعْتُ ٱلصِّبَى غَيْرَ أَنَّنِى * أُرَاقِبُ خَلَّاتٍ مِنَ ٱلْعَيْشِ أَرْبَعَا
٢ فَمِنْهُنَّ قَوْلِى لِلنَّدَامَى تَرَفَّقُوا * يُدَاجُونَ نَشَّاجًا مِنَ ٱلْخَمْرِ مُتْرَعَا
٣ وَمِنْهُنَّ رَكْضُ ٱلْخَيْلِ تَرْجُمُ بِٱلْقَنَا * يُبَادِرْنَ سِرْبًا آمِنًا أَنْ يُفَزَّعَا
٤ وَمِنْهُنَّ نَصُّ ٱلْعِيسِ وَٱللَّيْلُ شَامِلٌ * يُيَمِّمْنَ مَجْهُولًا مِنَ ٱلْأَرْضِ بَلْقَعَا
٥ خَوَارِجَ مِنْ بَرِّيَّةٍ نَحْوَ قَرْيَةٍ * يُجَدِّدْنَ وَصْلًا أَوْ يُرَجِّينَ مَطْمَعَا
٦ وَمِنْهُنَّ سَوْفُ ٱلْخَوْدِ قَدْ بَلَّهَا ٱلنَّدَى * تُرَاقِبُ مَنْظُومَ ٱلتَّمَائِمِ مُرْضَعَا
٧ يَعِزُّ عَلَيْهَا رِيبَتِى وَيَسُوءُهَا * بُكَاهُ فَتَثْنِى ٱلْجِيدَ أَنْ يَتَضَوَّعَا
٨ بَعَثْتُ إِلَيْهَا وَٱلنُّجُومُ طَوَالِعٌ * حِذَارًا عَلَيْهَا أَنْ تَهُبَّ فَتَسْمَعَا
٩ فَجَاءَتْ قَطُوفَ ٱلْمَشْىِ هَيَّابَةَ ٱلسُّرَى * تُدَافِعُ رُكْنَاهَا كَوَاعِبَ أَرْبَعَا
١٠ يُزَجِّينَهَا مَشْىَ ٱلنَّزِيفِ وَقَدْ جَرَى * صُبَابُ ٱلْكَرَى فِى مُخِّهَا فَتَقَطَّعَا
١١ تَقُولُ وَقَدْ جَرَّدْتُهَا مِنْ ثِيَابِهَا * كَمَا رُعْتَ مَكْحُولَ ٱلْمَدَامِعِ أَتْلَعَا
١٢ وَجَدِّكَ لَوْ شَىْءٌ أَتَانَا رَسُولُهُ * سِوَاكَ وَلٰكِنْ لَمْ نَجِدْ لَكَ مَدْفَعَا
١٣ تَصُدُّ عَنِ ٱلْمَأْثُورِ بَيْنِى وَبَيْنَهَا * وَتُدْنِى عَلَىَّ ٱلسَّابِرِىَّ ٱلْمُضَلَّعَا
١٤ إِذَا أَخَذَتْهَا هِزَّةُ ٱلرَّوْعِ أَمْسَكَتْ * بِمَنْكِبِ مِقْدَامٍ عَلَى ٱلْهَوْلِ أَرْوَعَا

VI

١ دِيمَةٌ هَطْلَآءُ فِيهَا وَطَفٌ * طَبَقُ ٱلْأَرْضِ تَحَرَّى وَتَدُرّْ
٢ فَتَرَى ٱلْوَدَّ إِذَا مَا أَشْجَذَتْ * وَتُوَارِيهِ إِذَا مَا تَعْتَكِرْ

٣ وَتَرَى ٱلضَّبَّ خَفِيفًا مَاهِرًا * ثَانِيًا بُرْثُنَهُ مَا يَنْعَفِرْ
٤ وَتَرَى ٱلشَّجْرَآءَ فِى رَيِّقِهَا * كَرُءُوسٍ قُطِعَتْ فِيهَا خُمُرْ
٥ سَاعَةً ثُمَّ ٱنْتَحَاهَا وَابِلٌ * سَاقِطُ ٱلْأَكْنَافِ وَاهٍ مُنْهَمِرْ
٦ رَاحَ تَمْرِيهِ ٱلصَّبَا ثُمَّ ٱنْتَحَى * فِيهِ شُؤْبُوبُ جَنُوبٍ مُنْفَجِرْ
٧ ثَجَّ حَتَّى ضَاقَ عَنْ آذِيِّهِ * عَرْضُ خَيْمٍ فَخُفَافٍ فَيُسُرْ
٨ قَدْ غَدَا يَحْمِلُنِى فِى أَنْفِهِ * لَاحِقُ ٱلْإِطْلَيْنِ مَحْبُوكٌ مُمَرْ

VII قال الأَصْمَعِىُّ قال أَبُو عَمْرِو بْنُ ٱلْعَلَآءِ كان ٱمْرُؤُ القَيْسِ مِعَنًّا ضِلِّيلًا يُنازِعُ كُلَّ مَنِ ٱدَّعَى الشِّعْرَ، فنَازَعَ ٱلتَّوْءَمَ اليَشْكُرِىَّ فقال إن كُنْتَ شاعِرًا فمَلِّطْ أَنْصافَ ما أَقولُ فأَجِزْها، فقال نَعَمْ، فأَنْشَدَ ٱمْرُؤُ القَيْسِ

١ أَصَاحِ تَرَى بُرَيْقًا هَبَّ وَهْنًا * فقال التَّوْءَمُ
كَنَارِ مَجُوسَ تَسْتَعِرُ ٱسْتِعَارَا * فقال ٱمْرُؤُ القَيْسِ
٢ أَرِقْتُ لَهُ وَنَامَ أَبُو شُرَيْحٍ * فقال التَّوْءَمُ
إِذَا مَا قُلْتُ قَدْ هَدَأَ ٱسْتَطَارَا * فقال ٱمْرُؤُ القَيْسِ
٣ كَأَنَّ هَزِيزَهُ بِوَرَآءِ غَيْبٍ * فقال التَّوْءَمُ
عِشَارٌ وُلَّهٌ لَاقَتْ عِشَارَا * فقال ٱمْرُؤُ القَيْسِ
٤ فَلَمَّا أَنْ عَلَا كَنَفَىْ أُضَاخٍ * فقال التَّوْءَمُ
وَهَتْ أَعْجَازُ رَيِّقِهِ فَحَارَا * فقال ٱمْرُؤُ القَيْسِ
٥ فَلَمْ يَتْرُكْ بِذَاتِ ٱلسِّرِّ ظَبْيًا * فقال التَّوْءَمُ
وَلَمْ يَتْرُكْ بِجَلْهَتِهَا حِمَارَا *

VIII

١ وَقَدْ أَغْتَدِى وَٱلطَّيْرُ فِي وُكُنَاتِهَا * لِغَيْثٍ مِنَ ٱلْوَسْمِيِّ رَائِدُهُ خَالِ
٢ تَحَامَاهُ أَطْرَافُ ٱلرِّمَاحِ تَحَامِيًا * وَجَادَ عَلَيْهِ كُلُّ أَسْحَمَ هَطَّالِ
٣ بِعَجْلَزَةٍ قَدْ أَتْرَزَ ٱلْجَرْىُ لَحْمَهَا * كُمَيْتٍ كَأَنَّهَا هِرَاوَةُ مِنْوَالِ
٤ ذَعَرْتُ بِهَا سِرْبًا نَقِيًّا جُلُودُهُ * وَأَكْرُعُهُ وَشْىُ ٱلْبُرُودِ مِنَ ٱلْخَالِ
٥ كَأَنَّ ٱلصِّوَارَ إِذْ تُجَاهِدْنَ غُدْوَةً * عَلَى جَمَزَى خَيْلٌ تَجُولُ بِأَجْلَالِ
٦ فَجَزَّ لِرَوْقَيْهِ وَأَمْضَيْتُ مُقْدِمًا * طُوَالَ ٱلْقَرَا وَٱلرَّوْقِ أَخْنَسَ ذَيَّالِ
٧ فَعَادَيْتُ مِنْهُ بَيْنَ ثَوْرٍ وَنَعْجَةٍ * وَكَانَ عِدَائِى إِذْ رَكِبْتُ عَلَى بَالِي
٨ كَأَنِّى بِفَتْخَاءِ ٱلْجَنَاحَيْنِ لِقْوَةٍ * عَلَى عَجَلٍ مِنْهَا أُطَأْطِئُ شِمْلَالِى
٩ تَخَطَّفُ خِزَّانَ ٱلْأُنَيْعِمِ بِٱلضُّحَى * وَقَدْ جُحِرَتْ مِنْهَا ثَعَالِبُ أَوْرَالِ
١٠ كَأَنَّ قُلُوبَ ٱلطَّيْرِ رَطْبًا وَيَابِسًا * لَدَى وَكْرِهَا ٱلْعُنَّابُ وَٱلْحَشَفُ ٱلْبَالِي
١١ فَلَوْ أَنَّ مَا أَسْعَى لِأَدْنَى مَعِيشَةٍ * كَفَانِى وَلَمْ أَطْلُبْ قَلِيلٌ مِنَ ٱلْمَالِ
١٢ وَلٰكِنَّمَا أَسْعَى لِمَجْدٍ مُؤَثَّلٍ * وَقَدْ يُدْرِكُ ٱلْمَجْدَ ٱلْمُؤَثَّلَ أَمْثَالِى
١٣ وَمَا ٱلْمَرْءُ مَا دَامَتْ حُشَاشَةُ نَفْسِهِ * بِمُدْرِكِ أَطْرَافِ ٱلْخُطُوبِ وَلَا آلِ

IX

١ لِمَنْ طَلَلٌ أَبْصَرْتُهُ فَشَجَانِى * كَخَطِّ ٱلزَّبُورِ فِي عَسِيبِ يَمَانِى
٢ دِيَارٌ لِهِرٍّ وَٱلرَّبَابِ وَفَرْتَنَا * لَيَالِيَنَا بِٱلنَّعْفِ مِنْ بَدَلَانِ
٣ لَيَالِىَ يَدْعُونِى ٱلصِّبَى فَأُجِيبُهُ * وَأَعْيُنُ مَنْ أَهْوَى إِلَىَّ رَوَانِ
٤ فَإِنْ أُمْسِ مَكْرُوبًا فَيَا رُبَّ بُهْمَةٍ * كَشَفْتُ إِذَا مَا ٱسْوَدَّ وَجْهُ ٱلْجَبَانِ
٥ وَإِنْ أُمْسِ مَكْرُوبًا فَيَا رُبَّ قَيْنَةٍ * مُنَعَّمَةٍ أَعْمَلْتُهَا بِكِرَانِ
٦ لَهَا مِزْهَرٌ يَعْلُو ٱلْخَمِيسَ بِصَوْتِهِ * أَجَشُّ إِذَا مَا حَرَّكَتْهُ ٱلْيَدَانِ
٧ وَإِنْ أُمْسِ مَكْرُوبًا فَيَا رُبَّ غَارَةٍ * شَهِدْتُ عَلَى أَقَبَّ رَخْوِ ٱللَّبَانِ

٨ عَلَى زَبِذٍ يَزْدَادُ عَفْوًا إِذَا جَرَى * مِسَحٍّ حَثِيثِ ٱلرَّكْضِ وَٱلذَّأَلَانِ
٩ وَيَخْدِى عَلَى صُمٍّ صِلَابٍ مَلَاطِسٍ * شَدِيدَاتِ عَقْدٍ لَيِّنَاتٍ مِتَانِ
١٠ وَغَيْثٍ مِنَ ٱلْوَسْمِيِّ حُوٍّ نَبَاتُهُ * تَبَطَّنْتُهُ بِشَيْظَمٍ صَلَتَانِ
١١ مِخَشٍّ مِجَشٍّ مُقْبِلٍ مُدْبِرٍ مَعًا * كَتَيْسِ ظِبَاءِ ٱلْحُلَّبِ ٱلْغَذَوَانِ
١٢ إِذَا مَا جَنَبْنَاهُ تَأَوَّدَ مَتْنُهُ * كَعِرْقِ ٱلرُّخَامَى ٱللَّدْنِ فِى ٱلْهَطَلَانِ
١٣ تَمَتَّعْ مِنَ ٱلدُّنْيَا فَإِنَّكَ فَانٍ * مِنَ ٱلنَّشَوَاتِ وَٱلنِّسَآءِ ٱلْحِسَانِ
١٤ مِنَ ٱلْبِيضِ كَٱلْآرَامِ وَٱلْأُدْمِ كَٱلدُّمَى * حَوَاصِنُهَا وَٱلْمُبْرِقَاتِ ٱلرَّوَانِى
١٥ أَمِنْ ذِكْرِ نَبْهَانِيَّةٍ حَلَّ أَهْلُهَا * بِجِزْعِ ٱلْمَلَا عَيْنَاكَ تَبْتَدِرَانِ
١٦ فَدَمْعُهُمَا سَحٌّ وَسَكْبٌ وَدِيمَةٌ * وَرَشٌّ وَتَوْكَافٌ وَتَنْهَمِلَانِ
١٧ كَأَنَّهُمَا مَزَادَتَا مُتَعَجِّلٍ * فَرِيَّانِ لَمَّا تُدْهَنَا بِدِهَانِ

III. aš-Šanfarâ: Lâmîjat al-ʿarab.

١ أَقِيمُوا بَنِى أُمِّى صُدُورَ مَطِيِّكُمْ * فَإِنِّى إِلَى قَوْمٍ سِوَاكُمْ لَأَمْيَلُ
٢ فَقَدْ حُمَّتِ ٱلْحَاجَاتُ وَٱللَّيْلُ مُقْمِرٌ * وَشُدَّتْ لِطِيَّاتٍ مَطَايَا وَأَرْحُلُ
٣ وَفِى ٱلْأَرْضِ مَنْأًى لِلْكَرِيمِ عَنِ ٱلْأَذَى * وَفِيهَا لِمَنْ خَافَ ٱلْقِلَى مُتَعَزَّلُ
٤ لَعَمْرُكَ مَا فِى ٱلْأَرْضِ ضِيقٌ عَلَى ٱمْرِئٍ * سَرَى رَاغِبًا أَوْ رَاهِبًا وَهْوَ يَعْقِلُ
٥ وَلِى دُونَكُمْ أَهْلُونَ سِيدٌ عَمَلَّسٌ * وَأَرْقَطُ زُهْلُولٌ وَعَرْفَآءُ جَيْأَلُ
٦ هُمُ ٱلْأَهْلُ لَا مُسْتَوْدَعُ ٱلسِّرِّ ذَآئِعٌ * لَدَيْهِمْ وَلَا ٱلْجَانِى بِمَا جَرَّ يُخْذَلُ
٧ وَكُلٌّ أَبِىٌّ بَاسِلٌ غَيْرَ أَنَّنِى * إِذَا عَرَضَتْ أُولَى ٱلطَّرَآئِدِ أَبْسَلُ

٨ وَإِنْ مُدَّتِ ٱلْأَيْدِى إِلَى ٱلزَّادِ لَمْ أَكُنْ * بِأَعْجَلِهِمْ إِذْ أَجْشَعُ ٱلْقَوْمِ أَعْجَلُ
٩ وَمَا ذَاكَ إِلَّا بَسْطَةٌ عَنْ تَفَضُّلٍ * عَلَيْهِمْ وَكَانَ ٱلْأَفْضَلَ ٱلْمُتَفَضِّلُ
١٠ وَإِنِّى كَفَانِى فَقْدَ مَنْ لَيْسَ جَازِيًا * بِحُسْنَى وَلَا فِى قُرْبِهِ مُتَعَلَّلُ
١١ ثَلَاثَةُ أَصْحَابٍ فُؤَادٌ مُشَيَّعٌ * وَأَبْيَضُ إِصْلِيتٌ وَصَفْرَآءُ عَيْطَلُ
١٢ هَتُوفٌ مِنَ ٱلْمُلْسِ ٱلْمُتُونِ يَزِينُهَا * رَصَائِعُ قَدْ نِيطَتْ إِلَيْهَا وَمِحْمَلُ
١٣ إِذَا زَلَّ عَنْهَا ٱلسَّهْمُ حَنَّتْ كَأَنَّهَا * مُرَزَّأَةٌ عَجْلَى تُرِنُّ وَتُعْوِلُ
١٤ وَلَسْتُ بِمِهْيَافٍ يُعَشِّى سَوَامَهُ * مُجَدَّعَةً سُقْبَانُهَا وَهْىَ بُهَّلُ
١٥ وَلَا جُبَّإٍ أَكْهَى مُرِبٍّ بِعِرْسِهِ * يُطَالِعُهَا فِى شَأْنِهِ كَيْفَ يَفْعَلُ
١٦ وَلَا خَرِقٍ هَيْقٍ كَأَنَّ فُؤَادَهُ * يَظَلُّ بِهِ ٱلْمُكَّآءُ يَعْلُو وَيَسْفُلُ
١٧ وَلَا خَالِفٍ دَارِيَّةٍ مُتَغَزِّلٍ * يَرُوحُ وَيَغْدُو دَاهِنًا يَتَكَحَّلُ
١٨ وَلَسْتُ بِعَلٍّ شَرُّهُ دُونَ خَيْرِهِ * أَلَفَّ إِذَا مَا رُعْتَهُ ٱهْتَاجَ أَعْزَلُ
١٩ وَلَسْتُ بِمِحْيَارِ ٱلظَّلَامِ إِذَا ٱنْتَحَتْ * هُدَى ٱلْهَوْجَلِ ٱلْعِسِّيفِ يَهْمَآءُ هَوْجَلُ
٢٠ إِذَا ٱلْأَمْعَزُ ٱلصَّوَّانُ لَاقَى مَنَاسِمِى * تَطَايَرَ مِنْهُ قَادِحٌ وَمُفَلَّلُ
٢١ أُدِيمُ مِطَالَ ٱلْجُوعِ حَتَّى أُمِيتَهُ * وَأَضْرِبُ عَنْهُ ٱلذِّكْرَ صَفْحًا فَأَذْهَلُ
٢٢ وَأَسْتَفُّ تُرْبَ ٱلْأَرْضِ كَيْلَا يُرَى لَهُ * عَلَىَّ مِنَ ٱلطَّوْلِ ٱمْرُؤٌ مُتَطَوِّلُ
٢٣ وَلَوْلَا ٱجْتِنَابُ ٱلذَّأْمِ لَمْ يُلْفَ مَشْرَبٌ * يُعَاشُ بِهِ إِلَّا لَدَىَّ وَمَأْكَلُ
٢٤ وَلٰكِنَّ نَفْسًا مُرَّةً لَا تُقِيمُ بِى * عَلَى ٱلذَّأْمِ إِلَّا رَيْثَمَا أَتَحَوَّلُ
٢٥ وَأَطْوِى عَلَى ٱلْخَمْصِ ٱلْحَوَايَا كَمَا ٱنْطَوَتْ * خُيُوطَةُ مَارِىٍّ تُغَارُ وَتُفْتَلُ
٢٦ وَأَغْدُو عَلَى ٱلْقُوتِ ٱلزَّهِيدِ كَمَا غَدَا * أَزَلُّ تَهَادَاهُ ٱلتَّنَائِفُ أَطْحَلُ
٢٧ غَدَا طَاوِيًا يُعَارِضُ ٱلرِّيحَ هَافِيًا * يَخُوتُ بِأَذْنَابِ ٱلشِّعَابِ وَيَعْسِلُ
٢٨ فَلَمَّا لَوَاهُ ٱلْقُوتُ مِنْ حَيْثُ أَمَّهُ * دَعَا فَأَجَابَتْهُ نَظَائِرُ نُحَّلُ

٢٩ مُهَلْهَلَةٌ شِيبُ ٱلْوُجُوهِ كَأَنَّهَا * قِدَاحٌ بِكَفَّيْ يَاسِرٍ تَتَقَلْقَلُ
٣٠ أَوِ ٱلْخَشْرَمُ ٱلْمَبْعُوثُ حَثْحَثَ دَبْرَهُ * مَحَابِيضُ أَرْدَاهُنَّ سَامٍ مُعَسِّلُ
٣١ مُهَرَّتَةٌ فُوهٌ كَأَنَّ شُدُوقَهَا * شُقُوقُ ٱلْعِصِيِّ كَالِحَاتٌ وَبُسَّلُ
٣٢ فَضَجَّ وَضَجَّتْ بِٱلْبَرَاحِ كَأَنَّهَا * وَإِيَّاهُ نُوحٌ فَوْقَ عَلْيَاءَ ثُكَّلُ
٣٣ وَأَغْضَى وَأَغْضَتْ وَٱتَّسَى وَٱتَّسَتْ بِهِ * مَرَامِيلُ عَزَّاهَا وَعَزَّتْهُ مُرْمِلُ
٣٤ شَكَا وَشَكَتْ ثُمَّ ٱرْعَوَى بَعْدُ وَٱرْعَوَتْ * وَلَلصَّبْرُ إِنْ لَمْ يَنْفَعِ ٱلشَّكْوُ أَجْمَلُ
٣٥ وَفَاءَ وَفَاءَتْ بَادِرَاتٍ وَكُلُّهَا * عَلَى نَكَظٍ مِمَّا يُكَاتِمُ مُجْمِلُ
٣٦ وَتَشْرَبُ أَسْآرِي ٱلْقَطَا ٱلْكُدْرُ بَعْدَمَا * سَرَتْ قَرَبًا أَحْنَاؤُهَا تَتَصَلْصَلُ
٣٧ هَمَمْتُ وَهَمَّتْ وَٱبْتَدَرْنَا وَأَسْدَلَتْ * وَشَمَّرَ مِنِّي فَارِطٌ مُتَمَهِّلُ
٣٨ فَوَلَّيْتُ عَنْهَا وَهْيَ تَكْبُو لِعَقْرِهِ * يُبَاشِرُهُ مِنْهَا ذُقُونٌ وَحَوْصَلُ
٣٩ كَأَنَّ وَغَاهَا حَجْرَتَيْهِ وَحَوْلَهُ * أَضَامِيمُ مِنْ سَفْرِ ٱلْقَبَائِلِ نُزَّلُ
٤٠ تَوَافَيْنَ مِنْ شَتَّى إِلَيْهِ فَضَمَّهَا * كَمَا ضَمَّ أَذْوَادَ ٱلْأَصَارِيمِ مَنْهَلُ
٤١ فَعَبَّتْ غِشَاشًا ثُمَّ مَرَّتْ كَأَنَّهَا * مَعَ ٱلصُّبْحِ رَكْبٌ مِنْ أُحَاظَةَ مُجْفِلُ
٤٢ وَآلَفُ وَجْهَ ٱلْأَرْضِ عِنْدَ ٱفْتِرَاشِهَا * بِأَهْدَأَ تُنْبِيهِ سَنَاسِنُ قُحَّلُ
٤٣ وَأَعْدِلُ مَنْحُوضًا كَأَنَّ فُصُوصَهُ * كِعَابٌ دَحَاهَا لَاعِبٌ فَهْيَ مُثَّلُ
٤٤ فَإِنْ تَبْتَئِسْ بِٱلشَّنْفَرَى أُمُّ قَسْطَلٍ * لَمَا ٱغْتَبَطَتْ بِٱلشَّنْفَرَى قَبْلُ أَطْوَلُ
٤٥ طَرِيدُ جِنَايَاتٍ تَيَاسَرْنَ لَحْمَهُ * عَقِيرَتُهُ لِأَيِّهَا حُمَّ أَوَّلُ
٤٦ تَنَامُ إِذَا مَا نَامَ يَقْظَى عُيُونُهَا * حِثَاثًا إِلَى مَكْرُوهِهِ تَتَغَلْغَلُ
٤٧ وَإِلْفُ هُمُومٍ مَا تَزَالُ تَعُودُهُ * عِيَادًا كَحُمَّى ٱلرِّبْعِ أَوْ هِيَ أَثْقَلُ
٤٨ إِذَا وَرَدَتْ أَصْدَرْتُهَا ثُمَّ إِنَّهَا * تَثُوبُ فَتَأْتِي مِنْ تُحَيْتٍ وَمِنْ عَلُ
٤٩ فَإِمَّا تَرَيْنِي كَٱبْنَةِ ٱلرَّمْلِ ضَاحِيًا * عَلَى رِقَّةٍ أَحْفَى وَلَا أَتَنَعَّلُ

٥٠ فَإِنِّي لَمَوْلَى ٱلصَّبْرِ أَجْتَابُ بَزَّهُ * عَلَى مِثْلِ قَلْبِ ٱلسِّمْعِ وَٱلْحَزْمَ أَنْعَلُ
٥١ وَأُعْدِمُ أَحْيَانًا وَأَغْنَى وَإِنَّمَا * يَنَالُ ٱلْغِنَى ذُو ٱلْبُعْدَةِ ٱلْمُتَبَذِّلُ
٥٢ فَلَا جَزِعٌ مِنْ خَلَّةٍ مُتَكَشِّفٌ * وَلَا مَرِحٌ تَحْتَ ٱلْغِنَى أَتَخَيَّلُ
٥٣ وَلَا تَزْدَهِي ٱلْأَجْهَالُ حِلْمِي وَلَا أُرَى * سَؤُولًا بِأَعْقَابِ ٱلْأَقَاوِيلِ أُنْمِلُ
٥٤ وَلَيْلَةِ نَحْسٍ يَصْطَلِي ٱلْقَوْسَ رَبُّهَا * وَأَقْطُعَهُ ٱللَّاتِي بِهَا يَتَنَبَّلُ
٥٥ دَعَسْتُ عَلَى غَطْشٍ وَبَغْشٍ وَصُحْبَتِي * سُعَارٌ وَإِرْزِيزٌ وَوَجْرٌ وَأَفْكَلُ
٥٦ فَأَيَّمْتُ نِسْوَانًا وَأَيْتَمْتُ إِلْدَةً * وَعُدْتُ كَمَا أَبْدَأْتُ وَٱللَّيْلُ أَلْيَلُ
٥٧ وَأَصْبَحَ عَنِّي بِٱلْغُمَيْصَاءِ جَالِسًا * فَرِيقَانِ مَسْئُولٌ وَآخَرُ يَسْأَلُ
٥٨ فَقَالُوا لَقَدْ هَرَّتْ بِلَيْلٍ كِلَابُنَا * فَقُلْنَا أَذِئْبٌ عَسَّ أَمْ عَسَّ فُرْعُلُ
٥٩ فَلَمْ تَكُ إِلَّا نَبْأَةٌ ثُمَّ هَوَّمَتْ * فَقُلْنَا قَطَاةٌ رِيعَ أَمْ رِيعَ أَجْدَلُ
٦٠ فَإِنْ يَكُ مِنْ جِنٍّ لَأَبْرَحُ طَارِقًا * وَإِنْ يَكُ إِنْسًا مَا كَهَا ٱلْإِنْسُ تَفْعَلُ
٦١ وَيَوْمٍ مِنَ ٱلشِّعْرَى يَذُوبُ لُوَابُهُ * أَفَاعِيهِ فِي رَمْضَائِهِ تَتَمَلْمَلُ
٦٢ نَصَبْتُ لَهُ وَجْهِي وَلَا كِنَّ دُونَهُ * وَلَا سِتْرَ إِلَّا ٱلْأَتْحَمِيُّ ٱلْمُرَعْبَلُ
٦٣ وَضَافٍ إِذَا هَبَّتْ لَهُ ٱلرِّيحُ طَيَّرَتْ * لَبَائِدَ عَنْ أَعْطَافِهِ مَا تُرَجَّلُ
٦٤ بَعِيدٌ بِمَسِّ ٱلدُّهْنِ وَٱلْفَلْيِ عَهْدُهُ * لَهُ عَبَسٌ عَافٍ مِنَ ٱلْغِسْلِ مُحْوِلُ
٦٥ وَخَرْقٍ كَظَهْرِ ٱلتُّرْسِ قَفْرٍ قَطَعْتُهُ * بِعَامِلَتَيْنِ ظَهْرُهُ لَيْسَ يُعْمَلُ
٦٦ وَأَلْحَقْتُ أُولَاهُ بِأُخْرَاهُ مُوفِيًا * عَلَى قُنَّةٍ أُقْعِي مِرَارًا وَأَمْثُلُ
٦٧ تَرُودُ ٱلْأَرَاوِي ٱلصُّحْمُ حَوْلِي كَأَنَّهَا * عَذَارَى عَلَيْهِنَّ ٱلْمُلَاءُ ٱلْمُذَيَّلُ
٦٨ وَيَرْكُدْنَ بِٱلْآصَالِ حَوْلِي كَأَنَّنِي * مِنَ ٱلْعُصْمِ أَدْفَى يَنْتَحِي ٱلْكِيحَ أَعْقَلُ

IV. Aus b. Ḥaǵar.

I
١ أَبَنِى لُبَيْنَى لَسْتُمُ بِيَدٍ * إِلَّا يَدًا لَيْسَتْ لَهَا عَضُدُ
٢ أَبَنِى لُبَيْنَى لَا أُحَقِّكُمُ * وَجْدُ ٱلْإِلَاهِ بِكُمْ كَمَا أَجِدُ
٣ أَبَنِى لُبَيْنَى لَسْتُ مُعْتَرِفًا * لِيَكُونَ أَلْأَمَ مِنْكُمُ أَحَدُ
٤ أَبَنِى لُبَيْنَى إِنَّ أُمَّكُمُ * أَمَةٌ وَإِنَّ أَبَاكُمُ عَبُدُ
٥ أَبَنِى لُبَيْنَى إِنَّ أُمَّكُمُ * دَحَقَتْ فَخُرِّقَ ثَفْرَهَا ٱلزَّنَدُ

II
١ نُبِّئْتُ أَنَّ دَمًا حَرَامًا نِلْتَهُ * فَهُرِيقَ فِى ثَوْبٍ عَلَيْكَ مُحَبَّرِ
٢ نُبِّئْتُ أَنَّ بَنِى سُحَيْمٍ أَدْخَلُوا * أَبْيَاتَهُمْ تَامُورَ نَفْسِ ٱلْمُنْذِرِ
٣ فَلَبِئْسَ مَا كَسَبَ ٱبْنُ عَمْرٍو رَهْطَهُ * شَمِرٌ وَكَانَ بِمَسْمَعٍ وَبِمَنْظَرِ
٤ زَعَمَ ٱبْنُ سَلْمِىٍّ مُرَارَةُ أَنَّهُ * مَوْلَى ٱلسَّوَاقِطِ دُونَ آلِ ٱلْمُنْذِرِ
٥ مَنَعَ ٱلْيَمَامَةَ حَزْنَهَا وَسُهُولَهَا * مِنْ كُلِّ ذِى تَاجٍ كَرِيمِ ٱلْمَفْخَرِ
٦ إِنْ كَانَ ظَنِّى فِى ٱبْنِ هِنْدٍ صَادِقًا * لَمْ يَحْقِنُوهَا فِى ٱلسِّقَآءِ ٱلْأَوْفَرِ
٧ حَتَّى تَلُفَّ نَخِيلَهُمْ وَزُرُوعَهُمْ * لَهَبٌ كَنَاصِيَةِ ٱلْحِصَانِ ٱلْأَشْقَرِ

III
١ أَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ أَجْمِلِى جَزَعَا * إِنَّ ٱلَّذِى تَحْذَرِينَ قَدْ وَقَعَا
٢ إِنَّ ٱلَّذِى جَمَّعَ ٱلسَّمَاحَةَ وَٱلْـــ * ـنَّجْدَةَ وَٱلْحَزْمَ وَٱلْقُوَى جُمَعَا
٣ ٱلْأَلْمَعِىَّ ٱلَّذِى يَظُنُّ لَكَ ٱلْـــ * ـظَّنَّ كَأَنْ قَدْ رَأَى وَقَدْ سَمِعَا
٤ ٱلْمُخْلِفَ ٱلْمُتْلِفَ ٱلْمُرَزَّأَ لَمْ * يُمْتَعْ بِضَعْفٍ وَلَمْ يَمُتْ طَبِعَا
٥ وَٱلْحَافِظَ ٱلنَّاسَ فِى تَحُوطَ إِذَا * لَمْ يُرْسِلُوا خَلْفَ عَآئِذٍ رُبَعَا

٦ وَٱزْدَحَمَتْ حَلْقَتَا ٱلْبِطَانِ بِأَقْـــ * ـوَامٍ وَطَارَتْ نُفُوسُهُمْ جَزَعَا
٧ وَهَبَّتِ ٱلشَّمْأَلُ ٱلْبَلِيلُ وَإِذْ * بَاتَ كَمِيعُ ٱلْفَتَاةِ مُلْتَفِعَا
٨ وَشُبِّهَ ٱلْهَيْدَبُ ٱلْعَبَامُ مِنَ ٱلْـــ * أَقْوَامِ سَقْبًا مُجَلَّلًا فَرَعَا
٩ وَكَانَتِ ٱلْكَاعِبُ ٱلْمُنَعَّمَةُ ٱلْـــ * ـحَسْنَآءُ فِي زَادِ أَهْلِهَا سَبُعَا
١٠ أَوْدَى وَهَلْ تَنْفَعُ ٱلْإِشَاحَةُ مِنْ * شَيْءٍ لِمَنْ قَدْ يُحَاوِلُ ٱلنَّزَعَا
١١ لِيَبْكِكَ ٱلشَّرْبُ وَٱلْمُدَامَةُ وَٱلْـــ * ـفِتْيَانُ طُرًّا وَطَامِعٌ طَمِعَا
١٢ وَذَاتُ هِدْمٍ عَارٍ نَوَاشِرُهَا * تُصْمِتُ بِٱلْمَآءِ تَوْلَبًا جَدِعَا
١٣ وَٱلْحَيُّ إِذْ حَاذَرُوا ٱلصَّبَاحَ وَإِذْ * خَافُوا مُغِيرًا وَسَائِرًا تَلِعَا

IV

١ صَحَا قَلْبُهُ عَنْ سُكْرِهِ وَتَأَمَّلَا * وَكَانَ بِذِكْرَى أُمِّ عَمْرٍو مُوَكَّلَا
٢ وَكَانَ لَهُ ٱلْحَيْنَ ٱلْمُتَاحَ حُمُولُهَا * وَكُلُّ ٱمْرِئٍ رَهْنٌ بِمَا قَدْ تَحَمَّلَا
٣ أَلَا أَعْتِبُ ٱبْنَ ٱلْعَمِّ إِنْ كَانَ ظَالِمًا * وَأَغْفِرُ عَنْهُ ٱلْجَهْلَ إِنْ كَانَ أَجْهَلَا
٤ وَإِنْ قَالَ لِي مَا ذَا تَرَى يَسْتَشِيرُنِي * يَجِدْنِي ٱبْنَ عَمٍّ مِخْلَطَ ٱلْأَمْرِ مِزْيَلَا
٥ أُقِيمُ بِدَارِ ٱلْحَزْمِ مَا دَامَ حَزْمُهَا * وَأَحْرِ إِذَا حَالَتْ بِأَنْ أَتَحَوَّلَا
٦ وَأَسْتَبْدِلُ ٱلْأَمْرَ ٱلْقَوِيَّ بِغَيْرِهِ * إِذَا عَقْدُ مَأْفُونِ ٱلرِّجَالِ تَحَلَّلَا
٧ وَإِنِّي ٱمْرُؤٌ أَعْدَدْتُ لِلْحَرْبِ بَعْدَمَا * رَأَيْتُ لَهَا نَابًا مِنَ ٱلشَّرِّ أَعْصَلَا
٨ أَصَمَّ رُدَيْنِيًّا كَأَنَّ كُعُوبَهُ * نَوَى ٱلْقَسْبِ عَرَّاصًا مُزَجًّا مُنَصَّلَا
٩ عَلَيْهِ كَمِصْبَاحِ ٱلْعَزِيزِ يَشُبُّهُ * لِفِصْحٍ وَيَحْشُوهُ ٱلذُّبَالَ ٱلْمُفَتَّلَا
١٠ وَأَمْلَسَ صُولِيًّا كَنِهْيِ قَرَارَةٍ * أَحَسَّ بِقَاعٍ نَفْحَ رِيحٍ فَأَجْفَلَا
١١ كَأَنَّ قُرُونَ ٱلشَّمْسِ عِنْدَ ٱرْتِفَاعِهَا * وَقَدْ صَادَفَتْ طَلْقًا مِنَ ٱلنَّجْمِ أَعْزَلَا
١٢ تَرَدَّدَ فِيهِ ضَوْءُهَا وَشُعَاعُهَا * فَأَحْصِنْ وَأَزْيِنْ لِٱمْرِئٍ إِنْ تَسَرْبَلَا

١٣ وَأَبْيَضَ هِنْدِيًّا كَأَنَّ غِرَارَهُ * تَلَأْلُؤُ بَرْقٍ فِي حَبِيٍّ تَهَلَّلَا
١٤ إِذَا سُلَّ مِنْ غِمْدٍ تَأَكَّلَ أُثْرُهُ * عَلَى مِثْلِ مِصْحَاةِ ٱللُّجَيْنِ تَأَكُّلَا
١٥ كَأَنَّ مَدَبَّ ٱلنَّمْلِ يَتَّبِعُ ٱلرُّبَى * وَمَدْرَجَ ذَرٍّ خَافَ بَرْدًا فَأَسْهَلَا
١٦ عَلَى صَفْحَتَيْهِ مِنْ مُتُونِ جِلَائِهِ * كَفَى بِٱلَّذِي أَبْلَى وَأَنْعَتَ مُنْصُلَا
١٧ وَمَبْضُوعَةً مِنْ رَأْسِ فَرْعٍ شَظِيَّةً * بِطَوْدٍ تَرَاهُ بِٱلسَّحَابِ مُجَلَّلَا
١٨ عَلَى ظَهْرِ صَفْوَانٍ كَأَنَّ مُتُونَهُ * عُلِلْنَ بِدُهْنٍ يُزْلِقُ ٱلْمُتَنَزِّلَا
١٩ يُطِيفُ بِهَا رَاعٍ يُجَشِّمُ نَفْسَهُ * لِيَكْلَأَ فِيهَا طَرْفَهُ مُتَأَمِّلَا
٢٠ فَلَاقَى ٱمْرَءًا مِنْ مَيْدَعَانَ وَأَسْمَحَتْ * قَرُونَتُهُ بِٱلْيَأْسِ مِنْهَا فَعَجَّلَا
٢١ فَقَالَ لَهُ هَلْ تَذْكُرَنَّ مُخَبِّرًا * يَدُلُّ عَلَى غُنْمٍ وَيُقْصِرُ مُعْمِلَا
٢٢ عَلَى خَيْرِ مَا أَبْصَرْتُهَا مِنْ بِضَاعَةٍ * لِمُلْتَمِسٍ بَيْعًا بِهَا أَوْ تَبَكُّلَا
٢٣ فُوَيْقَ جُبَيْلٍ شَامِخٍ لَنْ تَنَالَهُ * بِقُنَّتِهِ حَتَّى تَكِلَّ وَتَعْمَلَا
٢٤ فَأَبْصَرَ أَلْهَابًا مِنَ ٱلطَّوْدِ دُونَهُ * يَرَى بَيْنَ رَأْسَيْ كُلِّ نِيقَيْنِ مَهْبَلَا
٢٥ فَأَشْرَطَ فِيهَا نَفْسَهُ وَهْوَ مُعْصِمٌ * وَأَلْقَى بِأَسْبَابٍ لَهُ وَتَوَكَّلَا
٢٦ وَقَدْ أَكَلَتْ أَظْفَارَهُ ٱلصَّخْرُ كُلَّمَا * تَعَيَّا عَلَيْهِ طُولُ مَرْقًى تَوَصَّلَا
٢٧ فَمَا زَالَ حَتَّى نَالَهَا وَهْوَ مُشْفِقٌ * عَلَى مَوْطِنٍ لَوْ زَلَّ عَنْهُ تَفَصَّلَا
٢٨ فَأَقْبَلَ لَا يَرْجُو ٱلَّذِي صَعِدَتْ بِهِ * وَلَا نَفْسَهُ إِلَّا رَجَاءً مُؤَمَّلَا
٢٩ فَلَمَّا قَضَى مِمَّا يُرِيدُ قَضَاءَهُ * وَحَلَّ بِهَا حِرْصًا عَلَيْهِ فَأَطْوَلَا
٣٠ أَمَرَّ عَلَيْهَا ذَاتَ حَدٍّ غُرَابُهَا * رَقِيقٌ بِأَخْذٍ بِٱلْمَدَاوِسِ صَيْقَلَا
٣١ عَلَى فَخِذَيْهِ مِنْ بُرَايَةِ عُودِهَا * شَبِيهُ سَفَى ٱلْبُهْمَى إِذَامَا تَفَتَّلَا
٣٢ فَلَمَّا نَجَا مِنْ ذٰلِكَ ٱلْكَرْبِ لَمْ يَزَلْ * يُمَظِّعُهَا مَاءَ ٱللِّحَاءِ لِتَذْبُلَا
٣٣ فَجَرَّدَهَا صَفْرَاءَ لَا ٱلطُّولُ عَابَهَا * وَلَا قِصَرٌ أَزْرَى بِهَا فَتُعَطَّلَا

٣٤ كَتُومٌ طِلَاعُ ٱلْكَفِّ لَا دُونَ مَلْئِهَا . وَلَا عَجْسُهَا مِنْ مَوْضِعِ ٱلْكَفِّ أَفْضَلَا
٣٥ إِذَا مَا تَعَاطَوْهَا سَمِعْتَ لِصَوْتِهَا . إِذَا أَنْبَضُوا عَنْهَا نَئِيمًا وَأَزْمَلَا
٣٦ وَإِنْ شُدَّ فِيهَا ٱلنَّزْعُ أَدْبَرَ سَهْمُهَا . إِلَى مُنْتَهًى مِنْ عَجْسِهَا ثُمَّ أَقْبَلَا
٣٧ وَحَشْوِ جَفِيرٍ مِنْ فُرُوعِ غَرَائِبٍ . تَنَطَّعَ فِيهَا صَانِعٌ وَتَنَبَّلَا
٣٨ تُخُيِّرْنَ أَنْضَاءً وَرُكِّبْنَ أَنْصُلًا . كَجَمْرِ ٱلْغَضَا فِي يَوْمِ رِيحٍ تَزَيَّلَا
٣٩ فَلَمَّا قَضَى فِي ٱلصُّنْعِ مِنْهُنَّ فَهْمَهُ . فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَنْ تُسَنَّ وَتُصْقَلَا
٤٠ كَسَاهُنَّ مِنْ رِيشٍ يَمَانٍ ظَوَاهِرًا . سُخَامًا لُؤَامًا لَيِّنَ ٱلْمَسِّ أَطْحَلَا
٤١ يَخُرْنَ إِذَا أُنْفِزْنَ فِي سَاقِطِ ٱلنَّدَى . وَإِنْ كَانَ يَوْمًا ذَا أَهَاضِيبَ مُخْضِلَا
٤٢ خُوَارَ ٱلْمَطَافِيلِ ٱلْمُلَمَّعَةِ ٱلشَّوَى . وَأَطْلَآءُهَا صَادَفْنَ عِرْنَانَ مُبْقِلَا
٤٣ فَذَاكَ عَتَادِي فِي ٱلْحُرُوبِ إِذَا ٱلْتَظَتْ . وَأَرْدَفَ بَأْسٌ مِنْ حُرُوبٍ وَأَعْجَلَا
٤٤ فَإِنِّي رَأَيْتُ ٱلنَّاسَ إِلَّا أَقَلَّهُمْ . خِفَافَ ٱلْعُهُودِ يُكْثِرُونَ ٱلتَّنَقُّلَا
٤٥ بَنِي أُمِّ ذِي ٱلْمَالِ ٱلْكَثِيرِ يَرَوْنَهُ . وَإِنْ كَانَ عَبْدًا سَيِّدَ ٱلْأَمْرِ جَحْفَلَا
٤٦ وَهُمْ لِمُقِلِّ ٱلْمَالِ أَوْلَادُ عَلَّةٍ . وَإِنْ كَانَ مَحْضًا فِي ٱلْعُمُومَةِ مُخْوَلَا
٤٧ وَلَيْسَ أَخُوكَ ٱلدَّائِمَ ٱلْعَهْدِ بِٱلَّذِي . يَذُمُّكَ إِنْ وَلَّى وَيُرْضِيكَ مُقْبِلَا
٤٨ وَلٰكِنْ أَخُوكَ ٱلنَّائِي مَا دُمْتَ آمِنًا . وَصَاحِبُكَ ٱلْأَدْنَى إِذَا ٱلْأَمْرُ أَعْضَلَا

---

١٧ ١ يَا عَيْنُ لَا بُدَّ مِنْ سَكْبٍ وَتَهْمَالِ . عَلَى فَضَالَةَ جَلِّ ٱلرُّزْءِ وَٱلْعَالِي
٢ أَمَّا حَصَانٌ فَلَمْ تَضْرِبْ بِكِلَّتِهَا . قَدْ طُفْتُ فِي كُلِّ هٰذَا ٱلنَّاسِ أَحْوَالِي
٣ أَيُّ ٱمْرِئٍ سُوقَةٍ مِمَّنْ سَمِعْتَ بِهِ . أَنْدَى وَأَكْمَلُ مِنْهُ أَيَّ أَكْمَالِ
٤ أَبَا دُلَيْجَةَ مَنْ يَكْفِي ٱلْعَشِيرَةَ إِذْ . أَمْسَوْا مِنَ ٱلْخَطْبِ فِي نَارٍ وَبَلْبَالِ
٥ أَمْ مَنْ يَكُونُ خَطِيبَ ٱلْقَوْمِ إِذْ حَفَلُوا . لَدَى ٱلْمُلُوكِ ذَوِي أَيْدٍ وَأَفْضَالِ

٦ أَمْ مَنْ لِأَهْلِ لِوَآءٍ فِى مُسَكَّعَةٍ * مِنْ حَقِّهِمْ لَبَّسُوا حَقًّا بِأَبْطَالِ
٧ أَمْ مَنْ لِحَيٍّ أَضَاعُوا بَعْضَ أَمْرِهِمْ * بَيْنَ ٱلْقُسُوطِ وَبَيْنَ ٱلدِّينِ دَلْدَالِ
٨ خَافُوا ٱلْأَصِيلَةَ وَٱعْتَلَّتْ مُلُوكُهُمْ * وَحُمِّلُوا مِنْ أَذَى غُرْمٍ بِأَثْقَالِ
٩ فَرَجْتَ غُمَّتَهُمْ وَكُنْتَ عَيْنَهُمْ * حَتَّى ٱسْتَقَرَّتْ نَوَاهُمْ بَعْدَ تَزْوَالِ
١٠ أَبَا دُلَيْجَةَ مَنْ يُوصِى بِأَرْمَلَةٍ * أَمْ مَنْ لِأَشْعَثَ ذِى طِمْرَيْنِ مِمْحَالِ
١١ وَمَا خَلِيجٌ مِنَ ٱلْمَرُّوتِ ذُو حَدَبٍ * يَرْمِى ٱلضَّرِيرَ بِخَشْبِ ٱلطَّلْحِ وَٱلضَّالِ
١٢ يَوْمًا بِأَجْوَدَ مِنْهُ حِينَ تَسْأَلُهُ * وَلَا مُغِبٌّ بِتَرْجٍ بَيْنَ أَشْبَالِ
١٣ لَيْثٌ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْبَرْدِيِّ هِبْرِيَةٌ * كَٱلْمَرْزُبَانِيِّ عَيَّالٌ بِأَوْصَالِ
١٤ يَوْمًا بِأَجْرَأَ مِنْهُ جَدَّ بَادِرَةٌ * عَلَى كَمِيٍّ بِمَهْدِ ٱلْحَدِّ فَصَّالِ
١٥ وَرِثْتَنِى وُدَّ أَقْوَامٍ وَخُلَّتَهُمْ * وَذِكْرَةٌ مِنْكَ تَغْشَانِى بِأَجْلَالِ
١٦ لَا زَالَ مِسْكٌ وَرَيْحَانٌ لَهُ أَرَجٌ * يَجْرِى عَلَيْكَ بِصَافِى ٱللَّوْنِ سَلْسَالِ
١٧ يَسْقِى صَدَاكَ وَمُمْسَاهُ وَمُصْبَحُهُ * رَفْعًا وَرَمْسُكَ مَحْفُوفٌ بِأَظْلَالِ

V. Aus Abû Temmâms „al-Hamâsa".

I مِنْ بَابِ ٱلْحَمَاسَةِ — قال ٱلسَّمَوْءَلُ بْنُ عَادِيَآءَ

١ إِذَا ٱلْمَرْءُ لَمْ يَدْنَسْ مِنَ ٱللُّؤْمِ عِرْضُهُ * فَكُلُّ رِدَآءٍ يَرْتَدِيهِ جَمِيلُ
٢ وَإِنْ هُوَ لَمْ يَحْمِلْ عَلَى ٱلنَّفْسِ ضَيْمَهَا * فَلَيْسَ إِلَى حُسْنِ ٱلثَّنَآءِ سَبِيلُ
٣ تُعَيِّرُنَا أَنَّا قَلِيلٌ عَدِيدُنَا * فَقُلْتُ لَهَا إِنَّ ٱلْكِرَامَ قَلِيلُ
٤ وَمَا قَلَّ مَنْ كَانَتْ بَقَايَاهُ مِثْلَنَا * شَبَابٌ تَسَامَى لِلْعُلَى وَكُهُولُ

٥ وَمَا ضَرَّنَا أَنَّا قَلِيلٌ وَجَارُنَا * عَزِيزٌ وَجَارُ ٱلْأَكْثَرِينَ ذَلِيلُ
٦ لَنَا جَبَلٌ يَحْتَلُّهُ مَنْ نُجِيرُهُ * مُنِيفٌ يَرُدُّ ٱلطَّرْفَ وَهْوَ كَلِيلُ
٧ رَسَا أَصْلُهُ تَحْتَ ٱلثَّرَى وَسَمَا بِهِ * إِلَى ٱلنَّجْمِ فَرْعٌ لَا يُنَالُ طَوِيلُ

II مِنْ بَابِ ٱلْمَرَاثِى — قَالَ تَأَبَّطَ شَرًّا

١ إِنَّ بِٱلشِّعْبِ ٱلَّذِى دُونَ سَلْعٍ * لَقَتِيلًا دَمُهُ مَا يُطَلُّ
٢ خَلَّفَ ٱلْعِبْءَ عَلَىَّ وَوَلَّى * أَنَا بِٱلْعِبْءِ لَهُ مُسْتَقِلُّ
٣ وَوَرَآءَ ٱلثَّأْرِ مِنِّى ٱبْنُ أُخْتٍ * مَصِعٌ عُقْدَتُهُ مَا تُحَلُّ
٤ مُطْرِقٌ يَرْشَحُ سُمًّا كَمَا أَطْـــ * ـرَقَ أَفْعًى يَنْفُثُ ٱلسُّمَّ صِلُّ
٥ خَبَرٌ مَّا نَابَنَا مُصْمَئِلٌّ * جَلَّ حَتَّى دَقَّ فِيهِ ٱلْأَجَلُّ
٦ بَزَّنِى ٱلدَّهْرُ وَكَانَ غَشُومًا * بِأَبِيٍّ جَارُهُ مَا يُذَلُّ
٧ شَامِسٌ فِى ٱلْقُرِّ حَتَّى إِذَا مَا * ذَكَتِ ٱلشِّعْرَى فَبَرْدٌ وَظِلُّ
٨ يَابِسُ ٱلْجَنْبَيْنِ مِنْ غَيْرِ بُؤْسٍ * وَنَدِى ٱلْكَفَّيْنِ شَهْمٌ مُدِلُّ
٩ ظَاعِنٌ بِٱلْحَزْمِ حَتَّى إِذَا مَا * حَلَّ حَلَّ ٱلْحَزْمُ حَيْثُ يَحُلُّ
١٠ غَيْثُ مُزْنٍ غَامِرٌ حَيْثُ يُجْدِى * وَإِذَا يَسْطُو فَلَيْثٌ أَبَلُّ
١١ مُسْبِلٌ فِى ٱلْحَىِّ أَحْوَى رِفَلٌّ * وَإِذَا يَغْزُو فَسِمْعٌ أَزَلُّ
١٢ وَلَهُ طَعْمَانِ أَرْىٌ وَشَرْىٌ * وَكِلَا ٱلطَّعْمَيْنِ قَدْ ذَاقَ كُلُّ
١٣ يَرْكَبُ ٱلْهَوْلَ وَحِيدًا وَلَا يَصْـــ * ـحَبُهُ إِلَّا ٱلْيَمَانِى ٱلْأَفَلُّ
١٤ وَفُتُوٍّ هَجَّرُوا ثُمَّ أَسْرَوْا * لَيْلَهُمْ حَتَّى إِذَا ٱنْجَابَ حَلُّوا
١٥ كُلُّ مَاضٍ قَدْ تَرَدَّى بِمَاضٍ * كَسَنَا ٱلْبَرْقِ إِذَا مَا يُسَلُّ
١٦ فَٱدَّرَكْنَا ٱلثَّأْرَ مِنْهُمْ وَلَمَّا * يَنْجُ مِلْ حَيَّيْنِ إِلَّا ٱلْأَقَلُّ

١٧ فَٱحْتَسَوْا أَنْفَاسَ نَوْمٍ فَلَمَّا * هَوَّمُوا رُعْتُهُمْ فَٱشْمَعَلُّوا
١٨ فَلَئِنْ فَلَّتْ هُذَيْلٌ شَبَاهُ * لَبِمَا كَانَ هُذَيْلًا يَفُلُّ
١٩ وَبِمَا أَبْرَكَهَا فِي مُنَاخٍ * جَعْجَعٍ يَنْقَبُ فِيهِ ٱلْأَظَلُّ
٢٠ وَبِمَا صَبَّحَهَا فِي ذَرَاهَا * مِنْهُ بَعْدَ ٱلْقَتْلِ نَهْبٌ وَشَلُّ
٢١ صَلِيَتْ مِنِّى هُذَيْلٌ بِخِرْقٍ * لَا يَمَلُّ ٱلشَّرَّ حَتَّى يَمَلُّوا
٢٢ يُنْهِلُ ٱلصَّعْدَةَ حَتَّى إِذَا مَا * نَهِلَتْ كَانَ لَهَا مِنْهُ عَلُّ
٢٣ حَلَّتِ ٱلْخَمْرُ وَكَانَتْ حَرَامًا * وَبِلَأْيٍ مَّا أَلَمَّتْ تَحِلُّ
٢٤ فَٱسْقِنِيهَا يَا سَوَادَ بْنَ عَمْرٍو * إِنَّ جِسْمِى بَعْدَ خَالِى لَخَلُّ
٢٥ تَضْحَكُ ٱلضَّبْعُ لِقَتْلَى هُذَيْلٍ * وَتَرَى ٱلذِّئْبَ لَهَا يَسْتَهِلُّ
٢٦ وَعِتَاقُ ٱلطَّيْرِ تَغْدُو بِطَانًا * تَتَخَطَّاهُمْ فَمَا تَسْتَقِلُّ

III مِنْ بَابِ ٱلْأَدَبِ — قال إِيَاسُ بْنُ ٱلْقَائِفِ

١ تُقِيمُ ٱلرِّجَالُ ٱلْأَغْنِيَآءُ بِأَرْضِهِمْ * وَتَرْمِى ٱلنَّوَى بِٱلْمُقْتِرِينَ ٱلْمَرَامِيَا
٢ فَأَكْرِمْ أَخَاكَ ٱلدَّهْرَ مَا دُمْتُمَا مَعًا * كَفَى بِٱلْمَمَاتِ فُرْقَةً وَتَنَائِيَا
٣ إِذَا زُرْتُ أَرْضًا بَعْدَ طُولِ ٱجْتِنَابِهَا * فَقَدْتُ صَدِيقِى وَٱلْبِلَادُ كَمَا هِيَا

IV مِنْ بَابِ ٱلنَّسِيبِ

a) قال آخَرُ

١ تَأَمَّلْتُهَا مُغْتَرَّةً فَكَأَنَّمَا * رَأَيْتُ بِهَا مِنْ سُنَّةِ ٱلْبَدْرِ مَطْلِعَا
٢ إِذَا مَا مَلَأْتُ ٱلْعَيْنَ مِنْهَا مَلَأْتُهَا * مِنَ ٱلدَّمْعِ حَتَّى أَنْزِفَ ٱلدَّمْعَ أَجْمَعَا

b) وقال آخَرُ

١ فَإِنْ تَمْنَعُوا لَيْلَى وَحُسْنَ حَدِيثِهَا * فَلَنْ تَمْنَعُوا مِنِّى ٱلْبُكَا وَٱلْقَوَافِيَا

٢ فَهَلَّا مَنَعْتُمْ إِذْ مَنَعْتُمْ حَدِيثَهَا * خَيَالًا يُوَافِينِى عَلَى ٱلنَّأْىِ هَادِيَا

V مِنْ بَابِ الهِجَآءِ

قال حُرَيْثُ بْنُ عَتَّابٍ النَّبْهَانِىُّ

١ بَنِى ثُعَلٍ أَهْلَ ٱلْخَنَا مَا حَدِيثُكُمْ * لَكُمْ مَنْطِقٌ غَاوٍ وَلِلنَّاسِ مَنْطِقُ
٢ كَأَنَّكُمْ مِعْزَى قَوَاصِعُ جِرَّةٍ * مِنَ ٱلْعِىِّ أَوْ طَيْرٌ بِخَفَّافَ يَنْغِقُ
٣ دِيَافِيَّةٌ قُلْفٌ كَأَنَّ خَطِيبَهُمْ * سَرَاةَ ٱلضُّحَى فِى سَلْحِهِ يَتَمَطَّقُ

VI مِنْ بَابِ الأَضْيَافِ وَالمَدِيحِ

قال حَاتِمُ الطَّآءِىُّ

١ أَيَا ٱبْنَةَ عَبْدِ ٱللّٰهِ وَٱبْنَةَ مَالِكٍ * وَيَا ٱبْنَةَ ذِى ٱلْبُرْدَيْنِ وَٱلْفَرَسِ ٱلْوَرْدِ
٢ إِذَا مَا صَنَعْتِ ٱلزَّادَ فَٱلْتَمِسِى لَهُ * أَكِيلًا فَإِنِّى لَسْتُ آكِلَهُ وَحْدِى
٣ أَخًا طَارِقًا أَوْ جَارَ بَيْتٍ فَإِنَّنِى * أَخَافُ مَذَمَّاتِ ٱلْأَحَادِيثِ مِنْ بَعْدِى
٤ وَإِنِّى لَعَبْدُ ٱلضَّيْفِ مَا دَامَ ثَاوِيًا * وَمَا فِىَّ إِلَّا تِلْكَ مِنْ شِيمَةِ ٱلْعَبْدِ

VII مِنْ بَابِ الصِّفَاتِ

قال عَنْتَرَةُ بْنُ الأَخْرَسِ

١ لَعَلَّكَ تُمْنَى مِنْ أَرَاقِمِ أَرْضِنَا * بِأَرْقَمَ يُسْقَى ٱلسَّمَّ مِنْ كُلِّ مَنْطِفِ
٢ تَرَاهُ بِأَجْوَازِ ٱلْهَشِيمِ كَأَنَّمَا * عَلَى مَتْنِهِ أَخْلَاقُ بُرْدٍ مُفَوَّفِ
٣ كَأَنَّ بِضَاحِى جِلْدِهِ وَسَرَاتِهِ * وَمَجْمَعِ لِيتَيْهِ تَهَاوِيلَ زُخْرُفِ
٤ كَأَنَّ مُثَنَّى نِسْعَةٍ تَحْتَ حَلْقِهِ * بِمَا قَدْ طَوَى مِنْ جِلْدِهِ ٱلْمُتَغَضِّفِ
٥ إِذَا أَنْسَلَ ٱلْحَيَّاتُ بِٱلصَّيْفِ لَمْ يَزَلْ * يُشَاعِرُ بَاقِى جِلْبَةٍ لَمْ تُقَرَّفِ

VIII مِنْ بَابِ السَّيْرِ وَالنُّعَاسِ

قال آخَرُ

١ وَهُنَّ مُنَاخَاتٌ تُحَاذِرْنَ قَوْلَةً * مِنَ ٱلْقَوْمِ أَنْ شُدُّوا قُتُودَ ٱلرَّكَائِبِ
نَكَادُ إِذَا قُمْنَا تَطِيرُ قُلُوبُنَا * تَسَرْبُلُنَا وَلَوْثُنَا بِٱلْعَصَائِبِ

IX مِنْ بَابِ ٱلْمُلَحِ قَالَ آخَرُ

١ فَجَآءُوا بِشَيْخٍ كَدَّحَ ٱلشَّرُّ وَجْهَهُ * جَهُولٍ مَتَى مَا يَنْفَدِ ٱلسَّبُّ يَلْطِمِ

X مِنْ بَابِ مَذَمَّةِ ٱلنِّسَآءِ قَالَ آخَرُ

١ لَا تَنْكِحَنَّ عَجُوزًا إِنْ أُتِيتَ بِهَا * وَٱخْلَعْ ثِيَابَكَ مِنْهَا مُمْعِنًا هَرَبَا
٢ وَإِنْ أَتَوْكَ فَقَالُوا إِنَّهَا نَصَفٌ * فَإِنَّ أَمْثَلَ نِصْفَيْهَا ٱلَّذِى ذَهَبَا

VI. Aus dem Dîwân Huḏail.

I ١ يَا دَارُ أَعْرِفُهَا وَحْشًا مَنَازِلُهَا * بَيْنَ ٱلْقَوَائِمِ مِنْ رَهْطٍ فَأَلْبَانِ
٢ فَدِمْنَةٍ بِرُخَيَّاتِ ٱلْأَخَثِّ إِلَى * ضَوْجَىْ دُفَاقٍ كَسَحْقِ ٱلْمَلْبَسِ ٱلْفَانِى
٣ مَا إِنْ رَأَيْتُ وَصَرْفُ ٱلدَّهْرِ ذُو عَجَبٍ * كَٱلْيَوْمِ هِزَّةَ أَجْمَالٍ بِأَظْعَانِ
٤ صَفًّا جَوَانِحَ بَيْنَ ٱلتَّوْءَمَاتِ كَمَا * صَفَّ ٱلْوُقُوعَ حَمَامُ ٱلْمَشْرَبِ ٱلْحَانِى
٥ يَا وَيْكَ عَمَّارُ لِمْ تَدْعُو لِتَقْتُلَنِى * وَقَدْ أُجِيبُ إِذَا يَدْعُونَ أَقْرَانِى
٦ وَٱلْقَوْمُ أَعْلَمُ هَلْ أَرْمِى وَرَآءَهُمُ * إِذْ لَا يُقَاتِلُ مِنْهُمْ غَيْرُ خِصَّانِ
٧ إِذْ عَارَتِ ٱلنَّبْلُ وَٱلْتَفَّ ٱللُّفُوفُ وَإِذْ * سَلُّوا ٱلسُّيُوفَ عُرَاةً بَعْدَ إِشْحَانِ
٨ إِذْ لَا يُقَارِعُ أَطْرَافَ ٱلظُّبَاتِ إِذَا * ٱسْتَوْقَدَنْ إِلَّا كُمَاةٌ غَيْرُ أَجْبَانِ

٩ إِنَّ ٱلرَّشَادَ وَإِنَّ ٱلْغَيَّ فِي قَرَنٍ * بِكُلِّ ذٰلِكَ يَأْتِيكَ ٱلْجَدِيدَانِ
١٠ لَا تَأْمَنَنَّ وَلَوْ أَصْبَحْتَ فِي حَرَمٍ * إِنَّ ٱلْمَنَايَا بِجَنْبَيْ كُلِّ إِنْسَانِ
١١ وَلَا تَهَابَنَّ إِنْ يَمَّمْتَ مَهْلِكَةً * إِنَّ ٱلْمُزَحْزَحَ عَنْهُ يَوْمُهُ دَانِ
١٢ وَلَا تَقُولَنْ لِشَيْءٍ سَوْفَ أَفْعَلُهُ * حَتَّى تَبَيَّنَ مَا يَمْنِي لَكَ ٱلْمَانِي

II ١ أَمِنَ ٱلْقَتُولِ مَنَازِلٌ وَمُعَرَّسُ * كَٱلْوَشْمِ فِي ضَاحِي ٱلذِّرَاعِ يُكَرَّسُ
٢ خَوْدٌ تَثَاقَلُ فِي ٱلْقِيَامِ كَرَمْلَةٍ * دَمِثٍ يُضِيءُ لَهَا ٱلظَّلَامُ ٱلْحِنْدِسُ
٣ رَدْعُ ٱلْخَلُوقِ بِجِلْدِهَا فَكَأَنَّهُ * رَيْطٌ عِتَاقٌ فِي ٱلصِّوَانِ مُضَرَّسُ
٤ يَا حَبَّ مَا حُبُّ ٱلْقَتُولِ وَحُبُّهَا * فَلَسٌ فَلَا يُنْصِبْكَ حُبٌّ مُفْلِسُ
٥ يَا بَرْقُ يَخْفِي لِلْقَتُولِ كَأَنَّهُ * غَابٌ تَشَيَّمَهُ حَرِيقٌ يُبَّسُ
٦ تُزْجِي لَهُ تَحْتَ ٱلظَّلَامِ أَرِقَّةٌ * مَجْنُوبَةٌ نَفَيَانُهَا مُتَكَبِّسُ
٧ هَلْ يُنْسِيَنْ حُبَّ ٱلْقَتُولِ مَطَارِدٌ * وَأَفَلُّ يَخْتَضِمُ ٱلْفَقَارَ مُسَلَّسُ
٨ لَيْنٌ حُسَامٌ لَا يُلِيقُ ضَرِيبَةً * فِي مَتْنِهِ دَخَنٌ وَأَثْرٌ أَحْلَسُ
٩ وَشَرِيجَةٌ جَشَّاءُ ذَاتُ أَزَامِلٍ * يُخْطِي ٱلشِّمَالَ بِهَا مُمَرٌّ أَمْلَسُ
١٠ بَزٌّ بِهِ أَحْمِي ٱلْمُضَافَ إِذَا دَعَا * وَبَدَا لَهُمْ يَوْمٌ ذَنُوبٌ أَخْمَسُ
١١ وَٱسْتَجْمَعُوا نَفَرًا وَزَادَ جَبَانَهُمْ * رَجُلٌ بِصَفْحَتِهِ دَبُوبٌ تَقْلِسُ

III ١ أَلَا أَبْلِغْ يَمَانِيَنَا بِأَنَّا * قَتَلْنَا أَمْسِ رَجْلَ بَنِي حَبِيبِ
٢ قَتَلْنَاهُمْ بِقَتْلَى أَهْلِ عَاصٍ * وَقَتْلَى مِنْهُمُ مُرْدٍ وَشِيبِ
٣ فَأَنْبَحْنَا ٱلْكِلَابَ فَوَرَّكْتَنَا * خِلَالَ ٱلدَّارِ دَامِيَةَ ٱلْعُجُوبِ
٤ تَرَكْنَا ضُبْعَ سُمَّى إِذَا ٱسْتَبَاءَتْ * كَأَنَّ عَجِيجَهُنَّ عَجِيجُ نِيبِ

٥ كَأَنَّ ٱلْقَوْمَ إِذْ دَارَتْ رَحَاهُمْ * هُدُوءًا تَحْتَ أَقْمَرَ ذِى جُنُوبِ
٦ هُدُوءًا تَحْتَ أَقْمَرَ مُسْتَكِفٍّ * يُضِىءُ عُلَالَةَ ٱلْعَلَقِ ٱلْحَلِيبِ
٧ فَلَمْ يَكُ سَاعَةً حَتَّى تَرَكْنَا * مَبَاءَتَهُمْ كَبَلْقَعَةِ ٱلْعَزِيبِ
٨ فَلَوْلَا أَوْبُ سَاقِى أُمِّ عَمْرٍو * لَصِفْتُ بِحَرَّةِ ٱلْأَنَسِ ٱلْحَرِيبِ
٩ تُزَحْزِحُنِى قَوَآئِمُ صَائِبَاتٌ * خِلَافَ ٱلْوَقْعِ مُجْمَرَةُ ٱلْكُعُوبِ
١٠ كَأَنَّ زَوَاهِقَ ٱلْمِعْزَآءِ خَلْفِى * زَوَاهِقُ حَنْظَلٍ بِلِوَى غُيُوبِ
١١ فَلَا وَٱللّٰهِ لَا يَنْجُو نَجَائِى * غَدَاةَ ٱلْجَوْزِ أَصْحَمُ ذُو نُدُوبِ

IV
١ إِنَّا نَزَعْنَا مِنْ مَجَالِسِ نَخْلَةٍ * فَنُجِيزُ مِنْ حُثُنٍ بَيَاضَ أَلَمْلَمَا
٢ لَا نَبْتَغِى إِلَّا بِكُلِّ مُهَنَّدٍ * ذَكَرٍ يُتِرُّ إِذَا يُصِيبُ ٱلْمُعْظَمَا
٣ لَمَّا عَرَفْنَا أَنَّهُمْ أَثْآرُنَا * قُلْنَا وَشَمْسِ لَنَخْضِبَنَّهُمُ دَمَا
٤ نَرْمِى وَنَطْعُنُهُمْ عَلَى مَا خُيِّلَتْ * نَدْعُو رِيَاحًا وَسْطَهُمْ وَٱلتَّوْءَمَا
٥ وَٱلْأَقْرَمَانِ وَعَامِرٌ مَا عَامِرٌ * كَأُسُودِ حَاذَةَ يَبْتَغِينَ ٱلْمَرْزِمَا
٦ وَيْلُمِّ سَاعِدَةَ بْنِ زَيْدٍ عَادِيًا * بِٱلْجِزْعِ إِذْ ثَارَ ٱلْغُبَارُ وَصَمَّمَا
٧ لَمَّا رَأَى أَنْ طَرَّبُوا مِنْ سَاعَةٍ * أَلْوَى بِرَيْعَانِ ٱلْعَدِىِّ وَأَجْذَمَا

V
١ أَبْلِغْ أُمَيْمَةَ وَٱلْخُطُوبُ كَثِيرَةٌ * أُمَّ ٱلْوَلِيدِ فَإِنَّنِى لَمْ أُقْتَلِ
٢ لَمَّا رَأَيْتُ بَنِى عَدِىٍّ مَرَّحُوا * وَغَلَتْ جَوَانِبُهُمْ كَغَلْىِ ٱلْمِرْجَلِ
٣ وَٱسْتَوْقَدَتْ بَعْدَ ٱلظَّلَامِ نِبَالُهُمْ * نَارًا بِبَصْرَتِنَا كَنَارِ ٱلْمُصْطَلِى
٤ رَفَعَتْ ثَوْبِى وَٱجْتَنَبْتُ بَطِيئَهُمْ * أُمَّ ٱلْوَلِيدِ أَمَرُّ مَرَّ ٱلْأَجْدَلِ
٥ وَفَزِعْتُ مِنْ غُصُنٍ تُزَعْزِعُهُ ٱلصَّبَا * بِثَنِيَّةِ ٱلنَّقْوَآءِ ذَاتِ ٱلْأَعْبَلِ

٦ وَأَقُولُ لَمَّا أَنْ بَلَغْتُ عَشِيرَتِى * مَا كَادَ شَرُّ بَنِى عَدِىٍّ يَنْجَلِى

VI

١ يَا رَبِّ رَبَّ ٱلرُّكَّعِ ٱلْعُكُوفِ * وَرَبَّ كُلِّ مُسْلِمٍ حَنِيفِ
٣ أَنْشَأَ بِٱلْحَجِّ مِنْ أَرْضِ ٱلرِّيفِ * وَوَافَقَ ٱلنَّاسَ عَلَى ٱلتَّعْرِيفِ
٥ وَرَأْسُهُ أَشْهَبُ مِثْلُ ٱللِّيفِ * أَنْتَ تُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلْمَضُوفِ
٧ فَصِلْ جَنَاحِى بِأَبِى لَطِيفِ * حَتَّى يُلَقَّى ٱلزَّحْفَ بِٱلزُّحُوفِ
٩ بِكُلِّ لَيِّنٍ صَارِمٍ رَهِيفِ * وَذَابِلٍ يَلَذُّ بِٱلْكُفُوفِ
١١ وَكُلِّ سَهْمٍ حَشِرٍ مَشُوفِ * يَطِيحُ عَنْ شِرْيَانَةٍ هَتُوفِ
١٣ لَمْ تَشْظَ حِينَ ٱلْغَمْزِ وَٱلتَّعْطِيفِ * وَيُصْبِى ٱلْعَذْرَآءَ فِى ٱلنَّصِيفِ
١٥ ٱلْكَاعِبَ ٱلْحَسْنَآءَ فِى ٱلشُّفُوفِ * بَنَانُهَا مُخَضَّبُ ٱلتَّطْرِيفِ
١٧ فِى ٱلْخَفْضِ وَٱلنَّعْمَةِ وَٱلتَّشْرِيفِ * لَمْ تُغْذَ بِٱلْفَقْرِ وَلَا ٱلْحُفُوفِ
١٩ وَلَا ٱرْتِدَامِ ٱلْخَلَقِ ٱلْمَخْلُوفِ * إِلَّا بِوَشْيِ ٱلْيُمْنَةِ ٱلطَّرِيفِ

VII. Lebîd b. Rabîa.

I

١ قَضَى ٱلْأُمُورَ وَأَنْجَزَ ٱلْمَوْعُودَ * وَٱللّٰهُ رَبِّى مَاجِدٌ مَحْمُودُ
٢ وَلَهُ ٱلْفَوَاضِلُ وَٱلنَّوَافِلُ وَٱلْعُلَا * وَلَهُ أَثِيثُ ٱلْخَيْرِ وَٱلْمَعْدُودُ
٣ وَلَقَدْ بَلَتْ إِرَمٌ وَعَادٌ كَيْدَهُ * وَلَقَدْ بَلَتْهُ بَعْدَ ذَاكَ ثَمُودُ
٤ خَلَّوا ثِيَابَهُمْ عَلَى عَوْرَاتِهِمْ * فَهُمُ بِأَفْنِيَةِ ٱلْبُيُوتِ هُمُودُ
٥ وَلَقَدْ سَئِمْتُ مِنَ ٱلْحَيَاةِ وَطُولِهَا * وَسُؤَالِ هٰذَا ٱلنَّاسِ كَيْفَ لَبِيدُ

٦ وَغَنِيتُ سَبْتًا قَبْلَ مُجْرَى دَاحِسٍ * لَوْ كَانَ لِلنَّفْسِ ٱللَّجُوجِ خُلُودُ
٧ وَشَهِدتُّ أَنْجِيَةَ ٱلْأُفَاقَةِ عَالِيًا * كَعْبِى وَأَرْدَافُ ٱلْمُلُوكِ شُهُودُ
٨ وَأَبُوكِ بُسْرَ لَا يُفَنِّدُ عُمْرَهُ * وَإِلَى بِلًى مَا يُرْجَعَنَّ جَدِيدُ
٩ غُلِبَ ٱلْعَزَآءُ وَكُنْتُ غَيْرَ مُغَلَّبٍ * دَهْرٌ طَوِيلٌ دَآئِمٌ مَمْدُودُ
١٠ يَوْمٌ إِذَا يَأْتِى عَلَىَّ وَلَيْلَهُ * وَكِلَاهُمَا بَعْدَ ٱلْمَضَآءِ يَعُودُ
١١ وَأَرَاهُ يَأْتِى مِثْلَ يَوْمِ لَقِيتُهُ * لَمْ يَنْصَرِمْ وَضَعُفْتُ وَهْوَ شَدِيدُ
١٢ وَحَمَيْتُ قَوْمِى إِذْ دَعَتْنِى عَامِرٌ * وَتَقَدَّمَتْ يَوْمَ ٱلْغُبَيْطِ وُفُودُ
١٣ وَتَدَاْكَأَتْ أَرْكَانُ كُلِّ قَبِيلَةٍ * وَفَوَارِسُ ٱلْمَلِكِ ٱلْهُمَامِ تَذُودُ
١٤ أَكْرَمْتُ عِرْضِى أَنْ يُنَالَ بِنَجْوَةٍ * إِنَّ ٱلْبَرِىءَ مِنَ ٱلْهَنَاتِ سَعِيدُ
١٥ مَا إِنْ أَهَابُ إِذَا ٱلسَّرَادِقُ غَمَّهُ * قَرْعُ ٱلْقِسِىِّ وَأُرْعِشَ ٱلرِّعْدِيدُ

---

١ اَلْمَرْءُ يَدْعُو لِلسَّلَا —— * مِ وَطُولُ عَيْشٍ قَدْ يَضُرُّهْ
٢ تُودِى هَشَاشَتُهُ وَيَأْ —— * تِى دُونَ حُلْوِ ٱلْعَيْشِ مُرُّهْ
٣ وَتَصَرُّفُ ٱلْأَيَّامِ حَـ —— * ـتَّى مَا يَرَى شَيْئًا يَسُرُّهْ
٤ كَمْ شَامِتٍ بِى إِنْ هَلَكْـ —— * ـتُ وَقَآئِلٍ لِلّٰهِ دَرُّهْ

---

١ يَا مَىَّ قُومِى فِى ٱلْمَآتِمِ وَٱنْدُبِى * فَتًى كَانَ مِمَّنْ يَبْتَنِى ٱلْمَجْدَ أَرْوَعَا
٢ وَقُولِى أَلَا لَا يُبْعِدِ ٱللّٰهُ أَرْبَدَا * وَهُدِّى بِهِ صَدْعَ ٱلْفُؤَادِ ٱلْمُفَجَّعَا
٣ عَمِيدُ أُنَاسٍ قَدْ أَتَى ٱلدَّهْرُ دُونَهُ * وَخَطُّوا لَهُ يَوْمًا مِنَ ٱلْأَرْضِ مَضْجَعَا
٤ دَعَا أَرْبَدًا دَاعٍ مُجِيبًا فَأَسْمَعَا * وَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَسْتَبِرَّ فَيَمْنَعَا
٥ وَكَانَ سَبِيلَ ٱلنَّاسِ مَنْ كَانَ قَبْلَهُ * وَذَاكَ ٱلَّذِى أَفْنَى إِيَادًا وَتُبَّعَا

٦ لَعَمْرُ أَبِيكَ ٱلْخَيْرِ يَا ٱبْنَةَ أَرْبَدٍ ... لَقَدْ شَفَّنِي حُزْنٌ أَصَابَ فَأَوْجَعَا
٧ فِرَاقُ أَخٍ كَانَ ٱلْحَبِيبَ فَفَاتَنِي ... وَوَلَّى بِهِ رَيْبُ ٱلْمَنُونِ فَأَسْرَعَا
٨ فَعَيْنَيَّ إِذْ أَوْدَى ٱلْفِرَاقُ بِأَرْبَدٍ ... فَلَا تَجْمُدَا أَنْ تَسْتَهِلَّا فَتَدْمَعَا
٩ فَتًى عَارِفٌ لِلْحَقِّ لَا يُنْكِرُ ٱلْقِرَى ... تَرَى رِفْدَهُ لِلضَّيْفِ مَلْآنَ مُتْرَعَا
١٠ لَحَا ٱللَّهُ هٰذَا ٱلدَّهْرَ إِنِّي رَأَيْتُهُ ... بَصِيرًا بِمَا سَآءَ ٱبْنَ آدَمَ مُولَعَا

IV ١ مَنْ يَبْسُطِ ٱللَّهُ عَلَيْهِ إِصْبَعَا ... بِٱلْخَيْرِ وَٱلشَّرِّ بِأَيٍّ أُولِعَا
٣ يَمْلَأْ لَهُ مِنْهُ ذَنُوبًا مُتْرَعَا ... وَقَدْ أَبَادَ إِرَمًا وَتُبَّعَا
٥ وَقَوْمَ لُقْمَانَ بْنِ عَادٍ أَخْشَعَا ... إِذْ صَارَعُوهُ فَأَبَى أَنْ يُصْرَعَا
٧ وَٱلْفِيلَ يَوْمَ عَرَفَاتٍ كَعْكَعَا ... إِذْ أَزْمَعَ ٱلْعُجْمُ بِهِ مَا أَزْمَعَا
٩ نَادَى مُنَادٍ رَبَّهُ فَأَسْمَعَا ... فَذَبَّ عَنْ بِلَادِهِ وَوَرَّعَا
١١ وَحَابَسَ ٱلْحَاسِرَ وَٱلْمُقَنَّعَا ... وَأَفْلَتَ ٱلْجَيْشَ بِخِزْيٍ مُوجَعَا
١٣ تَمُجُّ أُخْرَاهُمْ دِمَآءً دُفَعَا ... أَنْتَ جَعَلْتَ ٱلْبَاهِلِيَّ مِقْنَعَا
١٥ فِينَا فَأَمْسَى مَاجِدًا مُمَنَّعَا ... وَحَقُّ مَنْ رَفَعْتَهُ أَنْ يُرْفَعَا
١٧ وَكَانَ شَيْخًا بَاهِلِيًّا أَضْلَعَا ... لَا يُحْسِنُ ٱلنَّعْلَ إِذَا تَشَسَّعَا
١٩ فَٱلْيَوْمَ قَدْ نَالَ خِلَالًا أَرْبَعَا ... عِزًّا وَمَجْدًا وَغِنًى وَمَفْزَعَا

V ١ لِمَنْ طَلَلٌ تَضَمَّنَهُ أُثَالُ ... فَسَرْحَةُ فَٱلْمَرَانَةُ فَٱلْخَيَالُ
٢ فَنَبْعٌ فَٱلتُّبَيْعُ فَذُو سُدَيْرٍ ... لِآرَامِ ٱلنِّعَاجِ بِهِ سِخَالُ
٣ ذَكَرْتُ بِهِ ٱلْفَوَارِسَ وَٱلنَّدَامَى ... فَدَمْعُ ٱلْعَيْنِ سَحٌّ وَٱنْهِمَالُ
٤ كَأَنِّي فِي نَدِيِّ بَنِي أُقَيْشٍ ... إِذَا مَا جِئْتَ نَادِيَهُمْ تُهَالُ

٥ تَكَاثَرَ قُرْزُلٌ وَٱلْجَوْنُ فِيهَا * وَتَحْجُلُ وَٱلنَّعَامَةُ وَٱلْخَبَالُ
٦ بَقَايَا مِنْ تُرَاثِ مُقَدِّمَاتٍ * وَمَا جَمَعَ ٱلْمَرَابِيعُ ٱلثِّقَالُ

VI ١ لَمْ يُبَيِّنْ مَنْ أَهْلِهَا ٱلْأَطْلَالُ * قَدْ أَتَى دُونَ عَهْدِهَا أَحْوَالُ
٢ لَيْسَ فِيهَا مَا إِنْ يُبَيِّنُ لِلسَّا * ئِلِ إِلَّا جَآذِرٌ وَرِئَالُ
٣ وَٱلْعَوَاطِي ٱلْأُدْمُ ٱلسَّوَاكِنُ بِالسِّـ * ـلَّانِ مِنْهَا ٱلْآحَادُ وَٱلْآجَالُ
٤ وَشَتِيمٌ خَوْنٌ يُطَارِدُ حُولًا * أَخْدَرِيٌّ مُسَحَّجٌ صَلْصَالُ
٥ وَقَنَاةٌ تَبْغِي بِحَرْبَةَ عَهْدًا * مِنْ ضَبُوحٍ قَفَا عَلَيْهِ ٱلْخَبَالُ
٦ نَظَرَتْ عَهْدَهُ وَبَاتَتْ عَلَيْهِ * بَيْنَ فَلْجٍ وَٱللَّوْذِ غُبْسٌ بِسَالُ
٧ فَٱبْتَغَتْهُ بِٱلرَّمْلَتَيْنِ ثَلَاثًا * كُلَّ يَوْمٍ فِي صَدْرِهَا بَلْبَالُ
٨ ثُمَّ لَاقَتْ بَصِيرَةً بَعْدَ يَأْسٍ * وَإِهَابًا فِي بَعْضِهِ أَوْصَالُ

VII ١ أُنْبِئْتُ أَنَّ أَبَا خُنَيْـــ * ـفٍ لَامَنِي فِي ٱللَّائِمِينَ
٢ أَبُنَيَّ هَلْ أَحْسَسْتَ أَعْـــ * ـمَامِي بَنِي أُمِّ ٱلْبَنِينَا
٣ وَأَبِي ٱلَّذِي كَانَ ٱلْأَرَا * مِلُ فِي ٱلشِّتَآءِ لَهُ قَطِينَا
٤ وَأَبُو شُرَيْحٍ وَٱلْمُحَا * مِي فِي ٱلْمَضِيقِ إِذَا لَقِينَا
٥ اَلْفِتْيَةُ ٱلْبِيضُ ٱلْمَصَا * لِتُ أَشْبَعُوا حَزْمًا وَلِينَا
٦ مَا إِنْ رَأَيْتُ وَلَا سَمِعْـــ * ـتُ بِمِثْلِهِمْ فِي ٱلْعَالَمِينَا
٧ فَلَئِنْ بَعَثْتُ لَهُمْ بُغَا * ةً مَا ٱلْبُغَاةُ بِوَاجِدِينَا
٨ فَمَكَثْتُ بَعْدَهُمْ وَكُنْـــ * ـتُ بِطُولِ صُحْبَتِهِمْ ضَنِينَا
٩ ذَرْنِي وَمَا مَلَكَتْ يَمِيـــ * ـنِي إِنْ رَفَعْتُ بِهِ شُؤُونَا

١٠ وَٱفْعَلْ بِمَا لَكَ مَا بَدَا * لَكَ إِنْ مُعَانًا أَوْ مُعِينَا
١١ وَٱعْفِفْ عَنِ ٱلْجَارَاتِ وَٱمْـــــ * ـنَحْهُنَّ مَيْسِرَكَ ٱلسَّمِينَا
١٢ وَٱبْذُلْ سَنَامَ ٱلْقِدْرِ إِ * نَّ سَوَآءَهَا دُهْمًا وَجُونَا
١٣ ذَا ٱلْقِدْرُ إِنْ نَضِجَتْ وَعَجِّـــــ * ـلْ قَبْلَهُ مَا يَشْتَوِينَا
١٤ إِنَّ ٱلْقُدُورَ لَوَاقِحٌ * يُحْلَبْنَ أَمْثَلَ مَا رُعِينَا
١٥ وَإِذَا دَفَنْتَ أَبَاكَ فَٱجْـــــ * ـعَلْ فَوْقَهُ خَشَبًا وَطِينَا
١٦ وَصَفَآئِحًا صُمًّا رَوَا * سِيهَا يُسَدِّدْنَ ٱلْغُضُونَا
١٧ لِيَقِينَ وَجْهَ ٱلْمَرْءِ سَفْـــــ * ـسَافَ ٱلتُّرَابِ وَلَنْ يَقِينَا
١٨ ثُمَّ ٱعْتَبِرْ بِثَنَآءِ رَهْـــــ * ـطِكَ إِذْ ثَوَى جَدَثًا جَنِينَا
١٩ وَتَرَاجَعُوا غُبْرَ ٱلْمَرَا * فِق مِنْ أَخِيهِمْ يَآئِسِينَا
٢٠ تِلْكَ ٱلْمَكَارِمَ إِنْ حَفِظْـــــ * ـتَ فَلَنْ تُرَى أَبَدًا غَبِينَا
٢١ فِي رَبْرَبٍ كَنِعَاجِ مَا * رَةَ يَبْتَئِسْنَ بِمَا لَقِينَا
٢٢ مُتَسَلِّبَاتٍ فِي مُسُو * حِ ٱلشَّعْرِ أَبْكَارًا وَعُونَا
٢٣ وَخَذِرْتُ بَعْدَ ٱلْمَوْتِ يَوْ * مَ تَشِينُ أَسْمَآءُ ٱلْجَبِينَا

Fragmente.

١ ١ ٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ إِذْ لَمْ يَأْتِنِى أَجَلِى * حَتَّى لَبِسْتُ مِنَ ٱلْإِسْلَامِ سِرْبَالَا
١ وَإِنْ تَسْأَلِى بِى فَإِنِّى ٱمْرُؤٌ * أُهِينُ ٱللَّئِيمَ وَأَحْبُوا ٱلْكَرِيمَا
٢ وَأُجْزِى ٱلْقُرُوضَ وَفَآءً بِهَا * بِبُؤْسَى بَئِيسًا وَنُعْمَى نَعِيمَا
١ فَدَعَوْتُ رَبِّى بِٱلسَّلَامَةِ جَاهِدًا * لِيُصِحَّنِى فَإِذَا ٱلسَّلَامَةُ دَآءُ

VIII. ʾal-ʾAʿšâ.

قال يَمْدَحُ رَسولَ ٱللّٰهِ صلعم

١ أَلَمْ تَغْتَمِضْ عَيْنَاكَ لَيْلَكَ أَرْمَدَا * وَبِتَّ كَمَا بَاتَ ٱلسَّلِيمُ مُسَهَّدَا

٢ وَمَا ذَاكَ مِنْ عِشْقِ ٱلنِّسَآءِ وَإِنَّمَا * تَنَاسَيْتُ قَبْلَ ٱلْيَوْمِ خُلَّةَ مَهْدَدَا

٣ وَلٰكِنْ أَرَى ٱلدَّهْرَ ٱلَّذِى هُوَ خَائِنِى * إِذَا أَصْلَحَتْ كَفَّاىَ عَادَ فَأَفْسَدَا

٤ كُهُولًا وَشُبَّانًا رُزِئْتُ وَثَرْوَةً * فَلِلّٰهِ هٰذَا ٱلدَّهْرُ كَيْفَ تَرَدَّدَا

٥ وَمَا زِلْتُ أَبْغِى ٱلْمَالَ مُذْ أَنَا يَافِعٌ * وَلِيدًا وَكَهْلًا حِينَ شِبْتُ وَأَمْرَدَا

٦ وَأَبْتَذِلُ ٱلْعِيسَ ٱلْمَرَاقِيلَ تَغْتَلِى * مَسَافَةَ مَا بَيْنَ ٱلنُّجَيْرِ فَصَرْخَدَا

٧ أَلَا أَيُّهَاذَا ٱلسَّآئِلِى أَيْنَ يَمَّمَتْ * فَإِنَّ لَهَا فِى أَهْلِ يَثْرِبَ مَوْعِدَا

٨ فَإِنْ تَسْأَلُوا عَنَّا فَيَا رُبَّ سَآئِلٍ * حَفِيٍّ عَنِ ٱلْأَعْشَى بِهِ حَيْثُ أَصْعَدَا

٩ أَجَدَّتْ بِرِجْلَيْهَا نَجَآءً وَرَاجَعَتْ * يَدَاهَا خِنَافًا لَيِّنًا غَيْرَ أَحْرَدَا

١٠ فَأَمَّا إِذَا مَا أَدْلَجَتْ فَتَرَى لَهَا * رَقِيبَيْنِ نَجْمًا لَا يَغِيبُ وَفَرْقَدَا

١١ وَفِيهَا إِذَا مَا هَجَّرَتْ عَجْرَفِيَّةٌ * إِذَا خِلْتَ حِرْبَآءَ ٱلْوَدِيقَةِ أَصْيَدَا

١٢ وَآلَيْتُ لَا أَرْثِى لَهَا مِنْ كَلَالَةٍ * وَلَا مِنْ حَفًا حَتَّى تَزُورَ مُحَمَّدَا

١٣ مَتَى مَا تُنَاخِى عِنْدَ بَابِ ٱبْنِ هَاشِمٍ * تُرِيحِى وَتَلْقَى مِنْ فَوَاضِلِهِ يَدَا

١٤ نَبِىٌّ يَرَى مَا لَا تَرَوْنَ وَذِكْرُهُ * أَغَارَ لَعَمْرِى فِى ٱلْبِلَادِ وَأَنْجَدَا

١٥ لَهُ صَدَقَاتٌ مَا تُغِبُّ وَنَائِلٌ * وَلَيْسَ عَطَآءُ ٱلْيَوْمِ مَانِعَهُ غَدَا

١٦ أَجِدَّكَ لَمْ تَسْمَعْ وَصَاةَ مُحَمَّدٍ * نَبِىِّ ٱلْإِلٰهِ يَوْمَ أَوْصَى وَأَشْهَدَا

١٧ إِذَا أَنْتَ لَمْ تَرْحَلْ بِزَادٍ مِنَ ٱلتُّقَى * وَلَاقَيْتَ بَعْدَ ٱلْمَوْتِ مَنْ قَدْ تَزَوَّدَا

١٨ نَدِمْتَ عَلَى أَنْ لَا تَكُونَ كَمِثْلِهِ * فَتُرْصِدَ لِلْأَمْرِ ٱلَّذِى كَانَ أَرْصَدَا

١٩ وَإِيَّاكَ وَٱلْمَيْتَاتِ لَا تَأْكُلَنَّهَا * وَلَا تَأْخُذَنْ سَهْمًا حَدِيدًا لِتَفْصِدَا

٢٠ وَذَا ٱلنُّصُبِ ٱلْمَنْصُوبَ لَا تَنْسُكَنَّهُ * وَلَا تَعْبُدِ ٱلْأَوْثَانَ وَٱللّٰهَ فَٱعْبُدَا
٢١ وَذَا ٱلرَّحِمِ ٱلْقُرْبَى فَلَا تَقْطَعَنَّهُ * لِفَاقَتِهِ وَلَا ٱلْأَسِيرَ ٱلْمُقَيَّدَا
٢٢ وَسَبِّحْ عَلَى حِينِ ٱلْعَشِيَّاتِ وَٱلضُّحَى * وَلَا تَحْمَدِ ٱلشَّيْطَانَ وَٱللّٰهَ فَٱحْمَدَا
٢٣ وَلَا تَسْخَرَنْ مِنْ بَآئِسٍ ذِى ضَرَارَةٍ * وَلَا تَحْسِبَنَّ ٱلْمَالَ لِلْمَرْءِ مُخْلِدَا
٢٤ وَلَا تَقْرَبَنَّ حُرَّةً إِنَّ سِرَّهَا * عَلَيْكَ حَرَامٌ فَٱنْكِحَنْ أَوْ تَأَبَّدَا

IX. Ḥassân b. Ṯâbit.

قال حَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ يَبْكِى رَسُولَ ٱللّٰهِ صلعم

١ مَا بَالُ عَيْنِكَ لَا تَنَامُ كَأَنَّمَا * كُحِلَتْ مَآقِيهَا بِكُحْلِ ٱلْأَرْمَدِ I
٢ جَزَعًا عَلَى ٱلْمَهْدِىِّ أَصْبَحَ ثَاوِيًا * يَا خَيْرَ مَنْ وَطِئَ ٱلْحَصَى لَا تَبْعَدِ
٣ وَجْهِى يَقِيكَ ٱلتُّرْبَ لَهْفًا لَيْتَنِى * غُيِّبْتُ قَبْلَكَ فِى بَقِيعِ ٱلْغَرْقَدِ
٤ بِأَبِى وَأُمِّى مَنْ شَهِدْتُّ وَفَاتَهُ * فِى يَوْمِ ٱلْاِثْنَيْنِ ٱلنَّبِىُّ ٱلْمُهْتَدِى
٥ فَظَلِلْتُ بَعْدَ وَفَاتِهِ مُتَبَلِّدًا * مُتَلَدِّدًا يَا لَيْتَنِى لَمْ أُولَدِ
٦ أَأُقِيمُ بَعْدَكَ بِٱلْمَدِينَةِ بَيْنَهُمْ * يَا لَيْتَنِى صُبِّحْتُ سَمَّ ٱلْأَسْوَدِ
٧ أَوْحَلَّ أَمْرُ ٱللّٰهِ فِينَا عَاجِلًا * فِى رَوْحَةٍ مِنْ يَوْمِنَا أَوْ فِى غَدِ
٨ فَتَقُومَ سَاعَتُنَا فَنَلْقَى طَيِّبًا * مَحْضًا ضَرَآئِبُهُ كَرِيمَ ٱلْمَحْتِدِ
٩ يَا بِكْرَ آمِنَةَ ٱلْمُبَارَكِ بِكْرُهَا * وَلَدَتْهُ مُحْصَنَةٌ بِسَعْدِ ٱلْأَسْعَدِ
١٠ نُورًا أَضَآءَ عَلَى ٱلْبَرِيَّةِ كُلِّهَا * مَنْ يَهْدِ لِلنُّورِ ٱلْمُبَارَكِ يَهْتَدِ
١١ يَا رَبِّ فَٱجْمَعْنَا مَعًا وَنَبِيَّنَا * فِى جَنَّةٍ تُثْنِى عُيُونَ ٱلْحُسَّدِ
١٢ فِى جَنَّةِ ٱلْفِرْدَوْسِ وَٱكْتُبْهَا لَنَا * يَا ذَا ٱلْجَلَالِ وَذَا ٱلْعُلَا وَٱلسُّؤْدَدِ

١٣ وَٱللّٰهِ أَسْمَعُ مَا بَقِيتُ بِهَالِكٍ * إِلَّا بَكَيْتُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مُحَمَّدِ
١٤ يَا وَيْحَ أَنْصَارِ ٱلنَّبِيِّ وَرَهْطِهِ * بَعْدَ ٱلْمُغَيَّبِ فِي سَوَآءِ ٱلْمَلْحَدِ
١٥ ضَاقَتْ بِٱلْأَنْصَارِ ٱلْبِلَادُ فَأَصْبَحُوا * سُودًا وُجُوهُهُمُ كَلَوْنِ ٱلْإِثْمِدِ
١٦ وَلَقَدْ وَلَدْنَاهُ وَفِينَا قَبْرُهُ * وَفُضُولُ نِعْمَتِهِ بِنَا لَمْ تُجْحَدِ
١٧ وَٱللّٰهُ أَكْرَمَنَا بِهِ وَهَدَى بِهِ * أَنْصَارَهُ فِي كُلِّ سَاعَةِ مَشْهَدِ
١٨ صَلَّى ٱلْإِلٰهُ وَمَنْ يَحُفُّ بِعَرْشِهِ * وَٱلطَّيِّبُونَ عَلَى ٱلْمُبَارَكِ أَحْمَدِ

---

١ نَبِّ ٱلْمَسَاكِينَ أَنَّ ٱلْخَيْرَ فَارَقَهُمْ * مَعَ ٱلنَّبِيِّ تَوَلَّى عَنْهُمُ سَحَرَا
٢ مَنْ ذَا ٱلَّذِي عِنْدَهُ رَحْلِي وَرَاحِلَتِي * وَرِزْقُ أَهْلِي إِذَا لَمْ يُونِسُوا ٱلْمَطَرَا
٣ أَمْ مَنْ يُعَاتِبُ لَا نَخْشَى جَنَادِعَهُ * إِذَا ٱللِّسَانُ عَتَا فِي ٱلْقَوْلِ أَوْ عَثَرَا
٤ كَانَ ٱلضِّيَاءَ وَكَانَ ٱلنُّورَ نَتْبَعُهُ * بَعْدَ ٱلْإِلٰهِ وَكَانَ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَا
٥ فَلَيْتَنَا يَوْمَ وَارَوْهُ بِمُلْحَدِهِ * وَغَيَّبُوهُ وَأَلْقَوْا فَوْقَهُ ٱلْمَدَرَا
٦ لَمْ يَتْرُكِ ٱللّٰهُ مِنَّا بَعْدَهُ أَحَدًا * وَلَمْ يَعِشْ بَعْدَهُ أُنْثَى وَلَا ذَكَرَا
٧ ذَلَّتْ رِقَابُ بَنِي ٱلنَّجَّارِ كُلِّهِمْ * وَكَانَ أَمْرًا مِنْ أَمْرِ ٱللّٰهِ قَدْ قُدِرَا
٨ وَٱقْتُسِمَ ٱلْفَيْءُ دُونَ ٱلنَّاسِ كُلِّهِمْ * وَبَدَّدُوهُ جِهَارًا بَيْنَهُمْ هَدَرَا

---

١ آلَيْتُ مَا فِي جَمِيعِ ٱلنَّاسِ مُجْتَهِدًا * مِنِّي أَلِيَّةَ بَرٍّ غَيْرَ إِفْنَادِ
٢ تَٱللّٰهِ مَا حَمَلَتْ أُنْثَى وَلَا وَضَعَتْ * مِثْلَ ٱلرَّسُولِ نَبِيِّ ٱلْأُمَّةِ ٱلْهَادِ
٣ وَلَا بَرَا ٱللّٰهُ خَلْقًا مِنْ بَرِيَّتِهِ * أَوْفَى بِذِمَّةِ جَارٍ أَوْ بِمِيعَادِ
٤ مِنَ ٱلَّذِي كَانَ فِينَا يُسْتَضَاءُ بِهِ * مُبَارَكَ ٱلْأَمْرِ ذَا عَدْلٍ وَإِرْشَادِ
٥ أَمْسَى نِسَآؤُكَ عَطَّلْنَ ٱلْبُيُوتَ فَمَا * يَضْرِبْنَ فَوْقَ قَفَا سِتْرٍ بِأَوْتَادِ

٦ مِثْلَ ٱلرَّوَاهِبِ يَلْبَسْنَ ٱلْمَبَاذِلَ قَدْ * أَيْقَنَّ بِٱلْبُوسِ بَعْدَ ٱلنِّعْمَةِ ٱلْبَادِ
٧ يَا أَفْضَلَ ٱلنَّاسِ إِنِّي كُنْتُ فِي نَهَرٍ * أَصْبَحْتُ مِنْهُ كَمِثْلِ ٱلْمُفْرَدِ ٱلصَّادِ

X. al-Hansâ.

قالت تَرْثِى مُعٰوِيَةَ لمّا قَتَلَه هاشِمُ بْنُ حَرْمَلَةَ مِن بَنِى مُرَّةَ

I ١ أَلَا لَا أَرَى فِي ٱلنَّاسِ مِثْلَ مُعٰوِيَهْ * إِذَا طَرَقَتْ إِحْدَى ٱللَّيَالِي بِدَاهِيَهْ
٢ بِدَاهِيَةٍ يُضْغِى ٱلْكِلَابُ حَسِيسُهَا * وَتَخْرُجُ مِنْ سِرِّ ٱلنَّجِيِّ عَلَانِيَهْ
٣ أَلَا لَا أَرَى كَٱلْفَارِسِ ٱلْجَوْنِ فَارِسًا * إِذَا مَا عَلَتْهُ جُرْأَةٌ وَغَلَانِيَهْ
٤ وَكَانَ لِزَازُ ٱلْحَرْبِ عِنْدَ شُبُوبِهَا * إِذَا شَمَّرَتْ عَنْ سَاقِهَا وَهْيَ ذَاكِيَهْ
٥ وَقَوَّادَ خَيْلٍ نَحْوَ أُخْرَى كَأَنَّهَا * سَعَالٍ وَعِقْبَانٌ عَلَيْهَا زَبَانِيَهْ
٦ بَلِينَا وَمَا تَبْلَى تِعَارٌ وَمَا تُرَى * عَلَى حَدَثِ ٱلْأَيَّامِ إِلَّا كَمَا هِيَهْ
٧ فَأَقْسَمْتُ لَا يَنْفَكُّ دَمْعِي وَعَوْلَتِي * عَلَيْكَ بِحُزْنٍ مَا دَعَا ٱللّٰهَ دَاعِيَهْ

II وقالتْ تَرْثِى صَخْرًا وهو مِن مَحاسِنِ شِعْرِها

١ أَبَتْ عَيْنِي وَعَاوَدَهَا قَذَاهَا * بِعُوَّارٍ فَمَا تَقْضِي كَرَاهَا
٢ عَلَى صَخْرٍ وَأَيُّ فَتًى كَصَخْرٍ * إِذَا مَا ٱلنَّابُ لَمْ تَرْأَمْ طِلَاهَا
٣ حَلَفْتُ بِرَبِّ صُهْبٍ مُعْمَلَاتٍ * إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْمُحَرَّمِ مُنْتَهَاهَا
٤ لَئِنْ جَزِعَتْ بَنُو عَمْرٍو عَلَيْهِ * لَقَدْ رُزِئَتْ بَنُو عَمْرٍو فَتَاهَا
٥ فَتَى ٱلْفِتْيَانِ مَا بَلَغُوا مَدَاهُ * وَلَا يُكْدِي إِذَا بَلَغَتْ كُدَاهَا
٦ لَهُ كَفٌّ يَشُدُّ بِهَا وَكَفٌّ * تَجُودُ فَمَا يَجِفُّ ثَرَى نَدَاهَا

٧ فَمَنْ لِلضَّيْفِ إِنْ هَبَّتْ شَمَالٌ * مُزَعْزِعَةٌ تُنَاوِحُهَا صَبَاهَا
٨ وَأَلْجَأَ بَرْدُهَا ٱلْأَشْوَالَ حُدْبًا * إِلَى ٱلْحَجَرَاتِ بَادِيَةً كُلَاهَا
٩ هُنَالِكَ إِنْ نَزَلْتَ بِبَيْتِ صَخْرٍ * قِرَى ٱلْأَضْيَافِ شَحْمًا مِنْ ذُرَاهَا
١٠ أَحَامِيكُمْ وَوَافِدُكُمْ تَرَكْتُمْ * لَدَى غَبْرَآءَ مُنْهَدِمٍ رَجَاهَا
١١ تَرَى ٱلشُّمَّ ٱلْغَطَارِفَ مِنْ سُلَيْمٍ * يَبُلُّ نَدَى مَدَامِعِهَا لِحَاهَا
١٢ عَلَى رَجُلٍ كَرِيمِ ٱلْخِيمِ أَضْحَى * بِبَطْنِ حَفِيرَةٍ صَخِبٍ صَدَاهَا
١٣ لِيَبْكِ ٱلْخَيْرَ صَخْرًا مِنْ مَعَدٍّ * ذَوُو أَحْلَامِهَا وَذَوُو نُهَاهَا
١٤ وَيَبْكِ عَلَيْكَ قَوْمُكَ لِلْيَتَامَى * وَلِلْهَيْجَآءِ إِنَّكَ مَا عَنَاهَا
١٥ لِيَبْكُوا حِينَ تَشْتَجِرُ ٱلْعَوَالِي * غَدَاةَ ٱلرَّوْعِ سَاعَةَ مُصْطَلَاهَا
١٦ مُحَافَظَةً وَمَحْمِيَةً إِذَا مَا * نَبَا بِٱلْقَوْمِ مِنْ جَزَعٍ لَظَاهَا
١٧ وَنَتْرُكُهَا قَدِ ٱسْتَعَرَتْ بِطَعْنٍ * تَضَمَّنَهُ إِذَا سُعِرَتْ كُلَاهَا
١٨ وَخَيْلٍ قَدْ دَلَفْتَ لَهَا بِخَيْلٍ * فَدَارَتْ بَيْنَ كَبْشَيْهَا رَحَاهَا
١٩ تُكَفْكِفُ فَضْلَ سَابِغَةٍ دِلَاصٍ * عَلَى خَيْفَانَةٍ خَفِقٍ حَشَاهَا
٢٠ فَقَدْ فَقَدَتْكَ طَلْقَةُ فَٱسْتَرَاحَتْ * فَلَيْتَ ٱلْخَيْلَ فَارِسُهَا يَرَاهَا
٢١ وَكُنْتَ إِذَا أَرَدْتَ بِهَا سَبِيلًا * فَعَلْتَ وَلَمْ يُتَمِّمْهَا هَوَاهَا

XI. Anhang (andere Dichterinnen).

I قالت قُتَيْلَةُ بنتُ النَّضْرِ تَرْثِى أَبَاهَا وتمدح رسولَ اللّه صلعم

١ يَا رَاكِبًا إِنَّ ٱلْأُثَيْلَ مَظِنَّةٌ * مِنْ صُبْحِ خَامِسَةٍ وَأَنْتَ مُوَفَّقُ
٢ بَلِّغْ بِهِ مَيْتًا فَإِنَّ تَحِيَّةً * مَا إِنْ تَزَالُ بِهَا ٱلرَّكَائِبُ تَخْفِقُ

٣ مِنِّى إِلَيْهِ وَعَبْرَةٌ مَسْفُوحَةٌ * جَادَتْ لِمَآئِحِهَا وَأُخْرَى تَخْنُقُ
٤ فَلْيَسْمَعَنَّ ٱلنَّضْرُ إِنْ نَادَيْتَهُ * إِنْ كَانَ يَسْمَعُ مَيِّتٌ أَوْ يَنْطِقُ
٥ ظَلَّتْ سُيُوفُ بَنِى أَبِيهِ تَنُوشُهُ * لِلّٰهِ أَرْحَامٌ هُنَاكَ تُشَقَّقُ
٦ قَسْرًا يُقَادُ إِلَى ٱلْمَنِيَّةِ مُتْعَبًا * رَتْكَ ٱلْمُقَيَّدِ وَهْوَ عَانٍ مُوثَقُ
٧ أَمُحَمَّدٌ وَلَأَنْتَ ضِنْءُ نَجِيبَةٍ * مِنْ قَوْمِهَا وَٱلْفَحْلُ فَحْلٌ مُعْرِقُ
٨ مَا كَانَ ضَرَّكَ لَوْ مَنَنْتَ وَرُبَّمَا * مَنَّ ٱلْفَتَى وَهْوَ ٱلْمَغِيظُ ٱلْمُحْنَقُ
٩ وَٱلنَّضْرُ أَقْرَبُ مَنْ أَصَبْتَ وَسِيلَةً * وَأَحَقُّهُمْ إِنْ كَانَ عِتْقٌ يُعْتَقُ
١٠ لَوْ كُنْتَ قَابِلَ فِدْيَةٍ لَفَدَيْتُهُ * بِأَعَزِّ مَا يَفْدِى بِهِ مَنْ يُنْفِقُ

فلمّا سَمِعَ النَّبيُّ صلعم شِعْرَها رَقَّ لها وقال لَوْ سَمِعْتُ شِعْرَها قَبْلَ قَتْلِهِ لَمَنَنْتُ عليه ٠

II وقالت عَاصِيَةُ البَوْلانِيَّةُ مِن طَيِّئٍ

١ أَعَاصِىَ جُودِى بِٱلدُّمُوعِ ٱلسَّوَاكِبِ * وَبَكِّى لَكِ ٱلْوَيْلَاتُ قَتْلَى مُحَارِبِ
٢ فَلَوْ أَنَّ قَوْمِى قَتَّلَتْهُمْ عِمَارَةٌ * مِنَ ٱلسَّرَوَاتِ وَٱلرُّؤُوسِ ٱلذَّوَائِبِ
٣ صَبَرْنَا لِمَا يَأْتِى بِهِ ٱلدَّهْرُ عَامِدًا * وَلٰكِنَّمَا أَثْآرُنَا فِى مُحَارِبِ
٤ قَبِيلٌ لِئَامٌ إِنْ ظَهَرْنَا عَلَيْهِمُ * وَإِنْ يَغْلِبُونَا يُوجَدُوا شَرَّ غَالِبِ

III رُوِىَ أَنَّ مَيْسُونَ بِنْتَ بَحْدَلٍ لَمَّا ٱتَّصَلَتْ بِمُعْوِيَةَ ونَقَلَها مِنَ البَدْوِ إِلَى الشَّأْمِ كانَتْ تُكْثِرُ الحَنِينَ إِلَى أُناسِها والتَّذَكُّرَ لِمَسْقِطِ رَأْسِها فَٱسْتَمَعَ عَلَيْها ذاتَ يَوْمٍ وَهِىَ تُنْشِدُ

١ لَبَيْتٌ تَخْفِقُ ٱلرِّيَاحُ فِيهِ * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ قَصْرٍ مُنِيفِ

٢ وَلُبْسُ عَبَآءَةٍ وَتَقَرَّ عَيْنِى * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ لُبْسِ ٱلشُّفُوفِ
٣ وَأَكْلُ كُسَيْرَةٍ فِى كِسْرِ بَيْتِى * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ أَكْلِ ٱلرَّغِيفِ
٤ وَأَصْوَاتُ ٱلرِّيَاحِ بِكُلِّ فَجٍّ * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ نَقْرِ ٱلدُّفُوفِ
٥ وَكَلْبٌ يَنْبَحُ ٱلطُّرَّاقَ دُونِى * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ قِطٍّ أَلُوفِ
٦ وَبَكْرٌ يَتْبَعُ ٱلْأَظْعَانَ صَعْبٌ * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ بَغْلٍ زَفُوفِ
٧ وَخِرْقٌ مِنْ بَنِى عَمِّى نَحِيفٌ * أَحَبُّ إِلَىَّ مِنْ عِلْجٍ عَلِيفِ

فلمّا سمِعَ مُعٰوِيَةُ الأبياتَ قال ما رَضِيتِ ٱبْنَةَ بَحْدَلٍ حتّى جعلْتِنى عِلْجًا عَليفًا ٠

IV وقالت صَفِيَّةُ الباهِلِيَّةُ

١ كُنَّا كَغُصْنَيْنِ فِى جُرْثُومَةٍ سَمَقَا * حِينًا بِأَحْسَنِ مَا يَسْمُو لَهُ ٱلشَّجَرُ
٢ حَتَّى إِذَا قِيلَ قَدْ طَالَتْ فُرُوعُهُمَا * وَطَابَ فَىْءَاهُمَا وَٱسْتُنْظِرَ ٱلثَّمَرُ
٣ أَخْنَى عَلَى وَاحِدِى رَيْبُ ٱلزَّمَانِ وَمَا * يُبْقِى ٱلزَّمَانُ عَلَى شَىْءٍ وَلَا يَذَرُ
٤ كُنَّا كَأَنْجُمِ لَيْلٍ بَيْنَنَا قَمَرٌ * يَجْلُو ٱلدُّجَى فَهَوَى مِنْ بَيْنِهَا ٱلْقَمَرُ

V وقالت رَيْطَةُ بِنْتُ عاصِمٍ

١ وَقَفْتُ فَأَبْكَتْنِى بِدَارِ عَشِيرَتِى * عَلَى رُزْئِهِنَّ ٱلْبَاكِيَاتُ ٱلْحَوَاسِرُ
٢ غَدَوْا كَسُيُوفِ ٱلْهِنْدِ وُرَّادَ حَوْمَةٍ * من الموت اعيا وردهن المصادر
٣ فَوَارِسُ حَامَوْا عَنْ حَرِيمِى وَحَافَظُوا * بِدَارِ ٱلْمَنَايَا وَٱلْقَنَا مُتَشَاجِرُ
٤ وَلَوْ أَنَّ سَلْمَى نَالَهَا مِثْلُ رُزْئِنَا * لَهُدَّتْ وَلٰكِنْ تَحْمِلُ ٱلرُّزْءَ عَامِرُ

VI وقالت حُرْقَةُ بِنْتُ ٱلنُّعْمَانِ

١ بَيْنَا نَسُوسُ ٱلنَّاسَ وَٱلْأَمْرُ أَمْرُنَا * إِذَا نَحْنُ فِيهِمْ سُوقَةٌ نَتَنَصَّفُ
٢ فَأُفٍّ لِدُنْيَا لَا يَدُومُ نَعِيمُهَا * تَقَلَّبُ تَارَاتٍ بِنَا وَتَصَرَّفُ

XII. ʿUmar b. abî Rabîʿa.

I قال عُمَرُ بْنُ أَبِى رَبِيعَةَ

١ يَا خَلِيلَىَّ مِنْ مَلَامٍ دَعَانِى * وَأَلِمَّا ٱلْغَدَاةَ بِٱلْأَظْعَانِ
٢ لَا تَلُومَا فِى آلِ زَيْنَبَ إِنَّ ٱلْـــ * ـقَلْبَ رَهْنٌ بِآلِ زَيْنَبَ عَانِ
٣ مَا أَرَى مَا بَقِيتُ أَنْ أَذْكُرَ ٱلْمَوْ * قِفَ مِنْهَا بِٱلْخَيْفِ إِلَّا شَجَانِى
٤ لَمْ تَدَعْ لِلنِّسَآءِ عِنْدِى حَظًّا * غَيْرَ مَا قُلْتُ مَازِحًا بِلِسَانِى
٥ هِىَ أَهْلُ ٱلصَّفَآءِ وَٱلْوُدِّ مِنِّى * وَإِلَيْهَا ٱلْهَوَى فَلَا تَعْذُلَانِى
٦ حِينَ قَالَتْ لِأُخْتِهَا وَلِأُخْرَى * مِنْ قَطِينٍ مُوَلَّدٍ حَدِّثَانِى
٧ كَيْفَ لِى ٱلْيَوْمَ أَنْ أَرَى عُمَرَ ٱلْمُرْ * سِلَ سِرًّا فِى ٱلْقَوْلِ أَنْ يَلْقَانِى
٨ قَالَتَا نَبْتَغِى رَسُولًا إِلَيْهِ * وَنُمِيتُ ٱلْحَدِيثَ بِٱلْكِتْمَانِ
٩ إِنَّ قَلْبِى بَعْدَ ٱلَّذِى نِلْتُ مِنْهَا * كَٱلْمُعَمَّى عَنْ سَائِرِ ٱلنِّسْوَانِ

II ١ يَقُولُ عَتِيقٌ إِذْ شَكَوْتُ صَبَابَتِى * وَبَيَّنَ دَآءٌ مِنْ فُؤَادِى مُخَامِرُ
٢ أَحَقًّا لَئِنْ دَارُ ٱلرَّبَابِ تَبَاعَدَتْ * أَوِ ٱنْبَتَّ حَبْلٌ أَنَّ قَلْبَكَ طَائِرُ
٣ أَفِقْ قَدْ أَفَاقَ ٱلْعَاشِقُونَ وَفَارَقُوا ٱلْـ * ـهَوَى وَٱسْتَمَرَّتْ بِٱلرِّجَالِ ٱلْمَرَائِرُ
٤ زَعِ ٱلْقَلْبَ وَٱسْتَبْقِ ٱلْحَيَآءَ فَإِنَّمَا * تُبَاعِدُ أَوْ تُدْنِى ٱلرَّبَابَ ٱلْمَقَادِرُ

٥ فَإِنْ كُنْتَ عُلِّقْتَ ٱلرَّبَابَ فَلَا تَكُنْ * أَحَادِيثَ مَنْ يَبْدُو وَمَنْ هُوَ حَاضِرُ
٦ أَمِتْ حُبَّهَا وَٱجْعَلْ قَدِيمَ وِصَالِهَا * وَعِشْرَتِهَا أَمْثَالَ مَنْ لَا تُعَاشِرُ
٧ وَهَبْهَا كَشَيْءٍ لَمْ يَكُنْ أَوْ كَنَازِحٍ * بِهِ ٱلدَّارُ أَوْ مَنْ غَيَّبَتْهُ ٱلْمَقَابِرُ
٨ فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَفْعَلْ وَلَسْتَ بِفَاعِلٍ * وَلَا قَابِلٍ نُصْحًا لِمَنْ هُوَ زَاجِرُ
٩ فَلَا تَفْتَضِحْ عَيْنًا أَتَيْتَ ٱلَّذِي تَرَى * وَطَاوَعْتَ هٰذَا ٱلْقَلْبَ إِذْ أَنْتَ سَادِرُ
١٠ وَمَا زِلْتُ حَتَّى ٱسْتَنْكَرَ ٱلنَّاسُ مَدْخَلِي * وَحَتَّى تَرَاءَتْنِي ٱلْعُيُونُ ٱلنَّوَاظِرُ

III
١ وَمَنْ لِسَقِيمٍ يَكْتُمُ ٱلنَّاسَ مَا بِهِ * لِزَيْنَبَ نَجْوَى صَدْرِهِ وَٱلْوَسَاوِسُ
٢ أَقُولُ لِبَاغِيِّ ٱلشِّفَاءَ مَتَى تَجِئْ * بِزَيْنَبَ تُدْرِكْ بَعْضَ مَا أَنْتَ لَامِسُ
٣ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تَشْفِ مِنْ سَقَمِي بِهَا * فَإِنِّي مِنْ طِبِّ ٱلْأَطِبَّآءِ آيِسُ
٤ وَلَسْتُ بِنَاسٍ لَيْلَةَ ٱلدَّارِ مَجْلِسًا * لِزَيْنَبَ حَتَّى يَعْلُوَ ٱلرَّأْسَ رَامِسُ
٥ فَلَمَّا بَدَتْ قَمْرَآؤُهُ وَتَكَشَّفَتْ * دُجُنَّتُهُ وَغَابَ مَنْ هُوَ حَارِسُ
٦ وَمَا نِلْتُ مِنْهَا مَحْرَمًا غَيْرَ أَنَّنَا * كِلَانَا مِنَ ٱلثَّوْبِ ٱلْمُوَرَّدِ لَابِسُ
٧ نَجِيَّيْنِ نَقْضِي ٱللَّهْوَ فِي غَيْرِ مَأْثَمٍ * وَإِنْ رَغِمَتْ مِنْ كَاشِحِينَ ٱلْمَعَاطِسُ

IV
١ طَالَ لَيْلِي وَتَعَنَّانِي ٱلطَّرَبْ * وَٱعْتَرَانِي طُولُ هَمٍّ وَوَصَبْ
٢ أَرْسَلَتْ أَسْمَآءُ فِي مَعْتَبَةٍ * عَتَبَتْهَا وَهْيَ أَحْلَى مَنْ عَتَبْ
٣ أَنْ أَتَى مِنْهَا رَسُولٌ مَوْهِنًا * وَجَدَ ٱلْحَيَّ نِيَامًا فَٱنْقَلَبْ
٤ ضَرَبَ ٱلْبَابَ فَلَمْ يَشْعُرْ بِهِ * أَحَدٌ يَفْتَحُ بَابًا إِذْ ضَرَبْ
٥ قَالَ أَيْقَاظٌ وَلٰكِنْ حَاجَةٌ * عَرَضَتْ تَكْتُمُ مِنَّا فَٱحْتَجَبْ
٦ وَلَعَمْدًا رَدَّنِي فَٱجْتَهَدَتْ * بِيَمِينٍ حَلَفَتْ عِنْدَ ٱلْغَضَبْ

٧ يَشْهَدُ ٱلرَّحْمٰنُ لَا يَجْمَعُنَا * سَقْفُ بَيْتٍ رَجَبًا بَعْدَ رَجَبْ
٨ قُلْتُ حِلًّا فَٱقْبَلِى مَعْذِرَتِى * مَا كَذَا يَجْزِى مُحِبٌّ مَنْ أَحَبْ
٩ إِنَّ كَفِّى لَكِ رَهْنٌ بِٱلرِّضَا * فَٱقْبَلِى يَا هِنْدُ قَالَتْ قَدْ وَجَبْ

XIII. al-Farazdaḳ.

قال الفَرَزْدَقُ

I ١ إِنْ تُنْصِفُونَا يَا آلَ مَرْوَانَ نَقْتَرِبْ * إِلَيْكُمْ وَإِلَّا فَأْذَنُوا بِبِعَادِ
٢ فَإِنَّ لَنَا عَنْكُمْ مَزَاحًا وَمَذْهَبًا * بِعِيسٍ إِلَى رِيحِ ٱلْفَلَاةِ صَوَادِى
٣ مُخَيَّسَةٍ بُزْلٍ تَخَايَلُ فِى ٱلْبُرَى * سَوَادٍ عَلَى طُولِ ٱلْفَلَاةِ غَوَادِى
٤ وَفِى ٱلْأَرْضِ عَنْ ذِى ٱلْجَوْرِ مَنْأًى وَمَذْهَبٌ * وَكُلُّ بِلَادٍ أُوطِنَتْ كَبِلَادِى
٥ وَمَا ذَا عَسَى ٱلْحَجَّاجُ يَبْلُغُ جَهْدَهُ * إِذَا نَحْنُ خَلَّفْنَا حَفِيرَ زِيَادِ
٦ فَبَاسْتِ أَبِى ٱلْحَجَّاجِ وَٱسْتِ عَجُوزِهِ * عُتَيِّدُ بَهْمٍ تَرْتَعِى بِوِهَادِ
٧ فَلَوْلَا بَنُو مَرْوَانَ كَانَ ٱبْنُ يُوسُفٍ * كَمَا كَانَ عَبْدًا مِنْ عَبِيدِ إِيَادِ
٨ زَمَانَ هُوَ ٱلْعَبْدُ ٱلْمُقِرُّ بِذِلَّةٍ * يُرَاوِحُ صِبْيَانَ ٱلْقُرَى وَيُغَادِى

II ١ وَدَاعٍ بِلَحْنِ ٱلْكَلْبِ يَدْعُو وَدُونَهُ * مِنَ ٱللَّيْلِ سِجْفَا ظُلْمَةٍ وَغُيُومُهَا
٢ دَعَا وَهْوَ يَرْجُو أَنْ يُنَبِّهَ إِذْ دَعَا * فَتًى كَٱبْنِ لَيْلَى حِينَ غَارَتْ نُجُومُهَا
٣ بَعَثْتُ لَهُ دَهْمَاءَ لَيْسَتْ بِلِقْحَةٍ * تَدُرُّ إِذَا مَا هَبَّ نَحْسًا عَقِيمُهَا
٤ كَأَنَّ ٱلْمَحَالَ ٱلْغُرَّ فِى حَجَرَاتِهَا * عَذَارَى بَدَتْ لَمَّا أُصِيبَ حَمِيمُهَا
٥ غَضُوبًا كَحَيْزُومِ ٱلنَّعَامَةِ أُحْمِشَتْ * بِأَجْوَازِ خُشْبٍ زَالَ عَنْهَا هَشِيمُهَا

٦ مُحَضَّرَةٌ لَا يُجْعَلُ ٱلسِّتْرُ دُونَهَا * إِذَا ٱلْمُرْضِعُ ٱلْعَوْجَآءُ جَالَ بَرِيمُهَا

III وقال يَرْثى الحَجّاجَ بْنَ يوسُفَ ويَمْدَحُ الوَليدَ بْنَ عَبْدِ المَلِكِ

١ لِيَبْكِ عَلَى ٱلْحَجَّاجِ مَنْ كَانَ بَاكِيًا * عَلَى ٱلدِّينِ أَوْ شَارٍ عَلَى ٱلثَّغْرِ وَاقِفْ
٢ وَأَيْتَامُ سَوْدَآءِ ٱلذِّرَاعَيْنِ لَمْ يَدَعْ * لَهَا ٱلدَّهْرُ مَالًا بِٱلسِّنِينَ ٱلْجَوَالِفْ
٣ وَمَا ذَرَفَتْ عَيْنَانِ بَعْدَ مُحَمَّدٍ * عَلَى مِثْلِهِ إِلَّا نُفُوسَ ٱلْخَلَآئِفْ
٤ وَمَا ضَمِنَتْ أَرْضٌ فَتَحْمِلَ مِثْلَهُ * وَلَا خَطَّ يُنْعَى فِي بُطُونِ ٱلصَّحَآئِفْ
٥ لِحَزْمٍ وَلَا تَنْكِيلِ عِفْرِيتِ فِتْنَةٍ * إِذَا كَلَحَتْ أَنْيَابُ جَرْبَآءَ شَارِفْ
٦ فَلَمْ أَرَ يَوْمًا كَانَ أَنْكَى رَزِيَّةً * وَأَكْثَرَ لَطًّا لِلْعُيُونِ ٱلذَّوَارِفْ
٧ مِنَ ٱلْيَوْمِ لِلْحَجَّاجِ لَمَّا غَدَوْا بِهِ * وَقَدْ كَانَ يَحْمِي مُضْلِعَاتِ ٱلْمَكَالِفْ
٨ وَمُهْمِلَةٍ لَمَّا أَتَاهَا نَعِيُّهُ * أَرَاحَتْ عَلَيْهَا مُهْمَلَاتِ ٱلتَّنَآئِفْ
٩ فَقَالَتْ لِعَبْدَيْهَا أَرِيحَا فَعَقِّلَا * فَقَدْ مَاتَ رَاعِي ذَوْدِنَا بِٱلطَّرَآئِفْ
١٠ وَمَاتَ ٱلَّذِي يَرْعَى عَلَى ٱلنَّاسِ دِينَهُمْ * وَيَضْرِبُ بِٱلْهِنْدِيِّ رَأْسَ ٱلْمُخَالِفْ
١١ فَلَيْتَ ٱلْأَكُفَّ ٱلدَّافِنَاتِ ٱبْنَ يُوسُفٍ * تُقَطَّعْنَ إِذْ يَحْثِينَ فَوْقَ ٱلسَّقَآئِفْ
١٢ وَكَيْفَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ رَمَيْتُمُ * بِهِ بَيْنَ جُولَىْ هُوَّةٍ فِي ٱللَّفَآئِفْ
١٣ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ ٱلَّذِي تَدْفِنُونَهُ * بِهِ كَانَ يُرْعَى قَاصِيَاتُ ٱلزَّعَانِفْ
١٤ وَكَانَتْ ظُبَاتُ ٱلْمَشْرَفِيَّةِ قَدْ شَفَى * بِهَا ٱلدِّينَ وَٱلْأَضْغَانَ ذَاتَ ٱلْخَوَالِفْ
١٥ وَلَمْ يَكُ دُونَ ٱلْحُكْمِ مَالٌ وَلَمْ تَكُنْ * قُوَاهُ مِنَ ٱلْمُسْتَرْخِيَاتِ ٱلضَّعَآئِفْ
١٦ وَلٰكِنَّهَا شَزْرًا أُمِرَّتْ فَأُحْكِمَتْ * إِلَى عُقَدٍ تُلْوَى وَرَآءَ ٱلسَّوَالِفْ
١٧ يَقُولُونَ لَمَّا أَنْ أَتَاهُمْ نَعِيُّهُ * وَهُمْ مِنْ وَرَآءِ ٱلنَّهْرِ جَيْشُ ٱلرَّوَادِفْ
١٨ شَقِينَا وَمَاتَتْ قُوَّةُ ٱلْجَيْشِ وَٱلَّذِي * بِهِ تُرْبَطُ ٱلْأَحْشَآءُ عِنْدَ ٱلْمَخَاوِفْ

١٩ فَإِنْ يَكُنِ ٱلْحَجَّاجُ مَاتَ فَلَمْ تَمُتْ * قُرُومُ أَبِى ٱلْعَاصِى ٱلْكِرَامُ ٱلْغَطَارِفُ
٢٠ وَلَمْ يَعْدَمُوا مِنْ آلِ مَرْوَانَ حَيَّةً * تَمَامَ بُدُورٍ وَجْهُهُ غَيْرُ كَاسِفِ
٢١ لَهُ أَشْرَقَتْ أَرْضُ ٱلْعِرَاقِ لِنُورِهِ * وَأُومِنَ إِلَّا ذَنْبَهُ كُلُّ خَائِفِ

IV وقال يَهْجو إِبْلِيسَ

١ أَلَمْ تَرَنِى عَاهَدتُّ رَبِّى فَإِنَّنِى * لَبَيْنَ رِتَاجٍ قَآئِمٍ وَمُقَامِ
٢ أَطَعْتُكَ يَا إِبْلِيسُ سَبْعِينَ حِجَّةً * فَلَمَّا ٱنْتَهَى شَيْبِى وَتَمَّ تَمَامِ
٣ فَرَرْتُ إِلَى رَبِّى وَأَيْقَنْتُ أَنَّنِى * مُلَاقٍ لِأَيَّامِ ٱلْمَنُونِ حِمَامِى
٤ وَلَمَّا دَنَا رَأْسُ ٱلَّتِى كُنْتُ خَائِفًا * وَكُنْتُ أَرَى فِيهَا لِقَآءَ لِزَامِ
٥ حَلَفْتُ عَلَى نَفْسِى لَأَجْتَهِدَنَّهَا * عَلَى حَالِهَا مِنْ صِحَّةٍ وَسَقَامِ
٦ أَلَا طَالَمَا قَدْ بِتُّ يُوضِعُ نَاقَتِى * أَبُو ٱلْجِنِّ إِبْلِيسٌ بِغَيْرِ خِطَامِ
٧ يَظَلُّ يُمَنِّينِى عَلَى ٱلرَّحْلِ وَارِكًا * يَكُونُ وَرَآئِى مَرَّةً وَأَمَامِى
٨ يُبَشِّرُنِى أَنْ لَنْ أَمُوتَ وَأَنَّهُ * سَيُخْلِدُنِى فِى جَنَّةٍ وَسَلَامِ
٩ فَقُلْتُ لَهُ هَلَّا أُخَيَّكَ أَخْرَجَتْ * يَمِينُكَ مِنْ خُضْرِ ٱلْبُحُورِ طَوَامِى
١٠ رَمَيْتَ بِهِ فِى ٱلْيَمِّ لَمَّا رَأَيْتَهُ * كَفِرْقَةِ طَوْدَىْ يَذْبُلٍ وَشَمَامِ
١١ فَلَمَّا تَلَاقَى فَوْقَهُ ٱلْمَوْجُ طَامِيًا * نَكَصْتَ وَلَمْ تَحْتَلْ لَهُ بِمَرَامِ
١٢ أَلَمْ تَأْتِ أَهْلَ ٱلْحِجْرِ وَٱلْحِجْرُ أَهْلُهُ * بِأَنْعَمِ عَيْشٍ فِى بُيُوتِ رُخَامِ
١٣ فَقُلْتَ ٱعْقِرُوا هٰذِى ٱللَّقُوحَ فَإِنَّهَا * لَكُمْ أَوْ تُنِيخُوهَا لَقُوحُ غَرَامِ
١٤ فَلَمَّا أَنَاخُوهَا تَبَرَّأْتَ مِنْهُمُ * وَكُنْتَ نَكُوصًا عِنْدَ كُلِّ ذِمَامِ
١٥ وَآدَمُ قَدْ أَخْرَجْتَهُ وَهْوَ سَاكِنٌ * وَزَوْجَتَهُ مِنْ خَيْرِ دَارِ مُقَامِ
١٦ وَأَقْسَمْتَ يَا إِبْلِيسُ أَنَّكَ نَاصِحٌ * لَهُ وَلَهَا إِقْسَامَ غَيْرِ أَثَامِ

١٧ فَظَلَّا يَخِيطَانِ ٱلْوِرَاقَ عَلَيْهِمَا * بِأَيْدِيهِمَا مِنْ أَكْلِ شَرِّ طَعَامِ
١٨ وَكَمْ مِنْ قُرُونٍ قَدْ أَطَاعُوكَ أَصْبَحُوا * أَحَادِيثَ كَانُوا فِى ظِلَالِ غَمَامِ
١٩ وَمَا أَنْتَ يَا إِبْلِيسُ بِٱلْمَرْءِ أَبْتَغِى * رِضَاهُ وَلَا يَقْتَادُنِى بِزِمَامِ
٢٠ سَأَجْزِيكَ مِنْ سَوْآتِ مَا كُنْتَ سُقْتَنِى * إِلَيْهِ جُرُوحًا فِيكَ ذَاتَ كِلَامِ
٢١ تُعَيِّرُهَا فِى ٱلنَّارِ وَٱلنَّارُ تَلْتَقِى * عَلَيْكَ بِزَقُّومٍ لَهَا وَضِرَامِ
٢٢ وَإِنَّ ٱبْنَ إِبْلِيسٍ وَإِبْلِيسَ أَلْبَنَا * لَهُمْ بِعَذَابِ ٱلنَّاسِ كُلَّ غُلَامِ
٢٣ هُمَا تَفَلَا فِى فِىَّ مِنْ فَمَوَيْهِمَا * عَلَى ٱلنَّابِحِ ٱلْعَاوِى أَشَدَّ رِجَامِ

XIV. Waddaḥ al-Jaman.

I ١ صَبَا قَلْبِى وَمَالَ إِلَيْكِ مَيْلًا * وَأَرَّقَنِى خَيَالُكِ يَا أُثَيْلَا
٢ يَمَانِيَةٌ تُلِمُّ بِنَا فَتُبْدِى * دَقِيقَ مَحَاسِنٍ وَتُكِنُّ غَيْلَا
٣ ذَرِينِى مَا أَمَمْتُ بَنَاتِ نَعْشٍ * مِنَ ٱلطَّيْفِ ٱلَّذِى يَنْتَابُ لَيْلَا
٤ وَلٰكِنْ إِنْ أَرَدْتِ فَهَيِّجِينَا * إِذَا رَمَقَتْ بِأَعْيُنِهَا سُهَيْلَا
٥ فَإِنَّكِ لَوْ رَأَيْتِ ٱلْخَيْلَ تَعْدُو * عَوَابِسَ يَتَّخِذْنَ ٱلنَّقْعَ ذَيْلَا
٦ رَأَيْتِ عَلَى مُتُونِ ٱلْخَيْلِ جِنًّا * تُفِيدُ مَغَانِمًا وَتُفِيتُ نَيْلَا

II ١ مَنْ مُبْلِغُ ٱلْحَجَّاجِ عَنِّى رِسَالَةً * فَإِنْ شِئْتَ فَٱقْطَعْنِى كَمَا قُطِعَ ٱلسَّلَا
٢ وَإِنْ شِئْتَ فَٱقْتُلْنَا بِمُوسَى رَمِيضَةٍ * جَمِيعًا فَقَطِّعْنَا بِهَا عُقَدَ ٱلْعُرَا
٣ وَإِنْ قُلْتَ لَا إِلَّا ٱلتَّفَرُّقَ وَٱلنَّوَى * فَبُعْدًا أَدَامَ ٱللّٰهُ تَفْرِقَةَ ٱلنَّوَى

٤ فَإِنِّي أَرَى فِي عَيْنِكَ ٱلْجِزْعَ مُعْرِضًا * وَتَعْجَبُ أَنْ أَبْصَرْتَ فِي عَيْنِيَ ٱلْقَذَى

III

١ يَا رَوْضُ جِيرَانُكُمُ ٱلْبَاكِرُ * فَٱلْقَلْبُ لَا لَاهٍ وَلَا صَابِرُ
٢ قَالَتْ أَلَا لَا تَلِجَنْ دَارَنَا * إِنَّ أَبَانَا رَجُلٌ غَائِرُ
٣ قُلْتُ فَإِنِّي طَالِبٌ غِرَّةً * مِنْهُ وَسَيْفِي صَارِمٌ بَاتِرُ
٤ قَالَتْ فَإِنَّ ٱلْقَصْرَ مِنْ دُونِنَا * قُلْتُ فَإِنِّي فَوْقَهُ ظَاهِرُ
٥ قَالَتْ فَإِنَّ ٱلْبَحْرَ مِنْ دُونِنَا * قُلْتُ فَإِنِّي سَابِحٌ مَاهِرُ
٦ قَالَتْ فَحَوْلِي إِخْوَةٌ سَبْعَةٌ * قُلْتُ فَإِنِّي غَالِبٌ قَاهِرُ
٧ قَالَتْ فَلَيْثٌ رَابِضٌ بَيْنَنَا * قُلْتُ فَإِنِّي أَسَدٌ عَاقِرُ
٨ قَالَتْ فَإِنَّ ٱللّٰهَ مِنْ فَوْقِنَا * قُلْتُ فَرَبِّي رَاحِمٌ غَافِرُ
٩ قَالَتْ لَقَدْ أَعْيَيْتَنَا حُجَّةً * فَأْتِ إِذَا مَا هَجَعَ ٱلسَّامِرُ
١٠ فَٱسْقُطْ عَلَيْنَا كَسُقُوطِ ٱلنَّدَى * لَيْلَةَ لَا نَاهٍ وَلَا زَاجِرُ

IV

١ يَا لَقَوْمِي لِكَثْرَةِ ٱلْعُذَّالِ * وَلِطَيْفٍ سُرَى مَلِيحِ ٱلدَّلَالِ
٢ زَائِرٌ فِي قُصُورِ صَنْعَاءَ يَسْرِي * كُلَّ أَرْضٍ مَخُوفَةٍ وَجِبَالِ
٣ يَقْطَعُ ٱلْحَزْنَ وَٱلْمَهَامِهَ وَٱلْبُعْـ * ـدَ وَمِنْ دُونِهِ ثَمَانِ لَيَالِ
٤ عَاتِبٌ فِي ٱلْمَنَامِ أَحْبِبْ بِعُتْبَا- * -هُ إِلَيْنَا وَقَوْلِهِ مِنْ مَقَالِ
٥ قُلْتُ أَهْلًا وَمَرْحَبًا عَدَدَ ٱلْقَطْـ * ـرِ وَسَهْلًا بِطَيْفِ هٰذَا ٱلْخَيَالِ
٦ حَبَّذَا مَنْ إِذَا خَلَوْنَا نَجِيًّا * قَالَ أَهْلِي لَكَ ٱلْفِدَاءُ وَمَالِي
٧ وَهِيَ ٱلْهَمُّ وَٱلْمُنَى وَهَوَى ٱلنَّفْـ * ـسِ إِذَا ٱعْتَلَّ ذُو هَوًى بِٱعْتِلَالِ
٨ قِسْتُ مَا كَانَ قَبْلَنَا مِنْ هَوَى ٱلنَّا- * -سِ فَمَا قِسْتُ حُبَّهَا بِمِثَالِ

٩ لَمْ أَجِدْ حُبَّهَا يُشَاكِلُهُ ٱلْحُبُّ * وَلَا وُجْدَنَا كَوَجْدِ ٱلرِّجَالِ
١٠ كُلُّ حُبٍّ إِذَا ٱسْتَطَالَ سَيَبْلَى * وَهَوَى رَوْضَةَ ٱلْمُنَى غَيْرُ بَالِ

XV. Ru'ba b. al-ʿAǵǵâǵ.

I قال رُؤْبَةُ فى وَصْفِ المَفازَةِ والسَّراب

١ وَبَلَدٍ عَامِيَةٍ أَعْمَاؤُهُ * كَأَنَّ لَوْنَ أَرْضِهِ سَمَاؤُهُ
٣ أَيْهَاتَ مِنْ جَوْزِ ٱلْفَلَاةِ مَاؤُهُ * يَحْسِرُ طَرْفَ عَيْنِهِ فَضَاؤُهُ
٥ هَابِى ٱلْعَشِىِّ دَيْسَقٍ ضَحَاؤُهُ * إِذَا ٱلسَّرَابُ ٱنْتَسَجَتْ إِضَاؤُهُ
٧ أَوْ مُجْنَ عَنْهُ عُرِّيَتْ أَعْرَاؤُهُ * وَٱجْتَابَ قَيْظًا يَلْتَظِى ٱلْتِظَاؤُهُ
٩ ذَا وَهَجٍ يُحْمِى ٱلْحَصَا إِحْمَاؤُهُ * يَنْبَحِثُ مُكْتَنَّ ٱلثَّرَى ظِبَاؤُهُ
١١ فِى كَوْكَبٍ مُلْتَهِبٍ صِلَاؤُهُ * تَقْلِصُ عَنْ مَكْنِسِهِ أَفْيَاؤُهُ
١٣ فِى ٱلظِّلِّ حَيْثُ ٱصْطَفَقَتْ أَفْنَاؤُهُ * مِنْ ظِلِّ أَرْطَى خَضِلٍ أَلَآؤُهُ
١٥ إِذَا جَرَى بَيْنَ ٱلْفَلَا زُهَاؤُهُ * وَخَشَعَتْ مِنْ بُعْدِهِ أَصْوَاؤُهُ
١٧ وَضَبَحَتْ فِى لَيْلِهِ أَصْدَاؤُهُ * دَاعٍ دَعَا لَمْ أَدْرِ مَا دُعَاؤُهُ
١٩ أَطَرَبٌ أَمْ وَجْدُ حُزْنٍ دَاؤُهُ * فَقُلْتُ إِذْ أَرَّقَنِى بُكَاؤُهُ
٢١ أَنَوْحُهُ رَاعَكَ أَمْ غِنَاؤُهُ * وَٱلْعِيسُ فِى مُعْصَوْصِبٍ جِزَّاؤُهُ
٢٣ يَطْلُبْنَ خِمْسًا صَادِقًا نَجَاؤُهُ * يَرْكَبْنَ تَيْمَاءَ وَمَا تَيْمَاؤُهُ
٢٥ يَهْمَاءَ يَدْعُو جِنُّهَا يَهْمَاؤُهُ * وَٱلسَّيْرُ مَحْزُوزٍ بِنَا ٱحْزِيزَاؤُهُ
٢٧ نَاجٍ وَقَدْ زَوْزَى بِنَا زِيزَاؤُهُ * يَغْشَى قَرًا عَارِيَةٍ أَعْرَاؤُهُ
٢٩ تَحْبُو إِلَى أَصْلَابِهِ أَمْعَاؤُهُ * وَٱلرَّمْلُ فِى مُعْتَلِجٍ أَنْقَاؤُهُ

٣١ وَعِرِ ٱلْبُطُونِ وَعْثَةٍ أَكْفَآؤُهُ * يُذْرِى إِذَا طَارَتْ بِهِ أَذْرَآؤُهُ
٣٣ لَيْسَ ٱمْرُؤٌ يَمْضِى بِهِ مَضَآؤُهُ * إِلَّا ٱمْرُؤٌ مِنْ فَتْكِهِ دَهَآؤُهُ
٣٥ فَقُلْتُ إِذْ لَمْ أَدْرِ مَا أَسْمَآؤُهُ * سَعْمُ ٱلْمَهَارَى وَٱلسُّرَى دَوَآؤُهُ
٣٧ يَرْمِى بِأَنْقَاضِ ٱلسُّرَى أَرْجَآؤُهُ * هَيْهَاتَ فِى مُنْخَرِقٍ هَيْهَآؤُهُ
٣٩ مُشْتَبِهٍ مُتَيِّهٍ تَيْهَآؤُهُ * إِذَا ٱرْتَمَى لَمْ أَدْرِ مَا مِيدَآؤُهُ
٤١ مَا بُعْدُ مَا قَايَسَ أَوْ حِذَآؤُهُ * هَاتَكْتُهُ حَتَّى مَضَتْ أَكْرَآؤُهُ
٤٣ وَٱنْحَسَرَتْ عَنْ مَعْرِفِى نُكْرَآؤُهُ * وَلَمْ تَكَآءَدْ رِحْلَتِى كَأْدَآؤُهُ
٤٥ هَوْلٌ وَلَا لَيْلٌ دَجَتْ أَدْجَآؤُهُ * وَإِنْ تَغَشَّتْ بَلَدًا أَغْشَآؤُهُ
٤٧ أَلْحَقْتُهُ حَتَّى ٱنْجَلَتْ ظَلْمَآؤُهُ * عَنِّى وَعَنْ مَلْمُوسَةٍ أَحْنَآؤُهُ
٤٩ وَنَاضِبٍ يُنْضِى ٱلْوَأَى إِنْضَآؤُهُ * إِذَا ٱنْتَحَى فِى ٱلْبَلَدِ ٱنْتِحَآؤُهُ
٥١ لِلْهَجْرِ حَتَّى بَرَدَتْ غَرَّآؤُهُ

II وقال فى مديح تميم ونفسه

١ إِنَّا إِذَا مَا ٱلْحَرْبُ خُدَّ نَابُهَا * وَصَرَّ فِى قَصْرِهَا أَشْنَابُهَا
٣ نَرُدُّهَا مُفَلَّلًا كُلَّابُهَا * بِأُسْدِ غَابٍ فِى ٱلْأَكُفِّ غَابُهَا
٥ غَابُ وَشِيجٍ سَلِبٍ كِعَابُهَا * عُذَامِرَاتٍ غُلُبٍ رِقَابُهَا
٧ قَدْ طَالَ بَعْدَ بُزْلِهَا صِعَابُهَا * عَوَاتِرٌ يَزِيدُهَا ٱضْطِرَابُهَا
٩ لِينًا إِذَا مَا نَشِبَتْ جِرَابُهَا * وَٱلْخَيْلُ تَعْدُو لَيِّنًا جِنَابُهَا
١١ عَدْوَ ٱلْمَخَاضِ سَرَّهَا جُنَابُهَا * وَحَالَ دُونَ عَقْرِهَا ضِرَابُهَا
١٣ ظَلَّتْ بِأَرْضٍ سَامِقٍ أَعْشَابُهَا * مِنَ ٱلرَّبِيعِ صَخِبٍ ذُبَابُهَا
١٥ إِنِّى إِذَا مَا عُصْبَةٌ أَنْتَابُهَا * ظَالِمَةٌ قَدْ سَرَّنِى سِبَابُهَا

١٧ أَصْدُقُهَا ٱلشَّتْمَ وَلَا أَهَابُهَا * حَتَّى تُرَى جَاحِرَةً كِلَابُهَا
١٩ إِذَا ٱلْقَوَافِي كُوِّرَتْ أَذْنَابُهَا * وَجَدْتَهَا مُفَتَّحًا أَبْوَابُهَا
٢١ مُقْبِلَةً تُسِيلُهَا شِعَابُهَا

XVI. Abû Nuwâs.

من الخَمْرِيَّاتِ

١ أَسْقِنِي وَٱللَّيْلُ دَاجِ * قَبْلَ أَصْوَاتِ ٱلدَّجَاجِ
٢ أَسْقِنِي صَهْبَآءَ صِرْفًا * لَمْ تُدَنَّسْ بِمِزَاجِ
٣ نَحْلُبُ ٱلرَّاحَ صُرَاحًا * فِي أَبَارِيقِ ٱلزُّجَاجِ
٤ وَغَزَالٍ مِنْ بَنِي ٱلْأَصْـــــ * ـفَرِ مَعْصُوبٍ بِتَاجِ
٥ شَخْصُهُ مِنِّي بَعِيدٌ * وَهَوَاهُ كَٱلْمُنَاجِي
٦ يَا أَبَا ٱلْقَاسِمِ صَبْرًا * كُلُّ هَمٍّ لِٱنْفِرَاجِ

---

١ أَسْقِنِي يَا ٱبْنَ أَذِينٍ * مِنْ شَرَابِ ٱلزَّرَجُونِ
٢ أَسْقِنِي حَتَّى تَرَى بِي * جِنَّةً غَيْرَ جُنُونِ
٣ قَهْوَةً عُمِّيَ عَنْهَا * نَاظِرًا رَيْبِ ٱلْمَنُونِ
٤ عُتِّقَتْ فِي ٱلدَّنِّ حَتَّى * هِيَ فِي رِقَّةِ دِينِي
٥ ثُمَّ شُجَّتْ فَأَدَارَتْ * فَوْقَهَا مِثْلَ ٱلْعُيُونِ
٦ حَدَقًا تَرْنُو إِلَيْنَا * لَمْ تُحَجَّرْ بِجُفُونِ
٧ ذَهَبًا يُثْمِرُ دُرًّا * كُلَّ إِبَّانٍ وَحِينِ

٨ بِيَدَىْ سَاقٍ عَلَيْهِ * حُلَّةٌ مِنْ يَاسِمِينِ
٩ وَعَلَى ٱلْأُذْنَيْنِ مِنْهُ * وَرْدَتَا آذَرِيُونِ
١٠ غَايَةٌ فِي ٱلشَّكْلِ وَٱلظَّرْ — * فِ وَقَدٌّ فِي ٱلْمُجُونِ
١١ غَنِّنِي يَا ٱبْنَ أَذِينِ * وَلَهَا بِٱلْمَاطِرُونِ

III ١ أَلَا دَارِهَا بِٱلْمَآءِ حَتَّى تُلِينَهَا * فَلَنْ تُكْرِمَ ٱلصَّهْبَآءَ حَتَّى تُهِينَهَا
٢ أُغَالِي بِهَا حَتَّى إِذَا مَا مَلَكْتُهَا * أَهَنْتُ لِإِكْرَامِ ٱلْخَلِيلِ مَصُونَهَا
٣ وَصَفْرَآءَ قَبْلَ ٱلْمَزْجِ بَيْضَآءَ بَعْدَهُ * كَأَنَّ شُعَاعَ ٱلشَّمْسِ يَلْقَاكَ دُونَهَا
٤ تَرَى ٱلْعَيْنَ تَسْتَعْفِيكَ مِنْ لَمَعَانِهَا * وَتَحْسِرُ حَتَّى مَا تُقِلُّ جُفُونَهَا
٥ تَرُوغُ بِنَفْسِ ٱلْمَرْءِ عَمَّا يَسُوءُهُ * وَتَجْدُلُهُ أَلَّا يَزَالَ قَرِينَهَا
٦ كَأَنَّ يَوَاقِيتًا عَوَاكِفُ حَوْلَهَا * وَزُرْقَ سَنَانِيرٍ تُدِيرُ عُيُونَهَا
٧ وَشَمْطَآءَ حَلَّ ٱلدَّهْرُ عَنْهَا بِنَجْوَةٍ * دَلَفْتُ إِلَيْهَا فَٱسْتَلَلْتُ جَنِينَهَا
٨ كَأَنَّا حُلُولٌ بَيْنَ أَكْنَافِ رَوْضَةٍ * إِذَا مَا سَلَبْنَاهَا مَعَ ٱللَّيْلِ طِينَهَا

IV ١ يَا سُلَيْمَانُ غَنِّنِي * وَمِنَ ٱلرَّاحِ فَٱسْقِنِي
٢ مَا تَرَى ٱلصُّبْحَ قَدْ بَدَا * فِي إِزَارٍ مُتَبَّنِ
٣ فَإِذَا دَارَتِ ٱلزُّجَا — * جَةُ خُذْهَا وَأَعْطِنِي
٤ عَاطِنِي كَأْسَ سَلْوَةٍ * عَنْ أَذَانِ ٱلْمُؤَذِّنِ
٥ أَسْقِنِي ٱلْخَمْرَ جَهْرَةً * وَٱلْطِنِي وَأْزِنِي

V ١ أَرْبَعَةٌ مُذْهِبَةٌ * لِكُلِّ غَمٍّ وَحَزَنْ

٢ لَذِيذَةٌ تَحْنَى بِهَا * رُوحِى وَطَرْفِى وَٱلْبَدَنْ
٣ اَلْمَآءُ وَٱلْخَمْرَةُ وَٱلْـــــ * ـبُسْتَانُ وَٱلْوَجْهُ ٱلْحَسَنْ

---

٧ وَمِنَ الطَّرْدِيَّاتِ ، قال يَصِفُ كَلْبًا

١ قَدْ أَغْتَدِى فِى فَلَقِ ٱلصَّبَاحِ * بِمُطْعَمٍ يُوجَزُ فِى سَرَاحِ
٣ مُؤَيَّدٍ بِٱلنَّصْرِ وَٱلنَّجَاحِ * غَذَتْهُ أَظْآرٌ مِنَ ٱللِّقَاحِ
٥ فَهْوَ كَمِيشٌ ذَرِبُ ٱلسِّلَاحِ * لَا يَسْأَمُ ٱلدَّهْرَ مِنَ ٱلصِّيَاحِ
٧ مُؤَجَّدٌ يَأْشَرُ لِلضُّبَاحِ * مَا ٱلْبَرْقُ فِى ذِى عَارِضٍ لَمَّاحِ
٩ وَلَا ٱنْقِضَاضُ ٱلْكَوْكَبِ ٱلْمُنْصَاحِ * وَلَا ٱنْبِتَاتُ ٱلْحَوْءَبِ ٱلْمُنْدَاحِ
١١ حِينَ دَنَا مِنْ رَاحَةِ ٱلْمُتَّاحِ * أَجَدَّ فِى ٱلسُّرْعَةِ مِنْ سِرْيَاحِ
١٣ يَكَادُ عِنْدَ ثَمَلِ ٱلْمِرَاحِ * يَطِيرُ فِى ٱلْجَوِّ بِلَا جَنَاحِ
١٥ إِذَا سَمَا ٱلْحَائِلُ لِلْأَشْبَاحِ * يَفْتَرُّ عَنْ مِثْلِ شَبَا ٱلرِّمَاحِ
١٧ فَكَمْ وَكَمْ ذِى جُدَّةٍ لِيَاحِ * وَنَازِبٍ أَعْفَرَ ذِى طِمَاحِ
١٩ غَادَرَهُ مُضَرَّجَ ٱلصِّفَاحِ

XVII. Abûl-Atâhija.

قال يذكر أيّام الشّباب

١ بَكَيْتُ عَلَى ٱلشَّبَابِ بِدَمْعِ عَيْنِى * فَلَمْ يُغْنِ ٱلْبُكَآءُ وَلَا ٱلنَّحِيبُ
٢ فَيَا أَسَفًا أَسِفْتُ عَلَى شَبَابٍ * نَعَاهُ ٱلشَّيْبُ وَٱلرَّأْسُ ٱلْخَضِيبُ
٣ عَرِيتُ مِنَ ٱلشَّبَابِ وَكُنْتُ غُصْنًا * كَمَا يَعْرَى مِنَ ٱلْوَرَقِ ٱلْقَضِيبُ

٤ فَيَا لَيْتَ ٱلشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا * فَأُخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ ٱلْمَشِيبُ

II وقال فى فَنَآء البَشَر

١ إِيتِ ٱلْقُبُورَ فَنَادِهَا أَصْوَاتَا * فَإِذَا أَجَبْنَ فَسَآئِلِ ٱلْأَمْوَاتَا

٢ أَيْنَ ٱلْمُلُوكُ بَنُو ٱلْمُلُوكِ فَكُلُّهُمْ * أَمْسَى وَأَصْبَحَ فِى ٱلتُّرَابِ رُفَاتَا

٣ كَمْ مِنْ أَبٍ وَأَبِى أَبٍ لَكَ تَحْتَ * أَطْبَاقِ ٱلثَّرَى قَدْ قِيلَ كَانَ فَمَاتَا

٤ وَٱلدَّهْرُ يَوْمٌ أَنْتَ فِيهِ وَآخَرٌ * تَرْجُوهُ أَوْ يَوْمٌ مَضَى بِكَ فَفَاتَا

٥ هَيْهَاتَ إِنَّكَ لِلْخُلُودِ لَمُرْتَجٍ * هَيْهَاتَ مِمَّا تَرْتَجِى هَيْهَاتَا

٦ مَا أَسْرَعَ ٱلْأَمْرَ ٱلَّذِى هُوَ كَائِنٌ * لَا بُدَّ مِنْهُ وَأَقْرَبَ ٱلْمِيقَاتَا

III وقال فى صِفاتِهِ تَعالَى

١ لَكَ ٱلْحَمْدُ يَا ذَا ٱلْعَرْشِ يَا خَيْرَ مَعْبُودِ * وَيَا خَيْرَ مَسْئُولٍ وَيَا خَيْرَ مَحْمُودِ

٢ شَهِدْنَا لَكَ ٱللّٰهُمَّ أَنْ لَسْتَ مُحْدَثًا * وَلٰكِنَّكَ ٱلْمَوْلَى وَلَسْتَ بِمَجْحُودِ

٣ وَأَنَّكَ مَعْرُوفٌ وَلَسْتَ بِمَوْصُوفٍ * وَأَنَّكَ مَوْجُودٌ وَلَسْتَ بِمَحْدُودِ

٤ وَأَنَّكَ رَبٌّ لَا تَزَالُ وَلَمْ تَزَلْ * قَرِيبًا بَعِيدًا غَائِبًا غَيْرَ مَفْقُودِ

IV وقال يذكر قُدْرَةَ اللّٰه ومَصير الخَلَآئِق إليه

١ كُلَّ يَوْمٍ يَأْتِى بِرِزْقٍ جَدِيدِ * مِنْ مَلِيكٍ لَنَا غَنِىٍّ حَمِيدِ

٢ قَاهِرٍ قَادِرٍ رَحِيمٍ لَطِيفٍ * ظَاهِرٍ بَاطِنٍ قَرِيبٍ بَعِيدِ

٣ حَجَبَتْهُ ٱلْغُيُوبُ عَنْ كُلِّ عَيْنٍ * وَهْوَ فِيهَا أُنْسٌ لِكُلِّ وَحِيدِ

٤ حَسْبُنَا ٱللّٰهُ رَبُّنَا هُوَ مَوْلًى * خَيْرُ مَوْلًى وَنَحْنُ شَرُّ عَبِيدِ

٥ خَلَقَ ٱلْخَلْقَ لِلْفَنَآءِ فَهُمْ بَيْنَ * شَقِيٍّ مِنْهُمْ وَبَيْنَ سَعِيدِ
٦ لَيْتَ شِعْرِى فَكَيْفَ حَالُكِ يَا نَفْسُ * غَدًا بَيْنَ سَابِقٍ وَشَهِيدِ
٧ كُلُّنَا صَائِرٌ إِلَى ٱلْمَلِكِ ٱلدَّيَّانِ * رَبِّ ٱلْأَرْبَابِ يَوْمَ ٱلْوَعِيدِ
٨ وَٱلْمَنَايَا تَأْتِى عَلَى كُلِّ شَىْءٍ * وَٱلْبِلَى مُوعِدٌ لِكُلِّ جَدِيدِ

V وقال فى صُروفِ الدَّهرِ وتَقَلُّباتِهِ

١ رُبَّ أَمْرٍ يَسُوءُ ثُمَّ يَسُرُّ * وَكَذَاكَ ٱلْأُمُورُ حُلْوٌ وَمُرُّ
٢ وَكَذَاكَ ٱلْأُمُورُ تَعْبُرُ بِٱلنَّا * سِ فَخَطْبٌ يَمْضِى وَخَطْبٌ يَكُرُّ
٣ مَا أَغَرَّ ٱلدُّنْيَا لِذِى ٱللَّهْوِ فِيهَا * عَجَبًا لِلدُّنْيَا وَكَيْفَ تَغُرُّ
٤ وَلِمَكْرِ ٱلدُّنْيَا خَطَاطِيفُ لَهْوٍ * وَخَطَاطِيفُهَا إِلَيْهَا تَجُرُّ
٥ وَلَقَلَّ ٱمْرُؤٌ يُفَارِقُ مَا * يَعْتَادُ إِلَّا وَقَلْبُهُ مُقْشَعِرُّ
٦ وَإِذَا مَا رَضِيتَ كُلَّ قَضَاءِ * ٱللّٰهِ لَمْ تَخْشَ أَنْ يُصِيبَكَ ضَرُّ

VI وقال فى وَصْفِ الأَحْمَقِ

١ إِحْذَرِ ٱلْأَحْمَقَ وَٱحْذَرْ وُدَّهُ * إِنَّمَا ٱلْأَحْمَقُ كَٱلثَّوْبِ ٱلْخَلَقْ
٢ كُلَّمَا رَقَّعْتَهُ مِنْ جَانِبٍ * زَعْزَعَتْهُ ٱلرِّيحُ يَوْمًا فَٱنْخَرَقْ
٣ أَوْ كَصَدْعٍ فِى زُجَاجٍ فَاحِشٍ * هَلْ تَرَى صَدْعَ زُجَاجٍ يَلْتَصِقْ
٤ فَإِذَا عَاتَبْتَهُ كَىْ يَرْعَوِى * زَادَ شَرًّا وَتَمَادَى فِى ٱلْحُمُقْ

V ومِنْ أُرْجوزَةِ أبى العَتاهِيَةِ المُزْدوِجَةِ المَعْروفَةِ بِذاتِ الأَمْثالِ

١ حَسْبُكَ مِمَّا تَبْتَغِيهِ ٱلْقُوتُ * مَا أَكْثَرَ ٱلْقُوتَ لِمَنْ يَمُوتُ

٢ اَلْفَقْرُ فِيمَا جَاوَزَ ٱلْكَفَافَا * مَنِ ٱتَّقَى ٱللّٰهَ رَجَا وَخَافَا

٣ إِنْ كَانَ لَا يُغْنِيكَ مَا يَكْفِيكَا * فَكُلُّ مَا فِى ٱلْأَرْضِ لَا يُغْنِيكَا

٤ إِنَّ ٱلْقَلِيلَ بِٱلْقَلِيلِ يَكْثُرُ * إِنَّ ٱلصَّفَآءَ بِٱلْقَذَى لَيَكْدُرُ

٥ هِىَ ٱلْمَقَادِيرُ فَلُمْنِى أَوْ فَذَرْ * إِنْ كُنْتُ أَخْطَأْتُ فَمَا أَخْطَا ٱلْقَدَرْ

٦ مَا ٱنْتَفَعَ ٱلْمَرْءُ بِمِثْلِ عَقْلِهِ * وَخَيْرُ ذُخْرِ ٱلْمَرْءِ حُسْنُ فِعْلِهِ

٧ إِنَّ ٱلْفَسَادَ ضِدُّهُ ٱلصَّلَاحُ * وَرُبَّ جِدٍّ جَرَّهُ ٱلْمُزَاحُ

٨ يُغْنِيكَ عَنْ كُلِّ قَبِيحٍ تَرْكُهُ * يُرْتَهِنُ ٱلرَّأْىَ ٱلْأَصِيلَ شَكُّهُ

٩ لِكُلِّ قَلْبٍ أَمَلٌ يُقَلِّبُهْ * يَصْدُقُهُ طَوْرًا وَطَوْرًا يَكْذِبُهْ

١٠ يَا رُبَّ مَنْ أَسْخَطَنَا بِجُهْدِهِ * قَدْ سَرَّنَا ٱللّٰهُ بِغَيْرِ حَمْدِهِ

١١ مَنْ لَمْ يَصِلْ فَٱرْضَ إِذَا جَافَاكَ * لَا تَقْطَعَنَّ لِلْهَوَى أَخَاكَ

١٢ لِكُلِّ مَا يُؤْذِى وَإِنْ قَلَّ أَلَمْ * مَا أَطْوَلَ ٱللَّيْلَ عَلَى مَنْ لَمْ يَنَمْ

١٣ لَا تَطْلُعُ ٱلشَّمْسُ وَلَا تَغِيبُ * إِلَّا لِأَمْرٍ شَأْنُهُ عَجِيبُ

١٤ لِكُلِّ شَىْءٍ مَعْدِنٌ وَجَوْهَرُ * وَأَوْسَطٌ وَأَصْغَرٌ وَأَكْبَرُ

١٥ مَا زَالَتِ ٱلدُّنْيَا لَنَا دَارَ أَذًى * مَمْزُوجَةَ ٱلصَّفْوِ بِأَلْوَانِ ٱلْقَذَى

١٦ اَلْخَيْرُ وَٱلشَّرُّ بِهَا أَزْوَاجُ * لِذَا نِتَاجٌ وَلِذَا نِتَاجُ

١٧ مَنْ لَكَ بِٱلْمَحْضِ وَلَيْسَ مَحْضُ * يَخْبُثُ بَعْضٌ وَيَطِيبُ بَعْضُ

١٨ لِكُلِّ إِنْسَانٍ طَبِيعَتَانِ * خَيْرٌ وَشَرٌّ وَهُمَا ضِدَّانِ

١٩ إِنَّكَ لَوْ تَسْتَنْشِقُ ٱلشَّحِيحَا * وَجَدْتَهُ أَنْتَنَ شَىْءٍ رِيحَا

٢٠ وَٱلْخَيْرُ وَٱلشَّرُّ إِذَا مَا عُدَّا * بَيْنَهُمَا بَوْنٌ بَعِيدٌ جِدَّا

٢١ كَذَا قَضَى ٱللّٰهُ فَكَيْفَ أَصْنَعُ * اَلصَّمْتُ إِنْ ضَاقَ ٱلْكَلَامُ أَوْسَعُ

XVIII. al-Mutanabbi.

قَالَ فِى صِبَاهُ I

١ كَمْ قَتِيلٍ كَمَا قُتِلْتُ شَهِيدِ * بِبَيَاضِ ٱلطُّلَا وَوَرْدِ ٱلْخُدُودِ
٢ وَعُيُونِ ٱلْمَهَا وَلَا كَعُيُونٍ * فَتَكَتْ بِٱلْمُتَيَّمِ ٱلْمَعْمُودِ
٣ دَرَّ دَرُّ ٱلصِّبَى أَأَيَّامَ تَجْرِيـ * ـرِ ذُيُولِى بِدَارِ ٱلْأَثْلَةِ عُودِى
٤ عَمْرَكَ ٱللَّهُ هَلْ رَأَيْتَ بُدُورًا * طَلَعَتْ فِى بَرَاقِعٍ وَعُقُودِ
٥ رَامِيَاتٍ بِأَسْهُمٍ رِيشُهَا ٱلْهُدْ * بُ تَشُقُّ ٱلْقُلُوبَ قَبْلَ ٱلْجُلُودِ
٦ يَتَرَشَّفْنَ مِنْ فَمِى رَشَفَاتٍ * هُنَّ فِيهِ أَحْلَى مِنَ ٱلتَّوْحِيدِ
٧ كُلُّ خُمْصَانَةٍ أَرَقُّ مِنَ ٱلْخَمْـ * ـرِ بِقَلْبٍ أَقْسَى مِنَ ٱلْجُلْمُودِ
٨ ذَاتِ فَرْعٍ كَأَنَّمَا ضُرِبَ ٱلْعَنْـ * ـبَرُ فِيهِ بِمَآءِ وَرْدٍ وَعُودِ
٩ حَالِكٍ كَٱلْغُدَافِ جَثْلٍ دَجُوجِـ * ـيٍّ أَثِيثٍ جَعْدٍ بِلَا تَجْعِيدِ
١٠ تَحْمِلُ ٱلْمِسْكَ مِنْ غَدَآئِرِهَا ٱلرِّيـ * ـحُ وَتَفْتَرُّ عَنْ شَتِيتٍ بَرُودِ
١١ جَمَعَتْ بَيْنَ جِسْمِ أَحْمَدَ وَٱلسُّقْـ * ـمِ وَبَيْنَ ٱلْجُفُونِ وَٱلتَّسْهِيدِ
١٢ هٰذِهِ مُهْجَتِى لَدَيْكِ لِحَيْنِى * فَٱنْقُصِى مِنْ عَذَابِهَا أَوْ فَزِيدِى
١٣ أَهْلُ مَا بِى مِنَ ٱلضَّنَا بَطَلٌ صِيـ * ـدَ بِتَصْفِيفِ طُرَّةٍ وَبِجِيدِ
١٤ كُلُّ شَىْءٍ مِنَ ٱلدِّمَآءِ حَرَامٌ * شُرْبُهُ مَا خَلَا دَمَ ٱلْعُنْقُودِ
١٥ فَٱسْقِنِيهَا فِدًى لِعَيْنَيْكِ نَفْسِى * مِنْ غَزَالٍ وَطَارِفِى وَتَلِيدِى
١٦ شَيْبُ رَأْسِى وَذِلَّتِى وَنُحُولِى * وَدُمُوعِى عَلَى هَوَاكِ شُهُودِى
١٧ أَىَّ يَوْمٍ سَرَرْتِنِى بِوِصَالٍ * لَمْ تَرُعْنِى ثَلَاثَةً بِصُدُودِ
١٨ مَا مُقَامِى بِدَارِ نَخْلَةَ إِلَّا * كَمُقَامِ ٱلْمَسِيحِ بَيْنَ ٱلْيَهُودِ
١٩ مَفْرَشِى صَهْوَةُ ٱلْحِصَانِ وَلٰكِـ * ـنَّ قَمِيصِى مَسْرُودَةٌ مِنْ حَدِيدِ

٢٠ لَأْمَةٌ فَاضَةٌ أَضَاةٌ دِلَاصٌ * أَحْكَمَتْ نَسْجَهَا يَدَا دَاوُدِ
٢١ أَيْنَ فَضْلِي إِذَا قَنِعْتُ مِنَ ٱلدَّهْـ * ـرِ بِعَيْشٍ مُعَجَّلِ ٱلتَّنْكِيدِ
٢٢ ضَاقَ صَدْرِي وَطَالَ فِي طَلَبِ ٱلرِّزْ * ـقِ قِيَامِي وَقَلَّ عَنْهُ قُعُودِي
٢٣ أَبَدًا أَقْطَعُ ٱلْبِلَادَ وَنَجْمِي * فِي نُحُوسٍ وَهِمَّتِي فِي سُعُودِ
٢٤ وَلَعَلِّي مُؤَمِّلٌ بَعْضَ مَا أَبْـ * ـلُغُ بِٱللُّطْفِ مِنْ عَزِيزٍ حَمِيدِ
٢٥ بِسَرِيٍّ لِبَاسُهُ خَشِنُ ٱلْقُطْـ * ـنِ وَمَرْوِيُّ مَرْوَ لِبْسُ ٱلْقُرُودِ
٢٦ عِشْ عَزِيزًا أَوْ مُتْ وَأَنْتَ كَرِيمٌ * بَيْنَ طَعْنِ ٱلْقَنَا وَخَفْقِ ٱلْبُنُودِ
٢٧ فَرُؤُوسُ ٱلرِّمَاحِ أَذْهَبُ لِلْغَيْـ * ـظِ وَأَشْفَى لِغِلِّ صَدْرِ ٱلْحَقُودِ
٢٨ لَا كَمَا قَدْ حَيِيتَ غَيْرَ حَمِيدٍ * وَإِذَا مُتَّ مُتَّ غَيْرَ فَقِيدِ
٢٩ فَٱطْلُبِ ٱلْعِزَّ فِي لَظَى وَذَرِ ٱلذُّلَّ * وَلَوْ كَانَ فِي جِنَانِ ٱلْخُلُودِ
٣٠ يُقْتَلُ ٱلْعَاجِزُ ٱلْجَبَانُ وَقَدْ يَعْـ * ـجِزُ عَنْ قَطْعِ بُخْنُقِ ٱلْمَوْلُودِ
٣١ وَيُوَقَّى ٱلْفَتَى ٱلْمِخَشُّ وَقَدْ خَـ * ـوَّضَ فِي مَاءِ لَبَّةِ ٱلصِّنْدِيدِ
٣٢ لَا بِقَوْمِي شَرُفْتُ بَلْ شَرُفُوا بِي * وَبِنَفْسِي فَخَرْتُ لَا بِجُدُودِي
٣٣ وَبِهِمْ فَخْرُ كُلِّ مَنْ نَطَقَ ٱلضَّا * دَ وَعَوْذُ ٱلْجَانِي وَغَوْثُ ٱلطَّرِيدِ
٣٤ إِنْ أَكُنْ مُعْجَبًا فَعُجْبُ عَجِيبٍ * لَمْ يَجِدْ فَوْقَ نَفْسِهِ مِنْ مَزِيدِ
٣٥ أَنَا تِرْبُ ٱلنَّدَى وَرَبُّ ٱلْقَوَافِي * وَسِمَامُ ٱلْعِدَى وَغَيْظُ ٱلْحَسُودِ
٣٦ أَنَا فِي أُمَّةٍ تَدَارَكَهَا ٱللَّـ * ـهُ غَرِيبٌ كَصَالِحٍ فِي ثَمُودِ

II وقال فى صِباهُ على لِسان بَعض التَّنوخِيّين وقد سَأَلَهُ ذٰلِكَ

١ قُضَاعَةُ تَعْلَمُ أَنِّي ٱلْفَتَى ٱلَّـ * ـذِي ٱدَّخَرَتْ لِصُرُوفِ ٱلزَّمَانِ
٢ وَمَجْدِي يَدُلُّ بَنِي خِنْدِفٍ * عَلَى أَنَّ كُلَّ كَرِيمٍ يَمَانِي

٣ أَنَا ٱبْنُ ٱللِّقَآءِ أَنَا ٱبْنُ ٱلسَّخَآءِ * أَنَا ٱبْنُ ٱلضِّرَابِ أَنَا ٱبْنُ ٱلطِّعَانِ
٤ أَنَا ٱبْنُ ٱلْفَيَافِي أَنَا ٱبْنُ ٱلْقَوَافِي * أَنَا ٱبْنُ ٱلسُّرُوجِ أَنَا ٱبْنُ ٱلرِّعَانِ
٥ طَوِيلُ ٱلنِّجَادِ طَوِيلُ ٱلْعِمَادِ * طَوِيلُ ٱلْقَنَاةِ طَوِيلُ ٱلسِّنَانِ
٦ حَدِيدُ ٱلْحِفَاظِ حَدِيدُ ٱللِّحَاظِ * حَدِيدُ ٱلْحُسَامِ حَدِيدُ ٱلْجَنَانِ
٧ يُسَابِقُ سَيْفِي مَنَايَا ٱلْعِبَادِ * إِلَيْهِمْ كَأَنَّهُمَا فِي رِهَانِ
٨ يَرَى حَدُّهُ غَامِضَاتِ ٱلْقُلُوبِ * إِذَا كُنْتُ فِي هَبْوَةٍ لَا أَرَانِي
٩ سَأَجْعَلُهُ حَكَمًا فِي ٱلنُّفُوسِ * وَلَوْ نَابَ عَنْهُ لِسَانِي كَفَانِي

III وقال أَيْضًا فى صِباهُ ٱرْتِجالًا على لِسان رَجُلٍ سَأَلَهُ ذٰلك

١ شَوْقِي إِلَيْكَ نَفَى لَذِيذَ هُجُوعِي * فَارَقْتَنِي وَأَقَامَ بَيْنَ ضُلُوعِي
٢ أَوَمَا وَجَدْتُمْ فِي ٱلصَّرَاةِ مُلُوحَةً * مِمَّا أُرَقْرِقُ فِي ٱلْفُرَاتِ دُمُوعِي
٣ مَا زِلْتُ أَحْذَرُ مِنْ وَدَاعِكَ جَاهِدًا * حَتَّى ٱغْتَدَى أَسَفِي عَلَى ٱلتَّوْدِيعِ
٤ رَحَلَ ٱلْعَزَآءُ بِرِحْلَتِي فَكَأَنَّمَا * أَتْبَعْتُهُ ٱلْأَنْفَاسَ لِلتَّشْيِيعِ

IV وقال فى صِباهُ أيضًا ارتجالًا

١ أَيَّ مَحَلٍّ أَرْتَقِي * أَيَّ عَظِيمٍ أَتَّقِي
٢ وَكُلُّ مَا قَدْ خَلَقَ ٱلـــــــ * ـلّٰهُ وَمَا لَمْ يَخْلُقِ
٣ مُحْتَقَرٌ فِي هِمَّتِي * كَشَعْرَةٍ فِي مَفْرِقِي

V وقال أيضًا فى صِباهُ ولم يُنْشِدْها أحدًا

١ حَاشَا ٱلرَّقِيبَ فَخَانَتْهُ ضَمَائِرُهُ * وَغَيَّضَ ٱلدَّمْعَ فَٱنْهَلَّتْ بَوَادِرُهُ

٢ وَكَاتِمُ ٱلْحُبِّ يَوْمَ ٱلْبَيْنِ مُنْهَتِكٌ * وَصَاحِبُ ٱلدَّمْعِ لَا تَخْفَى سَرَائِرُهُ
٣ لَوْلَا ظِبَاءُ عَدِيٍّ مَا شَقِيتُ بِهِمْ * وَلَا بِرَبْرَبِهِمْ لَوْلَا جَآذِرُهُ
٤ مِنْ كُلِّ أَحْوَرَ فِي أَنْيَابِهِ شَنَبٌ * خَمْرٌ يُخَامِرُهَا مِسْكٌ تُخَامِرُهُ
٥ نُعْجٌ مَحَاجِرُهُ دُعْجٌ نَوَاظِرُهُ * حُمْرٌ غَفَائِرُهُ سُودٌ غَدَائِرُهُ
٦ أَعَارَنِي سُقْمَ جَفْنَيْهِ وَحَمَّلَنِي * مِنَ ٱلْهَوَى ثِقْلَ مَا تَحْوِي مَآزِرُهُ
٧ يَا مَنْ تَحَكَّمَ فِي نَفْسِي فَعَذَّبَنِي * وَمَنْ فُؤَادِي عَلَى قَتْلِي يُضَافِرُهُ
٨ بِعَوْدَةِ ٱلدَّوْلَةِ ٱلْغَرَّاءِ ثَانِيَةً * سَلَوْتُ عَنْكَ وَنَامَ ٱللَّيْلَ سَاهِرُهُ
٩ مِنْ بَعْدِ مَا كَانَ لَيْلِي لَا صَبَاحَ لَهُ * كَأَنَّ أَوَّلَ يَوْمِ ٱلْحَشْرِ آخِرُهُ
١٠ غَابَ ٱلْأَمِيرُ فَغَابَ ٱلْخَيْرُ عَنْ بَلَدٍ * كَادَتْ لِفَقْدِ ٱسْمِهِ تَبْكِي مَنَابِرُهُ
١١ قَدِ ٱشْتَكَتْ وَحْشَةَ ٱلْأَحْيَاءِ أَرْبُعُهُ * وَخَبَّرَتْ عَنْ أَسَى ٱلْمَوْتَى مَقَابِرُهُ
١٢ حَتَّى إِذَا عُقِدَتْ فِيهِ ٱلْقِبَابُ لَهُ * أَهَلَّ لِلّٰهِ بَادِيهِ وَحَاضِرُهُ
١٣ وَجَدَّدَتْ فَرَحًا لَا ٱلْغَمُّ يَطْرُدُهُ * وَلَا ٱلصَّبَابَةُ فِي قَلْبٍ تُجَاوِرُهُ
١٤ إِذَا خَلَتْ مِنْكَ حِمْصُ لَا خَلَتْ أَبَدًا * فَلَا سَقَاهَا مِنَ ٱلْوَسْمِيِّ بَاكِرُهُ
١٥ دَخَلْتَهَا وَشُعَاعُ ٱلشَّمْسِ مُتَّقِدٌ * وَنُورُ وَجْهِكَ بَيْنَ ٱلْخَيْلِ بَاهِرُهُ
١٦ فِي فَيْلَقٍ مِنْ حَدِيدٍ لَوْ قَذَفْتَ بِهِ * صَرْفَ ٱلزَّمَانِ لَمَا دَارَتْ دَوَائِرُهُ
١٧ تَمْضِي ٱلْمَوَاكِبُ وَٱلْأَبْصَارُ شَاخِصَةٌ * مِنْهَا إِلَى ٱلْمَلِكِ ٱلْمَيْمُونِ طَائِرُهُ
١٨ قَدْ حِرْنَ فِي بَشَرٍ فِي تَاجِهِ قَمَرٌ * فِي دِرْعِهِ أَسَدٌ تُدْمِي أَظَافِرُهُ
١٩ حُلْوٍ خَلَائِقُهُ شُوسٍ حَقَائِقُهُ * تُحْصَى ٱلْحَصَى قَبْلَ أَنْ تُحْصَى مَآثِرُهُ
٢٠ تَضِيقُ عَنْ جَيْشِهِ ٱلدُّنْيَا وَلَوْ رَحُبَتْ * كَصَدْرِهِ لَمْ تَبِنْ فِيهَا عَسَاكِرُهُ
٢١ إِذَا تَغَلْغَلَ فِكْرُ ٱلْمَرْءِ فِي طَرَفٍ * مِنْ مَجْدِهِ غَرِقَتْ فِيهِ خَوَاطِرُهُ
٢٢ تَحْمَى ٱلسُّيُوفُ عَلَى أَعْدَائِهِ مَعَهُ * كَأَنَّهُنَّ بَنُوهُ أَوْ عَشَائِرُهُ

٢٣ إِذَا ٱنْتَضَاهَا لِحَرْبٍ لَمْ تَدَعْ جَسَدًا * إِلَّا وَبَاطِنُهُ لِلْعَيْنِ ظَاهِرُهُ
٢٤ فَقَدْ تَيَقَّنَ أَنَّ ٱلْحَقَّ فِى يَدِهِ * وَقَدْ وَثِقْنَ بِأَنَّ ٱللّٰهَ نَاصِرُهُ
٢٥ تَرَكْنَ هَامَ بَنِى عَوْفٍ وَثَعْلَبَةٍ * عَلَى رُؤُسٍ بِلَا نَاسٍ مَغَافِرُهُ
٢٦ فَخَاضَ بِٱلسَّيْفِ بَحْرَ ٱلْمَوْتِ خَلْفَهُمُ * وَكَانَ مِنْهُ إِلَى ٱلْكَعْبَيْنِ زَاخِرُهُ
٢٧ حَتَّى ٱنْتَهَى ٱلْفَرَسُ ٱلْجَارِى وَمَا وَقَعَتْ * فِى ٱلْأَرْضِ مِنْ جِيَفِ ٱلْقَتْلَى حَوَافِرُهُ
٢٨ كَمْ مِنْ دَمٍ رَوِيَتْ مِنْهُ أَسِنَّتُهُ * وَمُهْجَةٍ وَلَغَتْ فِيهَا بَوَاتِرُهُ
٢٩ وَحَائِنٍ لَعِبَتْ سُمْرُ ٱلرِّمَاحِ بِهِ * وَٱلْعَيْشُ هَاجِرُهُ وَٱلنَّسْرُ زَائِرُهُ
٣٠ مَنْ قَالَ لَسْتَ بِخَيْرِ ٱلنَّاسِ كُلِّهِمِ * فَجَهْلُهُ بِكَ عِنْدَ ٱلنَّاسِ عَاذِرُهُ
٣١ أَوْ شَكَّ أَنَّكَ فَرْدٌ فِى زَمَانِهِمِ * بِلَا نَظِيرٍ فَفِى رُوحِى أُخَاطِرُهُ
٣٢ يَا مَنْ أَلُوذُ بِهِ فِيمَا أُؤَمِّلُهُ * وَمَنْ أَعُوذُ بِهِ مِمَّا أُحَاذِرُهُ
٣٣ وَمَنْ تَوَهَّمْتُ أَنَّ ٱلْبَحْرَ رَاحَتُهُ * جُودًا وَأَنَّ عَطَايَاهَا جَوَاهِرُهُ
٣٤ لَا يَجْبُرُ ٱلنَّاسُ عَظْمًا أَنْتَ كَاسِرُهُ * وَلَا يَهِيضُونَ عَظْمًا أَنْتَ جَابِرُهُ
٣٥ اِرْحَمْ شَبَابَ فَتًى أَوْدَتْ بِجِدَّتِهِ * يَدُ ٱلْبِلَى وَذَوَى فِى ٱلسِّجْنِ نَاضِرُهُ

---

٧١ وقال يمدح عُبَيْد الله بن خُراسان الطَّرابُلُسِىّ

١ أَظَبْيَةَ ٱلْوَحْشِ لَوْلَا ظَبْيَةُ ٱلْأَنَسِ * لَمَا غَدَوْتُ بِجَدٍّ فِى ٱلْهَوَى تَعِسِ
٢ وَلَا سَقَيْتُ ٱلثَّرَى وَٱلْمُزْنُ مُخْلِفُهُ * دَمْعًا يُنَشِّفُهُ مِنْ لَوْعَةٍ نَفَسِى
٣ وَلَا وَقَفْتُ بِجِسْمٍ مُسْىَ ثَالِثَةٍ * ذِى أَرْسُمٍ دُرُسٍ فِى ٱلْأَرْسُمِ ٱلدُّرُسِ
٤ صَرِيعَ مُقْلَتِهَا سَآٰلَ دِمْنَتِهَا * قَتِيلَ تَكْسِيرِ ذَاكِ ٱلْجَفْنِ وَٱللَّعَسِ
٥ خَرِيدَةٌ لَوْ رَأَتْهَا ٱلشَّمْسُ مَا طَلَعَتْ * وَلَوْ رَآهَا قَضِيبُ ٱلْبَانِ لَمْ يَمِسِ
٦ مَا ضَاقَ قَبْلَكِ خَلْخَالٌ عَلَى رَشَإٍ * وَلَا سَمِعْتُ بِدِيبَاجٍ عَلَى كَنَسِ

٧ إِنْ تَرْمِنِى نَكَبَاتُ ٱلدَّهْرِ عَنْ كَثَبٍ * تَرْمِ ٱمْرَءًا غَيْرَ رِعْدِيدٍ وَلَا نَكِسِ
٨ يَفْدِى بَنِيكَ عُبَيْدَ ٱللّٰهِ حَاسِدُهُمْ * بِجَبْهَةِ ٱلْعَيْرِ يُفْدَى حَافِرُ ٱلْفَرَسِ
٩ أَبَا ٱلْغَطَارِفَةِ ٱلْحَامِينَ جَارَهُمُ * وَتَارِكِى ٱللَّيْثَ كَلْبًا غَيْرَ مُفْتَرِسِ
١٠ مِنْ كُلِّ أَبْيَضَ وَضَّاحٍ عِمَامَتُهُ * كَأَنَّمَا ٱشْتَمَلَتْ نُورًا عَلَى قَبَسِ
١١ دَانٍ بَعِيدٍ مُحِبٍّ مُبْغِضٍ بَهِجٍ * أَغَرَّ حُلْوٍ مُمِرٍّ لَيِّنٍ شَرِسِ
١٢ نَدٍ أَبِيٍّ غِرٍ وَافٍ أَخِى ثِقَةٍ * جَعْدٍ سَرِيٍّ نَهٍ نَدْبٍ رِضًى نَدُسِ
١٣ لَوْ كَانَ فَيْضُ يَدَيْهِ مَآءَ غَادِيَةٍ * عَزَّ ٱلْقَطَا فِي ٱلْفَيَافِي مَوْضِعُ ٱلْيَبَسِ
١٤ أَكَارِمٌ حَسَدَ ٱلْأَرْضَ ٱلسَّمَآءُ بِهِمْ * وَقَصَّرَتْ كُلُّ مِصْرٍ عَنْ طَرَابُلُسِ
١٥ أَىُّ ٱلْمُلُوكِ وَهُمْ قَصْدِى أُحَاذِرُهُ * وَأَىُّ قِرْنٍ وَهُمْ سَيْفِى وَهُمْ تُرُسِى

VII ولمّا أَنْشَدَ

١ أَقِلْ أَنِلْ اْنْ صُنْ آحْمِلْ عَلِّ سَلِّ أَعِدْ * زِدْ هَشِّ بَشِّ هَبِ آغْفِرْ أَدْنِ سُرَّ صِلِ
رَاهم يُعَدّون ألفاظه فقال
٢ أَقِلْ أَنِلْ أَقْطِعِ آحْمِلْ عَلِّ سَلِّ أَعِدْ * زِدْ هَشِّ بَشِّ تَفَضَّلْ أَدْنِ سُرَّ صِلِ
فرآهم يَسْتَكْثِرون الحُروفَ فقال
٣ عِشِ آبْقَ آسْمُ سُدْ قُدْ جُدْ مُرِ آنْهَ رِ فِ آسْرِ نِلْ * * *
٤ غِظِ آرْمِ صِبِ آحْمِ آغْزُ آسْبِ رُعْ زَعْ دِ لِ آثْنِ نُلْ * *
٥ وَهٰذَا دُعَآءٌ لَوْ سَكَتُّ كُفِيتُهُ * لِأَنِّى سَأَلْتُ ٱللّٰهَ فِيكَ وَقَدْ فَعَلْ

VIII وقال يَمْدَحُ كافورًا الإِخْشيدِىَّ فى شَوّال سنة ٣٤٦ بهٰذِه القَصيدة الفَريدة وهى من مَحاسِنِ شِعْره

١ مَنِ ٱلْجَآذِرُ فِي زِيِّ ٱلْأَعَارِيبِ * حُمْرَ ٱلْحِلَى وَٱلْمَطَايَا وَٱلْجَلَابِيبِ
٢ إِنْ كُنْتَ تَسْأَلُ شَكًّا فِي مَعَارِفِهَا * فَمَنْ بَلَاكَ بِتَسْهِيدٍ وَتَعْذِيبِ
٣ لَا تَجْزِنِي بِضَنًى بِي بَعْدَهَا بَقَرٌ * تَجْزِي دُمُوعِيَ مَسْكُوبًا بِمَسْكُوبِ
٤ سَوَائِرٌ رُبَّمَا سَارَتْ هَوَادِجُهَا * مَنِيعَةً بَيْنَ مَطْعُونٍ وَمَضْرُوبِ
٥ وَرُبَّمَا وَخَدَتْ أَيْدِي ٱلْمَطِيِّ بِهَا * عَلَى نَجِيعٍ مِنَ ٱلْفُرْسَانِ مَصْبُوبِ
٦ كَمْ زَوْرَةٍ لَكَ فِي ٱلْأَعْرَابِ خَافِيَةٍ * أَدْهَى وَقَدْ رَقَدُوا مِنْ زَوْرَةِ ٱلذِّيبِ
٧ أَزُورُهُمْ وَسَوَادُ ٱللَّيْلِ يَشْفَعُ لِي * وَأَنْثَنِي وَبَيَاضُ ٱلصُّبْحِ يُغْرِي بِي
٨ قَدْ وَافَقُوا ٱلْوَحْشَ فِي سُكْنَى مَرَاتِعِهَا * وَخَالَفُوهَا بِتَقْوِيضٍ وَتَطْنِيبِ
٩ جِيرَانُهَا وَهُمُ شَرُّ ٱلْجِوَارِ لَهَا * وَصَحْبُهَا وَهُمُ شَرُّ ٱلْأَصَاحِيبِ
١٠ فُؤَادُ كُلِّ مُحِبٍّ فِي بُيُوتِهِمِ * وَمَالُ كُلِّ أَخِيذِ ٱلْمَالِ مَحْرُوبِ
١١ مَا أَوْجُهُ ٱلْحَضَرِ ٱلْمُسْتَحْسَنَاتُ بِهِ * كَأَوْجُهِ ٱلْبَدَوِيَّاتِ ٱلرَّعَابِيبِ
١٢ حُسْنُ ٱلْحَضَارَةِ مَجْلُوبٌ بِتَطْرِيَةٍ * وَفِي ٱلْبَدَاوَةِ حُسْنٌ غَيْرُ مَجْلُوبِ
١٣ أَيْنَ ٱلْمَعِيزُ مِنَ ٱلْآرَامِ نَاظِرَةً * وَغَيْرَ نَاظِرَةٍ فِي ٱلْحُسْنِ وَٱلطِّيبِ
١٤ أَفْدِي ظِبَاءَ فَلَاةٍ مَا عَرَفْنَ بِهَا * مَضْغَ ٱلْكَلَامِ وَلَا صَبْغَ ٱلْحَوَاجِيبِ
١٥ وَلَا بَرَزْنَ مِنَ ٱلْحَمَّامِ مَائِلَةً * أَوْرَاكُهُنَّ صَقِيلَاتِ ٱلْعَرَاقِيبِ
١٦ وَمِنْ هَوَى كُلِّ مَنْ لَيْسَتْ مُمَوِّهَةً * تَرَكْتُ لَوْنَ مَشِيبِي غَيْرَ مَخْضُوبِ
١٧ وَمِنْ هَوَى ٱلصِّدْقِ فِي قَوْلِي وَعَادَتِهِ * رَغِبْتُ عَنْ شَعَرٍ فِي ٱلْوَجْهِ مَكْذُوبِ
١٨ لَيْتَ ٱلْحَوَادِثَ بَاعَتْنِي ٱلَّذِي أَخَذَتْ * مِنِّي بِحِلْمِي ٱلَّذِي أَعْطَتْ وَتَجْرِيبِي
١٩ فَمَا ٱلْحَدَاثَةُ مِنْ حِلْمٍ بِمَانِعَةٍ * قَدْ يُوجَدُ ٱلْحِلْمُ فِي ٱلشُّبَّانِ وَٱلشِّيبِ
٢٠ تَرَعْرَعَ ٱلْمَلِكُ ٱلْأُسْتَاذُ مُكْتَهِلًا * قَبْلَ ٱكْتِهَالٍ أَدِيبًا قَبْلَ تَأْدِيبِ
٢١ مُجَرَّبًا فَهِمًا مِنْ غَيْرِ تَجْرِبَةٍ * مُهَذَّبًا كَرَمًا مِنْ قَبْلِ تَهْذِيبِ

٢٢ حَتَّى أَصَابَ مِنَ ٱلدُّنْيَا نِهَايَتَهَا * وَهَمُّهُ فِي ٱبْتِدَاءَاتٍ وَتَشْبِيبِ

٢٣ يُدَبِّرُ ٱلْمُلْكَ مِنْ مِصْرٍ إِلَى عَدَنٍ * إِلَى ٱلْعِرَاقِ فَأَرْضِ ٱلرُّومِ فَٱلنُّوبِ

٢٤ إِذَا أَتَتْهَا ٱلرِّيَاحُ ٱلنُّكْبُ مِنْ بَلَدٍ * فَمَا تَهُبُّ بِهَا إِلَّا بِتَرْتِيبِ

٢٥ وَلَا تُجَاوِزُهَا شَمْسٌ إِذَا شَرَقَتْ * إِلَّا وَمِنْهُ لَهَا إِذْنٌ بِتَغْرِيبِ

٢٦ يُصَرِّفُ ٱلْأَمْرَ فِيهَا طِينُ خَاتِمِهِ * وَلَوْ تَطَلَّسَ مِنْهُ كُلُّ مَكْتُوبِ

٢٧ يَحُطُّ كُلَّ طَوِيلِ ٱلرُّمْحِ حَامِلُهُ * مِنْ سَرْجِ كُلِّ طَوِيلِ ٱلْبَاعِ يَعْبُوبِ

٢٨ كَأَنَّ كُلَّ سُؤَالٍ فِي مَسَامِعِهِ * قَمِيصُ يُوسُفَ فِي أَجْفَانِ يَعْقُوبِ

٢٩ إِذَا غَزَتْهُ أَعَادِيهِ بِمَسْأَلَةٍ * فَقَدْ غَزَتْهُ بِجَيْشٍ غَيْرِ مَغْلُوبِ

٣٠ أَوْ حَارَبَتْهُ فَمَا تَنْجُو بِتَقْدِمَةٍ * مِمَّا أَرَادَ وَلَا تَنْجُو بِتَجْبِيبِ

٣١ أَضْرَتْ شَجَاعَتُهُ أَقْصَى كَتَائِبِهِ * عَلَى ٱلْحِمَامِ فَمَا مَوْتٌ بِمَرْهُوبِ

٣٢ قَالُوا هَجَرْتَ إِلَيْهِ ٱلْغَيْثَ قُلْتُ لَهُمْ * إِلَى غُيُوثِ يَدَيْهِ وَٱلشَّآبِيبِ

٣٣ إِلَى ٱلَّذِي تَهَبُ ٱلدَّوْلَاتِ رَاحَتُهُ * وَلَا تَمُنُّ عَلَى آثَارِ مَوْهُوبِ

٣٤ وَلَا يَرُوعُ بِمَغْدُورٍ بِهِ أَحَدًا * وَلَا يُفَزِّعُ مَوْفُورًا بِمَنْكُوبِ

٣٥ بَلَى يَرُوعُ بِذِي جَيْشٍ يُجَدِّلُهُ * ذَا مِثْلِهِ فِي أَحَمِّ ٱلنَّقْعِ غِرْبِيبِ

٣٦ وَجَدْتُ أَنْفَعَ مَالٍ كُنْتُ أَذْخَرُهُ * مَا فِي ٱلسَّوَابِقِ مِنْ جَرْيٍ وَتَقْرِيبِ

٣٧ لَمَّا رَأَيْنَ صُرُوفَ ٱلدَّهْرِ تَغْدِرُ بِي * وَفَيْنَ لِي وَوَفَتْ صُمُّ ٱلْأَنَابِيبِ

٣٨ فُتْنَ ٱلْمَهَالِكَ حَتَّى قَالَ قَائِلُهَا * مَاذَا لَقِينَا مِنَ ٱلْجُرْدِ ٱلسَّرَاحِيبِ

٣٩ تَهْوِي بِمُنْجَرِدٍ لَيْسَتْ مَذَاهِبُهُ * لِلُبْسِ ثَوْبٍ وَمَأْكُولٍ وَمَشْرُوبِ

٤٠ يَرَى ٱلنُّجُومَ بِعَيْنَيْ مَنْ يُحَاوِلُهَا * كَأَنَّهَا سَلَبٌ فِي عَيْنِ مَسْلُوبِ

٤١ حَتَّى وَصَلْتُ إِلَى نَفْسٍ مُحَجَّبَةٍ * تَلْقَى ٱلنُّفُوسَ بِفَضْلٍ غَيْرِ مَحْجُوبِ

٤٢ فِي جِسْمِ أَرْوَعَ صَافِي ٱلْعَقْلِ تُضْحِكُهُ * خَلَائِقُ ٱلنَّاسِ إِضْحَاكَ ٱلْأَعَاجِيبِ

٤٣ فَٱلْحَمْدُ قَبْلُ لَهُ وَٱلْحَمْدُ بَعْدُ لَهَا * وَلِلْقَنَا وَلِإِدْلَاجِى وَتَأْوِيبِى
٤٤ وَكَيْفَ أَكْفُرُ يَا كَافُورُ نِعْمَتَهَا * وَقَدْ بَلَغْنَكَ بِى يَا كُلَّ مَطْلُوبِى
٤٥ يَا أَيُّهَا ٱلْمَلِكُ ٱلْغَانِى بِتَسْمِيَةٍ * فِى ٱلشَّرْقِ وَٱلْغَرْبِ عَنْ وَصْفٍ وَتَلْقِيبِ
٤٦ أَنْتَ ٱلْحَبِيبُ وَلٰكِنِّى أَعُوذُ بِهِ * مِنْ أَنْ أَكُونَ مُحِبًّا غَيْرَ مَحْبُوبِ

IX وَخَرَجَ مِنْ عِنْدِهِ فَقَالَ يَهْجُوهُ

١ أَنُوكُ مِنْ عَبْدٍ وَمِنْ عِرْسِهِ * مَنْ حَكَّمَ ٱلْعَبْدَ عَلَى نَفْسِهِ
٢ مَا مَنْ يَرَى أَنَّكَ فِى وَعْدِهِ * كَمَنْ يَرَى أَنَّكَ فِى حَبْسِهِ
٣ وَإِنَّمَا يُظْهِرُ تَحْكِيمَهُ * لِيُحْكِمَ ٱلْإِفْسَادَ فِى حِسِّهِ
٤ اَلْعَبْدُ لَا يَفْضُلُ أَخْلَاقُهُ * عَنْ فَرْجِهِ ٱلْمُنْتِنِ أَوْ ضِرْسِهِ
٥ لَا يُنْجِزُ ٱلْمِيعَادَ فِى يَوْمِهِ * وَلَا يَعِى مَا قَالَ فِى أَمْسِهِ
٦ وَإِنَّمَا تَحْتَالُ فِى جَذْبِهِ * كَأَنَّكَ ٱلْمَلَّاحُ فِى قَلْسِهِ
٧ فَلَا تُرَجِّ ٱلْخَيْرَ عِنْدَ ٱمْرِئٍ * مَرَّتْ يَدُ ٱلنَّخَّاسِ فِى رَأْسِهِ
٨ وَإِنْ عَرَاكَ ٱلشَّكُّ فِى نَفْسِهِ * بِحَالِهِ فَٱنْظُرْ إِلَى جِنْسِهِ
٩ فَقَلَّمَا يَلْؤُمُ فِى ثَوْبِهِ * إِلَّا ٱلَّذِى يَلْؤُمُ فِى غِرْسِهِ
١٠ مَنْ وَجَدَ ٱلْمَذْهَبَ عَنْ قَدْرِهِ * لَمْ يَجِدِ ٱلْمَذْهَبَ عَنْ قَنْسِهِ

XIX. *Abû Firâs.*

I كَتَبَ إِلَى وَالِدَتِهِ

١ لَوْلَا ٱلْعَجُوزُ بِمَنْبِجٍ * مَا خِفْتُ أَسْبَابَ ٱلْمَنِيَّةْ

٢ وَلَكَانَ لِي عَمَّا سَأَلْــــــ * ــتُ مِنَ ٱلْفِدَا نَفْسٌ أَبِيَّهْ
٣ لٰكِنْ أَرَدتُّ مُرَادَهَا * لَوِ ٱنْحَدَرْتُ إِلَى ٱلدَّنِيَّهْ
٤ وَأَرَى مُحَامَاتِي عَلَيْــــــ * ــهَا أَنْ تُضَامَ مِنَ ٱلْحَمِيَّهْ
٥ أَمْسَتْ بِمَنْبِجَ حُرَّةٌ * بِٱلْحُزْنِ مِنْ بَعْدِي حَرِيَّهْ
٦ فِيهَا ٱلتُّقَى وَٱلدِّينُ مَجْــــ * ــمُوعَانِ فِي نَفْسٍ زَكِيَّهْ
٧ لَا زَالَ تَطْرُقُ مَنْبِجًا * فِي كُلِّ غَادِيَةٍ تَحِيَّهْ
٨ يَا أُمَّتَا لَا تَحْزَنِي * وَثِقِي بِفَضْلِ ٱللّٰهِ فِيَّهْ
٩ يَا أُمَّتَا لَا تَيْأَسِي * لِلّٰهِ أَلْطَافٌ خَفِيَّهْ
١٠ أُوصِيكِ بِٱلصَّبْرِ ٱلْجَمِيــــ * ــلِ فَإِنَّهُ خَيْرُ ٱلْوَصِيَّهْ

II وَكَتَبَ إِلَى سَيْفِ ٱلدَّوْلَةِ وَقَالَ

١ يَا أَيُّهَا ٱلْمَلِكُ ٱلَّذِي * أَضْحَتْ لَهُ جُمَلُ ٱلْمَنَاقِبْ
٢ نُتِجَ ٱلرَّبِيعُ مَحَاسِنًا * أَلْقَحْنَهَا غُرُّ ٱلسَّحَائِبْ
٣ رَاقَتْ وَرَقَّ نَسِيمُهَا * فَحَكَتْ لَنَا صُوَرَ ٱلْحَبَائِبْ
٤ حَضَرَ ٱلشَّرَابُ فَلَمْ يَطِبْ * شُرْبُ ٱلشَّرَابِ وَأَنْتَ غَائِبْ

III وَلَهُ مِنْ قَصِيدَةٍ أَوَّلُهَا

١ أَقِلِّي فَأَيَّامُ ٱلْمُحِبِّ قَلَائِلُ * وَفِي قَلْبِهِ شُغْلٌ عَنِ ٱللَّوْمِ شَاغِلُ

يَقُولُ فيها

٢ تُطَالِبُنِي بِيضُ ٱلصَّوَارِمِ وَٱلْقَنَا * بِمَا وَعَدَتْ جَدَّيَّ فِيَّ ٱلْمَخَائِلُ
٣ وَوَٱللّٰهِ مَا قَصَّرْتُ فِي طَلَبِ ٱلْعُلَى * وَلٰكِنْ كَأَنَّ ٱلدَّهْرَ عَنِّي غَافِلُ

ومنها

٤ مَوَاعِيدُ أَيَّامٍ تُمَاطِلُنِى بِهَا * مُدَارَاةُ أَيَّامٍ وَدَهْرٌ مُجَامِلُ
٥ وَأَخْلَافُ أَيَّامٍ مَتَى مَا ٱنْتَجَعْتُهَا * حَلَبْتُ بَكِيَّاتٍ وَهُنَّ حَوَافِلُ
٦ تُدَافِعُنِى ٱلْأَيَّامُ عَمَّا أُرِيدُهُ * كَمَا دَفَعَ ٱلدَّيْنَ ٱلْغَرِيمُ ٱلْمُمَاطِلُ

ومنها

٧ خَلِيلَيَّ شُدَّا لِى نَاقَتَيْكُمَا * إِذَا مَا بَدَا شَيْبٌ مِنَ ٱلْفَجْرِ نَاصِلُ
٨ فَمِثْلِى مَنْ نَالَ ٱلْمَعَالِى بِسَيْفِهِ * وَرُبَّتَمَا غَالَتْهُ عَنْهَا ٱلْغَوَائِلُ
٩ وَمَا كُلُّ طَلَّابٍ مِنَ ٱلنَّاسِ بَالِغٌ * وَلَا كُلُّ سَيَّارٍ إِلَى ٱلْمَجْدِ وَاصِلُ
١٠ وَإِنَّ مُقِيمًا مُنْجِحَ ٱلْعِزِّ خَائِبٌ * وَإِنَّ مُرِيغًا خَائِبَ ٱلْجُهْدِ نَائِلُ
١١ وَمَا ٱلْمَرْءُ إِلَّا حَيْثُ يَجْعَلُ نَفْسَهُ * وَإِنِّى لَهَا فَوْقَ ٱلسِّمَاكَيْنِ جَاعِلُ

ومنها

١٢ أَصَاغِرُنَا فِى ٱلْمَكْرُمَاتِ أَكَابِرٌ * وَآخِرُنَا فِى ٱلْمَأْثُرَاتِ أَوَائِلُ
١٣ إِذَا صُلْتُ صَوْلًا لَمْ أَجِدْ لِى مُصَاوِلًا * وَإِنْ قُلْتُ قَوْلًا لَمْ أَجِدْ مَنْ يُقَاوِلُ

وَكَتَبَ إِلَى أَبِى ٱلْعَشَائِرِ وهو أَسِيرٌ بِالرُّومِ

١ نَفَى ٱلنَّوْمَ عَنْ عَيْنِى خَيَالٌ مُسَلِّمُ * تَأَوَّبَ مِنْ أَسْمَاءَ وَٱلرَّكْبُ نُوَّمُ

ومنها

٢ وَخَطْبٍ مِنَ ٱلْأَيَّامِ أَنْسَانِىَ ٱلْهَوَى * وَأَحْلَى بِفِىَّ ٱلْمَوْتَ وَٱلْمَوْتُ عَلْقَمُ
٣ وَوَٱللَّهِ مَا شَبَّبْتُ إِلَّا عُلَالَةً * وَمِنْ نَارِ غَيْرِ ٱلْحُبِّ قَلْبِىَ يَضْرَمُ
٤ فَمَنْ مُبْلِغٌ عَنِّى ٱلْحُسَيْنَ أَلُوكَةً * تَضَمَّنَهَا دُرُّ ٱلْكَلَامِ ٱلْمُنَظَّمُ
٥ لَذِيذُ ٱلْكَرَى حَتَّى أَرَاكَ مُحَرَّمٌ * وَنَارُ ٱلْأَسَى بَيْنَ ٱلْحَشَى تَتَضَرَّمُ

٦ وَأَتْرُكُ أَنْ أَبْكِي عَلَيْكَ تَطَيُّرًا * وَقَلْبِيَ يَبْكِي وَٱلْجَوَانِحُ تَلْطِمُ

V وَقَالَ وَقَدْ حَضَرَ ٱلْعِيدُ

١ يَا عِيدُ مَا عُدْتَ بِمَحْبُوبٍ * عَلَى مُعَنًّى ٱلْقَلْبِ مَكْرُوبِ
٢ يَا عِيدُ قَدْ عُدْتَ عَلَى نَاظِرٍ * عَنْ كُلِّ حُسْنٍ فِيكَ مَحْجُوبِ
٣ يَا وَحْشَةَ ٱلدَّارِ ٱلَّتِي رَبُّهَا * أَصْبَحَ فِي أَثْوَابِ مَرْبُوبِ
٤ قَدْ طَلَعَ ٱلْعِيدُ عَلَى أَهْلِهَا * بِوَجْهِ لَا حُسْنٍ وَلَا طِيبِ
٥ مَا لِي وَلِلدَّهْرِ وَأَحْدَاثِهِ * لَقَدْ رَمَانِي بِٱلْأَعَاجِيبِ

VI وَقَالَ وَقَدْ سَمِعَ حَمَامَةً تَنُوحُ بِقُرْبِهِ عَلَى شَجَرَةٍ عَالِيَةٍ

١ أَقُولُ وَقَدْ نَاحَتْ بِقُرْبِي حَمَامَةٌ * أَيَا جَارَتَا هَلْ بَاتَ حَالُكِ حَالِي
٢ مَعَاذَ ٱلْهَوَى مَا ذُقْتِ طَارِقَةَ ٱلنَّوَى * وَلَا خَطَرَتْ مِنْكِ ٱلْهُمُومُ بِبَالِ
٣ أَتَحْمِلُ مَحْزُونَ ٱلْفُؤَادِ قَوَادِمٌ * عَلَى غُصُنٍ نَائِي ٱلْمَسَافَةِ عَالِي
٤ أَيَا جَارَتَا مَا أَنْصَفَ ٱلدَّهْرُ بَيْنَنَا * تَعَالَيْ أُقَاسِمْكِ ٱلْهُمُومَ تَعَالِي
٥ تَعَالَيْ تَرَيْ رُوحًا لَدَيَّ ضَعِيفَةً * تَرَدَّدُ فِي جِسْمٍ يُعَذَّبُ بَالِي
٦ أَيَضْحَكُ مَأْسُورٌ وَتَبْكِي طَلِيقَةٌ * وَيَسْكُتُ مَحْزُونٌ وَيَنْدُبُ سَالِي
٧ لَقَدْ كُنْتُ أَوْلَى مِنْكِ بِٱلدَّمْعِ مُقْلَةً * وَلَكِنَّ دَمْعِي فِي ٱلْحَوَادِثِ غَالِي

VII ١ عَرَفْتُ ٱلشَّرَّ لَا لِلشَّـــــرِّ * لَكِنْ لِتَوَقِّيهِ
٢ وَمَنْ لَا يَعْرِفُ ٱلشَّرَّ * مِنَ ٱلنَّاسِ يَقَعْ فِيهِ

XX. Abû-l-'Alâ' al-Ma'arrî.

I ١ اِرْكَعْ لِرَبِّكَ فِي نَهَارِكَ وَٱسْجُدِ * وَمَتَى أَطَقْتَ تَهَجُّدًا فَتَهَجَّدِ
٢ وَإِذَا غَلَا ٱلْبُرُّ ٱلنَّقِيُّ فَشَارِكِ * ٱلْفَرَسَ ٱلْكَرِيمَ وَسَاوِ طِرْفَكَ تَمْجُدِ
٣ وَٱجْعَلْ لِنَفْسِكَ مِنْ سَلِيطِ ضِيَائِهَا * أُدْمًا وَنَزْرَ حَلَاوَةٍ مِنْ عُنْجُدِ
٤ وَٱرْسَمْ بِفَخَّارٍ شَرَابَكَ لَا تُرِدْ * قَدَحَ ٱللُّجَيْنِ وَلَا إِنَاءَ ٱلْعَسْجَدِ
٥ يَكْفِيكَ صَيْفَكَ مِنْ ثِيَابِكَ سَاتِرٌ * وَإِذَا شَتَوْتَ فَقِطْعَةٌ مِنْ بُرْجُدِ
٦ أَنْهَاكَ أَنْ تَلِيَ ٱلْحُكُومَةَ أَوْ تُرَى * خِلْفَ ٱلْخِطَابَةِ أَوْ إِمَامَ ٱلْمَسْجِدِ
٧ وَذَرِ ٱلْإِمَارَةَ وَٱتِّخَاذَكَ دِرَّةً * فِي ٱلْمِصْرِ تَحْسِبُهَا حُسَامَ ٱلْمُنْجِدِ
٨ تِلْكَ ٱلْأُمُورُ كَرِهْتُهَا لِأَقَارِبٍ * وَأَصَادِقٍ فَٱنْخُلْ بِنَفْسِكَ أَوْ جُدِ

II ١ لَيْتَ شِعْرِي عَمَّنْ يَحُلُّكَ بَعْدِي * أَقِيَامٌ لِصَالِحٍ أَمْ قُعُودُ
٢ أَيُرَجُّونَ أَنْ أَعُودَ إِلَيْهِمْ * لَا تُرَجُّوا فَإِنَّنِي لَا أَعُودُ
٣ وَلِجِسْمِي إِلَى ٱلتُّرَابِ هُبُوطٌ * وَلِرُوحِي إِلَى ٱلْهَوَآءِ صُعُودُ
٤ وَعَلَى حَالِهَا تَدُومُ ٱللَّيَالِي * فَنُحُوسٌ لِمَعْشَرٍ أَوْ سُعُودُ

III ١ فِي ٱلْبَدْوِ خُرَّابُ أَذْوَادٍ مُسَوَّمَةٍ * وَفِي ٱلْجَوَامِعِ وَٱلْأَسْوَاقِ خُرَّابُ
٢ فَهٰؤُلَآءِ تَسَمَّوْا بِٱلْعُدُولِ أَوِ ٱلْـــ * ـتُّجَّارِ وَٱسْمُ أُولَاكَ ٱلْقَوْمِ أَعْرَابُ

IV ١ أَقِيمِي لَا أَعُدُّ ٱلْحَجَّ فَرْضًا * عَلَى عُجُزِ ٱلنِّسَآءِ وَلَا ٱلْعَذَارَا
٢ فَفِي بَطْحَاءِ مَكَّةَ شَرُّ قَوْمٍ * وَلَيْسُوا بِٱلْحُمَاةِ وَلَا ٱلْغَيَارَا

٣ وَإِنَّ رِجَالَ شَيْبَةَ سَادِنِيهَا * إِذَا رَاحَتْ لِكَعْبَتِهَا ٱلْجِمَارَا
٤ قِيَامٌ يَدْفَعُونَ ٱلْوَفْدَ شَفْعًا * إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْحَرَامِ وَهُمْ سُكَارَا
٥ إِذَا أَخَذُوا ٱلزَّوَائِفَ أَوْلَجُوهُمْ * وَلَوْ كَانُوا ٱلْيَهُودَ أَوِ ٱلنَّصَارَا
٦ مَتَى آذَاكِ خَيْرٌ فَٱفْعَلِيهِ * وَقُولِي إِنْ دَعَاكِ ٱلْبِرُّ آرَا

V ١ أَعَيَّبُونِيَ حُيًّا ثُمَّ قَامَ لَهُمْ * مُثْنٍ وَقَدْ عَيَّبُونِي إِنَّ ذَا عَجَبُ
٢ نَحْنُ ٱلْبَرِيَّةُ أَمْسَى كُلُّنَا دَنِفًا * يُحِبُّ دُنْيَاهُ حُبًّا فَوْقَ مَا يَجِبُ

VI ١ لَعَلَّ أُنَاسًا فِي ٱلْمَحَارِيبِ خَوَّفُوا * بِآيٍ كَنَاسٍ فِي ٱلْمَشَارِبِ أَطْرَبُوا
٢ إِذَا رَامَ كَيْدًا بِٱلصَّلٰوةِ مُقِيمُهَا * فَتَارِكُهَا عَمْدًا إِلَى ٱللّٰهِ أَقْرَبُ
٣ فَلَا يُمْسِ فَخَّارًا مِنَ ٱلْفَخْرِ عَائِدٌ * إِلَى عُنْصُرِ ٱلْفَخَّارِ لِلنَّفْعِ يُضْرَبُ
٤ لَعَلَّ إِنَاءً مِنْهُ يُصْنَعُ مَرَّةً * فَيَأْكُلُ مِنْهُ مَنْ أَرَادَ وَيَشْرَبُ
٥ وَيُحْمَلُ مِنْ أَرْضٍ لِأُخْرَى وَمَا دَرَى * فَوَاهًا لَهُ بَعْدَ ٱلْبِلَى يَتَغَرَّبُ

VII ١ دَنَا رَجُلٌ إِلَى عِرْسٍ لِأَمْرٍ * وَذَاكَ لِثَالِثٍ خُلِقَ ٱكْتِسَابُ
٢ فَمَا زَالَتْ تُعَانِي ٱلثِّقْلَ حَتَّى * أَتَاهَا ٱلْوَضْعُ وَٱتَّصَلَ ٱلْحِسَابُ
٣ تُرَدُّ إِلَى ٱلْأُصُولِ وَكُلُّ حَيٍّ * لَهُ فِي ٱلْأَرْبَعِ ٱلْقُدُمِ ٱنْتِسَابُ

VIII ١ اَلْجِسْمُ كَٱلصُّفْرِ يَكْسُوهُ ٱلثَّرَى صَدَأً * وَٱلْخَيْرُ كَٱلتِّبْرِ لَا يَدْنُو لَهُ ٱلدَّنَسُ
٢ لَوْ دَامَ فِي ٱلْأَرْضِ عُمْرَ ٱلدَّهْرِ مُخْتَزَنًا * لَمَا تَغَيَّرَ عَمَّا يَعْهَدُ ٱلْأَنَسُ

---

١ إِذَا كَانَتْ لَكَ ٱمْرَأَةٌ عَجُوزٌ * فَلَا تَأْخُذْ بِهَا أَبَدًا كَعَابَا
٢ فَإِنْ كَانَتْ أَقَلَّ بَهَآءَ وَجْهٍ * فَأَجْدِرْ أَنْ تَكُونَ أَقَلَّ عَابَا
٣ وَحُسْنُ ٱلشَّمْسِ فِي ٱلْأَيَّامِ بَاقٍ * وَإِنْ مُجَّتْ مِنَ ٱلْكِبَرِ ٱللُّعَابَا

---

١ وَجَدْتُ ٱلنَّاسَ فِي هَرْجٍ وَمَرْجٍ * غُوَاةً بَيْنَ مُعْتَزِلٍ وَمُرْجِى
٢ فَشَأْنُ مُلُوكِهِمْ عَزْفٌ وَنَزْفٌ * وَأَصْحَابُ ٱلْأُمُورِ جُبَاةُ خَرْجِ
٣ وَهَمُّ زَعِيمِهِمْ إِنْهَابُ مَالٍ * حَرَامِ ٱلنَّهْبِ أَوْ إِحْلَالُ فَرْجِ
٤ وَإِنَّ شَرَارَةً وَقَعَتْ بِوَادٍ * لَتُحْرِقُ وَحْدَهَا سَمُرًا بِشَرْجِ
٥ رُكُوبُ ٱلنَّعْشِ أَسْرَعُ لِٱبْنِ دَهْرٍ * يُرِيدُ ٱلْخَيْرَ مِنْ قَتَبٍ وَسَرْجِ
٦ غَدَا ٱلْعُصْفُورُ لِلْبَازِي أَمِيرًا * وَأَصْبَحَ ثَعْلَبًا ضِرْغَامُ تَرْجِ
٧ أَفِي ٱلدُّنْيَا لَحَاهَا ٱللّٰهُ حَقٌّ * فَيُطْلَبَ فِي حَنَادِسِهَا بِسُرْجِ

XXI. Andalusische Poesie.

قَالَ عَبْدُ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلدَّاخِلُ

١ أَيُّهَا ٱلرَّاكِبُ ٱلْمُيَمِّمُ أَرْضِي * أَقْرِ مِنْ بَعْضِيَ ٱلسَّلَامَ لِبَعْضِي
٢ إِنَّ جِسْمِي كَمَا تَرَاهُ بِأَرْضٍ * وَفُؤَادِي وَمَالِكِيهِ بِأَرْضِ
٣ قُدِّرَ ٱلْبَيْنُ بَيْنَنَا فَٱفْتَرَقْنَا * وَطَوَى ٱلْبَيْنُ عَنْ جُفُونِي غُمْضِي
٤ قَدْ قَضَى ٱلدَّهْرُ بِٱلْفِرَاقِ عَلَيْنَا * فَعَسَى بِٱجْتِمَاعِنَا سَوْفَ يَقْضِي

II قال وَقَدْ رَأَى نَخْلَةً بِرُصافَتِهِ

١ تَبَدَّتْ لَنَا وَسْطَ ٱلرُّصَافَةِ نَخْلَةٌ * تَنَاءَتْ بِأَرْضِ ٱلْغَرْبِ عَنْ بَلَدِ ٱلنَّخْلِ
٢ فَقُلْتُ شَبِيهِى فِى ٱلتَّغَرُّبِ وَٱلنَّوَى * وَطُولِ ٱلتَّنَآءِى عَنْ بَنِىَّ وَعَنْ أَهْلِى
٣ نَشَأْتِ بِأَرْضٍ أَنْتِ فِيهَا غَرِيبَةٌ * فَمِثْلُكِ فِى ٱلْإِقْصَآءِ وَٱلْمُنْتَأَى مِثْلِى
٤ سَقَتْكِ غَوَادِى ٱلْمُزْنِ فِى ٱلْمُنْتَأَى ٱلَّذِى * يَسُحُّ وَيَسْتَمْرِى ٱلسِّمَاكَيْنِ بِٱلْوَبْلِ

III وَمِنْ شِعْرِ عَبْدِ المَلِكِ بن عُمَر بن مَرْوان بن الحَكَم الأُمَوِىّ لمّا نَظَرَ نَخْلَةً مُنْفَرِدَةً بِإِشْبِيلِيَةَ فتَذَكَّرَ وَطَنَه بِٱلشَّأْم وقال

١ يَا نَخْلَ أَنْتِ فَرِيدَةٌ مِثْلِى * فِى ٱلْأَرْضِ نَائِيَةٌ عَنِ ٱلْأَهْلِ
٢ تَبْكِى وَهَلْ تَبْكِى مُكَمَّمَةٌ * عَجْمَآءُ لَمْ تُجْبَلْ عَلَى جَبْلِى
٣ وَلَوَ ٱنَّهَا عَقَلَتْ إِذًا لَبَكَتْ * مَآءَ ٱلْفُرَاتِ وَمَنْبِتَ ٱلنَّخْلِ
٤ لٰكِنَّهَا حُرِمَتْ وَأَخْرَجَنِى * بُغْضِى بَنِى ٱلْعَبَّاسِ عَنْ أَهْلِى

IV وقال أَبو بَكْر بن بَقِىّ

١ عَاطَيْتُهُ وَٱللَّيْلُ يَسْحَبُ ذَيْلَهُ * صَهْبَآءَ كَٱلْمِسْكِ ٱلْفَتِيقِ لِنَاشِقِ
٢ وَضَمَمْتُهُ ضَمَّ ٱلْكَمِىِّ لِسَيْفِهِ * وَذُؤَابَتَاهُ حَمَآئِلٌ فِى عَاتِقِى
٣ حَتَّى إِذَا مَالَتْ بِهِ سِنَةُ ٱلْكَرَى * زَحْزَحْتُهُ شَيْـًٔا وَكَانَ مُعَانِقِى
٤ بَاعَدْتُهُ عَنْ أَضْلُعٍ تَشْتَاقُهُ * كَىْ لَا يَنَامَ عَلَى وِسَادٍ خَافِقِ

V وَمِنْ نَظْمِ الطُّرْطُوشِىّ قَوْلُه مِنْ رِسالةٍ

١ أُقَلِّبُ طَرْفِى فِى ٱلسَّمَآءِ تَرَدُّدًا * لَعَلِّى أَرَى ٱلنَّجْمَ ٱلَّذِى أَنْتِ تَنْظُرُ

٢ وَأَسْتَعْرِضُ ٱلرُّكْبَانَ مِنْ كُلِّ وَجْهَةٍ * لَعَلِّى بِمَنْ قَدْ شَمَّ عَرْفَكَ أَظْفَرُ
٣ وَأَسْتَقْبِلُ ٱلرِّيَاحَ عِنْدَ هُبُوبِهَا * لَعَلَّ نَسِيمَ ٱلرِّيحِ عَنْكَ تُخَبِّرُ
٤ وَأَمْشِى وَمَا لِى فِى ٱلطَّرِيقِ مَآرِبُ * عَسَى نَغْمَةٌ بِٱسْمِ ٱلْحَبِيبِ سَتُذْكَرُ
٥ وَأَلْمَحُ مَنْ أَلْقَاهُ مِنْ غَيْرِ حَاجَةٍ * عَسَى لَمْحَةٌ مِنْ حُسْنِ وَجْهِكَ تُسْفِرُ

VI وقال محمّد بن سَفَر

١ وَوَاعَدْتُهَا وَٱلشَّمْسُ تَجْنَحُ لِلنَّوَى * بِزَوْرَتِهَا شَمْسًا وَبَدْرُ ٱلدُّجَى يَسْرِى
٢ فَجَآءَتْ كَمَا يَمْشِى سَنَى ٱلصُّبْحِ فِى ٱلدُّجَى * وَطَوْرًا كَمَا مَرَّ ٱلنَّسِيمُ عَلَى ٱلنَّهْرِ
٣ فَعَطِرَتِ ٱلْآفَاقُ حَوْلِى فَأَشْعَرَتْ * بِمَقْدَمِهَا وَٱلْعَرْفُ يُشْعِرُ بِٱلزَّهْرِ
٤ فَتَابَعْتُ بِٱلتَّقْبِيلِ آثَارَ سَعْيِهَا * كَمَا يَتَقَصَّى قَارِئٌ أَحْرُفَ ٱلسَّطْرِ
٥ فَبِتُّ بِهَا وَٱللَّيْلُ قَدْ نَامَ وَٱلْهَوَى * تَنَبَّهَ بَيْنَ ٱلْغُصْنِ وَٱلْحِقْفِ وَٱلْبَدْرِ
٦ أُعَانِقُهَا طَوْرًا وَأَلْثِمُ تَارَةً * إِلَى أَنْ دَعَتْنَا لِلنَّوَى رَايَةُ ٱلْفَجْرِ
٧ فَفَضَّتْ عُقُودًا لِلتَّعَانُقِ بَيْنَنَا * فَيَا لَيْلَةَ ٱلْقَدْرِ ٱنْثُرِى سَاعَةَ ٱلنَّفْرِ

وقال الحُبَيْدِىُّ

١ أَلِفْتُ ٱلنَّوَى حَتَّى أَنِسْتُ بِوَحْشِهَا * وَصِرْتُ بِهَا لَا فِى ٱلصَّبَابَةِ مُولَعَا
٢ فَلَمْ أُحْصِ كَمْ رَافَقْتُهُ مِنْ مُرَافِقٍ * وَلَمْ أُحْصِ كَمْ خَيَّمْتُ فِى ٱلْأَرْضِ مَوْضِعَا
٣ وَمِنْ بَعْدِ جَوْبِ ٱلْأَرْضِ شَرْقًا وَمَغْرِبًا * فَلَا بُدَّ لِى مِنْ أَنْ أُوَافِى مَصْرَعَا

وقال أبو الحَزْم فى تَفْضِيل الوَرْد

١ اَلْوَرْدُ أَحْسَنُ مَا رَأَتْ عَيْنِى وَأَذْ — * كَى مَا سَقَى مَآءُ ٱلسَّحَابِ ٱلْجَائِدُ

٢ خَضَعَتْ نَوَاوِيرُ ٱلرِّيَاضِ لِحُسْنِهِ ، فَتَذَلَّلَتْ تَنْقَادُ وَهْيَ شَوَارِدُ
٣ وَإِذَا تَبَدَّى ٱلْوَرْدُ فِي أَغْصَانِهِ ، يَزْهُو فَذَا مَيْتٌ وَهٰذَا حَاسِدُ
٤ وَإِذَا أَتَى وَفْدُ ٱلرَّبِيعِ مُبَشِّرًا ، بِطُلُوعِ صَفْحَتِهِ فَنِعْمَ ٱلْوَافِدُ
٥ لَيْسَ ٱلْمُبَشَّرُ كَٱلْمُبَشِّرِ بِٱسْمِهِ ، خَبَرٌ عَلَيْهِ مِنَ ٱلنُّبُوَّةِ شَاهِدُ
٦ وَإِذَا تَعَرَّى ٱلْوَرْدُ مِنْ أَوْرَاقِهِ ، بَقِيَتْ عَوَارِفُهُ فَهُنَّ خَوَالِدُ

IX وقال أبو إسحٰق بن خَفَاجَةَ

١ يَا أَهْلَ أَنْدَلُسٍ لِلّٰهِ دَرُّكُمْ ، مَآءٌ وَظِلٌّ وَأَنْهَارٌ وَأَشْجَارُ
٢ مَا جَنَّةُ ٱلْخُلْدِ إِلَّا فِي دِيَارِكُمْ ، وَلَوْ تَخَيَّرْتُ هٰذَا كُنْتُ أَخْتَارُ
٣ لَا تَحْسِبُوا فِي غَدٍ أَنْ تَدْخُلُوا سَقَرًا ، فَلَيْسَ تُدْخَلُ بَعْدَ ٱلْجَنَّةِ ٱلنَّارُ
وَيُرْوَى وَهٰذِهِ كُنْتُ لَوْ خُيِّرْتُ أَخْتَارُ

X وقال المُعْتَمِدُ على الله أبو القسم محمّد بن عَبَّادٍ

١ غَنَّتْكَ أَغْمَاتِيَّةُ ٱلْأَلْحَانِ ، ثَقُلَتْ عَلَى ٱلْأَرْوَاحِ وَٱلْأَبْدَانِ
٢ قَدْ كَانَ كَٱلثُّعْبَانِ رُمْحُكَ فِي ٱلْوَغَى ، فَغَدَا عَلَيْكَ ٱلْقَيْدُ كَٱلثُّعْبَانِ
٣ مُتَعَرِّدًا يَحْمِيكَ كُلَّ تَمَرُّدٍ ، مُتَعَطِّفًا لَا رَحْمَةً لِلْعَانِي
٤ قَلْبِي إِلَى ٱلرَّحْمٰنِ يَشْكُو بَثَّهُ ، مَا خَابَ مَنْ يَشْكُو إِلَى ٱلرَّحْمٰنِ
٥ يَا سَائِلًا عَنْ شَأْنِهِ وَمَكَانِهِ ، مَا كَانَ أَغْنَى شَأْنُهُ عَنْ شَانِي
٦ هَاتِيكَ قَيْنَتُهُ وَذٰلِكَ قَصْرُهُ ، مِنْ بَعْدِ أَيِّ مَقَاصِرٍ وَقِيَانِ

GLOSSAR.

أَ 1) Rufpartikel (mit Schriftanschluss): „o!" (zum Unterschiede von يَا nur auf Nahes bezüglich) أَبُنَيَّ 30,12; أَعَاصِيَ 37,12; أَبُنَيَّ لُبَيْنَى 16,1. 2.3.4.5; أَظَبْيَةَ ٱلْوَحْشِ 58,15; أَأَيَّامَ … 54,4 (m. Jmp.); أَيَا … وَ … وَيَا … 23,7; أَيَا جَارَتِي 65,9; أَيَا جَارَتَا 65,12. — 2) Adv. d. frage (m. Schriftanschluss) „etwa?" (od. blos durch d. frageton wiederzugeben); a) alleinstehend: 12,8; 25,5; 33,12 (Jmpf.); 36,4; 65,11 (Jmpf. = pflegen). 14; 66,10; 67,5 („wie? man hat mich…); 68,10 (Antw. m. فَ); — b) أَصَاحِ 10,10; أَجِدَّكَ „ist das dein Ernst?" 32,17 (m. لَمْ); أَمُحَمَّدٌ وَلَأَنْتَ … 37,5; أَحَقًّا لَئِنْ … أَنَّ … 39,15; — c) أَوَ… 33,13; أَوَمَا … „nonne?" 56,10; … أَلَا 17,11 (m. Jmpf.); أَلَا طَالَمَا 43,10 (od. = „holla!"); أَلَمْ … 32,2; 42,15; 43,5.16; أَلَمَّا 6,11.12; — d) in d. disjunktiven frage: „etwa … oder, ob … oder" أَ ــــ أَمْ 8,9; 15,9; 46,13. 14; 66,9; أَ ــــ أَمْ لَا 3,12; أَ ــــ أَوْ 8,15.

أَبُو s. أَبٌ

إِبَّانٌ „Zeit, Moment 48,17 (∼ حِينٌ).

أبد V. „den frauen fernbleiben = Hagestolz sein" 33,5.

أَبَدًا Adv. „immer, stets" 55,4; nach لَنْ „in alle Ewigkeit nicht" 31,11; nach لَا m. Apokop. „nimmer, niemals" 68,1; لَا خَلَتْ … 57,13.

إِبْرِيقٌ Plur. أَبَارِيقُ „Krug, Kanne" 48,7. [21,4.

أبط تَأَبَّطَ شَرًّا N.pr. (Dichter)

إِبْلِيسُ (إِبْلِيسٌ; poet. ٱلْإِبْلِيسُ) „Iblîs, Teufel" 43,4.10; 44,3,6; يَا إِبْلِيسُ 43,6.20; ٱبْنُ إِبْلِيسَ 44,6.

أبو

أَبٌ „Vater" 1) eig. Sg. st. constr. nom. أَبُو: أَبُو أَبٍ 51,5; أَبُوكَ 28,3; — genit. أَبِي: بَنُو أَبِيهِ 37,3; لَعَمْرُ أَبِيكَ 6,8; بَنُو أَبِينَا 29,1; — acc. أَبَا: أَبَاكَ 31,6; أَبَاهَا 36,16; أَبَا هِنْدٍ „o Vater Hinds!" 4,6 (= عَمْرُو بْنُ هِنْدٍ); — m. Suff. أَبِي acc. 30,13; بِأَبِي وَأُمِّي مَنْ … 33,10; vgl. noch 16,4; 41,10; 45,3; 51,5. — 2) übertrag. يَا أَبَا ٱلْغَطَارِفَةِ 43,10; أَبُو ٱلْجِنِّ 59,3; — Plur. آبَاءٌ „Väter" آبَاءٌ

(جذق 6 13. – 3) in Eigennamen:

1) أَبُو إِسْحٰق 1,7.9.
2) ـــ ـــ بْنُ خَفَاجَةَ 71,6.
3) ـــ بَكْرِ بْنُ بَقِيّ 69,12.
4) ـــ الحَزْم 70,17.
5) ـــ حُنَيف 30,11.
6) ـــ دُلَيْجَةَ 19,19; 20,5 (voc.)
7) ـــ رَبِيعَةَ s. عُمَرُ 39,4.
8) ـــ شُرَيْح 10,12; 30,14.
9) ـــ العَبَّاس 1,9.
10) ـــ العَتَاهِيَة 52,17.
11) ـــ العَشَائِر 64,14.
12) ـــ العَاصِي 43,1.
13) ـــ عَمْرِو بْنُ العَلَاءِ 10,7.
14) ـــ ـــ الشَّيْبَانِيّ 1,12. [مُحَمَّد
15) ـــ القَاسِم 48,10 (voc. =
16) ـــ القَسِم 71,6; s. المُعْتَمِد.
17) ـــ لَطِيف 27,5.

ـــ أبى

أَبَى Impf: يَأْبَى „nicht wollen, sich weigern" 35,12; – m. أَنْ „sich weigern, sträuben zu …" 7,15; 29,8

أَبِيّ „stolz zurückweisend, verweigernd" 12,17; 59,6; 63,1; – übertrag. = „Löwe" 21,10.

وَصَلَ s. اِتِّصَال

الأَتْحَمِيّ „der gestreifte Stoff" 15,13.

ـــ أتم

مَأْتَم Plur. مَآتِم „Klageweiber-Versammlungen" 28,15.

ـــ أتى

أَتَى i. „kommen" 1) absol. 28,6 („herankommen", Zeit); 40,16; فَأْتِ „so komm nun!" 45,10; – 2) Pass. أُتِيَ „überfallen, angegriffen w." 7,1; m. بِ 24,6 („wenn sie dir zugebracht wird"); – 3) m. acc. P. „zu Jem. komen" 9,15; 24,7; 43,16; 42,10.19; 31,15 („erreichen"); 67,13 („herankomen an…"); – 4) acc. l. „gehen zu…" 51,3; „zu (dem Punkte) komen" 40,5; – 5) acc. P. u. بِ S. „bringen" 25,1; – 6) m. مِنْ (woher?) 14,20; – 7) acc. l. u. مِنْ 61,3 („wehen"); – 8) m. بِ S. = „bringen" 37,14. 51,15 (m. مِنْ); – gramat. t.t. eig. „beibringen" = „anwenden" 1,7.8. – 9) m. عَلَى „über Jem. kommen" 28,5 („hereinbrechen"); 52,4; – 10) m. دُونَ

„über ... hin hinweggehen" 30,3; „vor (es verwehrend) etw. kommen" 28,12.17; – 11) m. حال-acc. 71,3 („erscheinen").

اثث ——

أَثِيثٌ „gross, massig, zahllos" 27,13 (× مَعْدُودٌ); 54,10 („üppig").

أثر ——

أَثْرٌ „wellige Oberfläche, Wässerung, Glanz (der Schwertklinge) 18,2; 25,12.

أَثَرٌ Plur. آثَارٌ „Spuren" 7,6 („dicht hinter uns"); 61,12 („hinterher"); 70,9.

المَأْثُورُ „das Vorgefallene" 9,16.

مَأْثَرَةٌ Plur. مَآثِرُ „rühmliche (Rühmes-) Taten" 57,18. [Taten" 64,12.

مَأْثُرَةٌ Plur. مَأْثُرَاتٌ „rühmliche [(Ruhm) 11,12 (bis).

أثل

II. Partic. p. „festgewurzelt"

أَثْلَةٌ m. ال Nom. pr. l. = دَارُ الأَثْلَةِ (poët. Licenz) od. دَارُ أَثْلَةٍ (أَثْلَةُ) = Nom. pr. fem. 54,4.

أُثَالُ N. pr. l. 29,16.

الأُثَيْلُ N. pr. l. 36,17.

أُثَيْلَةُ N. pr. fem. يا أُثَيْلَا (mit Tarḫîm) 44,8.

أثم ——

أَثَامٌ „Sünde" —— غَيْرُ „ „Sündloser" 43,20.

مَأْثَمٌ „Sünde, Unrecht" فِي غَيْرِ —— 40,13.

إِثْمِدٌ „Antimon" 34,3.

إِثْنِ s. ثَنَى 59,16.

أجد [baut" (Hund) 50,7.

II. Partic. p. مُؤَجَّدٌ „festge-

أجل أَجْلٌ Plur. آجَالٌ „Rudeln" 30,5 („einzeln u. in R.") ~ آحَادٌ

أَجَلٌ „Lebensende" 31,15; 2,19.

الأَحَثُّ N. pr. l. 24,9.

أحد ——

أَحَدٌ „Einer, irgend Einer, Jemand" 16,2; 34,12 (مِنَّا —— أَحَدًا); 56,17; 61,13; – nach Negat. „Keiner, Niemand" 1,9; 7,19; 40,17; – fem. إِحْدَى 35,4.

آحَادٌ Plur. zu أَحَدٌ „Einzelne" ~ آجَالٌ s. d. 30,5.

أُحَاظَةُ N. pr. (Stamm) 14,13.

أَحْمَدُ s. حمد 34,6.

إِحْمِ s. حَمَى 59,16.

أُخْتٌ s. أخو

أَخْدَرِيٌّ „ein Ahdaritischer" (Wildesel) 30,6.

أخذ ——

أَخَذَ u. 1) acc. S. „empfangen, erhalten, nehmen" 49,15; 67,3; – 2) acc. P. „ergreifen, erfassen" 9,17; – 3) acc. S. u. لِ „um zu" 32,20 (Energ. II.); – 4) acc. u. مِنْ „Jemand. um etw. berauben, Jem. etwas nehmen" 60,18 (× عطا IV.); – 5) acc. u. بِ „zu Jem. Jem. nehmen" 68,1; – 6) عَلَى P. u. acc. S. „Jem. etwas abnehmen" 7,8.

الآخِذُونَ „die da annehmen" mit لِ = acc. 6,7 (× تَرَكَ).

VIII. dopp. acc. „sich etwas zu etwas wählen (nehmen)" 44,12.

اِتِّخَاذٌ Inf. „Besitznahme für sich" 66,7. [18,18.

أَخْذٌ „Anfassen" بِأَخْذِ „beim A."

أَخِيذٌ „Gefangener" أَخِيذُ المَالِ „des Vermögens Beraubter" 60,10.

أخر ——

آخِرٌ „letzter" 57,8 (× أَوَّلُ); آخِرُنَا „unsere Letzten" 64,12 (× أَوَائِلُ); – substant. „Ende, Schluss" 1,8.

آخَرُ „ein Anderer" 15,8 (zu ergänzen أَحَدُهما); 8,12 (die andere Abteilung); 22,15.18; 23,17; 24,3.5 („e. anderer Dichter"); – femin. أُخْرَى 39,10; 35,8; 67,11; 37,1 („die Eine" zu suppl.); – subst. „Ende" 15,17 (× أُولَى); 29,12 („Nachhut").

الإِخْشِيدِيُّ N. pr. m. —— كَافُورُ 59,18.

أخو ——

أَخٌ „Bruder, Freund" (stat. constr. nom. أَخُو, gen. أَخِي, acc. أَخَا) 1) eig. 19,14.15; 22,13; 23,9; 29,2; 31,10; 53,10; – Plur. إِخْوَةٌ 45,7; – 2) übertrag. أَخُو ثِقَةٍ „zuverlässig" 59,6.

أُخَيٌّ „kleiner Bruder" 43,13 (Pharao).

إِخَاءٌ „Brüderlichkeit, Vertrautheit mit ..." 8,8.

أُخْتٌ „Schwester" 39,10; – im N. pr. s. عَمْرٌو 2,11; – اِبْنُ أُخْتٍ „Schwestersohn" 21,7.

أدب —— [22,11.

أَدَبٌ „feine Sitte, Bildung"

II. Inf. تَأْدِيبٌ „Erziehung, Bildung" 60,20.

أَدِيبٌ „gebildet" 60,20.

أدم

آدَمُ N. pr. m. „Adam" إِبْنُ آدَمَ „Menschensohn" 29,5.

أُدْمٌ „Zukost" 66,3.

أَدْمَاءُ (fem. zu آدَمُ) „e. Rötlich-weisse, Weissschimmernde" (Kamelinn) 3,19 (v. e. Mädchen); – Plur. أُدْمٌ „Hell-rötliche" (frauen = Statuen) 12,7; „Loh-farbige" (Gazellen) 30,5.

أدى

IV. acc. P. „in den Stand setzen (أَمْكَنَ), es ermöglichen" 67,4.

إِذْ Conj. (ursprüngl. demonstrat. „zur Zeit des..., zur Zeit, da...", vor Nominal- und Verbalsätzen).

1) zur Einführung von Zeitsätzen: „da, als, damals ... als, zu einer Zeit ... wo, in dem Zeitpunkte ... wo, wenn (= wann)" 8,7 (إِذْ m. Impf. nach لَيَالِيَ); 11,5.7 („wie ich so ritt"); 13,1 (selbst. Satz); 17,2 (حال „wo sich da..."); 17,8 (إِذْ — وَإِذْ); 19,19.20; 23,1; 24,13.14 (bis).15; 26,1.13; 28,7; 29,8.9; 39,14; 40,17; 42,13; 46,13 (فَ). –

2) zur Einführung von Causalsätzen: „da, nachdem, weil (dieweil)" 8,15; 29,3 (فَلَا); 31,9.15 („dass"); 40,5; 41,14 („durch sein Rufen"); 47,3.

إِذَا 1) Conj. (wie إِذْ ursprüngl. demonstrativ), nach der Regel nur vor Verbalsätzen: „wenn, wann (zur Zeit ... wo), so oft als" a) m. Pf. im Vorder- u. Nachsatz: 1,16; 2,7.16 (Parenthese); 6,15; 9,17; 13,6; 14,20; 15,14 (!); 18,2; 22,14; 32,18; 48,2 (!); 52,16; 55,9; 57,20; 67,3 („wenn nur..."); 71,5; – b) Nachsatz m. لَمْ: 23,16; 47,5; 58,1; 64,13 (!); – c) Nachsatz m. Impf.: 2,15.16; 7,17; 4,16 („falls einmal"); 24,2 („da wir uns erhoben"); 50,11; – d) im Nachsatz d. Imp. 49,15; – e) Nachsatz mit فَ: 3,10; 7,12; 20,14; 21,14.15; 31,6; 51,3; 57,13; 61,3.8.9; 66,2.5; 67,8; 68,1; 71,2.3; – f) im nachgestellten Vordersatz: 3,18; 4,18 (∾ لَوْ); 6,3.6 (bis).8.16.18 („wenn wir einmal gestorben sind"); 7,1.8.11; 12,1.17; 13,12.13; 16,17 („wann, zur Zeit wo, da"; auch zu

zu ergänzen in 17,1.2.3.4); 17,13 („sobald als").14; 19,8.10.15; 24,12.15; 25,14.19; 26,9; 28,5.10; 29,14; 30,14; 32,12; 34,8.9; 35,4.7.16; 36,11; 41,9; 42,1.7; 44,11; 45,18; 46,6.11; 47,1.10; 53,10; 55,2; 56,6; 67,1; – g) in d. Kommentarsprache: 1,3.14; – h) im Zwischensatz („eingeschoben") 2,5.6.7.8 (bis); 6,19; 19,2; 32,4; 36,15; 45,17; 46,2; – i) ... حَتَّى إِذَا 21,18; 38,11; 57,11; 69,15. – 2) Adverb m. folg. Nom. (Pronomen) „da!, siehe da!, plötzlich" 31,18; 39,2

إِذًا Adverb. „dann, in diesem falle also, gut so!" 69,10.

إِذَامَا (إِذَا مَا) Conj. (إِذَا mit dem verallgemeinernden مَا) „wann immer, so oft als" a) m. Pf. im Vorder- und Nachsatz: 5,4; 7,15; 10,13; 12,5; 13,11; 19,2; 22,17; – b) Impf. im Vordersatze: 9,19; 21,19; – c) Pf. im Vorder-, Impf. im Nachsatze: 7,10; 14,18; 29,19; – d) Nachsatz m. لَمْ: 52,11; – e) mit unmittelbar folg. Nomen: 1,10; 47,13.20; – f) im nachgestellten Vordersatz: 2,2; 6,21; 9,19; 11,17.19; 18,19; 32,12; 35,6.13; 36,10; 41,15; 45,10; 47,17; 49,12; 53,19; 64,6; – g) Nachsatz m. فَ: 23,8; 32,11; – h) ..... حَتَّى إِذَا مَا 21,11 (m. فَ). 13; 22,6; 49,6.

آذَرِيُونٌ „Anemonen" 49,2.

أذن

أَذِنَ a. m. بِ „etwas ankündigen" 41,5 (Imp. Plur. فَأْذَنُوا = فَآذَنُوا).

II. Partic. a. مُؤَذِّنٌ „Gebetausrufer, Mu'eddin." 49,16. [„zu..."

إِذْنٌ „Erlaubniss" 61,4 (m. بِ [53,11.

أُذْنٌ „Ohr" 49,2 (Dual.).

أَذِينٌ „Gebetruf" ابْنُ أَذِينٍ = Mu'eddin 48,11; 49,4.

أَذَانٌ u. إِيذَانٌ „Gebetruf" 49,16.

أذى IV. „weh tun, schmerzen"

أَذًى „Schädigung, Weh". 20,3 („Schaden"); 12,13 („Unrecht, Unbill"); دَارُ أَذًى 53,14.

آذِيٌّ „Welle, Woge" 10,5.

أرب Plur مَآرِبُ „Zweck,

Ziel, Absicht" 70,3. [67,4.

آرا pers. (= آرى) = نَعَمْ „ja, jawohl!"

أَرْبَد N. pr. m. 28,16.18; 29,1.3.

أرج „Wohlgeruch, Duft" 20,11.

أُرْجُوان „Purpur" (pers.) 5,3.

إِرْزِيز „Schauer (Zittern)" 15,6.

أَرْض femin. „Erde" 1) = „Welt" 12,13.14; 41,8; 52,2; 59,8 (× السَّمَاء); – 2) „Boden, Erdboden" 14,14 (blanker Erdboden); 28,17; 42,6 (Stück Land); 46,4; 58,5; 67,16; – 3) „Land" (Heimat) أَرْض جَدْب 8,16; 9,7.18; 22,12.14; 23,12 („gau"); 45,13; 47,19; 67,11; 68,12.13 (bis); 69,4.8 („dieses L."); 70,16 („Lande"); 70,15 („im Lande"); – 4) أَرْضُ الرِّيف „Gebiet der fruchtbaren Küste" 27,3; أَرْضُ العِرَاق „Irâk" 43,3; أَرْضُ الغَرْب „Westen" 69,2; أَرْضُ الرُّوم 61,2.

أَرَاطَى N. pr. l. ذُو —— 6,5.

أَرْطَى Arṭâ (Pflanze) ظِلّ —— „Arṭâbusch" 46,10.

أرق a. „wachen, schlaflos sein" 10,12. II. acc. P. „schlaflos machen" 44,8; „wecken, erwecken" 46,13.

إِرَم N. pr. m. 27,14 (∾ عَاد); 29,7 (∾ تُبَّع)

آرَام Plur. zu رِئْم s. d.

أَرْمَلَة „arme Wittwe" 20,5.

أُرْوِيَّة Plur. الأَرَاوِي „Gemsen, Bergziegen" 15,18.

أَرْي „Honig" 21,16 (∾ شَرْي).

أزر

إِزَار „Schleier" 49,14.

مِئْزَر Plur. مَآزِر „(frauen-)kleider, Überwurf" 57,5

أَزْمَل s. زمل

إِسْت „der Hintere" 41,10 (bis).

أُسْتَاذ „Meister" 60,20.

إِسْحٰق N. pr. m. 1) أَبُو —— 1,7.9; 2) s. خَفَاجَة 71,6.

أَسَد „Löwe" 45,8; 57,17; – Plur. أُسْد أَسَد غَابٍ 1,17; أُسْد 47,14; – Plur. أُسُود 26,12 (—ُ خَاذَة).

أسر

أَسِير „(Kriegs-)Gefangener" 33,2; 64,14; – Plur. أَسْرَى 7,9.

مَأْسُور „Gefangener" 65,14 (× طَلِيقَة).

إِسْرِ s. سُرَى 59,15.

أسف ——

أَسِفَ a. m. عَلَى „sehr traurig sein über…" 50,16.

أَسَفٌ „Kummer, Betrübniss" 50,16; m. عَلَى „sehnsüchtige Kümmerniss um…" 56,11.

إِسْمٌ s. سمو [64,15.

أَسْمَاءُ N. pr. fem. 31,14; 40,15;

أسو VIII. إِتَّسَى m. بِ P. „Jemandem Trost gewähren" 14,5 (bis).

أَسًى أَسِيَ „Traurigkeit" 57,10; 64,20.

إِشْبِيلِيَةُ N. pr. l. „Sevilla" 69,7.

أشر —— [sein" 50,7.

أَشِرَ a. „munter, ausgelassen

أُشُرٌ „Zahnschärfe, Zahnglanz" (v. Mund) „e. mit Z." 9,2. ذُو ——

إِصْبَعٌ „Finger (Hand)" 29,6.

أصل

أَصْلٌ „Wurzel, Untergrund (d. Berges)" 21,3; Plur. أُصُولٌ „Ursprung" 67,14

أُصُلٌ Plur. zu أَصِيلٌ s. d.

أَصِيلٌ 1) „fest, trefflich, edel" 53,7; — 2) Plur. a) أُصُلٌ 4,1 (أُصُلًا „zur Abendzeit"); — b) آصَالٌ „Abendstunden" 15,19 (بِالْآصَالِ).

أَصِيلَةٌ „Verderben, Tod" 20,3.

إِصْلِيتٌ „poliert und scharf" (Schwert) 13,4 (od. „gezückt").

الْأَصْمَعِيُّ N. pr. m. 10,7. [46,11.

أَصْوَاءٌ „Wegzeichen, -Steine"

أُضَاخٌ N. pr. l. (Berg) 10,16.

أَضَاةٌ „ein glänzender, ein Wasserreiner (Panzer) 55,1.

إِطْلٌ „Seite, Lende" (v. Pferd) 10,6.

الْأَعْشَى N. pr. m. 32,9.

أَغْمَاتِيَّةٌ „die von أَغْمَاتُ" N. pr. l. (Berberei) 71,12 (أَغْمَاتِيَّةُ الْأَلْحَانِ „die Sangesweise (oder Sängerinn) von Agmât".

أُفٍّ m. لِ „Pfui (der Welt)!" 39,3.

أَفْعَى „Viper" 21,8; — Plur. أَفَاعٍ 15,12.

أُفْقٌ Plur. آفَاقٌ „Luftbereich" 70,8.

الْأُفَاقَةُ N. pr. l. 28,2.

أفن مَأْفُونٌ „verdorben, verfault; nichtsnutzig" —ُ الرِّجَالِ 17,14 („Schwächlinge"). [26,12.

الْأَقْرَمَانِ N. pr. m. „die beiden Akram"

أُقَيْش — بَنُو „ (= „ginnen") 29,19.

أكل —

أَكَلَ u. „essen, verzehren" acc. S. 32,20 (Energ. I.); m. مِنْ (partit.) 67,10; acc. S. „abschleifen, zerkratzen" (der Fels die Nägel) 18,14.

V. m. inner. Obj. تَأَكُّلًا „hell glänzen" 18,2.

أَكْل „Essen" 38,2 (bis); 44,1.

آكِل P.a. m. acc. 23,8 („ich will — ihn nicht allein essen").

مَأْكُول „Essbares = Speise" 61,18.

أَكِيل „Tischgenosse" 23,8.

مَأْكَل „Speise" 13,16 (∼ مَشْرَب).

أَل — Artikel „der, die, das" 1) determ. 1,10; 5,11; 11,1; 16,13; 50,15; 65,16 u.a.; – 2) im stat. constr. 1,1.19; 3,18; 5,19.20; 11,14; 13,20; 28,16; 55,19; 63,11; 70,18 u.a.; – 3) demonstrat. „dieser, -e, -es" 1,5; 69,8 u.a.; – 4) in إِذْ ٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ 31,15 (لِلْجِنْس).

أَلَا Interj. (u. حَرْفُ ٱسْتِفْتَاحٍ) „he, holla!" 1) m. Imp. 1,1.2; 7,3; 8,1. (8 m. ... لَيْتَ); 25,16; 49,5 (od. „o, nicht!"); – 2) m. negat. Imp. 7,19; 28,16; 45,3; – 3) m. لَا u. Impf. 35,4.6; – 4) ... أَيُّهَا أَلَا 32,8.

أَلَآء Alâ' (Pflanze: Myrte?) 46,10.

أَلَّا (aus أَنْ لَا) „dass nicht" m. Subj. 49,9.

إِلَّا (aus إِنْ لَا) Partikel der Exception (eig. „wenn nicht") „ausser"; nach e. negat. Vordersatze mit لَا, مَا od. لَمْ = „nur" 1) m. Nominat. 8,2; 13,2; 15,10.13; 21,17.20.23,10; 24,15; 30,4; 47,2; 62,14 (إِلَّا ٱلَّذِى); – 2) m. Accus. 4,4; 16,1; 18,16; 19,11 („mit wenigen Ausnahmen"); 42,5 u. 43,3 („ausgenommen"); 44,16 („nein! aber ..."); 64,18; – 3) m. folg. Verb. 34,1 (nach لَا aus أَسْمَعُ); 39,7; – 4) m. näherer Bestimmung: ... إِلَّا أَنْ 19,6 („als"); ... إِلَّا بِ 27,11 („sondern"); 26,9; 61,3; ... إِلَّا حَيْثُ 64,10; ... إِلَّا رَيْثَمَا 13,17; ... إِلَّا فِى 71,8; ... إِلَّا قَدْ 6,1 („ausser dass"); ... إِلَّا كَ 35,9; 54,19; ... إِلَّا لِ

53,12; ...لَدَيَّ... إِلَّا 13,16; ...وَ... إِلَّا 52,10; 58,1; 61,4; ... وَإِلَّا m. فَ u. Imp. „wo nicht, so..." 41,5.

أَلْبَانُ N.pr.l. 24,8.

أَلَّتِى Pron.relat.fem. „diejenige, welche" 3,16; 43,8 (ohne عَآئِد); 65,5 (m. عَآئِد); – Plur. أَللَّاتِى „welche" 15,5.

إِلْدَةٌ s. وَلَدٌ 15,7.

أَلَّذِى Pron.relat.m. „derjenige, welcher" 1) m. عَآئِد 3,11; 5,21; 18,16; 30,13; 34,8.18; 42,15.20; 61,12; 63,11; – 2) ohne عَآئِد 2,10; 21,5; 32,19; 55,19; 69,5.18; – 3) neutrisch „das, was" 3,12; 16,13; 24,1; 28,19 („und das ist es, was..."); 39,13; 40,5; 60,18 (bis); – 4) ... أَلَّذِى هُوَ ... 32,4; 51,8; – 62,14 (m. Impf.); – 5) vgl. noch 3,16; 16,14.15; 18,4; 19,14; 42,12; 44,10.

ألف أَلِفَ a. m.acc. „sich gewöhnen an..." 14,14; 70,14.

إِلْفٌ „Genosse, Vertrauter" 14,19.

أَلُوفٌ „zahm, vertraut" 38,4.

أَلِفٌ „das ا" (= اَ) 3,1.

أَلُوكَةٌ „Botschaft" 64,19.

ألم أَلَمٌ „Schmerz" 53,11.

أَلَمَّا s. لَمَّا

أَلْيَلَمُ N.pr.l. 26,8.

أله

إِلٰهٌ (إِلَاهٌ) „(ein) Gott" mit أَلْ: 1) أَلْإِلٰهُ (أَلْإِلَاهُ) 16,2; 32,17; 34,6.10; – 2) أَللّٰهُ (aus أَلْ + إِلٰهٌ) „(der) Gott, Allâh" 28,16; 29,5.6; 33,1.3; 34,5.10.12.17; 35,10; 45,9; 51,14.18; 53,1.9.20; 55,17; 56,15; 58,2; 59,17; 63,7.19; 64,18; 67,8; 68,10; – أَللّٰهُ رَبِّى 27,12; وَٱللّٰهِ 34,1; ... لَا وَٱللّٰهِ لَا 26,7; تَٱللّٰهِ 34,16; لِلّٰهِ 57,11; 63,8; 37,3 (Bewunderungsformel); لِلّٰهِ دَرُّهُ 28,14; لِلّٰهِ هٰذَا ٱلدَّهْرُ 71,7; لِلّٰهِ دَرُّكُمْ 32,5; أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ 8,11; لِلّٰهِ عَيْنَا مَنْ ... 31,15; أَدَامَ ٱللّٰهُ 54,5; عَمْرَكَ ٱللّٰهُ 44,16; قَوْلُ ٱللّٰهِ (= Kur'ân) 2,15; أَمْرُ — 52,11; قَضَآءُ — 33,13; 34,13; رَسُولُ — 32,1; 33,6; 36,16; – 3) in Eigennamen: s. عَبْدٌ – عُبَيْدٌ u. المُعْتَمِدُ; – 4) in صلعم s.d.

أَللّٰهُمَّ „o (mein) Gott!" (für يَا أَللّٰهُ) 51,11.

ألو IV. „schwören" m. dir. Rede

32,13; 34,15 (dann acc. als inner. Obj.)..
—— بَرٌّ „Schwur, Eid" أَلِيَّةٌ
—— „ein wahrer Eid" 34,15.

إِلَى Praeposition zum Ausdrucke der Bewegung gegen einen Ort hin od. zu demselben – also die „Richtung" bezeichnend. (Vor Suff. in der ursprüngl. form إِلَيْهِ: إِلَيَّ — m. Suff. d. 1. Ps.: إِلَيَّ).

1) eine Bewegung gegen einen od. zu e. Orte hin: „nach, nach ... hin, in der Richtung nach, zu, zu ... hin, auf ... hin, an, in ... hinein, hin ... auf, bei."

a) indirect abhängig 24,9 (bis hin sich ziehend, örtlich); – b) direct abhängig:

α) von den Verbis: بغى VIII. — بَعَثَ — بَلَغَ — جَرَّ Pass. — دَفَعَ — دَلَفَ — حمل — حَبَا — حدر VII. — رَدَّ Pass. — رَجَعَ Pass. — رَنَا — سَبَقَ I. u. III. — سَاقَ — سَمَا — شَكَا — صَارَ — عَادَ — فَرَّ — قَادَ — كَتَبَ — كَانَ — لجأ IV. — مَالَ — مَدَّ Pass. — نَقَلَ — نَظَرَ — نَيِّفًا — هَجَرَ — وَفَى — وَصَلَ VI.; s. d. VV.; —

β) von den Nomm. حِثَاثٌ — سَبِيلٌ — مَصِيرٌ — شَوْقٌ — سَيَّارٌ — صُعُودٌ — مُنْتَهًى — أَسِيلٌ — عُتْبَى — صَوَادٍ — هُبُوطٌ — هَوًى; s. d. Nomm.. —

2) zur Bezeichnung eines „Mehr", eines „Zusatzes" bei حكم IV. Pass. —

3) zur Bezeichnung der Annäherung nach قرب VIII. — دَنَا s. d. VV.. —

4) beim Elativ أَفْعَلُ (pass.): أَحَبُّ — أَقْرَبُ s. d. Nomm.. —

5) zur Angabe des Zeitpunktes: „bis (dass)" ... إِلَى أَنْ ... 70,11. —

6) مِنْ —— إِلَى „von ... bis, von ... nach" 19,3; 37,16; 57,16; 61,2. —

7) Phrase: إِلَيْكُمْ = „fort mit euch, zurück!" 6,11 (bis).

أَمْ Adv. der frage „oder (an?)?" (disjunctiver fragesatz)

a) أَ —— أَمْ „utrum ... an?, ob ... oder ob" 8,9; 15,9; 46,13.14; 66,9; — هَلْ —— أَمْ ... 3,13. أَ —— أَمْ لَا ... 3,12; ...

β) ohne fragepartikel d. Vordersatzes 15,10; 19,20; 20,1.2.5; 34,9 (مَنْ im Vs.).

—— امم

أَمَّ u. m. acc. „etwas vor sich haben" 44,10; „zu erreichen suchen,

erhoffen 13,21.

أُمٌّ „Mutter" 1) eig. 5,13; 16,4. 5; 30,12; ... مَنْ بِأَبِى وَأُمِّى 33,10; – بُنَىَّ يَا أُمَّتَا „o Mütterchen!" 63,7.8; – بَنِى أُمٍّ ... „Brüder" 19,12; بَنِى أُمِّى 12,11 (Vocat.); – 2) überh. أُمُّ قَسْطَلٍ „Mutter Kastals = Kriegsfurie, Krieg 14,16; – 3) أُمُّ سَقْبٍ 4,3; – 4) in Eigennamen: أُمُّ عَمْرٍو 2,9.10 (Vocat.). 12; 17,9; 26,4 (Vocat.). أُمُّ الوَلِيدِ 26,15.18 (Vocat.).

أُمَّةٌ „Volk" (Stammesbrüder) 55, 17; نَبِىُّ الأُمَّةِ 34,16.

أُمَيْمَةُ N. pr. fem. 8,9; 26,15 (أُمَيْمَةَ).

إِمَامٌ „Vorbeter" 66,6.

أَمَامَ Präpos. „vor" (räumlich); أَمَامِى „vor mir" 43,11 (× وَرَآئِى).

أَمَّا Conj. disjunct. „was ... betrifft (anbelangt)" immer m. folg. Nominat., im Nachsatze فَـ „so". ... فَ ___ أَمَّا 1,18; 5,8.9; 19,17; 32,11.

إِمَّا Conj. (aus إِنْ u. dem verallgemein. مَا) „wenn" 14,21 (Apokop. im Vs., ...فَ im Ns.).

أمر أَمَرَ u. „befehlen"; Imp. مُرْ „befiehl!" 59,15 (× نَهَى a.).

أَمْرٌ 1) „Befehl" 61,5; „Befehl (Gottes) 51,8; 53,12; أَمْرُ ٱللّٰهِ; كَانَ أَمْرًا مِنْ أَمْرِ ٱللّٰهِ 33,13; 34,13 („Machtsphäre"); – 2) „Macht" 19, 12; 34,18; 39,2 (bis); – 3) „Sachlage" 19,15; 32,19; – 4) „Sache" 17,12.14; 20, 2 („Stammesangelegenheit"); 52,6; – 5) „Zweck, Absicht" 67,12; – Plur. أُمُورٌ 27,12 u. 66,8 („Dinge"); 52, 6 u. 7 („Geschäfte, Verhältnisse"); 68,5 („Staatsangelegenheiten"): أَصْحَابُ الأُمُورِ „Statthalter, gouverneure".

أَمِيرٌ „Fürst" 57,9; m. لِ „über" 68,9 („Herr")

إِمَارَةٌ „Regierung (Statthalterschaft)" 66,7.

إِمْرُؤٌ u. إِمْرَأَةٌ s. مرء

أَمْسِ Adv. „gestern" 25,16; فِى ___ أَمْسِ „gestern" (s. يَوْمٌ) 62,10.

أمل أَمَلَ u. „hoffen"

II. acc. „(stark)hoffen" 58,10.

P.a. مُؤَمِّلٌ m. acc. „erhoffend" 55,5.

P. p. مُؤَمَّلٌ „zu erhoffend" (vielleicht eintretend) 18,16.

V. 1) „wieder hoffen" 17,9; – 2) acc. P. „innig betrachten" 22,16.

P. a. مُتَأَمِّلٌ „spähend" 18,7.

أَمَلٌ „Hoffnung" 53,8.

أمن

أَمِنَ a. „sicher sein vor..., sich für sicher halten" 3,18; 25,2.

IV. Pass. „beschützt werden (sicher leben)" 43,3.

آمِنٌ „sicher" 19,15; m. أَنْ „davor, dass..." 9,6.

آمِنَةُ N. pr. fem. 33,15.

آمِينٌ „d. Vertraute, Treue, Liebhaber" (= مَأْمُونٌ) 3,13.16.17.

أَمَةٌ s. أمو

أمو أَمَةٌ „Sklavinn" 16,4.

الأَمَوِيُّ im N. pr. m. 69,6.

أَنْ Conj. „dass" 1) im Objectsatze m. d. Subj. des Vb. nach: أَبَى — جَهَدَ — IV. جدر — تَرَكَ — حَسِبَ — (حِذَارًا) III. حذر — رَأَى — II. u. رَجَا — خَشِيَ — X. طَاعَ — (أَنَّ Fortsetzung als) شَهِدَ — قَوْلٌ — IV. عيى — عَصَى — عَجِبَ — IV. كرم — نَهَى —; „dass nicht" nach („fürchtend") 9,10; مُحَامَاةً 63,3; — ...أَنْ لَنْ nach بشر II.; vgl. أَنْ in 7,4 entw. 1) = لِأَنْ لَا (Kufenser) od. 2) = مَخَافَةَ أَنْ od. كَرَاهَةَ أَنْ (Basrenser). — 2) im Subjectsatze m. d. Subj. d. Vb. nach: آمِنٌ — جَازَ — (وَلَا يَجُوزُ — وَيَجُوزُ) — كَيْفَ لِي اليَوْمَ — المُشْتَبِّهُ — حَقٌّ ... أَنْ 39,11; – „da, weil (quia)" 40,16. — 3) als Einleitung der directen Rede: 24,1. — 4) m. d. Perf. nach رَأَى 26,14. — 5) besondere Verbindungen: ... إِلَّا أَنْ „ausser dass" 19,6; ...إِلَى أَنْ 70,11; مِنْ ... أَنْ 62,4; 70,16; ... بِأَنْ 17,13; لَمَّا أَنْ ... 32,19; عَلَى ... لَا ... (أَنْ nur verstärkend) 10,16; 27,1; 42,19; ... قَبْلَ أَنْ „bevor dass" 57,18. — 6) أَنْ in كَأَنْ u. أَلَّا

أَنَّ Conj. „dass" m. d. Acc. d. Nomens (od. des sogenant.

أَنَّهُ : ضَمِيرُ ٱلشَّأْنِ (1 im Objectsatze nach رَأَى — (أَنْ لَنْ ... vorher) II. بشر II. عار — عَلِمَ — عَرَفَ — شَكَّ — زَعَمَ — IV. u. يقن — V. وهم — نَبَّأَ — IV. قسم — V. — نبأ I. u. IV. Pass. — 2) im Subjectsatze nach أَحَقًّا 39,15 — رُوِيَ — وَمَا — ضَرُورَةٌ — مَعْنًى (وَٱلْمَعْنَى). — 3) besondere Verbindungen: ... بِأَنَّ 4,7; m. أَنَّا wechselnd 6,20 (bis). 21; 7,1 (bis). 2; 25,16; 58, 2; ... عَلَى أَنَّ 55,20; ... لِأَنَّ 3,6; und ... لِأَنِّي 59,17; ... غَيْرَ أَنَّنِي 9,4; 12,17; u. ... غَيْرَ أَنَّنَا 40,12; ... لَوْ أَنَّ 37,13; ... لَوْ أَنَّ مَا 11,11; ... وَلَوْ أَنَّ ... لَـ 38,18; ... وَلَوْ أَنَّهَا ... لَـ 69,10. — 4) أَنَّ in كَأَنَّ 1,10; 5,2.3; 6,16; 10,14; 11,5.8.10; 13,9; 14,3. 11.15; 17,16.19; 18,1.3.6; 23,5.14.15.19; 26,1. 6; 41,16; 46,4; 49,7.10; 56,5; 57,8; 61,7; 63,19; — كَأَنَّنِي 15,19; — كَأَنِّي 11,8; 29,19; — كَأَنَّكَ 62,11; — كَأَنَّهُ 3,15; 25,7.9 („gleich als ob es gäbe..."); — كَأَنَّهَا 11,3; 13,6; 14, 1.4.13; 15,18; 35,8; 61,19; — كَأَنَّا 49,12; — كَأَنَّهُمَا 12,10; 56,5; — كَأَنَّهُنَّ 57,21; — كَأَنَّكُمْ 23,4; — كَأَنَّمَا 22,16; 23,13; 33,7; 54, 9; 56,12; 71,4.

أَنَّا = أَنَّ m. Suff. 1. P. Plur. 6,19 ff. (= أَنَّنَا).

أَنِّي = أَنَّ m. Suff. 1. P. Sg. (= أَنَّنِي).

إِنْ 1) Conj. conditional. „wenn" (Vordersatz = Vs; Nachsatz = Ns.)
a) فَـ im Ns. α) Pf. im Vs. 18,8 (Ns. Imp.); 20,15; 24,7; 31,11 (Ns. فَلَنْ); 40, 1 (Ns. m. Apokop.); 44,11; — 44,14.15. 16 (m. Imp. od. Optat. im Ns.); 53,2.4; 60,2; 62,13 u. 68,2 (Imp. im Ns.); — β) Impf. im Vs. 11,17.18.20; — γ) Apokop. im Vs. 8,10; 22,19 („wenn auch"; Ns. فَلَنْ); 31,16; 32,9; 40,4 (فَلَا m. Apokop. im Ns. wie 40,1). 9; 41,5 (وَإِلَّا ... , إِنْ, Ns. فَـ m. Imp.); 43,1 (Ns. فَلَمْ); 55,15. — b) لَـ ... im Ns. (Vs. = Apokop.) 14,16 (= وَٱللّٰهِ لَـ ...); 15,11 (bis; einmal ohne لَـ ...). — c) لَئِنْ m. Pf. im Vs., ... لَـ im Ns. 22, 2 („doch, ja! wenn ..., so ..."); 35,15 (لَقَدْ); 30,17 (Ns. مَا ... بِـ). — d) ohne Exponenten des Ns. α) Pf. im Vs. u. Ns. 19,3; 36,3; — β) Pf. im Vs., Impf. im Ns. 17,12; — γ) Apokop.

im Vs. u. Ns. 37,15; 59,1; — δ) Pf. im Vs., لَمْ im Ns. 16,11; 64,13 (= إِذَا im Vs.). — e) إِنْ (acc.) أَوْ ..... (acc.) = „ob — oder ob" 31,1 (كَانَ!). — f) im nachgestellten Vs. 17,11 (bis). 20; 19,8 (∾ إِذَا = فِي). 14; 24, 6; 25,3; 28,14; 30,19; 31,4; 36,1; 37,2 (bis, das erste nachgesetzt, das zweite „wenn überhaupt"). 7. 15. — g) im Zwischensatz („eingeschoben") 14,6; 39,15 (لَئِنْ); 53,20; 67,4. — h) ohne Expon. d. Ns. 1,18. 19; 13,1. — i) ... وَإِنْ „wenn auch, auch wenn" 19,12.13; 40,13; 47,8; 53,11; 68,3. — k) إِنْ in لَئِنْ

2) إِنْ Negativpartikel, poët. das negative مَا verstärkend „nicht wol, niemals wol" 24,10; 28,10; 30,4; 80,16; 36,18.

إِنَّ Adv. „fürwahr, gewiss" — („denn"); eig. „siehe!" daher m. acc. d. Nomens (od. d. ضَمِيرُ ٱلشَّأْنِ), das unmittelbar (od. nur durch einen ظَرْف getrennt) nachfolgt; ist oft nicht zu übersetzen, weil nur zur Hervorhebung des Subjects dienend: 1) „fürwahr, ja!" 4,5 (bis); 16,3 (bis). 4; 24,7; 36,17; 39, 6.13; 41,3; 44,6; 53,3; 64,9 (bis); 67,5; 68,13; — 16,13.14; 33,5 u. 45,3 = „denn"; — besonders in Sentenzen: 25,1 (bis). 2.3; 28,9; 31,5; 53,6; — mit Suff.: إِنِّي (für إِنَّنِي) „fürwahr ich (bin ...)" 17,15; 29,5 („denn fürwahr ich ..."); 35,2; 47,20 (إِنِّي إِذَا مَا); 13,3 (وَإِنِّي كَفَانِي); — إِنَّكَ „fürwahr du ..." 36,8. 53,18; — 8,14 (mit كَائِد: „und du? —, dich hat ..."); — إِنَّا (für إِنَّنَا) „ja wir! ..." 26, 8; 47,13 (weit getrennt vom Vb.). — 2) durch e. ظَرْف getrennt: 31,3; 32, 8. — 3) als altes Deutewort m. dopp. acc. 67,1. — 4) m. بِ u. Nomen als Praedikat 8,10 („so bist du ein ..."). — 5) nach ثُمَّ 14,20. — 6) وَإِنَّ 4,14; وَإِنِّي „ich aber" 64,10; m. ...لَ 23,10. وَإِنَّا „doch fürwahr wir ...!" 2,14. — 7) die directe Rede einleitend: nach قَالَ 20,16; فَقَالُوا 24,7; وَيُقَالُ 1,5. 12; وَقَدْ قِيلَ 1,19. — 8) mit ...لَ des Subjects od. Praedikates: 21,5; 22,8;

43,5; 51,7; 53,3; 68,7. — 9) m. فـَ...: فَإِنَّ „denn" 2,19; 36,18; 45,5.6.9 („aber .... ja ..."); — فَإِنِّى 12,11 u. 15,1 m. لَـ...; 19,11; 23,8; 31,16 („so [bin] ich ein Mann ..."); — فَإِنِّىَ 40,9; 45,1.4.5.6.7.8 („nun so werde ich ..."); — فَإِنَّنِى 23,9; 26,15 („doch bin ich nicht ..."); 66,10. — فَإِنَّكَ 12,6; 40,9; — فَإِنَّكِ 44,13; — فَإِنَّهَا 1,18 (vorher أَمَّا); 63,9; — فَإِنَّهُ 43,17. — 10) إِنَّ in فَإِنَّ (u. Suff.), in وَلٰكِنَّمَا u. وَلٰكِنَّ.

إِنَّمَا Adv. 1) „ja, wahrlich, allerdings" 52,13; وَإِنَّمَا „und wahrlich!" 32,3; — 2) „nur" 1,4 u. 15,2 (m. وَ) „doch nur"; — فَإِنَّمَا „denn nur" 39,18; — m. لِ u. لِأَنَّ „(und) nur deswegen, weil ..." 62,8 (11 ohne لِ); 3,5.

أَنَا Pronom. pers. sep. 1. P. Sg. „ich" 1) zur nachdrückl. Hervorhebung 3,17; 55,16.17; 56,1(!).2(!); — 2) = Subj. m. Partic. 32,6; — 3) asyndet. (Gegensatz) 21,6.

إِنَآءٌ „Gefäss" 66,4; 67,10.

أُنْبُوبٌ Plur. أَنَابِيبُ „Knoten, Knotenstück (d. Lanze)" 61,16.

أَنْتَ Pronom. pers. separ. 2. P. Sg. m. „du" 1) nachdrucksvoll u. zur Hervorhebung 29,12; 32,18 (Sentenz); 36,17; 40,4.5; 51,6; 55,7; 58,12 (bis); 63,14; 69,4; vgl. noch 40,8; أَمُحَمَّدٌ وَلَأَنْتَ 37,5; أَنْتَ يَا إِبْلِيسُ 44,3; vgl. noch 27,4 u. 62,4.

أَنْتِ Pronom. pers. separ. 2. P. Sg. fem. „du" 69,8.18.

أَنْتُمْ Pronom. pers. separ. 2. P. Pl. m. „ihr" 42,14.

أُنْثَى „weiblich" 34,16 („e. Weib"); وَلَا ذَكَرًا — 34,12 („frau").

أَنْدَرُ N. pr. l. 1,4 = أَنْدَرُونَ 1,5 (blos suppon. f. الأَنْدَرِينَ N. pr. l. 1,4).

أَنْدَرِيٌّ „der (Bewohner) von ʾAndarîn (im nördl. Syrien, Androna, jetzt Enderîn); خُمُورُ الأَنْدَرِينَا in metr. Licenz f. خُمُورُ الأَنْدَرِيِّينَا 1,1.19.

أَنْدَلُسُ (الأَنْدَلُسُ) „Andalusien"

(Spanien) 71,7.

أنس ——

أَنِسَ m. بِ „vertraut umgehen mit…" 70,14. [34,8.

IV. acc. „bemerken, sehen, spüren"

أُنْسٌ „e. Gesellschaft bei einander Wohnender, Leute" 26,4; 58,15 (s. ظَبْيَة); 67,16 („Menschheit").

إِنْسٌ coll. „Menschengeschlecht; Mensch" 15,11 (bis) × جِنٌّ

أُنْسٌ „Vertraulichkeit, vertrautes Wesen" (v. Gott) m. لِ „für" 51,17.

إِنْسَانٌ „Mensch" 25,2; 53,17; — Plur. أُنَاسٌ „Menschen, Leute" 28,17; 37,17 („Landsleute"); 67,7.

نَاسٌ (النَّاسُ verkürzter coll. v. أُنَاسٌ) 1) „Menschen"; النَّاسُ „die M." 19,11; 27,3; 34,15; 35,2; 39,2; 40,7; 42,12; 44,6; 45,19; 52,7; 58,12; 61,21; 64,8; 68,4; فِي النَّاسِ 35,4; —— عِنْدَ 58,8; —— خَيْرُ 58,8; مِنَ 34,14; النَّاسُ كُلُّهُمْ 5,7; —— خُذْ بِيَا; —— مِنَ 65,17; النَّاسِ مَنْ 28,19. — 2) „Leute" 19,17; 40,6; 23,3 („die [anderen] Leute"); 7,15 („gewisse Leute" = بَنُو بَكْرٍ); هٰذَا النَّاسُ „diese Leute da" 27,16; 4,18 (= Feinde). — 3) „Volk" 16,17. — 4) نَاسٌ 58,3 („Menschenleiber").

أُنُفٌ „Anfang, Beginn" 10,6.

إِنْهُ s. نَهَى a. 59,15.

الأُنَيْعِمُ N. pr. l. (Hasen!) 11,9.

إِهَابٌ „Fell, Haut" 30,10.

أَهْلٌ coll. 1) „Angehörige, Leute" 3,2 (bis). 11.17; 12,16 („Stammesgenossen"); 17,4 („Stamm"); 23,3 („Volk" أَهْلُ الخَنَا); in أَهْلًا وَمَرْحَبًا ….. وَسَهْلًا „(Gott) gebe (der Erscheinung dieses Traumbildes) befreundete Leute u. einen bequemen u. ebenen Ort" = „willkommen, o Erscheinung d. Tr.!" 45,16 (بِ). — 2) „Familie, Haus" 12,8; 20,1; أَهْلُ عَاصٍ 25,17; رِزْقُ أَهْلِي 34,8; 45,17 (~ مَالٌ); 69,3 (~ بَنُونَ). 8.11. — 3) „Bewohner" 30,3; 32,8 (—ـُ الحِجْرِ); 43,16 (bis); 65,6 (يَثْرِبَ —ـا geht auf دَارٌ zurück); يَا —ـَ أَنْدَلُسِ „o Andalusier!" 71,7; — Plur. أَهْلُونَ „Stammesangehörige, Leute"

12,15. – 4) „würdig, wert, verdienend" m. genit. 39,9; ... أَهْلُ مَا „würdig dessen, was ..." 54,14 („denn es verdient ... e. Held, welcher .....").

هضب s. أَهَاضِيبُ Plur. أُهْضُوبَةٌ

أَوْ Conj. „oder" 1) worttrennend 1,11; 8,5.6; 12,14; 18,10; 23,9; 33,13; 34,17; 37,2; 39,15 („oder gar"); 39,18 (×); 42,3; 40,3 (bis); 57,21; 62,9; 66,12 (أَوْ ... فَـ).14; 67,3; 68,6; – in Vergleichen 14,2; 51,6; – zwischen 2 Impp. 33,5. – 2) satztrennend 4,19; 5,3; 6,2; 7,6 („oder dass"); 9,8; 14,19 (= بَلْ); 34,9; 46,7 („oder vielleicht"); 47,6; 54,13; 55,7; 58,9; 66,6 (bis). 8; – أَوْ ... كَ 52,15; vgl. 23,4; – zwischen 2 Impp. m. ... فَـ 53,4; – إِذَا ــــ فَـ ... ــــ; ... فَمَا ــــ أَوْ 61,9. – 3) m. d. Subj. 43,17 („wenn nicht das geschieht, dass ..."). – 4) إِنْ ــــ أَوْ 8,15; أَ ــــ أَوْ s. أَ s. إِنْ 31,1.

أوب

آبَ u. „zurückkehren" m. بِ (beladen mit) 6,10 (bis).

II. Inf. تَأْوِيبٌ „Reise b. Tag" 62,1 (× إِدْلَاجٌ).

V. m. مِنْ „zur Nachtzeit komen" 64,15.

أَوْبٌ „schneller Gang" 26,4.

أود V. „sich krümmen (Rücken)" [12,5.

أُوَدَاتٌ N.pr.l. (Fuchs-Berge) 11,9.

آلٌ „Familie, Sippe" ـــُ المُنْذِرِ 16,9; ـــُ زَيْنَبَ 39,6 (bis); ـــُ مَرْوَانَ „die Merwaniden" 43,2; يَاآلَ مَرْوَانَ 41,5 („o M.!").

أول

آلَ u. „sich lossagen, trennen" 11,13 (P. عَالَ).

II. Inf. التَّأْوِيلُ „die Erklärung, Erläuterung" 3,5.

أَوَّلُ 1) m. genit. „der erste" 57,8 (× آخِرُ); – 2) neutr. „Anfang, das Erste" 63,15; – الأَوَّلُ 3,3 („die erstere Ansicht"); – 3) = أَوَّلًا „ehedem, früher, einst" 14,17 (× قَبْلُ (ŭ!) 14,16); – 4) fem. أُولَى als Substant. „Anfang" × أُخْرَى 15,17; „Vorsrab" 12,17; – 5) Plur. a) الأَوَّلُونَ „die Alten, früheren, Vorfahren" 5,17; – b) أَوَائِلُ × آخِرُنَا „die Er-

ten 64,12.

أُولَاكَ Pronom. demonstrat. Plur. com. zu ذَاكَ „jener dort" 66,14.

أون آنَ u. „in bequemen Verhältnissen sein" 59,11 (Imp.).

أَيْ Adv. (Explikativ-Partikel, in der komentarsprache häufig angewendet) „das heisst (d.h.), das ist (d.i.), nämlich, also, das will sagen" 1,11.14.16; 2,3.7.16.17; 3,1.5.8.16.

أَيٌّ Pronom. interrogat. u. relat. „welcher, welches?" 1) m. indeterm. Genit. Sg. 5,11.12; 19,18; 35,13; فِي أَيِّ يَوْمٍ = أَيَّ يَوْمٍ „wenn du mich an e. Tage..." 54,18; 56,14 (bis; „welche Strafe gibt es wol, die ich nicht ....." إِنْكَارٌ); 59,5 („welchen Gegner gibt es wol ..."); 67,7. – 2) m. determ. genit. Plur. 59,9 (إِسْتِفْهَامٌ, „welchen K. gibt es wol ..."). – 3) m. indeterm. collect. 19,18; 71,17. – 4) m. determ. genit. Sg. أَيُّ الْمَجْدِ 6,1 (= Negat. m. folg. إِلَّا). – 5) m. Suff. لِأَيِّهَا 14,17 („für welche Beleidigungen ..." = لِأَيِّ جِنَايَاتٍ). – 6) substantiv. „das Wie, das Was" بِأَيٍّ أُولِعَ „worauf die Begierde zielt d.i. wie er gerade will" [29,6.

أَيَا verstärkte (أَ s.d. + يَا) Rufpartikel „o, he!" 65,9.12.

—— إِيَّا ... Nom. m. Genit.-Suff. = pronominales Object: 1) كَأَنَّهَا وَإِيَّاهُ „es ist als ob sie und er..." 14,4; – 2) إِيَّاكَ ... „hüte dich vor...!" 32,20 (لَا acc. وَ ——).

إِيَادٌ N. pr. (Stammesverbände) 41,11; 28,19 (~ تُبَّعٌ).

إِيَاسٌ N. pr. m. —— بْنُ الْقَائِفِ 22,11.

إِيتِ Imp. zu أَتَى s. d. 51,3.

أيد II. P. p. مُؤَيَّدٌ m. بِ „gestützt, gestärkt durch..." 50,5.

أَيْدٌ „Macht" 19,20 (~ أَفْضَالٌ).

أَيْدٍ s. يَدٌ

أَيْدِي s. يَدٌ

أَيِسَ f. يَيْأَسُ P. a. آيِسٌ m. مِنْ „verzweifelnd an..." 40,9.

أَيْضًا Adv. „ebenfalls, auch" 56,8.13.17.

أيم II. acc. P. „zur Wittwe (verwittwet) machen" 15,7.

أَيْنَ Adv. d. frage „wo, wohin?" 32,8; 51,4; ... أَيْنَ إِذَا ... „wo (bleibt denn) ...?" 55,2; ... مِنْ ـُ — „wie weit ab steht ... von ..." 60,13.

أَيُّهَا Interj. „o!" vor Nomm. m. أَلْ 8,1; 62,3; 63,11; 68,12. — femin. أَيَّتُهَا 16,13 („o Seele!").

أَيُّهَذَا (أَيُّهَاذَا) 32,8 (...الْ — أَلَا) „holla! (o!) du, der du ..."

أَيْهَاتَ für هَيْهَاتَ m. مِنْ „fernab von ..." 46,5.

بِ untrennbare Präposition (...بِ); sie bezeichnet 1) das Haften „an" (bei, zu) u. 2) die Verbindung „mit".

I) das „Haften" 1) rein lokal a) auf d. frage „wo?" — „bei, an, in" قَرْيَةٌ بِالشَّامِ 1,4; بِأَبْطَحِهَا 6,19; بِذِي الْخَالِ 8,4; بِقَاعٍ 10,14; بِوَرَآءِ غَيْبٍ 8,5; بِوَادِي ... 17,18; بِالْبَرَاحِ „die Wüste entlang" 14,4; بِطَوْدٍ 18,5; بِمَهْدِ الْحَقِّ 20,7; مُغِبٌّ بِتَرْجٍ 20,9; بِخُفَّافٍ „im (Gebirge) H." 23,4; بِكُلِّ 25,15; بِصَفْحَتِهِ 25,2; بِجَنْبَيْ ... بِحَوْبَةٍ „aus allen Winkeln" 38,3; بِفَجِّ „in H." 30,7; بِدَارِ عَشِيرَتِي 38,15; vgl. 54,4; بِدَارِ الْمَنَايَا „hart am ..." 38,17; بِالطَّرَائِفِ 42,11; بِالْمَاطِرُونِ 49,4; vgl. noch 62,17; 64,19; 65,8.9; 69,1; — b) auf d. frage „wohin?" nach رَمَى VIII. — خَطَرَ — خَاتَ — وَقَعَ —; — c) weiters auf d. frage „wo?" nach بَغَى VIII. — تَرَكَ (negat.) — جَالِسًا — جَرَى — رَأَى — VIII. رَعَى — حَلَّ — IV. ضحو — ضَافَ — الشَّوَارِكُ — IV. رَبَّ — قَامَ — كَانَ — VIII. غَدَا — ظَلَّ — IV. لَذَّ — IV. لَمَّ — مُقِرٌّ — مُقَامٌ — IV. ودي — نَزَلَ — IV. مَسَا — X مَرَّ — III. — nach أَوْلَى „näher zu, bei ..."; — d) weiters meist ohne bestimmtes Verb. („... befindlich, seiend") 4,2; 6,5; 8,6; 9,1; 11,15; 14,1; 21,5; 23,13.14; 24,9; 25,7; 26,6.13.17.19; 27,15; 29,17.18; 34,4 („uns gewährt"); 36,18 („dort liegend"); 39,6 („bei").7; 40,7 („was in ihm lodert für..."); 47,2; 49,1; 55,14 („bei"); 60,11.14 (بِهَا „in

der Wüste"); 61,3; 68,7; 69 2.4.7 (bis). — 2) temporell: بِكُلِّ مَحَلٍّ 6,20; بِالضُّحَى 11,9; بِلَيْلٍ 15,9; بِالآصَالِ „in den Abendstunden" 15,19; بِالصَّيْفِ 23,16; بِالسِّنِينَ 42,4; ... بِعَوْدَةٍ 57,7. — 3) mit d. Grundbedeutung des Haftens: a) eigentl.: nach den Ausdrücken: حَفِيٌّ (بِالسُّؤَالِ = بِهِ) 32,9; رَهْن 4,5 (eig. „gebunden an..."); 41,3; ضَنِين 30,18; ضَنًى بِي („Siechtum, das mich befiel") 60,3; ظَنّ 8,8; vgl. noch وَثِقَ — عَنَّ — مُتَعَلِّقَةٌ — عَقَّ — مُوَكَّل u. 25,13; 53,15; 54,14; 68,13 (bis). — b) nach عَلِمَ „um etwas wissen" 6,20; أَذِنَ 58,8; جَهْل; سَأَلَ („nach") 31,16; — شَعَرَ —; c) nach عَاذَ „Zuflucht nehmen zu..." 58,10; 62,4; nach لَاذَ 58,10; — d) beim Schwure: فَبِآسْتِ 41,10; nach حَلَفَ 35,14.

II) die „Verbindung" 1) die Begleitung (öften = Mittel) nach بَاتَ — أَخَذَ — لَحِقَ IV. — لَعِبَ — لَفَّ — وَصَلَ I. u. VIII. — وَصَّى IV. — بِمَا = مَعَ مَا (= وَ) 3,21; vgl. 54,8 u. ferner 21,13; 39,3; 50,4; 60,5; 65,3. — 2) zum Ausdruck d. Verhältnisses zwischen Subj. u. Prädikat a) in positiven Sätzen 3,10 (إِنَّ ... بِالْمُجَرَّبِ); — b) besonders in negat. Sätzen α) bei لَيْسَ 3,7; 13,7.11.12; 16,1; 40,4.10; 41,15; 51,11.12 (bis); 58.8; 66,16; — β) bei لَمْ أَكُنْ 13,1; — γ) bei مَا = لَيْسَ 2,10; 11,13 (Partic.); 30,17. 20,7; 44,3; 60,19; 61,10; — δ) bei مَا غَدَا = لَيْسَ 58,15; — ε) bei لَا 20,9. — 3) zum Ausdrucke des Verhältnisses zwischen der Handlung u. dem Objekt a) nach intrans. Verben („Bewegung"): أَتَى („kommen mit" = „bringen"); vgl. noch 24,6; 44,5; 53,16; — إِذْنٌ — آبَ — جَارَ — جَآءَ — بَلَغَ — بَخِلَ — أَنِسَ رَاغَ — (رَامِيَاتٌ .u) رَمَى — حَقَّ — — سَمَا — (بِنَا) مَحْزُوزٍ .u ذُوزِيَ — غَدَا — عَبَرَ — طَارَ — طَرَقَ — نَاقَ — لَوْثٌ — غَدَا — سَفَلَ u. عَلَا — — مَالَ — مَضَى — نَالَ —; — b) nach transitiven Verben (besonders in uneigentl. Bedeutung [مَجَازٌ] u. Seelenstimmung ausdrückend): أَسِيَ VIII. — بَشَّرَ II. — بَلَّغَ IV. — حَدَّثَ —

راد — IV. رزى — II. u. IV. خبر — VIII. حال
IV. شعر — سَبِغَ — IV. سمح — IV. زمع — IV.
— IV. طاف — III. طلب — ضَرَبَ — شَهِدَ
IV. لقى — IV. لمّ — غَشُومٌ — IV. علم — عَهْدٌ
— نَازِحٌ — IV. نشأ — نَبَأَ — IV. مسك —
— IV. ولع — IV. ودى — II. ولى — III. وعد
IV. يقن —; vgl. noch 45,16 u. 64,17; —

dazu gehört auch بِ nach dem Imp. IV. der Verba d. Bewunderung: أَحْبِبْ بِعُتْبَاهُ 45,15. — 4) zum Ausdruck des Verhältnisses zwischen der Handlung u. dem Instrument (od. dem Mittel od. der Ursache) a) d. Instrument „mit" nach:

III. طعن — ضَرَبَ — شَقَّ — رَمَى — V. ردى
عَقَدَ — قَتَلَ — II. قطع — vgl. noch 5,2; 18,18; 24,10; 26,9; 32,18; 44,1.3 („am Zügel"); 48,8; 58,4;

b) d. Mittel, durch welches etwas geschieht: „mit, mittels, mit Hilfe, durch" nach مُؤَيَّدٌ — بَسَطَ
(55,5.6 مِنْ فَضْلِ ٱللَّهِ = بِٱللُّطْفِ) بَلَغَ —
مُجَلَّلٌ — جَادَ — جَزَا — II. تزوج — I. بين —
حَلَّ — IV. حقّ — جَمَعَ — جَعَلَ — IV. جدّ —
— ذَلَفَ — خَضَبَ — خَلَطَ — III. خلف —
— ذَكَرَ — دَقَّ — II. (Pass.) دنس — III. درى
رَسَمَ — IV. راد — رَهَنَ — رَحَلَ — رَدَّ
سخط — اِزْدَحَمَ — رَاعَ — Pass. رُعِيَ —
II. شبه — شَفَى — شَدَّ — سَرَّ — IV.
IV. صبح — صِيدَ — صَعِدَ — IV. صمت —
— ضَآءَ — ضَرَبَ u. Pass. — ظَفِرَ —
— عَلَّ — VIII. عبر — Inf. V. = عَهْدٌ
عَيَّالٌ — III. عود — IV. غرى — غَذَا Pass.
— III. غلو — فَتَكَ — (بِهِمَا) مَفْعُولٌ بِهِ
— فَعَلَ — فَخَرَ — X. قل — قَطَعَ — قَضَى
— قَنِعَ — IV. قرّ — IV. كرم — كَحِلَ —
كَثُرَ — كَدَرَ — II. لبس — لَقِيَ — لبن
متع — III. مطل — مُنِيَ — IV. لوى — IV.
u. Pass. مَزَجَ — مَدَحَ — I. u. IV. (Pass.)
u. Pass. نَصَبَ — IV. نمل — V. نبل —
— VIII. نفع — نَالَ — هَدَى — هَوَى —
IV. وصى — VIII. (Inf.) وصل; vgl. noch 2,18; 5,10 („unter Anführung"). 11.20 („durch Vermittlung"). 21; 9,6; 11,4.5.8; 12,3.10; 20,12; 22,7; 25,14; 29,5; 30,19; 36,18 (بِهَا näml. تَحِيَّةٌ); 39,8.12; 41,6; 42,20; 44,11; 57,15; 61,8 (bis). 9 (bis); 65,7; 67,8; 68,10; 69,5; 70,9;

c) d. Ursache, wegen welcher etwas geschieht: „wegen, vor, durch,

mit, ob, über, um" nach بَئِسَ VIII. — بَلَا — جهد VIII. — حمش IV. Pass. — جحر II. — حمل II. Pass. — خُذِلَ — رَاعَ — سعر VIII. — شُرُفَ — صُلِيَ — خوف II. Pass. 67,7 (od. شَامِتٌ — (أَطْرَبُوا) — بِ = wo? nach — 45,18 عَلَّ بِاعْتِلَالٍ — بِأَيِّ مَشِيئَةٍ — غبط VIII. — مَغْدُورٌ — ; vgl. noch 11,19; 13, 16; 28,16; 35,10; 40,9; 50,1; 57,2 (bis); 59, 8; 60,12; 61,3 („auf…hin"); 62,13 („es befällt mich Zweifel über … ob seines Zustandes"); d) modal, auf d. Frage „wie?" أُولِعَ بِأَيِّ — nach — حَرِيٌّ — بِالسَّلَامَةِ — بِسَعْدِ الْأَسْعَدِ — بِخِزْيٍ „im Wohlsein" — بِمَا 22,2.3.4. — بِمَعْنَى … 1,19; … بِمَنْزِلَةِ — بِمِثَالٍ „ist (nicht) nach ihres Gleichen = ebenso 45,19. — بِنَجْوَةٍ „von e. erhöhten Standpunkte aus, in (mit) Überlegenheit" — vgl. noch 8,2 („unter"); 9,2; 14,14 (حال); — 18, 18 (بِأَخْذٍ „wenn man…"); 20,10 („bei"). 11; 23,15 („insofern als"); 38,10 („wie nur immer"); 41,13; 43,16 („im besten Wohlleben"); 50,15; 58,17 („mit e. siechem Körper"); 65,6 („mit e. Antlitz …"); — e) nach مَعْرُوفٌ 52,17 („unter d. Namen…") — سمو V. 66,14; — f) nach كَفَى „es ist genug an …" 18,4; 22,13; — جُزْأً 60,3 (bis); — عَانٍ 62,3; — وَفَاءٌ 31,17 (bis); — أَوْفَى 34,17 (bis); — g) das بِ des Preises „für, um, gegen (mit)" nach بدل X. — بَاعَ (بَيْعٌ) 18,10; 60,18 — بِأَبِي 59,2 — فُدِيَ 37,8 (bis) — فَدَى قَتَلْنَاهُمْ بِقَتْلَى — 33,10 وَأُمِّي مَنْ … 25,17; — h) … بِلَا „ohne" (nur vor indeterm. Nom.) 50,10; 54,10; 58, 3.9; — … بِغَيْرِ „ohne" (vor indeterm. u. determ. Nomm.) 43,10; 53,9.

بَاءٌ (الْبَاءُ)

بأس بَأْسٌ „Mut, Kühnheit, Tapferkeit" 3,6; 19,10 („Kampfeslust").

بَئِسَ VIII. „betrübt, bekümmert sein" m. بِ „um" 14, 16; 31,12.

بَائِسٌ „Armer, Elender" 33,4.

بَئِيسٌ „Elendes" 31,17 (× نَعِيمٌ).

بِئْسَ „schlecht sein" فَلَبِئْسَ … مَا „und fürwahr schlimm

ist es, was..." 17,8.

بُؤْسٌ „Schmutz, Geiz" 21,12.

بُؤْسَى „Elend" 31,17 (× نُعْمَى).

بتت VII. „abgeschnitten, zerrissen sein (Seil)" 39,15; Inf. اِنْبِتَاتٌ „Abgerissensein, Zerrissensein, Bruch, Riss" 50,8.

بتر بَاتِرٌ „scharf" (Schwert); Plur. بَوَاتِرُ „die Schneidenden" 58,6.

بثث بَثٌّ „Not, Kummer" 71,15.

بحث بَحَثَ a. m. acc. „aufsuchen, spüren nach..." 46,8.

بَحْدَلُ N.pr.m. 37,16; 38,7.

بَحْرٌ „Meer" 58,11; „Strom" 7,18; 45,6. بَحْرُ الْمَوْتِ = „Kampfplatz" 58,4; — Plur. بُحُورٌ „Wassermassen" 43,13.

بَخِلَ u. „geizig s., geizen" m. بِ „mit" × جَادَ 66,8.

بَخِيلٌ „geizig, filzig, habsüchtig" 2,6 (bis). 8 (× سَخِيٌّ).

بُخْنُقٌ „Kopftuch" 55,11.

بذر II. acc. S. „zerstreuen, verstreuen" 34,14 („verschwenden").

بُدٌّ „Entkommen, Ausweg"

لَا بُدَّ مِنْ ... „es ist (für...) kein Ausweg, Ende des (von...)" 19,16; 51,8; 70,16 (مِنْ أَنْ ...). [7,16.

بَدَأَ a. acc. d. Partic. „anfangen"

IV. „beginnen, kommen" × عَادَ 15,7.

VIII. اِبْتِدَاءَاتٌ „die (ersten) Anfänge" 61,1 (~ تَشْبِيبٌ).

بدر III. acc. „zuvorkommen, im Laufe wetteifern mit..." 9,6.

VIII. „wetteifernd eilen (zu weinen, Augen) 12,8; — absol. „einander zuvoreilen" 19,4.

بَدْرٌ „Vollmond" 22,16; 70,10 (= Antlitz); بَدْرُ الدُّجَى 70,6; Plur. بُدُورٌ 54,5; — s. تَمَامٌ.

بَادِرَةٌ „(Schwertes-) Schärfe" 20,9; — Plur. بَادِرَاتٌ „Hastende, plötzlich Eilende" 14,7 (حال); — Plur. بَوَادِرُ „die plötzlich Hervorbrechenden (Tränen) 56,18.

بدل X. acc. u. بِ „etwas gegen etwas vertauschen" [17,14.

اَلْبَدَلُ t.t.gram. „Permutati-

vom „Substitution" m. مِنْ 1,18.

بدن بَدَنٌ „Körper, Leib" 50,1; — Plur. أَبْدَانٌ 1) „Leiber" 71,12 (~ أَرْوَاحٌ); — 2) „(kurze) Panzer" 7,9.

بَدَا u. 1) „erscheinen, sich zeigen" 40,11; 41,16; 64,6; 49,14 (— قَدْ); m. لِ P. 25,14; 31,1; — 2) in der Wüste leben" × حَاضِرٌ 40,1.

IV. acc. S. „offen zeigen (sehen lassen) 44,9 (× كَنَّ IV. acc.).

V. m. لِ P. „sich zeigen, erscheinen" 69,2; m. Impf. = Adv. 71,2.

بَدْوٌ „Wüste" 37,16; 66,13.

بَدَوِيٌّ fem. Plur. بَدَوِيَّاتٌ „Beduininnen" 60,11.

بَادٍ 1) „offenbar, offen" 35,1; fem. بَادِيَةٌ „hervorstechend, äusserlich"; — 2) Wüstenbewohner, Beduine × حَاضِرٌ 57,11. [60,12.

بَدَاوَةٌ „Wüstenleben" (× حَضَارَةٌ)

بَذَلَ u. acc. „verschwenderisch austeilen" 31,3.

V. P.a. „e. Selbsttätiger" 15,2.

VIII. acc. „nicht schonen, täglich gebrauchen" 32,7 (m. Impf. „auf dass...").

اَلْبَاذِلُونَ m. لِ = acc. P. „die welche reichlich beschenken" 6,20.

مِبْذَلٌ Plur. مَبَاذِلُ „abgetragene Kleider, Lumpen" 35,1.

برر بَرٌّ „Festland" 7,18 (vgl. ظَهْرٌ).

بِرٌّ „Wahrhaftigkeit" 34,15.

بِرٌّ „liebevolles Wesen, Liebe" 5,1 (فِي غَيْرِ بِرٍّ „ohne Gnade u. Barmherzigkeit"); 67,4 („gute Tat, Wohltun").

بُرٌّ „Waizen" 66,2.

بَرِّيَّةٌ „Wüste" 2,12; 9,8.

برأ V. m. مِنْ P. „sich lossagen von ..., abtrünnig w." 43,18.

بَرِيءٌ m. مِنْ „frei von..." 28,9.

بُرْثُنٌ „Tatze" (d. Eidechse) 10,1.

بُرْجُدٌ „Grobstoff" 66,5.

برح بَرَاحٌ „(grosse) Wüste" 14,4.

أَبْرَحُ „glücklicher, besser, tüchtiger" 15,11. [47,11.

بَرُدَ u. kühl s., sich abkühlen"

بَرْدٌ „Kühle, Kälte" 18,3; 21,11 (~ ظِلٌّ); 36,2.

بُرُودٌ „eine Kühle, Frische"

(Zahnreihe) 54,11.

بُرْدٌ „Gewand" 23,13; – Pl. بُرُودٌ „gestreiftes (jemenisches) Obergewand" ذُو البُرْدَيْنِ 23,7. البُرُودُ مِنَ الخَالِ 11,4;

البَرْدِيّ „Papyrusstaude" 20,8.

برز بَرَزَ u. m. مِنْ „herauskommen, hervortreten" 60,15.

برش الأَبْرَشُ im N.pr. s. عَمْرٌو 2,11.

برك III. P.p. مُبَارَكٌ „gesegnet" 33,15.16; المُبَارَكُ „d. gesegnete" (d. Prophet) 34,6; ـــُ الأَمْرِ „(Gott) in seiner Machtsphäre" 34,10.

برق IV. P.a. fem. Pl. المُبْرِقَاتُ „das Gesicht Entschleiernde" (Frauen) [12,7.

بَرْقٌ „Blitz" 18,1; 21,19; 50,7; يَا ـــُ يَخْفَى 25,9.

بُرَيْقٌ „mächtiger Blitz" (Deminutiv. zur Vergrösserung) 10,10.

برقع Plur. بَرَاقِعُ „(Frauen-)Schleier" [54,5.

برم بَرِيمٌ „Schnur" (m. Perlen um d. Hals) 42,1.

بَرَا (für بَرَأَ) m. dopp. acc. „etwas erschaffen als..." 34,17.

بَرِيَّةٌ „Geschöpfe" 33,16; 34,17; 67,6.

برو بُرَةٌ „Nasenring" (d. Kameels): ذُو البُرَةِ N.pr.m. 5,21; – Plur. بُرًى 41,7.

برى بُرَايَةٌ „Abfälle" 18,19.

بزز بَزَّ u. acc. „berauben" 21,10.

بَزٌّ „Kleidung, Rüstung" 15,1; 25,14.

بزل بُزْلٌ 1) „Vollzähnigkeit"; – 2) Plur. zu بَازِلٌ „solche mit den ersten Zähnen" (Kameele; Rückert: „vollausgezahnt") 41,7.

بُسْتَانٌ pers. „Garten, Baumgarten" [50,2.

بُسْرَ Vokativ (Tarhîm f. بُسْرَةُ) „o Busra!" (Tochter Labîds) 28,3.

بسط بَسَطَ u. acc. (عَلَى u. بِ) „über Jem. etw. ausstrecken (bringend, بِ) 29,6.

بَسْطَةٌ „(überschwenglicher) Hochsinn" 13,2

بسل بَاسِلٌ „furchtbar, dräuend" 12,17 (Raubtier); – Pl. بُسَّلٌ „abscheulich anzuschauende" 14,3 (~ كَالِحَاتٌ ~); – Pl. بِسَالٌ „Grimme (Strengblickende) 30,8 (Wölfe).

أَبْسَلُ „furchtbarer, Dräu-

ender" (Held) 12.17.

بشر II. acc. u. أَنْ „durch gute Botschaft erfreuen" 43.12.

P. a. مُبَشِّر „Verkünder froher Botschaft" 71,4; – m. بِ 71,3.4.

III. acc. „eng berühren" 14,10.

بَشَر „Menschheit" 51,2; „Mensch" [57,17.

بَشِشَ a. „freundlich, lieb s." s. هَشِشَ 59,11.13 (Imp.).

بصر IV. acc. „sehen, erblicken, schauen, ausschauen nach..." 11,14; 18, 10.12; 45,1.

بَصَر „Gesicht; Auge" 34,10 (∼ سَمْع); – Plur. أَبْصَار „Blicke" 57,16.

بَصْرَة „weisse Steine, Kiesel" 26,17.

بَصِير m. بِ „auf etwas ausschauend" 29,5.

بَصِيرَة „vergossenes Blut, Blutspur" 30,10.

بضع مُبَضَّعَة m. مِنْ „ein Geschnitzter" (Bogen) 18,5. [18,10.

بِضَاعَة „preiswürdige Waare"

بطأ بَطِيء „langsam; Langsamer, Träger" 26,18.

بطح أَبْطَح „Talebene" 6,19.

بَطْحَاء „Kiestal" 66,16.

بطش i. absol. „angreifen, e. Angriff machen" 7,14 (bis).

بطل بَطَل „Tapferer, Held" 54,14; – Plur. أَبْطَال 4,21; 6,15; 20,1 („Losstürmer, Thoren").

بطن V. acc. „durchziehen, durchqueren, mitten durchgehen" [12,3.

بَطْن 1) „Inneres, Mitte" 36, 6. – Plur. بُطُون 42,6 („Inhalt"); 47, 1; – Plur. بِطَان „Bäuche" 22,10; – 2) „Talgrund" 8,12.

بَاطِن „Inwendiges, Inneres; verborgen" × ظَاهِر 51,16 (Gott);

بِطَان „Sattelgurt" 17,1.

بَعَث a. acc. u. لِ „Jemandem etwas zuschicken" 30,17; 41,15 („zurüsten"); – m. إِلَى „e. Boten zu Jem. schicken" 9,11.

مَبْعُوث „ausgesandt, schwärmend" (Weisel) 14,2.

بعد بَعِدَ a. „fern s." لَا تَبْعَدْ „o, sei mir nicht ferne!"

alte formel 33,8.

III. acc. × دَنَا IV. „abhalten, fernhalten" 39,18; acc. u. عَنْ hinwegtragen" 69,16. [men" 28,16.

IV. acc. P. „entfernen, wegneh-

VI. „sich in die ferne rücken" 39,15.

بَعْدَ Präpos. „nach" (in der Zeit) 7,12; 20,4; 22,4.8.14; 28,5; 35,1; 47,16; 49,7 (× قَبْلَ); — بَعْدَ يَأْسٍ 30,10 („nachdem sie d. Hoffnung aufgegeben hatte"); بَعْدَ الظَّلَامِ „nachdem es finster geworden war" 26,17; بَعْدَ الموتِ 31,14; 32,18; بَعْدَ وَفَاتِهِ 33,11; بَعْدَ مُحَمَّدٍ „nach M's Tode" 42,5; nach مَكُثَتْ „überleben" 30,18; بَعْدَ الجَنَّةِ 71,9; بَعْدَ البِلَى 67,11; بَعْدَ الإِلٰهِ 34,10; بَعْدَ غَدٍ „das Übermorgen" 4,5; بَعْدَ المُغَيَّبِ 34,2 („nachdem er…"); رَجَبًا بَعْدَ رَجَبٍ 41,1; الضِّغْنُ بَعْدَ الضِّغْنِ „groll auf groll" 4,14; عُرَاةٌ بَعْدَ إِشْحَانٍ 24,14; — بَعْدِى „nach m. Tode" 66,9; بَعْدَهَا = بَعْدَهُنَّ 60,3; بَعْدَكَ „nach dir (deinem Tode) 33,12; بَعْدَهُ 24,12 (bis); — بَعْدَ ذٰلِكَ „nachher" 27,14; … بَعْدَ الَّذِى 39,13; بِالَّذِى بَعْدَهُ 3,12 (im Texte); — بَعْدَ مَا (بَعْدَمَا) „nachdem (dass)…" 14,8; 17,15; — مِنْ بَعْدِ … 70,16. 71,17; مِنْ بَعْدِى 23,9 („nach mir"); 63,4 („seit ich fort bin"); … مِنْ بَعْدِ مَا … 57,8.

بَعْدُ Adv. „nachher" 14,6; 62,1 (× قَبْلُ).

بُعْدٌ „Weite, ferne" 45,14; 46,11; 47,6; 44,16 (Entfernung, Entfremdung: Wortspiel).

بُعْدَةٌ „weites, umfassendes Streben" ذُو البُعْدَةِ „ein Mann von…" 15,2.

بَعِيدٌ „weit, ferne" 15,15 („weit zurückliegend"); 48,9 (m. مِنْ); 51,13.16 (von Gott: „ein ewig ferner" × قَرِيبٌ); 53,19; 59,5 (sich ferne haltend, entfernt).

بِعَادٌ „Entzweiung" 41,5.

بعض

بَعْضٌ 1) „Einer, Einige" 55,18 (m. Plur. san.); بَعْضُهُمْ „Einer von ihnen (den Philologen)" 2,11; — 2) „Teil" بَعْضٌ … وَبَعْضٌ „ein Teil

... ein anderer Teil" 53,16; بَعْضُ أَمْرِهِمْ 20,2; بَعْضِى „ein Teil von mir" 68, 12 (bis); فِى بَعْضِهِ 30,10 („hie und da"). 3) „Etwas" ... بَعْضُ مَا „Etwas von dem, was ..." 40,8; 55,5.

بَعْلٌ Plur. بُعُولَةٌ „Gatten, Herren, Männer" 7,8.11.

بَغْشٌ „Rieselregen" 15,6 (~ غَطْشٌ).

بغض بُغْضٌ „Hass" 59,11.

IV. P.a. مُبْغِضٌ „hassend" 59,5.

بَغْلٌ „Maultier" 38,5.

بَغَى i. acc. „suchen" 30,7; 32,6 („erstreben")

VIII. acc. „suchen, begehren" 26, 9 (Obj. „Rache" aus dem Satze m. إِلَّا). 12; 30,9 („aufsuchen"); 44, 3; 52,18; noch m. إِلَى 39,12.

بَاغٍ m. acc. „wünschend, erstrebend" 40,8; – Plur. بُغَاةٌ „Bittende" 30,17 (bis).

بَقَرٌ „Antilopen" 60,3 (frauen, Mädchen).

بَقِيعٌ N.pr.l. بَقِيعُ الغَرْقَدِ (friedhof v. Medina) 33,9.

بقل IV. P.a. „kräutersprossend" 19,9.

بَقِىَ a. „übrig sein, bleiben" 7,12 (m. ل „leben"); 19,6; 59,15 (erhalten bleiben, dauern", Imp.); 71,5 (übrig bleiben); مَا بَقِيتُ „so lange ich lebe" 34,1; 39,7.

IV. acc. „(schonend) zurückhalten" 1,1; m. عَلَى „etwas aus Mitleid schonen" 38,12.

X. acc. „schonen" 39,13.

بَاقٍ „Rest" 23,16; „bleibend, dauernd"

بَقِىٌّ im N.pr.m. 69,12.

بَقِيَّةٌ Plur. بَقَايَا „Überreste" 30,2 (m. مِنْ); 20,17 („Überbliebene, Nachkommen").

بكر بَاكِرٌ „morgendlich, Morgen-" 57,13; „früh auf (seiend)" 45,2.

بَكْرٌ 1) „junges Kameel" 38,5; 3,9 (od. بِكْرٌ von e. Mädchen); – 2) N.pr.m. (Ps. und Stamm) 5,10; ―― بْنُ جُشَمَ 5,17; يَا بَنِى ; 7,7; بَنُو جُشَمَ بْنِ ―― ―― 6,11; – s. auch بَقِىٌّ 69,12.

بِكْرٌ 1) „Erstgeborener" 33,15 (bis); – 2) „Jungfrau" Plur. أَبْكَارٌ 31,

13 (~ عُونٌ).

بكل V. Inf. تَبَكُّلٌ „Erbeutung" 18,10.

بكى بَكِيٌّ (f. بَكِيٌّ) femin. بَكِيَّةٌ Plur. بَكِيَّاتٌ „Kameelinnen mit wenig Milch, milcharme K. 64,3.

بَكَى i. „weinen" 1) absol. 36,9; 57,9; 65,14 (× ضَحِكَ); 65,1; 69,9 (bis; Apok.); – 2) acc. P. „beweinen" 33,6; 36,7; 69,10; – 3) m. عَلَى „über" 34,1; 36,8; 42,3; 50,15; 65,1.

II. acc. „beweinen" 37,12.

IV. acc. „zum Weinen bringen, zu Tränen rühren" 38,15.

بَاكٍ „weinend" 42,3; – Pl. fem. الْبَاكِيَاتُ „die Weinenden" (Klagefrauen) 38,15 (m. عَلَى).

بُكًا „Weinen" 22,19 (Tränen); 9,10 (بُكَاءُ).

بُكَآءٌ „Weinen, klagen" 46,13; 50,15.

بَلْ Adv. „nein!" (sondern ...) 55,13 (لَا — بَلْ).

بلل بَلَّ u. acc. „benetzen" 9,9 (salben); 36,5.

بَلِيلٌ „feuchtkalt, eisig" 17,2.

أَبَلُّ „ein unerschütterlicher" (Löwe) 21,14.

بَلْبَالٌ „Sorge, Bekümmerniss" 19,19 (~ نَارٌ); 30,9.

بلد V. P. a. „bestürzt" 33,11.

بَلَدٌ „Land, Landstrich, Gegend, Gebiet" 46,4; 47,8.10; 57,9 („Reich"); 61,3; 69,2 („Heimat"); – Plur. coll. بِلَادٌ „Land, Lande, Länder" 22,14 („Gegend"); 29,10; 32,15 („Landgebiete"); 34,3; 41,8 (bis; „Ort"); [55,4.

بَلَغَ u. „erreichen" acc. 7,17 („erlangen"; vgl. Kur'ân 12,22); 27,1 („anlangen bei..."); 35,16 (bis; „treffen auf"); 41,9 („ganz in Anspruch nehmen"); 55,5 („in Sicht haben"; m. بِ „durch"); 62,2 („ihn zu ... bringen"; m بِ P.

II. acc. P. „Jemandem Nachricht bringen" 36,18 (aufgenommen 37,1 durch مِنْ u. إِلَى).

IV. 1) acc. P. u. بِ S. „Kunde geben über ..." 25,16; – 2) ohne dir. 2. acc. 26,15; – 3) acc. P. u. عَنْ „bei

Jem. Erkundigung nach Jem. einziehen" m. dir. Rede 7,3.

P.a. مُبْلِغٌ m. dopp. acc. u. عَنْ „Überbringer der Botschaft an … von …" 64,19; 44,14 (m. Gen. = acc., acc. u. عَنْ).

بَالِغٌ „gelangend, erreichend, durchdringend zu …" 64,8.

بلقع بَلْقَعٌ „(unbebaut u.) unbewohnt" 9,7.

بَلْقَعَةٌ „unbebautes (u. unbewohntes) Land" 26,3.

بلو. بَلَا u. acc. „erproben" 27,14 (bis); noch m. بِ „(schwer) heimsuchen mit …" 60,2. [18,4.

IV. „erproben, die Probe anstellen"

بَلَى Adv. (nach negat. Frage) „ja, allerdings!" 61,14.

بَلِيَ a. „alt, abgenützt s." 46,2 („vergehen") 35,9 (bis; „dahinschwinden").

بِلًى „Abgetragensein, Abnützung" مَا إِلَى بِلًى 28,3; 52,4 u. 67,11 („Verwesung, Tod"); يَدُ البِلَا („Altes" × جِدَّةٌ) 58,13.

بَالٍ „abgenützt, alt" 8,1 (Lagerspuren); 46,2 (غَيْرُ بَالٍ = „bleibt bestehen"); 11,10 („welk").

بِنْتٌ u. اِبْنَةٌ s. بَنَى i.

بنج بَنْجٌ „Umkehr, Rückkehr (zum alten Zustand) = Abwendung" 27,1 (مَا كَادَ بَنْجٌ لِي nach).

بند بَنْدٌ Plur. بُنُودٌ „Banner, Heerfahnen" 55,7.

بَنَانٌ „Finger" 27,9.

بَنَى i. Pass. „aufgeschlagen werden (Zelte)" 6,19. [28,15.

VIII. acc. „sich etw. erwerben"

اِبْنٌ „Sohn" 1) eig. اِبْنُ أُخْتٍ „Schwestersohn" 21,7; اِبْنُ العَمِّ „Vetter, Verwandter" 17,11.12; – 2) überte. „Sohn" = der mit … Verbundene" 56,1 (quater). 2 (quater); اِبْنُ آدَمَ „Menschensohn" 29,5; اِبْنُ أَذِينٍ; 48,11; 49,4; اِبْنُ إِبْلِيسٍ 44,6; اِبْنُ دَهْرٍ 68,8; اِبْنُ لَيْلَى (od. ـُ لَيْلَى) 41,14; – 3) Deminutiv. أُبَيْنِيَّ „o, mein Söhnchen!" 30,12; – 4) in Eigennamen a) selbständig: اِبْنُ سُلْمِيٍّ; اِبْنُ مُرَارَةٍ 16,9; اِبْنُ عَمْرٍو 17,8; اِبْنُ هِنْدٍ d. i. عَمْرُو 32,14; هَاشِمٍ

اِبْنُ ; 16,11 بْنُ المُنْذِرِ بْنِ مَآءِ السَّمَآءِ يُوسُفَ = الحَجَّاجُ 41,11; 42,13; – b) als بْنُ (am Anfang d. Zeile اَبْنُ geschrieben) in Eigennamen: 2,11; 5,10.11.12.17. 18; 7,7; 10,7; 20,13; 22,8.11; 23,2.11; 26,13; 29,8; 33,6; 35,3; 39,4; 42,2 (bis); 58,14; 69,6 (ter).12; 70,5; 71,6. – Plur. بَنُونَ „Söhne (Kinder)" a) 5,7 (bis); 6,18; 57,21; 59,2; 69,3 (genit. m. Suff. 1. Ps. Sg. بَنِيَّ; بَنُو; 51,4 بَنُو المُلُوكِ (b –; أَهْلُ ~ أَبِينَا „unsere leibl. Brüder" 6,8; „Brüder" بَنُو أُمٍّ ... ; 37,3 بَنُو أَبِيهِ 19,12 (بَنِي als حال) بَنِي أُمِّي; (Vokat.) 12,11 بَنُو أُمِّ البَنِينَا; „die Söhne einer M. von (vielen) Söhnen" 30,12; بَنُو عَمٍّ 38,6; بَنُو العَمِّ 3,7; vgl. noch بَنُو الأَصْفَرِ 48,8; – c) in Stammesnamen: بَنُو أُقَيْشٍ (= ginnen) 29,19; بَنِي ثُعَلٍ (Vokat.) 6,11; يَا بَنِي بَكْرٍ 23,3; بَنُو جُشَمَ بْنِ بَكْرٍ 5,10; 7,7; بَنُو 25,16 بَنُو خِنْدِفٍ 55.20; بَنُو عَدِيٍّ 7,3; بَنُو الطَّمَّاحِ 16,7; سُحَيْمٍ 26,16; 27,1 بَنُو عَمْرٍو 69,11 بَنُو العَبَّاسِ; 35,15 بَنُو مُرَّةَ 58,3; بَنُو عَوْفٍ وَثَعْلَبَةَ;

34, بَنُو النَّجَّارِ 41,11; بَنُو مَرْوَانَ 35,3; 13 أَبْنِي لُبَيْنَى 16,1–5. [38,14; 39,1.

بِنْتٌ „Tochter" 36,16; 37,16;

اِبْنَةٌ „Tochter" 1) eig. 23,7 (ter; Vokat.); 29,1 (Vokat.); 38,7 (Vokat.); – 2) übertrag. اِبْنَةُ الرَّمْلِ = „Schlange" 14,21. – Pl. بَنَاتُ 44,10 („Töchter d. Bahre, Bärengestirn).

بهج بَهِجٌ „heiter, froh; erheiternd" 59,5. [57,14.

بهر بَاهِرٌ „glänzend, schimmernd"

بهل بَاهِلٌ Plur. بُهَّلٌ „vom Euterbande befreit" (kameelinn). [13,7.

بَاهِلِيٌّ „vom Stamme Bâhila" 29,14; البَاهِلِيُّ N.pr.m. 29,12; صَفِيَّةُ البَاهِلِيَّةُ N. pr. femin. 38,9.

بهم بَهْمٌ (Kleinviehheerde) „Zicklein-, Lämmerheerde" 41,10.

بُهْمَةٌ „schwieriger Fall" 11,17.

بُهْمَى „e. wildes Kraut (Mäusegerste)" 18,9. [jiz.

بَهَاءٌ „Schönheit, Glanz" 68,2 (Tam-

بوء بَآءَ X. zu einander zurückkehren" 25,19.

مَبَاءَةٌ „Niederlassung, Wohnung, Ruhelager" 26,3.

بوب بَابٌ 1) „Tür, Tor" 32,14; 40,17 (bis); – Plur. أَبْوَابٌ „Pforten" 48,2; – 2) „Abteilung, Abschnitt, Kapitel" 20,13; 21,4; 22,11.15; 23,2.6.11.17, 24,3.5.

بوح IV. acc. S. u. لِ P. „zugänglich machen, anheimgeben, unterwerfen" 5,18.

بوز بَازٍ (البَازِى) „Falke" 68,9.

بوس بُوسٌ „Armut, Unglück" 35,1.

بوص بَاصَ u. absol. „(zu Jem.) eilen" 8,15.16.

بوع بَاعٌ „Ausschreiten" طَوِيلُ البَاعِ „e. Weitschrittiger" (Pferd) 61,6.

بول بَالٌ „Herz, Sinn" 65,10.13; عَلَى بَالِى 11,7 („Aufmerksamkeit, Sinnen"); مَا بَالُ ـــ بِ ... لَا 33,7.

البُولَانِيَّةُ s. عَاصِيَةٌ 37,11.

بَانٌ „Myrobalane (ägypt. Moschusweide) 58,19. [53,19.

بَوْنٌ „Zwischenraum, Unterschied"

بيت بَاتَ i. „die Nacht zubringen, nächtigen" 8,2; 17,2 (m. حال); 30,8 (m. عَلَى „über dem Frasse"); 32,2 (bis; 2.P. بِتَّ); 43,10 (قَدْ بِتُّ „zur Nachtzeit" – eingeschobener حال); 65,9 (poët = كَانَ od. صَارَ); m. بِ („mit, bei...") 70,10.

بَيْتٌ 1) „Zelt" 36,3; 37,19; 38,2; جَارُ بَيْتٍ 23,9; – Pl. أَبْيَاتٌ 34,19; 60,10; – Plur. بُيُوتٌ 16,7; – 2) „Haus" سَقْفُ بَيْتٍ 41,1; البَيْتُ الحَرَامُ „= Ka'ba" 67,2; vgl. البَيْتُ المُحَرَّمُ „= Tempel in Mekka" 35,14; – Plur. بُيُوتٌ 27,15; بُيُوتُ رُخَامٍ „Marmorgebäude" 43,16; – 3) „Vers" 2,18; 2,11 (Dual.); – Plur. أَبْيَاتٌ 38,7.

بيد بَادَ IV. acc. „vernichten, verderben" 29,7.

بيض بَيْضٌ 1) coll. „Eier" 8,6 (v. Strauss); – 2) „Helme" (von der Ei-form) 6,13; 7,9.

أَبْيَضُ „weiss" 59,4; subst. „e. Weisses" (Schwert) 13,4; 18,1; –

fem. بَيْضَاءُ subst. „e. Weisser" (Wein) 49,7; – Plur. بِيضٌ (für بُيْضٌ) 1) adj. „weisse" (fahnen × خُضْرٌ) 47; „weisse, greise, alte" 30,15; – subst. „Weisse, glänzende, Blanke" (Schwerter, Klingen) 4,19; البِيضُ 6,21; vgl. بِيضُ الصَّوَارِمِ 63,18; – „Weisse" (frauen) 7,6; 12,7. [60,7.

بَيَاضٌ „Weisse, glanz, Helle" 54,2; — أَلْمَلْمِ „das blanke (od. noch unbetretene A." 26,8

بيع باعَ i. acc. P. u. S. u. بِ (Preis) „Jemandem etwas um etw. verkaufen" 60,18.

بَيْعٌ „Tausch, Verkauf" m. بِ (Preis) 18,10.

(بين.) بَانَ i. „sich zeigen, sichtbar sein" 4,15 („strahlen", Ruhm); 57,19 („sichtbar s.").

II. 1) deutlich, klar s." 3,12 (m. بِ „durch"); 39,14 („zum Durchbruch kommen"); – m. ل P. „sich zeigen" 30,4; – 2) m. عَنْ „klare Auskunft, Kunde geben von ....." 30,3.

V. acc. „sich etwas deutlich machen (= es sicher wissen)" 25,4 (für تَتَبَيَّنَ

بَيْنٌ „Trennung" 3,13.14; 57,1; 68,14 (bis).

(بين.) بَيْنَ getrennte Präposition „zwischen" (Verbindung od. Trennung).
1) „zwischen = unter" 20,7; 33,12; 34,14 (بَيْنَهُمْ „unter sich" nach بَدَّ II. acc.); 57,14; 54,19; 55,7 („mitten unter"); – 2) „zwischen" nach جَوَانِح 24,11; غَاوِ 68,4; فرق II. 3,3; نصف IV. 65,12; – auf d. frage „wohin?" nach جَرَى 46,11 („durch"); رَمَى 42,14; سَارَ 60,4; حُلُولٌ 49,12; – بَيْنَنَا 45,8; 68,14; 70,12; ... مِنْ مَا بَيْنَنَا 8,9; – vgl. noch 18,12; 24,8; 36,12; 38,13; 53,19; 56,9; 64,20 („drinnen"); 70,10; – 3) in d. Wiederholung: بَيْنَ — وَبَيْنَ 3,11.17; 9,16; 20,2; 52,1 (= teils ... teils"); 54,12; – 4) بَيْنَ — „ ... وَ 11,7 („hinter einander"); 30,8; 43,5; 52,2 („teils ... teils"); – 5) ... مِنْ بَيْنِ 38,13; – 6) verstärkt:

..... مَا بَيْنَ „(was) zwischen" 37,7.
بَيْنَا Adv. (getrennte Conj.) „während (sonst)" 39,2 (Impf., dann ... إِذَا نَحْنُ ...).

تَ untrennbare Präpos. (.....تَ), Schwurpartikel: „bei...!" ... تَاللّٰهِ مَا ... m. Pf. 34,16.

تَامُورٌ — نَفْسٍ „Lebensblut" 16,7.

اَلتَّوْءَمُ N. pr. m. (Dichter) 10,8.10.12. 14.16.18; — 26,11 (∾ رِيَاحٌ); s. auch اليَشْكُرِيُّ [Pl.)

تَوْءَمَةٌ „Doppelsattel" 24,11 (fem.

تَبِعَ a. „folgen" acc. 34,10; 38,5 („mit ... gehen"). [folgen"
III. acc. „fort u. fort folgen, ver-
IV. dopp. acc. „Jemandem etw. nachsenden" 56,12.
VIII. acc. „eifrig suchen (nach), zu erreichen suchen" 18,3.

تُبَّعٌ N. pr. m. (Titel der Könige von Jemen) 28,19 (∾ إِيَادٌ); 29,7 (∾ إِرَمُ).

تِبْرٌ „Gold" 67,15.

تبن II. P.p. مُتَبَّنٌ „strohfarben (rötlich)" 49,14. [66,14.

تجر تَاجِرٌ Pl. تُجَّارٌ „Kaufleute"

تَحْبُلُ N. pr. (Pferd) 30,1.

تَحْتَ getrennte Präpos. „unter, unterhalb" 21,3; 23,15; — الظَّلَامِ — 25,10; 26,1.2; 51,5; — nach خيل V. 15,3 (= مِنْ, „wegen"); — مِنْ تَحْتِهِ; nach أَتَى „(von) ziemlich tief unten" 14,20 (∾ مِنْ عَلُ).

تَحُوطُ „Dürres, Hunger-, Misjahr" 16,17.

ترد IV. acc. „abschlagen, abhauen" 26,9.

ترب تِرْبٌ „Altersgenosse" (= أَخٌ) 55,16 (— النَّدَى).
تُرْبٌ „Staub" 13,15; 33,9.
تُرَابٌ „Staub" 31,8; 51,4; 66,11 („Erdenstaub, Erde" × هَوَاءٌ).

تُرَاثٌ s. ورث

ترج تُرْجٌ N. pr. l. (Berg in Ḥiǵâz, Löwenlager) 20,7; 68,9.

ترز IV. acc. „hart (u. trocken) machen" 11,3.

ترس تُرْسٌ „Schild" (als Waffe) 15,16; 59,9 (تُرُوسٌ).

ترع IV. P.p. مُتْرَعٌ „ganz und gar, ganz voll" 9,5 (m. مِنْ); 29,4 (asyndet. m. مَلْآنُ). 7.

تَرَكَ u. „lassen" 1) m. acc. 2,4 u. 70,12 (sein lassen); 10,18.19 (übrig lassen); 25,19 (hinterlassen); 26,3; 34,12 u. 58,3 (zurücklassen); — m. dopp. acc. „zu etw. machen u. in demselben Zustand lassen" 1,17; 4,10; 60,16; vgl. 36,11 (حال = 2. acc.); — m. لِ P. u. مِنْ u. acc. „Jemandem von etw. Etwas zurück-, übrig lassen" 4,4; — m. acc. u. لَدَى 36,4; — m. أَنْ „davon ablassen, dass..." 65,1.

تَرْكٌ „d. Unterlassen, Verzichten" 53,7.

تَارِكٌ m. acc. „vernachlässigen" 67,8; — Plur. تَارِكُونَ m. dopp. acc. 59,3; التَّارِكُونَ m. لِ = acc. „die da abstehen von..." 6,7 (× أَخَذَ).

تَرَى s. رَأَى

تُرِيكَ s. رَأَى

تَذْرِينَا s. ذَرَى

تِسْعَةٌ (eig. „eine Neunzahl") „9" 4,4.

تِعَارٌ N. pr. l. (Berg) 35,9.

تعب IV. P.p. مُتْعَبٌ „ermüdet, matt" 37,4.

تَعِسٌ poët. f. تَاعِسٌ „unglücklich, unglückselig" 58,15.

تَفَلَ i. u. „ausspucken" 44,7.

تُقًى „Gottesfurcht" 32,18; 63,5 (~ دِينٌ).

تلع تَلِعٌ „spähend" 17,8.

أَتْلَعُ „eine Schlankhalsige" (Antilope = Mädchen) 9,14.

تلف IV. P.a. مُتْلِفٌ „verschwendend" (asynd. m. مُخْلِفٌ) 16,16.

تِلْكَ fem. zu ذٰلِكَ „jene, selbige" 1) المَكَارِمُ —— („solche") 31,11; — 2) fem. als Subj. —— الأُمُورُ كُرِهْتُهَا 66,8; — 3) —— مِنْ شِيمَةٍ „das von... = das..." 23,10.

تَلِي s. وَلِيَ i. 66,6.

تَلِيدٌ „Ererbtes" (Gut) 54,16 (~ و).

تمم تَمَّ i. „vollständig, ganz, vollkommen sein" 43,6.

II. acc. „verderben, zu Grunde richten" 36,15.

تَمَامٌ „Ende, Vollendung" 43,6 („und als m. Leben zu Ende ging"); — بُدُورٍ „Vollmond" 43,2.

تَمِيمٌ „(Stamm) Tamîm" 47,12.

تَمِيمَةٌ Pl. تَمَائِمُ „Amulette" 9,9.

اَلتَّنُوخِيُّ Plur. san. اَلتَّنُوخِيُّونَ „die Tanûhiten" (Leute vom Stamme تَنُوخُ, e. Unterstam̄ v. قُضَاعَةُ) 55,18.

تَنُوفَةٌ Plur. تَنَائِفُ s. نَافَ.

توج II. acc. u. بِ „krönen mit..." 4,9.

تَاجٌ „Krone, Diadem" 4,9; 48,8; 57,17; ذُو — 16,10.

تارة طَوْرًا وَتَارَةً „bald...bald" 70,11.

Plur. تَارَاتٍ ..... وَ... : تَارَاتٌ „einmal ... und (das andere Mal)" [39,3.

تَوْلَبٌ (eig. „Eselsfüllen") „Kind" 17,7.

تيح IV. P.p. مُتَاحٌ „zugemessen, verhängt" (Unglück) 17,10.

تَيْسٌ — اَلظِّبَاءِ „Gazellenbock" 12,4.

تيم II. P.p. مُتَيَّمٌ „zum Sklaven gemacht" 54,3.

تَيْمَاءُ „Wüste, Einöde" 46,15 (bis; Allitrat.). [5.

تيه II. P.a. مُتَيِّهَةٌ „irreführend" 47,

تَيْهَاءُ „Irrweg" 47,5.

ثَأْرٌ „Blutrache" 21,7.20 (pass. daher مِنْ); – Plur. أَثْآرٌ 26,10 („dass sie die Leute sind, an denen wir Blutrache zu nehmen hatten"); 37,14.

ثَبَتَ u. „fest stehen, bleiben" t.t. gram̄. (v. Buchstaben, m. فِي, Gs. „nicht abgeworfen werden können") 3,5.

ثَابِتٌ im N. pr. m. 33,6.

ثُبَةٌ Plur. ثُبُونَ acc. ثُبِينَا „in Haufen" 5,9.

ثَدْيٌ „(weibl.) Brust" 3,20.

ثَرًى 1) „Erde, Erdboden" 21,3 („Erdgrund"); 51,5 („Erdenstaub"); 58,16; – 2) „Feuchtigkeit" 35,17 („seine Thau-

feuchte"); 46,8; 67,15.

ثَرْوَةٌ „Reichtum" 32,5.

ثُعْبَانٌ „(grosse) Schlange" 71,13 (bis).

ثُعَلُ N.pr. (Stamm) بَنِى ـــ (Voc.) 23,3.

ثَعْلَبٌ „Fuchs" 68,9; - Pl. ثَعَالِبُ 11,9.

ثَعْلَبَةُ N.pr. بَنُو عَوْفٍ وَـــ 58,3.

ثَغْرٌ „Feindesgrenze" 42,3.

ثَفْرٌ „(weibl.) Scheide, Scham" 16,5.

ثفل ثِفَالٌ „Mehltuch" (unter d. Mühle) 4,13.

ثقف II. P.a. „der (Lanzen-) Bieger" 5,16.

ثِقَافٌ „Biegeeisen, Bieger" (Werkzeug bei d. Lanzenverfertigung) 2,15.

ثَقُلَ u. „schwer s., lasten" m. عَلَى „auf" [71,12.

ثِقْلٌ „Last, Schwere; Beschwerlichkeit" 57,5; 67,13; - Pl. أَثْقَالٌ „Lasten, Gewichte" 20,3.

ثَقَالٌ m. فِى „schwer, schwerfällig" [25,6.

ثَقِيلٌ Plur. ثِقَالٌ „schwer" 30,2 (Regengüsse).

أَثْقَلُ „schwerer, lästiger" (Sorgen) [14,19.

ثِقَةٌ s. وثق 59,6.

ثكل ثُكَّلٌ Plur. zu ثَاكِلٌ „verwaiste, der Kinder beraubte" (Klagefrauen) [14,4.

ثلث ثَلَاثٌ (ثَلٰثٌ) Num. card. fem. „drei"; ثَلَاثًا „drei Tage lang" 30,9.

ثَلَاثَةٌ (ثَلٰثَةٌ) Num. card. mascul. „drei" ـــ أَصْحَابٍ 13,4; = ثَلَاثَةُ ـــ أَحْوَالٍ 8,3; ـــ أَيَّامٍ „drei Tage" 54,18; اَلثَّلَاثَةُ „die Dreizahl, die Drei" شَرُّ ـــ „der Schlechteste der Drei" 2,10.

ثَلٰثُونَ Num. card. „30" m. acc. 8,3.

ثَالِثٌ Num. ord. mascul. „ein Dritter" 67,12; - مَثْنَى ثَالِثَةٍ 58,17.

ثُمَّ Conj. „hernach, hierauf, dann, darauf" 1) Zeit und Umstand: 1, 4.13.15; 3,12; 10, 4; 14,6 (nach وَ); 15,10; 21,18; 30,10 („endlich"); 31,9 („ferner" in d. Aufforderung); 48,15; 67,5 (dann حال-Satz m. وَقَدْ); - m. Pf. nach فَ m. Pf. 14,13; - 2) mit gegensätzlicher Bedeutung „dann aber" 10,3 (nach ellipt. سَاعَةً); 19,3; 52,6; 14,20 (ثُمَّ إِنَّهَا). [17.

ثَمُودُ N.pr. (altes Volk) 27,14; 55,

ثمر IV. acc. „hervorbringen, zeitigen, als Frucht bringen" 48,17.
ثَمَرٌ „Frucht" 38,11.

ثَمَلٌ „Trunkenheit" 50,10.

ثَمَانٍ Num. card. fem. „8" ثَمَانِ لَيَالٍ (ثَمَانِي ....) 45,14.

ثَنَى i. acc. „wenden, biegen (den Hals) 9,10; „abhalten, abwenden" 59,16 (Imp.).
II. P. p. مُثَنًّى „Verdoppeltes, Wiederholtes" نِسْعَةٌ — „e. doppelter Lederstreifen" 23,15.
IV. P. a. مُثْنٍ „e. Lobender" 67,5.
VII. „sich abwenden, s. zurückziehen, davongehen" 60,7.

إِثْنَانِ Num. card. masc. „zwei"; يَوْمُ الْإِثْنَيْنِ „Montag" (eig. „2. Tag") 33,10.

ثَانٍ 1) P. a. von ثَنَى acc. S. „krümmend, zusammenfaltend" 10,1; 2) Num. ord. m. „zweiter"; fem. ثَانِيَةٌ „zweite"; ثَانِيَةً „zum zweiten (anderen) Male" 57,7.
ثَنِيَّةٌ „Engpass" 26,19.

ثَنَاءٌ „Lob u. Preis, Ruhm, Ruhmeslob" 20,15; 31,9.

ثوب ثَابَ u. „zurückkehren, zurückkommen" تَثُوبُ فَتَاتِي 14,20.
ثَوْبٌ „Kleid, Gewand, Gewandung" 16,6; 26,18; 40,12; 52,13; 61,18; 62,14; — Plur. ثِيَابٌ 5,3 („Rüstung"); 9,11; 24,6; 27,15; 66,5; — Plur. أَثْوَابٌ 65,5.

ثور ثَارَ u. „aufsteigen" (Staub) [26,13.
ثَوْرٌ „Gazellenbock" 11,7.

ثوى i. acc. „dauernd wohnen, bewohnen" 31,9.
ثَاوٍ „weilend" 23,10; acc. ثَاوِيًا (eig. dauernd wohnend) = „todt, hingestreckt" 33,8.

ثِيَابٌ Plur. zu ثَوْبٌ s. d.

جُوذَرٌ Plur. جَآذِرُ „Antilopen-Junge, -Kälbchen" 30,4; 57,2; [60,1.

جبب II. Inf. تَجْبِيبٌ „flüchten, Flucht" 61,9.

جَبَرَ u. acc. „(den gebrochenen

Knochen) einrichten" 58,12 (bis).

جَبَّار Pl. جَبَابِرُ „Tyrannen" 7,17.

جبل Pass. I. „gebildet, geformt, geschaffen werden" m. عَلَى „nach" 69,9.

جِبِلٌّ „Form, Muster, Eigenart" 69,9.

جَبَلٌ „Berg" 21,2; – Pl. جِبَالٌ 45,13.

جُبَيْلٌ „kleiner Berg, Hügel" 18,11.

جبن جَبِينٌ „Stirn" 5,16 (~ قَفًا).

جَبِينٌ „feigling" 31,14; Plur. أَجْبَانٌ 24,15.

جَبَانٌ „feigling" 11,17; 25,15; 55,11 (asynd. m. العَاجِزُ).

جُبَّأٌ „feigling" 13,8.

جُبْهَةٌ „Stirn" (Gesicht, Kopf) 59,2.

جبو جَابٍ Plur. جُبَاةٌ „(Steuer-) Einnehmer, – Eintreiber" 68,5.

جَثْلٌ „dicht, reichlich" (Haar) 54,10.

جحد جَحَدَ a. Pass. „rechtlich vorenthalten werden" 34,4.

مَجْحُودٌ „verläugnet" 51,11.

جحر جَحَرَ a. „in die Höhle (den Bau) kriechen" (Füchse) m. مِنْ „vor..." 11,9.

IV. „in die Enge treiben, zur Zuflüchtnahme nötigen" 4,9 (P.p. Plur. als Substant. „die zur Zuflüchtnahme Genötigten"). [48,1.

جَاحِرٌ fem. ـَةٌ „sich verkriechend"

جَحْفَلٌ „gewaltig" 19,12.

جدد جَدَّ i.u. m. عَلَى P. „(nieder-) eilen auf..., niedersausen auf..." (Schwert) 20,9.

II. acc. „erneuern, wiederherstellen" 9,8; 57,12 (Subj. ist عَوْدَةُ الدَّوْلَةِ).

IV. acc. „eifrig betreiben, sich hingeben" 32,10.

جَدٌّ 1) „Grossvater" Plur. جُدُودٌ „Ahnen" 55,13; – Pl. جَدُّونَ „Ahnen" 63,18 (جَدِّيَّ = acc. Pl. m. Suff.); – 2) „Glück" وَجَدِّكَ „bei d. Glücke!" 9,15; „Geschick, Schicksal, Los" 58,15 (= ذَا جَدٍّ).

جِدٌّ „Ernst" 53,6 (× مُزَاحٌ); أَجِدَّكَ „ist das d. Ernst?" 32,17.

جِدًّا „sehr" 53,19.

جِدَّةٌ „Neues" 58,13 (× بِلًى).

جُدَّةٌ „Streif" ذُو ـــ „Einer mit Streifen" (Bock) 50,12.

أَجَدُّ m. مِنْ „sich mehr beeilend, eilfertiger als…" 50,9.

جديد جَدِيد „neu" 1) adj. 51,15; – 2) Subst. „Neues" 28,3; 52,4; – اَلْجَدِيدَانِ (eig. die beiden [ewig] Neuen" d.i.) „Tag und Nacht" 25,1.

جدب جَدْب „Unfruchtbarkeit, Dürre" أَرْض — 8,16.

جدر IV. Imp. m. أَنْ: فَأَجْدِرْ أَنْ… „so gieb zu, halte es für passend" = „gewiss" 68,2.

جدث جَدَث „Grab" 31,9.

جدع II. P. p. fem. مُجَدَّعَة „schlecht genährt" (füllen) 13,7. [17,7.

جِدْع „schlecht genährt" (Kind)

جدل جَدَلَ u. acc. m. أَلَّا „stärken, festigen" 49,9.

II. acc. „zu Boden werfen, niederstrecken" 61,14.

أَجْدَل „Habicht (Reiher, falke)" 15,10; 26,18.

جدو جَدَا IV. „geben" (absol.) 21,14.

VIII. „Jemanden um e. Gabe angehen" acc. P. 6,20 (P. a. m. Suff.).

جَدْوَل „Bach" 8,13.

جذذ جَذَّ u. acc. „abschneiden, abbrechen" 6,2.

جذب جَذْب „Heranziehen" (Habhaftwerden, Dranbekomen" [62,11.

جذم IV. absol. „vorstürmen, hineinstürmen" 26,14.

جَذِيمَة s. عَمْرو 2,11.13.

جرر جَرَّ u. acc. „wegziehen, den Platz räumen" 53,6; – Pass. „hinübergezogen w." m. إِلَى 52,9 (od. besser تُجَرُّ „ziehen hinüber…").

II. Inf. تَجْرِير „stetes Ziehen, Nachziehen" (d. Kleidsaumes) [54,4.

جَرّ t.t.gr. „Genitiv" 1,6.

جِرَّة „Wiedergekäutes" 23,4.

جَرُمَ جَرَّ (für جَرَمَ) u. a. „verbrechen" 12,16 („wegen des [einen] Verbrechens). [35,6.

جرأ جُرْأَة „kühnheit" (غَلَابِيَة)

أَجْرَأ m. مِنْ „tapferer, als….." 20,9.

جرب II. Inf. تَجْرِيب „Erfahrung

(Klugheit)" 60,8; – Inf. تَجْرِبَةٌ „Probe, Erfahrung" 60,21.

P.a. المُجَرِّبُ m. مِنْ S. „durch Erfahrung klug über…" 8,10; – P. pass. مُجَرَّبٌ „erprobt, geübt" 5,6 (m. فِي „in"); 60,21. [42,7.

جَرْبَاءُ „die Krätzige" (Kameelinn)

جُرْثُومَةٌ „Wurzel" 38,10.

جرح جَرْحٌ Pl. جُرُوحٌ „Wunde" 44,4 („tiefeindringende W.").

جرد II. acc. P. u. مِنْ „Jemandem das Gewand ausziehen, ihn des Gewandes entblössen" 9,14; „entrinden" 18,21.

VII. P.a. مُنْجَرِدٌ „hingebungsvoll, dienstbeflissen, selbständig, selbstbewusst" 61,18.

أَجْرَدُ Plur. جُرْدٌ „glatthaarige" [Rosse) 6,17; 61,17.

جرع أَجَارِعُ „glatte (sanfte) Flächen" 3,19 (~ المُتُونُ).

جَرَى i. 1) eig. „laufen" 12,1 (Pferd); „wehen" 6,16 (Wind); m. بَيْنَ („durch") „ziehen" 46,11 (Nebel); m. فِي „fliessen" (durchfliessen) 9,13; m. عَلَى „sich ergiessen über…" 20,11; – 2) übertrag. t.t.gr. (v. إِعْرَابٌ) „zur Ausführung kommen, stattfinden" 1,8. [15.

جَرْيٌ „Lauf" (d. Pferde) 11,3; 61, [15.

جَارٍ „laufend, rennend" 58,5 (Pferd).

مُجْرًى „Lauf, Runde" (d. Bechers) 2,19.

مُجْرًى „(Wett-) Rennen" 28,1.

جَزِعَ a. m. عَلَى P. „traurig sein wegen…" 35,15.

جَزَعٌ „heftige Ungeduld" 16,13; 36,10 („Furcht"); – جَزَعًا „ob der heftigen Ungeduld, aus Furcht" 17,1; 33,8 („im Schmerze über…").

جَازِعٌ m. acc. S. „nach der Quere durchschreitend, durchquerend" 8,12.

جَزِعٌ „ungeduldig" 15,3.

جِزْعٌ 1) „Talbiegung" 12,8; 26,13; – 2) „Balken, Schaft" 45,1.

جَزَى i. acc. „vergelten, belohnen" 41,2; acc. P. u. S. „Jem. vergelten m. Etw. (auszahlen) 44,4; acc. P. u. بِ S. „Genugtuung verschaffen für…" 60,3 (bis).

IV. acc. „vergelten, e. Sache

genügen" 31,17.

جَازٍ (acc. جَازِيًا) m. بِ S. „vergelten" 13,3.

جَسَدٌ „(belebter) Körper, Leib" 58,1.

جِسْمٌ „Körper, Leib" 22,8; 54,11; 58,17; 61,21; 65,13; 66,11 (× زَوْجٌ); 67,15; 68,13 (× فُؤَادٌ).

جشش أَجَشُّ „starktönend" (Laute) 11,19.

مُجَشٌّ „zerstampfendes" (Pferd) 12,4.

جشع أَجْشَعُ m. Gen. „der Habgierigste" 13,1.

جشم II. acc. u. لِ „sich etwas aufladen um..., sich anstrengen zu..." 18,7.

جُشَمُ N.pr. (Stamm) 5,10.17; 7,7.

جُشَّآءُ „e. laut Dröhnender" (Bogen) 25,13.

جَعْجَعٌ „eingeengt, eingepfercht" 22,3.

جعد II. Inf. تَجْعِيدٌ „(künstliche) Kräuselung (d. Haares)" 54,10.

جَعْدٌ 1) „(natürl.) gekräuselt, kraus" (Haar) 54,10; -2) „flink" 59,5.

جَعَلَ a. „hinsetzen, stellen" 1) m. acc. 31,6 („legen"); 64,10 („stellen"); 2) Pass. 3,6 („gemacht werden zu..."); 42,1 („gegeben w."); -3) m. dopp. acc. „Etwas zu etw. machen" 29,12; 38,7; 40,2; 56,7; 66,3 (der 2. acc. = مِنْ); -4) acc. (S. u. بِ „bewerkstelligen durch..." 1,5; vgl. 1,7.8; -5) acc. (Satz) u. كَأَنَّ „hinstellen, als ob es..." 3,15; acc. P. u. بِمَنْزِلَةٍ 3,15.

جَاعِلٌ m. لِ = acc. „setzend" (die Seele = mich) m. فَوْقَ 64,10.

جفف جَفَّ i. „trocknen, getrocknet s. = versiegen" 35,17.

جَفِيرٌ „Holzköcher" = حَشْوٌ (= Pfeile) 19,4.

جفل IV. „schnell fliessen, treiben" 17,18 (Teich).

P. a. مُجْفِلٌ „dahinsausend" (Reitertrupp) 14,13.

جَفْنٌ 1) „Augenlid" 58,18; 57,5 (Dual); - Plur. جُفُونٌ 48,16; 49,8; 54,12 (= Schlaf); 68,14; - Plur. أَجْفَانٌ 61,7 (Auge); - 2) „(Schwert-) Scheide" Plur. جُفُونٌ 6,21. 53,10.

جَفَا III. acc. „rauh, grob behandeln"

جلل جَلَّ i. „erhaben, gross, mächtig, gewaltig s." 2,15 (in Pa-

renthese m. عَزَّ nach أَللّٰهُ); 21,9 („mächtig", Kunde).

II. P. p. مُجَلَّلٌ „bedeckt, in Decken gehüllt" 17,3; 18,5 (بِ).

جَلٌّ „gross, würdevoll" 19,16.

جُلٌّ Pl. أَجْلَالٌ „Pferdedecke, Schabrake" 11,5.

جُلٌّ Pl. أَجْلَالٌ „wichtige Angelegenheiten" 20,10.

جَلَالٌ „Majestät" 33,18.

جِلَّةٌ m. اَلْ „die Alten" (Kameele; asynd. m. اَلْخُورُ) 6,5 (Plural zu جَلِيلٌ).

اَلْأَجَلُّ Superlat. „das grösste, Mächtigste" 21,9.

جلب مَجْلُوبٌ (eig. „herbeigeführt"), „erkünstelt" m. بِ 60,12 (bis).

جُلْبَةٌ „Haut, Häutchen" 23,16.

جِلْبَابٌ Pl. جَلَابِيبُ „Überwürfe" [60,1.

جِلْدٌ „Haut" 25,7 (Körperhaut); 23,14 u. 15 (v. d. Schlange); – Pl. جُلُودٌ ـــُ اَلْقَوْمِ 6,15; 54,6; 11,4 („Felle").

جَلَسَ i. m. مَعَ P. „sich zusammensetzen mit ..." 2,4.

جَالِسًا „indem (da) ich (schon) sass" m. بِ 15,8.

مَجْلِسٌ „Zusammenkunft, Beisammensein" 40,10; – Pl. مَجَالِسُ „Sitze (Niederlassungen)" 26,8; „Ratsversammlungen" 5,9.

جلف جَالِفَةٌ Plur. جَوَالِفُ „Alles vernichtende = unfruchtbare (Jahre)" 42,4.

جُلْمُودٌ „(grosser) Fels" 54,8.

جُلْهَةٌ „Talwand" 10,19.

جلو جَلَا u. acc. „erhellen" 38,13.

VII. m. عَنْ P. „sich erhellen vor ..." 47,9.

جَلَآءٌ „Glanz, Politur (der Klingenseiten) 18,4 („d. Schwertes glänzende Seiten").

جُمْجُمَةٌ Pl. جَمَاجِمُ „Schädel" (der Gefallenen) 4,21.

جَمَدَ u. m. أَنْ „geizen, zu ..." 29,3.

جمر IV. P. p. fem. مُجْمَرَةٌ „festgefügte" ـــُ اَلْكُعُوبِ „Knöchelfeste (Füsse)" 26,5.

جَمْرٌ „Kohlen" 19,5.

جَمَّارِى fem. „die Volksmenge" 67,1.

جَنْزِى N.pr.l. 11,5.

جَمَعَ a. „zusammenbringen" 1) acc. 33,17 u. 41,1 („vereinigen"); 30,2 („anhäufen"); – 2) m. بَيْنَ „zwei Dinge vereinen; Einigung zu Stande bringen zwischen..." 54,12; – 3) acc. S. u. بِ „in den Plural setzen durch..." 1,5.

II. acc. „in sich vereinigen" 16,14.

VIII. Inf. اِجْتِمَاعٌ „Vereinigung" 68,15 (× فِرَاقٌ).

X. „sich versameln, zusamenkommen" 25,15.

جَامِعَةٌ Plur. جَوَامِعُ „Haupt-(grosse) Moschee" 66,13.

مَجْمُوعٌ „vereinigt" m. فِى „in" 63,5 (Dual.).

جَمْعٌ t.t. gram. „Plural" 2,15.

جَمِيعٌ „Gesammtheit, Gesamtes" („alle") 34,15; – جَمِيعًا „insgesamt" 5,7 (حال zu النَّاسِ); 5,20 (nach 2 Nom. mit ...وَ); 44,15 („ganz und gar").

أَجْمَعُ „allzumal, ganz" 22,17 (Reim-â); – Plur. fem. جُمَعُ „insgesamt, allesamt" 16,14 (nachgesetzt); – Plur. أَجْمَعُونَ „Alle" 4,13 (nachgesetzt).

مَجْمَعٌ „Vereinigungspunkt" 23,14.

جمل IV. m. Tamjîz „sich gebührend benehmen, sich fest zeigen in ....." 16,13.

P. a. „maassvoll, gefassten Sinnes" 14,7.

جَمَلٌ Pl. أَجْمَالٌ „Kameele" 24,10.

جُمْلٌ Plur. zu جُمْلَةٌ „Sume, ganzes, All" 63,11 („alle Tng.")

مُجَامِلٌ P.a. III. 64,2 („mir schön thuend").

أَجْمَلُ „schöner, besser, geziemender" 14,6.

جَمِيلٌ „schön, anmutig, gut stehend" (Gewand) 20,14; 63,9 („geziemend").

جنّ جِنٌّ coll. „Dämonen, Ginnen" 15,11 (× إِنْسٌ); 44,13; 46,16; أَبُو الجِنِّ 43,10; – Pl. جِنَّةٌ 48,12 (Wortspiel).

جَنِينٌ „verborgen" (Grab) 31,9; „Embryo; Verborgenes, Versteckter" 49,11; – = مُجَنٌّ

(مَقْبُورٌ) „eingehüllt, begraben (fast coll. = „Begrabene") 4,4. [spiel).

جُنُونٌ „Wahnsinn" 48,12 (Wort-

جُنَانٌ „Schild" 56,4.

جَنَّةٌ (determ.) „das Paradies, der Paradiesesgarten" 71,9; ـــُ الخُلْدِ 71,8; ـــُ الفِرْدَوْسِ 33,17 f.; فِي جَنَّةٍ وَسَلَامٍ 43,12; - Plur. جِنَانٌ 55,10 (ـــُ الخُلُودِ).

جَنَبَ u. acc. „von der Seite führen" 12,5.

VIII. acc. „sich von Jem. abwenden, ihn zurücklassen" 26,18.

Inf. إِجْتِنَابٌ „Meiden" 22,14; 13,16 („Widerwille gegen [Genit.]).

جَنْبٌ „Seite" Dual. 25,2; 21,12 („Lenden").

جَانِبٌ „Seite, Stelle" 52,14; Plur. جَوَانِبُ „Gemütsart, Benehmen" 26,16.

مُجْنُوبَةٌ „vom Südwind (جَنُوبٌ) gebrachte" (Wolkensäume) 25,10.

جَنَابٌ „nahe Weide" 47,18.

جِنَابٌ „Halfter" (d. Rosses) 47,17.

جَنُوبٌ „Südwind" 10,4; 26,1; - ذُو ـــ 26,1.

جنح a. m. لِ „zu etw. hinneigen" 70,6.

جَانِحَةٌ Plur. جَوَانِحُ 1) „sich neigend" (v. d. Kameelen) m. بَيْنَ 24,11; - 2) „Herzrippen" 65,1.

جَنَاحٌ 1) „Flügel, Schwinge" 50,10; 11,8 (Dual.); - 2) „Arm, Hand" = ich (reflex.) 27,5.

جندع جُنْدَعٌ Plur. جَنَادِعُ „Heimsuchungen, Unglücksfälle, Unheil" [34,9. [62,13.

جنس „Geschlecht (Abstammung)

جنى جَانٍ „Sünder, Verbrecher, Missetäter" 55,14; 12,16 (الجَانِي).

جِنَايَةٌ Plur. جِنَايَاتٌ „Vergehungen, Verbrechen; Beleidigungen" 14,17.

جهد VI. m. عَلَى l. „sich eifrig bemühen an ... vorbei (zu kommen)" 11,5.

VIII. „eifrig bemüht sein um ..., eifrig erwägen, sich strenge vornehmen" m. بِ S. 40,19; 43,9 („Anstrengungen machen, ankämpfen dagegen" عَلَى - acc., Energet. I. nach ... لَ).

P.a. VIII. مُجْتَهِدٌ „eifrig, Eiferer" 34,15. [41,9.

جُهْدٌ „Bemühung, Eifer (gegen...)"

جَهْدٌ „Übereifer (zu nützen oder zu schaden) 53,9; „Macht, Hilfsquellen" خَائِبَ الْجُهْدِ „getäuscht in (allen) Hilfsquellen = ohne Anstrengung" 64,9. [56,11.

جَاهِدًا „dringend" 31,18; „mühselig"

جهر جَهْرَةً „offen, öffentlich" 49,17.

جِهَارًا „offen, laut, öffentlich" 34,14.

جهل جَهِلَ a. „unverständig, thöricht handeln" absol. 7,19; m. عَلَى „gegen" 7,19.

جَهْلٌ „Thorheit, Unverstand" 7,19; الْجَاهِلِينَ ___ ; vgl. 5,19; 6,4); 17,11; 58,8 („Unwissenheit" mit بِ „um").

جَاهِلٌ Plur. جَاهِلُونَ „Thoren, Unverständige" 7,19; – Pl. أَجْهَالٌ 15,4.

مَجْهُولٌ „unbekannt" (v. e. Lande) 9,7.

جَهُولٌ „roh" 24,4.

أَجْهَلُ „(sehr) thöricht" 17,11.

جَوٌّ „Luft" od. „weiter Talgrund" 50,10.

جوب جَوْبٌ „Durchziehen, Durchwandern, Durchschweifen" 70,16.

IV. 1) absol. „antworten" 24,12; 51,3; – 2) acc. „Jemandem antworten" 11,16 („Folge leisten"); 13,21; 27,4 („erhören").

P.a. مُجِيبٌ „antwortend" 28,18 (أَرْبَدًا مع حال). [bel) 21,18.

VII. „zerreissen, zerrinnen (Ne-

VIII. acc. „sich anlegen, anziehen, hüllen in..." 15,1; 46,7.

جود جَادَ u. „reichlich sein" 37,1 („strömen", Träne); 35,17 („reichlich giessen", Hand = freigebig); – „freigebig sein" 66,8 (× بَخِلَ); – m. عَلَى „sich ergiessen über..." (Wolke) 11,2; – m. بِ „freigebig s. mit..." 37,12; – „trefflich s." 59,15 (Imp.). [gen, od. F.").

جُودٌ „Freigebigkeit" 58,11 („Re-

جَائِدٌ „reichlich" (Regen) 70,18.

جِيَادٌ Plur. جَوَادٌ „(edle) Renner, Rosse" 7,11.

أَجْوَدُ „reichlicher, unerschöpflicher" (v. e. Fluss) 20,7.

جور جَارَ u. „abirren"; بِ P., عَنْ S. „Jem. von etw. ablenken, abbringen" (v. Wein) 2,23.
III. acc. „gute Nachbarschaft halten mit…" 57,12.
IV. acc. „schützen, beschützen" 21,2.
جَوْرٌ „Gewalttätigkeit, Unterdrückung" ذُو الجَوْرِ „Tyrann, Bedränger" 41,8.
جَارٌ 1) „Nachbar" 59,3; 23,9 („Zeltnachbar"); — Plur. جِيرَانٌ 45,2 („Freunde, Freier"); 60,9; — 2) „Schützling" 21,1 (bis). 10; 34,17.
جَارَةٌ „Nachbarinn" 65,9.12.
جِوَارٌ „Nachbarschaft" 60,9.

جوز جَازَ u. m. أَنْ. „zulässig sein" 1,7; 3,8.10.
III. acc. 1) „passieren, durchwandern" 61,4 (بلاد = Länder); — 2) „das Maass überschreiten" 53,1.
IV. 1) „erwiedern" (durch Aehnliches ergänzen) 10,9; — 2) acc. „durchziehen, passieren" m. مِنْ 26,8; — 3) m. أَنْ „für zulässig erklären, billigen" 1,7.
جَوْزٌ „Mitte, Kern" 46,5; — Plur. أَجْوَازٌ 23,13 („Mitte"); 41,17 („Kernstücke").
الجَوْزُ N. pr. l.

جوع جُوعٌ „Hunger" 13,14.

جول جَالَ u. „sich tummeln, voltigieren" (Pferde) 11,5; „zu weit sein, schlottern" 42,1 (Schnur). [(Dual.).
جُولٌ „(grab-)Wand" 42,14

جون الجَوْنُ „das Rotross" 35,6; N. pr. (Pferd) 30,1; — Pl. جُونٌ „schwarz" (Haut) 6,15; — „Braune" (Kameele) 31,3.

جَوْهَرٌ „Substanz, Wesen" 53,13; — [58,11.
Pl. جَوَاهِرُ „Juwelen, Perlen"

جَيْأَلُ „struppig" (Hyäne) 12,15.

جىء جَاءَ i. „kommen" 1) absol. „daherkommen" 70,7; vgl. 9,12; — 2) acc. „kommen zu…" 29,19; — 3) m. بِ = „bringen" 24,4; 40,8.

جِيدٌ „Hals" 8,7 (bis); 9,10; 54,14.

جَيْشٌ „Heer" 29,11; 42,19.20; 57,19; 61, 8.14 (صَاحِبُ — = ذُو — „).

جِيفَةٌ Plur. جِيَفٌ „Leiche" 58,5.

حَاذَةُ N.pr.l. — أُسُودُ 26,12.

حبب حَبَّ (aus حَبُبَ = صَارَ مَحْبُوبًا) „freund, lieb werden" 25,8 (يَا — مَا حُبَّ —) „wie herrlich ist die Liebe…").

IV. 1) acc. „lieben" m. inner. Obj. حُبًّا „mit e. Liebe = so sehr" 67,6; – ohne acc. 41,2 (أُحِبُّ); – 2) Imp. m. بِ Vb. d. Bewunderung: „ach wie lieblich war (klang) der Vorwurf gegen mich…" 45,15.

P.a. مُحِبٌّ „Liebender, Verliebter" 41,2; 59,5 („liebevoll"); 60,10; 62,4; 63,16.

حُبٌّ „Liebe" 25,8 (ter). 11; 40,2 (حُبُّهَا „d. Liebe zu ihr"); 45,19; 46,1 (bis; الْحُبُّ). 2; 57,1; 64,18.

مَحْبُوبٌ „geliebt; Geliebter" 65,3; غَيْرُ — „ungeliebt" 62,4.

حَبِيبٌ „lieb; freund, Liebchen" 29,2; 62,4 (= مَحْبُوبٌ); 70,3; بَنُو — 25,16; – Pl. حَبَائِبُ 63,13.

أَحَبُّ m. إِلَى P. (pass.) u. مِنْ „als" 37,19; 38,1–6 („…. mir lieber, als …..").

حَبَّذَا 45,17 („welch Glück für den, der …..").

حبر II. P.p. „geschmückt, kostbar" [(Kleid) 16,6.

حَبَسَ i. P.a. m. نَحْنُ „die, welche (d. Heerde) zurückhielten" m. بِ „wo?" 6,5. [29,11.

III. acc. „in Schranken halten"

حَبْسٌ „Gewahrsam, Gefangenschaft" 62,7.

حبض مَحْبِضٌ Plur. مَحَابِضُ „Stöcke (Hölzer)" 14,2. [(Pferd).

حبك مَحْبُوكٌ „ein fussstarkes" 10,6.

حَبْلٌ „(Koppel-) Strick, Seil" 6,2; übertrag. „(Liebes-) Band" 39,15.

حبو حَبَا u. 1) „beschenken" 31,16 (أَحْبُو = أَحْبُوا); – 2) m. إِلَى „sich langsam winden" (v. Bache) 46,18.

خُبِيٌّ „Gewölk" 18,1.

حتد مَحْتِدٌ „Ursprung, Race" 33,14.

حتم حَاتِمُ الطَّآئِيُّ N. pr. m. 23,6.

حَتَّى getrennte Conj. 1) m. d. Pf. a) d. zeitl. Grenze: „bis, bis dass, bis dahin, dass…" α) 18,18; 47,6.9.11; 56,11 („bis dass jetzt"); 58,5 („bis endlich"); 61,20 („schliesslich, endlich"); — β) m. d. Impf. Indic. 48,1; 64,20 (= „wenn ich dich nicht…"); — γ) …. حَتَّى مَا …. 28,13 („so lange bis…"); 49,8 („bis dass" od. „so dass"); — δ) m. vorausgeh. Negat. „nicht eher als bis…" 26,3; 31,15; 38,7; 40,6 (bis); 67,13. — b) „die Wirkung, den Erfolg": „so dass, dass, so zwar, dass; so sehr, dass" 7,18; 10,5; 20,4; 21,9; 48,14; 61,1.17; 70,14. — c) im correlativen Satzgefüge: ….. حَتَّى إِذَا ….. ü. ….. حَتَّى إِذَا مَا „so sehr, dass; so oft, als; od. „bis…, zur Zeit, wo…" 21,11.18; 22,6; 38,11; 49,6; 57,11; 69,15. — 2) m. d. Subjunctiv (Wille des Handelnden) „bis dass, auf dass, in der Absicht, dass; bevor" 2,2.3.4; 4,15; 13,14; 16,12; 18,11; 22,5. 17; 25,4; 27,5 (dazu 8!); 32,13; 40,10; 48,12 (?); 49,5 (bis).

حثث حَثِيثُ الرَّكْضِ: ـــ ein „zum Galop Angesporntes" (Ross) 12,1; — Plur. (حال) حِثَاثًا „anstachelnd, aufreizend" m. إِلَى 14,18.

حَثْحَثَ acc. „beunruhigen, austreiben" (Schwarm aus den Stöcken) 14,2.

حُثُنٌ N. pr. l. 26,8. [42,13.

حَثَى i. „Staub werfen" m. فَوْقَ

حجج حَجٌّ „Wallfahrt" 66,15; „Pilgerfest" 27,3.

حِجَّةٌ (eig. „Wallfahrt") „ein Jahr" 43,6. [weis" 45,10.

حُجَّةٌ „Beweismittel, Be-

الحَجَّاجُ N. pr. m. (Statthalter vom ʿIrâk) 41,9.10; 42,2.3.9; 43,1; 44,14.

حَجَبَ u. i. acc. ü. عَنْ „verschleiern, Jem. vor Jem. verhüllen" 51,17.

حَاجِبٌ Plur. حَوَاجِبُ „Augenbrauen" 60,14 (حَوَاجِيبُ).

مَحْجُوب „verschleiert, verhüllt" 61,20; m. عَنْ 65,4 („dessen Blicken dies entzogen ist").

II. P.p.fem. مُحَجَّبَةٌ „den Blicken entzogen, verschleiert" 61,20.

VIII. „sich verstecken" 40,18.

حجر II. Pass. u. بِ „verhindert, bedeckt sein durch..." 48,16.

الحِجْرُ „al-Ḥiǵr" N.pr.l. (Gebiet der Ṯamûd) 43,16 (bis).

حَجْرَة (حُجَرَةٌ) „Seiten des Hauses, Hofräume" 36,2; „Pferche" (für d. Kameele; = Kochkessel, im Rätsel) 41,16; – Dual. حَجْرَتَيْهِ adv. „um seine (des Tränkplatzes) Ränder" 14,11 (~ حَوْلَهُ).

مَحْجِر Plur. مَحَاجِرُ „Augenrundung, Augenkreis" (d. Weisse) 57,4.

حدد حَدَّ u. Pass. حُدَّ (v. Zahn) „geschärft, gewetzt werden". [51,12.

مَحْدُود „begrenzt, beschränkt"

حَدٌّ 1) „Spitze, Schneide (des Schwertes) 56,6; – 2) „Schärfe" — ذَاتُ = „Axt" 18,18; – 3) „Grenze" 20,9 (im Grenzgelände); – 4) übertrag. „Stärke, Tapferkeit" — ذَاتُ 5,5.

حَدِيدٌ 1) Adj. „scharf, spitz" 56,4 (quater); – 2) Subst. „Eisen" 7,9; 54,20; 57,15; 32,20 (eiserner Pfeil).

حَدَبٌ „Böschung" — ذُو (v.e. Flüsse) „mit steiler Böschung" 20,6.

حُدْبٌ Plur. zu أَحْدَبُ 36,2 „Buckelige" (Kameele; حال).

حدر VIII. m. إِلَى „herabsteigen" 63,2.

حَدَق Plur. zu حَدَقَةٌ „Pupille" 48,16 (حال).

حدث II. acc. P. „sagen, ansagen" 39,10 (Dual., Imp.) m. كَيْفَ; Pass. m. عَنْ P. 2,21 („von dem dir berichtet w. ist"); – Pass. m. بِ S. u. فِي P. „benachrichtigt w. über..." 5,17.

IV. absol. 8,10 („was sie Neues angestellt", ironisch); – acc. S. u. لِ („wegen") „eintreten lassen, her-

vorrufen, herbeiführen" 3,13.14.15.

P.p. مُحْدَث „erschaffen" (nicht ewig) [51,11.

حَدَث „Vorfall, Ereigniss" 35,9; – Plur. أَحْدَاث „Zufälle, Wechselfälle" 65,7.

أُحْدُوثَة Plur. أَحَادِيث „gerede, Redereien; gespött" 40,1; 44,2.

حَدَاثَة „Jugend" 60,19.

حَادِث „neu, jung, jüngst" 8,8.

حَادِثَة Plur. حَوَادِث „Ereignisse; Zeit" 60,18; „Unfälle, Schicksalsschläge" 65,15

حَدِيث „e. (eigene) geschichte" 2,13; „neue Nachricht" (die ganze geschichte) 39,12; 22,19 u. 23,1 („geplauder"); 23,3 („geplapper"); – Plur. أَحَادِيث „Nachreden" 23,9 („die schmähenden Nachreden").

حدو حَدَا u. „kameele singend vorwärts treiben" 4,1 (3.P. fem. Plur. Pass.).

حُدَيَّا „gegnerschaft (od. Elite)" — النَّاس 4,16 (Präd. zu نَحْنُ).

حَذِرَ a. acc. „sich in Acht nehmen vor..., auf der Hut sein vor..." 16,13; 52,13 (bis); – m. مِنْ 55,11.

III. acc. „fürchten, auf der Hut sein vor..." 17,8; 24,1; 58,10; 59,9; – m. أَنْ „dass" 7,6.

حِذَارًا m. عَلَى P. u. أَنْ „besorgt um..., dass..." 9,11.

حذف حَذَفَ i. „aus-, weglassen" t.t. gr. 3,1.

مَحْذُوف „Aus-, Weggelassenes" t.t. gramm. 1,14.

حِذَاء „das Gegenüber, Gegenüberliegende" 47,6.

حَرَّة „Ḥarra, steinige u. vulkanische Gegend" 26,4.

حُرَّة „e. freie" (freigeborne, edle Frau) 63,4; 33,5.

حرب III. acc. „bekämpfen" 61,9.

حَرْب fem. „krieg, kampf" 3,7.12; 17,15; 35,7; 47,13; 58,1; – Plur. حُرُوب „kämpfe, Schlachten" 3,2 (Stammesfehden).16; 5,6; 19,10 (bis).

حَرْبَة Plur. حِرَاب „(Lanzen-) Spitze" 47,17.

حَرْبَةُ N. pr. l. 30,7.

حَرِيبٌ „ausgeplündert" 26,4.

مُحَارِبٌ (Stammname) 37,12.14.

مِحْرَابٌ Pl. مَحَارِيبُ „Gebetsnische" [67,7.

مَحْرُوبٌ „beraubt, geplündert" 60,10.

حِرْبَاءُ „Kamäleon" 32,12.

حرث حُرَيْثٌ N. pr. m. (Dichter) 23,2.

حرد أَحْرَدُ „mit schlaffen Sehnen am Vorderfuss" غَيْرُ ـــ 32,10 (حال).

حرس حَارِسٌ „Wächter" 40,11.

حِرْصٌ „Begierde, Gier" m. عَلَى (حِرْصًا „gierig nach ...") 18,17.

حَرْفٌ 1) „Konsonant" 1,8 („auf seinem Schluss-K."); – 2) „Buchstabe" Pl. حُرُوفٌ 59,14; – Pl. أَحْرُفٌ 70,9.

حرق IV. acc. „anzünden, verbrennen" [68,7.

حَرِيقٌ „Brand" 25,9.

حُرْقَةُ N. pr. fem. 39,1.

حرك II. acc. „in Bewegung setzen = handhaben" 11,19.

حَرُمَ i. Pass. „verwehrt sein" 69,11.

II. P. p. „unbetretbar, unverletzlich" 35,14 (= ka'ba); 64,20 („verwehrt").

حَرَمٌ „unverletzliches Gebiet" 25,2.

حَرَامٌ „verboten" 54,15; 22,7 (x حَلٌّ i.); 33,5 (عَلَى P.); 16,6 (دَمٌ = unrechtmässig vergossenes); – „geheiligt" 67,2 (= ka'ba); ـــ النَّهْبِ „geheiligt gegen den Raub" 68,6.

حَرِيمٌ „Frauenheiligtum" 38,17.

مُحَرَّمٌ „Verbotenes, Heimliches" 40,12.

حَرْمَلَةُ N. pr. هَاشِمُ بْنُ ـــ 35,1.

حرى V. „still stehen" (Regen, Wolke) 9,18 (für تَتَحَرَّى).

حَرِيَ a. „würdig s." m. بِ

IV. Imp. m. بِ „wie angemessen, wie passend ist es..." 17,13 (أَحْرِ ـــ بِأَنْ ـــ).

حَرِيٌّ fem. ـــَةٌ „würdig, passend, angemessen, entsprechend" m. بِ 63,4.

حَزَّ u. acc. „(ab-)schneiden" 5,1; 11,6 („einschwenken zu ..., sich teilen in..." m. لِ „zu").

حِزَّاءٌ „Durchschneiden,

Durcheilen (der Strecken)" 46,14.

حزم حَزْم „feste Entschlossenheit" 15,1; 16,14 („Tatkraft"); 17,13 (bis); 21,13 (bis); 30,15 (× لِينٌ); 42,7; – أَبُو الحَزْمِ N.pr.m. (Dichter) 70,17.

حزن حَزِنَ a. „traurig sein" 63,7.

حُزْنٌ „Trauer, Traurigkeit, Kummer" 29,1; 35,10; 46,13; 63,4.

حَزَنٌ „Traurigkeit" 49,18.

حَزْنٌ „rauher Hochgrund" 45,14; 16,10 („Hochgebirge" × سُهُولٌ); – Pl. الحُزُونُ „die rauhen Hochgründe" × السُّهُولَةُ 5,10.

مَحْزُونٌ „betrübt; Betrübter" 65, 11.14 (× سَالٍ).

حزو اِحْزِيزَآءٌ Inf. „Rütteln" 46,16 (Alliterat.); – مُحْزَوْزٍ „rüttelnd" 46,16.

حسس IV. acc. P. „kennen, empfinden, Empfindung haben für..." 30,12; 17,18 („spüren").

حِسٌّ „Empfindung, Gefühl" 62,8.

حَسِيسٌ „leiser Ton, leichtes Geräusch" 35,5.

حسب حَسِبَ i. m. dopp. acc. „meinen, vermuten, dafürhalten" 33,4; 66,7; – m. أَنْ 71,9; – acc. u. Impf. 8,5.6 („glauben, annehmen – dass...")

حَسْبُ „genüge" حَسْبُكَ „genug hast du mit..." 52,18; 51,18 („unser genüge ist...").

حَسَبٌ „Adel (Verdienst)" 7, 7 (∼ دِينٌ).

حِسَابٌ „Rechnung" 67,13.

حَسَدَ i. u. acc. „beneiden" 59,8.

حَاسِدٌ „Neider; Heuchler" 59,2; 71,2 („neidisch"); – Plur. حُسَّدٌ 33,17.

حَسُودٌ „Neider" 55,16.

حَسَرَ i. acc. „müde machen, abstumpfen" 46,5; 49,8 („müde, matt werden").

VII. „aufgedeckt, enthüllt, entfernt werden vor..." 47,7.

حَاسِرٌ „Barhäuptiger" 29, 11 (× مُقَنَّعٌ).

حَاسِرَةٌ Plur. الحَوَاسِرُ „ent-

blösst, schleierlos" 38,15 (Klagefrau).

حسم حُسَامٌ „ein Scharfes" (Schwert) 25,12; 66,7; 56,4 („Schwertschneide").

حَسُنَ IV. acc. „schmücken" 29,14 („verschnörkeln") 29,14.

X. P. p. fem. Pl. المُسْتَحْسَنَاتُ „die für schön Gehaltenen" 60,11.

حُسْنٌ „Schönheit" 68,3; 70,4; 71,1; 65,4.6; 53,5 („Vortrefflichkeit"); 22,19 („Liebreiz"); 20,15 („Erhabenheit"); 60,12 (bis). 13 (~ طِيبٌ); – Plur. مَحَاسِنُ „Schönheiten, Reize; Pracht, Vorzüge" 35,11; 44,9; 59,19; 63,12.

حَسَنٌ „schön" 50,2.

حَسْنَآءُ fem. „schöne" 17,4; 27,9 („in Schönheit erstrahlend").

حُسْنَى „Gutes, Wohltat" 13,3.

أَحْسَنُ Elativ; ... مَا أَحْسَنَ 38,10 („wie schön sich nur immer e. Baum ..."); – „das Schönste dessen, was ..." 70,18.

حِسَانٌ Plur. zu حَسَنٌ „schöne" adjektiv. 12,6 (Weiber).

حَسَّانُ N. pr. m. بْنُ ثَابِتٍ 33,6.

الحُسَيْنُ N. pr. m. (= أَبُو العَشَائِرِ) 64,19.

[32,1.

حسو حَسَا u. VIII. acc. „schlürfen"

حشش حُشَاشَةٌ „letzter Atem, Lebensrest" 11,13.

حَشْرٌ „Versammlung" يَوْمُ الحَشْرِ „d. Gerichtstag (= jüngstes Gericht)" 57,8.

[27,7

حَشْرٌ „wohlgeformt" (Pferd)

حَشَفٌ „fleischlose Datteln" 11,10.

حشو حَشَا u. m. dopp. acc. „etw. mit etw. anfüllen, anstopfen" = etw. mit etw. versehen" [17,17.

حَشْوٌ „Füllung" 16,4.

حَشًا „Eingeweide, Inneres, Bauch" 36,13; 64,20; – Pl. أَحْشَآءٌ 42,20 („Gedärm").

حشى حَاشَا m. acc. „Verwahrung vor ..., Fernhaltung von ...!" 56,18 („halte fern dir den ...").

حُصٌّ „Safran" 1,10.11.12.

حصب II. P. p. المُحَصَّبُ N. pr. l. (eig. der Ort, wo die Steine bei Be-

endigung d. Pilgerfestes geworfen w.).

حصن IV. Imp. 17,20 („wie fest, wie gestählt ist e. Mann, wenn er...") m. S P.
P. a. femin. مُحْصِنَةٌ „keusch, tugendhaft" 33,15.
حِصْن Pl. حُصُونٌ „Burgen" 5,18.
حَاصِن Plur. حَوَاصِن „Keusche, züchtige" (Frauen) 12,7.
حَصَانٌ m. مِنْ „(keusch) bewahrt" od. „sich wehrend vor..." 3,20 (Mädchenbrust); - „keusche Frau, züchtiges Weib" 19,17.
حِصَانٌ „Ross, edles Ross" 16,12; 54,20.

حصى IV. m. كَمْ „zählen, her-, aufzählen" 70,15 (bis); Pass. „gezählt werden" 57,18 (bis).
حَصًى „Kies, Kiesel" 33,8 (= Erdboden); 46,8; 57,18.

حضض حَضَّ u. acc. P. u. عَلَى S. „aneifern zu....." 2,18.

حَضَرَ u. „da sein; eintreffen, eintreten" 63,14; 65,2. [42,1 (قَدَرٌ).
II. P. p. fem. „(gast-) gewärtig"
حَضَرٌ „fest bewohnter Ort, fester Wohnsitz (Stadt) 60,11. [2,19.
حُضُورٌ „d. Herantreten (d. Todes)
حَاضِرٌ „fest ansässig, Städtebewohner" 40,1 (× بَدَا); 57,11 (× بَادٍ).
حَضَارَةٌ „Stadtleben" (Städterinnen) × بَدَاوَةٌ 60,12.

حطط حَطَّ u. acc. u. مِنْ „herabsteigen lassen" 61,6.

حظظ حَظٌّ „Glück, Glücksgenuss, Vergnügen" 39,8.

حفف حَفَّ u. m. بِ l. „umgeben, umschliessen" 34,6. [27,10.
حُفُوفٌ „Entbehrung" ~ فَقْرٌ
مَحْفُوفٌ „ganz verdeckt, (in Schatten) gehüllt" 20,12.

حفر حَافِرٌ (eig. „Graber"), „Huf" (d. Pferdes) 59,2; - Plur. حَوَافِرُ 58,5.
حَفِيرٌ „(Wasser-) graben" [41,9.
— زِيَادٍ (Grenzgraben in ʿIrâḳ)
حَفِيرَةٌ „Grube, Höhlung" 36,6 (Grab).

حفض Plur. أَحْفَاضٌ „(Zelt-) gerät"

(od. Gerätkameele) 4,16.

حَفِظَ a. acc. „beachten, Acht geben auf…" 31,11; 3,16 („bewahren").

III. „zu schirmen suchen" (ohne Obj. 38,17.

مُحَافَظَةً (acc.) „zum Schutze, zur Schutzwehr, zur Verteidigung" 5,5; 36,10 (~ مُحَمِّيَةً)

حَافِظ m. acc. „Wahrer, Hüter" 16,17 („d. Retter des Volkes").

حِفَاظ „Beschützung (der Seinigen) [56,4.

حَفَلَ i. m. لَدَى „versammelt s. vor…" 19,20.

حَافِل Plur. حَوَافِل „ganz voll (Euter)" 64,3.

حَفِيَ a. „barfuss gehen" 14,21 (~ وَأَى).

حَفًا „Fussverwundung, Sohlenwundheit" 32,13.

حَفِيّ „freudig aufnehmend, freudig teilhabend" m. بِ „an" 32,9.

حقق IV. acc. P. u. بِ „Jemandem ein Recht auf etw. (بِ) zugestehen, ihn dieser Sache für würdig halten" 16,2 („möge euch Gottes Zorn nicht so kennen lernen, wie…").

حَقّ „Recht" 20,1 (bis); 29,4 („Pflicht"). 13 (m. أَنْ); 58,2; 68,10; vgl. أَحَقًّا ―― أَنَّ … „beruht es auf Wahrheit, dass…..?" 39,15 (أَحَقًّا).

أَحَقُّهُم „ihr Würdigster, dass, wenn…" 37,7.

حَقِيقَة Plur. حَقَائِق „Rechtswahrnehmung, Gerechtsame, Schutzrechte" 57,18. [3,20.

حُقّ Pl. zu حُقَّة „Büchse"

حِقْبَة acc. „ein Jahr hindurch" 8,10.

حقد حَقُود „e. Hasserfüllter" 55,8.

حقر VIII. P.p. „zu verachten, verächtlich" 55,16.

حقف حِقْف „Sandhügel" 70,10 (= Busen, Brust).

حَقَنَ i. m. فِي „fliessen lassen, einfüllen in…" 16,11 (Suff. ها = ihre Beute).

حكم II. acc. u. عَلَى „Jemanden zum Richter setzen über…" 62,6.

Inf. تَحْكِيم „(Sklaven-)Herrschaft" 62,8 (Bevormundung

= تَحْكِيمُ العَبْدِ عَلَى نَفْسِهِ).

IV. acc. „(kunstvoll) verfertigen" 55, 1; „befestigen, vergewissern" 62,8; — Pass. m. إِلَى „fest gemacht sein in (noch mit Knöten)…" 42,18.

V. m. فِي „Macht besitzen (ü. ausüben) über…, beherrschen" 57,6.

حُكْمٌ „(richterliches) Urteil" 42,17.

الحَكَمُ im N.pr. m. s. الأَشْتَرِيُّ 69,6.

حَكَمٌ „Schiedsrichter" = حَاكِمٌ m. فِي 56,7.

حُكُومَةٌ „Regierung, Staatsgewalt. [56,6.

حَاكِمٌ Pl. الحَاكِمُونَ „die Entscheider"

حَكَى i. acc. „gleichen, ähnlich sein; Jem. etwas darbieten, zeigen" m. لِ P. 63,13.

حلّ — 1) حَلَّ i.u a) absol. „absteigen, lagern" 21,13 (ح!).18; — b) m. acc. „bewohnen" 66,9 (كَ — geht auf „Haus"); — c) m. بِ l. „absteigen, halten, den Wohnsitz aufschlagen" 12,8; 18,17 („verweilen bei…"); — d) m. فِي „hereinbrechen über…" 33,13.

2) حَلَّ u. „lösen" Pass. „gelöst werden" 21,7; — m. عَنْ u. بِ „Jem. einer Sache entbinden" 49,11.

3) حَلَّ i. „erlaubt, gestattet sein" 22,7 (× حَرَامٌ).

IV. Inf. إِحْلَالٌ „Erlaubniss zu…, Freigebung" 68,6.

V. „sich lösen" (Bündniss) 17,14.

VIII. acc. „zum Aufenthalt wählen" 21,2.

حَالٌّ Plur. حُلُولٌ „herabsteigend" m. بَيْنَ 49,12.

حِلَّا „Eideslösung!, los vom Eid!" 41,2. [49,1.

حُلَّةٌ „Unterkleid, Untergewand"

مَحَلٌّ „Stelle, Stellung, Stufe" 56,14.

مِحْلَالٌ „oft (viel) betreten" (Boden) 8,6.

حَلَبَ u.i. „melken" a) acc. 64,3; 48, 7 („schlürfen, trinken"); — b) dopp. acc. „Jemanden das Tier melken lassen" 31,5 (Pass. m. 1 acc. „die beim Melken das Beste liefern von dem,

was ..... "). [26,2.

حَلِيبٌ „rinnend, fliessend" (Blut)

حُلَّبٌ „Ḥullab-Pflanze" 12,4 („die die Ḥ. abweidenden G.").

حلس أَحْلَسُ „schwarzrot" 25,12.

حلف حَلَفَ i. „schwören" m. بِ 35,14; – m. عِنْدَ 40,19; – direkt m. لَ 43,9.

حِلْفٌ „ein durch Eid gebundener, Jünger, Anhänger" 66,6.

حلق حَلْقٌ „Kehle" 23,15.

حَلْقَةٌ „Ring" 17,1 (Dual.).

حلك حَالِكٌ „tiefschwarz" 54,10.

حلم حِلْمٌ „Milde (Sanftmut mit Einsicht) 15,4; 60,18.19 (bis); – Plur. أَحْلَامٌ 36,7.

حلو IV. acc. „süss machen" 64,17.

حُلْوٌ 1) Subst. „Süsse, Annehmlichkeit" 28,12 (× مُرٌّ); – 2) Adj. „süss, lieblich, angenehm" 52,6 (~); 57,18; 59,5.

حَلَاوَةٌ „Süsses, Süssigkeit" 66,3.

أَحْلَى m. مِنْ „süsser als..." 54,7; ... مَنْ —— „die Süsseste (unter Allen) welche..." 40,15.

حلى حِلْيَةٌ Plur. حُلًى „Schmuck, Zierat" 60,1 (Rotgold).

حمم Pass. حُمَّ „beschlossen, vorbereitet, bestimmt, gerüstet, aufbewahrt sein" 12,12; 14,17.

حَمَامٌ comm. „Tauben" 24,11.

حَمَامَةٌ „eine Taube" 65,8.9.

حَمَّامٌ „(warmes) Bad" 60,15.

حِمَامٌ „Verhängnis, Tod" 43,7; 61,10.

حَمِيمٌ „Verwandter" 41,16.

أَحَمُّ „schwarz" النَّقْعِ —— „dunkler Staubwirbel" 61,14.

حَمِدَ a. acc. „loben, preisen" 33,3 (bis).

حَمْدٌ „Lobpreis" لَكَ الحَمْدُ 51,10; 53,9 („Gnade"); الحَمْدُ لِلّٰهِ إِذْ ... 31,15; vgl. 62,1 (bis; لَهَا ; لِلْكَافُورِ = لَهُ = لِلْخَيْلِ).

مَحْمُودٌ „gepriesen" 27,12; 51,10 („Preiswürdigstes").

مُحَمَّدٌ 1) „Mohammed" (der Prophet) 37,5; 42,5; 32,13.17 النَّبِيُّ —— 34,1; – 2) im Nom. pr. m. s. سفر 70,5;

المُعْتَمِدُ 71,11.

حَمِيدٌ „hochgelobt" (v. Gott) 51,15; 55,5 („e.H."). 9 („löblich").

أَحْمَدُ 1) „sehr löblich, vollkommen (gesund)" ـُ جِسْمٌ 54,2; – 2) N.pr.m. = Mohammed, d. Prophet: ـُ المُبَارَكُ 34,6.

الحُمَيْدِيُّ N.pr.m. (Dichter) 70,13.

حمر حِمَارٌ „(Wild-) Esel" 10,19.

أَحْمَرُ „rot" Plur. حُمْرٌ 4,7 (× بِيضٌ); 57,4; 60,1 („rot von...").

حمس الحَمَاسَةُ („Tapferkeit"): „die Ḥamâsa" 20,13.

أَحْمَسُ „hart, beharrlich" 25,14 (Tag).

حمش IV. Pass. „angefacht, zum Brausen gebracht werden" 41,17 (m. بِ).

حِمْصُ N.pr.l. (in Syrien) femin. 57,13.

حمق أَحْمَقُ „dumm, thöricht" 52,12.13 (bis).

حُمُقٌ für حُمْقٌ „Dummheit" 52,16.

حَمَلَ i. „aufladen und tragen" 1) acc. 6,17; 42,6 („in sich bergen"); 10,6 („hinwegführen"); 34,16 („tragen" fem.); 38,18 („ertragen"); 59,11.13 (Imp.; „beritten machen"). – 2) Pass. m. مِنْ, u. لِ „getragen werden von... nach..." 67,11. – 3) acc. u. عَلَى „auflegen" 20,15; 65,11 („tragen ... auf..."). – 4) m. عَنْ P. u. acc. S. (= ... لَوْ) 4,17 („als Last abnehmen"). – 5) acc. P. u. إِلَى („tragen, bringen") 2,13 (Dual.). – 6) acc. u. مِنْ „hinwegführen" 54,11.

II. acc. „aufbürden" 4,17; dopp. acc. „beladen, belasten" 57,5 (Vergleich); – Pass. u. بِ 20,3 („unter der Last gedrückt w.") [17,10.

V. acc. „ertragen, erdulden"

حِمْلٌ Plur. حُمُولٌ „Last-, Trag-, Sänftenkameele" 4,1; 17,10.

حِمَالَةٌ Plur. حَمَائِلُ „Degengehänge, Wehrgehänge" (von d. Locken) 69,14.

حَامِلٌ „Träger, Überbringer" (des Siegels) 67,6. [gens) 13,5.

مِحْمَلٌ „Schultergehäng" (des Bo-

حَمَى i. 1) acc. „schützen, verteidigen" 4,9; 5,21; 7,12; 25,14; 28,7; 42,9; 59,16 (Imp.). – 2) Pass.

„geschützt werden" m. بِ P. 51,21.- 3) m. عَنْ („verteidigen" eig. „abhalten von...") 38,17.- 4) dopp. acc. „verhindern an..." 71,14.

III. Inf. مُحَامَاةٌ m. عَلَى „Schutz, Verteidigung" 63,3.

P.a. مُحَامٍ „Verteidiger" 30,14.

VI. acc. „beschützen" (m. absol. Obj. Inf. تَحَامِيًا) 11,2 (für تَتَحَامَاهُ).

حَامٍ „Beschützer" 36,4 (~ رَافِدٌ);- Plur. حَامُونَ „Schützer, Verteidiger" m. acc. 59,3;- Plur. حُمَاةٌ 66,16.

حَمِيَّةٌ „Ehrenpflicht" 63,3.

مَحْمِيَةٌ „zum Schirme" 36,10 (مُحَافَظَةٌ).

حَمِيَ a. m. عَلَى „erzürnt s. gegen..."

IV. acc. „glühend machen" Inf. (Allit.) إِحْمَاءٌ „Glühen" 46,8.

حُمَّى „(heisses) Fieber" ـــ الرِّبْعِ „viertägiges Wechselfieber, Quartanfieber" 14,19.

حنن حَنَّ i. „dröhnen" (Bogen) 13,6.

حَنِينٌ „Klagen, Klageruf (der Kameelinn) 4,3; „Sehnsuchtsseufzen" m. إِلَى „nach" 37,17.

حِنْدِسٌ „sehr dunkel, dicht" (Finsterniss) 25,6;- Plur. حَنَادِسُ „finstere Nächte, Finsternisse" 68,10.

حَنْظَلٌ „Koloquinthen" 26,6.

حنف حَنِيفٌ „ächt, wahr" (مُسْلِمٌ) 27,2;- N.pr.m. أَبُو ـــ 30,11.

حنق IV. P.p. مُحْنَقٌ „erzürnt" 37,6.

حنو حَنَا u. Pass. m. بِ („durch") „beeinflusst (eig. „geneigt) w." 50,1.

VII. „gebogen s., sich biegen" (Schwerter) 6,13 (× قَامَ).

حِنْوٌ „Biegung" Plur. أَحْنَاءٌ „Sattelhölzer" 47,9; 14,8 („Körperränder, Rippen; Schwingen, Gefieder"; besser wol أَحْشَاءَهَا „ihre Eingeweide"?)

حَانٍ (الحَانِي) „gekrümmt, geneigt, tiefliegend; bogenförmig" (Tränkplatz) 24,11.

حُوٌّ Plur. zu أَحْوَى „schwarzgrün" 12,3.

حَوْءَبٌ „Krug" 50,8.

حوج حَاجَةٌ „Vorhaben, Unternehmen" 2,3.4; 40,18 („Ursache"), 70,4 („Not");- Plur. حَاجَاتٌ

„Alles Notwendige" 12,12.
[10,17.

حور حَارَ u. „aufhören, nachlassen"
[31,2.
حَارَة Plur. حَارَاتٌ „Klientinnen"

أَحْوَرُ „Dunkeläugige" 57,3.

حَوْصَل „Kropf" (des Vogels) 14,10 (~ قَانِصَة).

حول حَالَ u. „sich ändern" 17,13; „dazwischentreten" m. بَيْنَ = „verhindern" 47,18.

III. acc. „herbeiwünschen, begehren, erwarten" 17,5; 61,19.

IV. P.a. مُحْوِل „ein (ganzes) Jahr lang stehend" (Haar) 15,15.

V. „sich verwandeln" 17,13; 13,17 („von dannen ziehen").

VIII. „schlau sein, List anwenden" 62,11; m. بِ „Mittel suchen (finden) zu … " 43,15.

حَوْل „Jahreswende, Jahr" Plur. أَحْوَال 8,3; 30,3; – حَوْلَ Adverb. „rund herum" 14,11 (~ [illegible]); 49,10; – حَوْلِي „um mich herum" 15,18.19; 70,8.

حَوَالَى „rund herum" حَوَالَيْهِ 1,5.

حَائِل „Schleier, Vorhang" 50,11. (Ahlwardt, „Blick"?)

حُول Plur. zu حَائِل „nicht Empfangende, nicht Trächtige" (Weibchen) 30,6.

حَال „Zustand, Lage" 1) eig. 1,14; 2,18 (fem.); 62,13 („gehaben"); 65,9 (bis); 52,2 („Befinden"; masc.); – عَلَى حَالِهَا 43,9; 66,12; – Plur. أَحْوَال „Verhältnisse, Lagen" 19,17; – 2) t.t. gram. „ḥāl, Zustandsausdruck" 1,14.18; 2,17.

حَوْمَة „Wasserschwall; Schlachtgetümmel" 38,16 (Wortspiel).

حوى حَوَى i. acc. „umfassen, in sich fassen, enthalten" 57,5.

حَوِيَّة Plur. حَوَايَا, „Gedärme, Eingeweide" 13,18.

أَحْوَى „Dunkeläugig" 21,15.

حيى حَيِيَ (حَيَّ) Impf. يَحْيَا u. يَحَيُّ „leben" 7,12 („und auch gar nicht leben!"). 55,9 (حَيِيتُ).

II. Inf. تَحِيَّةٌ „Gruss, Begrüssung" 36,18; 63,6.

حَيٌّ 1) „Stamm" 4,11.16; 5,4; 17,8; 20,2; 21,20 (Dual.); 21,15 („Stammesbehausung"); 40,16 („Dienerschaft"); — Plur. أَحْيَآءٌ „Stämme" 57,10. — 2) „Lebendiges, was Leben hat" كُلُّ — 67,14; — حَيًّا — „zu Lebzeiten" 67,5 (حال); — حَيَّةً „so lange sie lebt (leben)" 43,2.

حَيَّةٌ Plur. حَيَّاتٌ „Schlange" 23,16.

حَيَآءٌ (Inf. zu حَيِيَ) „Leben" 39,18.

حَيَاةٌ (حَيٰوةٌ) „Leben" 27,16.

حَيْثُ Conj. „wo, wohin" 21,13.14 („wo immer"); 64,10 („wohin"); 32,9 („wohin immer"); 46,10 („wenn"); — — مِنْ „wo" 13,21;

حير حَارَ a. m. فِي „staunen, verblüfft sein über..." 37,17.

مُحَيَّارٌ „verblüfft, angedonnert" — الظَّلَامِ „einer, dem ob der Dunkelheit bange ist" 13,12.

حَيْزُومٌ „Brust" (d. Strausses) 41,17.

حين حَانَ i. „Zeit sein für..., da sein" 9,1. [Derben" 17,10; 54,13.

حَيْنٌ „Unglück, Unheil, Verderben" 17,10; 54,13.

حِينٌ „Zeit, Augenblick" 48,17 (∾ إِبَّانٌ); ... عَلَى — 33,8

حِينَ Conj. „zur Zeit da... als, da, wann" 7,14 (= إِذَا); 20,7 (!); 27,8 (m. genit.); 32,6; 36,9; 39,10; 41,14; 50,9.

حِينًا „einst" 38,10.

أَحْيَانًا Plur. „zu Zeiten, von Zeit zu Zeit, manchmal, zuweilen" 15,2.

حَائِنٌ „Umkommender, zu Grunde Gehender" 58,7.

خبب II. P. a. المُخَبِّبُ „d. Verführer" [8,9.

خَبُثَ u. „schlecht, verdorben sein" 53,16 (× طَابَ i.).

خبر II. „kund machen" 1) m. dopp. acc. „Jemandem etwas mitteilen" 2,21; 3,2.10; — 2) m. عَنْ „Kunde geben, Kunde bringen, melden von ....." 57,10; 70,2; — 3) acc. P. u. بِ

S. „Jemandem etwas mitteilen, melden" 1,9; 4,6.

P. a. مُخْبِرٌ „kundig" 18,9.

IV. acc. „Jemandem Mitteilung machen" 2,21; – acc. P. u. بِ „benachrichtigen" 51,1; – m. بِ S. 3,15.

خَبَرٌ „Kunde, Nachricht" 21,9; 71,4.

خَبَالٌ „Verderben, Untergang" 30,7.

الخَبَالُ N. pr. (Pferd) 30,1.

خَاتِمٌ „Siegel, Petschaft" 61,5.

خدد خَدٌّ Plur. خُدُودٌ „Wangen" 54,2.

خدى i. „rasch einherschreiten" (Pferd) m. عَلَى 12,2.

خَفِرَ acc. „fürchten" 31,14. [12,16.

خذل Pass. „im Stich gelassen werden"

خرر خَرَّ i. „(von oben) herabfallen" 4,16 (m. عَلَى „über"); – m. لِ P. „vor Jemandem niederfallen" 7,17.

خرب خَارِبٌ Plur. خُرَّابٌ „Diebe, Räuber" 66,13 (bis).

خَرَجَ u. m. مِنْ „herauskommen, heraustreten aus..." 35,5 („enteilen"); – m. ... مِنْ عِنْدِ „fortgehen von ..., Jemanden verlassen" 62,5.

IV. 1) m. acc. S. „zum Vorschein bringen" 4,14; – 2) acc. P. u. مِنْ „vertreiben aus..." 43,19; 43,13 („herausziehen aus..."); – 3) acc. u. عَنْ „vertreiben von..." 69,11 („und auch mich vertrieb...").

خَرْجٌ „Einkommen, Tribut, Steuer" 68,5.

خَارِجٌ Plur. خَوَارِجُ „heraustretende" 9,8 (حال; m. مِنْ l. und نَحْوَ m. Impf. „um zu.....", von den Kamelinnen).

خرد خَرِيدَةٌ „unberührte Jungfrau" od. „ungebohrte Perle" 58,14

خرس الأَخْرَسُ N. pr. m. s. عَنْتَرَةٌ 23,11.

خُرَاسَانُ s. عُبَيْدٌ 58,14.

خرق II. acc. „ganz, mit Gewalt zerreissen" 16,5.

VII. „zerrissen werden" 52,14.

P. a. مُنْخَرِقٌ „zerrissen, zerklüftet" 47,4 (هَيْهَاتَ فِي [بَلَدٍ] مُنْخَرِقٍ هَيْهَاؤُهُ).

خَرْقٌ „winddurchstrichene Gegend" 15,16.

خَرْق 1) „Brand" (fig. „der Neffe") 22,5; – 2) „schöner, edler Jüngling" 38,6.

خَرِق „e. sich fürchtsam Duckender" 13,9.

مِخْرَاق Plur. مَخَارِيقُ (Triptot. in poët. Licenz) „Holzschwerter (der Knaben)" 5,2.

خزز خَزَازِ N. pr. l. (Berg) 6,4.

خُزَزٌ „(männl.) Hase" Plural خِزَّانٌ 11,19.

خزم وَادِى الخُزَامَى N. pr. l. („Lawendeltal") 8,5.

خزن VIII. P. p. مُخْتَزَنٌ „aufbewahrt, aufgehoben" 67,16

خزى خِزْىٌ „Beschämung, Schmach" 29,11.

خسف خَسْفٌ „Erniedrigung, tyrannische Behandlung" 7,15 (bis).

خشش مِخَشٌّ Adj. „furchtlos" 55,12; – Subst. „Eindringendes, Kühnes" (Pferd) 12,4.

خَشَبٌ „Holz" 31,6 (∾ طِينٌ); 20,6 (poët. خُشُبٌ „gehölz, dürre Stengel" od. = خُشُبٌ ?); – Plur. خُشُبٌ „Hölzer" 41,17.

خَشْرَمٌ „(Bienen-) Weisel" 14,2.

خَشَعَ a. „sich bücken, sich ducken" (von d. Wegsteinen) 46,11.

IV. „demütigen, erniedrigen" 29,8.

خَشِنٌ „rauh" 55,6.

خَشِىَ a. „fürchten" 52,11 (m. أَنْ); – acc. „befürchten" 34,9; – mit عَلَى P. „für Jem. fürchten".

خَشْيَةٌ Inf. „Furcht für..." 5,8.9.

خِضَّانٌ „Vornehme, Edle" 24,13.

خَضَبَ i. „färben" m. بِ 5,3 (Pass.); m. dopp. acc. 26,10 (Energ. I.).

مَخْضُوبٌ „gefärbt" 60,16.

II. P. p. مُخَضَّبٌ „gefärbt" 27,9.

خَضِيبٌ „gefärbt" 50,16.

خضر خُضْرٌ Plur. zu أَخْضَرُ „die Dunkelgrünen" 43,13.

خَضَعَ a. m. لِ „sich unterwerfen vor..." 71,1.

خضل IV. P. a. „nässend" (Regentag) 19,8.

خَضِلٌ „feucht, saftig" 46,10.

خضم VIII acc. „durchschneiden, brechen" 25,11.

خطط خَطَّ u. acc. u. لِ „für Jem. etw. abgrenzen, abstecken" 28,17; – Pass. خُطَّ m. فِى „ein-

geschrieben, eingetragen, verzeichnet in…" 42,6 (zu ergänz. وِثْلُهُ).

خَطٌّ „Schrift" 11,14.

خَطِّيٌّ m. ـيَّة „der Hattische" (Mann; Mann aus „al-Hatt" 4,19 (قَنَا ـــ).

خطئ IV. „irren, fehlen" 53,4 (bis).

خطب خَطْبٌ „wichtige Angelegenheit" 19,19; 52,7 (bis); 64,17 („Unglücksfall"); – Plur. خُطُوبٌ 5,17 („Bedrängnisse, schwierige Lagen"); 25,15 („Unglücksfälle"); 11,13 („grosse Fische").

خَطِيبٌ „Wortführer" 19,20; 23,5 („der Beredteste").

خِطَابَةٌ „Predigeramt" 66,6.

خَطَرَ i. u. m. بِ („einfallen") „in den Sinn kommen" 67,10.

III. acc. u. فِي „mit Jem. um etw. wetten" 58,9. [57,20.

خَاطِرٌ Pl. خَوَاطِرُ „Gedanke"

خطف V. acc. „entreissen, rauben" 71,9 (für تَخَطَّفَ).

خُطَّافٌ Plur. خَطَاطِيفُ „Krallen" 52,9 (bis).

خطم خِطَامٌ „Kapzaum, Nasenzügel; Halfter" 43,10.

خطو V. acc. „um…, herumschreiten" 22,10 (حال „indem…").

خُطْوَةٌ „Schritt" 8,15.

خطى IV. acc. „heraustreten lassen" [25,13.

خفف خَفِيفٌ „leicht (beweglich)" 10,1 (Eidechse).

خِفَافٌ Plur. zu خَفِيفٌ 19,11 („leichtfertig, leichtsinnig [in .....]").

خُفَافٌ N. pr. l. (Quelle) 10,5.

خُفَّافٌ N. pr. l. (Gebirge) 23,4.

خَفَاجَةُ N. pr. m. 71,6.

خَفْضٌ „Behaglichkeit" 27,10 (تَشْرِيفٌ – نَعْمَةٌ ~).

خَفَقَ i. „hin und hereilen" (Kameel) 36,18; „pfeifen" (v. Wind) 37,19 (فِي „durch").

خَفْقٌ „flattern" (der Fahnen) 55,7.

خَافِقٌ „klopfend" 69,16 (Kissen = Herz).

خَفِقٌ „dünn, schmal" 36,13.

خفى i. „weithin leuchten" 25,9.

خَفِىَ a. acc. „verheimlichen, verbergen" 57,1.

خَافٍ fem. خَافِيَةٌ „heimlich" (Besuch) 60,6.

خَفِىٌّ fem. ةٌ „geheim (Wohltaten) 63,8.

خلل خَلَّ u. i. acc. u. عَلَى „(die Kleider über etw.) zusammenstecken" 27,15. [m. خَالٍ).

خَلٌّ „Essig" 22,8 (Wortspiel

خَلَّةٌ „Armut, Elend" 15,3; – Plur. خَلَّاتٌ „Bedingungen, notwendige Dinge (Stücke)" 9,4.

خُلَّةٌ „aufrichtige Freundschaft; Freundinn" 32,3.

خَلِيلٌ „Freund" 49,6; (يَا) خَلِيلَىَّ „(o) meine beiden Freunde!" Dual. 39,5; 64,6.

خِلَالٌ Plur. zu خَلَّةٌ „(natürl.) Eigenschaften, Naturen" 29,15.

خِلَالَ Präpos. „zwischen" 25,18.

خَلِيجٌ „Fluss, Flüsschen" 8,13; 20,6.

خَلْخَالٌ „Fussring, Knöchelring" (der Frauen) 58,20.

خلد II. P.p. مُخَلَّدٌ „ein ewig Junger" 8,2.

IV. acc. „ewig verweilen lassen" m. فِى 43,12.

P.a. مُخْلِدٌ „Dauer, Ewigkeit gewährend, ewig" 33,4.

خُلْدٌ „ewige Dauer, ewiger Aufenthalt" جَنَّةُ الخُلْدِ „das Paradies" 71,8.

خُلُودٌ „ewiges Leben, ewige Seligkeit" 28,1; 57,7; جِنَانُ الخُلُودِ 55,10.

خَالِدَةٌ Plur. خَوَالِدُ „ewig dauernd" 71,5.

خَلَطَ i. acc. u. بِ „etwas mit etwas (mischen) verbinden" 7,7.

III. acc. „sich vermischen mit…" 1,10.14.

مُخَلِّطٌ „der sich in Alles mischt"; ــــ الأَمْرِ „mit der Sache ganz vertraut, in sie eingeweiht" 17,12.

خَلَعَ a. acc. u. مِنْ „losmachen (d. Gewand) von…" 14,6.

خلف II acc. „hinter sich lassen, im Rücken haben" 41,9; – acc. und عَلَى „zurücklassen" 21,6.
III. acc. u. بِ „nicht übereinstimmen, nicht gleichen" 60,8 (× وقف III. acc. u. فِي).
P.a. مُخَالِفٌ „sich auflehnend, widerspenstig" 42,12.
IV. P.a. مُخْلِفٌ „ersetzend" 16,16 (asynd. m. مُتْلِفٌ „verschwendend"); 58,16 (entw. „das Versprechen nicht haltend" od. „Wasserschöpfend u. giessend" (Wolke)).
خَلْفَ Präpos. „hinter" 26,6; 16,17; 58,4 („hinter ihnen her").
خِلْفٌ Plur. أَخْلَافٌ 64,3 (Wortspiel) 1) „falsche Versprechungen" 2) „(kameel-) Euter."
خَالِفٌ „dummer Klotz (Pflock)" 13,10.
خَالِفَةٌ Plur. خَوَالِفُ 42,10 (الخَوَالِفُ „Widerspenstigkeit, Uneinigkeit").
مَخْلُوفٌ „ausgebessert" (Kleiderlumpen) 27,11.
خِلَافَ Präpos. „gegen, in Widerspruch zu..., behindernd" 26,5.
خَلِيفَةٌ „Halîfe"; Plur. 42,5 (خُلَفَاءُ für خَلَائِفُ).
خلق u. acc. „erschaffen" (v. Gott) 56,15 (bis); – acc. u. لِ „für, zu..." 52,1; – Pass. 67,12.
خَلْقٌ „Geschöpf" 34,17; „Geschöpfe, Menschen" 52,1.
خُلْقٌ 2,6 (خُلُقٌ) „Naturanlage, Charakter; Sitten"; Plur. أَخْلَاقٌ 62,9.
خَلَقٌ „abgetragen, zerschlissen (Kleid) 52,13; 27,11 (= „Kleiderlumpen"); Plural. أَخْلَاقٌ „Lappen" 23,13.
خَلِيقَةٌ 1) Plur. خَلَائِقُ „Naturanlage, Charakter, Sitten" 57,18; 61,21; – 2) Pl. خَلَائِقُ „Geschöpfe, Menschen" 51,14.
خَلُوقٌ „Narde" 25,7.
خلو خَلَا u. 1) „leer sein" mit مِنْ, 57,13 (bis); – 2) „allein sein" 45,17; – 3) „(längst)

vergangen sein (Zeit)" 8,1.

خَالٍ „allein (seiend)" 11,1.

مَا خَلَا m. acc. Exceptionspartikel „ausser" 54,15.

خَلَآءٌ (eig. „leerer Ort") „unbelauschter Ort, geheimes Plätzchen" [3,18.

خلى IV. m. dopp. acc. „als (zum) Grünfutter geben" (den Lanzen die Hälse) 4,20.

VIII. „als Grünfutter abgeschnitten sein" (3. Ps. Plur. fem., von d. Hälsen d. Feinde) 4,20.

خمر III. acc. „sich mit e. Sache mischen, sie ganz durchdringen" 57,3 (bis).

P. a. مُخَامِرٌ „versteckt, verborgen" (Krankheit) 39,14.

خَمْرٌ fem. „Wein" 1,4.11; 2,7; 9,5; 22,7; 49,17; 54,8; 57,3; — Plur. خُمُورٌ „Weine" 1,1.19.

خَمْرَةٌ „Wein" 50,2.

اَلْخَمْرِيَّاتُ „die Weingedichte (des Abû Nuwâs) 48,4.

خِمَارٌ Plur. خُمُرٌ „Schleier" 10,2.

خمس خِمْسٌ (eig. Tränkung der Kameele am 5. Tag) „Tränkort" 46,15. [36,17.

خَامِسَةٌ „eine fünfte" (Nacht)

خَمِيسٌ „Heer" 11,19 („Heereslärm").

خمص خَمْصٌ „Hunger" (eig. „Bauchleere") 13,18. [54,8.

خُمْصَانَةٌ „eine Schlankgebaute (Schöne)

خندف خِنْدِفُ N. pr. m. بَنُو — 55,20.

خنس أَخْنَسُ „plattnasig" 1,5.

خنف خِنَافٌ „Drehung" (nach auswärts) 32,10.

خَنَقَ u. v. d. Träne „(die Stimme) ersticken" 37,1. [23,3.

خنو خَنًا „Zoten" أَهْلُ الْخَنَا

خنى IV. m. عَلَى „verderben, vernichten" 38,12

خوت خَاتَ u. m. بِ l. „sich stürzen auf (in)…" 13,20.

خَوْدٌ „eine Jugendliche (Schöne), junges (schönes) Weib" 9,9; 25,6.

خور خَارَ u. „ächzen" (v. d. Pfeilen bei d. Probe) 19,8 (mit Obj. compar. خُوَارٌ).

خُوَارٌ „Brüllen, Blöcken" 19,9.
خُورٌ Plur. zu خَوَّارَةٌ „die Milchreichen" (Kameelstuten) 6,5 (asyndet. m. الجِلَّةُ).

خوض خَاضَ u. acc. „durchwaten" 58,4.
II. „(tief) waten" m. فِي 55,12.

خوف خَافَ (für خَوِفَ) a. „fürchten, befürchten" acc. 17,8; 18,3; 20,3; 23,9; 53,1; 62,17.
II. Pass. m. بِ „in Furcht gesetzt werden durch …" 67,7 (od. ohne بِ = absol.).
خَائِفٌ „fürchtend" 43,8, 45,9 („furchtsam").
مَخَافَةٌ Plur. مَخَاوِفُ „Gefahren" (Veranlassungen zur Furcht) 42,20.
مَخُوفَةٌ „gefahrvoll, gefährlich" (Land) 45,13. [20,10.

خول خَالَ u. „sorglich schützen" acc.
IV. P.a. „oheimreich" 19,13.
خَالٌ 1) „Oheim" (v. mütterl. Seite) 2,13; 22,8; — 2) ذُو الخَالِ = N.pr.l. 8,4; — 3) „Obergewand" البُرُودُ مِنَ الخَالِ „gestreifte (Jemenische) von der Sorte der Obergewänder" 11,4.

خون خَانَ u. acc. „betrügen, verraten" 3,13; 32,4; 56,18.
خُونٌ „e. dunkelfarbiger" (Wildesel) 30,6.
خِيَانَةٌ „Betrug, Verrat" 3,15.

خيب خَابَ i. „verstossen sein, vergebens hoffen" 71,15.
خَائِبٌ „(in d. Erwartung) getäuscht" 64,9 (bis).

خير II. Pass. „die Wahl gelassen werden" 71,10.
V. „vorzugsweise wählen, die Wahl gelassen werden" 71,8; — Pass. „sortieren" 19,5.
VIII. acc. „wählen, vorziehen" 71,8.10.
خَيْرٌ 1) „Gutes" × شَرٌّ 13,11; 53,17; 67,4; — 2) الخَيْرُ × الشَّرُّ „das Gute" 27,13; 29,6; 34,7 („der Segen"); 57,9 („das Glück"); 53,15.19; 62,12; 67,15 („die Tugend"); 68,

8; – 3) الْخَيْرُ „d. Beste, Trefflichste" 29,1; 36,7; – 4) وَالْخَيْرُ مِنْهُ „und ein Besserer als er" 5,19; – 5) m. genit. = „der, das Beste" 18,10; 33,8; 43,19; 51,10 (ter); 51,18 (× شَرُّ عَبِيدٍ); 53,5; 58,8; 63,9.

خيس II. P.p. fem. مُخَيَّسَةٌ „gebändigte" (Kameele) 41,7.

خيط خَاطَ i. acc. u. عَلَى „zusammennähen" 44,1.

خَيْطٌ Pl. خُيُوطٌ „Faden" 13,18.

خَيْفٌ „Berghang; Gegend" 39,7.

خَيْفَانَةٌ „Heuschrecke" (= dünnflankiges Pferd) 36,13.

خيل خَالَ a. m. dopp. acc. „sich vorstellen, sehen" 32,12; „dafürhalten, sich vorstellen ... als ..." 4,21 (تَخَالُ 2. Ps. m. Sg.).

II. „sich etwas fälschlich vorstellen, vorspiegeln" 26,11.

V. „stolz, hochmütig werden" 15,3 (m. تَحْتَ !).

VI. m. فِي „stolzieren, prangen in ..." 41,7 (für تَتَخَايَلُ).

خَيْلٌ coll. „Pferde, Rosse" 4,10; 9,6; 11,5; 35,8; 36,12 (bis; fem.); 14; 44,12 („Reiter"). 13; 47,17; 57,14. [70,15.

خَيَالٌ „Traumbild" 23,1; 44,8; 45,16; 64,15.

الْخَيَالُ N. pr. l. 29,16.

مَخِيلَةٌ Plur. مَخَايِلُ „günstige Zeichen, glückliche Vorzeichen" 63,18.

خيم II. „sein Zelt aufschlagen"

خَيْمٌ N. pr. l. (Berg?) 10,5.

خِيمٌ „Naturanlage, Charakter" 36,6.

د Imp. s. وَدَى 59,16.

دَأْدَأَ „sich an einander schieben, sich berühren, zusammenkommen" 28,8.

دبب مَدَبٌّ „Kriechspur" 18,3 (~ مَدْرَجٌ).

دَبُوبٌ „eine stark Blutende" (Wunde) 45,15.

دبر II. acc. „(mit Bedacht) leiten, lenken" 61,2.

IV. m. مِنْ u. إِلَى „von dem

griff bis zur Spitze zurückgegehen" (Pfeil) 19,3 (× قبل IV.).

P.a. مُدْبِرٌ „ein Zurückweichendes (Pferd) 12,4 (× مُقْبِلٌ).

دَبْرٌ „Bienenschwarm" 14,2.

دجاج دَجَاجٌ coll. „Hähne" 48,5.

دَجُوجِيٌّ „dunkel" (Haar) 54,10.

دجنة دُجُنَّةٌ „finsterniss" 40,11.

دجو دَجَا u. „(Alles) mit finsterniss bedecken" (ohne acc.; Allit.) 47,8.

III. acc. „gütlich pflegen, schmeicheln" 9,5.

دَاجٍ „finster" (Nacht) 48,5.

دَجْوَةٌ Plur. أَدْجَاءٌ „dunkel, finsterniss" 47,8 (Allit.).

دُجًى „finsterniss" 38,13; 70,6.7.

داحس دَاحِسُ N.pr. (Rennpferd; daher der „Dâhis-krieg") 28,1.

دحق دَحَقَ a. „den Samen nicht aufnehmen = unfruchtbar bleiben" 16,5.

دحو دَحَا u. acc. „werfen, auseinanderwerfen" (Würfel) 14,15.

دخل دَخَلَ u. „hineingehen in…" 1) m. عَلَى „eintreten zu, in…" 3,18; – لَيْسَ تَدْخُلُ „nicht tritt man ein…" 71,9; – 2) acc. 57,14; 71,9.

IV. m. dopp. acc. „etwas in etw. bringen, tragen" 16,7.

الدَّاخِلُ N.pr.m. „der Eingewanderte" Beiname des عَبْدُ الرَّحْمٰن 68,11.

مَدْخَلٌ „das kommen" 40,6 (مَدْخَلِى „mein kom̄en").

دخن دُخَنٌ „Rauch" 25,12.

درر دَرَّ u. „reichlich Milch geben" 41,15; „giessen" (Regen, Wolke) 9,18 (f. تَدُرُّ); 54,4.

دَرٌّ „Milchstrom" لِلّٰهِ دَرُّهُ „Gottes (von Gott her) ist sein M." = „welch ein vorzüglicher Mann!" 28,14; – لِلّٰهِ دَرُّكُمْ m. Nom. 71,7; دَرَّ دَرُّ الصِّبَى „reichlich möge sein d. M. der Jugendliebe = möge nur gutes davon kommen d.h. Glück und Segen über die Jugendliebe!" 54,4.

دُرٌّ coll. „Perlen" 48,17; 64,19

(ـــُ الكَلَامِ).

دِرَّة „Geissel, Stab" 66,7.

درأ III. Inf. مُدَارَأَة u. مُدَارَاة „einschmeichelndes Wesen, gewinnende Freundlichkeit" 54,2; – vgl. auch درى III.

درج مَدْرَج „Wegspur" 18,3 (∾ مَذْهَب).

درس دُرْس Plur. zu دَارِس „verwischt" 58,17 (bis).

دِرْع „Panzer" 57,17.

درك IV. acc. „erreichen, finden" 2,14.17; 11,12.13 (P. a.); 40,8.

VI. acc. 55,17 („Gott möge ihm (dem Volke) seine Gnade zu- oder abwenden; Segen od. Fluch).

VIII. acc. „mühsam erreichen = erringen" 21,20. [6,5.

درن الدَّرِين „das Schmutzige" (Weidegras)

دَرَى i. „(aus Erfahrung) wissen" 1) mit vorausgeh. مَا „nicht" 5,1; 67,11; – 2) m. vorausgeh. لَمْ 46,12; 47,3.5.

III. acc. u. بِ (für أَدْرَأَ) „gut behandeln, gütlich pflegen" (مَا = Wein) 49,5.

دعج أَدْعَج Plur. دُعْج „dunkelschwarz" 57,4.

دَعَسَ a. „den Boden stampfen = vorwärts stürmen" (Held) 15,6.

دُعْمِيّ N. pr. (Stamm) 7,9.

دعو دَعَا u. „rufen" 1) absol. 13,21; 24,12; 25,14; 41,14 (bis); 46,11; – 2) acc. „rufen, anrufen" 11,16 („einladen"); 26,11; 28,7 („zu Hilfe rufen"). 18; 35,10; 46,16 („anlocken"); 67,4 („herantreten an..."). – 3) m. لِ 24,12 („um zu..."); 28,11 („sich sehnen nach"); – 4) acc. u. لِ 31,18 („bitten, dass..."); 70,11 („zu etwas rufen"); – 5) m. بِ 41,13 („rufen mit (der Stimme...")).

VIII. acc. „in Anspruch nehmen, Anspruch machen auf..." 10,8.

دَعَانِي s. وَدَعَ 39,5.

دَاعٍ „ein Rufer" (= Tod) 28,18 (دَعَا دَاعٍ), 41,13; 46,12 (Allit.).

دَاعِيَة „eine Rufende" 35,10.

دُعَاء „Ruf" 46,12; „Segens-

wunsch, Gebet" 59,17.

دَعْوَةٌ „Ruf, Bitte, Wunsch" 27,4.

دفف دُفُوفٌ Plur. zu دُفٌّ „Ta[illegible] Handtrommel" 38,3.

دفع a. „stossen" acc. 64,4 („zurückweisen, fernhalten") [illegible] „hineinstossen in [illegible]" 67,2.

[illegible] ..., in Berührung kommen mit..." 9,12; – acc. u. عَنْ „zurück-, fortstossen von..." [illegible]

دُفَعٌ Plur. zu دُفْعَةٌ „Stösse" 29,12 („Blut in Strömen"). [9,15.

مَدْفَعٌ „das Abbringen, Verdrängen"

دفق دُفَاقٌ N. pr. l. 24,9.

دفن i. „begraben" acc. 31,6; 42,15; – P. a. fem. Plur. m. acc. 42,13.

دَفِينٌ „verborgen" 4,14.

دفى أَدْفَى „mit gekrümmten Hörnern (Gemsen) 15,19.

دقق دَقَّ 1) i. „klein, winzig sein" 21,9; – 2) u. acc. „zerstossen, [illegible]stampfen, zerschlagen" 5,10 (بِ).16.

دَقِيقٌ „gering, wenig" [illegible]

مَحَاسِنُ „Geringes, Weniges von den Reizen" 44,9 (× غَيْلٌ).

دل دَلَّ u. „weisen" m. عَلَى „den Weg weisen zu..." 18,9; – acc. P. u. عَلَى أَنَّ ... „Jemandem den Beweisgrund abgeben für..., zeigen" 55,20.

IV. P. a. مُدِلٌّ „voll Zuversicht" [illegible] [45,1[illegible]

دَلَالٌ „Zierrerei, Coquetterie"

دلج IV. „zu Anfang der Nacht aufbrechen" 32,11.

[illegible] „Nachtreise" 62,1[illegible] (× [illegible]).

[illegible] N. [illegible] أَبُو [illegible] 19,19; 20,5 (Vocat.).

دَلْدَالٌ „schwankend" m. بَيْنَ 20,2.

دلص دِلَاصٌ [illegible] glänzende Blanke, [illegible]ter, Blitzender" (Panzer) 6,14; 36,13; 55,1.

دلف دَلَفَ i. m. إِلَى „rasch hinzutreten" 49,11; – m. لِ u. بِ „Jemandem mit etw. zuvorkom-

men" 36,12.

دم دَمٌ „Blut" 21,5; 26,10; 58,6; حَرَامٌ —— 16,6; العُنْقُودِ —— „Traubenblut" = Wein 54,15; – Plur. دِمَاءٌ 29,12 („Blutströme"); 54,15 („Blutarten, Blutiges").

دمث دَمِثٌ (? Verkennung?) „weich, locker (Sand)" 25,6.

دمع دَمَعَ a. (v. Auge) „Tränen vergiessen" 29,3.

دَمْعٌ „Träne, Tränen" 12,9; 22,17 (bis; „Tränenguss"); 29,18; 35,10 (~ عَوْلَةٌ); 50,15; 56,18; 57,1; 58,16; 65,15; – Plur. دُمُوعٌ 37,12; 54,17; 56,10; 60,3.

مَدْمَعٌ Plur. مَدَامِعُ „Tränenwinkel" 36,5; 9,14 („eine Augenwinkel-geschminkte" (Gazelle; v. e. Mädchen)).

دمن دِمْنَةٌ „Aschenrest, Wohnungs-, Lagerspur" 24,9; 58,18.

دمى دُمِيَ (für دَمِيَ) Pass. „blutbefleckt sein" 57,17.

دَامٍ fem. دَامِيَةٌ „blutend" 25,18.

دُمْيَةٌ Plur. دُمًى „Statuen, Marmorbilder" 12,7.

دَنٌّ „Bauchkrug" (für Wein) 48,14.

دنس دَنِسَ a. „besudelt, befleckt sein" m. مِنْ 20,14.

II. Pass. m. بِ „beschmutzt, verunreinigt werden durch ..." 48,6. [67,15.

دَنَسٌ „Schmutz, Unreinheit"

دَنِفٌ „ununterbrochen krank" 67,7.

دنو دَنَا u. „sich nähern, nahe kommen" 43,8; – m. مِنْ „nahe sein" 50,9; – m. لِ „herankommen an ..." 67,15; – mit إِلَى „herantreten zu ..." 67,12.

IV. „Zutritt gewähren" 59,11. 19 (Imp.); – acc. „nahebringen" 39,18 (× بَاعَدَ); – m. acc. S. u. عَلَى P. „nahebringen" 9,16. [25,3; 59,5.

دَانٍ „sich nähernd, nahe"

أَدْنَى Elat. „das Nähere, Nächste" مَعِيشَةٍ —— „das dem Lebensunterhalte

Nächstliegende = blos d. A." 11, 11; — الأَدْنَى „d. nächste" 19,15.

الدُّنْيَا (eig. fem. zu أَدْنَى) „die (diese) Welt" 7,14 („Erde = Erdboden"); 12,6; 39,3 („eine Welt…"); 52,8 (bis). 9; 53,14; 57,19 („Erde"); 61,1; 67,6 (دُنْيَاهُ); 68,10.

دَنِيَّةٌ „Erniedrigung" 63,2.

دهر (الدَّهْرُ) 1) „Zeit, Zeit(en)lauf" 24,10; 28,4; 32,4; 37,14; 49,11; 51,6 („Leben"); 59,1; 61,16; — اِبْنُ دَهْرٍ „Zeitensohn" (wie „Erdensohn") 68,8; — عُمْرَ الدَّهْرِ „auf Lebenszeit = noch so lange…" 67,16; — الدَّهْرَ „die (ganze) Zeit" 22,13 (مَا = مَصْدَرِيَّةٌ); — m. Negat. „niemals, nie" 50,6. — 2) „Geschick (Zeitlauf), Schicksal" 21,10; 29,5; 28,17; 32,5 (Bewunderungsformel); 42,4; 52,5; 55,2; 63,19; 64,2; 65,7.12; 68,15.

دهم دَهْمَاءُ „eine Schwärzliche" (Kamelinn) 41,15; — Pl. دُهْمٌ „Dunkle" (Kameele) 31,3.

دَهَنَ u. „salben, pomadisieren" 13,10 (m. Partic.); — Pass. „ausgepicht sein" (Wasserschläuche) [12,10.

دُهْنٌ 1) „Öl, Einölung (der Haare) 15,15; — Plur. دِهَانٌ „Pech" 12,10; — 2) „leichter Regen, Nebelnässen" 18,6.

دهو 1) دَهِيَ a.: أَدْهَى mit مِنْ „schlauer, listiger als…" 60,6.

دَهَاءٌ „Schlauheit" 47,2.

2) دَهَا u. („zustossen, treffen"): دَاهِيَةٌ „Unglück, Unheil" 35,4.5. [55,1.

دَاوُدُ N.pr.m. (دَاوُودُ) „David"

دوء دَاءٌ „Krankheit, Übel" 4,14; 31,18; 39,14; 46,13.

دوح دَاحَ u. VII. P.a. مُنْدَاحٌ „bauchig, weit" 50,8.

دور دَارَ u. „sich drehen, kreisen" 26,1 u. 36,12 (v. d. Kriegsmühle); 49,15 („die Runde machen"); 57,15.

IV. acc. „kreisen lassen" 48,15; 49,10 („rund um drehen");

Pass. 2,7.

دَارٌ femin. 1) eig. „Wohnstätte, Lager" 24,8; 25,18; 38,15; 39,15; 40,3.10; – „Gehöfte, Haus" 43,19; 45,3; 65,5; – 2) übertrag. „Haus, Wohnort" ـــ أَذًى 53,14; دَارُ الْمَنَايَا 38,17 („an der Vorhalle des Todes"); ـــ الْحَزْمِ 17,3; – 3) N.pr. l. ـــ نَخْلَةَ 54,19; ـــ أَثْلَةَ s. d. 54,4. – Plur. دِيَارٌ „Lagerplätze, Lager" 8,4; 11,15; 71,8 [„Lande".

دَوَرَانٌ „kreisen, Rundgang" (der Becher) 2,7.

دَائِرَةٌ Pl. دَوَائِرُ „Sphären" 57,15.

دَارِيَّةٌ „Stubenhocker" 13,10.

دوس مِدْوَسٌ Plur. مَدَاوِسُ „Poliersteine" 18,18.

دول دَوْلَةٌ „Herrschaft" 57,7; – Plural. دُوَلَاتٌ „Reiche" 61,12; – im N.pr.m. سَيْفُ الدَّوْلَةِ 63,10.

دوم دَامَ u. „dauern, bleiben" 1) absol. „dauern, bestehen bleiben" 39,3; – 2) m. مَعًا „beisammen sein" 22,13; – 3) m. acc. u. فِي 67,15 („bleiben"); – 4) m. عَلَى „ausdauern, in e. Sache beharren" 8,9; 66,12; – 5) ... مَا دَامَ „so lange als er bleibt (ist ...)" 11,13; 17,13; 19,15; 23,10.

IV. acc. „dauern lassen, überdauern, aushalten" 13,14; 44,16.

دَائِمٌ „dauernd, verbleibend" 28,4; 19,14 („im Bunde verbleibend mit (بِ) ...).

دِيمَةٌ „Dauerregen" 9,18; 12,9 (v. d. Tränen). [17,6.

مُدَامَةٌ „Wein" = Trinkgenossen

دون دُونَ Präpos. „herwärts, unterhalb" 1) lokal (u. tempor.) 13,11 („hinter"); 21,5; 34,14 u. 49,7 („unter"); 18,12 („vor"); 30,3 („seit jener Zeit"); – 2) = „weniger, als ..." 16,9 („unter, weit hinter ..."); 19,1 („unter"); – 3) Hinderniss u. Schutz: 4,15 („für"); – „vor": 15,13; 28,12.17; 42,1; 38,4; – 41,13 („umherum"); 42,17 u. 47,18 („ge-

gen"); – 4) „ausser" دُونَكُمْ 12,15; – 5) ..... مِنْ دُونِ „vor" (als Hinderniss) 45,5.6; „vor" (noch zu überwinden) 45,14; مِنْ دُونِهَا „diesseit von = vor" 8,16[1]; دُونَهَا „(von hier) bis zu ..." 8,16[2].

دَوَاءٌ „Heilmittel; Mittel" 47,3.

دِيبَاجٌ „gestickter Goldstoff, Brokat" 58,20.

دِيَافِيَّةٌ „Leute von Dijâf" 23,5.

دَيْسَقٌ „Silberschüssel; silberblank" 46,6.

دين دَانَ i. absol. „gehorchen" 4,8.

دَيْنٌ „Geldschuld, Schuldverpflichtung" 64,4.

دِينٌ 1) „Glaube, Religion, Religionsform" 42,3.12.16; 63,5 (~ تُقًى); „Sitte, Gewohnheit" 20,2 (× قُسُوطٌ); „Ergebenheit, Sanftmut" 7,7 (~ حَسَبٌ); „Glaube, Urteil" 48,14 (رِقَّةُ دِينِي); „Macht" دِينًا „durch Macht". [52,3.

دَيَّانٌ „Vergelter, Richter (= Gott)"

ذَا das einfache Nom. demonstrat. „dieser, jener" (Nahes).

1) ذَا — وَذَا „dieser und jener" 53,15; ذَا — وَهٰذَا „diese ..., jene aber" 71,2; – 2) als Neutrum „das" ذَا الْقَدَرُ „das ist seine Bestimmung" 31,4; إِنَّ ذَا عَجَبٌ „das ist doch wunderbar ..." 67,5; vgl. ferner: مَنْ ذَا الَّذِي ... „wer war das, bei dem ..." 34,8; مَا ذَا ... 17,12; 41,9 („was ist das, was ..."); 61,17 („was für glatthaarigen ... sind wir doch begegnet!"); – 3) fast = الَّذِي nach indefinit. Frage 5,1 (od. مَا ذَا = أَيُّ شَيْءٍ).

ذَا in حَبَّذَا — كَذَا — und أَيُّهَاذَا s. d. WW.

ذَاتُ s. ذُو femin.

ذَاكَ zusammengesetztes Nom. demonstrat. „jener dort" (Entferntes): als Neutrum 13,2; 32,3; فَذَاكَ „das also ..." 19,10; 67,12 (m. dat. ethic.); وَذَاكَ الَّذِي „und das ist es,

was..." 28,19; بَعْدَ ذَالِكَ „nachher" 27,14.

ذَاكِ femin. des Vorhergeh.: adjektiv. ذَاكِ الجَفْنِ „dieses deines Augenlides" 58,18.

ذِئْبٌ „Wolf" 15,9; 22,9.

ذُؤَابَةٌ „Stirnlocke" 69,14 (Dual.); – Plur. ذَوَائِبُ „Vornehme" 37,13 (Appos. zu رُؤُوسٌ).

ذَأَلَانٌ „ein stolz und leicht Dahinschreitendes" (Pferd) 12,1.

ذأم ذَأْمٌ („Tadelnswertes") „Ungebühr" 13,16.17.

ذبب ذَبَّ u. acc. u. عَنْ „zurücktreiben, abhalten von..." 29,10 (~ ورع II. u. حبس III.).

ذُبَابٌ „fliegen" 47,19.

ذبح الذَّبِيحَةُ „Schlachtopfer" 3,6.

ذبل ذَبَلَ u. „biegsam, geschmeidig werden" 18,20.

ذَابِلٌ „eine Biegsame, Schwanke" (Lanze) 27,6; – Pl. ذَوَابِلُ „Schwanke, Schwunghafte" (Lanzen) 4,19.

ذُبَالٌ „Kerzendocht" 17,17.

ذَخَرَ a. acc. „(für die Zukunft) aufbewahren" 61,15.

VIII. اِدَّخَرَ ohne acc. m. ل „aufbewahren für..." 55,19.

ذُخْرٌ „Erspartes, Zurückgelegtes; Schatz" 53,5.

الذَّاخِرُ Plur. الذَّاخِرُونَ „die Aufsparenden"; نِعْمَ ذُخْرُ الذَّاخِرِينَ „welch ein herrlicher Sparpfennig der Sparenden (war das)!" 5,19.

ذَرْ s. وَذَرَ 55,10; 66,7 (ذَرِ).

ذَرٌّ „kleine Ameise" 18,3 (~ نَمْلٌ).

ذَرِبٌ „scharf" 50,6.

ذرع ذِرَاعٌ „Arm" u. „Vorderfuss" 3,19; 42,4 (Dual.); 25,5.

ذَرَفَ i. m. عَلَى „Tränen vergiessen über..." 42,5.

ذَارِفَةٌ Plur. ذَوَارِفُ „tränend, Tränen vergiessend" (v. d. Augen) 42,8.

ذَرْنِي s. وَذَرَ 30,19.

ذرى IV. „emporwirbeln" (Sand)

47,1 (Allit.).

ذُرًى 1) „Wetterdach, Schutz, Bollwerk" 22,4; – 2) Plur. أَذْرَآءٌ „Wirbel" (v. Winde) 47,1 (Allit.).

ذُرًى Plur. zu ذُرْوَةٌ „Kameelhöcker" 36,3.

ذرين ذُرِينَ s. وَذَرَ 44,10.

ذعر ذَعَرَ a. acc. u. بِ „aufschrecken, aufscheuchen" 11,4.

ذقن Plur. ذُقُونٌ „(Kinn-)Bärte (der Vögel; od. „Hälse"?) 14,10 (~ حَوْصَلٌ).

ذكر ذَكَرَ u. „denken an..., erwähnen" 1) acc. 18,9 („angeben, nennen"; Energ. I.); 29,18 („gedenken"); 39,7 („sich erinnern an..."); 50,14 u. 51,14 („sich ins Gedächtniss rufen"); – 2) acc. u. بِ „Erinnerung wecken mit (durch)....." 70,3 (m. .... سَ).

V. acc. „gedenken" 4,1; 69,7.

Inf. تَذَكُّرٌ m. لِ „öftere Erinnerung" 37,17.

ذِكْرٌ „Gedenken, Angedenken" 8,15; 12,8 („liebevolles Gedenken, Erinnerung an ... [Genit.]); 13,14; 32,15 („Ruf, Ruhm").

ذِكْرَةٌ, m. مِنْ „Andenken, Erinnerung an..." 20,10.

هٰذِهِ الْمَذْكُورَةُ „eben diese (oben) erwähnte" 2,12.

ذِكْرَى „Gedenken" m. Genitiv. „an..." 17,9.

ذَكَرٌ „Mann" 34,12 (أُنْثَى وَلَا ذَكَرًا); „ein Männliches" (d.h. v. Stahl) 26,9 (Schwert).

ذكو ذَكَا u. „hell auflodern" 21,11.

ذَاكِيَةٌ „hoch auflodernd, aufflammend" (Krieg) 35,7.

..... أَذْكَى مَا „das heftigst Brennende (dessen), was..." 70,18 (od. أَزْكَى „d. Reinste"?).

ذلل ذَلَّ i. „niedergedrückt, gebeugt sein" (Nacken) 34,13.

IV. Pass. „entehrt werden" 21,10 („dessen Schützling nicht entehrt werden konnte").

V. m. Impf. „um zu..."; „sich

unterwerfen, demütigen, fügen" 71,1.
ذُلّ „Erniedrigung, Schmach" 55,10 (× عِزّ). [54,17; 41,12.
ذِلَّة „Verächtlichkeit, Niedrigkeit"
ذَلِيل „versehrt, schmachbedeckt" 21,1 (× عَزِيز).

ذَلِكَ zusammengesetztes Nom. demonstrat. „jener (dort)" 1) هَاتِيكَ وَذَلِكَ — 71,17; – 2) m. Substant. „dieser da" 18,20; – 3) als Neutr. „das, jenes" 2,11.19; 3,12; 55,18; 56,8; – — كُلّ „all das" 25,1; — فِي كُلّ 1,6.

ذمم ذَمَّ u. acc. P. „beschimpfen" 19,14 (× رضى IV.).
ذِمَّة „Schutzverpflichtung" 34,17.
ذِمَام „Schutzpflicht" 43,18.
مَذَمَّة „Schmähung" 24,5; – Plur. مَذَمَّات „Schmähungen, Tadelergüsse" 23,9.

ذمر ذِمَار „Recht, Gesetz (Schutzvertrag)" 6,3 (Tamjîz).

ذنب ذَنْب „Schuld, Verbrechen" 43,3.
ذَنَب „Schwanz" Plur. أَذْنَاب 48,2; „Enden (d. Tales) 13,20.
ذَنُوب 1) „Eimer" 29,7; – 2) „langschwänzig, langgeschwänzt" (Tag) 25,14.

ذهب ذَهَبَ a. „vorbei s., schwinden" 24,7.
IV. P. a. fem. مُذْهِبَة m. ـِ = acc. „verscheuchend, verschwinden machend" 49,18.
ذَهَب „Gold" 48,17.
مَذْهَب 1) eig. „Pfad" 41,6 (s. مَرَاح); – 2) übertrag. „Vorgehen, Mittel" 41,8 (∾ مَنْأًى); „Lebensführung, Lebenswandel" 62,15 (bis); – Pl. مَذَاهِب „Pfad; Sinnen u. Trachten" 61,18.
أَذْهَب m. ـِ = acc. „mehr verschwinden machend" poët. für أَشَدّ إِذْهَابًا 55,8.

ذهل ذَهَلَ a. „(daran) vergessen" 13,14.

ذو ذُو immer im Stat. constr. „der von..., Besitzer von..., versehen mit..." (zur Bildung von Adjektiven oder als selbständige Verbindung).

أَرْسُمِ دُرُسٍ — ذُو أَهَاضِيبَ — الْبُعْدَةِ — أُرَاطَى — أُشُرٍ — — الْبُرَةِ — الْبُرْدَيْنِ وَ... — — جُدَّةٍ — الْجَلَالِ — تَاجٍ — الْجَوْرِ — جَنُوبٍ — جَيْشٍ الرَّحِمِ الْقُرْبَى — الْخَالِ — حَدَبٍ طِمَاحٍ — ضَرَارَةٍ — سُدَيْرٍ — عَجَبٍ — عَارِضٍ — طِمْرَيْنِ — — الْعَرْشِ — عَدْلٍ وَإِرْشَادٍ — — اللَّهْوِ — الْعُلَا وَالسُّودَدِ — الْمَالِ الْكَثِيرِ — اللُّبَانَةِ نُدُوبٍ — النُّصُبِ — مِثْلِهِ الْهَوَى — هَوًى — هِدْمٍ — — وَهَجٍ ; - s. diese W.W.

Plural. : ذَوُو (genit. ذَوِى) ذَوُو ; 19,20 ذَوِى أَيْدٍ وَ... 36,7. أَحْلَامِهَا وَذَوُو نُهَاهَا

Femin. ذَاتُ : ذَاتُ أَزَامِلٍ الْأَمْثَالِ — الْأَعْبَلِ : vgl. ferner — الْخَوَالِفِ — (bis) خِذٍّ — ذَاتَ ... كِلَامٍ — فَرْعٍ — الْبَتِّ — يَوْمٍ ... ; s. d. W.W.

ذوب ذَابَ u. „heisser werden" (Sonnenflimmern) 15,12.

ذود ذَادَ u. „treiben, drängen, nachdrängen" 28,8.

ذَوْدٌ „Kameeltrupp" 42,11; - Plur. أَذْوَادٌ „(kleiner Trupp) Kameelinnen" 66,13; vgl. 14,12.

ذوق ذَاقَ u. acc. „verkosten, kosten, schmecken, zu kosten bekommen, erproben, erleiden" 2,2; 21,16; 65,10.

ذوى ذَوِىَ i. „welk sein, hinwelken" 58,13.

ذيب metr. Licenz für ذِئْبٌ „der Wolf" s. d. 60,6

ذيع ذَائِعٌ („bekannt werdend") = „verraten" (Geheimniss) 12,16.

ذيل II. P.p. مُذَيَّلٌ „langschleppig" (Überwurf) 15,18.

ذَيْلٌ „Schleppe, Kleidsaum" 44,12; 69,13; - Plur. ذُيُولٌ 54,4 (Nachziehen der Schleppe = Sorglosigkeit d. Jugend).

ذَيَّالٌ „langschwänzig" 11,6.

ر Imp. s. وَرَى i. 59,15.

رُؤْبَةُ N. pr. m. (Dichter) 46,3.

رَأْسٌ m. 1) „Kopf, Haupt" 27,4; 40,10; 42,12; 50,16; 54,17; 62,12; — مَسْقِطُ الرَّأْسِ „Geburtsort" 37,17. — 2) „Anführer, Häuptling" 5,10. — 3) „Anfang, Beginn" 43,8. — 4) „Ende" (e. Zweiges) 18,5. — 5) „Bergspitze, Zinke" 18,12 (Dual.); — Pl. رُؤُوسٌ (رُؤُسٌ — رُءُوسٌ) 1) „Köpfe" 4,20; 5,1; 10,2; 58,3. — 2) „Häuptlinge" 37,13. — 3) „Spitzen" (d. Lanzen) 55,8.

رَأْلٌ Plur. رِئَالٌ „Straussenjunges" 30,4.

رَئِمَ a. „zärtlich am Füllen hangen" acc. 35,13.

رِئْمٌ „(weisse) Gazelle" 8,7; — Plur. أَرْآمٌ 12,7; — آرَامٌ 60,13, 29,17 („Antilopenweibchen").

رَأَى Impf. يَرَى „sehen" 1) von sinnl. Wahrnehmung: „sehen, erblicken, bemerken" a) acc. 9,10; 10,10; 16,15 (acc. inhärir., ~ شَيْءٌ); 17,15; 18,12; 32,15 (bis); 35,4; 36,14; 40,5 („du hast's so weit gebracht, wie du nun siehst"); 42,8 („erleben"); 44,13; 54,5; 56,6 (bis; „wo ich mich selbst nicht sehe": لَا أَرَانِي für لَا أَرَى نَفْسِي); 58,19 (bis); 64,20; 68,13; 69,1; 70,18 („schauen"); — in allgem. Anrede: تَرَى 6,14; هَلْ تَرَى 52,15 („sahst du jemals …?"); — b) m. dopp. acc. (d. 2. acc. = حال) 6,15; 14,21; 18,5; 24,10; 39,11; 45,1; — in allgem. Anrede: تَرَى = „man …" 7,13; 29,4; 32,11; — c) m. acc. u. Präpp.: بِ „an Jem. etwas sehen" 22,16; — فِي „in etwas etwas bemerken" 43,8; — mit … كَ „gleich" 35,6; — mit كَأَنَّمَا 23,13; — d) m. acc. u. Vb. „sehen … wie …" 22,9; 43,5; 44,12; — Pass. (m. 1 acc.) 15,4 („und nicht sieht man mich, dass ich viel herumfrage"); 48,1 („sich zeigen, erscheinen"); 66,6 („sich zeigen als"); — وَمَا تُرَى … إِلَّا 35,9. — 2) von geistig. Wahrnehmung: „sehen, ersehen, wahrnehmen, bemerken; etw. für etw. ansehen, dafürhalten" a) acc. 17,12 („meinen"); 30,16 („wahrnehmen"; acc. als absol. Nom. voraus!); 8,11 (acc. = … مِنْ; … لِلَّهِ, negativ!); 13,15 („an-

sehen"); 65,13 („finden"); – b) mit أَنَّ „dass" 26,14; 39,7; 62,7 (bis); – c) m. acc. und … كَ 43,14; m. acc. u. حَالٌ (in Sentenzen) 2,5; 4,1; m. acc. u. مِنْ „etwas als zu etwas gehörig ansehen" 63,3; – d) m. acc. u. Vb. („sehen, wie…") 26,16; 28,6.13; 32,4; 36,5 (تُرَى); 49,8.14; 59,12.14 („bemerken"); 61,16; – e) m. dopp. acc. 8,6 (acc. P. zu subintell.; „siehst du in ihr immer noch e. Jünger…"); 5,6; 10,1.2; 19,11 („finden").12; 29,5; – f) Pass. (m. 1 acc.) 31,11 („befunden werden").

IV. m. dopp. acc. „Jem. etw. schauen lassen" 3,18; 8,7 („weisen").

VI. „in Sicht kommen, erscheinen" m. لِ u. بِ 9,1; acc. P. „erspähen" 40,6.

رَأْيٌ „Einsicht, Verstand" 53,7.

رَايَةٌ (für رَأْيَةٌ) „Fahne" 70,11 (الفَجْرِ '); Plur. رَايَاتٌ 4,7.

ربب رَبٌّ „Herr" 1) = „Gott, Herrgott" 29,10; 31,18; 35,14; 43,5; 51,13 (رَبٌّ „ein Herr, ein Gott!"); 66,1; – رَبِّي „mein Herr (= Gott)" 43,7; 45,9; – يَا رَبِّ 27,2; 33,17; – رَبَّ … (Vokat.) 27,2; – رَبَّنَا „unser Herrgott!" 51,18; – اَللّٰهُ رَبِّي 27,12; – Plur. رَبُّ الأَرْبَابِ „Herr der Herren" 52,3. – 2) „Herr (d. Hauses)" 65,5. – 3) = „Besitzer, Eigentümer" (صَاحِبٌ) 15,5; – رَبُّ القَوَافِي „Herr der Reime" 55,16.

مَرْبُوبٌ „Sklave" 65,5.

IV. P.a. مُرِبٌّ m. بِ „verweilend" 13,8.

الرَّبَابُ N. pr. fem. 11,15; 39,15.18; 40,1.

رُبَّ mit indeterm. Genit. „bisweilen, manchmal (gibt es …..)" 52,6; 53,6; …. يَا رُبَّ 11,17.18.20; – … فَيَا رُبَّ 32,9; يَا رُبَّ مَنْ … 53,9.

رُبَّمَا „oft" 60,4.5; 37,6.

رُبَّتَمَا „oft, häufig" 64,7.

رَبِذٌ „ein Behender, Flinkes (Pferd)" 12,1.

رَبْرَبٌ „Schaar" 31,12; 57,2 („Rudel").

ربض رَابِضٌ „niedergekauert" (Löwe) 45,8 („lauernd").

رَبَطَ i. u. Pass. „festbinden (zusamenhalten)" 42,20. [3,19.

ربع V. acc. „im frühling abweiden"

رَبْعٌ Plur. أَرْبُعٌ „frühlingslager, frühlingsstation" 57,10 (d. Suff. geht auf بَلَدٌ). [14,19.

رِبْعٌ : حُمَّى الرِّبْعِ „Quartanfieber."

رُبَعٌ (eig. „im frühling geworfenes kameelfüllen") „Winterfüllen" 16,17.

رَبِيعٌ 1) „frühling, Lenz (Name des 3. u. 4. Monats: „Weidemonate") 63,12; 71,3; – 2) „frühlingsregen" 47,19.

رَبِيعَةُ N. pr. m. s. عُمَرُ 39,4.

أَرْبَعٌ Num. card. fem. „vier" 9,4. 12; أَرْبَعُ خِلَالًا 29,15; الأَرْبُعُ: القَدَمُ — 67,14.

أَرْبَعَةٌ Num. card. m. („eine Vierzahl") 49,18 („vier Dinge").

مِرْبَاعٌ Plur. مَرَابِيعُ „frühlingsregenguss" 30,2.

رُبًى Plur. zu رَبْوَةٌ „Hügel" 18,3.

رتب II. Inf. تَرْتِيبٌ „Anordnung, Vorschrift" 61,3.

رِتَاجٌ „Tempelpförtchen (Mekka) 43,5.

رتع مَرْتَعٌ Plur. مَرَاتِعُ „Weideplätze" 60,8.

رَتْكٌ „Kurzschritt" — المُقَيَّدِ „im kurzschritt des (eines) Gefesselten" 37,4.

رَثَى i. „Mitleid und Bedauern empfinden" m. مِنْ „wegen, ob" 32,13; – m. acc. „betrauern, beweinen, beklagen (im klagelied)" (× مَدَحَ) 35, 3.11; 36,16; 42,2.

مَرْثِيَةٌ Plur. المَرَاثِى „die Todtenklagen" 21,4.

رجب رَجَبٌ (der 7. Monat) „Ragab"

رَجَبًا بَعْدَ رَجَبٍ = „niemals" 41,1.

رجز أُرْجُوزَةٌ „Ragazgedicht" 52,17.

رَجَعَ i. „zurückkehren, umkehren" 28,3 (Pass. Energ. I. m. إِلَى „sich wenden zu…, zurückkommen zu…").

II. acc. „wiederholen, wiederholt ausstossen" (klageruf) 4,3.

III. acc. „wiederholen" 32,10.

VI m. عَنْ l. „zusammen zurückkehren (zurückkommen) von…" 31,10.

رجل : II. Pass. „ungekämmt s." (Haar) 15,14.

VIII. Inf.: اِرْتِجَالًا „aus dem Stegreif" 56,8.13.

رَجْلٌ „Fussvolk, Männer" 25,16.

رِجْلٌ fem. (v. Tier) „Hinterfuss, Hinterbein" 32,10 (Dual.; x يَدَانِ).

رَجُلٌ „Mann" 25,15; 36,6; 45,3; 56,8; 67,12; – Plur. رِجَالٌ 17,14; 22,12 („die reichen Leute"); 39,17; 46,1; – شَيْبَةٌ ـــُ 67,1.

مِرْجَلٌ „(grosser) Kessel" 26,16.

رجم : رَجَمَ u. m. بِ u. Impf. (von d. Rossen) „vorbeistauben (–stieben)" (wie im Fluge vorübereilen) 9,6.

رِجَامٌ „Steinigung" 44,7 (رِجَامِى).

رجو : رَجَا u. „hoffen, erhoffen, in Hoffnung leben" absol. 51,1; – m. acc. 18,16; 51,6; – m. أَنْ „dass" 41,14.

II. „fest hoffen, erwarten" m. acc. 9,8; – m. أَنْ 66,10 (bis); 62,12.

IV. P.a. مُرْجٍ 68,4; s. مُرْجٍ "

VIII. acc. „hoffen" P.a. مُرْتَجٍ m. لِ = acc. 51,7.

رَجَاءٌ „Hoffnung" 18,16.

رَجًا „Seite, Wand" (der Gruft) 36,4; – Plur. أَرْجَاءٌ „Seitenwege" 47,4. [57,19.

رَحُبَ u. „weit, geräumig sein (Welt)" مَرْحَبًا s. أَهْلًا 45,16.

رَحَلَ a. „weggehen, abziehen" 32,8 („reisen"); 56,12 („fortziehen").

رَحْلٌ 1) „Aufenthalt, Herberge" 34,8; – 2) „Kameelsattel" 43,11; – Plur. أَرْحُلٌ 12,12.

رِحْلَةٌ „Abreise" 9,1 (~ قُلُوصٍ); 47,7 („Ritt"); 56,12 („fortziehen").

رَاحِلَةٌ „Reitkameel" 34,8.

رَحِمَ a. acc. „sich erbarmen, gnädig sein" 58,13.

رَحِمٌ „Mutterleib" ذُو الرَّحِمِ الْقُرْبَى „Blutsverwandtschaft" 33,2; – Plur. أَرْحَامٌ „Bande des Blutes" 37,3.

رَحْمَةٌ „Erbarmen" 71,14.

رَاحِمٌ „erbarmend" 45,9 (Gott).

رَحِيمٌ „barmherzig" 51,16 (Gott).
اَلرَّحْمٰنُ „der Allbarmherzige" (Gott) 41,1; 71,15 (bis); – im N. pr. m. 68,11.

رحا (رَحًى) „(Hand-)Mühle" (Kriegsmühle) 4,12; 26,1; 36,12.

رخص رَخْصٌ „zart" (Mädchenbrust) 3,20.

رخم II. „den Tarḫîm (تَرْخِيمٌ Wortverkürzung) anwenden" 3,1.
رُخَامٌ „Marmor" 43,16.
اَلرُّخَامَى (eine zarte Pflanze) 12,5.

رخو VI. تَرَاخَى m. عَنْ „weit von einander entfernt sein" (im Kriege) 4,18.
X. P. a. fem. Plur. مُسْتَرْخِيَاتٌ „Lockerungen, Schlaffheiten" 42,17.
رَخْوٌ eig. „laxus", dann „weit, breit" — اللَّبَانِ „eines mit breiter Brust" (Pferd) 11,20.

ردد رَدَّ u. „zurückgeben" acc. 40,19 u. 47,14 („ab-, zurückweisen"); 21,2 („unmöglich machen"); – Pass. m. إِلَى „zurückgebracht, zurückgegeben werden zu…" 67,14.
V. „hin und hergehen auf (فِي); sich spielen mit…" (v. d. Sonnenstrahlen) 17,20; 65,13 („ringen, hin und herschwanken").
Inf. تَرَدُّدٌ „das Hin u. Hergehen = fort und fort" 69,18 (inner. Obj. zu قلب II. acc.); ohne acc. „heimsuchen" (v. Schicksal) 32,5.

ردع رَدْعٌ „Spuren, Flecken" 25,7.

ردف IV. „hinten aufsitzen" 19,10.
رِدْفٌ Plur. أَرْدَافٌ „Gefolge" 28,2.
رَادِفَةٌ Plur. رَوَادِفُ 1) „Ersatz-, Hilfstruppen" 42,19; – 2) „Hinterbacken (-Spitzen)" 3,21.

ردم VIII. Inf. اِرْتِدَامٌ „das Anlegen zerschlissener Kleider, das sich Einhüllen in…… (Genit.) 27,11.

رُدَيْنِيٌّ „eine Rudainische" (Lanze) [17,16.

ردي IV. acc. „hineinstecken, hineinstampfen" 14,2.
V. „sich umgürten" m. بِ „mit" 21,19.
VIII. acc. (Denominat. von رِدَاءٌ) „anlegen, umwerfen" [20,14.

رِدَآءٌ „Überwurf, Gewand" 20,14.

مِرْدَاةٌ „(oberer) Mühlstein" 7,5 (قُرَاكُمْ zu بَدَلٌ).

رزأ رَزَأَ a. m. dopp. acc. „Jemandem etwas nehmen"; Pass. m. 1. acc. „beraubt werden" 32,5; 35,15 („geschädigt werden").

رُزْءٌ 1) „Schädigung, Leid, Unglück" 38,15.18 (bis); -2) „Geschenkannahme" جَلُّ الرُّزْءِ „grossmütig (uneigennützig)" 19,16.

II. P.p. مُرَزَّأٌ „überaus freigebig" 16,16 (asyndet. m. مُخَلَّفٌ).

مُرَزَّأَةٌ „eine vom Unglück Verfolgte" (Mutter) 13,6.

رَزِيئَةٌ „Unglück" 42,8.

رزق رِزْقٌ „(Lebens-) Unterhalt" 34,8; 51,15; 55,3.

رزم مِرْزَمٌ „das Einpacken, Einbinden" = „Erbeutung".

رسس رَسٌّ „(verfallener) Brunnen" 8,5: رَسُّ أَوْعَالٍ N. pr. l. („Gemsenbrunnen").

رسل IV. „schicken" (e. Boten) 40,15; - m. acc. u. خَلْفَ „nachschicken ... hinter ..." 16,17.

P.a. مُرْسِلٌ „preisgebend" (ein Geheimnis) 39,11.

رَسُولٌ „Bote" 1) رَسُولُ ٱللّٰهِ „der Bote (Gesandte) Gottes = Muhammad" 32,1; 33,6; 36,16; - ٱلرَّسُولُ (daselbe) 34,16; - 2) „der (Liebes-) Bote" 9,15; 39,12; 40,16.

رِسَالَةٌ „Botschaft, Sendung" 44,14 (dir. Rede); 69,17 (poët. Epistel). 58,17 (bis).

رسم رَسْمٌ Plur. أَرْسُمٌ „Spuren"

رَسَمَ u. acc. u. بِ „kennzeichnen, markieren = thun, machen (eig. „eindrücken") 66,4.

رسو رَسَا u. „fest sein, fest stehen" 21,3.

رَاسِيَةٌ Plur. رَوَاسِي „fest verankert, fest, verbunden = Verbindungen, Festigkeit" 31,7 („die, fest mit einander verbunden ..... ").

رشّ رَشٌّ „ein Spritzen" 12,9 (v. d. Tränen).

رَشَأٌ „(kräftiges) Gazellen-Junges" 58,20.

رَشَحَ a. „schwitzen" acc. 21,8.

رشد IV. Inf. إِرْشَادٌ „Rechtführung"
—— ذُو „der Rechtführende" 34,18.

رَشَادٌ „den geraden Weg gehen = richtig gehen" 25,1 (× غَيٌّ).

رشف V. acc. „saugen, schlürfen" 54,7.

رَشْفَةٌ Plur. رَشَفَاتٌ „Schlürfungen = Küsse" 54,7.

رصد IV. „lauernd blicken auf..., auflauern" m. لِ 32,19 (bis فَتَرَصَّدَ; zu ergänzen لَا).

P.a. „Auflaurer" (od. „Vorbereiter") m. لِ = genit. 52,4.

رَصِيعَةٌ Plur. رَصَائِعُ „Troddeln" (beim Bogen) 13,5.

رُصَافَةٌ (قُرْطُبَةَ) —— N.pr.l. („Tusculum") „Ruṣâfa" 61,1; m. الْ 69,2 (الرُّصَافَةُ).

رَضِيَ (für رَضِوَ) a. absol. „Wohlgefallen finden" 6,7 (× سَخِطَ); „zufrieden sein, sich zufrieden geben" 38,7; – m. acc. „zufrieden s. m." 52,11; – Imp. إِرْضَ m. إِذَا 53,10.

IV. acc. „gefällig sein, schmeicheln" 19,14 (× ذَمَّ).

رِضًى (رِضًا) „Wohlgefallen, Gunst" 41,3; 44,3; 59,6 („Einwilligung; zustimmend, billigend).

رضع IV. P.a. مُرْضِعٌ „Säugende" 42,1 (الْمُرْضِعُ الْعَوْجَاءُ = „Hungerjahr").

مُرْضَعٌ „Säugling" 9,9.

رطب رَطْبًا „in frischem Zustande" [11,10.

رَعْبَلَ P.p. مُرَعْبَلٌ „zerfetzt" (v. e. Stoffe) 15,13.

رِعْبِيبٌ Plur. رَعَابِيبُ „zarte" (Mädchen) 60,11.

رِعْدِيدٌ „sehr schreckhaft" 59,1; „der furchtsame, Feigling" 28,10.

رعرع II. „wohl gedeihen u. wachsen" 60,20.

رعش IV. Pass. „in Zittern (Beben) versetzt werden" 28,10.

رَعْنٌ Plur. رِعَانٌ „Bergvorsprung; Gebirge" 56,2.

رعو إِرْعَوَى Impf. i. „einsehen

und ablassen, sich des Unerlaubten enthalten" 14,6 (bis); 52,16.

رَعَى a. „weiden, hüten" 42,12 (d. Religion); – Pass. „besorgt, verwaltet werden 42,15; – m. dopp. acc. „abweiden lassen" 31,5 (Pass. m. 1 acc.; رُعِينَا 3. Ps. femin. Plur. mit (ـاً).

VIII. „weiden" (v. Vieh) 41,10.

رَاعٍ „Hirte" 18,7; 42,11.

رَغِبَ a. m. عَنْ „Abneigung haben gegen…, verabscheuen" 60,17.

رَاغِبًا „strebend, erstrebend" 12,14 (حال).

رَغِيفٌ „Fladen, Kuchen" 38,2.

رَغِمَ a. „mit der Nase in den Staub gedrückt sein (d.h. Widerwillen empfinden od. gedemütigt sein) 40,13.

رُفَاتٌ „zertrümmerte Knochen" 51,4.

رَفَدَ i. „helfen, unterstützen" 6,4 (absol.).

رَافِدٌ „Unterstützer" 36,4 (v حَاتِم); – Plur. الرَّافِدُونَ „die Helfenden" 6,4 (im Wortspiel).

رِفْدٌ 1) „grosser Becher, Pokal, Schale" 29,4; – 2) „Hilfe" رِفْدُ الرَّافِدِينَ 6,4 (s. Vs. 54).

رَفَعَ a. „emporheben" 1) acc. 26,18 („aufheben"); 29,13 („erheben" act. u. pass.); 30,19 („wenn ich dadurch Ansehen gewonnen habe"); – 2) „in den Nominativ (رَفْعٌ) setzen" 1,19.

VIII. Inf. إِرْتِفَاعٌ „Steigen, Aufgehen" (v. d. Sonne) 17,19.

الرَّفْعُ „der Nominativ" 1,6.

رَفْعًا „aufspriessend" (v. d. Pflanzenwuchs) 20,12 (حال).

رفق III. acc. „einem Genosse sein" 70,15; – P.a. مُرَافِقٌ „der Kamerad" 70,15.

V. „es sich angelegen sein lassen, sich bestreben, sich sputen" m. Impf. 9,5.

مِرْفَقٌ Plur. مَرَافِقُ „Ellenbogen" 31,10.

رِفَلٌّ „nachlässig im Gewande" 21,15.

رقق رَقَّ i. „fein, lieblich sein (Duft) 63,13; – m. لِ P. „von Mitleid gegen Jem. ergriffen werden" 37,9.

رِقَّةٌ „Schwäche" (d. Körpers) 14,21; دِينِي ـُـــ 48,14 („..... dass ich es gar nicht glauben will").

رَقِيقٌ „dünn, fein, zart" 1,11; 18,18.

أَرَقُّ m. مِنْ „feiner, lieblicher als ....." 54,8.

رقب III. acc. „überwachen, auf etwas halten" 9,4; 9,9 („wachend schauen auf .....").

رَقِيبٌ „Laurer, Nebenbuhler" 56,18; Dual: „die beiden Wächter" (Polarsterne) 32,11.

رَقَبَةٌ Plur. رِقَابٌ „Hals" 4,20; 47,15; 34,13 („Nacken").

رَقَدَ u. „schlummern, schlafen" 60,6.

رَقْرَقَ acc. u. فِي (wohin?) „(in geringer Menge) aussprengen, vergiessen" 56,10.

رقط أَرْقَطُ („buntgefleckt") „Leopard" 12,15.

رقع II. acc. „flicken, ausbessern" 52,14.

رقل مِرْقَالٌ Plur. مَرَاقِيلُ „Schnelle" (Kameele) 32,7.

رقم أَرْقَمُ „eine Gefleckte" (= Giftschlange) Plur. أَرَاقِمُ 23,12.

رقى VIII. acc. „erklimmen" 56,14.

مَرْقًى „Aufstieg" 18,14.

رَكِبَ a. („sich eines Vehikels bedienen") absol. „reiten" 11,7; – m. acc. „reiten" 21,17 (übertragen); 46,15 („durchtraben").

II. Pass. „versehen werden mit ....." 19,5.

رَكْبٌ „Reitertrupp" 14,13; 64,15.

رُكُوبٌ „das Besteigen" 68,8.

رَاكِبٌ „Reiter" 36,17 (m. يَا); 68,12; – Plur. رُكْبَانٌ „Reiter, Wanderer" 70,1.

رِكَابٌ Plur. رَكَائِبُ „Reittiere" 24,1.

رَكُوبٌ Plur. رَكَائِبُ „(edle) Kameele" 36,18.

رَكَدَ u. „stehen bleiben, Halt machen" m. حَوْلَ 15,19.

رَكْضٌ „Galop" 9,6; 12,1.

رَكَعَ a. m. لِ „sich anbetend niederwerfen vor…“ 66,1 (~ سَجَدَ).

رُكَّعٌ Plur. zu رَاكِعٌ „die Kniebeugenden“ 27,2.

رُكْنٌ „Seite, Stützseite“ 9,12 (Dual.); — Plur. أَرْكَانٌ „Seiten, Flügel (der Kriegerschaaren) 28,8.

رُمْحٌ Plur. رِمَاحٌ „Lanze“ 11,2; 50,11; 55,8; 58,7; 61,6; 71,13.

رمد أَرْمَدُ „Augenkranker“ 33,7 (od. „aschgrau“?); 32,2 (كَـ مُرِّ حَالٍ), „schmerzhaften Auges, (Augen-) krank, triefäugig“).

رَمْسٌ „Grab, Grabhügel“ 20,12.

رَامِسٌ „Todtengräber“ 40,10.

رمض رَمْضَاءُ „ein glühend Heisser, Sonnverbrannter“ (Boden) 15,12.

رَمِيضٌ fem. ـَةٌ „am Stein geschärft“ (Scheermesser) 44,15.

رَمَقَ u. acc. „heimlich anblicken“ 44,11.

رمل رَمْلٌ „Sand“ 46,18; اِبْنَةُ الرَّمْلِ = „Schlange“ 14,21.

رَمْلَةٌ „Sand, Sandhaufe“ 25,6.

الرَّمْلَتَانِ N. pr. l. 30,9.

IV. P. a. مُرْمِلٌ Plur. مَرَامِيلُ „mit der Nahrung fertig (seiend)“ [14,5.

أَرْمَلُ Plur. أَرَامِلُ „Arme, Bedürftige“ 30,13.

رَمَى i. „werfen“ 1) absol. „werfen, schiessen“ 24,13; 26,11 (~ طَعَنَ); 59,16 (Imp.); — 2) acc. „treffen“ 59,1 (bis); 65,7; — 3) acc. u. بِ 20,6 („schleudern“, der Fluss die Zweige); 42,14; 43,14; 47,4 („weitertreiben“); 61,19 („beschiessen“); vgl. 22,12 („jem. in etw. hineinwerfen“).

VIII. „sich gegenseitig beschiessen“ 6,12 (~ طعن VIII.); „hingeworfen sein“ 4,21 (Waarenballen; 3. Ps. f. Pl. m. بِ l.); „treffen“ 47,5 („wenn es sich trifft = wenn ich in die Lage komme“).

رَامِيَةٌ Plur. رَامِيَاتٌ „Schiessende“ 54,6 (m. بِ S.).

مَرْمًى Plur. مَرَامٍ „weite, gefahrvolle Wüsten“ 22,12.

رنن رَنَّ i. „schreien" (Klagemütter) 13,6 (~ أَعْوَلَ).
IV. „klingen, schreien, quietschen" (Lanze beim Biegen) 5,16.

رنو رَنَا u. „liebevoll aufblicken" m. إِلَى „zu…" 11,6 (Plur. رَوَانِي zum Sing. رَانِيَةٌ); 48,16.

رهب رَاهِبٌ Plur. رَوَاهِبُ „Mönch" 35,1.
رَاهِبًا „bebend, fürchtend" 12,14.
مَرْهُوبٌ „fürchtbar" 61,10.

رَهْطٌ 1) „Geschlecht, Stamm, Sippe" 16,8; 31,9; 34,2; – 2) N. pr. l. 24,8.
[27,6.

رَهِيفٌ „ein Dünnes, Schmales" (Schwert)

رهن VIII. acc. „Jemanden sich durch Pfand verpflichten, als Geisel erhalten" 53,7 („der Verstand muss sich nach dem Zweifel richten").
رَهْنٌ „Pfand" 39,6; m. بِ „Pfand für…" 17,10 (= gefestigt durch das… was…"); 4,5 („gebunden an…" = bringt sicher); m. بِ u. لِ P. 41,3.
رِهَانٌ „gegenseitige Verpfändung, Wette" 56,5.

رَهْوَةٌ N. pr. l. (Berg) 5,5.

روح رَاحَ u. „am Abend sein" 10,4 („am Abend war's…"); – „einhergehen" (Frauen) 7,10; 67,1 (m. لِ „gehen, um zu kommen zu…"); m. Partic. × غَدَا 13,10 (= adverb. „früh und spät").
III. acc. „zur Abendzeit kommen zu…" × غدا III. 41,12.
IV. acc. u. عَلَى „des Abends zu (sich) eintreiben (die Kameele) 42,10; – ohne Obj. „eintreiben" 42,11 (Imp. Dual.); 32,14 („zur Ruhe kommen").
X. „ausruhen" 36,14.
رَاحٌ „Wein" 48,7; 49,13.
رَاحَةٌ „Handfläche, Hand" 50,9; 58,11; 61,12.
رُوحٌ femin. 1) „Geist" 55,1; 56,11 (× جِسْمٌ); – 2) „Seele" Plur. أَرْوَاحٌ × أَبْدَانٌ 71,12; – 3) „Lebensodem, Leben"

58,9; 65,13.

رَوْحَةٌ „Abend" × غَدٌ 33,13.

رِيحٌ (für رِوْحٌ) fem. 1) „Wind" 13, 20; 15,14; 52,14; 54,11; 70,2; – نَفْحٌ –– 17,18; – Plur. رِيَاحٌ 6,16; 37, 19; 38,3; 70,2; – الرِّيَاحُ النُّكْبُ 61, 3; – 2) „Sturm" –– يَوْمٌ 19,5; – 3) „Hauch" الفَلَاةِ –– 41,6; – 4) „Geruch" 53,18.

رِيَاحٌ N.pr.m. 26,11 (∾ التَّوْءَمُ).

رود رَادَ u. m. حَوْلِي „ab und zu gehen, hin und her springen" (um…, von d. Gemsen) 15,18.

رَائِدٌ „Futtersucher, -holer" 11,1.

IV. „wollen" 1) absol. 44,11; 67,10; – 2) acc. 1,4 („meinen"); 18,17; 61,9 („beabsichtigen"); 63,2; 64,4; 66, 4 („begehren"); 68,8; – 3) acc. u. بِ „meinen mit…" 3,7; 36,15 („vorhaben").

مُرَادٌ (P.p. IV.) „Wille" 63,2.

رُوَيْدًا „gemach!, sachte!" (Deminutiv. v. رَوْدٌ „langsames u. sanftes Dahinschreiten") 5,13.

روض رَوْضَةٌ 1) „Au, Garten; Paradies" 49,12; – Plur. رِيَاضٌ „Auen, Gärten" 71,1; – 2) رَوْضَةُ N.pr.femin. 46,2; يَا رَوْضَ (m. Tarḫîm f. يَا رَوْضَةُ) 45,2.

روع رَاعَ u. „schrecken, aufschrecken, erschrecken, in Furcht setzen" 1) acc. P. 9,14; 13,11; 22, 1; 46,14; 59,16 (Imp.); – Pass. رِيعَ „aufgescheucht werden" (Vögel) 15,10 (bis); – 2) acc. u. بِ 54,18 („abschrecken"); 61, 13.14. [9,17; 36,9.

رَوْعٌ „Furcht, Schrecken" 6,17;

أَرْوَعُ „Verblüffender, Überraschender, Geistesscharfer" 61,21; 48,15 („Bewunderung erregend"); 9,17 („schön Gestaltiger")

روغ رَاغَ u. m. بِ u. عَنْ „mit etw. von etw. (listig, verstohlen) wegschleichen" 49,9.

روق رَاقَ u. „sich schimmernd über den Boden verbreiten"

(Blumenpracht) 63,13.

رَوْق 1) „Horn" (Geweih) 11,6; – 2) „Abteilung, Haufen" 11,6 (Dual.).

روم رَامَ u. acc. „wünschen, wollen, anwenden wollen" 67,8.

مَرَام „Wunsch, Wille, Begehren" 43,15.

اَلرُّومُ N. pr. „Rûm, Byzanz (Römer, Byzantiner)" 64,14; أَرْضُ — 61,2.

رَوَى i. acc. u. لِ P. „überliefern, berichten (als von...)" 2,11; – Pass. رُوِيَ m. أَنَّ „es wird berichtet, dass..." 37,16; وَيُرْوَى „und es wird auch überliefert (andere Leseart)" 3,14.

رَوِيَ a. „den Durst stillen (löschen)" 4,7 (3. Ps. femin. Plur.); – 58,6 (mit مِنْ „an...").

رَوَانِ s. رنو

ريب رَيْبٌ „Unsicherheit; Wechsel, Umschwung" ـُ المَنُونِ 29,2; 48,13; ـُ الزَّمَانِ „die Tücke der Zeit" 38,12.

رِيبَةٌ „Verdacht, Eifersüchtelei, Quälerei" 9,10.

رَيْثَمَا eig. „so lange als" = „bis" 13,17.

رَيْحَانٌ „Goldregen" (Pflanze) 20,11.

رِيشٌ „federn" (d. Pfeils) 19,7; 54,6.

رَيْطٌ „dünne Gewandung" coll. zu رَيْطَةٌ 25,7.

رَيْطَةُ N. pr. femin. 38,14.

رَيْعَانٌ „Vortrab" 26,14.

ريف IV. P. a. مُرِيفٌ „(als fremder) in e. fruchtbares Land kommend" × مُقِيمٌ 64,9.

رِيفٌ „fruchtbare Küste" أَرْضُ الرِّيفِ 27,3.

رَيِّقٌ „Bestes" (v. Regen) 10,2 („in seinem besten Gusse"); – „erste Kraft" (der Wetterwolke) [10,17.

زَبُورٌ (زُبُورٌ „hl. Schrift; Psalter") „Buch" 11,14.

زَبُونٌ „stössig" (Kameel) 2,15 (حال; Vergleich mit d. Rohrlanze).

زَبَانِيَةٌ Plur. zu زِبْنِيَةٌ „Trabanten" 35,8.

زجج زَجَّ IV. P. p. مُزَجٌّ „eine (unten) Beschlagene" (Lanze) 17,16.

زُجَاجٌ „Glas, Krystall" 48,7; 52,15 (bis).

زُجَاجَةٌ „(ein) Glas, Becher" 49,15.

زجر زَاجِرٌ „abhaltend, zurückstossend, hindernd, verhindernd" 40,4; 45,11.

زجو IV. acc. P. „langsam antreiben" 9,13; – Pass. „dahingetrieben werden" (Wolken) 25,10.

زَحْزَحَ acc. „weit wegbringen, forttragen, (von sich) lösen" 26,5; 69,15; المُزَحْزَحُ عَنْهُ („das, woron man weit getrennt ist") „das Weitabliegende" (Gefahr) 25,3.

زَحْفٌ Plur. زُحُوفٌ „kampfbereites Heer" 27,5.

زحم VIII. اِزْدَحَمَ, (eig. „gedrängt w.") „geschnürt w." (Ringe etc.) m. بِ „veranlasst von..." 17,1.

زخر زَاخِرٌ „anschwellend" (Strom) 58,4.

زُخْرُفٌ „Goldschmuck, Goldflitter" 23,14.

زخى زُخَيَّاتٌ „Anstiege, Anhöhen" 24,9.

اَلزَّرَجُونُ „die Weinrebe" = شَرَابٌ 48,11.

زرع زَرْعٌ Plur. زُرُوعٌ „Saatfelder" 16,12 (~ نُخَيْلٌ).

زرق أَزْرَقُ Plur. زُرْقٌ „blau" 49,10.

زرى IV. m. بِ „Jemanden herabsetzen (tadeln)" 18,21.

VIII. اِزْدَرَى, acc. „verachten; beleidigen" 5,11.

زَعْ s. وَزَعْ 59,16; 39,18.

زَعْزَعَ acc. „heftig schütteln" 26,19; 52,14 („heftig hineinfahren", v. Winde). مُزَعْزِعَةٌ „erschütternd" (Nordwind) 36,1.

زَعْفَرَانٌ m. اَلْ „d. Safran" 1,12.

زَعَمَ u. „behaupten" m. أَنَّ 16,9.

زَعِيمٌ „Fürst; grosslehenbesitzer" 68,6.

زَعْنَفَةٌ Plur. زَعَانِفُ „Stämmegemisch, -gewirr" 42,15.

زفف زَفُوفٌ „pomphaft schreitend" (wie mit d. Braut) 38,5.

زَقُّومٌ „Höllenspeise" 44,5 (~ ضِرَامٌ).

زَكِيٌّ fem. ـَةٌ „rein" 63,5.

زلل زَلَّ i. „ausgleiten, straucheln" 18,15; – m. عَنْ „entgleiten" (Pfeil dem Bogen) 13,6.

أَزَلُّ „dürr, dünnflankig" 21,15; „ein Hüftenmagerer" (Wolf) 13,19.

زلق IV. acc. „ausgleiten machen" 18,5.

زمم زِمَامٌ „Zügel, Leitseil" 44,3.

زمع IV. acc. u. بـ „mit Jem. etwas ernstlich vorhaben" 29,9 (bis).

زمل أَزْمَلُ u. أُزْمُلُ (undeutl. Ton) „Schwirren" 19,2 (~ نَئِيمٌ); – Plur. أَزَامِلُ „schwirrende Geräusche" = ذَاتُ 25,13.

زمن زَمَانٌ „Zeit" 38,12 (bis; = Schicksal); 55,19; 57,15; 58,9; – زَمَانَ „damals, als (er)..." 41,12.

زني IV. acc. „zum Huren machen, huren lassen" 49,17.

زَانِيَةٌ Plur. الزَّوَانِي „die Unkeuschen, Ehebrecherinnen, Buhlerinnen" 12,7.

زَنْدٌ „Stopfbaumwolle" 16,5.

زهد زَهِيدٌ „sehr mässig, wenig, schmal (Nahrung) 13,19.

زهر زَهْرٌ „Blumen" 70,8.

مِزْهَرٌ „e. Art Laute (Geige) 11,19.

زُهَيْرٌ N.pr.m. 5,19.

زهق زَاهِقَةٌ „Zerstiebende, Schwindende", Plur. زَوَاهِقُ „Sprengstücke (des Kiesbodens) 26,6 (bis).

زُهْلُولٌ „glatt" 12,15.

زهو زَهَا u. „herrlich blühen" 71,2.

VIII. acc. اِزْدَهَى „geringschätzen" 15,4.

زُهَاءٌ „Masse (d. Nebels) 46,11.

زوج VIII. P.a. مُزْدَوِجٌ fem. ـَةٌ „im Reim gepaart, reimpaarig (v. e. Rağaz-Gedicht) 52,17.

زَوْجٌ Plur. أَزْوَاجٌ „Gatte, Ehegenosse" 53,15.

زَوْجَةٌ „Frau" 43,19.

زوح مَزَاحٌ „Ort des Rückzuges" 41,6 (~ مَذْهَبٌ).

زود V. „sich mit Reisezehrung versehen" 32,18.

زَادٌ „Reisevorrat, Zehrung, Reisekost, Proviant" 13,1; 23,8; 17,4; 32,18.

مَزَادَةٌ „grosser doppelter Wasserschlauch" 12,10 (Dual.)

زور زَارَ u. „(wieder) besuchen" acc. P. u. l. 22,14; 32,13 („erreichen"); 60,7.

زَوْرٌ „Besuch" 60,6 (bis); 70,6.

زَائِرٌ „besuchend" 45,13; 58,7 (Suff. = acc.). [Allit.

زوزى m. بِ P. „weitertreiben" 46,17

زِيزَآءٌ „rauher Grund" 46,17 (Allit.).

زول زَالَ Impf. a. „aufhören" 1) „verlassen, sich trennen von ....." acc. P. 49,9; – m. عَنْ „ausgeschlossen (nicht dabei) sein" 41,17; – 2) „aufhören" (m. Negation „nicht aufhören [etwas zu sein od. irgendwo zu sein]) a) مَا زَالَ 18,15 („er liess nicht ab"); 53,14 (= كَانَ); – b) مَا زَالَ حَتَّى... 40,6; 67,13; – c) m. Impf. 32,6; 56,11; – d) مَا تَزَالُ m. Impf. 14,19; مَا إِنْ تَزَالُ بِهَا 36,18; – e) لَا زَالَ m. Impf. 20,11 (optat.); 63,6 (= „unaufhörlich"); لَا تَزَالُ ... تَرَى 8,5.6; 51,13; – f) لَمْ يَزَلْ m. Impf. 18,20; 23,16.

تَزْوَالٌ „Aufhören, Nachlassen, Schwinden" 20,4.

زِىٌّ „Tracht" 60,1.

زَيْتُونٌ „Olivenbaum" 1,8 (Wortform).

زيد زَادَ i. „mehr geben; zufügen, zulegen" 59,11.13 (Imp.); 54,13 („erhöhen"); – acc. 25,15 („zunehmen lassen"); 52,16 („noch mehr des ... für ..."); – dopp. acc. „verleihen" 47,16.

VIII. „zunehmen" m. Tamjîz-acc. 12,1 („den mühelosen Lauf beschleunigen").

زَيْدٌ N. pr. m. 26,13.

زِيَادٌ N. pr. m. 41,9. [55,15.

مَزِيدٌ „Zunahme, Steigerung"

زيف زَائِفَةٌ Plur. زَوَائِفُ „Goldmünzen" 67,3.

زيل مُزَيِّلٌ „geschickt zustande bringend" 17,12.

V. „aufgelöst, zerstreut werden (Kohlen) 19,5. [6,21.

III. acc. „sich trennen von..."

زين زَانَ i. „zieren" acc. 13,5.

IV. Imp. m. لِ (Bewunderungsformel) 17,20 („wie ist doch geschmückt ein Mann, wenn...")

s. حصن IV.

زينب N. pr. fem. 39,6 (bis); 40,7.8.10.

سَ.... untrennb. adverb. Partikel m. Impf. = futurum 7,16; 43,12; 44,4; 46,2; 56,7.

اَلسَّابِرِىُّ (eig. „der Saborstoff") „feinstes Tuch" 9,16.

سأر سُؤْرٌ Plur. أَسْآرٌ „Reste" 14,8.

سَائِرٌ „übrig; Rest" 39,13.

سأل سَأَلَ a. „fragen" 1) absol. 60,2; vgl. 15,8 (bis); — 2) acc. P. „bitten, anflehen" 20,7; — 3) acc. (لَهُ) u. مِنْ „nämlich" 63,1; — acc. u. Fragesatz 3,13; — m. عَنْ „nach Jem. fragen" 32,9; — m. بِ 31,16; — acc. u. فِي „bitten ... in Bezug auf..." 59,17.

III. acc. „fragen" m. dir. Rede 51,3.

سَائِلٌ „e. fragender, forschender" 30,4; — m. عَنْ 32,9; 71,16; 32,8 („du, der du mich befragst").

مَسْئُولٌ „befragt" 15,18; „fragwürdigster, Bittbedürftigster" 51,10.

سَأَّالٌ „viel fragend, viele Fragen richtend an..." 58,18. [15,4.

سُؤُولٌ „viel (herum-) fragend"

سُؤَالٌ „Frage" 27,16; „Bitte" 61,7.

مَسْأَلَةٌ „Bitte" 61,8.

سَئِمَ a. „einer Sache überdrüssig sein" m. مِنْ 27,16; 50,6.

سبب سَبٌّ „Schimpfen" 24,4.

سَبَبٌ Plur. أَسْبَابٌ „Seile" 18,13; ـــُ الْمَنِيَّةِ („Stricke, Stränge" vgl. Zuhair, Mu'all. 54) 62,17. [47,20.

سِبَابٌ „Schmähung, Höhnen"

سَبْتٌ „(geraume) Zeit" m. قَبْلَ 28,1.

سبح II. „den Lobpreis Allâh's aussprechen" 33,3. [45,6.

سَابِحٌ „schwimmend, Schwimmer"

سبع سَبُعٌ „Raubtier" 17,4.

سَبْعَةٌ „sieben" 45,7.

سَبْعُونَ „siebenzig" 43,6

(سَنَتَيْنِ حِجَّةً acc. temp.)

سبغ سَابِغَةٌ „ein Langherabhängender" (Panzer) 6,14; 36,13 („ein Weiter, Vollkommener").

سَبَقَ i.u. acc. P. u. إِلَى „früher als Jem. dahin (zum Ziele) komen, in etw. Jemandem vorauskommen" 1,9; – P.a. Plur. m. mit أَلْ „die (im Siege) Voran-(zuvor-)kommenden" 5,5.

III. acc. u. إِلَى „zu überholen suchen" 56,5.

سَابِقٌ „vergangen; Sieger" 52,2 (× شَهِيدٌ); – Plur. سَوَابِقُ „(siegreiche) Renner" 61,15.

سبل IV. P.a. مُسْبِلٌ „mit losem Haar, das Haar flattern lassend" 21,15.

سَبِيلٌ 1) eig. „Weg, Pfad" m. إِلَى 20,15; – 2) übertrag., Art (und Weise), Mittel und Wege" 28,19; 35,15.

سَبَى i. „gefangen nehmen, zum Gefangenen machen" 59,16 (Imp.).

سَبْيٌ Plur. سَبَايَا „(Kriegs-)Gefangene" 6,10.

ستر سِتْرٌ „(Zelt-)Vorhang" 34,19; 42,1; „Hülle (um's Gesicht) 15,13 (~ كِنٌّ). [66,5.

سَاتِرٌ „hüllend, verhüllend"

سَجَدَ u. „sich verbeugen, anbeten" 66,1 (~ رَكَعَ); „sich anbetend niederwerfen" 7,17 („als Anbeter").

مَسْجِدٌ „Moschee" 66,6.

سِجْفٌ „Vorhang, Schleier" 41,13 (Dual.).

سِجْنٌ „Gefängniss, Kerker" 58,13.

سحّ سَحَّ u. „ausgiessen, ausschütten" (Wolke) 69,5.

سَحٌّ „Guss, Giessen" (v. den Tränen) 12,9; 29,18 (~ إِنْهِمَالٌ).

مِسَحٌّ „ein Dahinschiessendes" (Pferd) 12,1.

سَحَبَ a. acc. „herunterhangen lassen, nachschleppen" 69,13.

سَحَابٌ „Gewölk" 18,5; مَاءُ السَّحَابِ „d. Regen" 70,13.

سَحَابَةٌ „Wolke"; Plural سَحَائِبُ 63,12.

سحج II. P.p. مُسَحَّجٌ „ein Viel-

zerbissener" (Wildesel) 30,6.

سحر سَحَرًا „bei Tagesanbruch" 34,7.

سَحْقٌ „Zerrissenheit; Abgeriebener" 24,9.

سحم أَسْحَمُ „eine Schwarze" (Wolke) 8,4; 11,2.

سُحَيْمٌ (Stamm) بَنُو — 16,7.

سَخِرَ a. „spotten über ..., verspotten" m. مِنْ 33,4.

سَخِطَ a. „aufgebracht, erzürnt sein" absol. 6,7 (× رَضِيَ).

IV. acc. u. بِ „Jemanden zum Zorne reizen" 53,9.

سخل سِخَالٌ Plur. zu سَخْلَةٌ „eben geworfene Zicklein = Junge" 29,17.

سخم سُخَامٌ „weiche" (Pfeilfedern) 19,7.

سخن II. acc. „heiss machen" 1,13.

سَخِينٌ „heiss" (Wasser) 1,10.12.15 (bis); (für سَخِينًا, حَالٌ zu مَآءٌ s. auch سَخِيَ).

سَخِيَ a. „freigebig sein" 1,16.

سَخَآءٌ „Freigebigkeit" 56,1.

سَخِيٌّ „freigebig, grossherzig" 2,8 (× بَخِيلٌ).

سدد II. acc. „gerade, glatt machen" 31,7.

سدر سَادِرٌ „verwirrt, geblendet" 40,5.

ذُو سُدَيْرٍ N. pr. l. 29,17.

سدس سُدُوسٌ m. أَلْ „Indigo" (zum Tätowieren) 9,3.

سدل IV. absol. „flügelschwach sein, die Flügel fallen lassen" 14,9.

سدن سَادِنٌ Plur. سَادِنُونَ „Tempelwächter" 67,1.

سرر سَرَّ u. „erfreuen" absol. 59,11.13 (Imp.); – m. acc. 47,18 („froh sein über ..."); 47,20 („ihm Spass machen"); 28,13; – m. acc. u. بِ 53,9; 54,18; 52,6 „erheitern" (× سَآءَ u.).

سِرٌّ „Geheimniss" 12,16; 39,11; 35,5; 33,5 („Vertraulichkeit"); 3,16 („Liebesgeheimniss").

ذَاتُ السِّرِّ N. pr. l. 10,18.

سَرِيرَةٌ Plur. سَرَآئِرُ „Geheimnisse, geheimste Gedanken" 57,1. [11,4.

سرب سِرْبٌ „Rudel" (v. Wild) 9,6; 11,4.

سَرَابٌ „Luftspiegelung (der fata morgana), Wüsten –

dunst" 46,3.6. [17,20.

سَرْبَلَ absol. „sich bekleiden, rüsten"

Inf. تَسَرْبُلٌ „sich Rüsten, Rüstung" 24,2.

سِرْبَالٌ „Mantel" 31,15.

سَرْجٌ „(Pferde-) Sattel" 61,6; 68,8 (~ قَتَبٌ); – Plur. سُرُوجٌ 56,2.

سُرْجٌ für سُرُجٌ Plur. zu سِرَاجٌ „Laterne, Lampe" 68,10.

سرح سَرَاحٌ „das Freilassen, Loskoppeln" 50,4.

سَرْحَةٌ N.pr.l. 29,16.

سُرْحُوبٌ Plur. سَرَاحِيبُ „Langgestreckte (und flinke)" (Rosse) 61,17.

سِرْيَاحٌ Name e. Hundes 50,9.

سرد مَسْرُودَةٌ „ein festgeflochtener" (Panzer: دِرْعٌ) 54,20.

سُرَادِقٌ (pers.) „Baldachin, Zelt" 28,10.

سرع IV. „schnell sein, eilen, eilig sein, sich beeilen" 29,2; – vgl. مَا أَسْرَعَ m. acc. „wie schnell ist doch ....!" 51,8.

سُرْعَةٌ „Schnelligkeit, Schnelle, Eile, Hast" 3,14; 50,9.

أَسْرَعُ m. مِنْ „schneller als..." 68,8 (m. لِ „für").

سَرَى i. „zur Nachtzeit wandern, zur Nachtzeit durchreisen" m. loc. acc. 45,13; – „zur Nachtzeit ausziehen" (Vögel) 14,8 (= „nachts" m. حال); 12,14; 70,6 („wandeln", Mond); 59,15 (Imp.).

IV. acc. (لَيْلَهُمْ) „die ganze Nacht hindurch dahinziehen" [21,18.

سُرًى „Nachtreise, Nachtmarsch, Nachtweg" 9,12; 47,3.4; 45,12 („nächtl. Zeit").

سَارِيَةٌ Plur. سَوَارٍ „zur Nachtzeit Reisende" (Kameele) 41,7 (× غَوَادٍ).

سَرَاةٌ „Rücken" (der Schlange) 23,14; ـــ الضُّحَى acc. temp. „in der Höhe der Mittagszeit" 23,5.

سَرِيٌّ „hochherzig" 55,6; 59,6; Plur. سَرَوَاتٌ „Fürsten" 37,13.

سَطْرٌ „Zeilenlauf, Schrift" 70,9.

سطو سَطَا u. „anstürmen" 21,14.

سعد سَعْدٌ „Glück" بِسَعْدِ الأَسْعَدِ „unter dem glücklichsten Vorzeichen (Sterne) geboren" 33,15; – Plur. سُعُودٌ „Glückssterne, Glück" × نُحُوسٌ 55,4; 66,12.

أَسْعَدُ Elativ s. سَعْدٌ

سَعِيدٌ „glücklich" 8,2 („ein Beglückter"); 28,9; 52,1 (× شَقِيٌّ).

سَاعِدٌ Plur. سَوَاعِدُ „(Vorder-)Arm" 7,13.

سَاعِدَةُ im N.pr.m. ــُ بْنُ زَيْدٍ [26,13.

سعر Pass. „geschnürt werden" 36,11.

VIII. m. بِ „hell brennen" 36,11; m. absol. Obj. Inf. إِسْتِعَارًا „lodern" 10,11.

سُعَارٌ „Heisshunger" 15,6.

سعل سَعَالِ Plur. zu سِعْلَاءُ „Spukgeister, Hexen, Furien" 35,8.

سعم سَعَمٌ „rasches Ausschreiten (d. Kameele) 47,3.

سَعَى a. m. لِ „Mühe und Fleiss auf etw. verwenden" 11,11.12.

سَعْيٌ „Gang, Lauf" 70,9.

السَّاعِي „d. Eiferer, der Tasenlustige" 6,1.

سَفَّ a. acc. „knapp abfressen, abknuspern" 6,5.

VIII. acc. „(für sich) schlucken" (den Staub) 13,15.

سفح مَسْفُوحٌ „vergossen" 37,1 (fem.).

سَفَرَ i. „entschleiern" m. مِنْ 70,4 (besser عَنْ ?). [14,11.

سَفْرٌ „Reisende" = قَوْمٌ سَفْرٌ

سُفَرُ N.pr.m. 70,5. [31,8.

سَفْسَافُ „Staubkörner" ــُ التُّرَابِ

سَفَلَ u. m. بِ „herunterziehen" 13,9 (× عَلَا m. بِ).

سفن سَفِينٌ coll. zu سَفِينَةٌ „Schiffe, Fahrzeuge" 7,18.

سَفًا (سَفَى) „Dornen" 18,19.

سَقْبٌ „(männl. Saug-) Füllen" 4,3; 17,3; – Plur. سُقْبَانٌ 13,7.

سَقَرُ femin. „Höllenfeuer" 71,9.

سَقَطَ u. Inf. سُقُوطٌ m. عَلَى P. „bei Jem. einkehren (einfallen) = kommen zu…" 45,11.

مَسْقِطٌ s. رَأْسٌ 37,17.

ساقِطٌ „fallend“ النَّدَى ـــُـــ „fallender Thau“ 19,8; ـــُـــ الأَكْنَافِ (v. Regen) 10,3.

سَاقِطَةٌ Plur. سَوَاقِطُ „Dattelkäufer“ 16,9 (مَوْلَى السَّوَاقِطِ).

سقف „Dach“ 41,1.

سَقِيفَةٌ Plur. سَقَائِفُ „Steinplatten“ (d. Grabes) 42,13.

سقم سُقْمٌ „Krankheit“ 54,12; 57,5.

سَقَمٌ „Krankheit“ 40,9.

سَقَامٌ × صِحَّةٌ „Krankheit“ 43,9.

سَقِيمٌ „(liebes-)krank“ 40,7.

سَقَى i. acc. „tränken, netzen“ 20,12 („auf dass tränke …“); 57,13; 69,5 (Optat.); 70,18; – vgl. 2,13 („zutrinken“; Dual.); – acc. u. مِنْ „zu trinken geben von …“ 49,13; – Pass. 23,12 („getränkt werden von (durch) aus …“); – dopp. acc. 54,16; 22,8 (dopp. Suff.); 58,16.

IV. dopp. acc. „zu trinken geben“ 48,12 f.; 49,17; 48,5.6; noch m. مِنْ 48,11.

سَاقٍ (السَّاقِي) „Schenke, Mundschenk“ 49,1.

سِقَآءٌ „Schlauch“ 16,11.

سَكْبٌ „Tränenguss“ 19,16 (~ تَهْمَالٌ); 12,9 („ein Schütten“).

سَاكِبٌ Plur. سَوَاكِبُ „sich ergiessende, strömende“ 37,12.

مَسْكُوبٌ „vergossen“ 60,3 (bis; einmal حال).

سَكَتَ u. „schweigen“ 59,17 („unterlassen“); 65,14 (× نَدَبَ).

سَكِرَ a. „berauscht sein“ m. عَنْ („durch“) 2,4.

سَكْرَةٌ „(Liebes-)Rausch, Betäubung“ 17,9.

سَكْرَانُ „trunken, berauscht“ Plur. سَكَارَى 67,2.

سكع II. P. p. fem. مُسَكَّعَةٌ „Abirrung“ m. مِنْ 20,1.

سكن سُكْنَى „Wohnung, Aufenthalt“ [60,8.

سَاكِنٌ „(ruhig) wohnend“ 43,19.

سَاكِنَةٌ Plur. السَّوَاكِنُ „die zu … Lagernden“ (Gazellen) 30,5.

مِسْكِينٌ Plur. مَسَاكِينُ „Ar-

me" 34,7.

سلل سُلَّ u. acc. „herausziehen, zücken (d. Schwert) 24,14; – Passiv. سُلَّ „gezogen, gezückt w." 18,2; 21,19.
VIII. acc. „herausziehen" 49,11.

سَلَبَ u. dopp. acc. „mit gewalt entreissen, rauben" 49,12.
V. P. p. fem. Plur. مُتَسَلِّبَاتٌ 31,13 „schmucklos Trauernde" (حال).
VIII. acc. „als Beute rauben, plündern" 7,9 (Energ. I.).
سَلَبٌ „geraubtes, Raub, Beute" 61,19.
سَلِبٌ (eig. „langgestreckt und leicht") 47,15 („dick", von d. knoten d. Rohrlanze). [61,19.
مَسْلُوبٌ „Beraubter, Bestohlener"

سلح سَلْحٌ „Dreck" 23,5.
سِلَاحٌ „Waffe" 50,6 (klauen).

سلس II. P. p. „ein reich Verziertes" (Schwert) 25,11.
سَلْسَالٌ „kühl" (Strom) 20,11.

سلط سَلِيطٌ „(Oliven-) Öl" 66,3.

سَلْعٌ N. pr. l. (eig. „felswand") 21,5

سلف سَالِفَةٌ Plur. سَوَالِفُ „Seite des Ober- od. Vorderhalses" 42,18.

سلك سَالِكٌ m. acc. „durchschreitend, durchziehend (d. Tal) 8,12 (s. فَجّ).

سلم II. P. a. مُسَلِّمٌ „grüssend, Gruss entbietend" (Traumbild) 64,15.
IV. P. a. مُسْلِمٌ „Muslim" 27,2.
سَلَامٌ 1) „Wohlfahrt, Heil" 28,11; 43,12 (~ جَنَّةٌ); – 2) „grüss, grüsse" 68,12.
سَلَامَةٌ „Wohlsein" 31,18 (bis).
اَلْإِسْلَامُ „der Islâm" 31,15.
سَلِيمٌ „vom Skorpion gestochen" (= لَدِيغٌ) 32,2.
سَلْمَى N. pr. fem. 1) 8,4.5.6.7.15; – 2) (Berg) 38,18.
سُلْمِيٌّ N. pr. s. مُرَارَةٌ 16,9.
سُلَيْمٌ N. pr. (Stamm) 36,5.
اَلسُّلَّانُ N. pr. l. 30,5.

سلو سَلَا u. m. عَنْ „sich trösten über..." (eig. „vergessen") 57,7.
II. „beruhigen" 59,11.13 (Imp.).
سَلْوَةٌ „Trost" m. عَنْ („gegen") 49,16.
سَالٍ „ein Getrösteter" ×

مُخَزُونٌ 65,14.

سَلا „Fötushaut" 44,14.

سُلَيْمَانُ N.pr.m. (e. Schenke) —— يَا 43,13.

سمم سَمٌّ „Gift" الأَسْوَدِ —ـُ 33,12; - Plur. سِمَامٌ 21,8 (bis); 23,12.

سمح IV. m. بِ „Nachsicht haben mit ..., grossherzig sein gegen..." 18,8.

سَمَاحَةٌ „Freigebigkeit" 16,4.

سمر سَمُرٌ coll. „Schirmakazien" 68,7.

سَامِرٌ „nachtwachend, Wächter" 45,10.

سُمْرٌ Plur. zu أَسْمَرُ „Braune" (Lanzen) 4,19; 58,7.

سَمِعَ a. „hören" 1) absol. 37,2 (bis; × نَطَقَ); 16,15 (∾ رَأَى); - 2) m. acc. 38,7; 37,9 (bis); 65,8; 19,2; 32,17; - 3) m. بِ „hören von..." 19,18; 30,16 (= acc.); 34,1; 58,20.

IV. „hören, vernehmen lassen = gehört w." 9,11; „zu Gehör bringen" 28,18; „d. Stimme ertönen lassen" 29,10.

VIII. m. عَلَى P. „Jemanden insgeheim behorchen, belauschen" 37,17 (m. حال: وَهِيَ).

سَمْعٌ „Gehör, Ohr" 34,10 (∾ بَصَرٌ).

سِمْعٌ „Wolfsbastard" 21,15; 15,1 („junger Wolf").

مَسْمَعٌ „Ohrbereich, Ohren" 16,8 (∾ مَنْظَرٌ).

مِسْمَعٌ Plur. مَسَامِعُ „Ohr" 61,7.

سَمَقَ u. „hochgewachsen sein" 38,10.

سَامِقٌ „hochgewachsen, üppig sprossend" 47,19.

سمك السِّمَاكَانِ Dual. سِمَاكٌ „die beiden (Sterne) Simâk" (d.i. Arcturus u. Spica) 64,10; 69,5.

سمو سَمَا u. „hoch, erhaben sein" 1) absol. 59,15 (Imp.); 50,11 („sich heben", Blick); - 2) m. بِ = transit. „emporheben" 21,3 (noch m. إِلَى); - m. لِ „weit sichtbar sein für..." 38,10.

II. Pass. m. acc. „genannt werden" 7,16.

Inf. تَسْمِيَةٌ „Benennung" (m. dem اِسْمُ des N.pr.) 62,3.

V. m. بِ „sich nennen" 66,14.

VI. m. لِ „sich emporringen zu..." 20,17 (für تَتَسَامَى).

إِسْمٌ 1) „Name" 1,5; 57,9; 66,14; بِٱسْمِ „mit, durch den Namen" 70,3; vgl. 71,4; – Plur. أَسْمَآءٌ 47,3; – 2) „Nomen substantiv." 3,6; m. لِ „e. Substantiv zur Bezeichnung von ….." 3,6.

سَمَآءٌ „Himmel" 46,4; 59,8 (× ٱلْأَرْضُ); 69,18.

سَامٍ „ein Aufsteigender (in die Höhe Steigender)" 14,2.

ٱلسَّمَوْءَلُ N.pr.m. ـــــُ بْنُ عَادِيَآءَ 20,13.

سُمَّى N.pr.l. ـــَـ ضُبْعٌ 25,19.

سمن سَمِينٌ „fett" 31,2.

سنن سَنَّ u. Pass. „geschnitzt werden" (Pfeile) 19,6 (~ صُقِلَ).

سِنَانٌ „Speereisen, Lanzenspitze" 56,3; – Plur. أَسِنَّةٌ 58,6.

سُنَّةٌ „Gesichtsrundung, Gesicht" 22,16.

سِنْبِسٌ Plur. سَنَابِسُ „Rippen" 14,14.

سنف IV. Inf. إِسْنَافٌ „Vorrücken, Anstürmen" 5,4.

سنم سَنَامٌ „Fetthöcker" 31,3.

سَنَةٌ „Jahr" 59,18; – Plur. سِنُونَ (Genit. سِنِينَ) 42,4.

سِنَةٌ s. وَسِنَ 69,15.

سِنَّوْرٌ Plur. سَنَانِيرُ „Panzerringe" 49,10.

سنى سَنًى (سَنًا) „Lichtglanz" 21,19; 70,7.

سهد II. Inf. تَسْهِيدٌ „Schlaflosigkeit" 54,12; 60,2.

P.p. مُسَهَّدٌ „schlaflos (gemacht)" 32,2 (حال). [57,7.

سهر سَاهِرٌ „wachend, durchwachend"

سهل IV. absol. „niedersteigen, hinabgehen" 18,3.

سَهْلٌ Plur. سُهُولٌ „Ebenen (ebene Weiden)" 16,10 (× حَزْنٌ). [× ٱلْحُزُونُ]

ٱلسُّهُولَةُ „die Ebene" 5,10

سَهْلًا s. أَهْلًا 45,16.

سُهَيْلٌ „Kanopus" (südliches Sternbild) 44,11.

سَهْمٌ „Pfeil" 13,6; 19,3; 27,7; 32,20; – Plur. أَسْهُمٌ 54,6.

سوأ سَآءَ u. acc. „betrüben, bekümmern" 9,10; 29,5 (= schlecht behandeln); 49,9 („schädigen"); – × سَرَّ u.

52,6 („betrüben; misfallen").

سَوْءَةٌ Plur. سَوْآتٌ „Schlechtigkeit, Schändlichkeit" 44,4.

سَيِّئٌ „schlecht" اَلسَّيِّئُ الخُلُقِ „der Charakter-, Sittenschlechte" 2,6.

سود سَادَ u. „beherrschen" 59,15 (Imp.).

IX. اِسْوَدَّ „schwarz werden" 11,17.

سُودَدٌ „Führerschaft" 33,18.

سَوَادٌ „Schwärze" (der Nacht) 60,7.

سَوَادٌ N.pr.m. 22,8.

سِيدٌ „Wolf" 12,15.

سَيِّدٌ „Herr, Gebieter" 19,12 (× عَبْدٌ); 4,9 („Häuptling, Fürst").

أَسْوَدُ „schwarz" 9,2 („ein Schwarzes" = Haar); — femin. سَوْدَاءُ 42,4; — Plur. سُودٌ 34,3; 57,4; — الأَسْوَدُ „die Schwarze" (d.i. Giftschlange) 33,12.

سَاعَةٌ „Stunde" 26,3; 33,14; 34,5; 70,12; ..... سَاعَةَ „zur Stunde, in der Stunde....." 36,9; — سَاعَةً „eine Stunde durch, durch kurze Zeit" 10,3 (ellipt. „... ging's so fort"; m. ثُمَّ); مِنْ سَاعَةٍ „nach einer Weile" 26,14.

سوف سَوْفَ m. Impf. = futurum (s. ... سَـ) 25,4; 2,14 („gewiss werden ..."); 68,15.

سَوْفٌ (eig. „Beriechen"), „Duft-einathmen = Küssen" 9,9.

مَسَافَةٌ „Strecke" 32,7.

سوق سَاقَ u. acc. u. إِلَى „Jemanden zu etw. treiben (verleiden)" [44,4.

سُوقٌ Plur. أَسْوَاقٌ „Märkte, öffentl. Plätze" 66,13.

سُوقَةٌ „(gemeines) Volk, Untertanen" 39,2; اِمْرُؤٌ „Mann aus dem Volke" 19,18.

سَاقٌ „Bein, Schienbein, Schenkel" 26,4; 35,7.

سوم سَامَ u. (eig. „frei handeln") m. dopp. acc. „Jem. Erniedrigung aufnötigen od. zumuten" 7,15.

II. P.p. fem. مُسَوَّمَةٌ „zur Weide gelassen" od. „gekennzeichnet (gebrandmarkt)" 66,13.

سَوَامٌ „(zur Weide gehendes)

Vieh" 13,7. [deln" 66,2.

سوى III. acc. „entsprechend behan-

سَوَآءٌ „Mitte" 34,2.

سِوَآءٌ „ausser" 31,3.

سِوَى „ein anderer als..." 9,15; 12,11.

سير سَارَ i. „ziehen, wandern" m.

بَيْنَ „zwischen durch" 60,4.

سَيْرٌ „Reise" 23,17; 46,16 („die fahrt").

سَآئِرٌ „Wanderer" 17,8.

سَائِرَةٌ Plur. سَوَآئِرُ „Wandernde" (frauen) 60,4.

سَيَّارٌ m. إِلَى „nachjagend" 64,8.

سيف سَيْفٌ „Schwert" 45,4; 56,5; 58,4; 59,9; 64,7; 69,14; - Plur. سُيُوفٌ 4,18; 5,2; 24,14; 37,3; 38,16; 57,21; - Plur. أَسْيَافٌ 4,2; 6,13; - im N.pr. ـــ الدَّوْلَةِ 63,10; ـــ " بْنُ عَلْقَمَةَ 5,18.

سيل IV. acc. „strömen lassen" 48,3.

سَيَالٌ „Milchdistel" (Pflanze; nom. unit. سَيَالَةٌ) 9,3.

شُؤْبُوبٌ „Regenstoss, Platzregen" 10,4. - Plur. شَآبِيبُ 61,11.

اَلشَّأْمُ „Syrien" 1,4; 37,17; 69,7.

شَأْنٌ 1) „Beschäftigung, Geschäft" 13,8 („Tun u. Lassen"); 68,5; 71,16 (ter); 53,12 („Wesen, Natur, Sache"); - 2) „Ansehen" Plur. شُؤُونٌ (eig. „Rangstufen") 30,19.

شبب شَبَّ u. acc. „anzünden" m. لِ „für" 17,17.

II. absol. „die Schönheit des Liebchens preisen" 64,18. Inf. تَشْبِيبٌ (eig. „Jugendpreis") = تَجْدِيدٌ „Erneuerung, Wiederherstellung" 61,1 (~ اِبْتِدَآءَاتٌ).

شَبَابٌ „Jünglinge" 20,17 (× كُهُولٌ); „Jugend" 50,14. 15.16.17; 51,1; 58,13.

شَابٌّ Plur. شُبَّانٌ × كُهُولٌ „Jüngling, Jünger" 32,5; 60,19 (× شِيبٌ).

شُبُوبٌ „Entbrennen" 35,7.

شبح Plur. أَشْبَاحٌ „ferne Gegenstände, undeutl. Gestalten (Wildstücke)" 50,11.

شبع IV. acc. S. (eig. „sättigen") „verlängern, dehnen (das ـَ zu ـَا)" 3,1; „paaren, vereinigen" 30,15.

شبل Plur. أَشْبَالٌ „(Löwen-)Junges" 20,7.

شبه II. acc. S. u. بِ S. „etwas mit etw. vergleichen" 1,12; – Pass. m. acc. „vergleichbar sein" 17,3.

P. p. مُشَبَّهٌ „zweifelhaft, unbestimmt, dunkel vorkommend" (v. Schrecken) m. أَنْ يَكُونَ „dass er nahe sei" 5,4.

VIII. P. a. مُشْتَبِهٌ „einander gleich, sich gleich (ähnlich) sehend" 47,5.

شَبِيهٌ „ähnlich" 69,3 (شَبِيهِى „du bist mir ähnlich"); – m. Genit. „gleich …" 18,19.

شبو شَبًا Plur. zu شَبَاةٌ „Klingen- (d. Lanzen-) Spitzen" 22,2; 50,11.

شتت أَشَتُّ „mehr (= in alle Winde) zerstreuend, mehr verwerfend" 8,11 (∼ أَنْأَى).

شَتِيتٌ „eine gleichmässig gereihte (Angeordnete)" 54,11 (… ثَغْرٌ „Zahnreihe = Mund").

شَتَّى „getrennt, zerstreut" — مِنْ „von allen Seiten" 14,12.

شتم i. acc. „schmähen, beschimpfen" 7,4. [48,1.

شَتْمٌ „Schimpfen, Schelten" [30,5.

شَتِيمٌ „ein Hässlicher (Wildesel)"

شتو شَتَا u. „überwintern, in den Winter eintreten" 66,5.

شِتَآءٌ „Winter, Winterszeit" 1,13; 30,13.

شجج شَجَّ u. ü. i. (eig. „schlagen, durchziehen") Pass. „gemischt werden" (v. Wein) 48,15.

شجذ IV. „nachlassen, aufhören" (v. Regen) 9,19.

شجر VI. P. a. „sich kreuzend" (v. d. Lanzen) 38,17. [36,9.

VIII. „sich kreuzen" (Lanzen)

شَجَرٌ coll. „Bäume" 38,10; – Plur. أَشْجَارٌ 71,7; – N. unit. شَجَرَةٌ „Baum" 65,8. [10,2.

شَجْرَآءُ „Baumwerk, Gebüsch"

شجع شَجَاعَةٌ „Tapferkeit" 61,10.

شجو شَجَا u. acc. „tief bekümmern, heftig erregen" (Freude od. Schmerz) 11,14; 39,7.

شحح اَلشَّحِيحُ „der Habsüchtige" 2,5.6 (s. لُجْزٌ); „d. Geizige, Filz" 53,18.

شَحْمٌ „fett" 36,3.

شحن IV. Inf. إِشْحَانٌ „Bergung" (des Schwertes in d. Scheide) 24,14.

شَخْصٌ „Gestalt, Person, Gegenstand" 48,9 („sie, er selbst").

شَاخِصٌ femin. ـةٌ m. مِنْ u. إِلَى „fest gerichtet (Blicke) von ..... auf ....." 57,16.

شدد شَدَّ u. 1) „stark sein" 35,17; – 2) acc. „festbinden" 24,1 (Imp. 2. Ps. m. Pl.); „verstärken" 44,7 (m. عَلَى „gegen"); m. acc. u. لِ „satteln ... für ..." (= dat.) 64,6 (Imp. Dual.); – Pass. شُدَّ „gegürtet sein" 12,12; „scharf angezogen werden" 19,3.

شَدِيدٌ „stark" 28,6 (× ضَعِيفٌ); fem. ـةٌ; – Plur. شَدِيدَاتُ عُقَدٍ „kraftvoll im Gelenk (Hufe) 12,2.

شِدَّةٌ „Heftigkeit, Ungestüm" 3,6.

شِدْقٌ Plur. شُدُوقٌ „Mundwinkel, Maulspalte" 14,3.

شذب II. acc. V. „entdornen (abschälen)" metaphor. = tödten" 4,11 („eine dornenvolle Arbeit verrichten an ...").

شرر شَرٌّ 1) × خَيْرٌ „Schlechtigkeit, Übel, Schlimmes, Böses" 13,11; 17,15 (= Teufel); 22,5 („Schreckliches"); 24,4 („schlechtes Treiben"); 47,1; 52,16; 53,17; – 2) اَلشَّرُّ × اَلْخَيْرُ „das Böse, das Schlechte" 29,6; 53,15.19; 65,16 (bis).17; – 3) m. Genit. = Superlativ „das Schlechteste" شَرُّ الثَّلَاثَةِ „der Schlechteste der Drei" 2,10; ـــُ الْجِوَارِ 60,9 (für ـــُ الْأَصَاحِيبِ; (الْمُجَاوِرِينَ 60,9; ـــُ طَعَامٍ 44,1; ـــُ عَبِيدٍ „die schlechtesten Diener" 51,18; ـــُ غَالِبٍ 37,

15 („als schlimmster Sieger“; حال); – قَوْم ـُـ 66,16; – 4) im Nom. pr. تَأَبَّطَ شَرًّا 21,4.

شَرَارَةٌ „Funke“ 68,7.

شَرِبَ a. „trinken“ 1) absol. 2,12; – 2) acc. 1,16.17; 7,2; 14,8; – 3) m. مِنْ 67,10.

شَرَابٌ „Trank, Getränk“ 1,15; 48,11; 63,14 (bis); 66,4.

شَرْبٌ Plur. zu شَارِبٌ s. d.

شَارِبٌ Plur. شَرْبٌ „Zecher“ 17,6; – Plur. اَلشَّارِبُونَ „die, welche trinken, die Trinker“ 7,2.10.

مَشْرُوبٌ „Trinkbares = Trank“ 61,18.

شُرْبٌ „das Trinken“ 54,15; 63,14; „der Trunk“ 1,4.

مَشْرَبٌ „Tränkplatz“ 24,11; – „Trank“ 13,16 (~ مَأْكَلٌ); – Plur. مَشَارِبُ „Zechgelage“ 67,7.

شَرْجٌ „felsiges Wasserrinnsal“ 68,7.

شَرِيجَةٌ „ein gut geschnittener (gespaltener)“ (Bogen) 25,13.

شرح أَبُو شُرَيْحٍ N. pr. m. 10,12; 30,14.

شرد شَارِدٌ Plur. شَوَارِدُ „seitwärts (abseits) stehend“ 71,1.

شرس شَرِسٌ „boshaft“ 59,5.

شرط IV. acc. u. فِي „sich zu etw. bereit machen, anschicken“ 18,13.

شرف شَرُفَ „zu Ansehen kommen“ 55,13 (bis).

II. Inf. تَشْرِيفٌ „Ansehen“ 27,10 (~ نَعْمَةٌ – خَفْضٌ).

شَارِفٌ „eine Altersschwache“ (Kameelinn) 42,7.

اَلْمَشْرَفِيَّةُ „die Mašrafitischen“ (Schwerter) 42,16.

شرق شَرْقًا : ـــ وَمَغْرِبًا „nach Osten und nach Westen“ 70,16.

شَرْقِيٌّ „östlich“; – subst. „der Osten“ نَجْدٍ ـُـ 4,13.

IV. „leuchten, strahlen“ 43,3. [61,4.

شَرَقَ u. „aufgehen“ (Sonne)

شَرْقٌ „Ost“ 62,2 (~ غَرْبٌ).

شرك III. acc. „mit Jem. beteiligt sein, etw. mit Jem. teilen“ [66,2.

شرى شَرَى i. (eig. „seine Seele Gott verkaufen“) „sein Leben hingeben, opfern“ 42,3 (شَارٍ).

شَرْيٌ „Koloquinthe (galle)" 21,16 (~ أَرْيٌ).

شِرْيَانَةٌ „ein Sirjân-(Bogen)" 27,7.

شزر شَزْرًا „mit Links- od. Aussendrehung" (v. Strick) 42,18.

شسع V. acc. „(die Sandalen) mit Riemen binden" 29,14.

شطى a. „zersplittern, zerbrechen" (Bogen; femin.) 27,8.

شَظِيَّةٌ „ein Abgeschnittener" (Bogen) m. بِ „wo?" 18,5.

شعب شِعْبٌ „Talschlucht" 20,5; – Plur. شِعَابٌ „Engpässe, Schluchten" 13,20; 48,3.

شعث أَشْعَثُ „mit ungeordnetem Haar" 20,5.

شعر u. m. بِ „merken, bemerken" 40,17.

III. „als Unterkleid (شِعَارٌ) erscheinen = eng anhaften" (v. d. Schlangenhaut) 23,16.

IV. m. بِ „etwas verraten, merken lassen" 70,8 (bis).

شَعْرٌ (شَعَرٌ) „Haar" 31,13; 60,17.

شَعْرَةٌ Nom. unit., ein Haar" 56,16.

شِعْرٌ 1) „Wissen" لَيْتَ شِعْرِي „o, dass ich doch wüsste ..." 8,8; 52,2; 66,9 (m. عَنْ); – 2) „Dichtung, Poesie" 10,8 („Dichterei") 35,11; 37,9 (bis; „Lied, Gedicht"); 59,19; 69,6 („poëtische Stücke"); vgl. 2,13 („Verse").

شَاعِرٌ „Dichter" 10,8. [21,11.

الشِّعْرَى „Sirius, Hundsstern" 15,12.

شعشع P. p. fem. مُشَعْشَعَةٌ (v. Wein) „(mit Wasser) gemischt" 1,10.11.18.19; 2,1.

شُعَاعٌ „Sonnenstrahl(en), Lichtglanz" 17,20 (~ ضَوْءٌ); 49,7; 57,14.

شُغُلٌ „Beschäftigung, Sinnen, Trachten" شَاغِلٌ ——— m. عَنْ „Aufmerksamkeit erfordernde Beschäftigung" („weg von ...") 63,16.

شَفَّ u. acc. „abmagern, mager machen" 29,1.

شَفٌّ Plur. شُفُوفٌ „feine (durchsicht.) Gewandung" 27,9; 38,1.

شفع a. m. ل P. „für Jem. fürbitte einlegen, für Jem. eintreten" 60,7.
شَفْعًا „paarweise" 67,2.

شفق IV. P. a. m. عَلَى l. „ängstlich besorgt, vorsichtig, auf der Hut seiend" 18,15.

شفى i. acc. „heilen" m. بِ „durch" 42,16; – m. مِنْ „heilen, kurieren von ….." 40,9.
شِفَآءٌ „Heilung, Heilmittel" 40,8.
أَشْفَى „besser heilend, heilsamer" m. ل = acc. 55,8.

شقق شَقَّ u. „spalten" 54,6; – acc. u. بِ 4,20 (شَقًّا inner. Obj.).
II. Pass. „gewaltsam zerrissen werden" 37,3. [14,3.
شِقٌّ Plur. شُقُوقٌ „Spalten, Risse"

شقر أَشْقَرُ „fuchsrot" 16,12 („Rotross").

شَقِىَ a. „elend, unglücklich sein" m. بِ „durch" 57,2; 42,20.
شَقًا „Not, Elend, Unglück" 4,4.
شَقِىٌّ „elend, unglücklich" 52,1 (× سَعِيدٌ).

شكك شَكَّ u. „zweifeln" m. أَنَّ 58,9.
II. m. فِى „gar keinen Zweifel haben an…" 3,2.
شَكٌّ „Zweifel" 53,7; 52,13; 60,2 (شَكًّا „ob des Zweifels" m. فِى …").

شكل III. acc. „ähnlich sein" 46,1.
شَكْلٌ „Gestalt" 49,3.

شكو شَكَا u. „klagen" (Wolf) 14,6 (bis); – m. acc. u. إِلَى „zu Jem. (seine Not) klagen" 71,15 (bis); 39,14 („sich beklagen über…").
VIII. acc. „Schmerz empfinden über ….." 57,10.
شَكْوٌ „das Klagen" 14,6.

شَلٌّ „Kameelfang" (~ نَهْبٌ) 22,4.

شمم شَمَّ a. acc. „den Duft wahrnehmen, riechen" 70,1 (athmen).
شُمٌّ Plur. zu أَشَمُّ „Stolze, Hohe" 36,5.
شَمَامٌ N. pr. l. (Berg) 43,14 (~ يَذْبُلُ).

شمأز إِشْمَأَزَّ (Quadril. IV.) „sich zusammenziehend sträuben

gegen „den Bieger" 2,15 (von d. Rohrlanze, ∼ وَلَّى).

شَمْأَل „Nordwind" 17,2; s. شمل

شمت شَامِتٌ m. بِ „Schadenfreude empfindend über ....." 28,14.

شمخ شَامِخٌ „hochgipfelig" (Hügel) 18,11.

شَمْخَرَ Quadril. IV. إِشْمَخَرَّ „emporragen, sich auftürmen" (v. e. Gegend) 4,2 (∼ عرض IV.).

شمر II. „sich hoch aufschürzen" m. عَنْ (d. Beine entblössend) 35,7; - „rasch einherschreiten" 14,9.

شِمْرُ N. pr. m. ــ بْنُ عَمْرٍو 16,8 (poët. Licenz: إِبْنُ عَمْرٍو... شِمْرُ).

شَمْسٌ „Sonne" femin. 17,19; 57,14; 58,19; 68,3; 70,6 (bis); 49,7; 53,11; 61,4 (indeterm.). [26,10.

....لَ وَشَمْسٍ N. pr. „Sams"

شَامِسٌ „hell (sonnig)" 21,11.

سمط شَمْطَاءُ „eine Weisshaarige" 4,4 (= „Greisinn"); 49,11 (v. Weine).

شَمْعَلَ Quadril. IV. إِشْمَعَلَّ „auseinander stieben" 22,1.

شمل VIII. „enthalten, in sich fassen" m. عَلَى 59,4. [9,7.

شَامِلٌ „Alles einhüllend" (Nacht)

شَمَالٌ „Nordwind" s. شَمْأَل 36,1.

شِمَالٌ „linke Seite" (des Körpers m. d. Muskeln) 25,13.

شِمْلَالٌ „flinkes" (Ross) 11,8.

شنب شَنَبٌ „Zahn-, (Mund-) frische" 57,3; - Pl. أَشْنَابٌ 47,13 („Schönheit, Schmelz", Zähne).

اَلشَّنْفَرَى N. pr. m. (Dichter) 14,16 (bis).

شهب أَشْهَبُ „grau" (Haar) 27,4.

شهد شَهِدَ a. „Zeuge sein" 41,1, - m. acc. „zugegen sein bei....., dabei s." 11,20; 28,2; 33,10 („erleben"); - m. لِ (Gott) „Zeugniss geben, bezeugen" m. أَنَّ 51,11.

IV. „sein Bekenntniss ablegen" 32,17 (∼ وصى IV.).

شَاهِدٌ „Zeuge" m. عَلَى „für" 71,4; - Plur. شُهُودٌ 28,2; 54,17.

شَهِيدٌ „gegenwärtig; Märtyrer" 52,2 (× سَابِقٌ; „siegend od. unterliegend"); - m. بِ 54,

2 („Märtyer, Blutzeuge sein für..., wegen ...").

مَشْهَد „Zusammensein" 34,5.

شَهْر „Mond, Monat" 8,3.

شَهْم „Kühn" 71,12.

شور شَارَ X. acc. „Jem. um Rat fragen" 17,12 (حال „indem er...").

شوس شَاسَ u. acc. „aus Zorn oder Hochmut schief ansehen" 39,2.

أَشْوَسُ Plur. شُوسٌ „voll von Hoheit" 57,18 („von hoheitsvollem Blicke").

شوص شَاصَ u. acc. „abreiben, reiben (die Zähne)" 9,2 (~ شَافَ).

شوف شَافَ u. acc. „glätten, polieren (die Zähne)" 9,2 (~ شَاصَ). [27,7.

مَشُوفٌ „geglättet, blank" (Pfeil)

شوق شَاقَ VIII. „Sehnsucht empfinden" 4,1 (absol.); – m. acc. „sich sehnen nach..., leidenschaftlich begehren" [69,16.

شَوْقٌ m. إِلَى P. „Sehnsucht nach ....." 56,9.

شَوْكٌ „Dorn" 9,3.

شول شَوْلٌ coll.; Plur. أَشْوَالٌ „trächtige Kameele" 36,2.

شَوَّالٌ „Šawwâl" (10. Monat) 59,18.

شوى شَوَى i. VIII. „sich einen Braten bereiten" 31,4 (3. Ps. Plur. f. m. ا–).

شَوًى „Extremitäten" 19,9 („buntfüssige").

شىء شَآءَ (für شَيِءَ) Impf. يَشَآءُ „wollen, wünschen" absol. 1, 18,19; 44,14.15.

شَيْءٌ 1) „Sache, Ding" 40,3; 53,13; كُلُّ — „Alles" 54,15; عَلَى كُلِّ — „über Alles" 52,4; — أَنْتَنُ 53,18; – 2) „Etwas" 7,12; شَيْءٌ مِنْ... 3,16; وَهَلْ — مِنْ — 17,5; 25,4; 69,15 („sachte!"); – m. Negat. „Nichts" 28,13; 38, 12; – 3) = أَحَدٌ 9,15 لَوْ أَحَدٌ أَتَانَا رَسُولُهُ لَمَّا جِئْنَاهُ „si alterius (viri) nuntius ad nos venisset .....").

مَشِيئَةٌ „Wollen, Wille, Vorwand, Absicht" بِأَيِّ — 5,11.12. [32,6.

شيب شَابَ i. „grau werden, altern"

شَيْبٌ 1) „Greisenalter" 50,16; 54,17 („graues Haar"); 43,6; – 2) „Morgengrauen" 64,6.

شَيْبَةُ N. pr. l. (Berg bei Mekka) رِجَالُ — 67,1.

مُشِيبٌ „Grauhaar" 50,16; 51,1 (d. grauhaarige").

أَشْيَبُ Plur. شِيبٌ „Weisshaarige" 25,17 (~ مُرْدٌ); 5,6 (× فِتْيَانٌ); 60,19 (× شُبَّانٌ); 14,1 (شِيبُ الوُجُوهِ „graukopfige" [Wölfe]).

أَبُو s. الشَّيْبَانِيُّ 1,13.

شيح IV. Inf. إِشَاحَةٌ „Vorsicht" 17,5.

شيخ شَيْخٌ „Alter, Greis" 24,4; 29,14 („alter Mann").

شَيْطَانٌ „Satan" 33,3. [12,3.

شَيْظَمٌ „ein Langgebautes" (Pferd)

شيع Inf. II. تَشْيِيعٌ „Begleitung" 56,12. P. p. مُشَيَّعٌ „wacker" (Herz) 13,4.

شيم V. acc. „eindringen, hineinfahren, -geraten" (Brand) 25,9.

شِيمَةٌ „Kennzeichen, Charakter" 23,10.

شين شَانَ i. acc. „entehren" 31,14.

ضَارَةُ N. pr. l. 31,12.

صبّ صِبَبٌ s. صِيبٌ

صبب صُبَابٌ „Rest" الكَرَى — 9,13.

صُبَابَةٌ „zärtliche Liebe, Liebessehnsucht; Sehnsucht, Liebesschmerz" 39,14; 57,12; 70,14.

مَصْبُوبٌ „vergossen, verspritzt" 60,5.

صَبَحَ a. acc. P. (sonst II.) „den Frühtrunk geben" 2,10; 1,1 (Imp. 2. Ps. fem. Sg. m. Suff.) 15; 21,19.

II. acc. „in d. Morgenfrühe zu Jem. kommen" 22,4; – Pass. m. 1 acc. „als Frühtrunk bekommen" 33,12.

IV. poët. = كَانَ 1) „sein" 5,8. 9; 9,4; 15,8; 25,2; 33,8; 35,2; 51,4 (~ مسو IV.); – 2) m. فِي = كَانَ „irgendwo sein" 65,5 („stecken"); – 3) „werden" m. acc. 34,3; 44,2; 68,9.

صُبْحٌ „Morgen, Tagesan-

bruch, frühlicht" 7,5; 14,13; 36,17; 49,14; 60,7; 70,7.

صَبَاح „Morgen" 8,1; 17,8; 50,4; 57,8.

صَبُوح „Morgen-, frühtrunk" 1,3.

تَصَبُّح „das Morgenwerden, Morgen" 20,12.

مِصْبَاح „(feier-) Lampe" 17,17.

صَبَرَ i. m. ل (Obj.) „erdulden, geduld haben mit ..." 37,14.

صَبْر „geduld, Ausharren, Standhaftigkeit" 14,6; 15,1; 63,9; – صَبْرًا „geduld!" 48,10.

صَابِر „sich in geduld fassend, duldend" 45,2.

صَبْغ „das färben" 60,14.

صبو صَبَا u. „verliebt, in Liebe erregt sein" 44,8 (Herz).

IV. acc. „mit Liebe erfüllen" 27,8.

صِبًى „heisse Jugendliebe, Zeit derselben; Jugendzeit" 4,1; 9,4; 11,16; 54,4; – فِي صِبَاهُ „in seiner Jugendzeit" 54,1; 55,18; 56,8.13.17.

صَبًا (الصَّبَا) „der Ostwind" 10,4; 26,19; 36,1.

صَبِيّ „knabe" — لَنَا „ein K. von uns" 7,17; – Pl. صِبْيَان 41,12.

صحّ صَحَّ i. IV. acc. P. „gesund machen" 31,18.

صِحَّة „Wohlbefinden, gesundheit" 43,9 (× سَقَام).

أَصَحّ „richtiger" (der Ansicht nach) 3,3.

صَحِبَ a. acc. „begleiten" 21,17.

صَاحِب „Begleiter" 1) „genosse, freund" 19,15; – أُصَاحِ „o m. freund!" 10,10 (m. Tarḫîm); Plur. أَصْحَاب 2,3; 13,4; – Plur. أَصَاحِيب 60,9; – 2) „Inhaber, Besitzer von ..." — الدَّمْع „der Weinende" 57,1; — الحَاجَة 2,3 („ergeben..."); أَصْحَابُ الأُمُورِ „Statthalter, gouverneure" 68,5; – 3) „Herr, fürst" 2,10.

صَحْب „genossenschaft" 60,9.

صُحْبَة „Begleitung, gesellschaft" 15,6; 30,18.

صحف صَحِيفَة Plur. صَحَائِف

„Buch, Blatt" 42,6.

صحم أَصْحَمُ „ein Schmutziggelber" (Wildesel); – Plur. صُحْمٌ „Schwarzgelbe" (v. d. Gemsen) 15,18.

صَحْنٌ „(Trink-)Schale" 1,1.3; 2,18.

صحو صَحَا u. „zu sich kommen, ernüchtert s., sich beruhigen" (Herz) 17,9.

مِصْحَاةٌ „Pokal" 18,2.

صَخِبٌ „summend" (Fliegen) 47,19; – „schreiend, betäubend" (Echo) 36,6.

صَخْرٌ „Felsen" 18,14. [36,3.7.

صَخْرٌ N. pr. m. „Ṣaḫr" 35,11.13 (bis);

صدد صَدَّ u. m. acc. u. عَنْ „weg-, abwenden" 2,9.12; – m. عَنْ „etwas vermeiden" 9,16.

صُدُودٌ „Abneigung" 54,18.

صَدَأٌ „Rost" 67,15.

صدر IV. acc. „heraufführen (von der Tränke) 4,7 (× ورد IV.); – „zurück-, abweisen" (Sorgen) 14,20.

صَدْرٌ „Brust, Inneres, Herz" 30,9; 40,7; 55,8; 57,19; – Pl. صُدُورٌ „Vorhut" 12,11.

مَصْدَرٌ 1) „Ort der Rückkehr" (von der Tränke) 38,16 (× وِرْدٌ); – 2) t. t. gram. „Infinitiv" 3,8.

صَدْعٌ „Spalte, Bruch, Riss" 28,16; 52,15.

صدف III. acc. „begegnen" 17,19.

صدق صَدَقَ u. acc. × كَذَبَ „beglaubigen, als wahr hinstellen" 53,8; – m. dopp. acc. „Jemandem gegenüber etwas tüchtig tun" [48,1.

صِدْقٌ „Wahrheit" 60,17; – „ آبَاءٌ „Väter rechter Art" 6,18.

صَادِقٌ „bewahrheitend, verbürgend" 46,15; 16,11 („richtig").

صَدِيقٌ „(treuer) Freund" 22,14; – Plur. أَصَادِقُ „Freunde" 66,8 (∼ أَقَارِبُ).

صَدَقَاتٌ „Almosen" 32,16 (∼ نَائِلٌ).

صَدًا „Echo (od. Todteneule)" 36,6; 20,12 („Leiche = Grab"); Plur. أَصْدَاءٌ „Echostimmen" 46,12.

صَادٍ „Dürstender" 35,2; – Plur. صَوَادٍ „Dürstende" (Kameele) m. إِلَى 41,6.

صرر صَرَّ i. „knirschen" (v. d. Zähnen) 47,13.

اَلصَّرَاةُ N. pr. l. (Fluss).

صرح صُرَاحٌ „rein" 48,7 (حال).

صَرْخَدٌ N. pr. l. 32,7.

صرع صَرَعَ a. Pass. „zu Boden geworfen werden" 29,8.

III. acc. „mit Jem. ringen" 29,8.

صَرِيعٌ „zu Boden geworfen, hingeschmettert" 58,18 (حال).

صرف II. acc. „ausführen, Geltung verschaffen" 61,5.

III. acc. „hin u. her wandeln, sich ergehen in..., etwas abgehen" 19,9.

V. „schalten und walten" 28,13 (für تَتَصَرَّفُ); „sich wenden" 39,3 (~ قلب V.).

صَرْفٌ „Wechsel" 24,10; 57,15; - Plur. صُرُوفٌ „Wechselfälle" 55,19; 61,16; 52,5 (~ تَقَلُّبَاتٌ).

صِرْفٌ „ein Reiner" (Wein) 48,6.

مُنْصَرَفٌ „Ausgang" (= Tod, Grab).

صرم VIII. „abgeschnitten, zu Ende sein" (Zeit) 28,6.

صَارِمٌ „ein Scharfes" (Schwert) 27,6; 45,4; - Plur. صَوَارِمُ „Scharfe, Schneidende" (Schwerter) 63,18.

صَرْمٌ „Bruch, Trennung" 3,13.14.

صِرْمَةٌ Plur. أَصَارِيمُ „Kameelherde" 14,12. [38,5.

صَعْبٌ „widerspenstig, wild" (Kameel)

صِعَابٌ Inf. III. zu صَعُبَ 47,16 („Störrigkeit, störrisches Wesen").

صَعِدَ a. „emporklimmen" 18,16 (Subj. نَفْسِي = ich (er)).

IV. (eig. „emporsteigen") „reisen" 32,9.

صُعُودٌ „Emporsteigen" m. إِلَى 66,11 (× هُبُوطٌ). [22,6.

صَعْدَةٌ „gerader Lanzenschaft"

صغر أَصْغَرُ „ein kleines" 53,13; - Plur. أَصَاغِرُنَا „die kleinsten von uns" 64,12 (× أَكَابِرُ).

صفف صَفَّ u. acc. „in eine Reihe stellen, einreihen"

II. Inf. تَصْفِيفٌ „gleichmässige Anordnung" 54,14.

صَفًّا „in Reihen" (Kameele) 24,11.

صِفَاتٌ s. وَصَفَ 51,9.

صفح صَفْحٌ 1) „(Berg-) Hang" 9,1; – 2) „Seite, Weiche" (v. Tier); – Plur. صِفَاحٌ 50,13.
صَفْحًا „mit Abwendung, abwendig = ganz und gar" 13,14 (حال).
صَفْحَةٌ 1) „(Körper-) Seite" 25,15; – 2) „Blattseite, Blätter" 71,3; – „(Ober-) fläche" (der Klinge) 18,4 (Dual.).
صَفِيحٌ „(Felsen-) Wand" 8,13.
صَفِيحَةٌ Plur. صَفَائِحُ „Balken, Bohlen" 31,7.

صفد II. P.p. Plur. san. „festgebundene, Gefesselte" 6,10 (حال).

صفر صُفْرٌ „Erz" 67,15.
صُفْرَةٌ „gelbe Farbe, Gelbe" 1,12 (bis).
أَصْفَرُ „gelb" بَنُو الأَصْفَرِ „die Byzantiner" 48,1.
صَفْرَاءُ femin. zu أَصْفَرُ 1) adj. „gelb" 18,21 (حال); – 2) subst. „ein Gelber" (Bogen) 13,4; „ein Gelber" (Wein) 49,7.

صفق II. acc. „klatschend schlagen, peitschen, aufrühren" (Wind den Wasserspiegel) 6,16.
VIII. اِصْطَفَقَ „bewegt werden, schwanken" (Busch) 46,10.

صفن صَافِنٌ Plur. صُفُونٌ „mit dem Hufrand den Boden Berührende" (Rosse) 4,10 (حال).

صِفَةٌ s. وَصَفَ

صفو صَفْوٌ „Reines" (Wasser) 7,2 (حال); „Reinheit; klares Wasser" 53,14.
صَفَاءٌ „Reinheit" 53,3; – überträg. „treue Freundschaft" 39,3.
صَافٍ „rein, klar" صَافِي اللَّوْنِ 20,11; صَافِي العَقْلِ 61,21.
صَفْوَانٌ „nackter, glatter Fels" 18,6.
صَفِيَّةُ N. pr. femin. 38,9.

صقل Pass. صُقِلَ „geglättet w." (Pfeile) 19,6 (~ سُنَّ).
صَقِيلٌ fem. Pl. صَقِيلَاتٌ „geglättet" 60,15 (حال).
مُصَقَّلٌ „poliert" 18,18 (بِ).

صِلْ Imp. zu وَصَلَ s. d. 27,5.

صلل صِلٌّ „zischend" (Viper) 21,8.

صلب صُلْبٌ Plur. صِلَابٌ „Harte" (Hufe); – Plur. أَصْلَابٌ „har-

te Gründe" 46,18.

صلت IV. P.a. Plur. subst. „die (Schwerter) Zückenden" 4,2.

صَلَتَانٌ „Munteres" (Pferd) 12,3.

مِصْلَتٌ Plur. مَصَالِتُ „tatkräftig" 30,15.

صلح IV. „gut machen, einen guten Zustand herbeiführen" 32,4 (ohne Obj. × فسد IV.).

صَلَاحٌ „guter Zustand, Ordnung" 53,6 (× فَسَادٌ).

صَالِحٌ 1) „Rechtschaffener, Gutes" 66,9; – 2) N.pr.m. (Prophet) 55,17.

صلصل II. „wiederholt klingen, tönen" 14,8.

صَلْصَالٌ „ein Plärrender" (Wildesel) [30,6.

صلعم Abbreviatur für صَلَّى ٱللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ „Gott segne ihn (den Propheten) und erteile ihm Heil!" 32,1; 33,6; 36,16; 37,9.

صلو صَلٰوةٌ (صَلَاةٌ) „Gebet" 67,8.

صَلِيَ a. „Hitze aushalten" 22,5 (بِ)

II. m. عَلَى (v. Gott) „segnen" 34,6.

VIII. إِصْطَلَى „sich (dat.) etwas ins Feuer werfen" (um sich zu wärmen) 15,5.

صِلَآءٌ „Glut, Feuerbrand" 46,9.

مُصْطَلٍ (المُصْطَلِى) P.a. VIII. „sich am Feuer wärmend" 26,17.

مُصْطَلًى (eig. Nom. l. „Ort des Entbrennens"), „das Entbrennen" [36,9.

صمم II. „eindringen, durch u. durch dringen" (Staub) 26,13.

أَصَمُّ „eine Harte" (Lanze) 17,16; – Plur. صُمٌّ 1) adj. „fest, stark" (Bohlen) 31,7; 2) subst. „feste" (Hufe) 12,2; صُمُّ الأَنَابِيبِ „die mit harten Knoten" (Lanzen) 61,16.

صمأل إِصْمَأَلَّ Quadril. IV. „sehr (überaus) hart sein" (Kunde) 21,9 (Partic.).

صمت IV. acc. „zum Schweigen bringen" (durch das Stillen) 17,7.

صَمْتٌ „Schweigen" 53,20.

صِنْدِيدٌ „ein Tapferer" 55,12.

صَنَعَ a. „tun, machen" فَكَيْفَ أَصْنَعُ 53,20; – m. acc. „zubereiten" 23,8; – Pass. „kunst-

voll verfertigt werden" 67,10.

صُنْعٌ „Kunstarbeit" 19,6.

صَانِعٌ („Schnitzer") „Kunstarbeiter" 19,4.

صَنْعَاءُ N.pr.l. „Ṣanʿâ" (im Jemen) 45,13.

صهب صَهْبَاءُ (fem. zu أَصْهَبُ) substant. „Rotgelber, Topasgelber (Wein)" 48,6; 49,5; 69,13.

صُهْبٌ Plur. zu أَصْهَبُ „Rotweisse, fuchsige" (Kameele) 35,14.

صَهْوَةٌ „Rücken" (des Pferdes) 54,20.

صوب IV. أَصَابَ „treffen" 1) absol. 26,9 (v. Schwert); 29,1 („zustossen"), m. acc. 37,7; 52,11; 61,1 („erreichen, erlangen"); – Pass. „(vom Unglücke) getroffen sein" 41,16.

صَائِبَةٌ Plur. صَائِبَاتٌ „sicher auftretende" (Füsse) 26,5.

صوت صَوْتٌ „Ton, Stimme, Klang" 11,19 (Laute); 19,2 (Bogen); – Plur. أَصْوَاتٌ „Stimmen, Töne" 38,3 (Winde); 48,5 („krähen"); 51,3 („mit lauter Stimme").

صوح VII. P. a. مُنْصَاحٌ „leuchtend, flimmernd" 50,8.

صور صَارَ u. m. لِ „sich zuwenden, geneigtes Ohr leihen" 8,9.

صِوَارٌ „Trupp(e)" 11,5 (Heerde).

صُورَةٌ Plur. صُوَرٌ „Bilder, Züge (des Liebchens)" 63,13.

صون صَانَ u. „beschützen" 59,11 (Imp.).

صِوَانٌ „(Kleider-) Lade" 25,7.

صَوَّانٌ „ein steinglatter (v. Boden)" 13,13. *)

صول صَالَ u. m. inner. Obj. (صَوْلٌ) „mit Ungestüm angreifen" (64,13; ~ قَالَ); – „einen wütenden Angriff machen" (m. inner. Obj. صَوْلَةً „mit einem Male") u. فِي P. 6,9 (bis).

III. P. a. m. لِ = acc. „es aufnehmen mit..." 64,13 (~ قول III.).

صَوْلٌ u. صَوْلَةٌ (Nom. vicis) s. صَالَ I. u. III.

صُولِيٌّ „ein Ṣûlitischer" (Panzer mit Wellglanz) 17,18.

*) مَصُونٌ P.p. „bewahrt, behütet, verborgen, eingeschlossen" 49,6.

صيب صَابَ i. (für أَصَابَ v. صوب) „das Ziel treffen" 59,16 (Imp.).

صيح صِيَاحٌ „Schreien, Geschrei; Hetze" 50,6.

صيد Pass. صِيدَ „ins Netz getrieben werden" m. بِ 54,14.

أَصْيَدُ „den Hals drehend" 32,12 (Chamaeleon).

صير صَارَ i. „etwas werden (sein)" m. acc. 3,1; 70,14; – m. إِلَى „kommen, gehen zu ....." 52,3 (صَائِرٌ); 70,14.

مَصِيرٌ m. إِلَى „(schliessliches) Eingehen zu... (Rückkehr)" 51,14.

صيف صَافَ i. „übersommern, den Sommer zubringen" m. بِ (wo?) 26,4.

صَيْفٌ „Sommer" 23,16; 66,5 („zur Sommerszeit").

اَلضَّادُ „das ض (Buchstabe)" 55,14.

ضَالٌ „wilder Lotos" 20,6 (~ طَلْحٌ).

ضَبٌّ „Eidechse" 10,1.

ضَبَحَ a. „schnauben, schwirren (Echostimmen)" 46,12.

ضَبُوحٌ „(keuchendes) Jünges" 30,7.

ضُبَاحٌ „(fuchs-) gebell" 50,7.

ضبع (ضَبُعٌ) ضَبْعٌ fem. „Hyäne" 22,9; – Plur. ضِبَعٌ 25,19. [(bis).

ضجج ضَجَّ i. „heulen" (Wolf) 14,4

ضجع مَضْجَعٌ „Ruheplatz, Lagerstätte" 28,17.

ضَحِكَ a. „lachen" 65,14 (× بَكَى); 22,9 (m. لِ „über, wegen...").

IV. acc. m. inner. Obj. (إِضْحَاكٌ = wie...) „zum Lachen bringen, belächeln lassen" 61,21.

ضحو IV. أَضْحَى 1) m. بِ „die Frühzeit, den Vormittag zubringen (wo?)" 36,6; – 2) poët. = كَانَ „sein, sich befinden" m. عَلَى l. 7,14; – m. لِ = كَانَ m. لِ „haben, zu teil werden" 63,11.

ضُحًى (الضُّحَى) „Mittagszeit" سَرَاةَ الضُّحَى 23,5; 11, 9 („im Morgensonnenschein"); 33,3 („Vormittagsgebet").

ضَحَاءٌ „frühe" 46,6 (× عَشِيٌّ).

ضَاحٍ (acc. ضَاحِيًا : حال) 1) „an die Sonne gehend" 14,21; – 2) Hervorstehendes, Äusseres" 25,5; 23,14 („Oberfläche").

ضخم „bauchig" (Trinkglas) 1,3.

ضِدّ „Gegensatz" 53,6.17 (Dual.).

ضرر ضَرَّ u. acc. P. „schaden, schädigen, Eintrag tun" 21,1; 28,11.

ضَرّ „Schaden, Nachteil; Unglück" 37,6; 52,11.

ضَرَارَة „Schaden, Verlust" 33,4.

ضَرِيرٌ „Ufer (des Flusses) 20,6.

ضرب i. „schlagen" 1) m. acc. „klopfen, schlagen" 40,17 (bis; „an die Tür"); m. inner. Obj. 3,8; – 2) m. بِ (Mittel) 4,18; 19,17; 42,12; vgl. 34,19 (بِ = acc. „einschlagen" (Pflöcke)); 3) m. acc. u. عَنْ „sich einer Sache entschlagen" 13,14; – 4) Pass. m. بِ „gemischt sein mit ..." 54,9; m. لِ „geknetet w." (Thon) 67,9.

VIII. „sich hin und her bewegen, schwanken" 7,10.

Inf. اِضْطِرَابٌ „Schwingen, Schwung (der Lanzen) 47,16.

ضَرْبٌ „(Schwert-) Schlag" 7,13; „der Schwerter Schlagen" 3,4. 7.8.9 (~ طَعْنٌ).

ضِرَابٌ 1) „Hauen" (mit dem Schwerte) 56,1; – 2) „Beschäler, Bespringer" 47,18.

مَضْرُوبٌ „Erschlagener" (= Plur.) 50,4 (~ مَطْعُونٌ).

ضَرِيبَةٌ 1) „Treff-, (Schlag-) Stelle" 25,12; – 2) Plur. 33,14 (ضَرَائِبُ „Anlagen").

ضرج II. P.p. مُضَرَّجٌ „blutbefleckt" [50,13.

ضرس II. P.p. مُضَرَّسٌ „bunt verziert" (wie mit Zahneindrücken) 25,7.

ضِرْسٌ „Zahn" (= Gebiss; fressen) [62,9.

ضِرْغَامٌ „d. Kraftvolle = Löwe" 68,9.

ضَرِمَ a. m. مِنْ „brennen, entbrannt sein von..." 64,18.

V. „brennen" 64,20.

ضِرَامٌ „Brenn-, Feuerholz 44,5 (~ زَقُّومٌ).

ضرى IV. acc. u. عَلَى „Jemanden an

etwas gewöhnen" 61,10.

ضعف „schwach sein" 23,6 (× شَدِيدٌ).

ضُعْفٌ „Schwäche" 16,16.

ضَعِيفٌ „schwach" 8,14; – fem. 65,13.

ضَعِيفَةٌ Plur. ضَعَائِفُ „Schwächen, schwache Stellen" 42,17.

ضغن „Hass, Groll" 4,14 (bis); 42,16 (Plur. أَضْغَانٌ). [35,5.

ضغو IV. acc. „zum Bellen bringen"

ضفر III. acc. „helfen" m. عَلَى S. „Jemandem zu etwas verhelfen" 57,6.

ضفو ضَافٍ „ein lang Herabwallendes, Üppiges" (Haar) 15,14.

ضلل IV. acc. „verlieren" 4,3.

ضِلِّيلٌ „viel umherirrend, Landfahrer" 10,7.

ضلع Plur. ضُلُوعٌ „Rippe" 56,9; – Plur. أَضْلُعٌ 69,16 (Brust). [9,16.

II. P.p. المُضَلَّعُ „gestreift" (Stoff)

IV. P.a. Plur. fem. مُضْلِعَاتٌ „die Wankendmachenden" 42,9.

أَضْلَعُ „mit starken Rippen" 29,14.

ضَمَّ u. acc. „vereinigen, zusammenbringen" 14,12 (bis); m. inner. Obj. = „wie ..." 69,14 („an sich heranziehen").

ضَمٌّ Inf. als inner. Obj. mit لِ = acc. 69,14 („wie da heranzieht der Held sein Schwert").

إِضَمَّامَةٌ Plur. أَضَامِيمُ 14,11 („Trupp").

ضمر IV. P.p. مُضْمَرٌ („im Sinne behalten, verborgen") t.t. gram. „Pronomen" 3,9; – Plur. 56,18 (ضَمَائِرُ „geheime Gedanken").

ضمن II. Pass. „zum Bürgen gemacht werden, mit einem Depositum betraut w." 42,6.

V. acc. „einschliessen, in sich enthalten" 29,16; 64,19; „in sich aufnehmen" 36,11 (das Suff. ـهُ = الطَّعْنُ).

ضنن ضَنِينٌ „festhaltend an..., geizig, geizend mit..." 30,18 (بِ).

ضِنْءٌ „Nachkomme, Sprössling" 37,5.

ضنى ضَنًى „Krankheit, Siechtum" 54,14; 60,3.

ضوء IV. „leuchten, glänzen" 25,6;

33,16; – m. acc. „beleuchten" 26,2.
Inf. إِضَآءٌ „Leuchten, Glanz" 46,6.
X. pass. 34,18 („der unter uns die Leuchte war").
ضَوْءٌ „Glanz" (d. Sonnenstrahlen) 17,20 (~ شُعَاعٌ).
ضِيَآءٌ „Flamme" 34,10; 66,3 („Lampe"; هَا– geht auf نَفْسٌ).

ضَوْجٌ „Windungen, Biegungen, (Gebirgs-) Schründe" 24,9 (Dual.)

ضوع V. „sich wenden, krümmen (vom Säugling) 9,10.

ضيع IV. acc. „durch Nachlässigkeit zu Grunde richten, verpfuschen" 20,2.

ضَيْفٌ „Gast" 23,10; 29,4; 36,1 („Fremder"); Plur. أَضْيَافٌ 7,4; 23,6; 36,3.
مَضُوفٌ „sich an Jem. haltend" 27,4.
IV. P.p. الْمُضَافُ „der gastlich Aufgenommene, Gast" 25,14.

ضيق ضَاقَ i. 1) „enge sein (werden), beengt, zu enge sein" 53,20 („in die Enge kommen, nicht ausreichen"); 55,3; 58,20 („sich zusammenziehen über ..."); – 2) m. عَنْ „zu enge sein für ..." 7,18; 10,5; 34,3. [12,14.
ضِيقٌ „Beengung, Bedrängniss"
ضَيِّقٌ „engherzig; geizig" 2,6.
مَضِيقٌ „Enge, Bedrängniss" 30,14.

ضيم I. (ضَامَ) ū. IV. Pass. „Unrecht leiden" 63,3.
ضَيْمٌ „Bürde" (Schweres) 20,15.

طَأْطَأَ acc. „anspornen" 11,8.

اَلطَّآئِيُّ — خَاطِمٌ N. pr. m. 23,6.

طبب طِبٌّ „Heilmittel" 40,9.
طَبِيبٌ Plur. أَطِبَّآءُ „Arzt" 40,9.

طَبِعٌ „mit einem Makel" (gebrandmarkt) 16,16.
طَبِيعَةٌ „Natur" 53,17 (Dual. „zwei Naturen").

طَبَقٌ „bedeckend; Deckel" 9,18 („landumfangend" v. Regen); Plur. أَطْبَاقٌ „Decken, Hüllen" 51,5.

طحل أَطْحَلُ „schwarzgrau (Wolf) 13,19; 19,7 (Pfeilfedern).

طحن طَحِينٌ „Mehl" 4,12.

طَحُونٌ „zermalmend" 7,5.

طرّ طُرًّا „insgesamt" 17,6.

طُرَّةٌ „Stirnhaar" 54,14.

طرب II. „heftig erregt sein" 26,14.

IV. „in Feststimmung sein" 67,7.

طَرَبٌ „(schmerzliche od. freudige) Erregung" 40,14; 46,13.

طَرَابُلُس N. pr. l. „Tripolis" 59,8.

عُبَيْدٌ s. اَلطَّرَابُلُسِيُّ 58,14.

طرد u. acc. „verjagen, bannen" 57,12.

III. acc. „vor sich herjagen" 30,6.

طَرِيدٌ „verjagt, verbannt" 55,14; 14,17; – fem. طَرِيدَةٌ „Jagdzug"; Plur. اَلطَّرَائِدُ „die (Kameel-) Reiter"; ——— أُولَى „der Vor-Trab der Reiter" 12,17. [25,11.

مِطْرَدٌ Plur. مَطَارِدُ „Wurfspeer"

اَلطَّرْدِيَّاتُ „d. Jagdgedichte" 50,3.

اَلطَّرْطُوشِيُّ N. pr. m. (Dichter) 69,17.

طرف II. Inf. تَطْرِيفٌ (eig. „Berandung") „Fingerspitzen" 27,9.

طَرْفٌ „Blick" 18,7; 21,2 („Aufblick"); 46,5; 50,1; 69,18.

طِرْفٌ „edler Renner" 65,2.

طَرَفٌ (eig. „Gerandetes") Plur. أَطْرَافٌ „äusserste Grenzen, Ende" 11,13; „Spitzen (v. der Lanze, dem Schwerte) 11,2; 24,15; „(geringster) Teil" 57,20 (أَدْنَى مَجْدٍ = ——— مِنْ مَجْدٍ).

طَارِفٌ „Neuerworbenes" (Gut) 54,16 (~).

طَرِيفٌ „reizend, schön" 27,11.

اَلطَّائِفُ N. pr. (Gegend) 42,11.

طرق u. m. acc. l. „zur Nachtzeit kommen..." 63,6; – m. بِ „hereinbrechen mit..." 35,4.

IV. „finster zu Boden schauen" 21,8 (Partic. u. Pf.).

طَارِقٌ „nächtens Reisender, Nachtfahrer" 15,11; – „an (die Tür) klopfend" 23,9; – Plur. طُرَّاقٌ „nächtlich Reisende" [38,4.

طَارِقَةٌ „(nächtl.) Unglück" 65,10.

طَرِيقٌ „Weg" 70,3.

طرى II. Inf. تَطْرِيَةٌ „Auffrischung, Aufputz" 60,12.

طعم IV. P.a. مُطْعِمٌ („Nährender; Jäger") 50,4 (Jäger = Jagdhund).
طَعْمٌ „Geschmack" 21,16 (bis; „zwei Lieblingsspeisen")
طَعَامٌ „Speise" 44,1.

طَعَنَ a.u. „(mit der Lanze) stossen, stechen" acc. 26,11 (∾ رَمَى); – m. inner. Obj. 3,8.
III. „den Lanzenkampf führen" 4,15.18.
VIII. „sich gegenseitig mit d. Lanze bekämpfen" 6,12 (∾ رمى VIII.).
طَعْنٌ „Stoss" (m. d. Lanze) 36,11; 55,7 („Durchbohren"); 3,4.7.8.9 (∾ ضَرْبٌ). [ze) 56,1.
طِعَانٌ „Stossen, Stechen" (m. d. Lan-
مَطْعُونٌ „Erstochener" (= Plur.) 60,4 (× مَضْرُوبٌ).

طفل IV. P.a. مُطْفِلٌ Plur. مَطَافِيلُ „Mutterkühe" 19,9.

طلل IV. Pass. „(ungestraft) vergossen werden" (Blut) 21,5.
طَلَلٌ „Lagerreste, Lagerspuren" 8,1; 11,14; 29,16; – Plur. أَطْلَالٌ 30,3.

طَلَبَ u. „suchen, ausforschen" 1) absol. 11,11 („sich bestreben"); – 2) m. acc. 46,15 („aufsuchen"); 55,10 („streben nach ..."); – Pass. „gesucht werden" 68,10.
III. acc. u. بِ „Anspruch erheben bei Jem. auf etw., von Jem. etw. verlangen" 63,18.
طَلَبٌ „Verlangen, Suchen, Streben" 55,3; 63,19.
طَالِبٌ m. acc. „suchend, forschend nach ..." 45,4.
طَلَّابٌ „eifrig erstrebend" 64,8.
مَطْلُوبٌ „Begehren, Wunsch" كُلُّ مَطْلُوبِى 62,2. [20,6.

طَلْحٌ „(dornige) Akazie" (∾ ضَالٌ)

طلس V. „ausgelöscht w." (Schrift) 61,5.

طَلَعَ a. „aufgehen" 1) v. d. Sonne, (d. Monde) 53,12 (× غَابَ); 54,5; 58,19; – 2) m. عَلَى P. 65,6 („überraschen").
III. acc. u. فِى „Einsicht nehmen lassen in ..., Jemandem etw. unterbreiten" 13,8.
طَلَّعَ „flimmern, funkeln,

Gefunkel" 17,19.

طُلُوعٌ „Aufsprossen, Treiben" 71,3.

طِلَاعٌ „füllung" 19,11 („d. Handfüllung").

طَالِعٌ Plur. طَوَالِعُ „aufgehend" (Plejaden) 9,11.

مَطْلَعٌ „Aufgang" 22,16.

طلق طَلْقَةُ N. pr. (Ross) 36,14.

طَلِيقَةٌ „eine freie" 65,14 (× مَأْسُورٌ).

طَلَى i. „bestreichen, beschmieren" Pass. absol. 5,3.

طَلًا „ein Junges" 8,6; 35,13; - Plur. أَطْلَآءٌ „Kälber" 19,9.

طُلًا Plur. zu طُلَاةٌ „Hals, Nacken" 54,2.

طمح طِمَاحٌ „Halsstarrigkeit" ذُو — „hohen Hauptes" 50,12.

بَنُو الطَّمَّاحِ (Stamm) 7,3.

طِمْرٌ „zerlumptes Gewand" ذُو طِمْرَيْنِ „Zerlumpter" 20,5.

طمع طَامِعٌ طَمِعٌ [Begriffsverstärkung!] „gierig Begehrender" 17,6.

مَطْمَعٌ „Begehrtes, Begehrenswertes" 9,8.

طمى طَامٍ (acc. طَامِيًا) „hochansteigend, schwellend" (Woge) 43,15.

طَامِيَةٌ fem. Plur. طَوَامٍ „übertretend, anschwellend" 43,13.

طنب II. Inf. تَطْنِيبٌ „das Zeltspannen (durch Stricke)" 60,8.

طَوْدٌ „Bergkoloss, Bergriese" (hoher Berg mit breiter Basis) 18,5.12; 43,14 (Dual.).

طور طَوْرًا وَطَوْرًا „bald — bald, ein Mal — das andere Mal" 53,8; - وَطَوْرًا „und wiederum" 70,7; - طَوْرًا ... وَتَارَةً „bald — bald" 70,11. [40,5.

طوع III. acc. „nachgeben, gehorchen" IV. acc. „gehorchen, dienen" 44,2; 43,6; 5,11 („das Ohr leihen"). Pass. absol. 6,6 („wenn man uns gehorcht" × عُصِيَ Pass.). X. m. أَنْ „vermögen, im Stande sein" 28,18.

طوف طَافَ u. acc. (eig. „herumgehen um...") „um etwas bedacht sein, etwas betreuen,

sich einer Sache annehmen" 19,17.
IV. m. بِ „umkreisen, streichen um ..... 18,7.

طوق IV. acc. „vermögen" 66,1.

طول طَالَ u. 1) rein örtl. „lang sein, sich lang erstrecken" (Zweige) 38,11; „lang gezogen sein" (Gestalt) 3,21; – 2) zeitlich: „lang s., lange dauern (währen)" 40,14; 47,16; 55,3.
طَالَمَا m. Impf. „lang ist's her, dass ....." 43,10.
IV. „darnach auslangen" 18,17; – مَا أَطْوَلَ اللَّيْلَ (Bewunderungsformel) „wie lang ist die Nacht!" 53,11.
V. P. a. „Wohltätiger" (d. i. durch Wohltun sich Jem. verpflichtend) 13,15.
X. „lange währen" 46,2.
طَوْلٌ „Wohltat" 13,15.
طُولٌ „Länge" 1) örtl. 18,21; 41,7; – 2) zeitl. 18,14; 22,14; 27,16; 28,11; 30,18 („Dauer"); 40,14; 69,3.
أَطْوَلُ „von längerer Dauer" 14,10.
مِطَالٌ „Erstreckung, Hinausschiebung" (des Hungers) 13,14.
طَوِيلٌ „lang" (Ort u. Zeit) 21,3 („sich lang erstreckend"); 28,4; 56,3 (quater; „mit langem..."); 61,6 (bis).
طِوَالٌ (Plur.) „langandauernde" (Schlachtentage) 4,8.
طُوَالٌ „lang" القَرَا ـُـ 11,6.

طوى طَوَى i. acc. „ein-, zusammenschnüren" 13,18; – m. عَنْ „abwenden, verwehren" 68,14; – „aufrollen (d. Haut) 23,15.
VIII. „gesponnen sein" (Fäden) 13,18.
طَاوٍ „leeren Bauches, hungernd" 13,20.
طِيَّةٌ Plur. طِيَّاتٌ „ferne, entfernte Reiseziele" (weite Strecken) 12,12.
طَيِّئٌ (طَيِّءٌ) 37,11 (Stamm).

طيب طَابَ i. „behagen, angenehm sein, schmecken" 38,11; 53,16 (× خَبُثَ); 63,14.
طِيبٌ „Güte, Annehmlichkeit" 60,13 („Lieblichkeit" ~ حُسْنٌ); 65,6.

طَيِّبٌ „guter" 33,14; اَلطَّيِّبُونَ „die guten" 34,6. [(Pfeil) 27,7.

طيح طَاحَ i. m. عَنْ „abschwirren"

طير طَارَ i. „fliegen" 17,1 („davonfliegen"); 50,10; m. بِ „rasch herbeibringen" 47,1. [(Haar).

II. acc. u. عَنْ „flattern lassen" 15,14

IV. acc. „beflügeln" 24,2.

V. Inf. تَطَيُّرًا „in böser Vorahnung" 65,1. [(Funken) 13,13.

VI. „hervor-, auseinander fliegen"

X. „sich ausbreiten, sich verbreiten, sich steigern" (Blitze) 10,13.

طَيْرٌ coll. „Vögel" 11,1.10; 22,10; 23,4. [„Vorzeichen" 57,16.

طَائِرٌ „entfliehend" (Herz) 39,15.

طَيْفٌ „Traumgesicht, Traumbild, Erscheinung" 44,10; 45,12.16.

طِينٌ „Schlamm" 7,2 (∾ كَدَرٌ); „Lehm, Siegelerde (d. Weinkrugs) 49,12; „Erde" 31,6 (∾ خَشَبٌ etc.); „Thon" ـــُ خَاتِمِهِ 61,5.

ظِئْرٌ Plur. أَظْآرٌ („Pflegemutter") „fremde Junge saugen Lassende" (Kameele) 50,5.

ظُبَةٌ Plur. ظُبَاتٌ „(Schwert-)Spitze; Schwert" 24,15; 42,16.

ظَبْيٌ „Antilope" (gazella dorcas) 10,18; – ظَبْيَةٌ (fem.) „Gazelle" 58,15 (ـــُ الوَحْشِيِّ „G. der Wildniss" × ـــُ الأَنَسِ „G. der Gesellschaft" = Liebchen"); – Plur. ظِبَاءٌ 12,4; 46,8; 57,2; 60,14.

ظَرْفٌ „Anmut" 49,3.

ظعن ظَاعِنٌ „dahinziehend" 21,13.

ظَعِينَةٌ (eig. „Frauensänfte") „Frau" (= Frauenzimmer, Liebchen) يَا ظَعِينَا (m. Tarḫîm) 2,21; 3,1 (bis); – Plur. ظَعَائِنُ „Frauen (in Kameelsänften)" 7,7.13; – Plur. أَظْعَانٌ „Trag-, Frauensänften" 39,5 (verheiratete Frau); 24,10; 38,5.

ظَفِرَ a. m. بِ „sich Jemandes bemächtigen, ihn treffen, auf

ihn kommen" 70,1. [18,14.

ظُفْرٌ Plur. أَظْفَارٌ „(finger-)Nägel"

أُظْفُورٌ Plur. أَظَافِرُ „Krallen (des Löwen) 57,17.

ظلل ظَلَّ poët. = كَانَ „sein, sich aufhalten" 33,11; 47,19; – m. Impf. 37,3; 43,11; 13,9; 44,1.

ظِلٌّ „Schatten" 21,11 (~ بَرْدٌ); 71,7; „(schattiger) Busch" 46,10; vgl. — أَرْطَى „Arṭâ-busch" 46,10. – Plur. أَظْلَالٌ 20,12.

ظِلَالٌ „Schattiges; Wolke" 44,2 (besser Plur. zu ظِلٌّ „Schatten").

أَظَلُّ „(innere Seite der) finger, des Kameelfusses = fusssohle" 22,3.

ظلم i. „Gewalt, Tyrannei üben, freveln" 7,16.

ظَالِمٌ „ungerecht" 17,11; – Plur. 7,16 (bis; ظَالِمُونَ „frevler"); – fem. ـةٌ 47,20 („ungezogen.")

ظَلَامٌ „finsterniss, Dunkelheit" 13,12; 25,6.10; 26,17.

ظُلْمَةٌ „finsterniss" 41,13.

ظَلْمَآءُ „Dunkel, Dunkelheit" 47,9.

ظنن ظَنَّ u. „meinen" m. acc. 16,15 („die Gedanken erraten"); – m. بِ 8,8 („und wie sie es meint mit der Vertrautheit...").

ظَنٌّ „Meinung, Ansicht" 16,11.15.

مَظِنَّةٌ „Meinung, Gegenstand (Ort) der Vermutung" 36,17.

ظَهَرَ a. m. عَلَى P. „siegen über..." 37,15.

IV. acc. „sehen lassen, zur Schau tragen" 62,8.

ظَهْرٌ „Rücken" 18,6 (des felsens); 15,16 (des Schildes); 7,18 (des Meeres = Oberfläche); „(Wüsten-)Wege, Weg" 15,16.

ظَاهِرٌ „Auswendiges, Äusseres" 51,16 („offenbar") u. 58,1 (× بَاطِنٌ); „(plötzlich) erscheinend" 45,5.

ظَاهِرَةٌ Plur. ظَوَاهِرُ „aussen liegende" (Pfeilfedern) 19,7.

عَادٌ (Name eines alten von Allâh vernichteten Volkes) ~ إِرَمٌ 27,14.

لُقْمَانُ بْنُ عَادٍ N. pr. m. 29,8.

عَادِيَاءُ s. اَلسَّمَوْءَلُ 20,13.

عَاصٍ N. pr. m. ― أَهْلُ ― 25,17.

عَبَّ u. „in vollen Zügen trinken" 14,13.

عِبْءٌ „Last" 21,6 (bis).

عَبَاءَةٌ „Grobtuch, Mantel" 38,1.

عَبَدَ u. „anbeten (verehren)" 33,1 (bis).

عَبْدٌ 1) „Sklave, Diener, Knecht" 16,4; 19,12 (× سَيِّدُ الأَمْرِ); 23,10 (bis); 41,11.12; 42,11 (Dual.); 62,6 (bis).9; – coll. عَبِيدٌ „Sklavenschaft, Sklaven, Diener" 41,11 (عَبْدًا مِنْ عَبِيدٍ); 51,18 (× مَوْلًى); – Plur. عِبَادٌ 56,5 („Sklaven = Menschen"); – 2) im N. pr. m. 23,7; 42,2; 68,11; 69,6.

عُبَيْدٌ N. pr. m. 59,2 (Vok.); 58,14.

عَبَّادٌ N. pr. m. 71,11.

مَعْبُودٌ „Anzubetendes, Verehrungswürdiges" 51,10.

عَبَرَ u. m. بِ („entlang ziehen mit...") „vorwärtsbringen, hinüberbringen, sich beziehen auf..." 52,7.

VIII. m. بِ „achten auf..." 31,9.

عَبْرَةٌ „(einzelne) Träne" 37,1.

عَبَسٌ „Mistkruste (am Haar)" 15,15.

عَابِسٌ Plur. عَوَابِسُ „finsterblickend" 44,12 (حال).

العَبَّاسُ N. pr. m. أَبُو ― 1,9; بَنُو ― 69,11. 26,19.

عبل أَعْبَلُ „Granit" ذَاتُ الأَعْبَلِ

عبم عَبَامٌ „stammelnd" 17,3.

عَتَبَ i. u. m. acc. „tadeln, schelten; zürnen" 17,11; 40,15 (bis; m. acc., inner. Obj.).

III. acc. „tadeln, schelten" 52,16 (m. كَيْ); absol. 34,9.

عُتْبَى Inf. „Vorwurf, Tadel" 45,15 (m. إِلَى P.).

مَعْتَبَةٌ „Tadel, Schelten; Zorn" فِي ― „im Zorne, unter Schelten" 40,15. ebend. 45,15.

عَاتِبٌ „tadelnd, Vorwürfe ma-

عَتَّابٌ N. pr. m. 5,20.

عَتَادٌ „Vorbereitung, Rüstung, Ausrüstung" 19,10.

عُتَيِّدٌ Demin. zu عَتُودٌ „(einjähriges) Zicklein (Böcklein)" بَهْمٍ ― (Vok.) 41,13.

عتر عَوَاتِرُ „Harte, Steife" (Lan-

zen) 47,16.

عتق II. Pass. „alt geworden sein, gealtert werden" (Wein) 48,14.

IV. Pass. „freigelassen w." 37,7.

عِتْق „Freiheit; Freilassung" 37,7.

عَتِيق 1) Plur. عِتَاق „vortrefflich, edel, kostbar" 22,10; 25,7; – Nom. pr. m. 39,14.

عَاتِق „Schulter" 69,14.

العَتَاهِيَة أَبُو ——— N. pr. m. (Dichter) 52,17.

عتو عَتَا u. „das Maass überschreiten" (Zunge) 34,9.

عَثَرَ u. i. „straucheln" (Zunge) 34,9.

عجعج عَجِيج „heisseres Lachen, Heulen, Geschrei (d. Hyäne) 25,19 (bis). [45,1.

عَجِبَ a. m. أَنْ „sich wundern, dass..."

IV. P. p. مُعْجَب m. بِنَفْسِهِ „sich selbst bewundernd" 55,15.

عَجْب Plur. عُجُوب „Schwanzbein, Schwanzwurzel" 25,18.

عُجْب „Selbstgefallen, Stolz" 55,15.

عَجَب „Wunder, etwas recht Sonderbares" 67,5; ذُو ——— „Wunderbares" 24,10; – عَجَبًا m. لِ 52,8 („o Wunder über.....!").

عَجِيب „in Erstaunen setzend" 55,15 (غَيْرُهُ); „wunderbar" 53,12.

أُعْجُوبَة Plur. أَعَاجِيبُ „wunderbare, sonderbare Dinge" 61,21; 65,7. [37,12.

عَجْرَفِيَّة „Unverdrossenheit, Gleichmut"

عجز عَجَزَ i. m. عَنْ „zu schwach sein für... (um zu...)" 55,11.

عَجْز Plur. أَعْجَاز (v. d. Blitzwolken) „die letzten Reste" (eig. die hinteren Partieen) 10,17.

عُجْز Plur. zu أَعْجَز „Schwache, Alte" النِّسَاء ——— 66,15.

عَاجِز „Schwächling" 55,11.

عَجُوز „alt" (Frau) 68,1; 62,17 (die alte Mutter); 24,6 u. 41,10 („altes Weib, Vettel"). [1.3.

عُجْس „Handstück des Bogens, Griff" 19,

عجل عَجِلَ a. m. عَلَى „von od. über jem. hinwegeilen" 4,6 (× نظر IV.).

II. „eilig tun" m. مَا = „dass" 31,4; – m. acc. „beschleunigen, rasch bringen heissen" 7,4.5;

18,8 („drängen").

P. p. مُعَجَّلٌ „mit Eile bedacht, beschleunigt" 55,2.

IV. absol. „zur Eile antreiben" 19,10.

V. P. a. مُتَعَجِّلٌ „ein Eilender" (Wasserträger) 12,10.

عَجَلٌ „Eile" 11,8. [(حال).

عَاجِلٌ „eilig, plötzlich" 33,13

أَعْجَلُ Elat. „d. Schnellere, Schnellste; d. frühere, Erste" 13,1 (bis).

عَجْلَانُ fem. عَجْلَى „eilend" 13,6 (od. „verwaist"?).

عَجْلَزَةٌ „eine kräftige" (Stute) 11,3.

عجم عَجْمَآءُ femin. zu أَعْجَمُ „stumm" (Palme) 69,9.

عُجْمٌ „Fremdlinge" 29,9.

عدد عَدَّ u. m. dopp. acc. „etwas zu etw. zählen, etw. unter etw. rechnen" 66,15; – acc. u. لِ (Zweck) „etw. zu etw. rüsten" 17,15; – Pass. (Dual.) „dafür gehalten, erkannt werden" 53,19.

II. acc. „zählen, nachzählen" 59,12.

عَدَدٌ „Zahl" 45,16 („wie d. Zahl der Tropfen" = viel tausendmal).

عَدِيدٌ „Zahl, Anzahl" 20,16.

مَعْدُودٌ „zählbar" 27,13 (× أَثِيثٌ).

عَدَلَ i. acc. „gleichmässig (d. Arm(e) unter d. Kopf) legen" 14,15; – m. بِ u. عَنْ „Jemanden wegführen von..." 2,3 (bis).

عَدْلٌ „Gerechtigkeit" 34,18 (ذُو عَدْلٍ وَ... „der Gerechte und...").

عَادِلٌ Plur. عُدُولٌ „Richter, Notar" 66,14. [43,2.

عَدِمَ a. acc. „vermissen, entbehren"

IV. „arm sein" 15,2 (× غَنِيَ).

عَدَنٌ N. pr. l. 61,2.

مَعْدِنٌ „Ursprung" 53,13.

عدو عَدَا u. „laufen" 26,13 („da er lief"); „dahinstürmen" 44,12; vgl. 44,17.

III. acc. „erjagen, erlegen" 11,7.

عَدْوٌ „Lauf" 47,18 (acc. compar.).

عَدُوٌّ „Feind" Plur. أَعْدَآءٌ 4,17; 5,14; 57,21; – Plur. أَعَادٍ 61,8; – Plur. عُدًى 55,16.

عَدِىٌّ „die Losstürmenden" 26,14;- im N.pr. 57,2 (Stamm); بَنُو —— 26,16; 27,1. [11,7.

عِدَآءٌ „Verfolgung, Jagd, Erlegen"

عذب II. acc. „peinigen, foltern, quälen" 57,6; 65,13. [60,2.

Inf. تَعْذِيبٌ „Quälerei, Folterung"

عَذْبٌ „süss, wohlschmeckend" 9,3.

عَذَابٌ „Strafe" 44,6; 54,13 („Pein, Qual").

عذر عَاذِرٌ „entschuldigend" 58,8.

مَعْذِرَةٌ „Entschuldigung" 41,2.

عَذْرَآءُ „Jungfrau" 27,8;- Plur. عَذَارَى 15,18; 41,16; 66,15.

عُذَافِرَاتٌ „hohe, starke Kameele" 47,15.

عذل عَذَلَ u. acc. „tadeln"

عَاذِلٌ Plur. عُذَّالٌ „Tadler" 45,12.

عرب IV. Inf. إِعْرَابٌ t.t. gram. „Nominalflexion" 1,7.8 (bis).

أَعْرَابٌ „Nomadenaraber, Beduinen" 60,6; 66,14;- Plur. Plur. أَعَارِيبُ 60,1.

عرد V. P.a. „sich emporwindend" 71,14 (Kette; حال).

عرس II. P.p. مُعَرَّسٌ „Rast-, Ruheort" 25,5 (~ مَنَازِلُ).

عِرْسٌ „Ehefrau" 13,8; 62,6 (d. Suff.!);- „Verlobte, Braut" 67,12.

عَرْشٌ „Tron" (Gottes) 34,6; 51,10. [17,16.

عرص عَرَّاصٌ „eine Zitternde" (Lanze)

عرض عَرَضَ i. „in die Quere kommen" 1) „da sein, vorhanden sein" 40,18;- „erscheinen, sich zeigen" 12,17.

III. acc. „gleichen Schritt halten mit..." 13,20.

IV. P.a. مُعْرِضٌ „sich darbietend = deutlich" 45,1; 4,2 („auftauchen" ~ شَجَرٌ).

X. acc. „in Schau nehmen, befragen" 70,1. [10,5.

عَرْضٌ „Boden, (Quell-)Gebiet"

عِرْضٌ „Ehre" 20,14; 28,9.

عَارِضٌ: ذُو —— „(entgegentretendes) Gewölk" 50,7.

عَرَفَ i. „(genau) kennen, wissen" 1) m. acc. „kennen lernen" 6,11; 65,16.17;- „wiedererkennen"

24,8. – „erfahren, wissen" 60,14; – 2) m. أَنَّ „sicher wissen, dass…" 26,10; – 3) Pass. m. ل P. „wohl bekannt sein" 6,17.

II. Inf. اَلتَّعْرِيفُ „Besuch des Berges ʿArafât" 27,3.

VIII. „ausforschen" m. ل („ob") 16,2.

عَرْفٌ „Duft, Geruch" 70,1.8.

عَارِفٌ m. ل = acc. „wohl kennend" 29,4.

عَارِفَةٌ Plur. عَوَارِفُ „Geschenk, Gunst" 71,5.

مَعْرُوفٌ „gekannt, anerkannt" 51,12 („höchstes Gut"); – femin. ـَةٌ „bekannt unter (dem Namen) ….." 52,17.

مَعْرِفٌ Plur. مَعَارِفُ „Äusseres" (Gesicht u. Hände) od. Plur. zu مَعْرِفَةٌ „Erkennungszeichen" 60,2.

مَعْرِفٌ „Erkennen" 47,7.

عَرْفَاءُ „Hyäne" 12,15. [29,9.

عَرَفَاتُ N.pr.l. „ʿArafât", يَوْمُ

عرق IV. P.a. „in Grossmut weitgehend" 37,5. [12,5.

عِرْقٌ „Wurzel" (der Pflanze)

اَلْعِرَاقُ N.pr.l. (das alte Babylonien) 43,3; 61,2.

عرقوب Plur. عَرَاقِيبُ „Flechsen; Kniekehle; Hinterbug" 60,15.

عُرْنَانُ N.pr.l. 19,9.

عرو عَرَا u. acc., فِي u. بِ „(Zweifel) befallen über, ob…" 62,13.

VIII. acc. „heimsuchen, befallen, drücken" 40,14. [17,7.

عَارٍ „(von Fieberfrost) befallen"

عُرًا (عُرًى) Plur. zu عُرْوَةٌ 44,15 („Schlingpflanzen").

عرى عَرِيَ a. (eig. „nackt sein") m. مِنْ „beraubt sein" 50,17 (bis).

II. Pass. „entblösst, leer s." 46,7.

V. m. مِنْ „entblösst, leer s." 71,5.

عَارٍ fem. عَارِيَةٌ „nackt, leer" 46,17 (Allit.); – Plur. عُرَاةٌ „nackte, blanke" (Schwerter) 24,14 (حال).

عَرَاءٌ Plur. أَعْرَاءٌ (عُرَيْثٌ) أَعْرَاوٌ) „weite Räume, Bodenflächen (Blachfeld) 46,7.17.

عزز عَزَّ u. (eig. „machtschwer s.")

m. acc. „überwinden, bewältigen, besiegen, schwächen" 59,7 (= غَلَبَ); m. عَلَى „schwer (zu ertragen) sein für…" 9,10; – in der formel اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ „er ist mächtig ….." (Parenthese) 2,15.

IV. P.a. مُعِزٌّ (× مُهِينٌ m. لِ) m. لِ = Obj. „in Ehren haltend, sehr liebend" 2,8.

عِزٌّ „Macht" 29,15; 55,10 („Ansehen, Ruhm, Ehre" × ذُلٌّ); 64,9 („Kraft").

عَزِيزٌ „machtvoll, geehrt" 21,1 (× ذَلِيلٌ; 55,7 („ruhmvoll"); عَزِيزٌ „ein Allmächtiger" (= Gott) 55,5; العَزِيزُ „der Fürst" 17,17.

أَعَزُّ Elat.: … أَعَزُّ مَا „das kostbarste dessen, was…" 37,8.

عزب عَزِيبٌ „weitschweifende Kameele" 26,3 (od. „einsamer Kameelhirt").

عَزْفٌ „Schlemmen und Prassen" 68,5 (∾ نَزْفٌ; Allit.). [12,13

عزل V. P.p. = Nom. l. مُتَعَزَّلٌ „Asyl" VIII. P.a. مُعْتَزِلٌ „Sektierer, Muʿtazilit" 68,4.

أَعْزَلُ „(waffenlos) bei Seite stehend" 13,11; „einsam" (Stern; eig. „vereinzelt stehend") 17,19.

عزم P.a. Plur. masc. العَازِمُونَ „die fest Entschlossenen" 6,6. [bis.

عَزَى II. acc. „Geduld empfehlen" 14,5

عَزَآءٌ „Geduld, Ausdauer" 28,4; 56,12.

عسس عَسَّ u. „nachts umhergehen, spionieren" 15,9 (bis).

عسب عَسِيبٌ (eig. „nackter Palmzweig") „Palmblatt" (zum Schreiben) يَمَانٍ ـــُ 11,14.

عَسْجَدٌ „Gold" 56,4.

عسف عِسِّيفٌ „sich ganz verirrend" (Wanderer) 13,12.

عَسْكَرٌ Plur. عَسَاكِرُ „Heer" 57,19.

عَسَلَ i. „im Laufen den Kopf heben und schütteln" (Wolf) 13,20.

II. P. a. „Honig sammelnd" 14,2.

عَسَى defektiv. Vb. „vielleicht (sein)" 41,9 (m. Impf.); 68,15 (… ــــ سَوْفَ يَقْضِي); 70,3.4 (= كَانَ m. Nominativ.).

عشب Plur. أَعْشَابٌ „Kräuter" 47,19.
عشر III. acc. „vertrauten Umgang haben mit ..." 40,2.
عِشْرَةٌ „(vertrauter) Umgang" 40,2.
عِشَارٌ Plur. zu عُشَرَآءُ „trächtige Kameelinnen" 10,15 (bis).
عَشِيرَةٌ „Stamm, Familie" 19,19; 27,1 („die Meinigen"); 38,15; – Plur. عَشَآئِرُ „(Bluts-)Verwandte" 57,21.
مَعْشَرٌ „Familie, Stamm" 4,9; 66,12 („Manche, Einige").
أَبُو الْعَشَآئِرِ N.pr.m. 64,14.
عَشَوْزَنَةٌ „störrig, hart, eigenköpfig" (v. Kameel) 2 15.16 (حال).
عشق عِشْقٌ „Liebe" 32,3 (genit. obj. „zu...").
P.a. الْعَاشِقُونَ „(auch) andere Liebestolle" 39,16. [13,7.
عشو II. acc. „des Nachts weiden lassen"
عَشِيٌّ „Abend" 46,6 (× ضُحَآءٌ).
عَشِيَّةٌ Plur. الْعَشِيَّاتُ „die Abendgebete" 33,3.
عاصية ـــــُ الْبَوْلَانِيَّةُ مِنْ طَيِّئٍ N.pr. fem.; verkürzt أُعَاصِي (Vok.) 37,12.
عصب عُصَبَةٌ „Häuptlinge" 3,7.

عُصْبَةٌ „Schaar, Kriegshaufe" 47,20.
عِصَابَةٌ Plur. عَصَآئِبُ „Turban" 24,2.
مُعَصَّبٌ „(den Kopf) umwunden" m. بِ „mit" 48,8.
مُعَصْوِصِبٌ „spitzer Steinweg" 46,14.
عَصَرٌ „Presse; Auspressen (v. Wein)" 1,11.
عَصْرٌ „Zeit" 8,1.
عُصْفُورٌ „Sperling, Spatz" 68,9.
عصل أَعْصَلُ m. مِنْ „mehr krumm, krümmer als ..." 17,15.
عَصَمَ i. P.a. Plur. m. الْعَاصِمُونَ „die, welche schützen, die Schützenden (Abwehrenden)" 6,20.
IV. P.a. „sich anhaltend, sich anklammernd" 18,13.
عَاصِمٌ N.pr.m. 38,14.
الْعُصْمُ „die mit weissgefleckten Vorderfüssen" (Gemsen) 15,19.
عصا Plur. عِصِيٌّ „Stock, Klotz" 14,3.
عَصَى i. „widerspenstig, rebellisch sein" Pass. absol. 6,6 („wenn man gegen uns rebelliert" × طوع IV. Pass.); – m. acc. P.u. أَنْ „Jem. verweigern, zu..." 4,8.

أَبُو ٱلْعَاصِى N. pr. m. 43,1.

عضّ عَضَّ a. „beissen, kneifen" (v. Biegeeisen) m. بِ (Lanze) 2,15.

عَضُدٌ „Arm" 16,1 (× يَدٌ).

عضل IV. „schwierig, unüberwindlich s." (Lage) 19,15.

عَطِرَ a. „duften" 70,8.

عطس مَعْطِسٌ Plur. مَعَاطِسُ (eig. „Niessort") „Nase" 40,13.

عطف II. Inf. تَعْطِيفٌ „Biegen" (d. Bogens) 27,8 (∾ غَمْزٌ).

V. P. a. „sich ringelnd" (Kette) 71,14.

عِطْفٌ Plur. أَعْطَافٌ „Schulter-(Hals-) Seiten" 15,14.

عطل II. acc. „unbeschäftigt lassen = verlassen (die Wohnungen) 34,19; – Pass. „des Schmuckes beraubt w." 18,21. [8,7.

مِعْطَالٌ „ein Ungeschmückter" (Hals)

عطو عَطَا III. dopp. acc. „darbieten, darbringen" 69,13 (ـهُ = dem Liebchen); 49,16 („geben").

IV. m. (dopp.) acc. „Jemandem etwas geben" 49,15; 60,18 (× أَخَذَ).

VI. acc. „erfassen" (den Bogen) 19,2 („man ..."). [te").

عَطَآءٌ „Gabe" 32,16 („d. G. von heu-

عَطِيَّةٌ Plur. عَطَايَا „Gabe" 58,11.

عَاطِيَةٌ Plur. العَوَاطِى „die den Hals (nach den Blättern) Ausstreckenden" (Gazellen) 30,5.

عظم عَظْمٌ „Knochen" 58,12 (bis).

عَظِيمٌ „grosses, Erhabenes" 56,14.

مُعْظَمٌ „Knochenmasse" 26,9.

عفّ عَفَّ i. m. عَنْ „sich (des Unerlaubten) enthalten" 31,2.

عفر VII. „den Boden berühren" (Eidechse) 10,1. [zellenbock) 50,12.

أَعْفَرُ „ein Rötlichweisser" (Ga-

عِفْرِيتٌ „Daemon" 42,7. [49,8.

عفو X. acc. „um Schonung bitten"

عَفْوٌ „müheloser Lauf, Gang" (d. Pferdes) 12,1.

عَافٍ „verschwunden" 8,4 (fem. Plur. عَافِيَاتٌ [دِيَارٌ]); – „dicht" (Haar) 15,15. [tate" 15,4.

عُقْبٌ Plur. أَعْقَابٌ „Ergebnisse, Resul-

عُقَابٌ Plur. عِقْبَانٌ „(schwarzer) Adler" 35,8.

عقد i. acc. „binden, fesseln, koppeln" 6,2 (بِ); – Pass. m. لِ „aufgeschlagen w." (Zelte) 57,11 (od. „geknüpft, umgelegt w." s. قُبَّةٌ); – übertrag. „Eid (Schwur) ablegen (leisten) = schwören" [6,3.

عَقْدٌ 1) „Gelenk" (b. Hufe) 12,2; – 2) „Bündniss, Vertrag" 17,14; – Plur. عُقُودٌ 70,12.

عِقْدٌ Plur. عُقُودٌ „Halsgeschmeide, Halsschmuck" 54,5.

عُقْدَةٌ „Gurt" 21,7 (übertrag.); – Plur. عُقَدٌ „Knoten, Gestrick" 42,8; 44,15.

عقر i. acc. „(dem Kameel) die Flechsen durchschneiden" 43,17.

عُقْرٌ 1) „Unfruchtbarkeit" 47,18; – 2) „Tränkplatzpfütze" 14,10 (x – in لِعُقْرِهِ = الحَوْضِ „der Viehtränke").

عَاقِرٌ „verwundend, verletzend" 45,8.

عَقِيرَةٌ „das verwundete Tier" (= das edle Wild = er selbst) 14,17 (vgl. x لُحْمَةٌ).

عقل i. „verständig sein" 12,14 (حال = „mit Bedacht"); 69,10 („Verstand haben"). [42,11.

II. (ohne Obj.) „anbinden (Kameele)"

عَقْلٌ „Verstand" 53,5; 61,21.

أَعْقَلُ „zu Berge ziehend, Berghöhen aufsuchend" 15,19.

عُقَيْلٌ N. pr. m. 2,12.

عقم عَقِيمٌ „d. Unfruchtbare, Nutzlose" (= Wind ohne Regen) 41,15.

عكر VIII. „sehr dicht sein" (Regen) 9,19.

عكف عَكَفَ i. m. عَلَى P. „verweilen zu Häupten..." (Ross) 4,10 (P. a. fem. „ihm zu Häupten Stehende", 2. Obj. zu تَرَكْتُ).

عَاكِفٌ Plur. عَوَاكِفُ „sich kreisförmig drehend, sich kräuselnd" 49,10; – Plur. عُكُوفٌ „die frommen" 27,2.

عل مِنْ عَلُ „von oben ... herab" nach أَتَى 14,20 (vgl. den Gegensatz مِنْ تَحْتُ).

عل in لَعَلَّ 67,7.10; s. d.

عل عَلَّ i. u. Pass. m. بِ „getränkt s. mit..." 18,6.

V. P. p. مُتَعَلَّلٌ (Nom. l.) „Zerstreuung, Erholung" 13,3.

VIII. 1) „Vorwände, Entschuldi-

gung haben" 20,3; – 2) „krank sein" 45,18; – Inf. بِاعْتِلَالٍ „unter einem Vorwande" 45,18. [13,11.

عَلٌّ „Zecke, Laus" (Schimpfwort)

عَلٌّ „Wiedertrunk, zweiter Trunk" 22,6. [(„Stiefbrüder").

عِلَّةٌ „Unvollkommenheit" 19,13

عُلَالَةٌ „Unterhaltung, Scherz, Zeitvertreib" 64,18; – „Reste, Spüren" [26,2.

علج VIII. P.p. (= Nom. l.) „Zusammenballung" (v. Sand) 46,18.

عِلْجٌ „Barbar, Tölpel, ungeschliffener Mensch, Kerl" 38,6.8.

علف عَلِيفٌ „gefüttert, fett" 38,6.8.

علق II. Pass. „fest gebunden sein an..., sehr verliebt sein in..." m. 1 acc., 40,1.

V. P.a. fem. „abhängend von..." t.t. gram. 3,10 (ter).

عَلَقٌ „Blut; Blutklumpen" 26,2.

عَلْقَمٌ „Koloquinte; Bitteres" 64,17.

عَلْقَمَةُ N. pr. m. 5,18.

علم a. „wissen, erfahren" m. بِ u. أَنَّ 6,19; – ohne بِ 6,20 (bis). 21; 7,1. 2; 42,15; 55,19; – m. dopp. acc. (der 2. = Impf. „wie, dass...") 6,12; vgl. noch 1,9 („kennen"); 4,5 (2. Ps. Sg. femin.). 15.

IV. acc. u. بِ eig. „Jem. etwas bezeichnen" d.i. „ihn zu etw. heissen" 11,18.

P.p. (a.) „durch Zeichen kenntlich gemacht, mit Abzeichen versehen" (Reiter) 7,8.

أَعْلَمُ „wohlwissend, wohlunterrichtet" 24,13.

العَالَمُونَ („die Wesenklassen") „die Welten, das Universum" [30,16.

عَلَانِيَةٌ „Öffentlichkeit, allgemeine Verbreitung, offene Kunde" 35,5.

علو عَلَا u. „hoch sein" 1) m. acc. „über sein, übersteigen" 11,19 („übertönen"); 40,10 („niederdrücken"); 35,6 („überkommen"); 10,6 („ziehen über..."); – 2) m. بِ „in die Höhe ziehen" 13,9 (× سَفَلَ u.).

II. „erhöhen" 59,11.13 (Imp.).

VI. تَعَالَى „(Gott), der durch

sich selbst erhaben ist" فِي صِفَاتِهِ ——— 51,9 (Suff. = اَللّٰهُ);– Imp. fem. تَعَالَيْ (Versende تَعَالِي) 65, 12 (m. Apokop. „so will ich…"). 13 (m. Impf. حال „um zu…").

VIII. „hochgeschwungen, gezückt sein (Schwerter) 4,19 (3. Pr. Plur. fem., geht auf سُيُوفٌ).

عَالٍ „hoch" 28,2 (acc. عَالِيًا = حال); 65,11; – fem. عَالِيَةٌ 65,8; اَلْعَالِي „hoheitsvoll" 19,16.

عَالِيَةٌ Plur. عَوَالٍ (اَلْعَوَالِي) „die Lanzenspitzen; Lanzen" 36,9.

عَلْيَاءُ „Anhöhe; Gipfel" 14,4.

عُلًى (اَلْعُلَى) „das Höchste" 20, 17; 63,19; 27,13 („d. Hoheit"); 33, 18 („Erhabenheit" ——— ذُو).

اَلْعَلَاءُ im Nom. pr. m. 10,7.

مَعْلَاةٌ Plur. مَعَالٍ „(Ruhmes-) Höhen" 64,7.

عَلَى Präposition „auf, über" I) räumlich, zur Bezeichnung der Ruhe (auf die Frage „wo?") 1) eig. a) direct von Verbis abhängig: von بَاتَ („über dem Frasse") – دَامَ („in") ——— IV. ضحو ——— ضَاقَ („an, über") ——— IV. ضَآءَ ——— عَكَفَ („zu Häupten") ——— نَامَ ——— وَاقِفٌ („an den Grenzen"); vgl. noch 53,11; 57,6; 68,15;– b) von einem zu ergänzenden Verbalbegriffe abhängig („seiend, befindlich, sitzend, stehend, liegend u.s.w.) 6,13.14; 8,5; 11,20; 12,1.2; 17,17; 18,4.6.15.19; 23,13; 35,8; 44,13; 49,2 („an, über"); 58,3; 65, 8;– عَلَى آثَارِ … „hinter (her)" 61,12; عَلَى آثَارِنَا „dicht hinter uns sind….." 7,6;– zur Bezeichnung der Kleidung, die „an" od. „auf" Jem. sich befindet: 15,18; 16,6; 20,8; 49,1.— 2) übertrag. a) von der „Last" (Pflicht etc.), die „auf" Jem. liegt: nach أَخَذَ („Jem. e. Versprechen abnehmen") 7,8; ferner: ضِيقٌ ——— II. خلف ——— ثَقُلَ ——— كَانَ = غَدَا ——— IV. V. عيي ——— عَزَّ ——— u. كَانَ; vgl. noch 42,12 u. 66,15;– b) von dem Grunde, der Ursache: „ob, wegen, auf Grund, in Folge": عَلَى هٰذَا „auf Grund dessen = demnach"

1,13; عَلَى الْحَالِ 1,14.18; 2,17; عَلَى الْبَدَلِ 1,18; vgl. ferner 13,17.18; 27,3; 35,9.13; 36,6; 38,12 (بقى IV. „aus Mitleid"); – speziell v. „Zustande": عَلَى حَالِهَا 66,12 („wie sie waren"); vgl. 43,9; 13,19 („mit leerem Magen"); ..... عَلَى لِسَانِ (ihm in den Mund legend = unter dem Namen, pseudonym) 55,18; 56,8; vgl. noch 15,6 u. ... عَلَى حِينِ „zur Zeit..." 33,3; – von e. Gemütsaffection: „um, über" nach أَسِفَ (أَسَفٌ) — بَكَى (vgl. نَدِمَ — ذَرَفَ — (جَزَعًا) جَزِعَ — (الْبَاكِيَاتُ — عَوْلَةٌ — سَكْبٌ وَتَهْمَالٌ —; c) von der Norm, der Art, dem Muster, nach der (dem) etwas geschieht: „nach Art..." 11,8 („nach Art der Eile dieses..."); 15,1 („gleich"); vgl. 18,2; ... عَلَى خَيْرِ مَا ... „zum Besten gehört, was ich an..." 18,10; 69,9; – d) = „trotz" (obgleich) 14,7.21; 23,1; 26,11; 41,7; – e) im feindl. Sinne: „gegen" nach جهد VIII. — خنى IV. — I. III. حَمِيَ — حرام — جَهِلَ — مِقْدَامٌ — فَشَا — فَخَرَ — شَدَّ رِجَامًا — تَفَضَّلَ —; aber auch nach مَنَّ und طَوْلٌ; – in der Bedeutung „nach" etwas „gierig sein" 18,17 (حِرْصًا); حَضَّ „anei-fern zu..." 2,19; – f) in der Bedeutung „für" („um") nach خَشِيَ — حِذَارًا — ... شَاهِدٌ (شُهُودٌ).

II) räumlich, zur Bezeichnung der Richtung (auf die Frage „wohin?") nach den Verbis der Richtung, der Bewegung, des Abzielens (eig. u. übertragen) etc.: „über, über...hin, an...vorbei, auf...hinauf, zu...hin, über...hinweg" nach أَتَى — بَسَطَ — جهد VI. — حَمَلَ — حكم II. — جَرَى — جَادَ — عَلَى خَلَآءٍ) 3,18 دَخَلَ — خَلَّ — خَرَّ auch adverb. = „insgeheim, heimlich") دَلَّ — دَنَا IV. — راح IV. — سع VIII. — سَقَطَ — شمل VIII. — صلى II. — عَجِلَ — عَادَ — طَلَعَ — ضرى IV. لقى — كَفْكَفَ — قعو IV. — قَفَا وَخَدَ — I. IV. مَرَّ — لج IV. — VIII. —; vgl. noch 37,15; 43,11; 44,1; 58,20 u. الْمُعْتَمِدُ عَلَى اللّٰهِ im N.pr. 71,11.

عمم: عَمٌّ „Onkel" (von der väterl. Seite): بَنُو عَمٍّ „Vettern; Verwandte" 38,6; بَنُو الْعَمِّ 3,17; – Plur. أَعْمَامِي „mei-

re Oheime" 30,12; إِبْنُ العَمِّ 17,11.12 („Vetter; Verwandter").

عُمُومَة „Oheimschaft" 19,13.

عِمَامَة „Kopfbund, Turban" 59,4.

عمد عَمْدًا „absichtlich, mit Absicht (Vorsatz)" 40,19; 67,8.

عُمَيْد [illegible] 18,14.

عِمَاد „Zeltstütze, Zeltpfahl (Zeltstangen)" 4,16; 56,3.

عَامِدًا „absichtlich, in seinem Drange" 37,14. [54,3.

[illegible]

P. a. VIII. im N. pr. المُعْتَمِد s. 71,11.

عمر عَمْر „Leben" in den (Schwur-) formeln: لَعَمْرِى „bei meinem Leben!" [illegible] ; لَعَمْرُكَ [illegible]

11,1; عَمَّرَكَ اللهُ „möge Gott dein Leben (lange) bewahren!" 54,5.

عُمْر „Leben" عُمْرَهُ „sein Leben lang" 28,3. – عُمْرَ الدَّهْرِ „auf Lebenszeit = noch so lange" 67,15.

عِمَارَة „edler, grosser Stamm" 37,13.

عَامِر N. pr. m. 28,7 u. 38,18 (als [illegible] 26,12 [illegible]).

عَمَّار N. pr. m. 34,12.

عَمْرو N. pr. m. يَا عَمْرُو 5,14; إِبْنُ عَمْرٍو N. pr. m. 15,8; [illegible]

أُمُّ عَمْرٍو N. pr. fem. 17,9; vgl. 2, 9 u. 10 (Voc.). 12 (Nom.); 25,4 (Vocat.); بَنُو عَمْرٍو 35,15 (bis);

— بْنُ هِنْدٍ 5,11.12 (Voc. ohne —) .... جُذَيْمَةُ الأَبْرَشِ ; يَا N. pr. m. 2,11; s. ferner أَبُو — العَلَاءُ — سَوَادُ.

عُمَر N. pr. m. „Umar" 39,11; — بْنُ أَبِى رَبِيعَة (d. Dichter) 39,4; – s. auch الأُمَوِىّ 69,6.

عمل a. „sich abmühen" 18,11 (~ كُلّ i.); – [illegible] den" (Wege) 15,15.

IV. P. p. fem. Plur. „Angestrengte (Kameele) 35,14.

مَعْمَل „Arbeitszeit" 18,9.

عَامِلَة Dual. عَامِلَتَان „Füsse, Beine" 15,16. [(Wolf).

عَمَلَّس „unermüdlich (trabend) 12,15

عمى II. Pass. „geblendet werden" (Augen) m. عَنْ (so dass sie

hinwegschauen müssen) 48,13.

P.p. مُعَمًّى (v. Herzen) „geblendet, blind" (عَنْ „gegen") 39,13.

أَعْمَى Plur. أَعْمَاءٌ „Wüsten" أَعْمَاؤُهُ عَامِيَةٍ 46,4. [46,4.

عَامٍ fem. عَامِيَةٌ „düster, dunkel"

عَنْ Präposition (wirkl. Wegbewegung von e. Punkte [× مِنْ]): „von ... weg (weg ... von)" – mit Suff. der 1. Ps. Sg.: عَنِّي 44,14.

1) eig. (local) nach بعد III. — جَارَ — ذَبَّ — دفع III. — خرج IV. — حَمَلَ — مَزَاحٌ — زَلَّ — زَاغَ — رخى VI. — ضَرَبَ — صَدَّ — زَالَ — المُزَحْزَحُ — عَدَلَ — طَاحَ — طَوَى — طير II. — قَلَصَ — غَالَ — غير V. — غَابَ — نَأَى I. VI. — نَفَى — مُجِنٌّ — قصر IV. — وَلَى II. V. — وُضِعَ — نَآءَ; – vgl. noch 13,2; 15,8; 19,2; 48,13 (عَنْ قَهْوَةٍ = عَنْهَا).

2) übertrag. a) „gegen (vor)" nach: سَلْوَةٌ — رَغِبَ — مَحْجُوبٌ — جُنُبٌ — مَنْأَى —; قرع III. — مُغَشًّى —; – vgl. noch 62,15 (bis); – b) „für" nach: ضَاقَ — عَجَزَ; – c) „vor" nach: جَلَا VII. — حسر VII. — غنى IV.; – d) „von" nach: غَافِلٌ — فَضَلَ — شَاغِلٌ — عَقَّ — خَلَّ — شمر II. — قصر II. — فرّ VIII. — غنى IV.; – e) „statt" nach: وَرِثَ — غَانٍ — نَابَ —; vgl. noch 17,11 (غَفَرَ); 63,1; أَبِيٌّ —; 17,9; ضُحًا 57,7; سَلَا; عَنْ كَثَبٍ „aus nächster Nähe" 59,1 (besser مِنْ); – f) nach den Verbis des fragens u. Antwortens etc.: بلغ IV. — خبر II. — بين II. — سَائِلٌ — سَأَلَ — لَيْتَ شِعْرِي —; – nach حدّث Pass. (Quelle) 5,21; – g) „durch, wegen, ob" 2,4 (bis) u. etwa 13,2 (s. بَسْطَةٌ).

عنن [4,10.

عِنَانٌ Plur. أَعِنَّةٌ „Zügel, Zaum"

مِعَنٌّ „widerspenstig, trotzig" 10,7.

عنب عُنَّابٌ s. خُرَيْثٌ 23,2.

العُنَّابُ „die Brustbeeren" 11,10.

عَنْبَرٌ „Ambra" 54,9.

عَنْتَرَةُ N.pr.m. — بَنِي الأَخْرَسِ 23,11.

عَنْجَدٌ „Rosinen" 66,3.

عِنْدَ Präposition „zur Seite, seitens, neben, bei"

1) local (wo?) ... بَابٌ —

32,14; 34,8 („im Schutze von ..."); 62,12; – 2) v. d. Zeit „bei (d. i. „wann, so oft als ...") 14,14; 17,19; 35,7; 42,20; 70,2; – 3) modal „bei" 43, 18 (= „trotz"); 50,10 („in"); 40, 19 („während"); – 4) عِنْدِي „meinerseits"; 58,8 („nach dem Urteil der M."); – 5) ... مِنْ عِنْدِ „von Seite ..., von ..." nach خَرَجَ 62,5.

عُنَيْزَةُ N. pr. fem. — صُفَيْحُ N. pr. l. 9,1.

عُنْصُرٌ „Element, Substanz" 67,9.

عنق III. acc. „umarmend an sich ziehen" 70,11. [69,15.

P. a. m. Suff. = acc. „umarmend"

VI. Inf. تَعَانُقٌ „(gegenseitige) Umarmung" 70,12.

عُنْقُودٌ „Traube" دَمُ الْعُنْقُودِ = „Wein" 54,15.

عنو عَنَا u. P. a. عَانٍ „mit Sorge erfüllend" 39,6 (od. „gefangen"); 37,4 („erniedrigt"); 71,14 („gefangener").

III. acc. „ertragen, erdulden" 67,13.

V. acc. „quälen, beunruhigen, peinigen" 40,14.

عَنَى i. acc. „beschäftigen, besorgen, betreuen" 36,8.

II. P. p. مُعَنًّى „erschöpft, ermüdet, schwer bekümmert" 65,3.

مَعْنًى „Sinn, Bedeutung"; m. Art. الْمَعْنَى „der Sinn (ist) ....." 3,2.3.9; مَعْنَاهُ eig. „der Sinn davon" = „so viel als, d. h." 1,2; 2,16; 3,1; فَالْمَعْنَى „dann (ist) also der Sinn ..." 2,19; 3, 11; وَالْمَعْنَى 1,15; 2,7; 3,14; وَالْمَعْنَى هٰذَا الْبَيْتِ ... أَنَّهُ 2, 18; ... بِمَعْنَى „in der Auffassung, Bedeutung von ..." 1,19.

عَهِدَ a. acc. „(vertragsmässig) feststellen, vereinbaren" 67,16.

III. acc. „ein Bündniss schliessen, Jemandem e. Gelöbniss (Gelübde) ablegen, Einen sich verpflichten" 43,5.

عَهْدٌ 1) „Verpflichtung, Versprechen" 7,8; – Plur. عُهُودٌ „Verpflichtungen" 19,11; – 2) „sorgfältige Behandlung, Betreuung"

(des Haares) m. بِ „mit" 15,15; – 3) „Bund" 19,14 (m. بِ „mit"); „Liebesbund" 8,3; – 4) „Aufenthaltsort, Verbleib" 30,7; „Zeit, Termin (d. Rückkehr)" 8,5; 30,3.8.

عاج „Elfenbein" حُقُّ العَاجِ „Elfenbeinbüchse" (= Mädchenbrust) 3,20.

عَوْجَاءُ „krumm, verkrümmt, mager" s. مُرْضِعٌ 42,1.

عود عَادَ u. „zurückkehren" 28,5 („wiederkehren"); عُودِي „kehret (o ihr Tage) zurück!" 54,4; 51,1; – mit عَلَى P. „wiederkommen zu..." 65,3.4; – m. إِلَى P. 66,10 (bis); × بَدَأَ 15,7 („umkehren"); – m. acc. u. inner. Obj. (m. ...كَ) „wiederholt besuchen" 14,19 (Inf. عِيَادًا); 32,4 („immer wieder verderben").

III. acc. „wiederholt befallen" m. بِ („womit?") 35,12. [Imp.

IV. „(wieder) herstellen" 59,11.13

VIII. acc. „sich gewöhnt haben an ....." 52,10. [ran) 60,17.

عَادَةٌ (m. Suff.) „Gewöhnung (daran) 60,17.

عَوْدَةٌ „Wiederkehr" 57,7.

عَائِدٌ m. إِلَى „zurückkehrend zu ....." 67,9. [„Aloëholz" 54,9.

عُودٌ „Holz" 18,19; العُودُ „das

عِيدٌ „Fest" (m. أَلْ) 65,2.3.4.6.

مِيعَادٌ „Termin, Zahlungsverpflichtung" 34,17.

عوذ عَاذَ u. m. بِ .. مِنْ (أَنْ), „Zuflucht nehmen zu...vor..." 58,10; 62,4.

عَوْذٌ „Zuflucht" 55,14.

عَائِذٌ „Mutterkameel" 16,17 (Stute am 10–15. Tag nach d. Werfen).

عور عَوْرَةٌ „Scham" Plur. عَوْرَاتٌ „Schamteile" 27,15.

عُوَّارٌ (eig. „Augenstäubchen") „Augenschmerz" 35,12.

عَوْفٌ N. pr. m. ... وَ „ بَنُو 58,3.

عول IV. أَعْوَلَ (أَعَالَ) „heulen" (Klagemutter) 13,6 (∼ رَنَّ).

عَوْلَةٌ „Wehgeschrei" m. عَلَى P. 35,10 (∼ دَمْعٌ).

عون IV. P.a. مُعِينٌ „unterstützend;

Pass. مُعَانٌ „unterstützt" 31,1.

عَوَانٌ Plur. عُونٌ „Verheiratete" 31,13 (~ أَبْكَارٌ).

عوى i. عَاوٍ „Heulender" (Hund) 44,7.

مُعَاوِيَةُ N. pr. m. (der 1. umajjadische khalife) 35,3 (مُعَاوِيَةُ); 37,16; 38,7.

عَيَّ a. m. بِ u. مِنْ („in folge") „einer Sache nicht gewachsen sein, sie nicht wagen" 5,4.

IV. acc. „lahm legen, nicht ermöglichen" 38,16; – m. dopp. acc. „Jemandem etw. schwer machen" 45,10; – m. عَلَى P. u. أَنْ (eig. „ihn müde machen") „Jemandem zu schaffen (es schwer) machen, dass ….." 5,14.

V. تَعَيَّا m. عَلَى P. „sich lähmend legen auf ….. = verzögern" (m. Tamjîz) 18,14.

عِيٌّ „Schwäche, Müdigkeit" 23,4 („mit Müh' und Not").

عيب عَابَ i. acc. „schlecht machen" 18,11 („kein Fehler sein für ….")

II. acc. „beschimpfen, schmähen" 67,5.

عَابٌ „Tadel, Fehler, Schimpfliches" 68,2. [24,14.

عير عَارَ i. „herumfliegen" (Pfeile)

II. acc. P. u. أَنْ „vorwerfen" 20,16; – acc. „nachwiegen, nachprüfen" 44,5.

IV. acc. P. u. acc. S. (Vergleic) 57,5 („krank machen"); s. حمل II.

[illegible] „[illegible]esel, Esel" 59,2.

عيس Plur. zu أَعْيَسُ „Weissgelbe" (Kameele) 9,7; 32,7; 41,6; 46,14.

عيش عَاشَ i. „leben" 55,7 u. 59,15 ([illegible]).

IV. „am Leben lassen" 34,12; – Pass. 13,16 („wodurch man am Leben erhalten wird").

عَيْشٌ „Leben" 9,4 („Lebensgenuss"); 25,11.12. 43,10 („im angenehmsten Leben"); 55,2; 58,7.

مَعِيشَةٌ „Lebensunterhalt, Genussmittel" s. أَذَى 11,11.

عَيْطَلٌ „lang" (Bogen) 13,4; – subst. „eine Schlankhalsige" (Ka-

meelinn; v. e. Mädchen) 3,19.

عبل عَبَّال „sich stolz wiegend" 28,8 (بِ „in den Gelenken").

عين عَيْن fem. 1) „Auge" 19,16 (...); 30,4 (= Leitstern); 22,17; 29,18; 33,7; 35,12; 38,1; 45,1 (bis); 46,5; 49,8. 50,15; 51,17; 58,1; 61,19 („in den Augen..."); — عَيْنِي „mein Auge" 70,18; — Dual. ... لِلّٰهِ عَيْنَا مَنْ 8,11 (s. ل); 8,13 („Augenpaar"); 12,8 (عَيْنَاكَ); 29,3 (عَيْنَيَّ Voc.); 32,2; 42,5; 54,16; 61,19; — Plur. عُيُونٌ 3,4.18; 14,18; 33,17; 40,6; 42,8; 48,15; 49,10 („Bläschen", vom Wein); 54,3 (bis); — Plur. أَعْيُنٌ 11,16; 44,11; — 2) „Einer, Jemand" 40,5.

غبب IV. (v. d. Almosen) „mit Unterbrechung kommen" 32,16.

P. a. مُغِبٌّ „Löwe" (eig. „d. Heimsuchende") 20,7.

غبر غُبْرٌ Plur. zu أَغْبَرُ „staubig" — المَرَافِقِ „mit staubigen Ellenbogen" 31,10 (حال)

غَبْرَاءُ fem. zu أَغْبَرُ „eine staubige" (Gruft) 36,4. [26,13.

غُبَارٌ, „(Schlachten-) Staub"

غبس غُبْسٌ Plur. zu أَغْبَسُ, „graue" (Wölfe) 30,8.

غبط VIII. m. بِ ? „sich Jemandes erfreuen" 14,16. [28,7.

يَوْمُ — الغُبَيْطِ N. pr. l.

غبى غَبِيٌّ „schwachköpfig; ein Schwächling" 31,11.

غدر i. acc. „betrügen" 61,16.

III. acc. „zurücklassen" 50,13.

مُغَادَرٌ „verraten, im Stiche gelassen" m. بِ „durch..." 61,13.

غُدْرٌ (eig. „Zurückgelassenes") „Tümpel, Lache" 6,16.

غَدِيرَةٌ Plur. غَدَائِرُ „Locken (Haarflechten)" 4,2; 54,11; 57,4.

غُدَافٌ „(schwarzer) Rabe" 54,10.

غدو غَدَا u. „des Morgens (am Morgen) gehen" 1) absol. „des Morgens aufbrechen, auszie-

hen" 13,19 (bis); 8,12 („wegziehen" غَدَوْا غَدَاةً); – 2) m. acc. „(am Morgen) sein, etwas tun" 38,15 („früh Morgens giengen sie zur Tränke …"; m. … كَ); 22,10 („des Morgens [die Bäuche] füllen"; mit Impf. = حال); – 3) m. Impf. 10,6 („Morgens war's, wo mich …"); – mit Partic. = adverb. 13,10 (× رَاحَ „früh u. spät, Morgens u. Abends"), vgl. 13,20; – 5) m. بِ P. „in der Frühe hinausführen" = begraben" 42,9; – 6) poët. = كَانَ 71,13 (m. عَلَى „auf dir ist (lastet) …"); – 7) m. acc. = „werden" 68,9; – 8) negat. m. مَا u. بِ = مَا صَارَ od. لَيْسَ „geworden sein" 58,15.

III. acc. „in der Morgenfrühe kommen zu …" 41,12 (× روح III.).

VIII. „des Morgens ausziehen, aufbrechen" 11,1; 50,4; = كَانَ m. Nominat. „sich einstellen" 56,11.

غَدٌ „morgiger Tag, Morgen" 4,5 (subst. Adv. „das Morgen"; بَعْدَ — „das Übermorgen").

غَدًا adv. „morgen" 52,2; 32,16 (× عَطَآءَ اليَوْمِ); – فِي غَدٍ × فِي رَوْحَةٍ 33,13; 71,9 („einmal, jemals").

غَدَاةٌ „Morgenfrühe" 1,4; 6,4 (… غَدَاةَ „am Morgen …"; m. Verbalsatz „da …"); 8,12 (— غَدَوْا); — الجَوْزِ „am Morgen von al-Ǧauz" 26,7; — الرَّوْعِ „am Morgen des Schreckens (der Schlacht)" 6,17; 36,9.

الغَدَاةَ „heute Morgen" 39,5.

غُدْوَةً „in der Morgenfrühe" 11,5.

غَادِيَةٌ „Morgenwolke, Frühwolke, Wolke" 63,6; 59,7 („Frühregen"); – Plur. غَوَادٍ 1) „Frühregen" غَوَادِي المُزْنِ 69,5; – 2) „in der Frühe Reisende" (Kameele) 41,7 (× سَوَارٍ).

غذو غَذَا u. acc. „nähren (aufziehen)" 50,5; – Pass. „ernährt (aufgezogen) werden" m. بِ 27,10.

غَذَوَانٌ „wohl (gut-) nährend" (v. d. Pflanze) 12,4 (od. auf تَيْسٌ bezüglich = „munter").

غرر غَرَّ u. absol. „mit leeren Hoffnungen täuschen" 52,8.

IV. مَا أَغَرَّ ..... لِ „wie trügerisch handelt doch ... mit ..." 52,8.

VIII. P.a. 22,16 (حال „während sie sorglos war"). [45,4.

غُرَّةٌ „erster Morgenschimmer"

غِرَارٌ „Schneide" (d. Schwertes) 18,1.

أَغَرُّ „ausgezeichnet, edel" 59,5.

غَرَّاءُ fem. „glänzend, herrlich" 57,7; – subst. „die Weisse" (= Hitze) 47,11.

غُرٌّ Plur. „weisse" (Rippenstücke) 41,16; „glänzende" od. „heisse" (Schlachtentage) 4,8; vgl. 63,12 (ـــُ السَّحَائِبِ „d. weissen Wolken").

غرب II. Inf. تَغْرِيبٌ „sich nach Westen Wenden" (Untergang, d. Sonne) 61,4.

V. „in die weite Welt gehen, in der fremde reisen (wandern)" 67,11.

Inf. تَغَرُّبٌ „fremde" 69,3 (~ نَوًى).

غَرْبٌ „West, Westen" 62,2 (~ شَرْقٌ); 69,2; – Dual. 8,13 („[Quell-] Erguss", e. Baches).

غُرَابٌ „Schneide" (der Axt) 18,[illegible]

غَرِيبٌ „e. fremder" 55,17; – fem. ـــَةٌ 69,4; – Plur. غَرَائِبُ „ausländisch, fremd" 19,4.

مَغْرِبٌ „Sonnenuntergang, Westen" 70,16 (~ شَرْقٌ).

غِرْبِيبٌ „tief-, raben-, kohlschwarz" 61,14.

غَرْسٌ „Pflanzung" (d. i. von Geburt aus) 62,14 (Naturkleid × ثَوْبٌ).

غَرِقَ a. „ertrinken, untergehen" 57,20.

غَرْقَدٌ N. pr. l. ـــُ الغَرْقَدِ 33,9

غرم غُرْمٌ „Schuld" [illegible]

غَرَامٌ „Schuld; Strafe" 43,17

غَرِيمٌ „Schuldner" 64,4.

عرى IV. m. بِ P. „gegen Je[illegible] hetzen" 60,7. [59,6 (و).

مُغْرٍ „aneifernd, anspornend"

غزو غَزَا u. „in den Kampf ziehen" 21,15; 59,16 (Imp.); – m. acc. u. بِ „gegen Jemanden losziehen" 61,8 (bis).

غزل V. P.a. „schön tuend, hofie-

rend" 13,10.

غَزَالٌ „Gazelle" 48,8 (= Mädchen); مِنْ غَزَالٍ (= مِنْ جُمْلَةِ الغِزْلَانِ) 54,16.

غسل غِسْلٌ „Waschung" 15,15 („in folge [d. Mangels] an Kopfwaschung").

غشش غِشَاشًا „in aller Eile" 14,13 (حال).

غشم غَشُومٌ „ungerecht, nach Willkür handelnd" 21,10.

غشي a. „bedecken" acc. 46,17; 20,10 („überkömmt mich"); – Pass. zu غُشِيَ u. „bedrängt werden" 4,18. V. acc. „bedecken" (Allit.) 47,8. غِشْوٌ Plur. أَغْشَاءٌ „Decken (von Staub), Hüllen" 47,8.

غصن غُصْنٌ „Ast, Zweig" 38,10 (Dual.); 26, 19; 50,17; 66,11 (غُصُونٌ „Geäste"); 70,10; – Plur. أَغْصَانٌ 71,2.

غضب غَضَبٌ „Zorn" 40,19.
غَضُوبٌ „in Wallung geraten, brausend, schnaubend" 41,17.

غضغض V. P.a. „geschrumpft, zerrissen" (Haut) 23,15.

غضن Plur. غُضُونٌ „Falten" (d. Panzers) 6,14; 31,7 (d. Leibes).

غضو غَضَا IV. „schweigend blinzeln" (Wölfe) 14,5 (bis).
غَضًا „ġaḍâ-strauch" 19,5.

غطرف غِطْرِيفٌ Plur. غَطَارِفُ „Falken (= Fürsten)" 43,1; 36,5 („Herren, Edle"); – Plur. غَطَارِفَةٌ 59,3.

غطش غَطْشٌ „Finsterniss" 15,6 (~ بُغْشٌ).

غفر i. acc. V. u. عَنْ P. „verdecken, entschuldigen 17,11; Imp. 59, 11 („verzeih!").
غَافِرٌ „verzeihend" (Gott) 45,9.
غِفَارَةٌ Plur. غَفَائِرُ „Schleierschutztuch" 57,4. [58,3.
مِغْفَرٌ Plur. مَغَافِرُ „Helm"

غفل غَافِلٌ m. عَنْ P. „nicht beachtend, vernachlässigend" 63,19.

غلّ غِلٌّ „Groll" 55,8.

غلب غَلَبَ i. acc. „besiegen, überwinden" 3,14; 37,15; – Pass. „gebrochen w." (Ausdauer) 28,4.
II. P.p. „oft besiegt" (v. e. Mädchen) 8,14; 28,4 („überwunden").
غَالِبٌ „Überwinder" 37,15; 45, 7 („überwältigend").

مَغْلُوبٌ „besiegt" 61,8 (s. غَيْرٌ).
غُلْبٌ (für غُلُبٌ Plur. zu أَغْلَبُ) „hoch, gestreckt" (Hals) 47,15.
غَلَابِيَةٌ „Siegesmut, Siegeskraft" 35,6 (~ جُرْأَةٌ).

غلغل II. m. فِى „eindringen" 57,20 („zu besingen beginnen..."); „rasch einherschreiten, eilen" 14,18.

غلام „Kind, Knabe" 44,6.

غلو غَلَا u. „teuer, teurer werden" 66,2.
III. m. بِ „das Maass überschreiten, zu weit gehen; zu teuer kaufen (verkaufen)" 49,6. [32,7.
VIII. acc. „durchlaufen, durcheilen"
غَالٍ „teuer, kostbar, selten" 65,15.

غلى i. „sieden, überschäumen" 26,16.
غَلْىٌ „Sieden, Überschäumen" 26,16.

غمّ u. acc. „einhüllen, erfüllen, ganz einnehmen" 28,10.
غَمٌّ „Kummer" 49,18; 57,12.
غُمَّةٌ „Beängstigung, Sorge" 20,4.
غَمَامٌ „(weisse) Wolke" 44,2.

غِمْدٌ „Scheide" (d. Schwertes) 18,2.

غمر غَامِرٌ „überschwemmend" (gussregen) 21,14. [(~ تَغْطِيَةٌ)
غَمْزٌ „das Prüfen (d. Bogens)" 11,1

اَلْغُمَيْصَاءُ N. pr. l. 15,8.

غمض VIII. „geschlossen sein" (Augen) 32,2; 68,14 („Schliessen").
P. a. fem. Plur. (الْقُلُوبِ) غَامِضَاتُ „tief liegende (geheime) Stellen" 56,6.

غنم غُنْمٌ „Erbeutung" 18,9.
مَغْنَمٌ Plur. مَغَانِمُ „Kriegsbeute; Beute" 44,13.

غَنِىَ a. „entbehren können" 15,2 („reich s." x pas IV.); 28,1 („leben").
II. acc. P. „Jem. e. Lied singen" 49,13; 71,12; – m. dopp. acc. 49,4 („Jem. etw. vorsingen").
IV. „zufrieden machen, nützen" 50,15; – acc. P. „reich, zufrieden machen" 53,2 (bis); – m. عَنْ „genügen, zufrieden stellen" 71,16; – m. acc. u. عَنْ „machen, dass Jem. etw. entbehren kann, ihn dessen überheben, vor... schützen" 53,7.

غِنًى „Reichtum" 15,2, 29,15

غَانٍ m. بِ u. عَنْ „sich an einer S. (بِ) statt einer anderen (عَنْ) genügen lassend" 62,3.

غِنَاءٌ „Gesang, Sang" 46,14.

غَنِيٌّ „reich" (v. Gott) 51,15; – Plur. أَغْنِيَا 11,11.

غوث „Hilferuf" 55,14.

غور غَارَ u. „untergehen, erlöschen" (Sterne) 14,14

IV. „in die Niederung (غَوْرٌ) hinabsteigen" 32,15 (× نجد IV.).

IV. P.a. „feindlich überfallend" 17,8.

غَارَةٌ „Raubzug" 5,8; 11,20.

غول غَالَ u. acc. m. عَنْ „hinwegraffen" 64,7. [fälle" 64,7.

غَائِلَةٌ Plur. غَوَائِلُ „Unglücks-

(„Äusserstes") „Höchstes" („Vollkommenstes") 49,3.

غوى i. u. غَوَى a. „irren"; – P.a. غَاوٍ „irrend" (Rede) 23,3; – Plur. غُوَاةٌ m. بَيْنَ 68,4.

غَيٌّ „irre gehen" 25,1 (× رَشَادٌ).

غيب غَابَ i. „abwesend sein" 40,11; – m. عَنْ „sich entfernen von..." 57,9 (bis); – „dunkel sein, untergehen" (Sterne) 32,11; 53,12 (× طَلَعَ).

II. acc. „verbergen" (u. „bergen") 40,3; „den Augen der Welt entziehen" 34,11; 67,5 („begraben"); – Pass. m. فِي „geborgen w. (= begraben w.)" 33,9; – P.p. m. فِي „verborgen in..." 34,2; – المُغَيَّبُ „der in der Ferne Weilende" (Liebhaber) 8,8.

غَيْبٌ „Verborgenes" بُورَاءَ غَيْبٍ („noch über Verborgenes hinaus") „jenseit von Verschwundenem" = ganz aus der Ferne 10,14; – Pl. غُيُوبٌ „Geheimnisse" 51,17.

لِوَى غُيُوبٍ N.pr.l. 26,6.

غَابٌ coll. zu غَابَةٌ 1) „(Rohr-)Dickicht" 26,9; أُسْدُ ― „Dickichtlöwen" 47,14 (im Wortspiel); – 2) „Rohrlanzen"

47,14.15 (im Wortspiel).

غَآئِبٌ „nicht anwesend, ferne" 63,14; „verborgen, unsichtbar (von Gott) 51,13.

غَيْثٌ 1) „Gussregen" 21,14; 61,11 (= بِلَادُ الغَيْثِ); - Plur. غُيُوثٌ „Regengüsse" 61,11 (∼ شَآبِيبُ); - 2) „Trift, Weide, Weideplatz" 11,1; 12,3.

غير غَارَ II. acc. „verändern, umwandeln, andern Sinnes machen" 3,12,16. IV. „drehen" (Fäden) 13,18 (Pass., ∼ فُتِلَ). [dern gegen..." 67,16.

V. m. عَنْ „sich umwandeln, verän-

غَيْرٌ eig. „Anderssein (als), Veränderung, Verschiedenheit von ...", doch immer concret: „Verschiedenes, Anderes" m. Genit.

1) „anderer, -e, -es" غَيْرُنَا „Andere, als wir" 7,2; بِغَيْرِهِ „gegen eine andere (Sache, vertauschen)" 17,14; - 2) = „un-, nicht-, -los": غَيْرُ آثَامٍ „Sündloser, Sündenreiner" 43,20; - ـــُ بَالٍ - „nützt sich nicht ab" 46,2; - ـــُ مَجْلُوبٍ 60,12; - ـــُ أَجْبَانٍ 24,15; - ـــُ جُنُونٍ „ohne Wahnsinn" 48,12 (حال); - ـــُ مَحْبُوبٍ 62,4; - ـــُ الحُبِّ 64,18 („liebeloses Feuer"); - 61,20: ـــُ حَمِيدٍ -; ـــُ مَحْجُوبٍ „unlöblich" 55,9; - ـــُ أَحْرَدَ „nicht mit..." 32,10; - ـــُ خِصَّانٍ „Unedle, nicht Vornehme" 24,13 (od. غَيْرُ ?); - ـــُ مَخْضُوبٍ 60,16; - ـــُ رِعْدِيدٍ 59,1 (وَلَا ...); - ـــُ مَغْلُوبٍ „unbesiegbar" 61,8; ـــُ مُغَلَّبٍ „unüberwindlich" 28,4; - ـــُ مَفْقُودٍ (v. Gott) 51,3; - ـــُ فَقِيدٍ „unvermisst, unbetrauert" 55,9; - ـــُ إِفْنَادٍ „unwahrer, falscher (Eid)" 34,15; - ـــُ مُفْتَرِسٍ 59,3; - 43,2: ـــُ نَاظِرَةٍ -; كَاسِفٍ 60,13 („nicht-Auge" d.i. die anderen Körperteile); - 3) مِنْ غَيْرِ ... „ohne" 21,12; 60,21;

70,4; ... بِغَيْرِ „ohne" 43,10; 53,9; ... فِي غَيْرِ „ohne" 5,1; 40,13; — 4) غَيْرَ „mit Ausnahme von ....., ausgenommen, ausser" (Praepos. od. Conj.) ... غَيْرَ مَا 39,8; غَيْرَ أَنِّي 9,4 u. 12,17 „ausser dass ich ..." ; غَيْرَ أَنَّنَا „ausser dass wir ....." 40,12.

غَائِرٌ „eifersüchtig" 45,3.

غَيْرَانُ Plur. غَيَارَى „Eiferer" 66,16.

غيض II. acc. „zurückhalten" (die Tränen) 56,18. [16 (Imp.).

غيظ غَاظَ i. „zum Zorne reizen" 59, غَيْظٌ „Zorn, Zornesausbruch" 55, 8.16.

مُغِيظٌ „gereizt" 37,6.

غَيْلٌ „Dichtes, Starkes, Festes" = „Eigentliches, Hauptsache" 41,9 (× دَقِيقٌ).

غَيْمٌ Plur. غُيُومٌ „Wolken" 41,13.

فَ... Conj. (allgemeinster Exponent der Satzunterordnung; das „post in Raum, Zeit u. Modus; — leitet meist ein neues Subject ein).

1) von der Zeit: „da, nun; dann; darauf;" a) deutliche Zeitfolge: 9,3 („ferner"); 13,21; 14,13.21; 18,12.13.21; 20,16; 24,4; 25,18; 26,8; 29,10.15 („jetzt nun"); 32,4 (= ظَلَّ m. Impf. „immer wieder..."); 33,11.17; 34,19; 38,13 („da mit einem Male"); 42,11; 43,13.17; 44,1.9.15; 49,11; 51,3; 52,16 („und weiter"); 56,12 („und so..."); 58,4; 54,12.14 (bis; „und wiederum"; „dann sofort"); 67,13; 69,3; 70,7.8.9.10; — b) besonders vor قَالَ 10,9.10–18; 15,9.10; 18,9; 46,13; 47,3; — vgl. noch 10,9 u. 42,18; — 2) in der Schilderung (Aufzählung u.s.w.) „da, nun" 6,9.10; 7,3; 9,5.12; 10,16; 11,6.7; 15,7.9; 44,14; — 3) „da (= bei dieser Gelegenheit u.s.w.)" 8,12 (وَ — فَ... = μὲν — δέ). 13; 10,8 („so, z.B."); 18,8; 22,16; 25,18; 29,18; 37,17; 50,6; 62,5; — 4) mit einer gewissen Steigerung „ja" (besonders in Sentenzen) 4,3; 5,17; 6,1; 11,11; 12,12; 16,5; 17,20 („ja

fürwahr!"), 19,11; 22,2.14; 25,3.4.7; 30,18; 31,18; 32,5; 34,3; 35,14 (bis); 37,13; 42,8.13; 45,2; 50,12; 51,4; 67,9; 70,15; 71,1; — 5) im Hāl-satz: „indem ..." 3,12; 10,8; 18,17; 24,7; 35,14; 42,11; — 6) im Gegensatze „doch, aber, so doch" 4,6; 11,17; 14,10; 15,10.11; 16,8; 18,15; 26,15; 29,2.8; 32,11; 33,1.3.5 (= sondern); 40,1.4.17; 43,1; 45,5.6.8.9 (bis).11.19; 50,15; 63,14; 66,14; 70,12; 71,13 („jetzt aber"). — 7) bei Aufzählung von Örtlichkeit... „weiters, und weiterhin ..." 10,5 (bis); 24,3; 29,15 (ter).17 (ter); 32,7; 61,2; — 8) von der Wirkung u. Ursache: a) „in folge dessen, also, und so, und nun" (auch nach إِنْ u. إِذَا) 3,1 (bis); 2,4.19 („dann also"); 4,3; 5,8; 8,10; 9,11.19; 10,9.18; 11,14.16; 14,4.15; 17,18; 18,8.16; 19,10; 21,20; 22,1 („eben"); 27,5.15; 29,1.2.3.13; 30,9; 36,1; 40,15.45; 4.5.6.7.8 („nun, so werde ich ..."); 49,15; 51,3.5.6; 52,1.2 („eben").7; 53,20; 54,19; 66,8 („und nun"); 68,14; 69,4; 70,8.12; — b) = „drum, deshalb" 2,19; 15,3; 22,8.13; 25,8; 29; 34,11; 35,10; 39,3.9 (فَلَا m. Apokop.); 40,18.19; 41,2 („nimm doch an!").

3.10.11; 45,10; 50,15; 51,1; 53,4; 54,13; 55,10; 57,9; 62,1.12 (...فَلَا m. Apokop.); 67,11 (Parenthese); — c) „so dass" α) mit Indicativ 1,1.15 u. 2,1 („dass, auf dass"); 4,20; 5,1; 8,15; 9,10.13; 10,17; 12,9; 13,14; 14,12.15.20; 18,3.21; 19,6; 22,1.10; 25,7; 28,18; 29,10; 35,12.17; 36,12; 48,15; 52,14; 56,18; 57,6; 61,10; 63,13; 67,10; — β) m. Subj. 28,18; 32,19; 33,14 (bis); 12,5; 51,1; — d) Begründung „denn" 7,19; 16,6; 23,1; 30,17 (فَلَئِنْ); 42,11; 49,5; 55,8 (Parenthese); 56,18; 58,2; 60,19; 64,14; 63,16; 64,7; 66,12.16; 68,5; 71,5.9; — dafür häufiger ... فَإِنَّ 2,19; 5,14; 36,18; 41,6; — فَإِنَّنِي 66,10; 23,9; 43,5; — فَإِنِّي 12,11; 23,8; 45,1; — فَإِنَّكُمْ 12,6; 40,9; — فَإِنَّكَ 44,12; — فَإِنَّهُ 63,9; — فَإِنَّهَا 43,17; — فَإِنَّمَا 39,18; — vgl. فَإِذَا „denn siehe! ..." 31,18; — 9) Exponent des Nachsatzes von أَمَّا (أَمَّا ... فَ s.d.) 1,18; 5,8.9; 19,17; 32,11; 49,13 (أَمَّا zu subintell.); — 10) Exponent des Nachsatzes (Ns.) von Bedingungs- u. Zeitsätzen: a) nach إِنْ

des Vordersatzes (Vs.) 8,10; 10,8; 11,17.18.
20; 15,1; 20,15; 22,19; 24,7; 31,16; 32,8.9
([illegible]); 37,2; 40,1.4.9; 41,5; 43,1; 44,11.
14.15.16; 53,2.4; 54,13; 55,15; 60,2; 62,13;
68,2 (bis).10; 70,16 (Vb. m. إِنْ zu sub-
intell.); – b) bei مَنْ des Vs. 53,10; 58,8.
9; – c) bei إِذَا des Vs. 3,10.11; 7,12; 20,14;
21,11.14.15; 23,3; 31,6; 51,3; 57,13; 61,3.8.
9; 66,2.5; 67,8; 68,1; 71,2.3; – d) bei
إِذْ des Vs. 29,3; – e) bei مَتَى des Vs. 66,
1; 67,4; – vgl. noch die Stellen 7,4.5; 38,
15; 68,15 u. 69,7; – 11) die Verbindung
فَلَمَّا 13,21; 18,17.20; 19,6; 22,1; 37,9; 38,
7; 40,11; 43,6.15.18; – 12) ... فَ = أَوْ
رُبَّ m. genit. Sg. indeterm. 24,9.

فِ s. وَفَى 59,15.

فُؤَادٌ „Herz" 13,4.9; 28,16; 39,14; 57,6;
60,10; × جِسْمٌ 68,13; مَحْزُونُ
الْفُؤَادِ „Herzensbetrübter" 65,11.

فَتَحَ a. 1) „öffnen" acc. 40,12; – 2) „mit
فَتْحَةٌ (َـ, a) versehen" 1,6.
II. P.p. مُفَتَّحٌ „weit geöffnet"
(Pforte) 48,2.
VIII. Inf. اِفْتِتَاحٌ „Beginn, An-
fang, Einführung" (der Rede) 1,2.
فَتْحَةٌ „fátḥa" (Vocalzeichen َـ) 3,1.

فتخ أَفْتَخُ „ausgebreitet" fem. فَتْخَآءُ
11,8 („mit breitem Schwingen-
paar" Rückert).

فتق فَتِيقٌ „durchdringend, sich
verbreitend" (Moschus) 69,13.

فَتَكَ u. i m. بِ P. „jem. plötzlich
(überfallend) tödten" 54,3.
فَتْكٌ „Tollkühnheit" 47,2.

فَتَلَ i. „flechten" (Fäden) 13,18
(Pass.; ~ غَارٌ). [docht) 17,17.
II. P.p. „wohlgedreht" (Kerzen-
V. „gedreht werden" 18,19.

فِتْنَةٌ „Empörung, Aufruhr" 42,7.

فَتًى 1) „(junger) Mann" 35,13.15;
37,6; 55,19; 58,13; – 2) „Held,
Edler, Ritter" 28,15; 29,4; 41,14;
55,12; – Plur. فِتْيَانٌ 17,6 („Rit-
ter"); 5,6 („Jünglinge"); –
فَتَى الْفِتْيَانِ „der Mann der
Männer" 35,16; – Plur. فِتْيَةٌ
30,15 („Helden"). [17,2.
فَتَاةٌ „junges Mädchen, Schöne"

فُتُوّ Plur. zu فَتًى „Ritter, Junker" 21,18.

فَجّ „Breittal, Talweg" 38,3 (von allen Seiten).

VII. P.a. „überströmend, maasslos sich ergiessend" (v. Regen) 10,4.

فَجْر „(erstes) Morgenlicht; Morgenrot" 64,6; رَايَةُ الفَجْرِ 70,11.

فجع II. P.p. مُفَجَّع „schwer bekümmert (betrübt)" 28,16 (Herz).

فحش فَاحِش „schlecht, schamlos, obscön" 52,15 (Glas).

فَحْل „Hengst" 37,5 (bis; = Vater); – Plur. فُحُول „Helden" 45,7.

فَخِذ „Schenkel" 18,19 (Dual.).

فخر فَخَرَ a. „sich brüsten, sich rühmen" بِ 55,13; – m. عَلَى P. („gegen") 8,14.

فَخْر „Ruhm, Prahlen" 55,14; 67,9.

فَاخِر „Prahler" 8,14.

فَخَّار „Töpfererde, Thon; Töpfer; – prahlerisch" 67,9 (bis; Wortspiel); 66,4.

مَفْخَر „Ruhm" 16,10 („ruhmreich").

فَدَى i. acc. „das Leben hingeben für…" 60,14; „loskaufen, befreien; sich opfern für…" 59,2; acc. u. بِ „loskaufen um…" 37,8 (bis); – Pass. m. بِ „losgekauft w. (getauscht werden) für…" 59,2.

فِدًى (فِدًا) „Lösegeld, Loskauf" 63,1; „Opfer, Aufopferung" m. لِ 54,16.

فِدَاء „Lösegeld, Loskauf" 45,17.

فِدْيَة „Lösegeld" 37,8.

فرر فَرَّ i. m. إِلَى „fliehen zu…" 43,7.

VIII. m. عَنْ „hinweglächeln von… = lächelnd zeigen…" 54,11; 50,11 (von… weg die Zähne fletschen = fletschend die Zähne wie… zeigen).

فَرْتَنَا N. pr. fem. 11,15. [10; 69,10.

الفُرَات N. pr. (d. fluss Euphrat) 56,

فَرَّجَ i. acc. „zerstreuen, verscheuchen" 20,4. [Trost" 48,10.

VII. Inf. اِنْفِرَاج „Erholung,

فَرْج „(weibl.) Scham" 62,9; – „— إِخْلَالُ „Prostitution" 68,6.

فرد IV. P.p. مُنْفَرِدٌ „Einsamer" 35,2.
VII. P.a. fem. مُنْفَرِدَةٌ „einsam stehend" 69,7.
فَرْدٌ „einzig (dastehend)" 58,9; 49, 3 („ohne gleichen, Unicum").
فَرِيدٌ fem. ـَةٌ „einzig, unvergleichlich" (Kaṣîde); „einsam, allein dastehend" 69,8.

الفِرْدَوْس جَنَّةُ — „Paradiesesgarten" 33,18.

الفَرَزْدَق N.pr.m. (Dichter) 41,4.

فرس VIII. P.a. مُفْتَرِسٌ „erbeutend; die Beute zerreissend" — غَيْرُ „ 59,3.
فَرَسٌ „(Reit-)Pferd" 58,5; 59,2; 66,2; الفَرَسُ الوَرْدُ „d. Rotross" 23,7.
فَارِسٌ „Reiter (Ritter)" 35,6 (bis); 36,14; – Plur. فَوَارِسُ 7,8; 28,8; 29,18; 38,17; – Plur. فُرْسَانٌ 60,5

فرش VIII. Inf. اِفْتِرَاشٌ „sich Hinstrecken auf..." 14,14 („wenn ich mich auf sie (d. Erde) hinstrecke...").
مَفْرَشٌ „Decke, Matte" 54,20.

فَرْضٌ „religiöse Pflicht, gesetzl. Vorschrift" m. عَلَى („auferlegt, für ..") 66,15.

فرط فَارِطٌ „e. Führer" 14,9 („e. f. wie ich").

فَرْعٌ 1) „Zweig" 18,5; – Plur. فُرُوعٌ „Zweige, Schösslinge" 19,4; 38,11; 2) „Wipfel, Gipfel (v. Berg) 21,3; – 3) „langes Haar (Wellenhaar)" 54,9.
فَرَعٌ „das erste Kameelfüllen" (Kameelerstling) 17,3.

فُرْعُلٌ „Hyänenjunges" 15,9.

فَرَقَ u. „trennen, scheiden"
II. m. بَيْنَ „Trennung herbeiführen zwischen..." 3,3.
III. acc. „sich (schmerzlich) von etw. trennen" 3,4; 39,16; 52,10; [7,6.
„verlassen" 34,7; 56,9; absol.
V. Inf. تَفَرُّقٌ „Trennung, Abschied, Scheiden" 8,11; ~ نَوًى 44,16 (Wortspiel); 2,21.
VIII. „sich trennen" 68,14.
تَفْرِقَةٌ „Trennung vor, bei..." 44,16 (Wortspiel).
فِرَاقٌ „Trennung" 3,15; 29,2.3 (m. Gen. „von..."); × اِجْتِمَاعٌ 68,15; – 8,11 („d. Tr. bei al-M.).

فُرْقَةٌ „Zwischenraum" 43,14 („gähnender Grund"); „Trennung" ~ تَنَآءٍ 22,13.

مَفْرِقٌ „Scheitel" (d. Hauptes) 56,16.

فَرِيقٌ Dual. „zwei Parteien" 15,8.

فرقد „Kalb" (Stern β im kl. Bären) 32,11 Dual. الفرقدان = β u. γ.

فَرِىٌّ „frisch (eben erst) gemacht, hergerichtet" 12,10 (Dual., v. d. Schläuchen).

فَزِعَ a. m. مِنْ „(im Laufe) scheuen vor..." 26,19.

II. acc. u. بِ „in Furcht setzen" 61,13; – Pass. „aufgeschreckt werden (Wild)" 9,6.

مَفْزَعٌ „Zuflucht, Asyl, sicherer Aufenthaltsort" 29,15.

فسد IV. absol. „verderben" 32,4.

Inf. إِفْسَادٌ „Verderbniss, Verderbtheit" 62,8.

فَسَادٌ „Verderbtheit, schlechter Zustand, Unordnung" 53,6 (× صَلَاحٌ).

فشو فَشَا u. „hervor-, ausbrechen" (Groll) m. عَلَى „gegen" 4,14.

فَصٌّ Plur. فُصُوصٌ „Gelenkknochen" 14,15.

فَصْحٌ „Ostern, Osterfest, Pesach" 17,17.

فَصَدَ i. „die Adern öffnen" 32,20.

فصل V. „zerschmettert sein" 18,15.

فَصَّالٌ „trennend, ganz abscheidend" 20,9.

فَضَّ a. acc. „brechen, lösen, trennen" 70,12.

فضح VIII. acc. „sich Blössen geben vor ....." 40,5.

فَضَلَ u. m. عَنْ „über etw. hinaus (von etw. weg) gehen" 62,9.

II. Inf. تَفْضِيلٌ „Bevorzugung, Vorzug" 70,17.

V. „gütig sein" 59,13 (Imp.).

Inf. تَفَضُّلٌ m. عَلَى P. entw. 1) „Gunsterweisung gegen ....." od. 2) „Bevorzugung, Vorzug (vor Anderen)" 13,2.

P.a. المُتَفَضِّلُ entw. 1) „der Gunst beansprucht" od. 2) der nach Auszeichnung Strebende" 13,2.

فَضْلٌ 1) „Vorzug, (Gottes) Gunst" 55,2; 61,20 (Woltat, Gabe); — ٱللّٰهِ m. فِى „an" 63,7 („Gnade"); – Pl. فُضُولٌ „Überschüsse" 34,4; – Plur.

أَفْضَالٌ „Vorzüge" 19,20 (~ أَيْدٌ); 2). (fuss-)Zipfel (d. Panzers) 36,13.
فَاضِلَةٌ Plur. فَوَاضِلُ „Überschüsse" 32,14; „Vorzüge" 27,13.
أَفْضَلُ m. genit. „Bester, Vorzüglichster" 35,2; الأَفْضَلُ „der Trefflichste, Beste" 13,2; – m. مِنْ „überschüssiger, breiter als…" 19,1.
فَضَالَةٌ N.pr.m. 19,16.

فضا فَضَاءٌ „offene Gegend, weite Fläche" 46,5.

فطم فِطَامٌ „Entwöhnen (d. Säuglings) 7,17.

فعل فَعَلَ a. „tun, machen, handeln" 1) absol. 13,8; – 2) m. acc. 15,11 (كَهَا); 25,4; 31,1 (بِ u. مَا); 36,15 („ausführen"); 40,4 (bis; Vb. u. P.a. فَاعِلٌ „befolgen"); 51,1 („treiben"); 59,17; 67,4 (Imp. fem. Sg.).
فِعْلٌ 1) „Tat" 53,5; – 2) t.t. gram. „Tat-, Zeitwort, Verbum" 1,6.
فَاعِلٌ P.a. 40,4; الفَاعِلُ t.t. gram. „das Agens, Subject eines Verbalsatzes" 3,8.
P.p. بِهِ مَفْعُولٌ t.t. gr. „directes Object" 3,8 (Dual. بِهِمَا, ــــ).
مَفْعُولَةٌ t.t. gramm. (Thema einer Nominalform) 3,6.

فقد فَقَدَ i. acc. „(schmerzlich) vermissen" 22,14; 36,14. [lust" 13,3.
فَقْدٌ „d. Vermissen" 57,9; „Ver-
مَفْقُودٌ „vermisst, verschwunden" —" غَيْرُ ــــ (v. Gott) 51,13.
فَقِيدٌ „(schmerzlich) vermisst" 55,9.

فقر فَقْرٌ „Armut" 27,10 (~ حُقُوقٌ); 53,1.
فِقَارٌ Plur. zu فَقْرَةٌ „Rückenwirbel" 25,11.

فكك VII. „aufhören" 35,10.

فكر فِكْرٌ „Gedanke, Sinn, Nachdenken" 57,20.

فكل أَفْكَلُ „Schrecken" 15,6.

فلل فَلَّ u. „schartig machen, brechen" acc. 22,2 (bis; zerbrochen … gebrochen).
II. P.p. مُفَلَّلٌ „Gebrochenes, Zerstäubtes" (v. Gestein) 13,13 (~ قَادِحٌ); – adj. „gebrochen, schartig, rissig" 47,14.
الأَفَلُّ „das Schartenvolle"

(Schwert) 21,17; 25,11 („e. Schartiges").

فلت IV. acc. „entkommen lassen" 29,11.

فَلْجٌ N. pr. l. 30,8.

فلس فَلْسٌ (eig. „Armut") „aussichtslos (v. d. Liebe) 25,8.

IV. „bankerott w., verarmen" 25, 8 (v. d. Liebe).

فَلَقٌ („Spalte") „Anbruch" 50,4 („bei Morgenanbruch").

فُلَانٌ „der und der, N. N." 2, 8 (bis).

فَلَاةٌ „Wüste" 41,6.7; 46,5; 60,14; - Plur. فَلًا 46,11.

فلو VIII. (eig. „entwöhnen") „aufgezogen, dressiert sein" (Rosse) 6,17.

فَلْيٌ „Ablaüsung = Säuberung" (des Haares) 15,15.

فَمٌ „Mund" 54,7 (مِنْ فَمِي); - Dual. فَمَوَانِ 44,7; - st. c. فُو acc. فَا gen. فِي : فِيَّ „mein Mund" فِيَّ, فِي „in meinem Munde" 44,7; بِفِيَّ „meinem Munde" 64,17.

فند II. „greisenhaft faseln" 28,3 (intens. od. = لَا يُفَنِّدُهُ أَحَدٌ „Niemand wird ihn des greisenhaften Geschwätzes beschuldigen").

IV. Inf. إِفْنَادٌ „faselei, Irrung, Unwahres, Lüge, falschheit"

—— غَيْرُ —— „ein unwahrer, falscher (Eid)" 34,15 (s. بَرٌّ).

فنع مُفْنَعٌ „in gutem Andenken stehend, von gutem Ruf" 29,12.

فَنَى . u. فَنِيَ a. „schwinden, dahinschwinden" (Mensch).

P. a. فَانٍ 12,6; 24,9 (v. Kleid „verbraucht, alt").

IV. acc. „vernichten" 28,19.

فَنَآءٌ „Vergänglichkeit" 52,1; 51,2 („Nichtigkeit").

فِنَآءٌ Plur. أَفْنِيَةٌ „Höfe" (vor d. Häusern) 27,15.

أَفْنَآءٌ Plur. zu فِنَآءٌ (?) „äusserste Spitzen" (d. Busches) 46,10.

فَهْمٌ „Verständniss, Geist" 60,21 (acc. = „wegen").

فَهْمٌ id. 19,6.

فَوَاهًا = فَ + وَاهًا s. d. 67,11.

فوت فَاتَ u. „entgehen" 51,6 („verschwinden", Tag); - m. acc.

61,17 („durchmessen"); 29,2 („verlassen").

IV. acc. „machen, dass Einem etw. entgeht, verhindern an…" 44,13.

فوز مَفَازَة „(wasserlose) Wüste" 46,3; 8,16.

فوف II. P.p. مُفَوَّف „weiss gestreift" 23,13.

فَوْقَ Praeposition „über, oberhalb auf" 1) rein örtl. 6,14; 14,4; 31,6; 34,11.19 („hinter"); 42,13; 43,15; 45,5; 48,15; – 2) übertr. „(noch) über … hinaus, mehr als …" 6,4. 7,19; 55,15; 64,10; 67,6; – vgl. 45,9: مِنْ فَوْقِنَا „über uns".

فُوَيْقَ „ein wenig mehr auf…" 18,11.

فَاقَ IV. „zu sich kommen (zu Verstande kommen)" 39,16 (bis).

فَاقَة „Armut" 33,2. [14,3.

فوه أَفْوَه Plur. فُوه „grossmäulige"

فى st. c. gen. s. فَم „Mund".

فى Praeposition „in" (فِيَّ 23,10; فِيكَ 44,4; 64,4; فِيهِ 54,7.

1) von der Ruhe an einem Orte (auf d. Frage „wo?") a) abhängig von dem zu ergänzenden Verbalbegriffe „sein" („seiend, befindlich (vorfindlich), sich aufhaltend, wohnend, gelegen, liegend") 3,7.9; 5,2 (bis); 9,18; 10,2 („um"); 11,14 („auf"); 18,1; 21,15; 23,10 („an"); 25,1 („an").5.12; 27,8.10; 29,14; 30,10 („an"); 32,8; 38,10 („aus e. Wurzel"); 41,16; 43,16; 47,14; 50,10; 51,4; 52,15; 53,2 („auf"); 55,4 (bis); 56,5 („wo?" u. „wie?"); 56,10.16; 57,3; 58,2; 60,10.17; 61,15 („an, bei").21; 62,3.7 (bis); 67,7; 69,14 („an"); — b) in näherer Abhängigkeit von einem andern Verbalbegriffe 1.6 (ter).7.8 (bis).10.11 (bis). 2,12.17; 6,4; 8,13; 11,1; 12,13 (bis).14 („auf"); 13,3; 19,3; 22,3 (bis); 30,1 (فِيهَا „an jenen Orten…").4 (لَيْسَ فِيهَا „nichts ist dort").9.14.16 („auf"); 32,12 („an, bei, ihr innewohnend…"); 33,9; 38,2; 39,11; 41,8; 42,14 („in"); 43,12; 44,4 („Wunden, die ich dir beibringe").5; 45,1 (bis).13; 46,10; 47,10.13; 50,7; 52,8 („in der Welt"); 54,5.7 (فِيهِ d.i.

„im Munde"). 9 („an"); 55,10; 57,11 (das Suff. auf بَلَدٌ!). 12. 17 („an Stelle von..."). 17. 20; 58,13. 15; 59,7; 60,1. 12 („bei"). 17; 61,5. 7. 14. 19; 62,8; 63,5. 6. 16. 17; 65,4 („dir innewohnend"); 66,7. 13 (bis). 16; 68,10; 69,4. 5. 8. 18 („an" od. „gerichtet auf..."); 70,15; 71,2. 8. 13; — c) in directer Abhängigkeit von Verbis: von بَانَ 57,19 ثَبَتَ („bei") — جَرَى 9,13 — رَأَى — دَامَ — خَوَّضَ — مَجْمُوعٌ — جَمَعَ — مُضَرَّسٌ — (كَانَ =) IV. صبح — („auf") V. رَدَّ — كَانَ — II. قصر — مُغَيَّبٌ — II. عتق — II. أَمْلَى — V. مطق — مُرٌّ — VI. مدى — وَقَفَ — يُوجَدُ — ; — d) = „inmitten, mitten drin, unter (mit)" 19,17; 28,15; 29,13 u. 34,4 (فِينَا); 30,11; 31,12; 34,15. 18 („bei uns"); 35,4 (فِي النَّاسِ); 39,2; 57,15; 58,17 (bis); 60,6. — 2) von der Ruhe in e. Zeit (auf d. Frage „wann?") فِي الشِّتَاءِ 1,13 u. 30,13; 2,5 (فِي شَرْبِهَا); 3,9. 11; 4,8 (فِيهَا „an welchen Tagen..."). 12; 5,12. 17; 8,1; 10,2 („wann es am ärgsten goss..."). 6 („als er wieder anfieng..."); 12,5; 16,17; 19,5. 8. 10. 19; 21,11; 33,10 („am Montag"). 13 (bis); 34,5 („zu jeder Stunde..."); 45,15; 46,9 („bei"). 12 („durch die Nacht hin..."); 50,4 (bis); 51,6 („ein Tag, an dem du lebst"); 54,1; 55,18; 56,8. 13. 17; 58,9; 59,18; 62,10 (bis); 66,1 („den Tag hindurch"); 67,7 („während, bei"); 68,3 („alle Tage hindurch"). 10. 70,7; 71,9. — 3) von der Bewegung in einen Ort hinein" (auf d. Frage „wohin?") 16,11 (خَفَقَ); 33,13 (حَلَّ); 48,7 (حَلَبَ); 42,6 (خَطَّ); 37,19 (خَفَقَ); 65,13 (V. رَدَّ); 56,10 (دَقْرَقَ); 43,14 (رَمَى); 18,13 (IV. شرط); 22,4 (II. صبح); 6,9 (bis; صَالَ); 13,8 (III. طلع); 57,20 (II. غَلْغَلَ); 7,15 (IV. قرّ); 18,7 (كَلَأَ); 8,13 (مَرَّ); 10,4 (VIII. نحا); 67,14 (إِنْتِسَابٌ); 19,4 (V. نطع); 58,5 u. 65,17 (وَقَعَ); 16,6 (هُرِيقَ); — vgl. noch 7,9 (= مَعَ); 61,1. 7; 44,7 (فِيَّ „in meinen Mund"); ... فِي حَيْهَاتَ 47,4. — 4) übertrag. auf andere Verhältnisse (die unter d. Bilde e. Ortes gedacht werden) a) modal (auf d. Frage „wie?") 1,14; 2,18; 4,21; 5,1; 21,9 u. 56,16 („in Vergleich

mit…, gegenüber…"); 27,9; 31,13; 40,13 (s. غَيْرٌ); 40,15 („im Zorne"); 41,7 (VI. اختيل); 46,14.18 („in Zusammenballung"); 48,14 („hinein = über"; od. „zu vergleichen ist…"); 49,14; 50,9; 68,4; – b) = „hinsichtlich, was an(be)langt, in, in Bezug auf, über, in Betreff" (zum Ausdrucke des Objects des Gedankens) bei حَدَّثَ — III. خطر — خَارَ — خَكَمْ — V. حكم — ظَنَّ — شَكَّا — شَكَّ — II. شكّ — قَالَ — قَضَى — عَنَّا —; namentlich bei („über") 51,1 (od. فِي = Zeit?); 52,5.12; 51,2.9; 47,12; 46,3; 70,17; 1,12; – ferner قِيَامٌ — كَانَ — لَامَ —; vgl. noch 1,5; 3,5; 19,13; 20,1 u. 62,11 (bis) „wo es sich handelt um…"; 25,6; 32,15; 37,14; 49,3 (bis); 58,10; 59,17 („hinsichtlich deiner"); 60,8.13; 62,14 (bis); 63,18 (فِيَّ); 64,12 (bis); 69,3.4; 70,3.14; – c) besondere Anwendung: nach مُجَرِّبٌ „erprobt, erfahren in…" 5,6; 51,17 (fast = „trotz"); 53,1 (= heisst); 63,7 (فِيَّ „an mir"); 65,15 („durch"); 58,6 (nach وَلَغَ „auslecken"); 8,3 (= مَعَ „mit", in d. Multiplication = „-mal").

فىء فَآءَ i. „umkehren, zurückkehren" 14,7 (bis).

فَيْءٌ 1) „Gabe (Gottes)" 34,14 (eig. „Raub, Beute"); – 2) „Schatten" (wechselnder) 38,11 (Dual.); – Plur. أَفْيَاءٌ 46,9.

فيد فَادَ IV. acc. „sich zu Nutze machen, ausnützen" 44,13.

فيص فَاصَ i. „lieblich s." (Mund) 9,3.

فَيْضٌ „Überströmen, Überfluss" 59,7.

مُفَاضَةٌ „Talebene" 8,13.

فَاضَةٌ „ein Weiter" (Brustpanzer) 55,1.

فَيْفَاءُ „(gefahrvolle) Wüste" Plur. فَيَافٍ (اِبْنُ الفَيَافِي) 56,2; 59,7.

فِيلٌ „Elefant" 29,9.

فَيْلَقٌ „(grosses) Heer, Armee" 57,15.

قُبَّةٌ „Zelt" Plur. قُبَبٌ 6,19; – Plur. قِبَابٌ „(Pracht-)Zelte" od. „Mantelkrägen" 57,11.

أَقَبُّ „ein Schlankgebautes" (Ross) 11,20.

قَبِيحٌ „Abscheuliches Gemeines" 53,7.

قبر قَبْرٌ „Grab" 34,4; - Pl. قُبُورٌ 51,3.
مَقْبَرَةٌ Plur. مَقَابِرُ „Gräber" 40,3 („Grabeswände"); 57,10 (d. Suff. geht auf بَلَدٌ).

قَبَسٌ „Feuerbrand" 59,4.

قبل قَبِلَ a. acc. „annehmen" 41,2.3.
II. Inf. تَقْبِيلٌ „Küssen" 70,9.
IV. absol. „an's Ziel gelangen" 18,16; „vorschiessen, vorprallen" (Pfeil) 19,3 (× دبر IV.).
P.a.m. مُقْبِلٌ „das Gesicht zuwendend, ins Angesicht..., gegenübergestellt" 19,14 (حال); - subst. „ein Anrennendes" (Ross) 12,4 (× مُدْبِرٌ); - femin. مُقْبِلَةٌ „entgegenkommend, herannahend" 48,3. [..... " 70,2.
X. acc. „sich wenden zu (nach)
قَبْلُ Adv. „vorher, zunächst, vordem, früher" 14,16; 62,1 (× بَعْدُ).
قَبْلَ Praepos. „vor" (v. d. Zeit) 49,7 (× بَعْدَ); 28,1.19; 37,9; 48,5; 6,1; 2,19.21; 58,20; 54,6 u. 60,20 (bis; „noch vor..."); 5,14 („schon vor..."); - قَبْلَهُ 31,4; قَبْلَكَ „noch vor dir ..." 33,9; قَبْلَنَا 45,19; قَبْلَ اليَوْمِ 32,3 (= „schon längst"); بِمَا قَبْلَهُ „mit dem (ihm) Vorhergehenden" 2,18 (Text); - قَبْلَ أَنْ ... „bevor dass..." 3,2.3; 57,18; مِنْ قَبْلِ ... „vor..." 60,21.
قُبَيْلَ „ein wenig vor..." —— الصُّبْحِ „kurz vor Tagesanbruch" 7,5.
قَابِلٌ „annehmend" 37,8 (m. gen.); 40,4 (m. acc.).
قَبِيلٌ „Stamm" 37,15.
قَبِيلَةٌ „Kabîle, Stammesabteilung" 28,8; - Pl. قَبَائِلُ 14,11; vgl. 6,19 (القَبَائِلُ مِنْ مَعَدٍّ).

قَتَبٌ „(kleiner) Packsattel" 68,8 (~ سَرْجٌ). [24,1.

قتد Plur. قُتُودٌ „Sattelhölzer"

قَتَادَةٌ „Katâda" (dichtdorniger Baum = Astragalus tragacantha 4,11.

قَتَرَ u. i. IV. P. a. Plur. „die Armen, die Dürftigen" 22,12.

قَتَلَ u. „tödten, ermorden, um-.

bringen" acc. 24,12; 25,16.17; 35,3; 44,15 (بـ); – Pass. 26,15; 54,2; 55,11 (Impf.).

II. acc. „allzusamt erschlagen" 37,13.

III. [illegible] „kämpfen" 24,13.

قَتْل „Tödtung" 5,6 („Tod"); 22,4 („Mord, Todtschlag"); 37,9 (pass.); 57,6.

قَتِيل „getödtet, gemordet" 21,5 („Erschlagener"); 54,2 (durch die Liebe); 58,18; – Plur. قَتْلَى „Erschlagene" 22,9; 25,17 (bis); 58,5; مُحَارِب — „die von M. Erschlagenen" 37,12.

القَتُول N.pr.fem. 25,5.8.9.11.

قُتَيْلَة N.pr.fem. 36,16.

قتا u. مُقْتَى; davon die Nisba مُقْتَوِيّ, [illegible] 5,13 (acc. مُقْتَوِينَا f. مُقْتَوِيِّينَ [illegible] [14,14.

قحل قَاحِل Plur. قُحَّل „dürr" (Rippen)

قد adverb. Partikel (bez. den Eintritt einer Tatsache): „nun, wirklich, schon" 1) m. Pf. a) = reines Pf. „wirklich, tatsächlich, in der Tat, gewiss, ja, gewiss…, ganz gewiss, wahrhaftig; schon, nun schon, ja schon, ja; so eben, nun jetzt" 4,9.15 („schon"; beruhigend); 5,19; 9,9; 10,13 („schon"); 11,3; 12,12; 13,5; 16,13.15 (bis); 17,10; 19,17; 21,16.19; 23,15; 28,17; 29,7 (Sentenz). 15; 30,3 („ja"); 32,18; 34,13 („schon im Vorhinein"); 36,12 (nach وَ —); 38,11; 39,16 („ja… schon…"); 41,3; 43,19; 44,2; 47,16.20; 49,14; 51,5 („kaum dass man sagte, sie sind…, so…"); 53,9; 55,9 („wie du bisher gelebt hast"); 56,15; 57,10.17; 58,2 (bis; وَقَدْ — فَقَدْ); 60,8; 65,4.6; 70,1.10; – vgl. noch قِيلَ وَقَدْ (in d. Kommentarsprache) 1,19; … فَقَدْ „ja, es hat…" 36,14; 42,11 („denn es ist ja…"); فَغَدًا — قَدْ كَانَ 71,13 („sonst, einst…"); … فَقَدْ — إِذَا 61,8; قَدْ غَدًا m. Impf. „Morgens war es, wo…" 10,6; m. Pf. nach إِلَّا 6,1 (حال); – b) = Plusquamperf. 42,16; – c) im Umstands-(Ḥâl-)Satze:

α) 4,7 („nachdem schon…“); 35,1 („denn…“); 36,11 (= 2. acc.); 43,10 (Parenthese: „während ich nächtigte, zur Nachtzeit“); – β) … وَقَدْ 3,18 („nachdem schon…“; حال zu كُنْ in تُرِيكَ); 9,1.13.14 („während“); 11,9; 17,19 („indem sie wirklich…“); وَقَدْ كَانَ m. Impf. „wo er doch immer war…“ 42,9.16, 17; 55,12 („sogar wenn er…“). 18 u. 60,6 („als“); 62,2 („nachdem“); 65,2.8.9 („als“; „denn“); 67,5 (vorher ثُمَّ); 69,1 (قَالَ وَقَدْ…); — vgl. noch: … فَ Pf. قَدْ „zwar — aber, wenn auch — so“ 68,15 = 4,11 (m. وَ); – δ) … لَقَدْ „ja gewiss“ 15,9; 27,14 (bis). 16; 29,1; 34,4; 35,15; 45,10; 65,7.15; – e) m. Impf. „mitunter, bisweilen, oft“ α) 11,1.12; 28,11 („vielleicht, ja doch“); 60,19 („öfter ja“); 50,4; 17,5 („schon“); – β) im Ḥâl-Satz: وَقَدْ 24,12; 55,11.

قدح قِدْحٌ Plur. قِدَاحٌ „Pfeile“ 14,1.

قَدَحٌ „Trinkbecher, -glas“ 1,3; 66,4.

قَادِحٌ „Feuerschlag, Funken, Feuer“ 13,13 (∼ مُشْعَل).

قَدَرَ i. „Macht haben über…, können, vermögen, im Stande sein“ absol. 7,1; – Pass. „verhängt, beschlossen sein“ 34,13.

II „(unabänderlich) vorausbestimmen“ m. لِ P.
1) P. p. fem. als حال zu الْمَنَايَا; – 2) P. p. m. Plur. als حال zu نَا – 2,14.16 (bis).17 (ter).19.20; – Pass. 2,16; 68,14.

قَدْرٌ 1) „Bestimmung“ 31,4; – 2) „(wahrer) Wert, Bewertung, Geltung“ 62,15; لَيْلَةُ الْقَدْرِ „d. Nacht der Hoheit“ (Ḳur'ân 97,4) 70,12; – Plur. أَقْدَارٌ „die Verhängnisse, Geschicke“ 2,15.

قِدْرٌ fem. „(Koch-)Kessel“ 31,3; – Plur. قُدُورٌ 31,5.

قَدَرٌ „Schicksal“ 53,4; – Plur. الْمَقَادِرُ 39,18.

قُدْرَةٌ „Allmacht“ (Gottes) 51,14.

قَادِرٌ „mächtig“ 51,16 („allmächtig“ v. Gott); – Plur. 7,14 („als Mächtige, Unbeschränkte“).

مَقْدُورٌ Plur. مَقَادِيرُ „Verhängniss, Geschick“ 53,4

قدم II. P.a. fem. Plur. مُقَدَّمَاتٌ „die früheren (Verhältnisse)" 30,2.
IV. P.a. مُقْدِمٌ „Anführer (Leitstier)" 11,6. [(Schaaren).
V. „angreifend vorangehen" 28,7
قِدَمًا „von Alters her" 4,17.
قُدُمٌ Plur. zu قَادِمٌ „Urstoffe"
القُدُمُ الأَرْبَعُ 67,14.
مَقْدَمٌ „Ankunft" 70,8.
تَقْدِمَةٌ „kühner Angriff" 61,9.
قَادِمٌ Plur. قَوَادِمُ eig. „die vordersten Federn = Gefieder, Schwingen" [65,11.
قَدِيمٌ „früheres, Vergangenes, Gewesenes" 40,2.
مِقْدَامٌ m. عَلَى „ein kühn Vorgehender gegen…" 9,17.

قذف i. acc. u. بِ „Jem. mit Hilfe….. [illegible] 27,15 [illegible] mit Steinen bewerfen").

قذى „Stäubchen, Hälmchen (im Auge)" 35,12; 45,1; 53,3.1[illegible].

قرّ a.i. „kalt (d.h. ruhig) sein (Auge)" 38,1. [3,4 (Augen);–
IV. 1) „kühlen (d.h. erfreuen)"
2) acc. u. فِي „einnisten–, Wurzel fassen lassen" 7,15.
P.a. مُقِرٌّ m. بِ „verharrend in…" od. „eingestehend" 41,12.
X. „sich festigen, feststehen (Entschluss) 20,4.
قُرٌّ „Winterkälte" 21,11.
قَرَارَةٌ „Tiefebene" 17,18.

قرأ قَارِئٌ „Kur'ân-leser" 70,9.

قَرُبَ a. acc. P. „sich nähern" 33,5.
II. Inf. تَقْرِيبٌ „Nahebringen, Annäherung" (an d. مَمْدُوحٌ) 61,15.
IV. in d. Bewunderungsformel مَا أَقْرَبَ m. acc. „wie nahe ist doch …..!" 51,8.
VIII. m. إِلَى „sich anschliessen an….." 41,5.
قُرْبٌ „Nähe" 3,15 („nahes Bevorstehen"); 13,3; 65,8.9.
القُرْبَى „die Verwandtschaft" 33,2 (Blutsverwandtschaft).
قَرَبٌ „Zug zur Morgentränke" 14,8 (حال).
أَقْرَبُ Elat. m. إِلَى „näher

(stehend) bei…" 67,8; – Superlat. „der Nächste" 37,7 (m. مِنْ u. Tamjîz); m. genit: مَنْ كَانَ أَقْرَبُ عَهْدِهِ „der, dessen dem (letzten) Stelldichein Nächstliegendes…" 8,3 (Zeitmaass); – Plur. أَقَارِبُ „Verwandte" 66,8 (∾ أَصَادِقُ).

قَرِيبٌ × بَعِيدٌ (v. Gott) „allnahe, ein ewig Naher" 51,13.15.

قرد Plur. قُرُودٌ (eig. „Affe") „Elende, Filze, Geizige" 55,6.

قرزل N. pr. (Pferd) 30,1.

قرض قَرْضٌ „Anleihe, Geldschuld" 31,17 („das erwiesene Gute").

قرع III. acc. „sich abgeben mit…, sich einlassen in…" 24,15; – Inf. مُقَارَعَةٌ m. acc. „im Handgemenge mit…" 5,7 (m. عَنْ „gegen" = zum Schutze).

قَرْعٌ „Klopfen, Pochen, Aneinanderschlagen" (Bogen) 28,10.

قرف II. Pass. „geschlitzt, gerissen, gehäutet sein" 23,16. [sten) 43,1.

قرم Plur. قُرُومٌ „Zuchthengste (= für-

قرن II. P.p. m. Plur. الْمُقَرَّنُونَ „die Gefesselten (Gefangenen)" 7,9 (حال).

قَرْنٌ Plur. قُرُونٌ 1) „Strahlen" (Sonne) 17,19; – 2) „Generationen, Geschlechter" 44,2.

قِرْنٌ „Gegner, Partner" 59,9; – Plur. أَقْرَانٌ 24,12. [25,1.

قَرَنٌ „Band, Strick, Koppel"

قَرِينٌ (eig. „zusammengekoppelt") „Gefährte, Genosse (d. i. das andere Kameel) 6,2 (Wortspiel); 49,9.

قَرِينَةٌ (eig. „zusammengekoppelte") „Kameelinn" 6,2.

قَرُونَةٌ „Seele, Gemüt" 18,8.

قرا „Rücken" 11,5 (v. Tier); 46,17 (v. Berg).

قرى I. acc. „gastlich aufnehmen" 7,5; m. dopp. acc. „Jemanden mit etw. bewirten" 36,3.

IV. acc. „für gastliche Aufnahme sorgen" 68,12.

قِرًى „Gastlichkeit, Bewirtung" 29,4; „Mahlzeit, Mahl" [7.4.5.

قَرْيَةٌ „Ortschaft" 1,4 („Dorf, Flecken"); 9,8 („Stadt"); – Plur. قُرًى „Ortschaften, Dörfer" 41,12.

قشب coll. „Harte u. Schlechte" (Datteln) 17,16.

قسر قَسْرًا „mit Gewalt, zwangsweise" 37,4. [(× دِينٌ).

قسط قُسُوطٌ „Rechtsverletzung" 20,2

قَسْطَلٌ „Staub" ― أُمُّ ― = kampf, Krieg" 14,16.

قسم III. dopp. acc. „mit Jem. etwas (sich in etw.) teilen" 65,12.

IV. „schwören" 35,10 (dir. Rede); 43,20 (m. inn. Obj. u. أَنَّ).

Inf. إِقْسَامٌ inn. Obj. zu قسم IV. s. d. 43,20. [unter..." 34,14.

VIII. Pass. m. دُونَ „verteilt w.

يَا أَبَا الْقَاسِمِ im N. pr. m. (= Muhamad) 48,10; – s. auch الْمُعْتَمِدُ 71,11 (الْقَاسِمُ).

قسو قَسَا u. „sich verhärten, hart sein" (Herz, Liebe) 45,19 (bis).

أَقْسَى m. مِنْ „härter als..." 54,8.

قشعر Quadril. IV. اِقْشَعَرَّ „schaudern" P.a. مُقْشَعِرٌّ „schaudernd" 52,10.

قَصْدٌ „Streben, Ziel" 59,9.

قَصِيدَةٌ „Kaside" (Zweckgedicht) 59,18; 63,15.

قصر II. m. عَنْ „hinter etw. zurückbleiben" 59,8; – m. فِي „in einer Sache zu wenig tun, zurückbleiben in (hinter...)" 63,19.

IV. acc. „abkürzen" 18,9; – acc. S. u. عَنْ P. „(kraftlos) etw. von etw. zurückhalten, hemmen (Schritt)" 8,15.

قَصْرٌ „Schloss" 37,19; 71,17 („Palast"); 45,5; – Plur. قُصُورٌ „Paläste" 45,13; – Plur. مَقَاصِرُ 71,17.

قِصَرٌ „Kürze"

قَصَرٌ (eig. „Steifheit d. Halses") „Hals" 47,13.

قصع a. „Wasser (futter) hinabschlucken" P.a. femin. Plur قَوَاصِعُ : ― جِرَّةً „(Ziegen) die Wiedergekautes hinabschlucken" 23,4.

قصا IV. Inf. إِقْصَاءٌ „Entfernung, Weite" 69,4 (~ مُنْتَأًى).

V. acc. „weit u. tief eingehen in…" 70,9.

قَاصِيَةٌ Plur. قَاصِيَاتٌ „Gegenden, Bezirke" 42,15.

أَقْصَى „Letztes, Äusserstes" 61,10 („d. Letzten s. Schaaren" = auch die feigen)

قضض VII. Inf. إِنْقِضَاضٌ „Herabschiessen, Niederschiessen (d. Sternes) 50,8.

قضب قَضِيبٌ „schlanker Zweig" 50,17; 58,19.

قُضَاعَةُ N. pr. (Stamm) 4,13; 55,19.

قَضَى i. „beschliessen, verfügen" m. acc. 35,12 („vollenden"); 18,17 („ganz ausführen"); 53,20 (كَذَا); 40,13 („spielen"); – m. بِ u. عَلَى „etw. über Jem. beschliessen" 68,15 (bis); – m. acc. u. فِي 19,6 („sein Verständniss zeigen"); – Passiv. قُضِيَ „beschlossen s." (Dinge) 27,12.

قَضَآءٌ „Geschick, Entscheidung" ـُ اللّٰهِ 52,11; „Ausführung, Beschluss, Entschluss" 18,17 (inner. Obj.).

قِطٌّ „Kater" 38,4.

قَطْرٌ „Regentropfen" 45,16.

قَطَعَ a. (eig. „abschneiden") m. acc. 45,14 („durchschneiden = durchmessen, durchziehen, v. e. Gegend), vgl. 55,4 („durchschweifen"); 33,2 („verstossen"); 44,14 u. 53,10 („sich trennen von…"). – Pass. „losgerissen w." 44,14; 10,2 („abgeschlagen s.", Köpfe).

II. acc. u. بِ „in Stücke zerhauen" 44,15.

IV. „belehnen" 59,13 (Imp.)

V. „abgeschnitten w." 42,13 (Hände); 9,13 („unterbrochen sein", Schlaf). [55,11.

قَطْعٌ „Abschneiden, Abreissen"

قِطْعٌ Plur. أَقْطُعٌ „kleine, breite Pfeilspitze" 15,5.

قِطْعَةٌ „Stück" m. مِنْ 66,5.

قَطِيعَةٌ „Abbruch (der Beziehungen), Trennung" 3,14.15.

قطف قَطُوفٌ „langsam" ـُ الْمَشْيِ „langsamen Ganges" 9,12

قُطْنٌ „Baumwolle" 55,6.

قَطِينٌ „Dienerschaft, Gefolge" 5,12; 39,10; 30,13 („Hausbe-

wohner, familie").

قَطًا „Katâ (Vogel) coll. 14,8; 59,7; – قَطَاةٌ „ein K." 15,10.

قعد قُعُودٌ 1) Inf. m. عَنْ „Ausruhen, Verschnaufen" 55,3; – 2) Plur. zu قَاعِدٌ „Untätige, Müssige" 66,9 (× قِيَامٌ لِصَالِحٍ).

قعو IV. m. عَلَى „rutschen" 15,17 (um zu...) × مَثَلَ. [15,16.

قَفْرٌ (v. e. Gegend) „menschenleer"

قفا u. m. عَلَى „über Jem. kommen" (eig. „hinter Jem. hergehen") 30,7.

قَفًا „Hinterkopf" 5,16 (~ جَبِينٌ); 34,19 („Rückseite")

قَافِيَةٌ Plur. قَوَافٍ (القَوَافِي) „Reime, Verse" 48,2; 55,16; 56,2.

قفى s. وَقَفَ.

قلل قَلَّ i. „gering, wenig sein" 53,11; 55,3, 52,10 („selten s."); 20,17 (minderwertig s.).

قَلَّمَا „selten kommt es vor, dass ....." 62,14.

IV. 1) acc. „aufheben (u. tragen), emporheben" 49,8; – 2) „vermindern, verringern (den Tadel) 63,16 („lass ab, halt ein!").

P. a. مُقِلُّ المَالِ „unbegütert" 19,13 (× ذُو المَالِ الكَثِيرِ).

X. „sich vom Boden erheben, auffliegen" (Vögel) 22,10 („so dass sie gar nicht auffliegen können").

P. a. مُسْتَقِلٌّ „leicht dahinschreitend (eig. „sich's leicht machend") m. بِ (Mittel) 21,6.

قُلَّةٌ s. قُلًا (قلو).

أَقَلُّ Elat. „geringer" m. acc. („in Bezug auf...") 68,2 (bis); الأَقَلُّ „(nur) Wenige" 21,20; إِلَّا أَقَلُّهُمْ „wenige von ihnen ausgenommen" 19,11.

قَلِيلٌ „gering, wenig (an Zahl) 20,16 (bis); 21,1; 8,2 („mit wenig Sorgen"); 53,3 (bis; „Weniges, Geringes"); – m. مِنْ (partit.) 11,11; – Plur. قَلَائِلُ 63,16 (Tage).

قلب II. acc. „umkehren, wandeln, in e. anderen Zustand verse-

tzen" 53,8; 69,18 („[den Blick] wenden", m. inner. Obj.).

V. „sich drehen" m. بِ 39,3 (für تَتَقَلَّبُ; ~ صرف V.).

Inf. fem. Plur. تَقَلُّبَاتٌ „Unbeständigkeiten; Wankelmütigkeit" 52,5 (~ صُرُوفٌ).

VII. „zurückkehren, umkehren" 40,16; „gebogen w." (Lanze) 5,16.

قَلْبٌ „Herz" 15,1; 17,9; 39,6.13.15.18; 40,5; 44,8; 45,2 („was das H. anbelangt, so..."); 52,10; 53,8; 54,8; 57,12; 63,16; 64,18; 65,1.3; 71,15; – Plur. قُلُوبٌ 56,6 (= القُلُوبُ الغَامِضَةُ); 24,2; 54,6; 11,10 (der Vögel).

قلد II. P.p. fem. „mit Geschirrschmuck versehen: (Rosse)" 4,10 („mit reichem Zügelschmuck").

قَلَسَ i. „überquellen" (Wunde) 25,15.

قَلْسٌ „Schiffstau" (κάλως) 62,11

قَلَصَ i. m. عَنْ „sich weg-, zusammenziehen, weghüpfen" (vom Schatten) 46,9.

قُلُوصٌ „Lagerabbruch" 9,1 (~ رِحْلَةٌ).

قُلْفٌ „Unbeschnittene" 23,5.

قَلْقَلَ II. „schütteln" absol. 14,1.

قلو قُلَةٌ Plur. قُلُونَ „Spielhölzer" 7,13 (كَالْقُلِينَا).

قِلًى „Hass" 12,13.

قمر IV. P.a. مُقْمِرٌ „mondhell" (Nacht) 12,12.

قَمَرٌ „Mond" 38,13 (bis); 57,17 (= Gesicht).

أَقْمَرُ „eine Schimmernde" (Wolke) 26,1.2.

قَمْرَآءُ „Mondenschein" 40,11

قَمِيصٌ (eig. „Hemd") „Kleid" 54,20; 61,7 („Leibrock" ـُ يُوسُفَ).

قُنَّةٌ „(Berg-) Spitze" 18,11; 15,17 („Felsenspitze").

قِنْسٌ „Herkunft, Ursprung" 62,15.

قَنِعَ m. بِ „sich an etwas genügen lassen, damit zufrieden sein" 55,2. [خَاسِرٌ).

II. P.p. „behelmt" 29,11 (×

قَنًا coll. „(Rohr-) Lanzen" 4,19;

9,6 (= Beine d. Rosses); 38,17; 55,7; 62,1; 63,18.

قَنَاةٌ „eine Rohrlanze" 5,14 (metonym. = Hoheit); „Lanzenschaft" [30,7. 56,3; – „junge Antilopenkuh"

قهر قَاهِرٌ „siegreich" (Gott) 51,16; „bändigend" 45,7.

قهو قَهْوَةٌ „(dunkler) Wein" 48,13.

قوت قَاتَ u. acc. „mit Nahrung versorgen" 7,11.

قُوتٌ „Nahrungsmittel, Lebensunterhalt" 13,21 („frass"); 13,19 („Nahrung"); 52,18 (bis).

قود قَادَ u. acc. „führen" 59,15 (Imp.); Pass. m. إِلَى „geführt werden zu ..." 37,4.

VII. „sich führen lassen, gefügig sein, gehorchen" 71,1.

VIII. acc. u. بِ „führen" 44,3.

قُوَّادٌ „Führer" 35,8.

قوس Plur. قِسِيٌّ „Bogen" (als Waffe) 15,5; 28,10.

قوض II. Inf. تَقْوِيضٌ „das Zeltabbrechen" 60,8.

قوع قَاعٌ „Niederung" 17,18.

إِيَاسٌ s. الْقَائِفُ

قول

قَالَ u. „sagen, sprechen, reden"

1) m. acc. (مَا) 39,8 u. 62,10; قَالَ قَوْلًا 64,13 („Rede reden"; ~ صَالَ); – 2) m. acc. = directe Rede 7,11; 9,10.14; 10,7 (bis). 8.13; 15,9 (bis). 10; 24,7; 26,10; 27,1; 28,15; 37,9; 38,7; 39,4.12.14 (Frage); 40,18; 41,2.3; 42,19 (يَقُولُونَ); 43,17; 44,16; 45,3.4.5–9 (bis). 10 (Wechselrede). 16.17; 46,13; 47,3; 51,5 (Pass. قِيلَ); 58,8; 61,11 (قَالُوا = man sagt"); 63,10.17; 67,4 (قُولِى Imp. fem. Sg.); 69,3.7; – إِذَا قِيلَ „als es hiess ..." 38,11; – قَالَ قَائِلُهَا 61,17; – 3) bes. in d. Bedeutung: „dichten (rezitieren, hersagen)" a) selbständig 2,12.18; 3,12; 10,9.10.11–18 (فَقَالَ); 20,13; 21,4; 22,11.15.18; 23,2.6.11.17; 24,3.5; 41,4; – وَقَالَ (neues poët. Stück) 55,18; 56,8.13.17; 68,11; 69,1; – fem. وَقَالَتْ 37,11; 38,9.14; 39,1; 54,1; – vgl. noch

59,12.14; 65,2.8.9 (... قَالَ وَقَدْ); 69,12; 70,5.13; 71,6.11; — b) m. Impf. (حال „indem") قَالَ يَصِفُ 50,3; قَالَ يَذْكُرُ 50,14; 51,14; قَالَ يَهْجُو 32,1; 58,14; 59,18; قَالَ يَمْدَحُ 43,4; 62,5 („um zu..."); قَالَ يَبْكِي 33,6; قَالَتْ تَرْثِي; 42,2; قَالَ يَرْثِي ... وَيَمْدَحُ 35,3.11; قَالَتْ ... تَرْثِي ... وَتَمْدَحُ; 36,16. — c) m. فِي S. („über") 46,3; 47,12; 51,2.9; 52,5.12; 54,1; 70,17; — 4) m. لِ „zu Jem. etwas sagen" 17,12; 18,9 (هَلْ); 20,16; 25,4 („etw. von etw. sagen"; Energ. II.); 39,10; 40,8; 42,11; 43,13; 61,11; — 5) in der Kommentarsprache: „sagen, erwähnen, mitteilen, anführen" (von Autoritäten u. Dichtern) 1,7.9.12.16; — وَقِيلَ „es heisst aber (auch), es wird aber (auch) gesagt" 1,14.15.19 (وَقَدْ قِيلَ); 2,4.6; 3,3.7; — يُقَالُ (وَيُقَالُ) „es wird gesagt, man sagt" (bei Anführung von Redensarten) 1,2.4.5.12; 2,8.15.

III. „in Worten streiten mit..." (ohne acc.) 64,13 (~ صال III.).

قَوْلٌ („Gesagtes") 1) „Rede, Worte" 34,9; 39,11; 60,17; 69,17 („seine Worte aus e. Briefe"); — 2) „Gerede, Geschwätz, Reden" 8,9; — 3) „Anrede an..., Gespräch mit..." m. لِ P. 9,5; — 4) „Wort" — ٱللّٰهِ „gottes Wort" (= kur'ân 53,47) 2,15; 45,15 („jedes Wort von..."); — 5) وَقَوْلُهُ in d. kommentarsprache „Ausdruck, Redensart" (= „und wenn er sagt...") 1,12.18 (bis); 2,1.6.16; 3,7.9.10 (bis).11; — Plur. أَقَاوِيلُ „Reden" 15,4.

قَوْلَةٌ „Ruf" 24,1. [45,15.

مَقَالٌ „Rede, Unterhaltung"

P.a. قَائِلٌ „ein Sagender, einer, der sagt" وَ — 28,14; قَالَ قَائِلُهَا 61,17.

قوم

قَامَ u. „aufstehen, sich erheben; (da-)stehen"

1) absol. „sich erheben" 24,2; 28,15 (قُومِي); 33,14 („anheben, anbrechen", Stunde); 6,13 („gerade aufgerichtet s.", Schwerter × حنا VII.);

56,9 („bestehen bleiben, bleiben" Sehnsucht); 2) m. عَنْ „sich erheben von ..., aufstehen" 1,2.3; – 3) m. لِ „vor Jem. sich erheben" 67,5; – 4) m. ب u. بَيْنَ „bleiben" 33,12.

IV. 1) „verweilen, bleiben" 66,15 („halt ein!"); – m. ب 13,17; 22,12; 17,13. 2) acc. „aufbrechen lassen" (die Lasttiere) 12,11 (Imp.); – 3) t.t. gram. acc. u. مَقَامَ „etwas an Stelle von ..... einsetzen" 1,15.

قَوْمٌ („Aufgebot, Heerbann") 1) „Stamm, Stammesangehörige, Volk" 12,11; 13,1; 19,20; 24,1; 28,7; 37,5.13; 45,12 (s. يَا); 55,13 („Stammesgenossen"); – 2) „(Kriegs-) Volk, (Kriegs-) Leute, Heerbann, Mannen" 26,1; 36,10; 4,20; 6,15; – 3) „Leute, Volk" 4,12; 66,14.16; 24,13; 36,8 („das ganze Volk"); 29,8; – Plur. أَقْوَامٌ „Volk, Sippegenossen" 17,3; 20,10.

قِيَامٌ Inf. „das Aufstehen" 25,6; „Bestehen, Beharren, Aushalten" 55,3.

قَائِمٌ „stehend" m. بَيْنَ 43,5; – Plur. قِيَامٌ „Aufseher" 67,2; „Vollführer, Vollbringer" m. لِ = acc. 66,9 (× قُعُودٌ)

قَائِمَةٌ Plur. قَوَائِمُ 1) „Füsse" (d. Menschen) 26,5; – 2) „steile Berge" 24,8.

مُقِيمٌ P.a. IV. 1) „verrichtend" (acc. „d. Gebet") 67,8; – 2) „Ansässiger, Einheimischer" 64,9 (× مُرِيفٌ).

مُقَامٌ „Stehenbleiben, Haltmachen" 43,19 („das schönste Standquartier"); – „Aufenthalt, Verweilen, Verbleib" 54,19 (bis; = إِقَامَةٌ; m. ب u. بَيْنَ).

مَقَامٌ „Standort" 43,5 (d.i. — إِبْرٰهِيمَ in Mekka); – ...مَقَامَ „an Stelle von..." 1,15.

قوى قُوَّةٌ „Stärke" 42,20; – Plur. قُوًى 1) „Machtbefugnisse" 16,14; – 2) „Fadenlagen des Strickes" 42,17.

قَوِيٌّ „stark" 17,14.

قيد قَيْدٌ „(Fuss-) Fessel, Kette" 71,13.

II. P.p. مُقَيَّدٌ „gefesselt" 37,4; 33,2.

قيس III. ohne acc. „messen" 47,6. اِمْرُؤُ القَيْسِ (d. Dichter) 10,

7.9.11.13.15.17.

قَيْظٌ „Hochsommer, Gluthitze" 46,7.

قيل IV. „verzeihen, vergeben" 59,11 (Imp.).13.

قَيْلٌ „Unterkönig" 5,12.

قَيْنَةٌ „(Sklavinn), Sängerinn" 11,18; 71,17; – Plur. قِيَانٌ 71,17.

كَ... (eig. Substant. „Gleichheit, Maass") „gleich wie, gerade wie, wie; – gleich" m. Genit. (wie lat. „instar") 4,2.3; 7,13; 8,5 („wie zu unserer (Liebes-) Zeit").7.13. 14 (= مِثْلُ „wie solch ein..."); 9,3; 10,2 (= 2. acc.).11; 11,14; 12,4.5.7 (bis); 14,19. 21; 15,11 (كَهَا „wie Dieses").16; 16,12; 17, 17.18; 19,5; 20,8; 21,19; 24,9.10 (كَالْيَوْمِ „wie heute"); 25,5.6; 26,3 (= 2. acc.).12. 16.17; 31,12; 32,19 (= acc.); 34,3; 35,2.6 (= 2. acc.).13 (Prädikat); 38,10.13 (= acc.). 16; 39,13; 40,3 (bis); 41,8.14.17; 43,14; 45, 11; 46,1; 48,9; 52,13.15; 54,10.19; 55,17; 56, 16; 57,19; 60,11; 62,7; 67,15 (bis); 69,13; 71, 4,13 (bis).

كَ... in den Verbindungen:

كَأَنْ „als ob..." 16,15 (m. قَدْ u. Pf).

كَأَنَّ „(es ist) als ob ..."

كَأَنَّهُ „(es ist) als ob er (es)..."

كَأَنَّهَا „(es ist) als ob sie..."

كَأَنَّكَ „(es ist) als ob du..."

كَأَنَّنِي (كَأَنِّي) „(es ist) als ob ich..."

كَأَنَّهُمَا „(es ist) als ob sie beide..."

كَأَنَّهُنَّ „(es ist) als ob sie..."

كَأَنَّكُمْ „(es ist) als ob ihr..."

كَأَنَّا „(es ist) als ob wir"

كَأَنَّمَا m. Verb. „als ob..."

s. أَنْ u. أَنَّ

in كَمَا s. d.

كَ... Suff. 2. Ps. Sg. m. 1) beim Nomen „dein" نِسَآءُكَ 34,19; أُخَيَّكَ 43,13; أَخُوكَ 19,14; صَدَاكَ 20,12; أَبَاكَ 31,6; عَيْنَاكَ 22,13; 53,10; أَخَاكَ 8,13; 12,8; 32,2; نَهَارُكَ 66, 1; ضَيْفَكَ 66,5; لِأُمِّكَ 5,13; لَعَمْرُكَ 12,14; لَيْلُكَ 32,2; أَجِدُّكَ 32,17; وَجَدِّكَ 9,15; إِيَّاكَ 33,20; سِوَاكَ –

9,15 ; وَيْكَ 24,12 ; – قَبْلَكَ 5,14 ; لَكَ 9,
15 ; 16,15 ; 25,4 ; عَلَيْكَ 4,14 ; 8,14 ; 16,6 ; 33,
5 ; 65,1 ; فِيكَ 44,4 ; 59,17 ; 55,[illegible] ; مِنْكَ 20,
10 ; – هَاتِيكَ 71,17 ; ذَاكَ 13,2 ; كَذَاكَ
(= dat. eth.) 52,6.7 ; هُنَالِكَ 36,3 ; – 2) beim
Verbum „dich" يَذُمُّكَ 19,14 ; بَلَاكَ 60,
2 ; أَرَاكَ 64,20 ; عَرَاكَ 62,13 ; يَلْقَاكَ
49,7 ; جَافَاكَ 53,10 ; أَنْهَاكَ 66,6 ; ferner
يَسْتَعْفِيكَ ; 25,1 يَأْتِيكَ ; 33,8 يَقِيكَ
49,8 ; تُرِيكَ 3,18 ; 8,7 ; يُغْنِيكَ 53,7 ;
يَكْفِيكَا ; 19,14 يُرْضِيكَ ; 44,4 سَأَجْزِيكَ
53,3 ; أَطَاعُوكَ 44,2 ; أَتَوْكَ 24,7 ; –
يَغْلِبْكَ ; 4,6 نُخَبِّرُكَ ; 17,6 لِيَبْكِكَ
8,14 ; نَأْتِكَ 8,15 ; – إِنَّكَ 51,7 und
فَإِنَّكَ 8,10.14 ; 12,6 ; 40,9 ; وَلٰكِنَّكَ 51,
11 ; لَعَلَّكَ 23,12.

كِ … Suff. 2. Ps. Sg. fem. 1) beim
Nomen „dein" خَالُكِ 52,
2 ; 65,9 ; بِصَحْنِكِ 1,1 ; 2,18,
بِصَاحِبِكِ 2,10 ; وَجْهِكِ 70,
4 ; عَرْفُكِ 70,1 ; هَوَاكِ 54,
17 ; خَيَالُكِ 44,8 ; أَبُوكِ 28,
3 ; أَبِيكِ 29,1 ; لِعَيْنَيْكِ
54,16 ; مَوَالِيكِ 3,4 ; مِثْلُكِ
69,4 ; – قَبْلَكِ 58,20 ; لَدَيْكِ 54,13,
إِلَيْكِ 44,8 ; عَنْكِ 70,2 ; مِنْكِ 65,10.
15 ; لَكِ 37,12 ; 41,3 ; 45,17 ; – 2) beim
Verbum „dich" آذَاكِ 67,4 ; أُوصِيكِ
63,9 ; نَسْأَلُكِ 3,13 ; أُقَاسِمُكِ 65,12 ;
سَقَتْكِ 69,5 ; نُخَبِّرُكِ 2,21 ; – فَإِنَّكِ
44,12.

كَأَدَ VI. acc. „betrüben, beängstigen" 47,7 (für تَتَكَاءَدُ, Allit.)
كَأْدَآء „Beängstigung, Bekümmerniss" 47,7 (Allit.)

كَأْسٌ fem. „(Wein-)Becher" 2,9 (bis). 12 ; 49,16.

كَافُورٌ („kampfer") N. pr. m. —— الإِخْشِيدِيّ 59,18 ; 62,2 (Wortspiel)

كبر كِبَرٌ „(hohes) Alter" 68,3.
أَكْبَرُ „ein grosses" 53,13 (s. Fleischer I, 1 (300)) ; – Plur. 64,12 أَكَابِرُ „die grössten" × أَصَاغِرُ. [rer" 36,12.

كَبْشٌ (eig. „Leithammel") „Anfüh-

كَبْكَبٌ N. pr. l. —— نَجْدٌ 8,12.

كَبَا u. m. لِ „gesichtswärts hin-

stürzen, zústürzen auf..." (Vögel) 14,10.

كتب u. acc. u. ل P. „Jemandem etwas schriftlich geben = bestimmen" 33,18; – m. إلى „schreiben an ...." 62,16; 63,10; 64,14. [61,5.

مَكْتُوب „Geschriebenes, Schrift"

كَتِيبَة Plur. كَتَائِب „Reiterschaar, Schwadron" 6,12; 61,10.

كتم u. m. dopp. acc. „Jem. (vor Jem.) etw. verheimlichen, verbergen" 40,7; Pass. m. مِن „verheimlicht werden vor ....." 40,8. [ten" 14,7.

III. acc. „verheimlichen, geheim hal-

كَاتِم „der verbirgt, geheim hält" 57,1.

كَتُوم „ohne Riss im Holz, spaltlos" (Bogen) 19,1.

كِتْمَان „Verheimlichung" 39,12.

كَثَب —— عَن „aus nächster Nähe" 59,1 (besser مِن ?).

كثر u. „sich vermehren, viel od. mehr werden" 53,3; 2,7 („viel s.").

IV. acc. u. ما Bewunderungsformel: „wie reichlich ist doch...!" 52,8 (ironisch); 37,17 (eig. „vermehren": „gar sehr seufzen um ..."); 19,11 („reich sein an...").

VI. „in grosser Zahl (da)sein" 30,1.

X. acc. „um noch mehr ersuchen" 59,14.

كَثْرَة „Menge" 45,12.

كَثِير „viel, zahlreich" 1,4 („weinreich"); 19,12; 26,15 (fem.).

أَكْثَر „mehr, reichlicher, dichter" 42,8 (m. مِن u. Tamjîz); الأَكْثَرُون „die meisten (anderen)" 21,1.

كحل Pass. كُحِلَ „(mit collyrium) bestrichen sein (Auge) 33,7.

V. „sich die Augenlieder (m. كُحْل) bestreichen" 13,10.

كَحْل „Not-, Hungerjahr" 6,20.

كُحْل „Augenschwärze" 33,7.

مَكْحُول „mit collyrium bestrichen" 9,14 (s. مَدْمَع).

كدح II. acc. „zerkratzen, durch Bisse verletzen" 24,4.

كدر u. „unrein, trüb sein (oder werden)" 53,3.

كَدَرٌ „Trübes" (Wasser) 7,2 (~ طِينٌ). [8.

كُدْرٌ (Plur. zu أَكْدَرُ) „grau" 14,

كدا IV. „erschöpft s., Härte haben" 35,16.

كُدًى „harter Boden" 35,16.

كذب i. acc. „betrügen, täuschen" 53,8 (× صَدَقَ u. acc.).

مَكْذُوبٌ („erlogen") v. Haar „gefälscht" 60,17.

كَذَا (= كَ... + ذَا „wie dieses") Adv. „so, also" 53,20; مَا كَذَا „nicht also (so)..." 41,2.

كَذَاكَ (كَذَا + Suff. 2. Ps. Sg. m. = dat. eth.) Adv. „ebenso" 52,6.7.

وَكَذَلِكَ „und ebenso" 2,17.

كرر كَرَّ u. „wiederkommen, zurückkehren" 52,7.

كرب كَرْبٌ „Kummer, Sorge" 18,20.

مَكْرُوبٌ „betrübt, bekümmert, in Kummer" 65,3; 11,17.18.20.

كرس II. pass. „als Grundriss gezeichnet sein (Tätowierung) 25,5.

كرع كُرَاعٌ Plur. أَكْرُعٌ „Röhrbeine" (v. Wild) 11,4.

كرم IV. acc. „ehren, Ehre erweisen" 49,5; 22,13 („lieb und gut sein mit..."); 28,9 (m. أَنْ „für zu hoch halten, (als) dass..."); — acc. u. بِ „Jemanden durch Jem. ehren" 34,5. [„wegen"]

كَرَمٌ „Edelsinn" 60,21 (acc. =

إِكْرَامٌ Inf. IV. „Ehrung" 49,6.

مَكْرُمٌ u. ة — Plur. مَكَارِمُ „edle Taten" 31,11.

مَكْرُمَةٌ Plur. مَكْرُمَاتٌ „hochherzige Taten" 64,12.

أَكْرَمُ Plur. أَكَارِمُ (أَكَارِمُ) „Hochedle" (sind sie) 59,8; — Plur. الأَكْرَمُونَ „die Edelsten" 5,20.

كَرِيمٌ „edel; geehrt" 16,10 („ruhmreich"); 33,14; 31,16; 55,20 („Edler"); 36,6 („hochansehnlich"); 12,13; 55,7; 66,2 (v. Ross); — Plur. كِرَامٌ „Edle" 20,16; 7,6 (v. Frauen); 43,1.

كِرَانٌ „Laute" (Instrument) 11,18.

كَرِهَ a. acc. „Widerwillen, Abscheu hegen (haben) für (gegen)"

66,8; Pass. „mit Abscheu empfunden w., schrecklich sein" 3,9.
مَكْرُوهٌ „Abscheuliches" (m. Suff. = ihm zugedacht) 14,18.
كَرِيهٌ fem. ـَةٌ „entsetzlich, schrecklich (Ereigniss Tag) 3,5. 11; – subst. كَرِيهَةٌ „Schreckniss, Entsetzen, Unheil" 3,4.5.6.

كَرًى „Schläfrigkeit, Schlaf, Schlummer" 9,13; 35,12; 64,20; 69,15; – Plur. أَكْرَاءٌ 47,6.

كَسَبَ i. m. dopp. acc. „Jemanden etw. erwerben lassen" 17,8.
VIII. Inf. اِكْتِسَابٌ „Erwerb, gewinn" m. لِ = acc. 67,12.

كسر II. Inf. تَكْسِيرٌ („Brechung") „Abmattung, Ermüden, Schlaffmachen" (bewirkt durch d. Augen d. Liebchens) 58,18.
كِسْرٌ „Zeltecke, Zeltwinkel" 38,2.
كَاسِرٌ „brechend, zerbrechend" 58,12.
كُسَيْرَةٌ „e. Stückchen Brod" 38,2.

كسف كَاسِفٌ „verfinstert" غَيْرُ ــــ (v. Vollmond) 43,2.

كَسَا u. m. dopp. acc. „etw. mit etw. umkleiden" 67,15; 19,7 (etw. mit etw. bekleiden).

كشح كَاشِحٌ Plur. كَاشِحُونَ „(geheimer) feind, Hasserfüllter, Grollender" 3,18; 40,13.

كَشَفَ i. acc. „ausforschen, (mutvoll) aufsuchen" 11,17.
V. „enthüllt sein, sich offen zeigen" 40,11.
P.a. „ein sich offen Zeigender" (d.h. (die Armut) offen zur Schau tragend) 15,3.

كَعْبٌ 1) Dual. „knöcheln" 58,4; – 2) „Ruhm, Ehrung" 28,2; – Plur. كُعُوبٌ „knoten" (der Lanze) 17,16; „knöchel, knochengelenk" 26,5; – Plural. كِعَابٌ „Würfel" 14,15; – „knoten (der Rohrlanze) 47,15.
اَلْكَعْبَةُ „die kaʿba" (Tempel zu Mekka) 67,1 (لِكَعْبَتِنَا!).
كَاعِبٌ „hochbusig, mit schwellender Brust" (Mädchen) 17,

4; 27,9; 68,1; – Plur. كَوَاعِبُ „Hochbusige" (Mädchen) 9,12.

كَعَابٌ „eine mit schwellenden Brüsten" 68,1. [chen" 29,9.

كعم acc. „abhalten, weg-, zurückscheu-

كفف كَفٌّ u. X. P. a. „eine sich weit Erstreckende od. sich Zusammenballende" (Wolke) 26,2.

كَفٌّ fem. „Hand" 19,1 (bis); 35, 17 (bis); 41,3; – Dual. 14,1; 21,12; 32,4 (كَفَّاىَ); – Plur. أَكُفٌّ 42, 13; 47,14 („Fäuste"); 3,20; – Plur. كُفُوفٌ 27,6. [Säume" 25,10.

كُفَّةٌ Plur. أَكِفَّةٌ „(Wolken-)

كَفَافٌ „genügender Lebensunterhalt, (tägl.) Bedürfniss" 53,1.

كفأ كُفُوءٌ Plur. أَكْفَاءٌ „gleiche, ebenbürtige Stellen" 47,1.

كَفَرَ u. acc. „undankbar sein gegen…" 62,2 (Wortspiel).

كَفْكَفَ acc. u. عَلَى „wiederholt zurückschlagen, zurückziehen" (ein Gewandstück über…) 36,13.

كَفَى i. acc. P. „genügen" 53,2; 66,5; 11,11; 19,19 („Jem. aushelfen"); m. dopp. acc. 56,7 („genügen"); 13,3 („ersetzen"); 59,17 (Pass. „genug bekommen"); m. بِ u. acc. „genügen an… als…" 22,13; m. بِ P. „genügen, befriedigen" 18,4.

كلل كَلَّ i. „erschöpft (u. müde) sein" 18,11 (~ عَمَلَ). [19,17.

كَلٌّ „Stumpfsinn; Bosheit"

كِلَّةٌ „Schwäche" (des Weibes) 19,17 (od. „Schleier"?).

كَلَالَةٌ „Erschöpfung, Müdigkeit" 32,13. [21,2.

كَلِيلٌ „stumpf" (Blick)

كُلٌّ eig. „Gesammtheit, Ganzes" 1) m. indeterm. Genit. Sing. „jeder, -e, -es, jedweder" 6,14 („lauter"). 20; 8,4; 11,2; 12,17 („ein Jeder"); 16,10; 17,10; 20,14; 21,19; 23,12; 25,2; 26,9; 27,2. 6. 7; 28,8; 30,9 („jeden Tag"); 34,5; 38,2; 41,8 („jeder Ort"); 43, 3. 18; 44,6; 45,13; 46,2; 48,10. 17; 49,18; 51,15. 17 (bis); 52,4 (bis; „Alles"); 53,

7.8.13.17; 54,8.15; 55,20; – ... مِنْ كُلِّ 57,3; 59,4 („ein Jeder ist ...“); 59,8 („ganz Aeg.“); 60,10 (bis); 61,5.6 (bis).7; 63,6; 64,8 (bis); 65,4 („all die Schönheit, die dir innewohnt ...“); 67,4; 70,1; 71,14; – يَا كُلَّ مَطْلُوبِي „o du Inbegriff meines Sehnens“ 62,2; كُلُّ قَضَاءِ ٱللّٰهِ 52,11; – 2) alleinstehend „ein Jeder“ 21,16; – 3) Dual. „je zwei ...“ 18,12; – 4) كُلُّ ذٰلِكَ „all das“ 25,1; فِي كُلِّ ذٰلِكَ „an jedem dieser Fälle (Casus)“ 1,6; – 5) كُلُّ مَنْ ... „jeder, der ...“ 10,8; 55,14; 60,16; ... كُلُّ مَا 53, 2.11; 56,15; – 6) m. Suff. (dem Nomen nachgestellt): كُلُّهَا 14,7; 33,16; كُلُّهُمْ 5,7; 34,13.14; 51,4; 58,8; كُلُّنَا 52,3; 67, 6 („wir Alle“).

كُلَّمَا „jedesmal (dass), so oft als, so oft auch immer“ 18, 14 („zu alle dem, dass ... noch, wo noch ...“); 52,14.

كَلَّأَ a. „wiederholt den Blick auf etw. richten“ 18,7.

كَلْبٌ „Hund“ 38,4; 41,13; 50,3; 59,3; – Plur. كِلَابٌ 4,11; 15,9; 25,18; 35, 5; 48,1. [47,14.

كُلَّابٌ „Haken, Säge; Messer“

كُلَيْبٌ N. pr. m. 6,1.

كُلْثُومٌ N. pr. m. 5,20.

كلح كَلَحَ a. (v. d. Zähnen) „entgegenstarren, gefletscht sein (werden)“ 42,7. Plur. fem. كَالِحَاتٌ „finsterblickende“ (Wölfe) 14,3 (~ بُسَّلٌ). [Sorgen“ 42,9.

كلف مَكَالِفُ „Schwierigkeiten,

كلم كَلْمٌ Plur. كِلَامٌ „Wunde“ 44,4.

كَلَامٌ 1) „Rede“ 1,2; 53,20; 64,19; – 2) „Worte“ 60,14.

كِلَا „ein Paar, Beide, zwei“ (nur vor Suff. flectiert): كِلَانَا „wir beide“ 40,12; كِلَاهُمَا „sie beide“ 28,5; – كِلَا ٱلطَّعْنَتَيْنِ 21,16.

كُلْيَةٌ Plur. كُلًى „Nieren“ 36,2.11.

كَمْ Adv. „wie viel?, wie viel!“ 1) m. Genit. Sg. indeterm. 28,14; 54,2; 60,6; 50,12 (فَكَمْ وَكَمْ ...); – 2) m. مِنْ 8,16; 44,2; 51,5; 58,6; 70,15 (bis).

كُمْ... Suff. 2. Ps. Plur. m. (beim Nomen „euer"; beim Vb. „euch") 5,12; 6,11 (bis). 12; 7,5 (bis); 12,11. 15; 16,2 (bis). 3. 4 (bis). 5; 23,3. 4

كُمَا... Suff. 2. Ps. Dual. comm. (beim Nomen „euer beider"; beim Vb. „euch beide") 64,6.

كَمَا (... كَ + مَا) Adv. m. Verb. „(gerade) wie" 1,16; 7,10; 9,14; 13,18. 19; 14,12; 15,7; 16,2; 21,8; 22,14; 24,11; 32,2; 35,9; 41,11; 44,14; 50,17; 54,2 (= مِثْلَ); 55,9; 64,4; 68,13 („wie du eben siehst"); 70,7 (bis). 9

كمم II. P.a. fem. Sg. „Blütenhüllen treibend" (Palme) 69,9.

كُمَيْتٌ „ein Rotbraunes, Rotross" 11,3.

كَمِيشٌ „rasch, hurtig" 50,6.

كَمِيعٌ „Bettgenosse" 17,2.

كمل كَامِلٌ Plur. أَكْمَالٌ „Adelige" [19,18. — أَكْمَلُ m. مِنْ „edler als..." 19,18.

كَمِيٌّ „Vollgerüsteter, gewappneter, Held" 20,9; 69,14; – Pl. كُمَاةٌ 24,15.

كنّ IV. acc. „verbergen" 44,9 (× بدا IV.). VIII. P.p. = Nom. l. مُكْتَنٌّ „Schlupfwinkel" 46,8.

كِنٌّ „(Gesichts-) Schleier" 15,13 (~ سِتْرٌ).

كُنَّا s. كَانَ 38,10.

كنس V. P.a. („vollständig ausgefegt") „sich voll erschöpfend" (Guss der Wolke) 25,10.

كِنَاسٌ (eig. „Wildlager") „ein (Schenken-) Winkel" 67,7; – Plur. كُنُسٌ „(Gazellen-) Lager" 58,20.

مُكْنِسٌ „Schlupfort (der Gazelle)" 46,9.

كنف كَنَفٌ „(Berg-) Hang" 10,16 (Dual.); Plur. أَكْنَافٌ „schützende Seiten, Abhänge" 49,12; „Rand, Saum, Ende" 10,3 (v. Regen: سَاقِطُ الأَكْنَافِ „einer, dessen Säume niederstürzen").

كهل VIII. P.a. „von reifem Alter" 60,20; – Inf. اِكْتِهَالٌ „Beginn d. reifen Alters" 60,20.

كَهْلٌ „Erwachsene" (Sklaven) 32,6 (× وَلِيدٌ); – Plur. كُهُولٌ „gereifte Männer" 20,17 (× شُبَّانٌ); 32,5 (× شَبَابٌ).

كهو أَكْهَى „nichtsnützig (feigling) 13,8.

كود كَادَ (كُودَ) „nahe daran sein, im Begriffe sein" m. Impf. = „beinahe" ... 24,2; 27,1; 50,10 („fast"); 57,9.

كور II. Pass. „zusammengerollt werden = wedeln (Schwanz) 48,2.

كَوْكَبٌ „Stern; gestirn" 46,9; 50,8.

كون

كَانَ u. „sein"

1) Verb. concret. (كَانَ التَّامَّةُ) „sein, vorhanden sein" m. d. Nominat. a) 3,11.16 (m. بَيَّنَ); 5,4 („nahen"); 8,1 („der einmal da stand"); 15,10 (تَكُنْ); 28,19 („leben"); 37,7 („wenn es sich um d. freilassung handelte"); 40,3; 42,17 („geben"); 45,19; 51,5 („sie sind × مَاتَ); – b) m. فِي „sich wo? befinden" 35,2; 44,2; 55,10; 56,6; vgl. 43,11; – c) mit إِلَى „gieng bis zu..." 58,4; – d) m. بِ „fand statt" 16,8; – e) m. لِ = „haben" 22,5 („da gab es..."); 28,1; 63,1; 68,1; – 2) Verb. copulat. (كَانَ النَّاقِصَةُ) „etwas (irgend wie) sein" m. d. Acc.: 1,8 (مِثْلَ); 2,8 (bis).9; 3,8 (bis).9.10 (bis); 4,12.13 (eig. „darstellen"); 5,5.12.13; 6,8 (bis); 8,3; 10,7.8; 13,2; 15,11 (m. مِنْ = acc.; – يَكُ); 16,2.11; 17,4.9.10.11 (bis); 19,8.12.13.20; 20,4.17; 21,10; 22,7; 26,3 (يَكُ „da dauerte es keine Stunde"); 28,4.19; 29,2.14; 30,13.18; 32,19; 34,10 (ter).13.18; 35,7; 37,6.8; 38,10.13; 40,1; 41,11 (bis); 42,3.8; 43,8.18; 50,17; 55,15; 57,8; 59,7; 62,4; 65,15; 67,3; 68,2 (bis); 69,15; 71,13; – 3) m. مِنْ „gehören zu..." 28,15; – m. لَمْ u. بِ des Praedikats 13,1; – 4) Das كَانَ im Tempusverhältniss: a) m. Perf. 36,15; 40,1; 43,1; 53,4; 71,16; – b) m. Perf. = Plusquampf. 32,19; 42,16 (قَدْ); 44,4; – c) m. Impf. 37,2; 53,2; 60,2; 61,15; 71,8.10; – d) m. Impf. = Plusquampf. 22,2; – e) m. Impf. = „pflegen" 1,13; 2,12; 34,18; 37,17; 42,9.15; 43,8.

كَائِنٌ „feststehend" (Befehl) 51,8.

مَكَانٌ „Aufenthaltsort, Ort" 71,16.

كَيْ Conj. m. Subj. „auf dass, damit" 52,16; – m. لَا „auf dass nicht" 13,15; 69,16.

كِيحٌ „Berghang" 15,19.

كَيْدٌ 1) „List, Trug" 67,8; – 2) „Macht (Gottes)" 27,14.

كَيْفَ Adv. „wie?" 1) fragend „wie?" 7,3; 27,16 („wie steht's mit…"); 42,14 („wie kam es, dass…"); 53,20 („wie also…?"); 62,2 („und weiter, wie sollte ich…?"); – 2) relativ „wie…" 8,8 („wie beschaffen…"; „wie (wol)"); 13,8; 31,11; 52,2; – 3) im Ausruf „wie!" (in welchem Maasse!) 52,8; – in d. Bewunderungsformel … فَلِلَّهِ هٰذَا ٱلدَّهْرُ كَيْفَ … 32,5.

لِ … s. لِ II.)

لَ … Part. d. Affirmation: „fürwahr! wahrhaftig! ja! sicherlich!"

1) bekräftigend (vielfach m. d. Energet.) 7,9 (Energ.; Nachsatz u. عَمْرًا, fast = Schwur); 37,19; – … وَلَ 14,6; 37,5; 40,19; 52,10; 63,1; فَلَبِئْسَ 17,8; – 2) Nachsatz (Praedik.) zu إِنِّي (وَإِنِّي — فَإِنِّي) 12,11; 15,1; 23,10; فَإِنَّنِي 43,5; – 3) beim Schwur 12,14; 26,10 (Energ.); 29,1; 32,15; 43,9 (Energ.); – 4) das Praedikat nach إِنَّ einleitend 22,8; 53,3; 68,7; – 5) beim Subj. nach إِنَّ (nach Trennung durch e. ظَرْفٌ) 21,5; – 6) لَقَدْ … 15,9; 27,14 (bis). 16; 29,1; 34,4; 45,10 („nun in der Tat"); 65,7. 15; ferner 7) لَئِنْ … — لَ … 22,2; 30,17; لَئِنْ — لَقَدْ … 22,2; 39,15; … 35,15; vgl. 39,15 (إِنَّ verstärkendes لَ …); – 8) nach إِنْ m. Apocopat. 14,16; 15,11; – 9) den hypothet. Nachsatz einleitend: لَوْ — لَ … 37,8. 10; 57,15; 67,16; لَوْلَا — لَ … 26,4; 58,15; وَلَوْ أَنَّ — لَ … 38,18; vgl. 69,10.

لَ … vor إِنْ (لَئِنْ) s. إِنْ.

لَ … oben; – in لَعَلَّ s. عَلَّ.

لَ … für لِ … vor Suff. (لَهُ — لَهُمْ…); ferner in يَا لَقَوْمِي

لِ … s. لِ

لِ s. وَلِيَ 59,16.

لِ … in ذٰلِكَ — هُنَالِكَ

...لِ I) Praeposition (vor Suff. ...لَ) dient a) zur Bezeichnung des entfernteren Objects α) auf d. frage „wem?" nach بوح — بعث — بدا u. V. — ترك — دعا — خلى — خر — بين II. — IV. — دلف — دنا — رصد — IV. — رأى — VI. — شهد — صار — عرف — قدر II. — منى — نصب — ودع — وفى ; — β) „für (wen)?" [Dativ. commodi u. incommodi; „für, bestimmt für, zu gunsten; in Beziehung auf, zur Bezeichnung von...; gegenüber (zu), gegen"] 2,3; 3,6.17 („dir"); 12,13 (bis); 14, 17; 17,5.10.20 (= Nominat.); 18,10 („wie geschaffen für..."); 19,13; 20,2.5; 27,1; 28, 17; 29,4.7; 33,18; 36,1; 37,1.9; 38,10; 39,3; 40,7 („gefühlt für..."); 41,3.15; 42,8; 43,17; 45,17; 51,17; 52,1.8.18; 53,14; 54, 16; 55,19; 57,11; 58,1; 60,7.9; 64,6; 66, 3.12; 67,9 („zu wessen Nutzen?").11 („über"); vgl. 37,12; 68,8.9.12 („wem zugedacht?"); 69,13; 71,14 („für"); — γ) speziell zur Personbezeichnung bei قال (m. dir. Rede): „er sagte zu ihm..." 9,5 (قولٌ „an, mit"); 17,12; 18,9 (m. هل); 20,16; 25,4 („von"); 39,10 (bis); 40,8; 42,11; 43,13; 61,11; — δ) auf d. frage „wohin?" („an, zu...hin, hin... zu, gegen, sich beziehend auf, vor") nach خر — خضع — حمل Pass. — جنح — تذكر — ركع — راح — سعى — سما u. VI. — غدا VIII. — قام — كبا — نحا VIII. („gen...") — هب — هدى — هل IV. u. X. — vgl. noch 39,8 (= Genit. nach Indeterm.) u. 53,16; مِنْ لِسَقِيم („zu Hilfe kommend") 40,7. — b) zur Bezeichnung des Zweckes u. der Ursache: „wegen, von wegen, zu, Zwecks, zum Zwecke, zum Behufe, für, bestimmt für, durch, ob" 3,13.15; 6,15; 10,12; 12,12; 17,17; 25,6; 33,2; 36,8 (bis); 42,7; 43,3 (bis; „veranlasst durch..."); 49,6; 50,7; 53, 10.12; 54,13; 56,12; 57,9; 58,1; 65,16 (bis; „um...willen"); 67,12; — nach دعا 70,11; ضحك 22,9; 7,12 (بقى); عد 17,15; عرف VIII. 16,2;

لَيْسَ VIII. 23,8; صَبْرًا 37,14; عَجَبًا 52,8; . . . يَا لَقَوْمِي لِ 45,12; — لِأَنَّ 3,6 („(nur) deswegen, weil"); لِأَنِّي „weil ich..." 59,17.

c) zur Bezeichnung des Besitzer u. des Eigentums" α) = „haben, besitzen" 2,13; 7,14 (لَنَا „unser ist..."); 11,19; 12,15 (لِي); 16,1 (لَيْسَ; vgl. 61,18); 20,11 („duftend"); 21,2 („unser ist..."). 16; 22,6; 23,3 (bis); 28,1; 29,17; 31,1; 32,8.16; 35,17; 41,6; 48,10; 49,4; 51,5; 52,9; 53,8.11.13.15 (bis). 17; 57,8; 60,6; 61,4; 63,1 (لِي). 8.11 (أَضْحَى); 65,7 (bis; لِي); 67,14; 68,1; 70,3.16; — كَيْفَ لِي ... اليَوْمَ أَنْ „wie ist mir..." 39,11; — β) = „angehörend, angehörig, gehörig, gehörig zu..., zugehörig, eigen" 11,15; 13,15; 19,2; 66,8 („bei"). 11 (bis); نَعْتٌ لِمَحْذُوفٍ 1,14; nach ذَوِي „herrührend von..." 2,11; vgl. 63,15; لِمَنْ طَلَلٌ 11,14; vgl. 5,12; 8,4; 29,16; 40,10 („bei"); بِالعِبْءِ لَهُ = genit. „sein" 21,6; لَكَ الحَمْدُ 51,10; vgl. 62,1 (quater); 31,15; 27,13 (bis); 71,7; 28,14; 32,5; 37,3 („Gott! wie wurden da...!"); 8,11 („Gottes sind d. Augen dessen, der = wie wunderbar ist das Augenpaar dessen..."). —

d) zur Auflösung des Annexionsverhältnisses (beim indeterm. Nomen = Suffix) 1,13; 4,8 (وَأَيَّامٍ لَنَا); 5,13; 6,14; 7,17 (لَنَا صَبِيٌّ); 9,15, 16, 15 (لَكَ الظَّنُّ); 17,15 (لَهَا نَابًا); 18,13 (بِأَسْبَابٍ لَهُ); 20,1; 25,9.10; 30,13; 32,11.13; 33,4; 40,4; 42,9; 43,15; 44,5.6; 51,15; 52,4; 70,12. — e) اللَّامُ لِتَقْوِيَةِ العَامِلِ = (acc.-Object nach Inff. od. Participien) α) nach Inff. 4,12; 67,12; 69,14; — β) nach d. Particip. 2,5.8 (bis); 6,7 (bis). 20. 21; 29,4; 43,7.20 (bis); 49,18; 51,7; 64,10.13; 66,9; — γ) beim Elativ (أَفْعَلُ (لِلتَّفْضِيلِ 55,8 (bis).

II) Conjunction „dass, auf dass, damit, um zu..." a) m. Subj. 3,12; 18,7.20; 24,12; 31,8.18; 32,20; 62,8; — b) m. Apokop. (لْ nach ... فَ = Imp. 37,2) 17,6 („mögen dich..."); 36,7.9; 42,3.

لَا Conjunction 1) m. Impf. „nicht" 1,9; 2,10; 3,2; 4,5; 5,9; 8,5.6; 17,11 (أَلَا ؟);

21,3; 22,5; 24,13; 25,12; 26,7 (bis; فَلَا وَٱللّٰهِ ... لَا); 28,3; 29,4.14; 32,15.19; 33,7; 34,9 („ohne dass"); 35,4.6.10 (nach أَقْسَمْتُ); 39, 3; 40,2; 41,1; 42,1; 50,6; 53,2 (bis; إِنْ — فَ); 56,6; 57,1 („vermag nicht zu..."); 61,12; 62, 9; 65,17; 66,10; 67,15; — 2) m. Pf. a) Pf. = Optat. 16,2; 20,11; 57,13 (bis; „möge es (Ḥimṣ) nie leer sein!" Parenthese); — b) لَا زَالَ ... 63,6; لَا — بَلْ „nicht — nein! sondern ..." 55,13; m. vorausgeh. Pf. 65,16 (bis); 70,14; — 3) m. Apokop. = negat. Imp. 4,6; 28,8 (فَلَا ...).16; 33,1.3.8; 39,6.9; 40,1.5; 45,3; 62,12; 63,7.8; 66,10; 67,9; 68,1 (verstärkt durch أَبَدًا); 71,9; — vgl. noch 8,10; 29,3; 55,9 (لَا كَمَا ...); 60,3 (دَعَاءً); — 4) m. Energet. 7,19 (nach أَلَا); 24,6 („ja nicht!"); 25,4; 33,1.2. 4 (bis).5; 53,10; — 5) m. d. Nominativ: „nicht existieren, nicht geben, nicht vorhanden sein" 13,3; 15,3; 19,1 (bis); 45,2.11; 57,12; vgl. 59,1; — 6) m. d. Accusativ: „etwas nicht sein" (لَا نَافِيَةُ ٱلْجِنْسِ) لَا صَبَاحَ لَهُ 57,8; ..... لَا بُدَّ 19,16; 51, 8; 70,16; vgl. noch 15,3; 71,14 u. ... وَلَا كَـ (= لَيْسَ) „Doch nicht sind diese Augen gleich jenen, die mich..." 54,3; — 7) لَا — إِلَّا 13,17; 21,17; 24,15; 26,9; 44,16 („nein! aber..."); 61,4 (61,3 مَا — إِلَّا); 8) in der Verbindung: a) أَ — أَمْ لَا 3,12; — b) وَلَا ... 1,7; 47,8; 48,1 („ohne dass..."); — c) لَا — وَلَا 1,1; 7,12 (bis); 12,16; 14,21; 15,4; 18,21; 33,2; 32,20; 34,12; 58,12; 61,13.14; 62,10; 65,6; 66,4.15; — d) لَا — وَلَا — وَلَا 25,2.3.4; — e) لَا — وَلَا — إِلَّا 18,16; 53,12; — f) لَا — وَلَا — حَتَّى 51,13; — g) لَا — وَلَمْ 32,13; — h) لَيْسَ — بِـ — وَلَا 13,8. 9.10; 40,4; 66,16; — i) مَا — وَلَا 4,4; 35,16; 38,12; 42,6.7; 58,20; 61,9; 64, 8; 65,10; — k) مَا — وَلَا — وَلَا 34,16. 17; 58,16.17; 60,14; vgl. 50,8 (bis); — l) مَا — بِـ — وَلَا 11,13; 20,7; 44, 3; — m) لَمْ — وَلَا 27,10.11; 46,1; 50, 15; — 9) بِلَا „ohne" 50,10; 54,10; 58, 3.9; — 10) لَا in لَوْلَا s. لَوْ; — in أَلَا s. أَ; — in أَلَّا = أَنْ لَا s. أَنْ 49,9; — in كَيْلَا s. كَيْ

لاكنْ (besser لٰكِنْ) Conj. „jedoch, dagegen, aber, sondern, so aber, doch!" (fast immer m. وَ) 9,15; 19,15; 32,4; 38,18; 40,18; 44,11; 63,19; 65,15; – ohne وَ 63,2; 65,16.

لاكنّ (besser لٰكِنَّ) Conj. „jedoch, aber, sondern" (fast immer m. وَ u. nur vor Nomm. u. Suff. im acc.) وَلٰكِنَّ m. acc. 13,17; 54,20; – وَلٰكِنَّا; 51,11 وَلٰكِنَّكَ; 62,4 وَلٰكِنِّي 7,16; وَلٰكِنَّهَا 43,18; وَلٰكِنَّهُمَا 11,12; 37,14; – ohne وَ: لٰكِنَّهَا 69,11. [18,1.

لألأ II. Inf. تَلَأْلُؤٌ „Schimmern" (d. Blitzes)

لأم لَؤُمَ u. „gemein, niedrig, schmutzig sein" 62,14 (bis).

لُؤْمٌ „Schmutz; Laster" 20,14.

لَئِيمٌ „niedrig (an Charakter)" 31,16; – Plur. لِئَامٌ „Verworfene, Gemeine" 37,15 (Appos.).

أَلْأَمُ Elat. „gemeiner, niedriger" m. مِنْ „als" 16,2. [55,1.

لَأْمَةٌ „ein Dichter" (Panzer) [19,7.

لُؤَامٌ „anschliessende" (Pfeilfedern)

لأى „Not, Mühsal" بِلَأْيٍ مَا „durch welch grosse Not ...!" 22,7.

لبب V. P. a. Plur. (حَالٌ) „als gerüstete" 5,8.

لَبَّةٌ „Kehle" 55,12. [27,16.

لَبِيدٌ N. pr. m. (vorislam. Dichter)

لِبْدَةٌ Plur. لَبَائِدُ „Haarzotteln, Filzsträhne" 15,14.

لَبِسَ a. acc. „anziehen, anlegen (Kleid), sich bekleiden mit..., sich kleiden in..." 31,15; 35,1.

II. acc. u. بِ „etwas durch etw. verdecken, undeutlich machen, verwirren" 20,1. [55,6.

لِبْسٌ „Gewandung, Kleid"

لُبْسٌ „Anziehen, Tragen" ـُ ثَوْبٍ 61,18; 38,1 (bis). [55,6.

لِبَاسٌ „Gewand, Kleid, Tracht"

لَابِسٌ m. مِنْ „bekleidet mit ....." 40,12.

مَلْبَسٌ „Kleidung, Kleid" 24,9.

لبن IV. acc. „Jem. (mit Milch) nähren" 44,6 (بِ).

لَبَانٌ „Brust (d. Pferdes)" [11,20.

رَخْوُ اللَّبَانِ „e. Breitbrüstiger"

لُبَانَةٌ „Unternehmung, geschäft" 2,2.3 (ذُو). [2.3.4.5.

لُبَيْنَى N.pr.m. —— بَنُو 16,1.

لثم a. „küssen" 70,11 (ohne Obj.).

لبج لَجَّ a. (لَجِجْتُ) „beharrlich sein, nicht nachlassen" (Regen) 10,5.

لَجُوجٌ „unnachgiebig, hartnäckig" (Seele) 28,1.

لجأ IV. acc. „zur Zuflucht nach … nötigen" m. إِلَى 36,2.

P.a. Plur. الْمُلْجَئُونَ „die Schutzflehenden, Zufluchtsuchenden" 5,21.

لَجَنَ a. acc. („anhangen") „sich eindrängen in…" 45,3.

لُجَيْنٌ „Silber" 18,2; 66,4.

لج IV. m. عَلَى l. „giessen über….." (Wolke) 8,4.

لحد مُلْحَدٌ „grab" 34,2.11.

لَحِزٌ (eig. „engherzig") „geizhals, filz" 2,5.6 (s. شَحِيحٌ).

لِحَاظٌ „Ausblick, Beobachtung" 56,4.

لحق IV. acc. u. بِ „etwas mit etwas zusammenbringen, erreichen machen" 15,17; 47,9 („vordringen").

لاحِقٌ „schlank" 10,6.

لَحْمٌ „fleisch" 11,3; 14,17.

لَحْنٌ „Ton, Modulation, Stimme" 41,13 (d. Hundes); Pl. أَلْحَانٌ „Melodie, Arie, Sangesweise" 71,12.

لَحَى a. acc. „verfluchen" (s. gott, optat.) 29,5; 68,10 (Parenthese).

لُحًى Plur. zu لِحْيَةٌ „Bart" (an Kinn u. Wangen) 36,5.

لِحَاءٌ „Rinde" 18,20.

لدد لَدَّ V. P.a. „(verwirrt) umherirrend" 33,11 (s. بلد V.).

لَدْنٌ fem. لَدْنَةٌ „eine Biegsame, Geschmeidige" (gestalt) 3,21; „zart, weich" (Pflanze) 12,5; — Plur. لُدْنٌ „Biegsame" 4,19 (Lanzen).

لَدَى Präpos. „neben, bei" 11,10; 19,20 (خَفَلَ „vor"); 36,4 (تَرَكَهُ); لَدَيَّ 13,16; 65,13; لَدَيْكَ = بِيَدِكَ 54,13; und لَدَيْهِمْ 12,16.

لَذَّ a. „sich wohl fühlen" 2?,6

لَذِيذٌ „Süsses, Liebliches, Angenehmes" ـــ الكَرَى „die Süsse des Schlafes" 56,9; 64,20; – fem. لَذِيذَةٌ „süss, angenehm, lieblich, entzückend" 50,1 (Appos. zu أَرْبَعَةٌ).

لِزَازٌ „Riegel" ـــ الحَرْبِ 35,7.

لِزَامٌ „Tod" 43,8.

لِسَانٌ „Zunge" 34,9; 39,8; 56,7 (=Schwert). عَلَى لِسَانِ ... (ihm in den Mund legend) „unter dem Namen (pseudonym)" 55,18; 56,8.

لِصٌّ Plur. لُصُوصٌ „Räuber" 8,16.

لصق VIII. „zusammenhangen" 52,15.

لَطٌّ „Verhüllung, Verschleierung" 42,8.

لطس مِلْطَسٌ Plur. مَلَاطِسُ „Steinklopfer" (Hufe) 12,2.

لطف لُطْفٌ „Güte, Gunst" (Gottes) 55,5; – Plur. أَلْطَافٌ „Wohltaten" 63,8.

لَطِيفٌ „milde, gütig" (Gott) 51,16.

أَبُو ـــ N. pr. m. 27,5.

لَطَمَ i. „mit der Faust dreinschlagen" 24,4; „heftig an einander schlagen, pochen" 65,1.

لظى VIII. „lodern, aufflammen, entbrennen" (Krieg) 19,10; – Inf. اِلْتِظَاءٌ 46,7.

لَظًى „Feuer, Flamme" (der Lanzen) 36,10; – Dipl. لَظَى „d. Höllenfeuer" 55,10.

لَعِبَ a. „spielen" mit ... (بِ) 58,7.

لَاعِبٌ „Spieler" 14,15; – Plur. لَاعِبُونَ „Spielende" (Kinder) 5,2.

لُعَابٌ („Speichel") „Sommerfäden" (der Sonne) 68,3.

لَعَسٌ „(dunkles) Lippenrot" 58,10.

لَعَلَّ Partikel „vielleicht (dass)..." m. acc. d. Nom. 67,7.10; 70,2; – m. Suff. لَعَلِّي „vielleicht dass ich..." 55,5; 69,18; 70,1; لَعَلَّكَ „vielleicht dass du..." 43,12.

لُغَةٌ „Sprechweise, Aussprache" 1,5 (Dual.).

لَفَّ u. acc. u. بِ „verbinden, zusammentun" 27,5; 16,12 („einhüllen" v. d. Flamme). VIII. „sich verwickeln, handgemein w." (Schaaren) 24,14. P.p. مُلْتَفٌّ „dicht (verwach-

sen), üppig" العُذَافِرُ — v. Haar „ein Lockendichter, Lockenüppiges" 9,2.

لِفٌّ, Plur. لُفُوفٌ „Schaaren (der Kämpfenden)" 24,14.

لِفَافَةٌ, Plur. لَفَائِفُ „Hüllen" (Linnen) 42,14. [cher" 13,11.

أَلَفُّ „Schwächling, Unbehilfli-

لفظ Plur. أَلْفَاظٌ „Worte (u. Wörter)" 59,12.

لفع VIII. P. a. „zugedeckt, mit der Decke versehen" 17,2 (حال).

لفا IV. Pass. „gefunden, angetroffen werden" 13,16.

لقب II. Inf. تَلْقِيبٌ „Benennung mit d. Beinamen (لَقَبٌ) 62,3 (~).

لقح IV. acc. „befruchten" 63,12.

لَاقِحٌ (fem.) Plur. لَوَاقِحُ „reichlich Milchende" (Kameelinnen) 31,5.

لَقُوحٌ „eine Trächtige" (Kameelinn) 43,17 (bis). *)

لُقْمَانُ N. pr. m. — بْنُ عَادٍ 29,8.

لَقِيَ a. „treffen, begegnen" acc. 28,6 („erleben"); 30,14 (ohne acc.); 31,12 („zustossen"); 32,14 („erlangen"); 33,14; 39,11 („Rendezvous haben"); 49,7; 61,20 („sich nähern mit...); 70,4.

III. acc. „begegnen, treffen" 8,10 („ohne mit ihr zusammenzukommen"); 10,15; 13,13; 7,8 („stossen auf..."); 32,18; 30,10; 18,8; — P. a. مُلَاقٍ m. ل = acc. „zusammenkommend mit..." 43,7.

IV. acc. u. فَوْقَ „etwas über etw. werfen" 34,11; — m. بِ „weit auswerfen" (Seile) 18,13.

VI. „sich treffen" (Woge) 43,15.

VIII. absol. „zusammenstossen" (im Kampfe) 6,8; — m. عَلَى P. „auf Jem. treffen, Jem. begegnen" 44,5 (noch m. بِ, fast = „bringen").

لِقَاءٌ „(feindl.) Begegnung" 1,17; 4,12; 43,8; 56,1 („Zusammenstoss").

*) لِقْحَةٌ „Milchkameelinn" 41,15; — Pl. لِقَاحٌ „Milchkameele" 50,5.

لَقْوَةٌ „Adler" 11,8.

لَمْ Conj. m. Apokop. (im Sinne d. Perf.) „nicht" 7,11 10,18.19; 16,11; 20,14; 28,6; 30,3; 33,11; 40,4.9.17; 42,17 (bis); 52,11; 62,15; 64,13 (bis); 70,15 (bis) u.s.w. — وَلَمْ = „ohne dass" (Hâl-Satz) 11,11 (Parenthese); 36,15; 43,15; 56,17; — فَلَمْ 42,8; — فَلَمْ — وَلَا 50,15; — لَمْ — فَلَا 7,12; — لَمْ — وَلَا 46,1; — لَمْ — وَلَمْ 8,14 (bis; = „niemals"); 16,16 (bis); 34,12; — لَمْ — وَلَا — وَلَا 27,10; — لَمْ — إِلَّا 4,4; 19,6; 15,10; 58,1; — لَمْ ... غَيْرَ; — لَوْلَا — لَمْ — إِلَّا 13,16; — 39,8; — لَمْ يَزَلْ 18,20; 23,16.

لِمْ poët. für لِمَ, und dies für لِمَا, „warum?" 24,12.

أَلَمَّ IV. m. بِ P. „einkehren bei, besuchen" 44,9; 39,5 (Imp. Dual.); m. Impf. „betreffen, dazu kommen, möglich sein, dass..." 22,7.

لَمَّا Conj. m. d. Pf. „nachdem, als" 4,1; 26,10; 35,3; 41,16; 42,9; 43,14 („während") [illegible] u.s.w.; — فَلَمَّا „aber nachdem..." 18,17.20; 19,6; 37,9; 43,6.15; 40,11 (ohne Apodosis); — وَلَمَّا 21,20; 26,16; 43,8; vgl. 69,6; — لَمَّا ... أَنْ 10,16; 27,1; 42,19.

لَمَّا Conj. m. d. Apokop. „noch nicht" 6,11.12 (m. أَ); 12,10.

لَمَحَ a. acc. „verstohlens (heimlich) anblicken" 70,4.

لَمْحَةٌ „Blick, Blicken" 70,4.

لَمَّاحٌ „hellschimmernd" (Wolke) [50,7.

لمس VIII. acc. u. لِ „Jem. zu etwas bitten" 23,8.

P.a. „anstrebend" (acc.) 18,10.

لَامِسٌ acc. „(tastend) suchend" (v. Arzt) 40,8; — اللَّامِسُونَ Plur. „die Berührenden" 3,20.

مَلْمُوسَةٌ „ein glatter" (Sattel) [47,9.

لمع II. P.p. „mehrfarbig, gescheckt" 19,9. [49,8.

لَمَعَانٌ „Schimmern, Blinken"

أَلْمَعِيٌّ „geistsprühend" 16,15.

لَنْ Conj. m. d. Subj. zur Negat. d. futurums: „nicht, niemals, fürwahr nicht, keineswegs" 18,11; 22,19; 31,8 („aber sie werden sie nicht

abwehren"). 11 (m. أَبًّا); 43,12; 49,5.

لهب VIII. P. a. „lodernd" 46,9.

لَهَبٌ „Flamme" 16,12.

لِهْبٌ, Plur. أَلْهَابٌ „Bergpässe; Bergjoche" 18,12.

لَهْفَا „o Schmerz, Wehe!" 33,9.

لهو لَهْوٌ „Spiel, Scherz, Zeitvertreib, Unterhaltung" 40,13; 52,8 (ذُو). 9 („Samtpfötchen").

لَهْوَةٌ „Einwurf" (in den Mühltrichter) 4,13. [45,2.

لاءٍ „den Verlust verschmerzend"

لَوْ Conj. „wenn" (hypothet., irreal) 1) m. لَ... im Nachsatze 37,8.9; 57,15 (لَمَا). 19 (لَمْ); 67,16; — 2) ohne لَ... des Ns. 9,15 (s. شَيْءٌ); 18,15; 44,12; 53,18; 58,19 (لَوْ — وَلَوْ); 59,7.17; 71,8.10; — 3) nachgesetzt 37,6; 63,2; — 4) وَلَوْ „auch wenn, wenn auch" 25,2; 55,10; 56,7 („und sollte..."); 61,5; 67,3; — 5) لَوْ ... أَنَّ 11,11; 37,13; 38,18; 69,10 (وَلَوْأَنَّمَا); 6) = „wenn doch, utinam!") 28,1; — 7) لَوْلَا ... 13,16; 26,4; 41,11; 57,2; 58,15; 62,17.

لُوَابٌ „(Sonnen-)flimmern" 15,12 (Sommerfäden). [24,2.

لَوْثٌ m. بِ „Winden" (d. Turbans)

أَللَّوْذُ N. pr. l. 30,8.

لوذ لَاذَ u. m. بِ u. فِي „Jemanden als Zufluchtsort nehmen in e. Sache" 58,10.

لوط IV. acc. „Paederastie treiben lassen" (Sodomit sein lassen) [49,17.

لَوْعَةٌ „Liebesschmerz, Herzweh" 58,16.

لوم لَامَ u. acc. „tadeln, Vorwürfe machen" 30,11; 39,6 (فِي; Dual.); 53,4.

لَوْمٌ „Tadel" 63,16.

مَلَامٌ „Tadel, Vorwurf" 39,5.

أَللَّائِمُونَ „die Tadler" 30,11.

لَوْنٌ „Farbe" 9,3; 20,11; 34,3; 46,4; 60,16; — Plur. أَلْوَانٌ 53,14.

لَوَى i. (eig. „drehen, biegen") „verjagen, verscheuchen" 13,21; Pass. „gedreht werden" (Knoten) 42,18 (m. وَرَاءَ).

IV. m. بِ „ein Zeichen geben mit..." 26,14.

لُوَى N. pr. l. لِوَى غَيُوبِ 26,6.

لِوَاءٌ „Fahne, Banner" 20,1.

لَيْتَ Adv. „wenn doch, o wäre doch, utinam!" 1) m. acc. d. Nom. 42,13; 51,1 (يَا); 60,18; شِعْرِى — „o wenn ich doch wüsste…!" 8,8; 52,2; 66,9; — فَلَيْتَ m. Impf. 36,14; — 2) m. Suff. يَا لَيْتَنِى 33,9; لَيْتَنِى 33,11.12; فَلَيْتَنَا 34,11. [23,14.

لِيتٌ Dual. „d. beiden Halsflächen"

لَيْثٌ „Löwe, Leu" 20,8; 21,14; 45,8; 59,3.

لِيَاحٌ „ein Reinweisser" (Bock) 50,12.

لَيْسَ (Negat. v. كَانَ) „nicht sein" 1) m. Nominat. „nicht sein, nicht vorhanden s., nicht existieren, nicht geben" 30,15; 50,4 („nichts ist dort…"); 53,16; 71,4; — 2) m. Acc. „etwas nicht sein" 7,11; 13,3 (وَلَا…); 16,2 („ich forsche nicht aus, ob…"); 19,14; 23,8; 32,16; 51,11; 60,16; — 3) m. لِ = nicht haben 16,1; 71,18; — 4) m. بِ des Praedikats 8,7; 13,7.11.12 (aufgenommen durch — وَلَا 13,8.9.10); 16,1; 40,4 (وَلَا). 10; 41,15; 51,11.12 (bis); 58,8; 66,16 (وَلَا); — m. Impf. 15,16 („nicht war es (je) möglich, seine Wege zu betreten…"); 47,2 (إِلَّا); 71,9.

لِيفٌ „Palmfasern" 27,4.

ليق IV. acc. „an etw. haften, kleben bleiben" (Schwert) 25,12.

لَيْلٌ „Nacht" 9,7; 12,12; 15,7; 21,18 (s. سرى IV.); 38,13; 41,13; 47,8; 48,5; 53,11; 57,8; 60,7; 69,13; 70,10; — لَيْلًا „nächtens" 44,10; اَللَّيْلَ „die N. hindurch" 57,7; بِلَيْلٍ „in einer N." 15,9; مَعَ اللَّيْلِ 49,12; فِى لَيْلِهِ „durch die N. hin…" 46,12; يَوْمٌ — وَلَيْلَةٌ 28,5; لَيْلُكَ 32,2; طَالَ لَيْلِى 40,14; — Plur. لَيَالٍ (اَللَّيَالِى) 35,4; 66,12; 45,14 (ثَمَانٍ [ثَمَانِى] m. لَيَالٍ); 8,7 (لَيَالِىَ „in jenen Nächten, wo…" m. إِذْ); لَيَالِينَا 11,15.16.

لَيْلَةٌ „eine Nacht" 15,5; لَيْلَةَ „in e. N., wo…" 45,11; لَيْلَةَ الدَّارِ 40,10; يَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ 70,12. [15,7.

أَلْيَلُ — „lang u. finster (Nacht)"

لَيْلَى N. pr. fem. 22,19; — اِبْنُ لَيْلَى N. pr. m. od. اِبْنُ لَيْلَى ? 41,14.

لين لَانَ i. „weich sein" 5,14 (v. d. Lanze = unbrauchbar s.); „zart sein" (Gestalt) 3,21; „weich, milde werden (gegen Andere) 2,2.3 (لِ).
IV. acc. „besänftigen" 49,5.
لِين „Weichheit, Geschmeidigkeit" 47,17 (Lanze); 30,15 („Milde, Zartheit" × حَزْم).
لَيِّن „leicht" 32,10 (Drehung); „locker" 47,17 (Halfter); „lind, zart" (anzufühlen, Pfeilfeder); „milde, sanft" 59,5; – Plur. fem. لَيِّنَات „Biegsame, geschmeidige" (Hufe) 12,2.
لَيْن für لَيِّن „ein Schmeidiges, Weiches, Elastisches" (Schwert) 25,12; 27,6.

---

1) مَا Pronom. interrogat (indeclinabel) „was?" a) 21,1; 23,3; 37,6 („was hätte es dir geschadet?"); 26,12 („u. ʿA., ja ʿA. ...!"); 33,7 („was hat ... dass ...?"); 65,7 („was hast du mit d. Schicksal ...?"); 47,6 („wie weit ist, was ..."); – بِمَا „wie?" 22,2.3.4; – مَا ذَا „was denn, was doch!" 5,1; 17,12; 41,9; 61,17; – وَمَا ... „und was für ein ...!" 46,15; – b) mit der IV.-form des Verb. = Bewunderungs- (Admirativ-) form: 51,8; 52,8.18; 53,11.

2) مَا Pronom. indefinit. (verallgemeinernd) „irgend ein u. = „was für ein ...!"
a) خَبَرٌ مَا 21,9; إِلَى بِلًى مَا 28,3; بِلَأْيٍ مَا 22,7; – b) in إِذَا مَا (إِذَامَا) s. d.; in مَتَى مَا s. مَتَى

3) مَا Pronom. relat. (indeclinabel, substantivisch) „dasjenige, welches; das, was; was; etwas, was; auch pluralisch „die Dinge, welche" (doch immer singularisch construiert!)

a) als Nom. od. Acc. od. Genit, mit od. ohne Suff. (als Nachschlag [عَائِدٌ]) 3, 15.21; 4,17; 6,7 (bis). 21 (= Alles, was = مَنْ); 17,8.10; 25,4; 29,9 („was eben ..."); 30,2.19; 31,1 (bis). 5 („was sie auf d. Weide genossen"); 32,15; 36,8 (= derjenige, welcher); 44,4 (auf

m Plur. bezog.); 46,12; 47,3 („wie sie [die
..ie] heisse…“).5; 52,10; 53,1.2 (bis); –
إلّا ما „ausser“ 54,15; 55,5; 56,15; 62,10; 63,
... – بَعْضُ ما … ; 53,11; 56,15 كُلُّ ما …
... ; غَيْرَ ما … 39,8 ; فَوْقَ ما … 67,6; –
... أَحْسَنَ ما 70,18 ; أَذْكَى ما 70,18 ; أَعَزَّ
... ما — بِهِ 37,8; – أَنْصَافُ ما أَقُولُ 10,9;
ما بَعْدُ ما قَايَسَ 47,6; ثِقَلَ ما 57,5;
... ما بَيْنَ مَسَافَةَ 32,7 („wie von…nach“);
... مِنْ بَعْدِ 57,8; – مِمَّا .. 8,10; 51,7; 52,
18; 58,10; … عَمَّا 63,1; 67,16; فيما .. 58,
... بِمَا … 1,5; 2,18; 4,5; 31,1; …; – ما
عَلَى ما … ; 37,14 لِما — بِهِ 40,7 ; بِهِ ...
...5,11; – b) مِنْ — ما (m. erklär. u. par-
titiv. مِنْ = „was … von“ = das ….. 3,2;
…; 18,10; 23,15 („d. Haut, welche…“);
…,19; 54,14; 61,15; – c) Conj. m. Verb. =
Infinitiv (ما المَصْدَرِيَّة) 11,11; 12,16; 14,
….16 (= لِاغْتِبَاطِهَا) od. = (الَّذِى =
بِهِ الَّذِى اغْتَبَطْتُ); 18,17; 25,8 („wie
herrlich ist d. Liebe…“); 29,5; 31,4.12;
38,10; 56,10; 61,9 (= مِنْ إِرَادَتِهِ فِيهِمْ);
u. vgl. überhaupt ما nach d. Praepp.

4) ما Conj. temporal. „so lange als“
11, ما دَامَ (دَامَتْ — دُمْتُ); (إِذَا ~) 4,18
13; 17,13; 19,15; 22,13; 23,10; ما بَقِيتُ
39,7; vgl. noch 34,1; 35,10 („so lange
noch“); 44,10.

5) ما Negat. Adv. des absoluten Präsens u. Pf. „nicht“

a) m. Perf. 4,3; 20,17; 42,5.6; 53,4.5; 57,15;
58,19; 62,17; 63,19; 65,3.12; 67,11.16; 71,15;
ما زَالَ; 27,1 ما كَادَ … 71,16; ما كَانَ …
(زَالَتْ — زِلْتُ) 18,15; 32,6; 53,14; 56,11;
67,13; vgl. 7,13; – وَمَا „ohne dass“ 7,16;
58,5 (حال); أَوَمَا „nonne?“ 56,10; –
فَمَا 45,19; مَا — وَلَا 35,16; 58,20; 65,
10; مَا — وَلَا — وَلَا 60,14; 34,16.17;
ما — إِلَّا 64,
18; ما — غَيْرَ أَنَّنَا 40,12;
وَمَا — حَتَّى 40,6; vgl. 38,7; fer-
ner ما — لَوْلَا 57,2.

b) m. Impf. 1,17; 5,1; 8,2; 10,1; 14,19; 15,
11.14; 21,5.7 („dessen Gürt noch nicht
gelöst worden“).10; 32,11; 34,19; 35,12;
41,2; – وَمَا … „aber nicht“ 35,9; فَمَا 22,
10; 35,17; ما تَرَى 49,14; ما أَدْرِي — أَنْ;
ما 61,9; 38,12; وَلَا — 39,7; إِلَّا
وَلَيْسَ — 32,16; وَمَا — إِلَّا 35,9; –

حَتَّى ; 61,3.4 مَا — إِلَّا — وَلَا — إِلَّا وَ... مَا يُرَى شَيْئًا 28,13; vgl. 49,8; – c) verstärkt durch إِنْ : مَا إِنْ „niemals wol" m. Perf. 24,10; 30,16 (وَلَا); – m. Impf. 28,10; 30,4; 36,18; – d) = negat. كَانَ 1) m. d. Nominat. مَا — إِلَّا 13,2; 23,10; 54,19; 64,10; 71,8 (= „nur"); مَا — وَلَا 64,8; vgl. noch 32,3 („doch rührt das nicht her von… sondern…"); 60,11 u. 62,7; 70,3; – = لَيْسَ „nicht gibt es" 12,14; – 2) m. d. Acc. 34,15; 50,7; – e) = لَيْسَ m. بِ der Praedik: 2,10 (Inversion), 11,13; 20,6; 30,17; 44,3; 58,15 (مَا غَدًا); 60,19; 61,10; – f) مَا in إِمَّا — إِنَّمَا — لَكِنَّمَا عَمَّا — كَمَا — (فَلَمَّا) لَمَّا — كَأَنَّمَا — لِمَ — مِمَّا — ; in طَالَمَا — قَلَّمَا — ; in رَيْثَمَا — رُبَّمَا (رُبَّتَمَا) — كُلَّمَا ; — und مَا بَعْدَ s. d. WW.

مَأْقٌ مَأْقَى Plur. مَآقٍ „(innerer) Augenwinkel" 33,7.

مَارِيّ s. مرى

مَآرِبُ s. أرب

مَأْتَمٌ s. أتم

متح مَتَّاحٌ „Wasserschöpfender, Schöpfender" 50,9.

متع a. I. u. IV. „Nutzen aus e. Sache haben"; – Pass. m. بِ „sich einer Sache ergeben" 16,16.
V. m. مِنْ „sich ergötzen an…" [12,6.

متن مَتْنٌ Plur. مُتُونٌ „Rücken" 1) eig. die beiden Rückenseiten mit der Furche in der Mittellinie = Rücken (bei Menschen u. Tier) 3,21 (Dual); 7,10; 23,13; 44,13; 12,5; – 2) übertrag. „die (Klingen-) flächen, – Seiten" 25,12; – „Rücken, Oberflächen (v. Bogen) 13,5; – „flächen, Spiegel" (Panzer = Teichspiegel) 6,16 (bis); – „Abhänge (v. Felsen) 18,6; – „rauhe (Boden-) flächen" 3,19 (~ الأَجَارِعُ).
مَتِينٌ Plur. مِتَانٌ „starke" (Hufe) 12,2.

مَتَى Conj. temporal. „wann (wenn)" 1) m. d. Pf. im Vs., فَ m. Imp. im Ns. 66,1; 67,4; – 2) m. d. Apokop. im Vs. u. Ns. 4,12; 6,2; 40,8; – 3) fragend „wann (je-

mals)?" 5,13 (Pf.); – مَتَى مَا „wann immer" 24,4; 32,14 (Apokop.); 64,3.

مَثَلَ i. „sich aufrecht stellen, aufrecht stehen" 15,17 (∼ قعو IV.).

مِثْلٌ („Aehnliches, gleiches; Aehnlichkeit, Gleichheit; alle Casus durchlaufend)

m. d. Genit. „einer, -e, -es wie, etwas wie, wie, dasselbe wie, ähnlich, gleich, gleichwie" a) m. indeterm. Genit. 1,8 (acc.); 7,13 („nichts schützt so sehr … wie = إِلَّا); 8,14; 28,6; – b) m. determ. Genit. 3,5.20 (acc.); 9,3; 27,4; 34,16 („ein dem G. Aehnlicher"); 35,1; 38,18; 48,15 (acc. „gleichsam"); 50,11; 53,5 („etwa [blos] durch seinen Verstand"); – مِثْلُ زَهْوَةٍ „ein dem R. Aehnliches" d.i. eine Kriegerschaar 5,5; vgl. 35,4; – c) m. Suff. مِثْلُهُ „ein Mann wie er" 42,5.6; مِثْلُكَ — مِثْلِي „so wie du bin ich" 69,4; مِثْلِي „gleich mir" 69,8; 64,7 (فَمِثْلِي „ein Mann wie ich"); – مِثْلُهُمْ „Ihresgleichen" 30,16; مِثْلُنَا „gleich uns" 20,17; إِذْ مِثْلُهُ „als ein ihm gleicher" 61,14 (حال); … كَمِثْلِ „fast wie …" 35,2; كَمِثْلِهِ (مَنْ) „wie ihresgleichen" 32,19; … عَلَى مِثْلِ „nach Art …" 15,1; 18,2; – Plur. أَمْثَالٌ „Aehnliche" [11,12; أَمْثَالِي „Meinesgleichen"

مَثَلٌ Plur. أَمْثَالٌ „gleiches, Aehnliches, Aehnlichkeit (= wie …") 40,2; – „Spruch, Sprichwort" ذَاتُ الأَمْثَالِ 52,17.

مِثَالٌ „gleiches, Aehnlichkeit"

بِمِثَالٍ „ebenso" 45,19.

مَاثِلٌ Plur. مُثَّلٌ „aufrechtstehend" (Würfel) 14,15.

أَمْثَلُ m. Genit. „d. Vorzüglichste, Beste, Musterhafteste, Schönste" 24,7; 31,5.

مَجَّ u. acc. „auswerfen, herausspritzen" 29,12; 68,3 („abwickeln" die Fäden).

مَجَدَ u. „durch Ruhm hervorragen; zum Ruhme gereichen" 66,2.

مَجْدٌ „Ruhm" 4,15; 5,6.18 (bis); 6,1; 11,12 (bis); 25,19; 28,15; 55,20; 57,10; 64,8.

مَاجِدٌ „ruhmvoll" 27,12; 29,13.

مَجُوس „die Magier" (Anhänger der Religion Zoroasters, Feueranbeter) 10,11.

مجن Pass. مُجِّنَ für مُجِنَ m. عَنْ „aufwogen, aufdampfen von..." (v. Wüstendunst) 46,7.

مُجُون „Zügellosigkeit, Unverschämtheit" 49,3.

مَجِيد s. unter ح

مَحْض 1) „Reines, Ungemischtes; Wahrheit" 53,16 (bis); – 2) „rein" 33,14; „von reinem Blute" × عَبْد 19,13.

مَخَاض „Zuchtkameele" 47,18.

مَحَال Plur. (coll.) zu مَحَالَة „Rückenwirbel (d. Kameels); Rippenstücke" 41,16.

مُخْتَال „Hunger (Mangel-) leidend" 20,5.

مُخّ „Mark" 9,13.

مدد مَدَّ u. Pass. مُدَّ „ausgestreckt w." (Hände) m. إِلَى 13,1.

مَمْدُود „ausgedehnt, sich hinziehend" (Zeit) 28,4.

مَدَحَ a. 1) m. acc. „loben, verherrlichen" 32,1; 36,16; 42,2 (× رَثَى); 58,14; – m. acc. u. بِ „Jem. mit (e. Kaside) loben" 59,18.

مَدِيح „Lobenswertes, Lob" 23,6 („Lobgedicht"); 47,12.

مَدَر „trockener Erdkloss, Scholle" 34,11.

مُدَاوَمَة s. دَامَ u.

مَدِينَة اَلْمَدِينَة N. pr. l. „Madîna" (= مَدِينَةُ ٱلنَّبِيِّ) 33,12.

مدى VI. m. فِي „in e. Sache verharren od. noch weiter gehen" 52,16.

مَدًى „Ziel" 35,16.

مُذْ (مُنْذُ) Conj. „seit, seitdem, von welcher Zeit an" 32,6 (im nachgesetzten Vs.; ∾ حِينَ).

مرر مَرَّ u. „vorbeiziehen, wegziehen" (Vögel) 14,13; – m. inner. Obj. („gleich...") „vorwärts stürmen (-schiessen) 26,18 („indem..."); – m. فِي „vorübergehen an..." 62,12; – mit عَلَى „ziehen über..." 70,7.

IV. acc. u. عَلَى „niedergehen (niedersausen) lassen auf ..." 18,18; – Pass. „stark gedreht sein (Strick) 42,18; – Pass. m. عَلَى „die Runde machen (Wein, Becher) 2,5.7.

X „fest, beharrlich sein, fest bleiben, Stand halten" 28,18; – m. بِ
... 19,16

مَرٌّ Inf. „Rinnen, fliessen" 8,13; – inner. Obj. zu مَرَّ 26,18.

مُمِرٌّ P.a. IV. „bitter, vergällend" 59,5.

مُمَرٌّ P.p. IV. (eig. „festgedreht") „ein Sehniger" (Pferd) 10,6; „eine Starkgedrehte" (Bogensehne) 25,13.

مَرِيرٌ Plur. مَرَائِرُ „Absichten, Vorsätze" 39,17.

مَرَّةٌ „Mal"; مَرَّةً „einmal" وَرَائِى — وأَمَامِى — 43,11; 67,10 („einstens").
Plur. مِرَارًا „oft, öfter" 15,17 (das 2. مِرَارًا zu subintell.)

مُرٌّ „bitter" 52,6 (× حُلْوٌ); 13,17 (fem.); – subst. „Bittere, Bitterniss" 28,12 (× حُلْوٌ).

مُرَّةُ N.pr.m. بَنُو — 35,3.

مُرَارَةُ N.pr.m. بَنُو سُلْمِيّ — 16,9 (poët. Licenz).

اَلْمَرُّوتُ N. pr. l. 20,6.

مرأ مَرْءٌ „Mann; Mensch" 11,13; 20,14; 28,11; 31,8 („Held"); 33,4; 44,3 („der Mann, dessen..."); 49,9; 53,5 (bis); 57,20; 64,10.

اِمْرُؤٌ „Mann" 12,14; 13,15; 17,10.15 („ein ganzer Mann"). 20,18,8; 19,18; 31,16; 47,2; 52,10 (coll.); 59,1; 62,12 („Mensch").

اِمْرُؤُ الْقَيْسِ s. قيس.

اِمْرَأَةٌ „Frau" 68,1.

مرج s. هَرْجٌ 68,4.

مرجئ مُرْجِئٌ s. رجو IV. P.a. („Aufschiebender") „Morgit" (Sektierer) [68,4.

مرح II. „sehr kampflustig s." 26,16. [15,3.

مَرِحٌ „ausgelassen, übermütig"

مِرَاحٌ „Freude, Ausgelassenheit" 50,10.

مرد مَرِدَ a. „bartlos sein"
V. Inf. تَمَرُّدٌ „Widersetzlichkeit, Auflehnung" 71,14.

أَمْرَدُ „Bartloser" 32,6; – Plur. مُرْدٌ „nur Beflaumte" 25,17 (∾ شِيبٌ).

اَلْمَرْزُبَانِيُّ „der Satrap" 20,8.

مَرَامٌ s. رَامَ u.

مُرَمِّى s. رمى i.

المَرَّانَة N. pr. l. 29,16.

مَرْوُ N. pr. l. „Marw" (in Chorasân); مَرْوِيٌّ „marwisch" (gewand aus M.) مَرْوُ مَرْوِيٌّ 55,6.

مَرْوَانُ N. pr. m. يَالَ — آلُ — 43,2; — 41,5; بَنُو — 41,11; s. auch الأَمْوِيُّ

مَرَى i. acc. „herantreiben, peitschen" 10,4. X. acc. „überfluten, überreichlich tränken" 69,5.

مَارِيٌّ „ein Weissglänzendes" (Gewandstück) od. „ein glänzendweisses" 13,18.

مَزَجَ u. acc. u. بِ „etwas mit etwas mischen" 1,13.

مَزْجٌ „Mischung" 1,11; 49,7.

مِزَاجٌ „Mischung" (m. Wasser) 48,6.

مَمْزُوجَةٌ fem. P. p. m. بِ „mit... gemischt" 53,14.

مَزَحَ a. „scherzen" 39,8 (Partic.).

مُزَاحٌ s. زوج

مِزَاحٌ „Scherz" 53,6 (× جِدٌّ).

مُزْنٌ „(weisse) Wolke" 21,14; 58,16; 69,5.

مسس مَسٌّ „Berührung" 15,15 (Kontakt); 19,7 („Anfühlen").

مسح مِسْحٌ Plur. مُسُوحٌ „grobe Stoffe" 31,13 („härene Gewänder").

المَسِيحُ „der Messias" 54,19.

مَسَافَةٌ „Entfernung, Weite, Distanz, Zwischenraum" 65,11. 19,17.

مسك IV. m. بِ (ergreifend) festhalten

مِسْكٌ „Moschus" 20,11 (Pflanze); 54,11; 57,3; 69,13.

مسا IV. eig. „Abends sein, sich befinden, etw. tun" poët. = كَانَ m. acc. 11,17.18.20; 19,19 („beisammen s."); 29,13 („werden"); 34,19 (m. Pf.); 51,4 (~ صبح IV. „früh u. spät = immer nur"); 63,4 (m. بِ „weilen"); 67,6.9.

مُمْسًى : ثَالِثَةٍ — „den dritten Abend" 58,17.

مُمْسًى „das Abendwerden, d. Abend" 20,12 (~ مُصْبَحٌ).

مَشَى i. „gehen, einhergehen" 70,7; „wandeln" 7,10 (m. inn. Obj.).

مَشْيٌ „Gang" 9,12; مَشْيَ النَّزِيفِ (inn. Obj. „wie...") 9,13.

مِصْرُ N. pr. l. „Aegypten" 61,2; كُلُّ — „ganz Aeg." 59,8; المِصْرُ

„Grossstadt, Hauptstadt" 66,7.

„ein Dreinhauender" 21,7.

s. صون

„Kauen" ـــ الكَلَامِ 60,14.

مضى i. „gehen, vorübergehen" 47,2 (Allit.); 52,7; 47,6 („entschwinden"); 57,16 (vorüberziehen, Cortège); — m. بِ „wegnehmen" 51,6.

IV. acc. „vorüberziehen lassen" 11,6 (fixieren?).

مُضَآءٌ „das Vergangensein" 28,5; 47,2 („Gang, das tiefer Gehen"; Allit.).

مَاضٍ „eindringend" (Mensch und Schwert, Wortspiel) 21,19 (bis).

„Regen" 34,8.

المَاطِرُونَ N.pr.l. وَلَهَا بِالمَاطِرُونِ Stelle e. Liedes von Jazîd b. Muʿâwia (Mädchenschilderung) 49,4 (s. Mubarrad, Kâmil 218; aber بالماطرين).

V. m. فِي „(im Drecke) herumschmatzen, herumschnalzen" 23,5.

مطل III. acc. u. بِ „Jemanden mit der Erfüllung der Zusage vertrösten, ihn lange warten lassen" 64,2.

III. P.a. „lang hinhaltend, lange warten lassend (Schuldner)" 64,4.

مَطِيٌّ coll. „Reittiere"; Nom. unitat. مَطِيَّةٌ Plur. مَطَايَا 12,11 (und „Lasttiere") 12 („Lastkameele") 60,1.5.

مظع II. m. dopp. acc. „etw. mit etw. stark einreiben" 18,20.

مَعَ Praepos. „mit, zugleich mit" 1) nach جَلَسَ 2,4; nach خُرُوجٌ 3,2; vgl. 57,21; — 2) „mit" = durch" (Ursache) 34,7; — 3) von d. Zeit „bei" 14,13; 49,12.

مَعًا Adv. „beisammen, zugleich, mit einander, gemeinschaftlich" 22,13 (دَامَ); 65,10 („obgleich unser beider Zustand Liebessehnsucht ist, so .... doch..."); 33,17 („zu gleicher Zeit"); 12,4 („in gleicher Weise").

مَعَدٌّ N.pr.m. u. Stammname 36,7; ـــ مِنَ القَبَائِلِ 6,19; ـــ بَنِي عَدْنَانَ 4,15.

معز مِعْزَى coll. „Ziegen" 23,4.

مَعِيز coll. „Ziegen" 60,13.

أَمْعَزُ „der Kieselige" (Boden) 13, 13; – Plur. أَمَاعِز „Harte, Kieselige" (Bodenflächen) 4,21; – fem. 26,6: مَعْزَاء „der Kieselige" (Boden).

مَعَنَ a. („schnell vorgehen"), „ernstlich bedenken" 26,6 (حال).

مِعَنّ s. عنّ

مَعْنًى s. عنى

مُعْوِيَة s. عوى [lein" 46,18.

مِعًى Plur. أَمْعَاء „kleine Kanäle, Bäch-

مُقْلَة „(dunkler) Augenstern; Auge" 65,15 (Tamjîz); 58,18.

مَكَّة N.pr.l. „Mekka" 66,16.

مَكَثَ u. m. بَعْد „bleiben nach = überleben" 30,18.

مَكْر „List, Kniff, Trug; Bosheit" 52,9.

مُكَّاء „Vögelchen" 13,9.

مِلْ = ... مِنَ آلْ 21,20; 40,13.

ملل مَلَّ a. „überdrüssig werden" einer Sache (acc.) 22,5 (bis).

مَلَأَ a. „etw. mit etw. anfüllen" m. acc. u. حَتَّى 7,18¹; m. dopp. acc. 7,18²; m. acc. u. مِن 22,17 (bis); 29,7 (لِ).

مَلْء „Vollsein; Fassung, Fassungskraft" 19,1.

مَلْآن „gefüllt" 29,4 (mit مُتْرَع asyndet.).

ملح مُلْحَة Plur. مُلَح „Scherze, Anekdoten" 24,3.

مُلُوحَة „Salzgeschmack" 56,10.

مَلَّاح „Schiffer, Seemann" 62,11.

مَلِيح „lieblich, anmutig" 45,12.

ملس أَمْلَس „ein glatter" (Panzer) 17,18; „eine glatte" (Bogensehne) 25,13; – Plur. مُلْس 13,5 (المُلْسُ المُتُونِ „die mit glatten Rücken (Oberflächen)" von d. Bögen.

ملط II. acc. „(zerbrochenes) kitten, löthen = ergänzen" 10,8.

مَلَكَ i. acc. „besitzen; bezwingen, fertig werden mit ..." 49,6; 30,19 („erwerben").

مَلِك f. مَلِكَة 4,8; 7,15.

مُلْك „Herrschaft, Königtum;

Reich 4,9; 61,2.

مَلِكٌ Plur. مُلُوكٌ „König; Herrscher; Fürst" 1,17; 6,10; 19,20; 20,3; 28,2.8; 51,4 (bis); 52,3; 57,16; 59,9; 60,20; يَا أَيُّهَا ٱلْمَلِكُ 62,3; 63,11; 68,5; — im N. pr. m. عَبْدُ ٱلْمَلِكِ 42,2; 69,6.

مَلِيكٌ „König" 51,15.

مَالِكٌ 1) „Besitzer, Besitzender, Herr" 68,13 (مَالِكِيهِ = 1. Ps. مَالِكِي m. ـهِ); 2) im N. pr. m. 2,11; 23,7 (— ٱبْنَةُ).

مَلْمَلَ II. „sich unruhig hin und herwerfen" (Schlange) 15,12.

ٱلْمَلَا N. pr. l. 12,8.

مُلَآءٌ „Überwurf" (Kleid) 15,18.

مِمَّنْ = مِنْ + مَنْ s. d.

مَنْ 1) Pronom. interrogat. „wer?" (mit u. ohne عَائِدٌ) 19,19.20; 20,1.2.5 (bis); 11,14 u. 29,16 (لِمَنْ „wem gehören, wessen sind ...?"); 34,8 („wer war das, welcher ...?").9; 36,1; 40,7 (مَنْ لِسَقِيمِ); 44,14; 53,16; 60,1 („wer sind die ...?"); 64,19.

2) Pronom. relat. (substantiv., mit u. ohne عَائِدٌ u. alle Casus durchlaufend) a) Sing. „derjenige (diejenige) welcher (welche); wer" 4,11.16; 8,1.3.11; 12,13; 17,5; 19,18; 62,6; — مَنْ — حَقَّ عَلَيْهِ „der ... über den ..." 29,6; مَنْ — ـهُ 29,13; 40,1 (bis); 41,2; 52,18; 53,1.11; 64,13 („den, der ..."); 70,4; 71,15; fem. 11,16; 40,2.3; — b) Plur. „diejenigen, welche" 6,9 (bis); 20,17; 21,2; 28,15; ٱلنَّاسُ مَنْ — 28,19; 32,18 (acc.); يَا خَيْرَ مَنْ ... 33,8; 34,6; 37,7; 40,15; 60,2; vgl. 13,3; — c) كُلُّ مَنْ 10,8; 55,14 (= die Araber); 60,16; مِنْهُمْ مَنْ ... 1,5.6; مَنْ ... مِنَ ٱلنَّاسِ 65,17; كَمَنْ ... ; مَا مَنْ — 67,7 (bis); يَا فِمِثْلِي; 40,4.11 مَنْ هُوَ; 53,9 رُبَّ مَنْ مَنْ; 45,17 حَبَّذَا مَنْ; 64,7 مَنْ نَالَ ـهُ — „der dessen" 33,10; بِمَنْ ... 70,1; يَا مَنْ — 57,6; وَمَنْ 66,9; عَمَّنْ ... 58,10 (bis).11; — d) indefinit. „wer (immer)" 7,14; 42,3; — „Einer, welcher" 37,8; 61,19 (يَعْنِي مَنْ ...).

3) Conjunction „wenn Einer, wer da; der, welcher" 33,16; 53,10; 58,8.9; 62,15; 67,10; vgl. oben 2).

مِنْ Praepos. (ـِ ى s. مِنِّى — عَنِّى) urspr. Subst. „Teil von …, Einer von …" bezeichnet

1) den localen Ausgangspunct a) eigentl. α) „von … aus" nach خرج IV. u. خَوَارِجُ — فزع — جاز IV. — بَرَزَ — سَلَّ — نَالَ u. — نَشَأَ —; vgl. noch 22,4 u. مِنْ شَتَّى 14,12. β) مِنْ — إِلَى „von … bis" 19,3; 37,1.16; 57,16; 61,2; — γ) „von … weg" nach نَاصَ u. — نَقَضَ — هَبَّ — قَامَ — أَخَذَ — حَمَلَ; vgl. noch 54,7; — δ) „woher?" („herrührend von …, ausgehend von …, hergenommen von …, kommend von …") 2,15; 13,13; 20,13; 21,4; 22,11.15; 23,2.6.11.17; 24,3.5; 31,10; 32,3; 36,3; 40,16; 44,7; 48,4; 51,15; 52,14 (مِنْ جَانِبِ).17; 55,5; 56,10 (مِمَّا „davon, dass …"); 61,3.4.6 („von … herab"); 63,15; 64,1.5.11.15.16; 64,6.17; 67,10; 69,17; 70,1; — b) übertrag. α) „Herkunft" („aus, von, stammend (her-, abstammend) von … ") 5,10; 6,1.19; 7,7; 18,8; 36,5.7; 37,11; 48,8; — β) „Zugehörigkeit" („aus, von, gehörend zu, zugehörig, gehörig zu") 14,11.13; 15,19; 17,3; 18,12 („Tö-che des Bergriesen"); 24,8; nach كَانَ 28,15; 35,3.11; 47,2 („passend"); 59,19; 63,3 (رَأَى); 69,6.7; — γ) nach den Vbb. d. Befreiung, Bewahrung, des fliehens u.s.w. برأ V. — (بَرِيءٌ) — لَا بُدَّ … — حَصَانٌ — حَذِرَ — جرد II. — بَحْرٌ — شَفَى — سفر — خَلَا — خَلَعَ — عَاذَ (مِنْ أَنْ 62,4) — عَرِيَ u. V. — (مَانِعَةٌ) مَنَعَ — (مِنَّا) كَتَمَ — فَزِعَ — وَذَرَ — وَدَعَ — (مِمَّا) نَجَا —; — δ) „statt, anstatt, an Stelle" 1,18; 25,5 (مِنِّى). — 2) den temporalen Ausgangspunct: مِنْ سَاعَةٍ „nach einer Weile" 26,14; 35,2 („von da ab …"); 36,17 („vor"). — 3) den causalen Ausgangspunct, den Ursprung und die Ursache a) „wegen, von wegen, ob, in folge, vor, durch" 1,11 (bis); 4,11; 5,4; 7,13; 12,8; 15,3.15; 19,10.19; 20,3.14 („mit"); 21,20 (تَأَرَ pass.); 22,6 („von ihm veranlasst"); 23,4; 32,13 (bis; رَثَى); 36,10; 42,17; 44,1.4; 45,4 („seinetwegen"); 46,11; 47,19; 49,8; 55,2 („durch"); 57,5; 58,5.16; 60,16.

17 („und aus Liebe zu…"); 67,9; 68,3; – b) „über" bei den Vbb. der Gemütsbewegung etc. (= „von … aus affiziert") يَأْسٌ — آيِسٌ V. سئم — الْمُجَرَّبُ — سَخِرَ — ضَرِمَ — سَئِمَ — („an"). – 4) den Abstand u. die Nähe von… a) nach بَعِيدٌ „fern von…" — مُسْكَعَةٌ „Abirrung von…" — أَيْنَ — (هَيْهَاتَ) أَيْهَاتَ — „wie weitab steht… von…" — مِنْ … 60,13; — دَنَا; — b) den Unterschied u. Abstand von…, daher beim Elativ (Comparat.) = „als" 5,19; 8,11; 16,2; 17,15; 19,1.18 (bis; أَحَبُّ) (مِمَّنْ); 20,7.9; 34,18; 37,19; 38,1–6; 42,9; 50,9; 54,7.8 (bis); 60,6; 62,6 (bis); 65,15; 68,8. – 5) das Verhältniss des Teils zum Ganzen (Genus u. Species, Menge u. Individuum) a) خَلْقًا مِنْ بَرِيَّتِهِ 34,17; قَوْلُهُ مِنْ مَقَالٍ; 37,5; نَجِيبَةٌ مِنْ قَوْمِهَا 45,15; وَقَتْلَى مِنْهُمْ; 8,6 ظُلًّا مِنْ … 25,17; قَلِيلٌ; 41,11 عَبْدًا مِنْ عَبِيدٍ …; 11,11; مِنْ مَالٍ … 34,12 مِنَّا — أَحَدًا; vgl. noch 1,5.6; 8,12; 9,7; 11,4.7; 13,15 („eine Wenigkeit"); ferner 1,4.4,4; 11,15; 18.19, 13,5; 12,7; 20,6; 23,12; 23,10; 24,13; 28,17; 32,14; 38,6; 39,10; 42,14; 43,4; 50,3.5; 65,17 (مَنْ — مِنَ النَّاسِ); 66,3 („etwas"); 66,4; – كُلُّ شَيْءٍ مِنْ … ; مِنْ 54,15; 64,8; 57,3; 59,4 كُلُّ … مِنْ غَزَالٍ „als der alleinigen G." 54,16; vgl. noch 61,17; كَمْ مِنْ … s. كَمْ; – b) nach der Negation 3,16; 21,20; – c) nach مَلَأَ — (سَقَى) سَقَى — رَوِيَ — لَابِسٌ — مُتْرَعٌ شَرِبَ — أَكَلَ — („mit, durch") u. IV. ; – d) vor d. indeterm. Nomen (Negation od. Frage) فَإِنْ يَكُ مِنْ جِنٍّ 8, لِلَّهِ عَيْنَا مَنْ رَأَى مِنْ تَفَرُّقٍ; 15,11 11; وَهَلْ — مِنْ شَيْءٍ „doch (nützt) etwas…" 17,5; لَمْ يَجِدْ … مِنْ مَزِيدٍ 55,15; – e) nach einem indeterm. Nomen = Genitiv (مِنْ لِلتَّجْرِيدِ) 6,12 (bis; مِنَّا وَمِنْكُمْ كَتَائِبُ); 9,1.4; 11,1.8 (عَلَى جَمَلٍ مِنْهَا); 12,3; 14,9.10; 17,19; 18,4.17; 19,6; 20,10; 22,16; 24,1; 25,5; 30,2.7; 33,13; 34,13.15; 38,16; 39,14; 46,10; 52,1; 57,20; 60,5; 61,1.5; 65,10 (مِنْكَ الْهُمُومُ); 68,12; 71,4; – f) nach d. determ. Nomen 7,4; 58,4 (مِنْهُ) (إِلَى الْكَعْبَيْنِ); 21,7; 22,19; 40,13; 49,2, ferner 39,9.7; 57.13, – g) nach dem

unbestimmten مَا „was, war auch": مَا — مِنْ 8,9; 18,10; 23,15; 45,19; 54,14; 61,15. – 6) zur näheren Bestimmung od. Erklärung (Angabe der Materie etc.; das مِنْ لِلْبَيَانِ = „nämlich"...) a) 2,15; 4,19; 18,5; 19,4; 20,8; 32,18; 37,13; 49,1; 52,18 (مِمَّا); 54,20; 57,15; 66,3; b) 3,2 (od. مَا — مِنْ); فَمِنْهُنَّ... 9,5.6.7. 9; 6,11; 14,7; 19,7; 31,15; وَيَوْمٍ مِنَ الشِّعْرَى; 15,12 (لِبَيَانِ الجِنْسِ); 41,13; 63,1; – c) „teils ..... teils, sowol ..... als auch" مِنَّا وَمِنْهُمْ „sowol von uns, wie von..." 5,3; مِنْهَا — وَ... „teils ... teils" 30,5; 43,9. – 7) in den Verbindungen: ... مِنْ بَعْدِ ... — مِنْ بَيْنِ ... — مِنْ حَيْثُ ... — مِنْ تَحْتِ وَمِنْ عَلُ — مِنْ غَيْرِ ... — مِنْ عِنْدِ ... — مِنْ دُونِ ... — مِنْ قَبْلِ ... — مِنْ فَوْقِ ... —

مَنَّ u. „gnade walten lassen" absol. 37,6 (bis); – m. عَلَى P. „sich wohlwollend gegen Jem. erweisen" 37,10; und „Jemandem empfangene Wohltaten vorwerfen" 61,12 (عَلَى آثَارِ —).

مَنُونٌ „Zeit; Geschick, Tod" 29,2; 43,7; 48,13.

مَنَأَى s. نَأَى

مُنْبِج (—) N. pr. l. 62,17; 63,4.6.

مَنَحَ a. m. dopp. acc. „schenken, hergeben, gewähren" 31,2.

المُنْذِر N. pr. m. آلُ المُنْذِرِ 17,9.

مَنَعَ a. „abhalten, hindern" 1) ohne acc. „abwehren" 28,18; – 2) m. acc. „(abwehrend) schützen" 4,16; 7,11. 13. „wehren, verwehren" 22,19 (bis); 23,1 (bis); – 3) m. acc. u. مِنْ „verteidigen vor (gegen)..." 16,10.

مَانِعٌ „hindernd" (acc.) 32,16. – Plur. المَانِعُونَ m. لِ = acc. „die, welche (abwehrend) schützen" 6,21.

مَانِعَةٌ m. مِنْ „zurückhaltend, abhaltend von..." 60,19.

أَمْنَعُ m. Suff. u. Tamjîz „das Unzugänglichste von... = ihre Unzugänglichsten" 6,3.

II. P. p. مُمَنَّعٌ „einer, dem man kräftig entgegentreten muss = dem man nichts anhaben kann" 29,13.

مَنِيعٌ fem. ـةٌ „unzugänglich, unnahbar" 60,4.

منى i. acc. u. ل „zumessen, bestimmen, verhängen“ 25,4 (etymol. figur); – Pass. مُنِيَ „(von Gott) heimgesucht w.“ m. بِ „durch“ 23,12; „verhängt, bestimmt w.“ 2,16 (= Kur'ān 53,47). II. acc. „begehrlich machen“ 43,11.

[illegible] hängende = Gott 25,4 (etym. figur).

مَنِيَّة „Geschick; Tod“; – Plur. مَنَايَا „Geschicke, Todesloose“ 2,14 (15 bis); 25,2; 37,4; 38,17; 52,4; 56,5; 62,17.

مُنْيَة Plur. مُنًى (المُنَى) „(die- [illegible]

مهج مُهْجَة (eig. „Herzblut“ 58,6) „Herz, Geist“ 54,13 (= رُوح).

مَهْد „ebenes Land“ الحَدّ ـ 20,9 („Grenzgelände“).

مَهْدَد N. pr. fem. 32,3.

[illegible] مَاهِر „erfahren, geübt, kündig, klug“ 10,1; 45,6.

مَهْرِيَّة „ein Mahritischer“ (Kamel) Plur. المَهَارِي 47,3.

مهل V. [illegible] „ein [illegible]“ 14,9.

مهلهل N. pr. m. 5,19.

[illegible] Plur. [illegible] „[illegible]“ 15,11.

مها Coll. zu مَهَاة Nom. unitat. „Antilopen“ 54,3.

موت مَاتَ u. „sterben, todt sein, gestorben [illegible]“ 5,18 [illegible] [illegible] 2,20; 47,1 (bis) 11; [illegible] 52,18; 55,7 (Imp. [illegible]; [illegible] مُتْ).

IV. acc. „[illegible]“ 18,14 („abtödten“, den Hunger); 39,12 („aus der Welt schaffen, [illegible]“) 40, [illegible]

مَوْت „Tod“ 2,19; 3,3; 31,14; 32,18; 38,15; 58,4 (بَحْرُ المَوْتِ); 61,10; 64,17 (bis).

مَيِّت (مَيْت 36,18; [illegible]) „ein Todter, sterbend, todt“ – Plur. أَمْوَات 37,2; 51,3.

مَيْتَة Plur. المَيْتَات „die krepierten Tiere“ [illegible].

المَوْتَى „die Todten“ 57,10.

مَمَات „Ort und Zeit des Todes [illegible]“ [illegible]

مَوْج „Woge, Welle“ [illegible]

مَتَحَ ماتِحٌ m. acc. „der Schöpfende“ [illegible]

مُوسَى femin. „Scheermesser“ 44,15

مول مَالٌ „Hab und Gut, Vermögen, Reichtum“ 2,5.8 (ter; „Mammon“); 11, 11,19,12.13; 32,6; 33,4; 42,4 („Mittel“). 17; 45,17 (~ أَهْلٌ); 60,10 (bis); 61,15; [68,5.

مَوَالِي s. ولى 51,18; [60,16.

موه II. P. p. fem. مُمَوَّهَةٌ „ungeschminkt“

مَآءٌ „Wasser“ 1,10.13.14; 7,2; 17,7; 18,20; 46,5 („Tränkplatz“); 49,5; 50,2; 54,9 (مَآءُ وَرْدٍ „Rosenwasser“); 55,12 (= Blut); 59,7; 69,10 (مَآءُ الْفُرَاتِ); مَآءُ السَّحَابِ = „Regen“ 70, 18; 71,7 (Quellen). [28,15.

مَيّ N. pr. fem. (Tarḫîm für مَيَّةٌ)

مَيْثَاءُ „ein Weichsandiger“ (Boden) 8,6.

مِيدَآءُ „Maass; Raum, Ende“ 47,5.

مَيْدَعَانُ N. pr. m. ــــ (بَنُو) 18,18.

ميس مَاسَ i. „sich wiegen, schwanken“ (Zweig) 58,19.

مَيْسُونُ N. pr. fem. 37,16.

مِيعَادٌ s. وَعَدَ 62,10.

مِيقَاتٌ s. وقت 51,8.

ميل مَالَ i. m. بِ = acc. „neigen, herabsinken lassen“ 69,15; – m. إِلَى P. „sich neigen zu…, freundlich geneigt s.“ (Herz) 44,8 (m. inner. Obj. = „gar sehr“…).

مَيْلٌ „Neigung“ s. مَالَ 44,8.

مَائِلَةٌ fem. „in schwingendem Gange, sich wiegend“ 60,15 (حال).

أَمْيَلُ „geneigt, gewendet“ m. إِلَى 12,11.

ـنَا 1) Suff. 1. Ps. Plur. a) beim Nomen „unser“

آثَارُنَا 7,6; خَشْيَتُنَا 5,8; كِلَابُنَا 15,9; رِحَالُنَا 4,12; لَيَالِينَا 11,15; يَمَانِينَا 25,16; أَبِينَا 6, 6,18; بَنِينَا 6,20; لِمُخْتَبِينَا 4, غَيْرُنَا 7,2; كِلَانَا 40,12; – مِنَّا 4, 11; 6,11.12; 34,12; عَنَّا 2,9; 4,18; 7,18; 32,9; فِينَا 7,15; 34,4; لَنَا 5,18; 9,1; إِلَيْنَا 48,16; عَلَيْنَا 6,13.14; بِنَا 34,4. 39,3; 44,9 u. vgl. 11; بَيْنَنَا 8,19; – b) beim Verb. „uns“ تُحَمِّلُنَا 6,17; تُعَيِّرُنَا 20,16; يَنْهَنِهُنَا 1,17; ferner

يَلِينَا 9,15; أَتَانَا 5,13; أَوْعِدْنَا u. تَهَدَّدْنَا 6,9.21; تَمْنَعُونَا 7,11; يَغْلِبُونَا 37,15; تُخْبِرِينَا 2, 1,1; فَأَصْبِحِينَا 44,11; فَوَيْحِينَا 21; فَاقْتُلُنَا 44,15 (Plur. majest.); – ferner فَلَيْتَنَا 34,11; – إِنَّا 26,8; أَنَّا 21,1; بِأَنَّا 4,7; أَنَّنَا 40,12; كَأَنَّا 49,12; und وَلٰكِنَّا 7,16.

2) Affix in d. Personalflexion (1. P. Plur.) des Perf.: وَرِثْنَا 4,15; مَلَأْنَا 7,18; تَرَكْنَا 4,10; كُنَّا 5,13.

نَأَى a. m. acc. „verlassen, sich entfernen von…" 8,15; – m. عَنْ „sich fern halten von…" 69,2.

VI. Inf. تَنَاءٍ m. عَنْ „fernsein von…" 69,3; „Scheiden, Scheidung" 22,13 (~ فُرْقَةٌ).

VIII. P. p. مُنْتَأًى = Nom. loci „weiter (entfernter, entlegener, fremder) Ort" 69,4.5 (~ إِقْصَآءٌ).

نَأْيٌ „Entfernung" 23,1.

مَنْأًى „weit entlegener Ort (Zufluchtstätte) m. عَنْ 12,13; 41,8 (~ مَلْجَأٌ).

نَآءٍ P. a. I. اَلنَّآئِي „der fernbleibende" 19,15; femin. نَآئِيَةٌ m. عَنْ „fern von…" 69,8; – نَآئِي الْمَسَافَةِ „von weiter Entfernung" 65,11.

أَنْأَى „in weitere fernen rückend (Trennung) 8,11 (~ أَشَتُّ).

نَئِيمٌ „Dröhnen" 19,2 (~ أَزْمَلُ).

نَاسٌ نَبِيٌّ s. نَاسٌ; أنس s. (اَلنَّاسُ)

نَبَّ s. نبأ

نبأ II. Imp. نَبِّ für نَبِّئْ m. acc. u. أَنْ „verkünde (denn), dass…" 34,7; – Pass. m. أَنَّ „es ist mir berichtet worden, dass…" = „ich habe gehört, dass… 16,6.7.

IV. Pass. m. أَنَّ „es kam mir d. Kunde, dass…" = „ich habe gehört, dass…" 30,11.

نَبْأَةٌ „leiser Ton" 15,10 („kläffen" v. d. Hunden).

اَلنَّبِيُّ „der Prophet (Muhammad)" 33,10; 34,2.7.9; نَبِيٌّ 32,15; اَلنَّبِيُّ 33,17; نَبِيُّنَا 32,17; نَبِيُّ الْإِلٰهِ 34,1; مُحَمَّدٌ نَبِيُّ الْأُمَّةِ 34,16.

نُبُوَّة „Prophetentum, -würde" 71,4. [12,3.
نبت نَبَاتٌ coll. „Pflanzenwuchs, Pflanzen"
مَنْبِتٌ (eig. „Wachsort") „Hain, Wald" (d. Palmen) 69,10; – Plur. مَنَابِتُ „Wurzelboden" 9,3.
نبح a. „bellen" 38,4. [25,18.
IV. acc. „zum Bellen reizen" (d. Hunde)
نَابِحٌ „ein Bellender" (Hund) 44,7.
نبر مِنْبَرٌ Plur. مَنَابِرُ „Kanzeln" 57,9.
نبض IV. „(die Bogensehne) erklingen lassen (schnellen)" 19,2.
نبع نَبْعٌ N. pr. l. 29,17.
اَلنُّبَيْعُ N. pr. l. 29,17.
نبل V. m. بِ „sich einer Sache als Geschoss bedienen, schiessen mit..." 15,5; – „seine Geschicklichkeit zeigen" 19,4 (~ نطع V. m. فِي). [26,17.
نَبْلٌ coll. Plur. نِبَالٌ „Pfeile" 24,14;
نبه II. acc. „wecken" 41,14.
Inf. تَنْبِيهٌ „(das) Aufmerksammachen (auf d. folgende)" 1,2.
V. „wachen, wach sein" 70,10.
VIII. „aufwachen" 1,3. [hân" 12,8.
نَبْهَانِيَّةٌ „(Mädchen) aus d. Stamme Nab-

اَلنَّبْهَانِيُّ s. خُرَيْشٌ 23,2.
نبو نَبَا u. m. بِ P. „Jemandem lästig, unbequem werden" 36,10.
IV. acc. „entfernen, fernhalten" 33,17; „weitab stehen machen, erhöhen, hoch erscheinen lassen (die Rippen den Rücken) 14,14.
نتج i. Pass. نُتِجَ m. 1 acc. „gebären, hervorbringen" (weil نَتَجَ eig. m. dopp. acc. = „gebären lassen") 63,12 (vgl. Schiller: „Blumen, die der Lenz geboren...").
نِتَاجٌ (eig. „Geburt") „(neugeworfene) Junge" 53,15 (bis).
نتن IV. P. a. مُنْتِنٌ „stinkend" 62,9.
أَنْتَنُ m. Tamjîz: شَيْءٍ —— „das stinkendste Ding, Zeug an ....." 53,18.
نجب نَجِيبَةٌ „bester Teil e. Sache = edelste Frau" 37,5.
نجح IV. P. a. مُنْجِحٌ „erfolgreich, glücklich" 64,9 (ـُ الْعِزِّ „alle Kraft aufbietend").
نَجَاحٌ „glücklicher Erfolg, Glück"

50,5 (~ نَصْرٌ).

نجد IV. „nach dem Hochlande (نَجْدٌ) kommen" 32,15 (× غار IV.). [66,7.
P.a. مُنْجِدٌ „Helfer, Sieger; Tapferer"
نَجْدٌ („Hochland") N.pr.l. „Nagd"
— شَرْقِيٌّ 4,13; كَبْكَبٍ — ـُ 8,12.
نَجْدَةٌ „Tapferkeit" 16,14.
نِجَادٌ „Schwertgehänge" 6,14; 56,3.

نجر بَنُو ٱلنَّجَّارِ N.pr.m. 34,13.
ٱلنُّجَيْرُ N.pr.l. 32,7.

نجز IV. acc. „(sein Versprechen) erfüllen, einhalten" 62,10; – Pass. „erfüllt s." 27,12.

نجع VIII. acc. „Jem. um e. Vorteils willen angehen, von ihm zu gewinnen suchen" 64,3. [Blut" 60,5.
نَجِيعٌ „schwärzliches (od. frisches)

نجم نَجْمٌ „Stern" 17,19; 32,11 (ٱلْجَدْيُ); 55,4; 69,18; 21,3 („Gestirn"); – Plur. نُجُومٌ 41,14; 61,19; ٱلنُّجُومُ „die Plejaden" 9,11; – Plur. أَنْجُمٌ 38,13.

نجو نَجَا u. „entkommen" 21,20; 26,7 (m. [illegible]); – m. مِنْ „sich retten, entkommen" 61,9 (bis; noch m. بِ „durch"); 18,20 („frei s. von...").
III. P.a. مُنَاجٍ „vertraulich ins Ohr wispernd" 48,9.
نَجَآءٌ „Rettung, (schnelles) Entkommen" 32,10; 46,15; 26,7
(نَجَائِي) „gleich meinem Entrinnen").
نَجْوَةٌ 1) „Geheimniss" 49,11; – 2) „erhöhter Standpunkt, Überlegenheit, Superiorität" 28,9 (حال).
نَجْوَى „Geheimniss" 40,7.
نَاجٍ „rasch vorwärts gehend, eilend" 46,17.
نَجِيٌّ 1) „Ratsversammlung" Plur. أَنْجِيَةٌ 28,2; – 2) „geheime Mitteilung, stille Beratung" 35,5; – 3) „mitwissend" 45,17; 40,13 („als Mitwisser d. Geheimnisses"; Dual., حال).

نحب نَحِيبٌ „Schluchzen" 50,15.

نحس نَحْسٌ „Unglück, Unheil, schlimmer Vorzeichen" 15,5 (od. = بَرْدٌ „Kälte"); 41,15 (نَحْسًا „zum Unglücke"); – Plur. نُحُوسٌ „Unsterne, Unglück" 55,4 und 66,12 (× سُعُودٌ).

نحض مَنْحُوض „ein fleischloser" (Arm) 14,15.

نحف نَحِيف „mager; zart" 38,6.

نحل نُحُول „Abmagerung" 54,17.

نَاحِل Plur. نُحَّل „Abgemagerte" (Wölfe) 13,21.

نَحْنُ Pronom. pers. Plur. 1. Pr. „wir" 1) nachdrucksvoll 2,16.19; 4,16; 6,3.4; البَرِيَّة — 67,6; إِذًا — .... 39,2; 41,9; – 2) im Gegensatze 51,18 („wir aber" × هُوَ); – 3) beim Partic. 6,5 (bis). 7 (bis).

نحو VIII. acc. „entgegentreten" 13,12; 10,3 („hinzukommen"); 15,19 („losgehen auf...."); – m. فِي „sich wenden gegen..." 10,4; – m. إِلَى „sich wenden gegen..." 47,10 (Allit.).

Inf. اِنْتِحَاء 47,10 (Allit.).

نَحْوَ Praepos. „nach, zu ... hin" 9,8; 35,8

نَخَّاس „Sklavenhändler" 62,12.

نخل نَخْل coll. „Palmen" 69,2.10.

نَخْلَة Nom. unit. 1) „Palme, Palmbaum" 69,1.2.7; يَا نَخْلَ für يَا نَخْلَة „o Palme!" 69,8; – 2) N.pr.l. 8,12; 26,8; دَارُ نَخْلَةَ N.p.l. 54,19.

نُخَيْل „Palmenwäldchen" 16,12 (~).

ندب u. „klagen" 65,14 (× سَكَتَ); m. acc. „beklagen, d. Todtenlied (einem Manne) singen" 28,15.

نَدْب „geschickt" 59,6.

نَدَبَة „Schorf, Narbe" Plur. نُدُوب 26,7 (ذُو —).

ندس نَدُس „intelligent" 59,6.

ندم نَدِمَ a. m. عَلَى „Reue empfinden über....." 32,19.

نَدْمَان Plur. نَدَامَى „Zechgenosse, Freund, Brüderchen" 9,5; 29,18.

ندا III. acc. „anrufen" 29,10; 37,2; m. inn. Obj. („an-, zurufen [mit lauter Stimme]) 51,3.

نَادٍ acc. نَادِيَهُمْ „Rufer" od. „Versammlungsort" 29,19.

نَدِيّ „(Rats-)Versammlung" [29,19.

P.a. مُنَادٍ „ein Rufer" نَادَى — 29,10.

ندى نَدًى 1) „(Tag-)Thau" 35,17; 45,11; سَاقِطُ النَّدَى 19,8; 36,

5 („Feuchtigkeit, Nässe“); 9,9 (= Wohlgemeine : بَلّ ; -2) „Freigebigkeit“ 55,16. [19,18.

أَنْدَى m. مِنْ „freigebiger, als…“

نَدٍ „freigebig“; نَدِى الكَفَّيْنِ (eig. „feucht“) 21,12. [bock) 50,12.

نزب نَازِبٌ „ein Blöckender“ (Gazellen-

نزح نَازِحٌ m. بِ (= نَزَحَ بِهِ) „weit entfernt, ferne“ 40,3.

نزر نَزْرٌ „ein Wenig, Etwas“ 66,3.

نَزَعَ i. m. مِنْ (eig. „sich losreissen von…“) „aufbrechen (u. abziehen)“ 26,8. [10,7.8.

III. acc. „Jem. zum Wettstreit fordern“

نَزْعٌ „Spannung“ (am Bogen) 19,3.

نَزَعٌ „Todeskampf“ 17,5.

نَزَفَ i. acc. „erschöpfen, ausschöpfen; ausschütten“ 22,17.

نَزْفٌ (eig. „Erschöpftsein“) 68,5 (s. عَزْفٌ, Allit.).

نَزِيفٌ : مَشْىَ النَّزِيفِ „mit dem gange eines von Durst Ermatteten“ [9,13.

نزل i. „heruntersteigen“ 1) absol. „absteigen“ (als Gast) 7,4; -2) m. بِ l. „absteigen, wohnen bei…“ 36,3.

V. P.a. „herabsteigend“ 18,6. [14,11.

نَازِلٌ Pl. نُزَّلٌ „(eben) absteigend“

مَنْزِلٌ 1) „Absteigeort, Haltstelle, Quartier“ Plur. مَنَازِلُ 24,8 (s. دَارٌ); 25,5 (~); -2) „Stellung, Rang, Wert“ … مَنْزِلَ „in d. Stellung, als, gleich“ 7,4; …. بِمَنْزِلَةِ „in der Stellung, wie, als“ 3,16.17.

نسب VIII. Inf. اِنْتِسَابٌ m. فِي „Abstammung, Beziehung“ 67,14.

نَسِيبٌ „Liebchens Preis, Liebesgedicht“ 22,15.

نسج VIII. „zum Gewebe werden, gewoben sein“ 46,6.

نَسْجٌ „Gewebe; Geflechte“ 55,1.

نَسْرٌ „Geier“ 58,7.

نِسْعَةٌ „Lederstreifen“ 28,15.

نَسَكَ u. „opfern vor…“ 33,1 (acc., sonst لِ; Energet. I.). [23,16.

نسل IV. „sich häuten“ (Schlange)

نَسِيمٌ „Hauch, Duft“ 63,13; 70,2 (fem.). 7 („Windhauch“).

مَنْسِمٌ Plur. مَنَاسِمُ „Sohlen“

(od. Hufe des Kameels) 13,13.

نِسَآءُ coll. „Weiber (Frauen) 12,6; 24,5; 32,3; 34,19; 39,8; 66,15.

نِسْوَانٌ „Weiber (Frauen) 15,7; 39,13.

نَسِيَ IV. acc. „in Vergessenheit bringen" 25,11; m. dopp. acc. „vergessen lassen" [64,17.

VI. acc. „absichtlich vernachlässigen, meiden" 32,3.

نَاسٍ P.a. I. acc. „vergessend" 40,10.

نَشَأَ a. „wachsen, aufwachsen" m. بِ „wo?" 69,4. [(fest) 27,3.

IV. m. بِ „einführen, einsetzen"

نَشِبَ a. „darin stecken, haften bleiben" (Lanze) 47,17.

نشج نَشَّاجٌ (eig. „Brodler, Kluckser") „(Wein-) Schlauch" 9,5.

نشد IV. m. dir. Rede „rezitieren" 10,9; 37,18; 59,10; - m. dopp. acc. „Jem. etw. vortragen (ihn preisen, loben)" [56,17.

نشر نَاشِرَةٌ Plur. نَوَاشِرُ „Armvenen (Armsehnen)" 17,7.

نشف II. acc. „trocknen" 58,16.

نشق X. acc. „durch die Nase einziehen, einathmen, beriechen" 53,18.

نَاشِقٌ „ein Riechender" 69,13.

نَشْوَةٌ Plur. نَشَوَاتٌ „Wohlgerüche" (Weine, Räusche?) 12,6.

نَصٌّ „Trab" (d. Kameels, mit gehobenem Kopfe) 9,7.

نَصَبَ u. „aufstellen" acc. u. لِ 15,13 („entgegenstellen"); - acc. u. بِ „aufstellen" (e. Heer) 5,5.

II. P.p. مُنَصَّبٌ „ein Schöngeformter" (Mund) 8,7 (od. „eine Wohlgepflegte" (Zahnreihe)); 8,13 („steil", Felsenwand).

IV. acc. P. „schmerzen, verstimmen, niederdrücken" 25,8.

نَصْبٌ t.t. gram. „Accusativ" [1,6.

نُصُبٌ „Statue, Steinbild" ذُو النُّصُبِ 33,1 („Götzenbild").

مَنْصُوبٌ 1) „aufgestellt" (Götzenbild) 33,1; - 2) t.t. gram. „in den Accusativ gesetzt" 1,14.18; - مَنْصُوبَةٌ m. عَلَى 2,17; m. بِ 2,1.

نصح نُصْحٌ „aufrichtiger Rat" 40,4.

نَصِيحَةٌ „Aufrichtigkeit, auf-

richtige Liebe" 8,9. [43,20.

نَاصِحٌ „aufrichtiger Berater" für (لِ)

نصر نَصْرٌ „Sieg" 50,5 (~ نَجَاحٌ).

نَاصِرٌ „Helfer, Beistand" 58,2; – Plur. الأَنْصَارُ „die Hilfsgenossen" 34,3.5; أَنْصَارُ النَّبِيِّ 34,2.

النَّصَارَى „die Christen" 67,3.

نصف IV. m. بَيْنَ „gerecht vermitteln zwischen..." 65,12; m. acc. „gerecht verfahren mit..." 41,5.

V. „Dienste verlangen; dienen müssen" 39,2.

نِصْفٌ „Hälfte" 24,7 (Wortspiel m. نَصَفٌ); – Plur. أَنْصَافٌ „Hälften (Halbverse)" 10,9 (— مَا أَقُولُ).

نَصَفٌ „(Eine) in mittleren Jahren" 24,7 (Wortspiel m. نِصْفٌ).

نَصِيفٌ „Schleier" 27,8.

نصل II. P.p. مُنَصَّلٌ „eine (oben) Spitzige" (Lanze) 17,16. [19,5.

نَصْلٌ Plur. أَنْصُلٌ „(Pfeil-)Spitzen"

نَاصِلٌ m. مِنْ „sich verlierend od. schwindend aus..." 64,6 (= kommend nach, d.i. entweichend aus...).

18,4.
مُنَصَّلٌ „ein Spitziger" (Schwert)

نَاصِيَةٌ „Stirnhaar (d. Rosses) 16,12.

نضب نَاضِبٌ „steiler Abweg" 47,10.

نَضِجَ a. „gar (gekocht) sein" 31,4.

نضر نَاضِرٌ „blühend" 58,13. [37,2.7.

النَّضْرُ N. pr. m. 35,16 (s. قُتَيْلَةُ).

نضو نَضَا IV. acc. „abmagern, von Kräften bringen" 47,10 (Allit.); dazu Inf. إِنْضَاءٌ [(Schwert) 58,1.

VIII. acc. „ziehen, herausziehen"

نِضْوٌ Plur. أَنْضَاءٌ „minderwertige, Ausschuss-Pfeile" 19,5.

نطح النَّطِيحَةُ „eine mit Hörnern gestossene" 3,6.

نطع V. m. فِي (eig. „sich tief einlassen") „auf etwas viel Mühe verwenden" 19,4 (~ نبل V.).

نطف نُطْفَةٌ „Samentropfen" 2,15.

مُنْطِفٌ „Geifersack" (der Schlange) 23,12.

نَطَقَ i. acc. „sprechen, aussprechen" 55,14; „reden" × سَمِعَ 37,2.

مَنْطِقٌ „(verständl.) Rede" 23,3 (fin); — خَاوٍ „Gefasel" 23,3.

نَظَرَ u. 1) absol. „Zuschauer sein" 42,14; – 2) acc. 30,8 („sehnsüchtig ausschauen nach…"); 69,6.18 („betrachten"); 3) übertrag. „sehen, erwägen" 3,12; 4) m. إِلَى „hinschauen auf…" 62,13.

IV. acc. „Jemandem Zeit lassen" 4,6 („auf dass….").

X. Pass. „in Sicht gebracht, erwartet werden" 38,11.

نَاظِرٌ „sehend" 65,4; – Dual. 48,13 („Pupillen; Augen"); – Pl. نَوَاظِرُ „Augensterne" 57,4.

نَاظِرَةٌ „Auge" 60,13 (bis; Tamjîz); Plur. نَوَاظِرُ „beobachtende, spähende" (v. d. Augen) 40,6.

نَظِيرٌ „Gleiches; Aehnliches" 58,9 (— بِلَا „ohne Gleichen").

نَظِيرَةٌ Plur. نَظَائِرُ (eig. „Muster, Gegenstücke") „Gesellen, Seinesgleichen" 13,21.

مَنْظَرٌ „Gesichtsbereich, Augen" 16,8 (~ مَسْمَعٌ).

نَظْمٌ (eig. „Perlenschnur") „gebundene Rede, Poesie" 69,17.

مَنْظُومٌ „geschmückt" 9,9 („der mit A. Geschmückte").

II. P. p. مُنَظَّمٌ „schön an einander gereiht" 64,19.

نعت IV. (acc.) „loben, preisen, die guten Eigenschaften hervorheben" [18,4.

نَعْتٌ t. t. gram. „Beschreibewort, Adjektiv" 1,14.

نعج نَعْجَةٌ „Hindinn (gazelle) 11,7; Plur. نِعَاجٌ : آرَامُ النِّعَاجِ „Antilopenweibchen" 29,17; نِعَاجٌ صَارَةٌ 31,12. [merud" 57,4.

أَنْعَجُ Plur. نُعْجٌ „weissschim-

نُعَاسٌ „Schläfrigkeit" 23,17.

نعش اَلنَّعْشُ „die Todtenbahre" 68,8; بَنَاتُ s. بَنَاتُ نَعْشٍ „nördl. Sternbild (s. سُهَيْلٌ).

نعف نَعْفٌ „Talhang" 11,15.

نَعَلَ V. „(mit Sandalen) beschuht s." [14,21.

I. a. acc. „als Sandalen anziehen, anlegen" 15,1.

نَعْلٌ „Sandalen" 29,14.

نَعِمَ a. „heil, wohl, vergnüglich s." 8,1.2.3 (m. هَلْ u. Energ. II. „wie

sei (kann sich wohl fühlen ..."); صَبَاحًا أَنْعِمْ „heil dir am Morgen!" = „sei gegrüsst am Morgen, guten Morgen!" 8,1.

نَعِمَ (eig. „gut sein") 5,19 („welch herrliches ..."); 71,3 („welch ein trefflicher Ankömmling!").

نَعَمْ Adv. „ja, jawohl!" 10,9.

II. P. p. fem. مُنَعَّمَةٌ „lieblich" (Sängerinn) 11,18; 17,4 („verzärtelt").

IV. P. a. Plur. الْمُنْعِمُونَ „die, welche wohltätig sind (freigebig) 7,1 (× هلك IV.).

نَعْمَةٌ „Wohlstand" 27,10 (~).

نِعْمَةٌ „Gunst, Gnade, Güte" 34,4; 35,1; 62,2.

نَعِيمٌ „Genuss, Vergnügen" 39,3; - „Vergnügliches" × بَئِيسٌ 31,17.

أَنْعَمُ : — عَيْشٍ „angenehmstes Leben" 43,16. [31,17.

نُعْمَى „Wohlstand, Gutes" × بُؤْسَى

نَعَامَةٌ „(Vogel) Strauss" 41,17; - النَّعَامَةُ N. pr. (Pferd) 30,1.

النُّعْمَانُ : — بِنْتُ حُرَقَةُ 39,1.

نعى نَعَى a. acc. „Jemandes Tod verkünden, ankündigen, Jem. als todt ansagen" 50,16; - Pass. يُنْعَى 42,6 (حال „um seinen Tod zu verkünden").

نَعِيٌّ „Todeskunde" 42,10.19.

نعق نَعَقَ i. „krächzen" (Vögel) 23,4.

نَغْمَةٌ „leise Stimme, leiser Ton" 70,3.

نَفَثَ i. acc. „speien" (Gift) 21,8.

نَفْحٌ „Hauch" (des Windes) 17,18.

نَفِدَ a. „schwinden, aufhören, ausgehen" 24,4.

نفر نَفْرٌ „Flucht, Trennung" (der Liebenden) 70,12.

نَفَرٌ „Schaar"; نَفَرًا „in Schaaren" 25,15 (Tamjîz zu جمع X.).

نفز IV. Pass. „geprüft, erprobt w." (Pfeile auf d. Daumennagel) [19,8.

نفس نَفْسٌ femin. 1) „Seele, Inneres" 11,13 (s. حُشَاشَةٌ); 13,17; 16,7 (s. تَأْمُورٌ). 13; 28,1; 43,9; 45,18 (s. هَوًى); 49,9 („Begierde"); يَا نَفْسُ 52,2; 61,20 (od. „Wesen" od. „Hochsinn"); 63,1.5; -

Plur. نُفُوس 17,1 („Herzen"); 42,5 („Seelen, Geister, Individuen"); 56,7; 61,20 („Viele"); 2) „Selbst, Ich; selbst, sich = Reflex. 3,15 („sich selbst"); 18,7. 13. 16 („er selbst"); 20,15; 45, 12 („Selbstlob"); 54,16; 55,13 (بِنَفْسِي). 15 (فَوْقَ نَفْسِهِ); 57,6 („über mich"); 62,6 (عَلَى نَفْسِهِ). 13; 64,10; 66,3 („für dich"). 8 („mit deinem Ich").

نَفَس „Hauch, Atem, Atemzug" 58, 16; – Plur. أَنْفَاس „Seufzer" 56,12; „Atemzüge" 22,1 („Schlummerodem").

نفع a. „Nutzen haben, nützen" 14,6; – m. لِ 17,5.

VIII. m. بِ „Nutzen (Vorteil) haben, Gewinn ziehen, gewinnen" 53,5.

نَفْع „Nutzen, nützl. Gebrauch" 67,9.

أَنْفَع m. Genit. „das nützlichste ....." 61,15. [37,8.

نفق IV. „Geld aufwenden, spenden"

نفل نَافِلَة Plur. نَوَافِل „Gaben" 27,13.

نَفَى i. acc. „vertreiben, verscheuchen, bannen" 56,9; 64,15. [25,10.

نَفَيَان „Ausschütten, Erguss (d. Wolke)"

نَقِبَ a. „zerrissen (durchlöchert) sein,

نَقِيبَة Plur. مَنَاقِب „treffliche Eigenschaften, Tugenden" 63,11.

نقذ نَقِيذَة Plur. نَقَائِذ „(den feinden) Abgejagte, Wiedererbeutete" (Rosse) 6,17.

نَقْر „Schlagen, Aneinanderschlagen" (d. Handtrommel) 38,3.

نَقَص s. وقص 6,2.

نَقَصَ u. m. مِنْ „wegnehmen von ..., verringern" 54,13. [5,17.

نَقْص „Mangel (an Tatkraft)"

نِقْض Plur. أَنْقَاض „die ganz Abgemagerten, Ausgemergelten" (Kameele) [47,4.

نَقْع „Staubwirbel" 44,12; 61,14.

نقل نَقَلَ u. acc. u. إِلَى „zu ..... bringen, schaffen" 4,12; 37, 16 („bringen von ... nach ...").

V. Inf. „Ortswechsel = Treulosigkeit" 19,11.

نقو نَقًا Plur. أَنْقَاء „Haufen" (v. Sand) 46,18.

نَقِيّ „fein (feinmehlig)" 66, 2 (Waizen); „rein" (Fell) 11,4

النَّقْوَاء N. pr. l. 26,19.

نكب نَكْبَةٌ Plur. نَكَبَاتٌ „Widerwärtigkeiten" 59,1.

مَنْكِبٌ „Schulter" (d. Mannes) 9,17

مَنْكُوبٌ „unglücklich gemachter, Elender" 61,13 (Bettler).

نُكْبٌ Plur. zu أَنْكَبُ „von der Seite (nicht aus e. Kardinalpunkt) kommend" 61,3 (Winde).

نكح i. absol. „heiraten" 33,5; – m. acc. „freien, heiraten" 24,6 (Energ. I).

نكد II. Inf. تَنْكِيدٌ „harte Behandlung" 55,2 („ein Leben, das es mit harter Behandlung eilig hat").

نكر IV. acc. „verläugnen, misbilligen, verwerfen" 29,4.

X. acc. „seltsam finden" 40,6.

نَكْرَآءُ „das Unbekannte" (Land) 47,7.

نكش نِكْشٌ „herabgekommen, gemein" 59,1 (eig. نِكْسٌ).

نكص i. „sich zurückziehen" 43,15.

نَكُوصٌ „sich zurückziehend" 43,18.

[illegible] „(heftiger) Hunger (od. Hast)" 14,7.

نكل II. Inf. تَنْكِيلٌ „Züchtigung" 42,7 (zu ergänzen: وَلَا خُطَّ مِثْلُهُ لِتَنْكِيلٍ …).

نكى أَنْكَى m. مِنْ „mehr Schaden anrichtend, als…" 42,8 (m. Tamjiz).

نيل s. نيل 59,15

نول s. نول 59,16.

نلت 15,6 s. نال (نيل).

نمل IV. m. بِ „verläumden" (= Verläumdung treiben mit…) 15,4.

نَمْلٌ coll. „Termiten, grosse Ameisen" 18,3 (~ ذَرٌّ).

نهب نَهْبٌ „Plünderung" 22,4 (~ شَلٌّ); „Raub" 68,6; – Plur. نِهَابٌ „Beutestücke" 6,10 [65,5.

IV. Inf. إِنْهَابٌ „Plünderung"

نهر نَهْرٌ (نَهَرٌ 35,2) „Fluss, fliessendes Gewässer" 70,7; – مَا وَرَآءَ النَّهْرِ 42,19 s. وَرَآءَ; – Plur. أَنْهَارٌ 71,7.

نَهَارٌ „Tag" 66,1.

نهل a. „den ersten Trunk tun" 22,5.

IV. acc. „zur ersten Tränke führen" 22,6. [14,12.

مَنْهَلٌ „Tränke, Tränkplatz"

نهنه acc. „ab-, zurückhalten, ver-

scheuchen" 1,17.

نهى — نَهَى a. „verbieten" × أَمَرَ 59,15 (Imp.); – acc. u. أَنْ „verbieten, verwehren" 66,6.

VIII. „zu Ende sein, an's Ziel gekommen" 53,5; „sich schliesslich geltend machen(?), endgiltig da s." (graues Haar) [43,6.

نِهْيٌ „Wassertümpel; Teich" 17,18.

نُهًى Plur. zu نُهْيَةٌ „Klugheit" 36,7 (ذَوُو نُهَاهَا). [herrschaft).

نِهَايَةٌ „Äusserstes" 61,1 (= Königs-

نَاهٍ „verbietend, untersagend" [illegible]

نَهٍ „klug, verständig" 59,6.

مُنْتَهًى P.p. VIII. „Äusserstes, Ziel, Grenze" m. إِلَى 35,14; 19,3 (Spitze vom Pfeil).

نوء — نَآءَ u. „sich (mit Mühe) erheben, aufstehen" m. بِ „mit" 3,21.

نوب — نَابَ u. acc. „über Einen kommen, befallen, treffen" (Kunde) 21,9; – m. عَنْ „an J's Stelle treten" 56,7.

VIII. acc. „von Zeit zu Zeit begegnen" 47,20; „von Zeit zu Zeit kommen, erscheinen" 44,10.

نَابٌ „alte Kameelinn" 35,13.

Plur. نِيبٌ 25,19.

النُّوبَة — N. pr. l. „Nubien" 61,[illegible]

نوح — نَاحَ u. „(girrend) klagen" (v. d. Taube) 65,8.9.

III. acc. „mit Jem. (um die Wette) klagen" 36,1.

نَوْحٌ „Jammern" 46,14.

نُوَّحٌ Plur. zu نَائِحَةٌ „klagefrauen, (-Weiber) 14,4.

نوخ — نَاخَ u. „niederknieen" (kameel) 32,14 (Pass.)

IV. acc. „niederknieen lassen" (d. kameel) 43,17.18; – P.p. Plur. fem. مُنَاخَاتٌ (eig. „zum Niederknieen Gebrachte") = „im Stalle" od. „zum Beladen bereit" [24,1.

مُنَاخٌ „Stall" 22,3.

نور — نَارٌ fem. 26,17 (bis); 33,16; 64,18.20; 19,19 („Hitze" ~ بَلْبَالٌ); النَّارُ „das (Höllen-)feuer" 44,5 (bis); 71,9. نَارُ مَجُوسَ 10,11;

نُوَّارٌ Plur. نَوَاوِيرُ „(weisse) Blüten, Blumen" 71,1

نُورٌ „Licht, Lichtglanz 33,16;

34,10; 43,3; 57,14; – نُورًا „wegen des Lichtglanzes" 59,4.

نوش نَاشَ u. acc. „(heftig) ergreifen, packen" 37,3.

نوص نَاصَ u. m. مِنْ „von e. S. abstehen, sich entschlagen e. S., e. S. aufgeben" 8,15.

نوط نَاطَ u. (Pass. نِيطَ) „angebunden sein" m. إِلَى 13,5.

نوف IV. P. a. مُنِيفٌ „hochragend (Berg, Schloss)" 21,2; 37,19.

تَنُوفَةٌ Plur. تَنَائِفُ „weite (grosse) Wüste" 13,19; 42,10 (s. ت).

نَاقَةٌ „Kameelinn" 43,10; 64,6 (Dual.).

نوك أَنْوَكُ m. مِنْ „dümmer als..." 62,6.

نول نَالَ u. „gewähren, schenken" 59,16.

IV. „verleihen, schenken" 59,11 (Imp.). 13.

نَائِلٌ „Gabe, Geschenk" 32,16 (~).

مِنْوَالٌ „Webebaum" 11,3.

نوم نَامَ a. „schlafen" 10,12; 14,8 (bis); 33,7; 53,11; 57,7; 70,10 („still sein, [illegible] Wind); – m. عَلَى (auf e. Kissen) 69,16. [22,1; 64,15.

نَوْمٌ „Schlaf, Schlummer" 1,2.3;

مَنَامٌ „Schlafenszeit, Traum" 45,15.

نَائِمٌ „schlafend" Plur. نِيَامٌ 40,16; نُوَّمٌ 64,15.

اَلنُّونُ „das Nûn (ن)" (des Plur. san. masc.) 1,6.7.8.

نوى نَوًى 1) „Absicht, Vorhaben, Entschluss" 20,4; – 2) „Wanderung" 69,3 (~); 44,16 („Abreise", Wortspiel); 22,12 („grosse Reise, grosses Vorhaben"); 65,10 („Liebestrennung"); 70,14 („fremde"); 70,11 („trennender Aufbruch"); 70,6 (eig. „Entfernung", „Untergang" (Sonne)). [17,16.

نَوَاةٌ Plur. نَوًى „Kern" (Dattel)

—نِى Suff. 1. Ps. Sg. beim Verbum „mich"

1) لَأَمنِى 30,11; لِتَقْتُلَنِى 24,12; بَزَّنِى 26,5; تُزَحْزِحُنِى 44,3; يَقْتَادُونِى 21,10; رَدَّنِى 40,19; لِيُصَحِّنِى 31,18; ذَرْنِى 30,3; تُجْزِنِى 60,3; يَأْتِنِى 31,15; أَسْقِنِى 48,5.6; غَنِّنِى 49,4; 19; تَرَآءَتْنِى 43,5; تُرِنِى 38,15; فَأَنْكَتْنِى يَلْقَانِى 56,6; أَرَانِى 14,21; تُرِيْنِى 40,6; تَعْذُلَانِى 39,9; تُعَنِّانِى 40,14; 39,11;

أَغِيثُونِى 67,5 ; يَدْعُونِى 11,16 ; ذَرِينِى 44,10,
لَيْتَنِى (2-; 22,8 فَٱسْقِنِيهَا ; 23,1 يُوَافِقِينِى
وَلٰكِنَّنِى ; 15,1 فَإِنِّى ; 65,10 فَإِنَّنِى 33,9.11.13 ;
62,4 ; أَتَتْنِى 9,4 ; كَأَنَّنِى 15,19.

نيب نَابٌ (ناب) „(Reiss-, Hunds-) Zahn" 17,15 (v. Kriege); 47,13; - Plur. أَنْيَابٌ 42,7; 57,3.

نيق „Berggipfel" 13,12 (Dual.).

نيل نَالَ (نال) a. „erreichen, erlangen" 59,15 (Imp.); - m. acc. 18,15; 38,18 („treffen"); 29,15; 15,2; 64,7; 16,6 („sühnen" نِلْتَ); - m. acc. u. مِنْ „etw. von Jem. erreichen, erlangen" 39,13; 40,12; - m. acc. u. بِ „durch" 5,20; 18,11; - Pass. 21,3 (لَا يُنَالُ „der nicht erreicht w. kann", Gipfel); 28,9 („herankommen an..., angreifen").

نَيْلٌ „das Erhalten, Erlangen, Erreichen" 44,13. [64,9.

نَائِلٌ „erlangend, erhaltend, erreichend"

ـهْ = ـهُ s.d. 28,11.12.13.14.

ـهُ Suff. 3. P. Sg. m. 1) beim Nomen „sein"

[illegible] ; جُلُودُهُ 14,4 ;
[illegible] 13,7 ; [illegible] ; 15,1 صِبَاهُ
54,1 ; عُقَيْرَتُهُ 14,17 ; مَغْنَاهُ 1,2 ; بَقَايَاهُ
20,17 ; دُنْيَاهُ 67,6 ; فُؤَادُهُ 42,17 ; رِضَاهُ
44,3 ; بُكَاهُ 9,10 ; هَوَاهُ 2,2 ; أُولَاهُ —
46, أَعْمَاؤُهُ ; 18,17 قَضَاءَهُ ; 15,17 أُخْرَاهُ
4 (u. d. ganze Kaṣîda); - لَهُ 13,15; مِنْهُ
7,13 ; عِنْدَهُ 5,21 ; حَوْلَهُ 14,11 ; قَبْلَهُ 31,
4 („vor diesem [neutr.] = vorher"); und
دُونَهُ 4,15; - 2) beim Verbum „ihn"
حَرَّكْتُهُ ; 11,14 أَبْصَرْتُهُ ; 12,5 جَنَّبْنَاهُ
11,19 ; نِلْتَهُ 16,6 ; يَشُبُّهُ 17,17 ; يَرُونَهُ
19,12 ; تَرَاهُ 18,5 ; أَرَاهُ 28,6 ; وَارَوْهُ
34,11 ; تَرْجُوهُ 4,9 ; أَضَلَّتْهُ 4,3 ; fer-
ner نَمْلَأُهُ 7,18 , يَبْحُوهُ 62,5 , und
يَسُوءُهُ 49,9 ; - آكِلُهُ 23,8 ; مَانِعُهُ 32,
16 ; - وَأَنَّهُ 43,12 ; فَكَأَنَّهُ 25,7 ; فَإِنَّهُ
1,18 ; وَإِيَّاهُ كَأَنَّهَا 14,4

ـهِ — = ـهُ 1) beim Nomen بِصَوْتِهِ
11,16 ; لِمَالِهِ 2,5 ; أَنْفِهِ فِى 10,6 ;
37, بَنِى أَبِيهِ ; 10,5 عَنْ أُذْنِهِ
15, أَفَاعِيهِ ; 14,18 مَكْرُوهِهِ ; 3
12 ; بَادِيهِ 57,11 ; مَالِكِيهِ 58,13,

جَلَآئِهِ 18,4; رَمَضَآئِهِ 15,12; فَخِذَيْهِ 18,19;
صَفْحَتَيْهِ 18,4; لِيتَيْهِ 23,14; مُجَرَّتَيْهِ 14,11;
حَوَالَيْهِ بِمَا 1,5; – بِهِ 3,4; 5,10.21; 13,6.9;
فِيهِ 1,5; إِلَيْهِ 14,12; 44,4; عَلَيْهِ 11,2; 29,6. –
2) beim Verbum فَأَفْعَلِيهِ 67,4; يَرْتَدِيهِ
20,14; تَوَارِيهِ 9,19; تُنَبِّيهِ 14,14; تُوَقِّيهِ
65,16.

هَا — Suff. 3. Ps. Sg. fem.

1) beim Nomen „ihr" رَوَادِفُهَا 3,21; أَهْلُهَا
12,8; وَصْلِهَا 8,8; بِجَلْهَتِهَا 10,9; عُيُونُهَا
14,18; خَرْسُهَا (auf دَارٌ bezügl.) 17,13;
مُجَسُّهَا (auf قَوْسٌ bezügl.) 19,1.2.3; كُلُّهَا
14,7; عَلَى النَّفْسِ ضَيْمَهَا 20,15; أَبَاهَا 36,
16; مَلْئُهَا 19,1; مَجْرَاهَا 2,9; شَقَاهَا 4,4;
نَدَاهَا — فَتَاهَا 35,13; طَلَاهَا 14,15; دُحَاهَا
— كُدَاهَا — مُنْتَهَاهَا 35,14–17; قَذَاهَا 35,
12; مَدَاهَا 35,16; كَرَاهَا 35,12; كُلَاهَا 36,2.
11; مَآقِيهَا 33,7; – نِصْفَيْهَا 24,7; يَدَاهَا
— أَيُّهَا –; 9,12 رُكْنَاهَا; 32,10 بِرِجْلَيْهَا —
أَيَّتُهَا — أَيُّهَاذَا –; كَهَا „wie dieses" 15,
11, – بِهَا 53,15 (geht auf الْخَيْرُ وَالشَّرُّ); 18,
17 („bei dem Nab'-Zweige"); 25,13 („an dem Bogen"); عَلَيْهَا 7,14; 18,18 („auf die Nab'-Zweige); لَهَا 6,15; فِيهَا 5,12; مِنْهَا
9,1; 11,8; بَيْنَهَا 9,16; عَنْهَا 8,15; دُونَهَا
8,16. – 2) beim Verbum „sie" نُورِثُهَا 6,
18; خَالَطَهَا 1,10; جَرَدَتْهَا 9,14; بَلَّهَا 9,
9; نَالَهَا (den Nab'-Strauch) 18,15; ferner يُزَجِّينَهَا 9,13; وَهَبْتُهَا 40,3; فَأَجْزِهَا
10,9; تُلَاقِهَا 8,10; فَاسْقِنِيهَا 22,8 (!);
9, يَسُوءُهَا; 16,11 يَحْقِنُوهَا; 4,20 نُخْلِيهَا
10; رَآهَا 58,19; سَقَاهَا 57,13; إِنْتَضَاهَا
58,1; – إِنَّهَا — وَإِيَّاهُ — كَأَنَّهَا 14,4. —
وَلَكِنَّهَا 42,18; وَلَوْ أَنَّهَا 69,10.

اَلْهَآءُ fem. „das ه" = ـَةٌ 3,1.5.

هٰؤُلَآءِ s. هٰذَا

هَاتِيكَ s. هٰذَا (هَاذَاكَ)

هبب هَبَّ u. 1) „sich erheben" (vom Lager) absol. 9,11; – m. مِنْ „sich von (aus) [dem Schlafe] erheben" = „erwachen" 1,2.3.18 (2. Ps. Sg. fem. Imp. هُبِّي); – 2) v. Winde „wehen" 15,14 (m. لِ „blasen gegen (zu)…"); 17,2; 36,1; 41,15; 61,3; – 3) v. Blitz „aufleuchten, aufflammen" 10,10.

هُبُوبٌ „Wehen" (d. Windes) 70,2.

هِبْرِيَةٌ „flocken" (Abfälle) 20,8.

هَبَطَ u. i. Inf. هُبُوطٌ m. إِلَى „das Herab- (Hinab-) Steigen" 66,11 (× صُعُودٌ).

هبل هَبِلٌ „tiefe Schlucht" 18,12.

هبو هَبْوَةٌ „Staubwirbel" 56,6.

هَابٍ „stauberfüllt" 46,6. [27,7.

هتف هَتُوفٌ „lauttönend" (Bogen) 13,5;

هتك III. acc. „zu enthüllen suchen, keck drauf losgehen" 47,6.

VII. P. a. „den Schleier lüftend, enthüllend, offenbarend" 57,1.

هجد V. „betend wachen" Inf. تَهَجُّدٌ u. Imp. 66,1.

هَجَرَ u. acc. „verlassen" m. إِلَى (um zu ihm zu gelangen) 61,11.

II. „in der grössten Mittagshitze reisen (reiten) 21,18; 32,12.

هَجْرٌ „(heisser) Mittag" 47,11.

هَاجِرٌ „im Stiche lassend, verlassend" 58,7 (Suff. = acc.).

هَجَعَ a. „ruhig schlafen" 45,10.

هُجُوعٌ „Schlaf" 56,9.

هَجَا u. acc. „verspotten (e. Spottgedicht machen auf...)" 43,4; 62,5. [23,2.

هِجَآءٌ „Schmähung, Spott; Spottgedicht"

هَدَّ u. acc. „zerbrechen, zerreissen, zerschmettern" 28,16; — Pass. [38,18. „krachend einstürzen (Berg)"

V. acc. „drohen, bedrohen" 5,13 (Imp.; ~ وعد IV.).

هَدَأَ a. „sich beruhigen, nachlassen" (Blitzen) 10,13.

هُدُوءٌ „Ruhen, Ausruhen" 26,1.2 („es ist, als ob die Feinde wären ein Ausruhen = ausruhten). [(Schulter, Rücken)

أَهْدَأُ „eine gekrümmte" 14,14.

هُدْبٌ „Wimpern" (d. Augen) 54,6.

هدر هَدَرًا „nützlos" 34,14.

هدم VII. P. a. مُنْهَدِمٌ „eingestürzt" (Wand) 36,4.

هَدْمٌ (eig. „Zerstörung") „Abgezehrtheit, Abzehrung" 17,7.

هَدَى i. „leiten" acc. u. بِ „durch" 34,5; m. لِ „den Weg finden zu..." 33,16.

VI. acc. „hin und herführen" 13,19 (für تَتَهَادَاهُ).

VIII. „recht geleitet sein" 33,16.

P. a. المُهْتَدِي (v. Propheten) „der

geleitete" 33,10.

هُدًى „Weg, Richtung" 13,12.

هَادٍ „Führer, den Weg findender" 23,1 (هَادِيًا = حال); 34,16 (الهادى).

اَلْمُهْتَدِىّ „der geleitete" (Muh.) 33,8.

هٰذَا Pronom. demonstrat. m. „dieser" 1) m. folg. Nomen (m. اَلْ) 2,11 (dual., acc. هٰذَيْنِ). 13.18; 3,11; 19,17; 27,16 (هٰذَا النَّاسُ); 29,5; 32,5 (فَلِلّٰهِ هٰذَا الدَّهْرُ); 40,5; 45,16; – 2) Neutrum „dies" 1,9 (bis); – عَلَى هٰذَا 1,13; 59,17; 71,8; – 3) im Gegensatz ذَا ___ وَهٰذَا „diese ..., jene aber" 71,2; – Plur. هٰؤُلَاءِ 66,14

هٰذِهِ Pron. demonstrat. fem. zu هٰذَا „diese" 1) m. folg. Nom. (m. اَلْ) 1,14; 2,12.17; 59,18; – Nom. m. Suff. 54,13 („dieses mein Herzblut"); – 2) alleinstehend 71,10 (acc.).

هٰذِى = هٰذِهِ fem. zu هٰذَا „diese" 43,17.

هَاتِيكَ fem. zu هَاذَاكَ „diese da ..." ___ وذَالِكَ (وَذٰلِكَ) 71,17.

هذب II. Inf. تَهْذِيبٌ (eig. „Herrichtung, Zubereitung") „d. Vorbereiten" 60,21. P.p. „makellos" 60,21.

هُذَيْلٌ N. pr. (Stamm in Nordarabien) 22, 2 (bis). 5.9 (fem., s. auch 22,3.4).

هَرَّ u. i. „Knurren" (Hund) m. مِنْ „vor Jem." 4,11; 15,9 („wimmern, belfern", vor Kälte).

هِرٌّ N. pr. fem. 11,15.

هَرَبٌ „Flucht" 24,6.

هرت II. P. p. fem. مُهَرَّتَةٌ „mit weitklaffenden Mundwinkeln (Wölfe) [14,3.

هَرْجٌ „Wirrwarr, Hader und Streit" 68,4 (Allit. m. مَرْجٌ).

هَرَاقَ Pass. هُرِيقَ „es ist vergossen worden" (Blut) 16,6 (فِى „auf").

هِرَاوَةٌ „Stäbchen, Schütze" [11,3. ___ = مِنْوَالٌ „Schiffchen am Webebaum"

هِزَّةٌ „Munterkeit, hastiges Dahineilen" (v. Kameel) 24,10; „Beben, Schütteln" ___ الرَّوعِ 9,17. [10,14.

هَزِيزٌ „Hall, Nachhall" (v. Donner)

هَشَّ a. „heiter s." 59,11.13 (s. بَشَّ).

هَشَاشَةٌ „froher Mut" 28,12.

هشم هَاشِمٌ N. pr. m. 35,3; 32,14.

هَشِيمٌ „leicht zerbrechliches Holz, Bruchreiser" 41,17; 23,13 („Dürrholz").

هضب أُهْضُوبَةٌ Plur. أَهَاضِيبُ „Regengüss" 19,8.

هطل هَطَّالٌ „eine fortregnende, fortströmende" (Wolke) 8,4; 11,2.

هَطْلَاءُ „strömend" (Regen) 9,18.

هَطَلَانٌ Inf. „Platzregen" 12,5. [13,20.

هفى هَافٍ „dahinjagend, -eilend" (Wolf)

هَلْ Fragepartikel (eine lebhafte Frage einleitend; durch d. Ton od. durch „etwa?" wiederzugeben).

5,17; 17,5 (وَهَلْ „doch...") ; 24,13; nach فَقَالَ لَهُ 18,9; 30,12; 52,15 („sahst du jemals?"); 54,5; 65,9; 69,9 („doch, wie soll..."); – m. Energ. II. 8,1.2.3 („soll etwa...?"); 25,11; – هَلْ — أَمْ „ob ... oder ob" 3,13.14 (bis)

هلل IV. m. ب „ein Freudengeschrei zu... ausstossen, zujauchzen" 57,11.

V. „wetterleuchten" (Wolke) 18,1.

VII. „sich heftig ergiessen" 56,18.

X. 1) „ein Freudengeschrei erheben 22,9 (m. ب „freudig zuheulen, Wolf der Hyäne); – 2) „zu weinen anfangen" (Augen) 29,3. [43,13.

هَلَّا Interj. „holla, he, wohlan!" 23,1;

هَلَكَ i. „zu grunde gehen" absol. 28,14.

IV. P.a. Plur. الْمُهْلِكُونَ „die, welche (elendiglich) umkommen lassen (vernichten)" 7,1 (× نعم IV.).

هَالِكٌ „Sterbender" 34,1.

مَهْلَكَةٌ „Untergang, Verderben, Gefahr" 25,3; – Plur. مَهَالِكُ [61,17. „verderbendrohende Strecken, Wüsten"

هلهل مُهَلْهَلَةٌ „Schmalbauchige" (Wölfe) 14,1.

هُمْ Pron. pers. 3. Ps. Pl. m. „sie"

1) = Copula („sie sind") 27,15 (هُمْ); 12,16 („das sind [Leute]"); 42,19 („und das waren..."); 19,13; 52,1; 60,9 (bis; وَهُمْ „aber (doch) sie..."); – 2) im Ḥâl-Satz (... وَهُمْ) 67,2; 59,9 (ter).

— هُمْ Suff. 3. Ps. Plur. m. 1) beim Nomen „ihr" نَادِيَهُمْ 29,19; لِبَاسَهُمْ 21,18; أَقْلُهُمْ 19,11; مُلُوكُهُمْ 20,3; نَخِيلَهُمْ 16,12; – وَرَآءَهُمْ 24,13; مِنْهُمْ 24,13; عَنْهُمْ 4,17; – 2) beim Verbum „sie" رَآهُمْ 59,12.14; وَلَّتْهُمْ 2,15; تَتَخَطَّاهُمْ 22,10; – أَنَّهُمْ 26,10. بِأَعْجَلِهِمْ; 5,7 كُلِّهِمْ — هُمْ = — هِمْ 13,1; أَخِيهِمْ 31,10; صُحْبَتِهِمْ 30,18; –

بِهِمْ 5,20; فِيهِمْ 5,2; عَلَيْهِمْ 13,2; لَدَيْهِمْ 12,16. — يَلِيهِمْ 6,9. [9 (bis).

همّ u. „vorwärts streben (trachten)" 14,

هَمٌّ „Kummer, Sorge" 40,14 (~); 45, 18 („Besorgtheit"); 48,10; 61,1 (= هِمَّةٌ m. فِي „Streben"); 68,6; — Plur. هُمُومٌ „Sorgen, Kümmernisse" 8,2; 14,19; 65,10. [56,16.

هِمَّةٌ „Hochsinn, Streben" 55,4;

هُمَامٌ „Held" 28,8 („d. Heldenkönig").

همد هُمُودٌ „ein Sterben"; concr. „Tod" 27,15.

همر VII. P. a. مُنْهَمِرٌ (v. Regen) „ein niederschiessender" (eig. „ausgeschütteter") 10,3.

همل IV. P. a. fem. مُهْمِلَةٌ „die Kameele ohne Aufsicht weiden Lassendes" (Weib) 42,10; — Pass. Pl. مُهْمَلَاتٌ „ohne Aufsicht Weidende" (Kameele) [42,10.

VII. „(in Tränen) aufgelöst sein" (Augen) 12,9. [29,18 (~).

Inf. اِنْهِمَالٌ „Strömen" (der Tränen)

تَهْمَالٌ „ein Tränenstürzen" 19,16 (~).

هُمَا Pronom. pers. 3. Ps. Dual. „sie beide" 44,7; 53,17.

— هُمَا Suff. 3. Ps. Dual. 1) beim Nomen „ihrer beider" فُرُوعُهُمَا 12,8; مَدْمَعُهُمَا 38,11; كِلَاهُمَا 28,5; — فِي ذَرَاهُمَا 38,11; بَيْنَهُمَا 59,19; — 2) beim Verb. „sie beide" كَأَنَّهُمَا 12,10; 56,5.

— هِمَا = — هُمَا — فَمُوَيْهِمَا 44,7; ferner عَلَيْهِمَا 44,1; بِأَيْدِيهِمَا 44,1.

هُنَّ Pronom. pers. 3. Ps. Pl. fem. „sie" 1) als Copula „sie sind" 24,1; 54,7; 71,5; — 2) im Ḥâl-Satz 64, 3 (وَهُنَّ „obwol sie...").

— هُنَّ Suff. 3. Ps. Plur. fem. 1) beim Nomen „ihr" أَوْرَاكُهُنَّ 60,15; وِرْدُهُنَّ 38,16; تَبِيجُهُنَّ 25,19; — مِنْهُنَّ 9,5.6.7.9; بَعْدَهُنَّ 7,12; — 2) beim Verb. „sie" كَسَاهُنَّ 19,7; وَرِثْنَاهُنَّ 6,18; نُصْدِرُهُنَّ 4,7; وَأَمْنَحُهُنَّ 31,2; كَأَنَّهُنَّ 14,2; أَرْدَاهُنَّ 57,21.

— هِنَّ = — هُنَّ — دُونَهِنَّ 38,15; عَلَيْهِنَّ 7,8; بُعُولَتِهِنَّ 15,18; und نَحْيِهِنَّ 7,12. [3,7.

هُنَا Adv. „hier, an dieser Stelle"

هُنَاكَ Adv. „dort, alldort" 37,3.

هُنَالِكَ Adv. „eben dort" 36,3.

هند II. P. p. مُهَنَّدٌ „eines von

Indien" (Schwert) 26,9.

هِنْد N. pr. fem. „Hind" يَا هِنْدُ 41, 3 (= أَسْمَآءُ); ابْنَ هِنْدٍ 15,11; أَبَا هِنْدٍ 4,6 (= عَمْرُو بْنُ هِنْدٍ); s. 5,11.12.

الهِنْد N. pr. l. „Indien" 38,16.

هِنْدِيٌّ „ein Indisches" (Schwert) 18, 1. 42,14 (m. ٱلْ). [ten" 18,9.

هَنَةٌ Plur. هَنَاتٌ „schlechte Eigenschaf-

هُوَ Pronom. pers. 3. Ps. Sg. m. „er (es)"

1) Demonstr. 1,13.14 („und dieses [Wort]); vgl. 1,2; 20,15 („er, der Genannte"); 51,18 („er ist" × وَنَحْنُ); 35,11; – 2) Copula („ist") 2,6; 41,12 („zur Zeit, wo er…"); – فَهُوَ 9,3; 50,6; مَنْ هُوَ m. Partic. 40,1.4.11; ٱلَّذِى هُوَ 32,4; 51,8; – 3) im Hâl-Satz (وَهُوَ) 12,14; 18,13.15 („während er…"); 21,2 („so dass er…"); 28, 6 („sie aber ist…"); 37,4 („als ein…").6 („wenn er auch…"); 43,19; 41,14 („indem"); 51,17; 64, 14 („als…"). [Sänfte" 60,4.

هَوْدَجٌ Plur. هَوَادِجُ „(Kameel-, Reise-)

هَوْجَلٌ „planlos Wandernder" 13,12; „zeichenlos, endlos, unbegrenzt" (Wüste) [13,12.

هول هَالَ u. Pass. „erschreckt, mit Entsetzen erfüllt w." 29,19.

هَوْلٌ „Schrecken" 21,17; 5,4 („Entsetzen") 9,17.

تَهْوِيلٌ Plur. تَهَاوِيلُ „Schreckbilder" 23,14. [58,3.

هَامَةٌ (coll. = Plur. هَامٌ) „Schädel"

هوم II. „einnicken" 22,1; „schläfrig nicken" 15,10 (Hunde).

هون هَانَ u. „verächtlich s." 7,6.

IV. acc. „verachten" 2,7; 31,16; 49,5.6 („misachten, leicht nehmen"). [2,5.8.

P. a. مُهِينٌ m. لِ × مُعِزٌّ m. لِ

هوى هَوِىَ a. acc. „(leidenschaftlich) lieben" 11,16.

هَوًى „(leidenschaftliche, heisse) Liebe" 2,2 („Ungestüm, Drang"). 4 („Liebeslust"); 36,15 („Ungestüm" der Rosse); 39,9 („leidenschaftliches Begehren").16; 45,18 (—— ذُو „Verliebter"); 45,18 („Neigung").19; 46, 4 (m. gen. für…); 43,4; 53,10; 54,17 (هَوَاكَ); 57,5 („heisse Liebe"); 58,15; 60,16.17 („und aus Liebe zu…"); 64,

17; ذو الهوى „liebessehnsüchtig, voll von Liebe, nur Liebe" 65,10 (s. مُعًّا); 70,10.

هَوَآء „Aether, Himmelsraum" 66,11 (× تُرَابٌ).

هوى هَوَى i. „herabfallen, stürzen" 38,13 (Mond); „dahineilen, stieben" 61,18 (Rosse) m. بِ „mit".

هُوَّةٌ „Abgrund" (= Grab) 42,14.

هُوَيْنَا m. الْ „schwankender Gang" 7,10 (inner. Obj. zu مَشَى).

هِيَ Pronom. pers. 3. Ps. Sg. femin. „sie"

1) Copula „sie ist…" 1,19; 2,17; 14,19; 22,14 (هِيَا); 35,9 (كَمَا هِيَهْ „wie er (d. Berg) war…"); 39,9; 45,18; 48,14; 53,4 („so ist das Verhängniss"); – 2) im Ḥâl-Satz 13,7; 14,10.15; 33,7 (وَهْيَ „so dass…, od. „indem…"); 37,18 (وَهْيَ „wie…"); – وَهِيَ „und doch ist sie…" 40,15; 59,19 („indem sie…"); 71,1 (وَهْيَ m. Partic.).

هيب هَابَ a. „furchtsam, beklommen s." 28,10; – m. acc. „fürchten" 48,1; – m. إِنْ „wenn" 25,3 (Energ. I. „furcht [haben").

هَيَّابٌ „überaus fürchtend" هَيَّابَةُ السُّرَى „überaus bange vor dem Nachtweg" 9,12. [men" 44,11.

هيج II. acc. „erregen, aufregen, bestür-
VIII. „(gleich) aufgeregt s." 13,11.

هَيْجَآء „Schlacht, Feldschlacht, Kampfgetümmel" 36,8.

هَيْدَبٌ „schlaff" (vor Kälte) 17,3.

هيض هَاضَ i. acc. „(den geheilten Knochen) wieder (zer-)brechen" [58,12.

هيف مِهْيَافٌ „schnell dürstend, gleich verdursten wollend" 13,7.

هَيْقٌ „(männl.) Strauss" 13,9.

هَيْهَآء „Ferne, Weite" 47,4 (Allit.).

هَيْهَاتَ „weit hinweg, fernhin" 47,4 (… فِي —; Allit.); „weit entfernt!" (dass es so wäre d.i. dem ist aber nicht so!) m. مِنْ 51,7.

وَ… Conj. „und, auch; ferner, weiters (in der Schrift dem folgenden Worte angelehnt).

1) wortbindend a) eig. (einfache An-

reihung) 3,20.21; 5,19; 6,17; 8,7; 9,2; 11,15 (bis); 12,9; 15,6.14.15; 17,6.7.8; 18,1.3; 19,8; 22,19 (bis; Zeugma); 23,6.7.17; 25,11.9; 26,12; 27,2.6.7.13 (bis).16 (bis); 29,15; 30,1.2.13.14.19; 33,17.18; 34,2 (= mit).6.18; 37,7.17; 39,10; 40,1.7; 41,13; 42,3; 43,19 (Suffix!).20 (لَهُ وَلَهَا); 44,6; 45,18 (bis); 46,3; 47,3; 50,1.2.12 (فَلَمْ وَكَمْ); 51,5; 52,5; 55,16; 58,3; 60,13.18; 62,1.6; 65,7 (bis); 66,7; 68,4; 71,7; — فِينَا وَفِيهِمْ 5,2; مِنَّا وَمِنْهُمْ 5,3; 6,12; بِ — وَبِ ... 6,10; 54,14; عَنْ — وَعَنْ 69,3; — بَيْنَنَا وَبَيْنَ ... 3,11; بَيْنِي وَبَيْنَ ... 3,17; بَيْنَ ... وَ ... 30,8; vgl. noch 9,16; 20,2; 43,5; 52,1.2; 54,12 u. 11,7; — إِنَّ — وَإِنَّ 4,5; 25,1; وَمَنْ ... ; الدُّنْيَا 7,14; vgl. 23,7; — nach Unterbrechung (Trennung) 17,18; 18,5; 19,4; 35,8; — b) mit der Bedeutung des Gegensatzes „aber, aber auch“ 11,10; 21,12; 27,13; 29,11; 31,17; 54,12 (bis); — c) verwandte und gegensetzliche Ausdrücke verbindend (∾) ضَرْبًا وَطَعْنًا 3,4; الأَجَارِعَ وَالْمُتُونَا 3,19; يَطْعَنَّ وَيَرْتَمِينَا 6,12; 7,7; 9,1; 13,6; 15,6; 16,12; 18,11; 25,5; 27,10 (bis).14 (إِرَمُ وَعَادُ); 29,10.11; 30,5; 32,6 (bis); 33,10 (بِأَبِي وَأُمِّي); 34,12; 39,9; 40,14; 43,14; 45,15; 48,17; 50,5; 51,4; 54,5; 53,19 (الخَيْرُ وَالشَّرُّ); vgl. 53,8 (طَوْرًا وَطَوْرًا; vgl. 43,11).17; 60,4.19; 62,3 (bis); 61,18; 68,4.5; 70,10 (bis).16; 71,12.16.17. — 2) satzbindend (meist nach e. Hauptverbum) a) eig. عَزَّ وَجَلَّ 2,15; 18,13; 23,10; 26,18.19; 27,1.12 (bis); 39,2; 40,14 (bis); 49,13; — b) die Schilderung, die Erzählung etc. fortführend 8,11; 12,13; 13,3.15–19; 21,7.16; 28,1.2.3.6; 35,7; 36,11.15; — وَلَمَّا 21,20; 43,8; — c) ein neues Stück (Gedicht) einführend وَقَالَ ... 55,18; 56,8.13.17; 58,14; 70,5.13.17; 71,6.11; وَقَالَ فِي ... 51,2.9; 52,5.12; وَقَالَتْ 37,11; وَقَالَ 38,9.14; 39,1; وَقَالَ يَذْكُرُ 51,14; وَقَالَتْ تَرْثِي 42,2; يَرْثِي .... وَيَمْدَحُ 35,11; وَمِنْهَا 64,1.5.11.16; وَمِنْ ... 50,3; وَيُرْوَى 31,10; vgl. noch 62,5 u. 40,7 (im Gedichtanfang); — d) in d. Kommentarsprache وَقَالَ 1,7; وَقِيلَ 2,4; وَقَدْ قِيلَ 1,19; vgl. noch 1,2.3.4.11.12 (وَقَوْلُهُ); وَهُوَ „und zwar = nämlich, d.h.“ 1,2; — e) zur Einführung von Sentenzen „doch ...!“ 2,14; 14,6; 20,15; 26,15; 27,14 (bis).

16 (وَلَقَدْ); 28,12.13.19 (bis); 29,7.13; 31,1.2.3.17; 38,12; 51,6; 52,4 (bis).9.10.11; 62,13; 64,8.9.10; 67,14; 68,3 („ja doch…").7; – f) وَقَدْ فَقَدْ 58,2; وَمَنْ يا مَنْ 57,6; وَمَا — وَكُلُّ مَا 56, 15; وَإِنَّ — إِنَّ 16,4; وَأَنَّهُ — أَنْ 43,12; وَحَتَّى — حَتَّى 40,6; – وَ – وَ — مِنْ ثُمَّ 58, 6.7; وَإِذْ — إِذْ 17,8; – وَ — وَقَدْ 4,11; – g) vgl. noch d. Stellen 7,11 (= فَ...); 8,5.6; 9,6.7.9; 13,14; 14,5; 19,18; 21,1; 24,6.10.14 (bis); 26,12.14. 16.17; 27,8; 28,7.8 (bis).10.15.16 (bis).17; 31,2. 4; 32,2.15; 34,14; 35,16; 36,2.16; 37,12; 40,4; 43,8; 44,5; 45,4; 47,7 (nach حَتَّى); 49,4.15. 51,12 (bis).13; 52,8; 54,9; 58,13; 60,4 (وَرُبَّمَا „oft auch"); 62,2 (وَكَيْفَ); 63,1.3. 71,8.10. 17; – h) satzbindend im Gegensatze „aber, dagegen, jedoch" وَيُقَالُ „es heisst aber auch…" 1,5; 4,7; 7,13; 9,18; 10,14; 13,1.2; 17,10 („zwar…aber"); 28,11; 22,14; 31,16; 39,5 („lieber…"); 34,14; 41,12; 46,2; 53,1.15; 55, 12; 57,14; 64,9 („indess"); 63,7 („sondern"); 66,5; – فَ... — وَأَمَّا — فَ... فَأَمَّا 5,9; وَإِذَا... 21,14.15; وَإِنْ 1,18.19; 24,7; 37,15; وَلَا 54, 3 („ohne dass sie…"); وَمَا 35,9; 40,6.12; وَهَلْ 17,5; – لَـ... — وَلَوْ أَنَّهَا 69,10; – ذَا

وَهٰذَا 71,2; ... وَ — ثُمَّ 28,14; – i) wort- und satzbindend 3,21; 9,3; 14,4.5.6.7. 9; 15,17; 25,14.15 (bis); 38,1–6; 41,10; 42, 20; 49,17 (bis); 53,16; 58,10.11; 61,16; 70, 7. – 3) im Hâl-Satz „indem, da, während, als, wie…" (وَ — وَقَدْ — وَهُوَ u.s.w.) 2,9; 9,7.11; 13,2 (= denn); 16,8; 17,2.17; 18, 13; 20,3.12 (so dass); 29,2; 30,18 (nachdem); 34,13; 35,13; 36,17 (wofern); 37,6 (وَرُبَّمَا); 40,4; 48,5; 50,17; 58,4; 63,10; 69,7.13 (während); 70,8.10; – ... وَقَدْ 3,18; 9,1.13.14; 11,1.9; 18,14; 24,12; 42,9; 46,17; 55,11.12. 18; 59,17; 60,6; 62,2; 65,2.8.9; 67,5; ... وَأَنْتَ 63,14; ... وَهُوَ 12,14; 18,13.15; 21,2; 28,6; 37,4.6; 41,14; 43,19; 51,17; 64, 14; ... وَهِيَ (وَهْيَ) 13,7; 14,10; 35,7; 37, 18; 40,15; 71,1; ... وَهُمْ 42,19; 59,9 (ter); 67,2; ... وَهُنَّ 64,3; – ... وَلَمْ „ohne dass" 36,15; 43,15; 56,17; ... وَمَا „ohne dass" 7,16; 58,5; 70,3; ... وَلَا „ohne dass" 15, 13; 48,1. – 4) in den Verbindungen:

وَإِنَّ... — وَإِنْ... — وَأَنَّ... — وَأَمَّا...
— وَلَا... — وَلَـ... — وَإِنَّمَا... —
وَلَنْ... — وَلَمَّا... — وَلَمْ... — وَلَقَدْ...

— وَلَوْ... — وَلَوْ أَنَّ... — وَمَا... — وَهَلْ...
لا — وَلَا ; لَا — وَلَا — وَ ; لَا — وَلَا — ; —
لَا — وَلَا — بَلَى ; وَلَا — إِلَّا وَ... ; — إِلَّا
مَا ; مَا — وَلَا ; غَيْر — وَلَا ; لَا — وَلَا — وَلَا
مَا إِنْ — وَلَا ; مَا — وَلَا — وَلَا ; بِ... — وَلَا ;
لَمْ — إِلَّا وَ... ; لَمْ — وَلَا ; لَمْ — وَلَمْ ;
لَيْسَ ; لَيْسَ (بِ...) وَلَا ; لَمْ — وَلَا — وَلَا
يَا — ; فَلَمَّا — وَ... ; — وَلَا — وَلَا — وَلَا
إِلَّا وَ... ; إِنَّ — وَإِلَّا فَ... ; يَا — وَيَا ;
لَوْلَا — مَا — وَلَا — لَوْلَا ; لَوْ — وَلَوْ 57,2;
s. d. betreff. Wörter. — 5) m. d. Genitiv in Schwurformeln: وَٱللّٰهِ 26,7; 34,1; 63,19; وَوَٱللّٰهِ 63,19; 64,18; وَشَمْسِي لَ... 26,10; وَجَدِّكَ 9,15. — 6) وَ = واوُ رُبَّ 4,9; 12,3; 15,5.12.16; 21,18; 36,12; 41,13; 42,10; 46,4; 48,8; 49,7.11; 64,17. — 7) m. d. acc. إِيَّاكَ وَ — لَا „hüte dich vor...!" 32,20; — = „mit" 28,5 (يَوْمٌ — وَلَيْلَةٌ). — 8) m. d. Subj. = واوُ المَعِيَّةِ „dass zugleich..." 38,1. — 9) وَ — وَ „sowol..... als auch" 20,12; 23,14; 54,16 (bis); vgl. noch 5,6; 8,12; 39,3; 43,9. — 10) وَ in وَلٰكِنْ (وَلٰكِنَّمَا — وَلٰكِنَّ etc.) s. diese Wörter; — in أَوَمَا — in أَوَ (od. أَوْ ?) s. أَ

وَاهًا „O, Ach, Wehe!" لَهُ — 67,11.

وَاوٌ Name des Buchstaben و: اَلْوَاوُ „das و" (d. i. û des Plur. san. m.) 1,6.7.8.

وَأَى „Wildesel" 47,10.

وَبْلٌ „Regenguss" 69,5. [10,3. وَابِلٌ „(grosstropfiger) Regen"

وَتَدٌ Plur. أَوْتَادٌ „(Zelt-)Pflöcke, Pfähle" 34,19.

وَثِقَ i. (يَثِقُ) m. بِ „sich verlassen, vertrauen auf..." 58,2; 63,7. IV. P. p. مُوثَقٌ „fest gebunden, in Bande gelegt" 37,4. ثِقَةٌ „Vertrauen" 59,6.

وَثَنٌ Plur. أَوْثَانٌ „Götzen" 33,1.

وَجَبَ i (يَجِبُ) „nötig, notwendig sein" 67,6; قَدْ وَجَبَ „es war unerlässlich, Pflicht" 41,3.

وَجَدَ i. (يَجِدُ) 1) eig. „finden, antreffen" acc. 2,11; 9,15; 55,15; 62,15 (bis); 64,13 (bis); — 2) übertrag. „finden, ansehen für ..., finden als.." 16,2. 48,2; 56,10 („schmecken"); 68,4 [1];

46,1 (bis; „finden, dass…"); 7,3 („wie habt ihr uns befunden?"); – 3) m. dopp. acc. „Jemanden als Etwas finden" 17,12; 40,16; 53, 18; 61,15; 68,4; – 4) Pass. وُجِدَ „gefunden, befunden, erfunden w. als…" 6,3; 37,15; 60, 19; – 5) „Schmerz empfinden" absol. 4,3.

وَجْدٌ „Schmerz, Wehe" 4,3; 16,2 („Zorn Gottes"); 46,1 („Liebes-"). 13.

وَاجِدٌ Plur. وَاجِدُونَ „Zürnende" 30,17.

مُوجُودٌ v. Gott: „zur Existenz gebracht, existierend" 51,12.

وَجْرٌ „Angst" 15,6.

وجز IV. Pass. (v. Jagdhund) „rasch und flink gemacht werden = hurtig springen" 50,4.

وجع IV. „Schmerz erregen" 29,1.

P. p. „schmerzbetroffen" 29,11.

وَجْهٌ 1) „Gesicht, Angesicht, Antlitz" 11, 17; 15,13; 24,4; 31,8; 33,9; 43,2; 50,2 („Gesichtchen"); 57,14; 60,17; 65, 6; 68,2; 70,4; – 2) „Oberfläche" 14, 14 („blanker Erdboden"); – Plur. وُجُوهٌ „Gesichter, Antlitze" 14,1 („Köpfe"); 34,3; – Plur. أَوْجُهٌ 60,11 (bis).

وُجْهَةٌ „Seite, Richtung" 70,1.

وَجَلْ Plur. أَوْجَالٌ „Schrecknisse" 8,2.

وحد II. Inf. تَوْحِيدٌ m. ٱلْ „das Einheitsbekenntniss" (لَا إِلٰهَ إِلَّا ٱللّٰهُ) 54,7. [von mir" 38,12.

وَاحِدٌ „einer" وَاحِدِى „der eine

وَحْدٌ m. Suff. وَحْدِى „allein" 23,8 (حال); وَحْدَهَا „allein, für sich allein, ganz allein" 68,7.

وَحِيدٌ „allein, einsam" 21,17 (حال); كُلٌّ — „ „vereinzelt" 51,17.

وحش وَحْشٌ 1) „verwildert, öde, verödet" 24,8; – 2) „wilde Tiere od. Wild" 8,6 (Antilopenwild); 60,8; 70,14; – 3) „Wildniss, Wüste" 58,15.

وَحْشَةٌ „Einsamkeit, Öde" 65, 5; 57,10 („Melancholie").

وَخَدَ i. (يَخِدُ) m. عَلَى „weit u. schnell ausschreiten" 60,5. [9,19.

ودد وَدٌّ (für وَتِدٌ) „Zeltpflock"

وُدٌّ (وِدٌّ) „Liebe" 20,10; 52, 13 („Zuneigung"); 39,9.

ودع a. (يَدَعُ) 1) „lassen, zurück-

lassen" m. acc. 42,4; 58,1; „ablassen von…" (= aufhören mit…) 39,5 (Dual. دَعَانِي); - 2) „zulassen, erlauben" [39,8.
II. acc. „Lebewohl sagen, sich verabschieden von…" 9,4. [56,11.
Inf. تَوْدِيعٌ „das Lebewohlsagen"
X. P.p. مُسْتَوْدَعٌ „anvertrautes Gut" السِّرِّ ـــ „ein anvertrautes Geheimniss" 12,16.
وَدَاعٌ „Abschied von…" 56,11.

ودق وَدِيقَةٌ „(Sonnen-) Hitze" 32,12.

وَدَى i. (يَدِي) Imp. دِ „sühnen" 59,16.
IV. „umkommen, dahin sein, vergehen" 17,5; 28,12; - m. بِ „fortnehmen, hinwegraffen" 58,13; „entreissen, mit sich nehmen" 53,3.
وَادٍ „Tal, Tal-, flussbett" 68,7; - وَادِي الحَزَامَى N. pr. l. 8,5.

وَذَرَ a. (يَذَرُ) Imp. ذَرْ „lassen, sein lassen" 53,4 („ablassen"); 55,10; 56,7; 38,12 („in Ruhe lassen"); - acc. u. مِنْ „verschonen mit…" 44,10; - acc. u. وَ 30,19 („lass mich mit dem…").

وَرِثَ i. (يَرِثُ) acc. „erben, beerben" 4,15; 5,18.19; - m. acc. u. عَنْ „etw. von Jem. erben" 6,18; m. dopp. acc. „Jemandem etw. vererben, vermachen" 20,10.
IV. dopp. acc. „erben lassen, vererben" 6,18.
تُرَاثٌ „Erbschaft" 5,20; 30,2.

وَرَدَ i. (يَرِدُ) „hinabsteigen"; - „kommen, sich einstellen (v. d. Sorgen) 14,20.
IV. acc. „(zur Tränke) führen" (d. Fahnen) 4,7 (× صدر IV.)
وَارِدٌ „ein Herabwallendes" (Haar) 9,2; - Plur. وُرَّادٌ „zur Tränke Steigende, Eintretende, Ankommende" 38,16 (Wortspiel).
وِرْدٌ „Zutritt, Ankunft; Tränkplatz" (× مَصْدَرٌ) 38,16.

وَرْدٌ „Rose" 54,2 (= Röte); 70,17.18; 71,2.5; تَاجُ وَرْدٍ 54,9; 23,7 (الفَرَسُ الوَرْدُ „das Rotross").
وَرْدَةٌ „Blüte" 49,2 (Dual.).
II. P.p. „rosa gefärbt, rosen-

rot" (Kleid) 40,12 (= nackt).

ورس „Wars" (Färberpflanze) 1,11 (Safran?).

ورع II. acc. „hindern, zurückhalten" 29,10.

ورق „Blattwerk" 50,17; — Plur. أَوْرَاق „Blätter" 71,5.

وُرَّاق „Blattwerk" 44,1.

ورك II. acc. „seitwärts vor Jem. abziehen" (Hunde) 25,18.

وَرِك Plur. أَوْرَاك „Hüften" 60,15 („mit geziertem Wiegen der H.").

وَارِك „sich auf die Hüften stützend, auf den H. liegend" 43,11.

ورى وَرَى i. (يَرِى) Imp. رِ „das Innere (des Bauches) ausfressen" 59,15.

III. acc. „bergen, verbergen, zu verbergen suchen" 9,19; 34,11.

وَرَآءَ Präpos. „hinter" 10,14; 21,7; 34,13, 42,18; — وَرَآئِى „hinter mir" 43,11; أَمَامِى × مِنْ وَرَآءِ النَّهْرِ „jenseit des Oxus" 42,19.

وزع وَزَعَ a. (يَزَعُ) Imp. زَعْ acc. „im Zaume halten, zügeln, hindern" 39,18; 59,16. [(= Herz).

وسد وِسَادَة „Kissen" (Polster) 69,16

وسط وَسْط m. Suff. „mitten unter (in)..." 25,11; 69,2. [(Fl. I, 1, 300).

أَوْسَط „ein Mittleres" 53,13

وسع وَاسِع „weit (viel in sich fassend) 1,3 (Trinkglas). [53,20.

أَوْسَع (ohne مِنْ) „bequemer"

وسق وِسْق Plur. وُسُوق „Kameelladungen, Ballen" 4,21.

وسل وَسِيلَة „Verwandtschaft" 37,7.

وسم وَسْمِىّ „Frühlingsregen" 11,1; 12,3; 57,13.

مِيسَم (eig. „Gepräge, Schönheitszeichen") „Schönheit" 7,7.

وسن سِنَة „Müdigkeit; Schlummer" 69,15 („des Schlafes M."). [40,7.

وَسْوَاس „Beunruhigung, Melancholie"

وشح وَشِيح „Eschenholz" 47,15.

وَشْك „Eile, Hast, Beschleunigung" 3,13.14.

وَشْم „Tätowierung" 25,5.

وشى وَشْى „Färbung, farbige Zeichnung" 11,4; 27,11 („buntgestickter Stoff; Buntdruck").

وَاشٍ Plur. وُشَاة „Ohrenbläser, Verläumder" 5,11.

وَصَبٌ „Krankheit" 40,14 (~ هَمٌّ).

وَصَفَ i. (يَصِفُ) acc. „beschreibe, schildern" 50,3.

وَصْفٌ 1) „Beschreibung, Schilderung" 46,3; 52,12 (Charakteristik); – 2) „ehrender Beiwort" 62,3 (~).

صِفَةٌ 1) „Schilderung, Beschreibung" Plur. صِفَاتٌ 23,11; 51,9 („Attribute"; v. – auf Gott bezügl.) 2) t.t. gram. „Beschreibewort" 1,15.

مَوْصُوفٌ „qualifiziert, mit Eigenschaften zu belegen (v. Gott, negat.)" 51,12; – الْمَوْصُوفُ t.t. gram. eig. „d. Qualificabile = Substantiv" 1,15.

وَصَلَ i. (يَصِلُ) Imp. صِلْ „verbinden" 1) „beschenken" 59,11.13; „freundlich, lievoll sein" 53,10; – 2) m. إِلَى „ankommen, anlangen" 61,20; – m. acc. u. بِ „zusammenbringen, vereinigen" 27,5. [18,14.

V. Inf. تَوَصُّلٌ „Ankunft, Ankommen"

VIII. „zu Ende sein" 67,13; – m. بِ „sich ehelich zu verbinden mit…" 37,16; – Inf. إِتِّصَالٌ „Verbindung, Zusammenhang" (بِ) 2,18.

وَصْلٌ 1) „Liebesvereinigung, Liebesbund" 3,14; 9,8; – [illegible] وَصْلُهَا „ihre jüngste Liebschaft" 8,8; – 2) „Verbindung" (das Gebundensein) 6,2 („Koppel"); – Plur. أَوْصَالٌ „Gliedmassen, Glieder, Gelenke" 20,8; 30,10.

وَاصِلٌ „ankommend, anlangend" 64,8.

وِصَالٌ „Liebesvereinigung, Liebesgenuss" 40,2; 54,18.

وَصَى IV. „Vorschriften geben" 32,17 (~); – acc. u. بِ „Jemandem etw. empfehlen" 63,9; – m. بِ „der Obhut… empfehlen, sich für Jem. einsetzen" 20,5. [32,17.

وَصَاةٌ „Ermahnung, Mahnung"

وَصِيَّةٌ „Vermächtnis, Anempfehlung, Auftrag" 63,9.

وضح وَضَّاحٌ „mit strahlender Stirne, schön von Antlitz" 59,4.

وضع a. (يَضَعُ) „hinlegen" acc. 34,16 („gebären"); – Pass. mit عَنْ „abgenommen werden (d. Panzer)" 6,15. [antreiben" 43,10.

IV. acc. „zu rascherem Gange

وَضْع „Gebären" 67,13.

مَوْضِع 1) „Stelle, Platz, Ort" 1,3; 1,5 („Ortschaft"); 19,1 („Raum"); 70,15; اليَبِسِ ـــُ = ـــُ يَابِسٍ 59,7; – 2) t.t. gramm. „Stelle = Casus, Fall" 1,6 (bis).

وطئ a. (يَطَأُ) acc. „treten auf..., betreten" 33,8.

„fetzen" (in d. Regenwolke) 9,18.

وطن IV. Pass. „als Wohnort erwählt w. 41,8.

وَطَن „Heimat" 69,7.

مَوْطِن „Fussort, Stelle" 18,15.

fem. وَعْثَة „schwierig, schwer gangbar" 47,1.

وعد i. (يَعِدُ) m. dopp. acc. „Jemandem etwas versprechen" 63,18.

III. acc. u. بِ „Jemandem das Versprechen abnehmen zu.." 70,6.

IV. acc. „einschüchtern, bange machen" 5,13 (Imp. ~ من V.).

وَعْد „Verheissung, Zusicherung" 62,7 („in seiner Gunst")

مَوْعُود „Versprochenes" 27,12; – fem. Plur. مَوْعُودَات „Versprechungen, Vorhersagungen" 64,2.

مَوْعِد „Stelldichein" (Ziel) 32,8.

وَعِيد „Drohung" 52,3.

مِيعَاد „(Zahlungs-)Termin" 62,10.

وعر وَعْر „rauh, spröde" البُطُونِ ـــُ 47,1 „spröde in den inneren Räumen" (v. Sandhaufen).

وعل وَعْل Plur. أَوْعَال „Bergziegen, Gemsen" im N.pr. رَشُّ أَوْعَالٍ 8,5.

وعى (يَعِي) acc. „im Gedächtniss behalten, sich erinnern" 62,10.

وغى „Getöse, Tumult, Lärm" 14,11; 71,13.

وَفْد 1) „Ankunft" 71,3; – 2) („e. Schaar Ankommender") „Ankömmlinge, Menge" 67,2; – Plur. وُفُود „Schaaren" 28,7.

وَافِد „Ankömmling, Ankommender, Gesandter" 71,3.

وفر مَوْفُور „Reichbegüterter" 61,13. [16,11.

أَوْفَر „sehr geräumig (Schlauch)

وفق II. P.p. مُوَفَّق „vom Glück begünstigt, erfolgreich" 36,17.

III. acc „helfend beistehen, gnädig s." 27,3; – acc u. فِي

„mit Jem. hinsichtlich… übereinstimmen, ihm gleichen" 50,8 (× خلف III. acc. u. بِ).

وَفَى i. (يَفِى) Imp. فِ „sein Versprechen halten" 59,15; – m. لِ „ergeben sein" 61,16 (bis). [23,1; 70,16.

III. acc. „gelangen, kommen zu…

IV. P. a. „überragend, hoch oben" 15,17 (حال). [14,12.

VI. m. إِلَى „sich sammeln zu…"

وَفَآء „Pflichterfüllung" وَفَآء m. بِ „in voller P. um…" 31,17.

وَفَاةٌ „Tod" 33,10.11.

وَافٍ „sein Versprechen haltend, pflichtgetreu" 59,6.

أَوْفَى m. Suff. u. Tamjîz (= إِذَا) „das genaueste, Peinlichste von… = ihre Genauesten, wenn…" 6,3; – m. بِ u. مِنْ „mehr genügend (der Schutzverpflichtung), als…" 34,17.

وَقْتٌ Plur. أَوْقَاتٌ „Zeitpunkte, Zeit" 2,17.

مِيقَاتٌ „(End-) Termin, Ende" 51,8 („letzte Stunde").

وقد IV. Pass. absol. v. Feuer „angezündet w." 6,4 („wo es aufloderte…").

VIII. P. a. „flammend" 57,14.

X. acc. „anzünden, schlagen (e. Feuer) 26,17; „aufflammen" (Schwerter) 24,15.

وَقَصَ i. acc. „den Hals (d. Genick) Jem. brechen" 6,2 (Bild v. Krieg).

وَقَعَ a. (يَقَعُ) „vorfallen, eintreffen" 16,13; – m. بِ „niederfallen in…" 68,7; – m. فِي „hineinfallen" 65,17 (verfallen in…); 58,5 („auftreffen auf…, von d. Hufen). [stehen).

وَقْعٌ „d. Fallen" 26,5 (× feststehen).

وَقْعَةٌ „Vorfall, Ereigniss" 3,5.

وُقُوعٌ „Das Einfallen, Zustürzen" (der Tauben) 24,11.

وَقَفَ i. (يَقِفُ) „stehen bleiben, stehen, Halt machen" 38,15; m. عَلَى „stehen an…" 42,3; – m. فِي 58,17; Imp. قِفِى 2. Ps. fem. Sg. m. Apokop. „auf dass…" 2,21; 3,1.10.13. [39,7.

مَوْقِفٌ „Haltplatz, Wohnsitz"

وَقَى i. (يَقِى) m. dopp. acc. „Jem. vor etw. schützen" 33,9; 31,8 (bis).

II. Pass. „gehütet, bewahrt, beschützt w." 55,12.
V. Inf. تَوَقٍّ m. acc. „sich in Acht nehmen vor…" 65,16 (تَوَقِّيهِ).
VIII. acc. „sich schützen vor…, scheuen" ([illegible] acc. ellipt. aus [illegible]); 56,14; 53,1 („verehren", Gott).

وكب مَوْكِبٌ Plur. مَوَاكِبُ „Reiterschaaren, Cavalcade, Cortège" 57,16.

وكر „(Vogel-)Nest" 11,10. [12,9.

وكف تَوَكَّافٌ „ein Traufen" (v. d. Tränen)

وكل II. P. p. m. بِ „ganz eingenomen sein für…" 17,9. [18,13.
V. „sich anvertrauen" (ohne عَلَى)

وكن وُكْنَةٌ Plur. وُكُنَاتٌ „(Vogel-)Nester" 11,1.

ولج IV. acc. „eintreten lassen" 67,3.

ولد وَلَدَ i. (يَلِدُ) acc. „gebären" 33,15; 34,4 (wir Medinenser!). – Pass. „geboren w." 33,11.
II. P. p. مُوَلَّدٌ „nach Art der Araber erzogen" (Dienerschaft) 39,10 („Haus-…").
وَلَدٌ Plur. أَوْلَادٌ „Kinder" 19,13; – Plur. إِلْدَةٌ 15,7.
وَالِدَةٌ „Mutter" 62,16.
مَوْلُودٌ „Erzeugter, Geborener, Neugeborener" 55,11.
وَلِيدٌ × كَهْلٌ „Junge, im Hause Geborene" (Sklaven) 32,6.
بَنُو عَبْدِ الْوَلِيدِ N. pr. m
أُمُّ الْوَلِيدِ N. p. fem. 42,2; الْمَلِكُ 26,15.18. [rig s." 29,6; 70,14.

ولع IV. Pass. m. بِ „auf e. Sache gie- [29,5.
P. p. مُولَعٌ „leidenschaftlich"

ولغ وَلَغَ m. فِي „auflecken, auslecken" (v. Hund) 58,6

وله وَالِهٌ Plur. وُلَّهٌ „schmerzverwirrt, zur Verzweiflung gebracht" (Kameelinn) 10,15.

ولى وَلِيَ i. (يَلِي) „nahe sein"; وَلِيَ i. (يَلِي) „hinzutreten" 1) acc. 3,21 („mit dem, was in ihrer (der Hinterbacken) Umgebung ist"); 4,11.16 („zu nahe kommen"); 6,1 (absol. „erreichen"). 9 (bis; „herankommen an…"). 21 („gehören zu…"); 59,16 (Imp. لِ „nahe bringen" od. „verwalten"); 66,6 („dienen" od. „verwalten").
II. absol. „von hinnen gehen"

21,6; – acc. „zurücktreiben" 2,15,19,14 („den Rücken wenden" × مُقْبِل); m. عَنْ „sich wenden von…" 14,10. m. بِ „Jem. entführen" 29,2. V. m. عَنْ „sich abwenden von…" 34,7.

أَوْلَى m. بِ u. مِنْ „näher zu… als…" 65,15.

مَوْلَى „Herr" مَوْلَى الصَّبْرِ „Mann der Standhaftigkeit" 15,1; خَيْرُ مَوْلًى „der beste Herr" 51,18; – مَوْلَى السَّوَاقِطِ 16,9 („Anführer"); – 51,11 (المَوْلَى „der Herrgott"); – Plur. مَوَالٍ „Häuptlinge" od. „Vettern" [3,4.7.

وَهَبَ a. (يَهَبُ) Imp. هَبْ acc. „geben, verschenken" 61,12; 59,11; vgl. 40,3 („annehmen, dass sie sei wie…").

مَوْهُوبٌ „Beschenkter" 61,12.

وَهَجٌ „Feuerglut" 47,8.

وهد وِهَادٌ Plur. zu وَهْدٌ „Niedergrund, tiefes Tal" 41,10. [tzen" 58,11.

وهم V. acc. u. أَنَّ „vermuten, voraussetzen"

وهن وَهْنًا 10,10 u. مَوْهِنًا 40,16 „um Mitternacht". [10,17.

وَهَى i. (يَهِي) „schwach, hinfällig s."

وَاهٍ „ein platzender (Regen) 10,3.

وَيْ Interjection „wehe!" m. Suff. يَا وَيْكَ عَمَّارُ „o Weh dir…!" 24,12. [den…!" 34,2.

وَيْحٌ „Wehe" يَا ــــَ ـــــِ „Wehe

وَيْلٌ „Wehe, Unheil"; – Plur. لَكَ الوَيْلَاتُ „Weherufe über dich!" 37,12 (Parenthese).

وَيْلُمِّ m. genit. „wehe dem…" 26,13 (eig. وَيْ لِأُمِّ …).

ـِي Suff. 1. Ps. Sg. beim Nomen: „mein"

حِلْمِي 15,4; وَجْهِي 33,9; مِثْلِي 69,4; رَبِّي 43,5; ظَنِّي 16,11; عَتَادِي 19,10; رِيبَتِي 54,17; دُسُوعِي 22,14; صَدِيقِي 9,10; أَمْثَالِي 11,12; أَسَارِي 14,8; 32,8 (السَّائِلِي); عِدَائِي 11,7; نَجَائِي 26,7; وَاحِدِي 38,12; مَالِكِيهِ 68,13 (2 Suff.); بِأَبِي وَأُمِّي 33,10; – بِي 13,17; 28,14; 31,16; 54,14; 60,3.7; 62,2; – لِي 12,15; 17,12; 27,1; 60,7; 63,1; 64,6; 65,7; 70,3; – مِنِّي 14,9; 21,7; 22,5.19; 34,15; 37,1; 39,

9, 48,9; 60,18; عَنِّي -; 15,8; 64,19 دُونِي -; 38,
4; - وَرَآئِي 43,11; - حَوْلِي 15,18.19; - بَيْنِي
- 9,11 خَلْفِي 26,6; - مِنْ بَعْدِي 63,4; -
لَعَلِّي 69,18. – verkürzt : يَا رَبِّ 27,2;
33,17

ىّ = ـــ ىِ (1 لِبَاغِيَّ 40,8;
أَبْنَيَّ 30,12; بِفِيَّ „meinem Munde"
64,17; فِي فِيَّ „in meinen Mund" 44,7;
عَيْنَيَّ (Vocat. Dual.) 29,3; (يَا) خَلِيلَيَّ 39,
5; 64,6; كَفَّايَ 32,4; بَنِيَّ 69,3; جَدَّيَّ
(acc. Plur.) 63,18; - عَلَيَّ 9,16; 21,6; 28,5;
13,15. - إِلَيَّ 11,16; 37,19; - لَدَيَّ 13,16; 65,
13; - فِيَّ „an mir" 23,10; 63,7 (فِيَّهْ). 18. –
2) im Verszwang für ـــ ى : قَلْبِيَ 64,18;
65,1; فَمِثْلِيَ 64,7 جُفُونِيَ 68,14; ثَوْبِيَ
35,18 - عَنِّيَ 63,19; عِنْدِيَ 39,8; - und
نَفْسِي 40,9

يَا Rufpartikel „o!"
يَا 19,16. يَا إِبْلِيسُ 44,3; يَا بَرْقُ
يَخْفَى 25,9; يَا كَافُورُ 62,2; - vgl. noch
11,3; 49,13; 41,3; 52,2; 43,6.20; - يَا عِيدُ
„o Fest!" 5,14; 65,3.4; - يَا رَبِّ 27,2;
33,17; - يَا أُمَّتَا 63,7.8; - (2 يَا رَاكِبًا
36,17; يَا سَائِلًا عَنْ 71,16; - vgl. noch

50,16; - يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ 62,3; 63,11; - (3
35, يَا أَفْضَلَ النَّاسِ 29,1; يَا ابْنَةَ أَرْبَدٍ
2; - vgl. noch 22,8; 48,11; 49,4; 48,10;
65,5; 6,11; 70,12; 71,7; 33,8.15; 51,10;
62,2; - يَا خَلِيلَيَّ 39,5; - يَا مَنْ - وَمَنْ
57,6; vgl. 58,10; يَا ذَا ـــ وَذَا 33,18;
25,8; يَا حَبَّ ... 23,7; أَيَا ـــ وَ ـــ وَيَا
(4 ... يَا لَقَوْمِي لِ 45,12; - vgl. 41,5;
(5 يَا رُبَّ مَنْ ... 53,9; vgl. 37,9; 11,17.
18.20; يَا لَيْتَنِي 33,11.12; vgl. 51,1; يَا
وَيْحَ ... 34,2; يَا وَيْكَ 24,12; - (6 (im
Tarḫîm) يَا رَوْضَ 45,2; يَا أُثَيْلَا 44,
8; يَا مَيَّ 28,15; يَا ظَعِينَا 2,21;
3,1 (bis); يَا نَخْلَ 69,8.

يَاسَمِينٌ (besser als يَاسِمِينٌ)
„Jasmin" 49,1.

يَاقُوتٌ „Rubin (Hyazinth); Edelstein" Plur. يَوَاقِيتُ 49,10.

يَئِسَ a. „verzweifeln" 63,8.
يَأْسٌ „Verzweiflung" 30,10;
m. مِنْ „an" 18,8.
يَائِسٌ 31,10 (Plur. san. als
حال „als Verzweifelnde").

يَبَسٌ „Trockenes" 59,7 (s. مَوْضِعٌ).

يَابِسٌ „dürr" 21,12; يَابِسًا „in trockenem Zustande" 11,10.

يُبَّسٌ „sehr trocken" 25,9.

يَتَّقُونَا s. وَقَى

يتم IV. acc. „zur Waise machen" 15,7.

يَتِيمٌ Plur. أَيْتَامٌ „Waisen, Verwaiste" 42,4; – Pl. يَتَامَى 36,8.

يَثْرِبُ N. pr. l. (alter Name von Medîna) 32,8.

يَدٌ femin. 1) „Hand" 16,1 (bis; im × v. عَضُدٌ); 58,2; 62,12; – Dual. 11,19; 49,1; 55,1; 59,7; 61,11; – Plur. أَيْدٍ (الأَيْدِى) 4,2; 5,2; 13,1; بِأَيْدِيهِمَا „mit ihren eigenen Händen" 44,1; – 2) „Vorderfuss (des Tieres × رِجْلٌ)" 32,10 (Dual.); 60,5 (Plur.); – 3) „Macht" 58,13; – 4) „Wohltat, Gnade, Gunst" = نِعْمَةٌ, 32,14.

يَذْبُلُ N. pr. (Berg) 43,14 (∼ شَمَامُ).

يسر VI. acc. „unter einander nach dem Loos verteilen" 14,17.

يُسُرٌ N. pr. l. (Höhle).

يَاسِرٌ „Pfeilspieler" 14,1.

أَيْسَرُ Plur. الأَيْسَرُونَ × الأَيْمَنُونَ „die Linksseitigen, die am linken Flügel" 6,8.

مُيَسِّرٌ „zum Maisir-Spiel bestimmtes Tier" 31,2.

اليَشْكُرِىُّ ——— أَلتَّوْأَمُ N. pr. m. 10,8.

يَعْبُوبٌ „ein Weitausgreifendes (Pferd)" [61,6.

يَعْقُوبُ N. pr. m. Jakob (der Bibel) 61,7

يعى s. وَعَى 62,10. [32,6.

يفع يَافِعٌ „junger Mann; jung"

يقظ يَقِظٌ Plur. أَيْقَاظٌ „Wächter" 40,18. [wachsam" 14,18 (حال).

يَقْظَانُ; fem. يَقْظَى „wach,

يقن IV. m. بِ „sicher wissen, fest daran glauben" 35,1; 43,7 (أَنَّ).

V. = IV. 58,2.

يَقِينٌ „zweifellose Sicherheit, Sicheres, gewisses; Richtiges, Wahres" 2,21; 4,6; 6,11.

يلب اليَلَبُ „das (Tierfell-) Leder"

اليَمَانِى ——— „das jemenische Leder = Schild" 6,13.

يَلِينَا s. وَلِىَ

يمم يَمٌّ „(offenes) Meer" 43,14.

II. „Richtung nehmen, sich

fortbegeben" 32,8; – m. acc. „beabsichtigen, auf etwas zugehen" 25,3; „streben, nach (e. Lande) zu kommen" 9,7. [..." 68,12.

P. a. مُيَمِّم m. acc. „ziehend nach

اليَمَامَة N. pr. l. „al-Jamáma" (Distrikt in Zentral-Arabien) 4,2; 16,10.

يمن يُمْنَةٌ „gestreifter Stoff aus Jemen, Jemenisches (Gewand) 27,11.

يَمِينٌ 1) „rechts" 2,9 (entweder = عَلَى اليَمِين „nach rechts" od. = „der nach rechts gehende (Lauf)); – 2) „rechte Hand, Rechte" (femin.) 30,19; 43,13; – 3) „Eid, Schwur" 6,3; 40,19.

أَيْمَنُ Plur. الأَيْمَنُونَ „die Rechtsseitigen, die am rechten Flügel (× الأَيْسَرُونَ) 6,8.

مَيْمُونٌ „glückverheissend" 57,16.

يَمَانٍ (اليَمَانِى) 1) „ein Jemener" 55,20; 25,16 („Südmann"); – يَمَانِيَةٌ 44,9 („Jemenerinn [Liebchen aus Jemen]); 2) adj. „jemenisch" 6,13; 11,14; 19,7; – 3) subst. Adj. „das Jemenische" (Schwert) 21,17.

يَهْمَاءُ „(pfadlose) Wüste" 13,12; 46,16 (bis; Allit.).

اليَهُودُ coll. „die Juden" 54,19; 67,3.

يُوسُفُ N. pr. m. 1) „(der bibl.) Josef" 2) = الحَجَّاج 41,11; 42,2.13.

يَوْمٌ „Tag" 3,9; 19,8; 25,3.14; 28,5.6; 31,14; 34,11; 42,8.9; 51,6 (bis). 15; – يَوْمُ كَرِيهَةٍ 3,4.5 (bis).9.11; – رِيحٍ 19,5; – البَيْنِ 57,1; – الحَشْرِ 57,8; يَوْمُ الاِثْنَيْنِ „Montag" 33,10; – أَيَّ يَوْمٍ 37,18; ذَاتَ يَوْمٍ acc. temp. 54,18; كُلَّ يَوْمٍ „jeden Tag" 30,9; فِى يَوْمِهِ 62,10; مِنْ يَوْمِنَا 33,10; قَبْلَ اليَوْمِ „schon längst" 32,3; يَوْمٌ ... وَيَوْمٌ ... 15,12; – يَوْمَ ... „am Tage des..." 52,3; vgl. 28,7; 29,9; 5,8.9; 32,17; – كَالْيَوْمِ „wie heute" 24,10; اليَوْمَ „jetzt nun" 29,15; اليَوْمَ „heute" 39,11; عَطَاءُ اليَوْمِ „die Gabe von heute" × غَدًا 32,16; – اليَوْمُ Substant. „Das Heute" 4,5; – يَوْمًا

„eines Tags, einmal" 6,15; 9,1; 28,17; 51,1 („noch einmal"); 52, 14; – m. حِينَ 20,7; – m. Relativsatz 20,9; – Plur. أَيَّامٌ „Tage" 4,8 („Schlachtentage"); 28,13 („Geschicke"), 54,4; 63,16, 64,2 (bis). عَلَى حَدَثِ الأَيَّامِ 3.4.17; 68,3; 35,9; أَيَّامُ الشَّبَابِ 50,14; أَيَّامُ المَنُونِ 43,7.

Text-Berichtigungen.

S.	Z.							
1	4	والأَندَرِينُ	1	12	بِصَفْرَتِهِ	2	3	لِأَصْحَابِهِ
2	4	حَاجَتَه	2	4	هَوَاهُ	2	7	أَهَانَ
4	9	ٱلمُتَجَبِّرِينَا	4	12	نُقَتِّلُ	4	13	قُضَاعَةُ
5	3	طُلِينَا	8	9	أُمَيْمَةُ	9	3	ٱلسَّيَّالِ
9	6	رَكْضُ	12	1	خُبَيْبٍ	13	4	ثَلَاثَةُ
13	18	ٱنْطَوَتْ	13	9	وَتُقَتِّلُ	16	3	مِنْكُمُ
19	11	يُكْثِرُونَ	19	13	كَانَ	20	3	خَافُوا
20	4	فَرَجْتَ	20	14	فَكُلٌّ	23	3	أَهْلَ
23	9	مُذَمَّاتِ	24	2	٢ نَكَادُ	24	4	بِشَيْخٍ
24	13	غَيْرُ ?	25	17	بِقَتْلَى	25	18	ٱلْكِلَابُ
27	6	زَهِيفٍ	27	7	وَكُلّ	27	12	رَبِّى
27	15	فَهُمُ	27	16	سَئِمْتُ	28	6	يَوْم
28	10	ٱلسُّرَادِقُ	29	2	فَفَاتَنِى	29	13	مُمَتَّعًا ?
30	3	عَنْ	30	4	لِلنِّسَآ	30	6	مُسَحَّجُ

30	7	وَقَنَاةٌ	31	12	ضَا * رَةً	31	18	فَدَعَوْتُ
32	5	كَيْفَ	32	5	تَرَدَّدَا	32	7	فَصَرْخَدًا
32	14	١٣	33	2	لِفَاقَتِهِ	33	9	لَهْفَا
34	13	رِقَابُ	34	15	فِى	35	6	كَفَارِسٍ
35	6	وَغَلَايِبَهْ	35	7	لِزَازَ	38	16 :	(2. Halbvers)
		* مِنَ ٱلْبُيُوتِ أَعْيَا وِرْدُهُنَّ ٱلْمَصَادِرُ *						
39	5	يَا	39	6	دَهْنُ	40	4	لِمَنْ
40	9	آيِسُ	40	17	بَابًا	40	18	أَيْقَاظُ
41	7	سَوَادٍ	41	9	خَفِيرَ	41	14	لَيْلَى ؟
42	13	ٱبْنَ	43	5	قَائِمٌ	43	5	وَمَقَام
43	6	(تَهَامِى)	43	8	(لِزَامِى)	43	11	(فَارِكًا)
43	13	(طوام)	43	14	رَمَيْتُ	43	15	فَوْقَهُ
43	19	(وَآدَمَ)	44	7	أَشُدُّ	44	7	(لِجَامِى)
44	8	وَأَرَّقَنِى	44	13	وُتُفِيتُ	45	14	ثَمَانٍ
46	7	يَلْتَظِى	46	11	وَخَشَعَتْ	47	17	جِنَابُهَا
49	12	كَأَنَّا	49	14	مُتَبَّنٍ	51	12	بِمَحْدُودٍ
52	3	ٱلدَّيَّانِ	52	11	قَضَاءُ	52	11	يُصِيبُكَ
54	11	شَتِيتٍ	56	4	ٱلْجِنَانِ	56	16	مُحْتَقَرٌ
57	10	وَحْشَةً	60	19	ٱلشُّبَّانِ	66	3	ضِبَائِهَا
66	14	آلـ * تُجَّارِ	67	16	عُمَرُ	70	1	وُجْهَةٍ
70	15	أُحْصِ (bis)	70	16	أَوَافِى			